CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU
STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

MEMBRII C.C. AL P.C.R

1945-1989

dicționar

editura enciclopedică

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

Membrii C.C. al P.C.R.
1945–1989
Dicționar

Secretar de redacție: Gabriela Iancu
Tehnoredactor: Diana Tatu

CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU
STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

MEMBRII C.C. AL P.C.R.

1945–1989

Dicționar

Coodonator: Florica Dobre

Autori:

Liviu Marius Bejenaru
Clara Cosmineanu-Mareș
Monica Grigore
Alina Ilinca
Oana Ionel
Nicoleta Ionescu-Gură
Elisabeta Neagoe-Pleșa
Liviu Pleșa

Studiu introductiv: Nicoleta Ionescu-Gură

Editura Enciclopedică
București, 2004

ISBN 973–45–0486–X

STUDIU INTRODUCTIV

În mass-media din perioada regimului comunist Comitetul Central apărea ca fiind organul superior al partidului care lua hotărâri importante în privința politicii partidului și a statului. În realitate, ele nu se luau de către C.C., care era un organ decorativ în partid, ci de către secretarul general al partidului împreună cu câțiva apropiați ai săi, însă erau prezentate opiniei publice ca hotărâri ale C.C. Astăzi putem constata, datorită deschiderii arhivei C.C. al P.C.R., că exista o discrepanță uriașă între prevederile statutului și modul real de funcționare al partidului. De aceea, în paginile următoare ne-am propus să răspundem la mai multe întrebări: Ce era Comitetul Central? Cum se alegea? Ce atribuții avea? Cum funcționa? Considerăm că răspunsurile la aceste întrebări ne vor permite să descifrăm modul de funcționare al mecanismului de partid.

*

*　　*

Partidul Comunist Român[1] a fost creat în 1921, ca urmare a scindării Partidului Socialist, produsă la Congresul din 8-12 mai, pe tema afilierii sale la Internaționala a III-a, Comunistă, înființată în

---

[1] Adoptarea denumirii de Partid Comunist deriva din prevederile celei de-a 17-a condiții de afiliere la Internaționala a III-a, Comunistă, în care se arăta că: „Toate partidele care doresc să intre în Internaționala Comunistă trebuie să-și schimbe denumirea. Fiecare partid care dorește să intre în Internaționala Comunistă trebuie să poarte denumirea: Partidul Comunist din țara cutare (secție a Internaționalei a III-a, Comuniste). Problema denumirii nu este numai o problemă de formă, ci o problemă politică de mare importanță. Internaționala Comunistă a declarat luptă hotărâtă împotriva întregii lumi burgheze și împotriva tuturor partidelor social-democrate galbene. Pentru fiecare muncitor de rând, deosebirea dintre partidele comuniste și vechile partide social-democrate sau socialiste oficiale, care au trădat stindardul clasei muncitoare, trebuie să fie cât se poate de limpede.“ (Ioan Scurtu, *Partidul Socialist Român și Internaționala a III-a, Comunistă*, în „Dosarele Istoriei“, nr. 10/1998, p. 18-21.) Astfel, din mai 1921 până în mai 1943 s-a numit Partidul Comunist din România (P.C.d.R.), 1943 – 1948: Partidul Comunist Român. După unificarea cu P.S.D. (de fapt, „înghițirea“ acestuia de către P.C.R.) din februarie 1948 și până în iulie 1965 a purtat numele de Partidul Muncitoresc Român (P.M.R.). La congresul din iulie 1965 (al IX-lea) a reluat titulatura de Partidul Comunist Român, pe care o va purta până în decembrie 1989. Paul Niculescu-Mizil, care la congresul al IX-lea era șeful Secției de Agitație și Propagandă a C.C., afirmă în memoriile sale că propunerea schimbării titulaturii Partidului Muncitoresc Român în Partidul Comunist Român făcută de N. Ceaușescu la congres „a fost motivată ca fiind cea mai corespunzătoare schimbărilor ce au avut loc în stadiul actual de dezvoltare a partidului și scopului său final – construirea societății

martie 1919 şi concepută ca un partid unic mondial, în care toate hotărârile adoptate de ea deveneau obligatorii pentru toate partidele afiliate. „Sciziunea mişcării muncitoreşti din România, apariţia Partidului Comunist şi afilierea sa la Internaţionala a III-a, se circumscriu unui fenomen politic internaţional larg, dar se explică şi prin slăbiciunile proprii ale social-democraţiei române. Pretutindeni în Europa, uzând de cele mai diverse şi oculte mijloace, Moscova şi Cominternul au subminat, şi în final au dezmembrat partide socialiste şi partide social-democrate, unele puternice şi de veche tradiţie"[2], cum au fost cazurile Partidului Socialist Francez, scindat după Congresul de la Tours (25-31 decembrie 1920) şi Partidului Socialist Italian, după Congresul de la Livorno din 1921.

În perioada 1921-1943, Partidul Comunist din România, aşa cum arată şi titulatura, a fost o secţiune a Internaţionalei a III-a, urmând directivele stabilite de aceasta, care serveau, de fapt, interesele Moscovei şi nu ale muncitorilor români. Aceasta a făcut ca la scurt timp de la înfiinţare, datorită adoptării unei poziţii antinaţionale[3], să fie scos în afara legii (1924), desfăşurându-şi activitatea în clandestinitate timp de 20 de ani. O încercare de reconstituire a organelor de conducere ale partidului şi a componenţei acestora în perioada ilegalităţii, pe baza documentelor de arhivă, o face Marin C. Stănescu în lucrarea *Moscova, Cominternul, Filiera Comunistă Balcanică şi România (1919-1943)*, publicată în 1994. De asemenea, Dan Cătănuş şi Gheorghe Neacşu, în revista „Arhivele Totalitarismului", nr. 1-2/1999, prezintă un document din 1966, intitulat *Compoziţia organelor de conducere ale Partidului Comunist din România de la Congresul I (1921) până în anul 1944*, „bazat în general pe discuţiile care au fost purtate de oameni care au fost implicaţi în activitatea partidului în perioada menţionată". Organele de conducere ale partidului – Comitetul Central[4], Secretariatul şi Biroul Politic – erau alese formal de congresele partidului (în perioada dintre congrese de către plenarele C.C.). În practică, desemnările de persoane erau făcute de Comintern. Conducerea partidului era numită din rândurile minorităţilor naţionale „dispuse să aplice mecanic toate indicaţiile antiromâneşti venite de la Moscova"[5]

---

comuniste (…). Deşi la congres, Ceauşescu a propus ca şi foştilor membri ai Partidului Social-Democrat să li se recunoască activitatea de ilegalişti, înlocuirea denumirii reprezintă parcă un gest de ştergere a oricărei amintiri a procesului de unificare, de subliniere a priorităţii partidului comunist. Atribui, de asemenea, aceste modificări tendinţelor subiectiviste şi voluntariste ale lui Ceauşescu, dorinţei acestuia de a se evidenţia prin schimbarea situaţiilor din timpul lui Dej" (Paul Niculescu-Mizil, *O istorie trăită. Memorii.*, vol.I, ediţia a II-a revizuită şi completată, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2002, p. 425-426).

[2] Nicolae Jurcă, *Istoria social-democraţiei din România*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1994, p. 129.

[3] În rezoluţia adoptată la Congresul al III-lea al P.C.d.R., care s-a ţinut în 1924 la Viena, se preciza că statul român este un stat imperialist şi că graniţele lui nu corespund cerinţelor naţiunii române: „România trebuie să fie considerată ca stat multinaţional, iar sarcina membrilor Partidului Comunist este aceea de a lupta şi de a susţine cu toată tăria aspiraţiile naţiunilor asuprite în vederea rezolvării problemei naţionale şi aceasta până la dezlipirea lor completă de statul român" (Adrian Dimitriu, *Note de drum. Lupta pentru supravieţuire a social-democraţiei române (1944-1980)*, ed. a II-a, Bucureşti, 2001, p. 28-29).

[4] La şedinţa lărgită a Biroului Politic din septembrie 1935, au fost cooptaţi în C.C. al P.C.d.R., Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Ana Pauker (Marin C. Stănescu, *Moscova, Cominternul, Filiera Comunistă Balcanică şi România (1919-1943)*, 1994, p. 122). P.C.d.R., între anii 1921-1940, a ţinut 5 congrese: 8-12 mai 1921, Bucureşti; 3-4 octombrie 1922, Ploieşti; august 1924, Viena; 28 iunie-7 iulie 1928, Ciuguevo, lângă Harkov; 3-24 decembrie 1931, Gorcovo, lângă Moscova. În perioada 1932-1944 nu a mai ţinut congrese. Documentele congreselor erau elaborate în spiritul directivelor Cominternului. A ţinut şi un număr de plenare şi conferinţe, cele mai multe desfăşurate în ţară (*Ibidem*, p. 99).

[5] *Ibidem*, p. 110. „Cu excepţia primului conducător al P.C.R., Gheorghe Cristescu Plăpumarul – care a condus secţiunea din România în perioada 1921-1924 şi a fost de naţionalitate român – toţi ceilalţi agenţi ai Cominternului numiţi secretari ai P.C.R., au fost de alte etnii, după cum urmează: maghiari – Elek Köblös (1924-1928), Bela Brainer (1939-1940) şi Istvan Foriş (1940-1944); ucraineni – Vitali Holostenko (1928-1931) şi Aleksandr Danieluk (1931-1935) şi bulgarul Boris Stefanov (1935-1939)". (Lavinia Betea, *Psihologie politică. Individ, lider, mulţime în regimul comunist*, Iaşi, Editura Polirom, 2001, p. 83.)

Nici după ieşirea din ilegalitate, P.C.R. nu a promovat o politică proprie, ci o „linie politică“ trasată de Moscova, care-i susținea interesele. După 1944, P.C.R. nu a fost decât un instrument al Kremlinului în impunerea modelului sovietic de construire a socialismului în România.

În februarie 1948 a fost creat partidul unic al clasei muncitoare, intitulat Partidul Muncitoresc Român, prin asimilarea P.S.D. de către P.C.R.. Se cuvine precizat că ideologia ca şi formele organizatorice ale P.M.R. erau cele ale PC(b) al U.R.S.S., Gheorghiu-Dej recunoscând că P.M.R.-ul era un partid marxist-leninist[6] având drept model marele Partid bolşevic al U.R.S.S.. Liderii de la Bucureşti urmau modelul sovietic, atât în construcția de stat cât şi în cea de partid. După preluarea puterii politice, partidul se reorganizează după modelul PC(b) al U.R.S.S., pentru a-şi îndeplini rolul de conducător al statului şi societății. Astfel, a fost creat un aparat de partid, la nivel central şi local, format din secții pe ramuri de activitate, pentru transmiterea şi controlul aplicării hotărârilor luate la vârful partidului şi a fost instituit un sistem de promovare a oamenilor în funcții pe criterii politice şi de clasă (nomenclatura)[7]. În acest mod, partidul era prezent, prin membrii săi, în toate domeniile de activitate, aceştia acționând din interiorul instituțiilor, întreprinderilor şi unităților economice ale statului pentru promovarea şi punerea în aplicare a liniei sale politice.

În Republica Populară Română, asemenea țărilor din Europa Centrală şi de Sud-Est intrate în sfera de influență sovietică, au fost transpuse formele şi metodele de conducere de la Kremlin. Partidul s-a suprapus statului, acesta din urmă nefiind decât un instrument în realizarea politicii sale. Monopolul conducerii politice de către partid a fost consacrat prin Constituție. Dacă în Constituția Republicii Populare Române din 1948, partidul era „forța politică conducătoare a clasei muncitoare“, în cea din 1952 devine „forța politică conducătoare atât a organizațiilor celor ce muncesc, cât şi a organelor şi instituțiilor de stat“, pentru ca în Constituția Republicii Socialiste România din 1965 să fie „forța politică conducătoare a întregii societăți“. Nicolae Ceauşescu, în cuvântarea ținută la şedința plenară a C.C. din 22 martie 1965, când a fost ales prim-secretar al C.C. al P.M.R., afirma: „Să ne străduim să ridicăm continuu rolul conducător al partidului în toate domeniile de activitate. Nu trebuie să fie domeniu de activitate în care să nu fie hotărât la Comitetul Central şi Biroul Politic, să nu fie domeniu de activitate unde organele de partid să nu exercite control asupra felului cum se aplică în viață hotărârile adoptate“[8].

Rolul Comitetului Central potrivit Statutului partidului

Partidul, potrivit Statutului său, trebuia să fie condus de Comitetul Central (C.C.), care era un organ colectiv permanent, ales de congres şi însărcinat de acesta cu conducerea activității partidului în intervalul de timp dintre congrese. Atribuțiile stabilite prin Statut făceau ca în ierarhia partidului, C.C. să reprezinte „centrul politic, ideologic şi organizatoric al activității de partid“[9]. Sarcinile Comitetului Central, ca şi periodicitatea la care trebuia să se întrunească în plen, sunt stabilite în statutele partidului adoptate la congrese. De pildă, atribuțiile C.C. potrivit Statutului partidului adoptat la Congresul al IX-lea al P.C.R. din 1965 erau: „conduce

---

[6] În toate statutele din perioada 1945-1989 se arăta că P.C.R. este un partid marxist-leninist al cărui scop final este construirea societății fără clase – societatea comunistă.

[7] A se vedea pe larg Nicoleta Ionescu-Gură, *Reorganizarea P.M.R. după modelul PC(b) al U.R.S.S. şi crearea nomenclaturii C.C. în Republica Populară Română (1949-1954)* în „Totalitarism şi rezistență, teroare şi represiune în România comunistă“, vol. I, CNSAS, 2001, p. 216-250.

[8] Arhivele Naționale Istorice Centrale (în continuare ANIC), fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 36/1965, f. 4.

[9] Gheorghe Țuțui, Gheorghe Tudor, *Plenarele Comitetului Central al Partidului Comunist Român (1948-1977)*, în „Revista de Istorie“, nr. 11/1977, p. 2 032.

întreaga activitate a partidului în intervalul dintre congrese; organizează aplicarea directivelor congresului cu privire la politica internă şi externă a partidului; veghează la apărarea unităţii şi purităţii rândurilor partidului; asigură înfăptuirea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate; conduce organele centrale de presă şi alte instituţii centrale de partid; reprezintă partidul în relaţiile cu alte partide, organizaţii şi instituţii; administrează fondurile băneşti şi bunurile materiale ale partidului". C.C. alegea organele sale executive: Biroul Politic, Biroul Organizatoric, Secretariatul în regimul Dej şi Prezidiul Permanent (1965–1974), Comitetul Executiv (1965–1974), Comitetul Politic Executiv (1974–1989) şi Secretariatul în regimul Ceauşescu. De asemenea, organiza *Colegiul Central de Partid*[10] (*Comisia Controlului de Partid* în perioada Gheorghiu-Dej), care avea printre atribuţii controlul modului în care se respectau prevederile Statutului cu privire la disciplina şi morala de partid. C.C. ţinea şedinţe plenare cel puţin o dată la 4 luni. El trebuia să informeze sistematic organizaţiile de partid asupra activităţii sale şi să le consulte asupra principalelor probleme ale politicii partidului.

În realitate C.C. a fost un organ formal care doar aproba hotărârile privind linia politică a partidului, care se luau în cadrul Secretariatului[11] şi erau prezentate opiniei publice ca hotărâri ale C.C. Gheorghiu-Dej recunoştea în şedinţa Biroului Politic din 12 aprilie 1956, când s-a discutat problema combaterii cultului personalităţii, că „Secretariatul a preluat un şir de atribuţii transformându-se într-un fel de organ superior Biroului Politic şi Comitetului Central. C.C. a fost în mod vădit subapreciat. Membrii C.C., practic, nu participau la conducerea partidului"[12]. Însă nici după 1956 lucrurile nu s-au schimbat la nivelul conducerii partidului, Biroul Politic, care trebuia să conducă activitatea partidului între plenarele C.C., şi Comitetul Central fiind în continuare subapreciate în relaţiile de conducere. Centrul decizional în partid şi în stat era tot Secretariatul[13], format din câteva persoane cu un nivel de pregătire intelectuală foarte scăzut, fapt dovedit şi de numărul şedinţelor pe care le-a avut: şedinţele Secretariatului se ţineau de două ori pe săptămână, faţă de cele ale Biroului Politic, care erau de trei ori pe lună. În majoritatea cazurilor, Biroul Politic aproba hotărârile care se luau la nivelul Secretariatului. În procesele verbale ale şedinţelor Secretariatului[14] apare de multe ori indicaţia ca anumite probleme de pe ordinea sa de zi să fie date spre aprobare şi membrilor Biroului Politic. Însă unele nu ajungeau la cunoştinţa acestora. Miron Constantinescu, în şedinţa din 3 aprilie 1956 a Biroului Politic, când s-a discutat raportul lui Hruşciov prezentat la Congresul XX al P.C.U.S., avea să

---

[10] Nicolae Ceauşescu, în şedinţa Biroului Politic din 21 mai 1965, prezenta astfel motivaţia schimbării denumirii Comisiei Controlului de Partid în Colegiul Central de Partid: „Să explicăm aici formularea că, Comisia Controlului de Partid nu corespunde realităţii, ea şi-a păstrat denumirea de pe timpul când în P.C.U.S. se alegea de congres şi avea această atribuţie de control. Actualmente ea este desemnată de Comitetul Central, nu e compusă nici din membrii C.C., ci e un organ de lucru al C.C. pentru rezolvarea problemelor mai mult disciplinare. Ea nu e o comisie a Controlului de Partid şi pentru aceasta am considerat că e bine să-i dăm denumirea de Colegiul de Partid, să-i precizăm mai clar atribuţiile, pentru că controlul îl exercită Comitetul Central, Biroul Politic, Secretariatul." (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 70/1965, f. 26-27.)

[11] Secretariatul era format din secretarul general al partidului şi secretarii C.C., al cărui număr sporeşte de la 5 (în 1948) la 10 (1984).

[12] *Ibidem*, dosar 32/1956, f. 92.

[13] De pildă, în şedinţa din 3 iunie 1959, Secretariatul C.C. al P.M.R. a hotărât desfiinţarea comisiei de partid pentru problemele naţionalităţilor conlocuitoare, însărcinând un colectiv care funcţiona pe lângă Secretariat pentru rezolvarea unor probleme ale minorităţilor naţionale, de a cărui activitate răspundeau Nicolae Ceauşescu şi Leonte Răutu. Tot acum s-a hotărât că această problemă să fie supusă spre aprobare Biroului Politic al C.C. al P.M.R.. (*Ibidem*, dosar 23/1959, f. 1.)

[14] În protocoalele şedinţelor Secretariatului erau introduse şi aşa-zisele „hotărâri luate în cerc", adică cele pe care Secretariatul le aproba în perioada dintre şedinţe.

critice metodele de conducere ale lui Gheorghiu-Dej, şi anume luarea hotărârilor fără a consulta pe toţi membrii Biroului Politic (membrii Secretariatului se regăseau în componenţa Biroului Politic): „Munca Biroului Politic în ultimii ani a şchiopătat (…) programul de activitate nu s-a respectat (…) Pregătirea şedinţelor Biroului Politic este slabă, membrii Biroului Politic nu sunt siguri pe ordinea de zi care li se prezintă. În timpul şedinţei apar puncte surpriză“[15]. La aceeaşi şedinţă, Emil Bodnăraş, care împărtăşea punctele de vedere ale lui Miron Constantinescu, afirma că în ultimii ani, în diferite discuţii, se auzea deseori „să vedem ce spune tov Dej, sau tov. Dej a spus, tov. Dej a dat indicaţia, tov. Dej ne-a recomandat, dar mai puţin se auzea Biroul Politic a hotărât sau C.C. a hotărât, Biroul Politic a indicat, C.C. indică“[16].

Atribuţiile C.C. privind alegerea Biroului Politic şi Secretariatului, organe cu caracter executiv între plenarele C.C.[17], erau formale. În realitate, C.C. nu alegea, ci doar aproba cu unanimitate de voturi persoanele din organele superioare ale partidului care erau desemnate dinainte de Secretariat. Chiar Comitetul Central care, potrivit statutului, trebuia să fie ales de congres, era de fapt emanaţia Secretariatului. În toate partidele comuniste din ţările din Europa Centrală şi de Sud-Est intrate în sfera de influenţă sovietică, Secretariatul C.C. era centrul decizional, în interiorul partidelor nefuncţionând „democraţia internă de partid“, aşa cum se arăta în Statutul partidului şi în propaganda oficială. În practică, în partid nu funcţiona principiul conducerii colective. Comitetul Central avea un rol decorativ, menit să dea aparenţa funcţionării „democraţiei interne de partid“. Atribuţiile lui erau formale şi constau numai în aprobarea hotărârilor care se luau la vârful partidului.

Sorin Toma[18], care a fost timp de 11 ani membru în C.C. (1949-1960), afirma în memoriile sale că, „calitatea de membru C.C. era mai mult onorifică, deoarece C.C. nu dispunea de o putere şi atribuţii reale. El nu era un organ de decizie, hotărârile fiind luate în Biroul Politic sau, mai precis în cercul îngust al câtorva apropiaţi ai Secretariatului General. Comitetul Central nu era nici măcar un organ consultativ de dezbatere a problemelor şi a proiectelor de hotărâri. Deşi am participat, timp de mai bine de un deceniu la plenarele Comitetului Central, nu-mi amintesc de nici o dezbatere demnă cu adevărat de acest nume“[19].

Puterea, judecând după funcţiile pe care le deţinea în partid şi stat, se afla în mâinile secretarului general al partidului. El deţinea şefia partidului şi în acelaşi timp era şi şeful guvernului sau al statului. Gheorghiu-Dej „ales“ (prin voinţa lui Stalin) secretar general al partidului la Conferinţa Naţională din octombrie 1945 (funcţie în care a fost reales succesiv

---

[15] *Ibidem*, dosar 32/1956, f. 8.

[16] *Ibidem*, f. 35.

[17] *Biroul Politic* trebuia să conducă activitatea partidului între plenarele C.C., iar *Secretariatul* pe cea curentă, să organizeze şi să controleze îndeplinirea hotărârilor partidului şi selecţionarea cadrelor. Potrivit statutului, aceste organe superioare ale partidului trebuiau să raporteze C.C. despre activitatea depusă, însă în practică nu s-a întâmplat aşa ceva.

[18] Sorin Toma a fost redactor-şef adjunct al „Scînteii“, oficiosul P.C.R., în perioada 1946-1947, apoi redactor-şef (1947-1960). În 1963, după mai bine de doi ani de verificări de către Comisia Controlului de Partid, a fost exclus din partid „pentru dezertarea din munca de partid în anul 1940 şi apoi din armata sovietică în timpul războiului fascist, pentru comportarea sa laşă pe teritoriul sovietic cotropit vremelnic de fascişti şi pentru ascunderea în mod premeditat a faptelor sale nedemne în faţa partidului“. (*Ibidem*, dosar 30/1963, f. 27.) În 1970 a fost reprimit în partid. La propunerea Colegiului Central de Partid, Secretariatul C.C. al P.M.R. a aprobat ca cererea de reprimire în partid a lui Sorin Toma să fie discutată în organizaţia de bază. La 29 aprilie 1970, organizaţia de bază, ţinând seama de poziţia lui autocritică privind abaterile din trecut, a hotărât să fie reprimit în P.C.R.. În 1975 a fost pensionat pentru limită de vârstă de la Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică (Arhivele Militare Române – în continuare AMR, fond Microfilme, rola 334, c. 835-837).

[19] „Arhivele Totalitarismului“ nr. 1-2/1994, p. 356.

până la moartea sa în martie 1965), în perioada iunie 1952 – octombrie 1955 a deținut și șefia guvernului, iar din 1961 pe cea de șef al statului, fiind președintele Consiliului de Stat. Venirea lui Hrușciov la putere în U.R.S.S. a însemnat și o delimitare a funcțiilor de partid de cele de stat, care s-a produs în toate țările satelit. În R.P.R. aceasta a fost hotărâtă în ședința Biroului Politic din 3 aprilie 1954 și aprobată de plenara C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954. Gheorghiu-Dej considera că „pentru a se îmbunătăți munca conducerii de partid și de stat, atât propria experiență, cât și experiența altor partide frățești, impune adoptarea următoarelor măsuri organizatorice: renunțarea la funcția de secretar general al C.C. al P.M.R. și înființarea funcției de prim-secretar al C.C.; reorganizarea Secretariatului C.C. al P.M.R. în așa fel încât acesta să se compună dintr-un prim-secretar și 3 secretari, care să nu aibă funcții în guvern; Secretariatul să fie subordonat Biroului Politic, organul superior de conducere al partidului între plenarele C.C.". În alegerea Secretariatului, Gheorghiu-Dej indica că primul secretar să fie ales dintre membrii Biroului Politic, doi dintre secretari să fie aleși dintre membrii C.C., iar al patrulea secretar să fie „unul din cei mai buni dintre actualii prim secretari ai comitetelor regionale de partid, care să fie cooptat în C.C. și apoi să fie propus și ales secretar al C.C. al P.M.R."[20].

Plenara C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954 a „ales" în funcția de prim-secretar al C.C. pe Gheorghe Apostol, iar ca secretari pe Nicolae Ceaușescu, Mihai Dalea și Ianoș Fazekaș. Gheorghe Apostol povestește acest eveniment din cariera sa politică astfel: „Hrușciov a hotărât să nu mai fie premier și l-a avansat pe Bulganin ca prim-ministru. S-a hotărât că ar fi bine să facem și noi acest lucru. Dej a avut o discuție cu mine și mi-a explicat de ce trebuie să facem și noi la fel (…) M-a rugat să accept să fiu ales ca prim-secretar al C.C. la prima plenară. Am lucrat în acest post din aprilie 1954 până în octombrie 1955, când, din nou, s-a făcut o schimbare în U.R.S.S.. Am fost ales de către o plenară a C.C. și după aceea tot de către o plenară (*cea din 30 septembrie-1 octombrie 1955 – n.n.*) am fost eliberat din această funcție, prim secretar fiind ales Gheorghiu-Dej"[21]. Însă, Gheorghe Apostol a îndeplinit numai formal această funcție, activitatea partidului fiind condusă tot de Gheorghiu-Dej. Teama de a nu fi înlocuit din fruntea partidului de către Hrușciov, cunoscând intenția acestuia de a schimba pe toți șefii partidelor comuniste din blocul sovietic, rămași din timpul lui Stalin, l-a făcut pe Gheorghiu-Dej să renunțe la funcția de secretar general al partidului în favoarea celei de premier, însă nu pentru multă vreme. După circa un an și jumătate revine în fruntea partidului, unde va rămâne până la decesul său survenit în martie 1965.

După moartea lui Gheorghiu-Dej, Plenara C.C. al P.M.R. din 22 martie 1965 a aprobat, cu unanimitate de voturi, propunerea Biroului Politic prezentată de Ion Gheorghe Maurer, privind alegerea lui Nicolae Ceaușescu ca prim-secretar al C.C. al P.M.R.[22]. În această calitate, Nicolae Ceaușescu a susținut ca partidul să funcționeze potrivit prevederilor Statutului. Relevantă din acest punct de vedere este ședința Biroului Politic din 29 martie 1965, care se ținea doar la câteva zile de la înmormântarea lui Gheorghiu-Dej, unde s-au analizat și criticat metodele lui de conducere și s-a hotărât „să se îmbunătățească munca colectivă în cadrul Biroului Politic", în sensul ca toate problemele importante să fie discutate în ședințele Biroului Politic. „Sunt câteva probleme – afirma Nicolae Ceaușescu în cadrul ședinței – în legătură cu munca Biroului Politic și inclusiv a Comitetului Central. Noi am propus plenarei (*din 22 martie 1965 – n.n.*)

---

[20] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 32/1954, f. 4-5.
[21] „Dosarele Istoriei", nr. 12/2001, p. 48.
[22] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 36/1965, f. 12.

şi plenara a fost de acord că trebuie să îmbunătăţim stilul nostru de muncă. În primul rând, să facem ca plenara Comitetului Central să fie mai activă, să îndeplinească rolul ce-i revine statutar Comitetului Central, ca organ care conduce munca între congrese şi Biroul Politic să îndeplinească rolul executiv între plenare. Asta presupune ca să punem în cadrul plenarelor Comitetului Central nu numai probleme foarte generale şi o dată pe an, ci, cele mai importante probleme să le discutăm în plenare ale Comitetului Central, nu numai să informăm, dar problemele mai importante ale politicii noastre interne şi externe să le hotărască plenara Comitetului Central, inclusiv obligaţia Biroului Politic ca periodic să raporteze de felul cum îşi desfăşoară activitatea"[23]. Însă, funcţionarea partidului potrivit Statutului a durat doar câteva luni (martie-iulie 1965). După Congresul al IX-lea al P.C.R. din iulie 1965, în structura organelor centrale ale partidului a apărut un nou organ, intitulat *Prezidiul Permanent*, care în perioada 1965-1974 a reprezentat centrul decizional al partidului (şi implicit al statului), organele deliberative şi elective ale partidului (Congresul, Conferinţa Naţională, Plenara Comitetului Central) fiind decorative.

După alegerea la şefia partidului, Nicolae Ceauşescu aduce modificări structurii organelor superioare executive ale partidului. Astfel, în şedinţa Biroului Politic din 22 iulie 1965 s-a hotărât să se supună Congresului care se apropia, ca în locul Biroului Politic să fie ales un Comitet Executiv al C.C., alcătuit din 15 membri şi 10 membri supleanţi (însă atribuţiile, potrivit Statutului, erau tot cele ale Biroului Politic, schimbarea fiind numai de titulatură). De asemenea, s-a hotărât alegerea unui Prezidiu Permanent[24] format din 7 persoane, dintre membrii Comitetului Executiv, care să asigure rezolvarea problemelor operative între şedinţele Comitetului Executiv[25]. Secretariatul a rămas în continuare cu atribuţiile prevăzute în statutele anterioare. În 1965, organele superioare executive ale Comitetului Central erau: Comitetul Executiv, Prezidiul Permanent şi Secretariatul *(vezi tabelul)*. Rolul Prezidiului Permanent este cel al Secretariatului din timpul lui Gheorghiu-Dej, protocoalele şedinţelor şi stenogramelor stau mărturie în acest sens[26]. Astfel, convocarea congreselor, conferinţelor naţionale şi plenarelor C.C., a sesiunilor Marii Adunări Naţionale, formarea guvernului şi a Consiliului de Stat, aprobarea iniţiativelor legislative ale guvernului, deciziile privind politica partidului şi statului, numirile (şi eliberările) în funcţiile importante din partid şi stat (inclusiv avansarea în grad a ofiţerilor), componenţa şi poziţia delegaţiilor la reuniuni internaţionale, acordarea distincţiilor erau hotărâte la nivelul Prezidiului Permanent şi apoi date spre informare şi aprobare Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., iar acesta la rândul său le supunea spre aprobare formală congresului, conferinţelor naţionale şi plenarelor C.C., care erau, potrivit Statutului, organele deliberative şi elective ale partidului. Aşadar, centrul decizional în partid era unul dintre organele executive ale Comitetului Central, adică tocmai cel care trebuia să pună în practică hotărârile luate de organele deliberative şi elective ale partidului.

---

[23] *Ibidem*, dosar 42/1965, f. 25.

[24] În 1965 din Prezidiul Permanent făceau parte: Nicolae Ceauşescu, Chivu Stoica, Ion Gh. Maurer, Alexandru Bârlădeanu, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Alexandru Drăghici. Prezidiul Permanent ales de Plenara C.C. al P.C.R. din 12 august 1969, era format din 9 membri: Nicolae Ceauşescu, Ion Gh. Maurer, Emil Bodnăraş, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Dumitru Petrescu, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ. Observăm că din componenţa lui lipseau: Chivu Stoica, Alexandru Bârlădeanu, Gheorghe Apostol şi Alexandru Drăghici, membri din echipa de conducere a lui Gheorghiu-Dej, care au fost marginalizaţi.

[25] *Ibidem*, dosar 100/1965, f. 2-3.

[26] Pentru aceasta vezi la Arhivele Militare Române, fondul C.C. al P.C.R.-Prezidiul Permanent (1965-1989).

Organele executive ale Comitetului Central
1945-1989

Nr. crt.	Denumire:	„Alese“ de către Plenara C.C. din:	Număr total membri	Membri	Membri supleanți	Atribuții potrivit Statutului partidului:*
În perioada Gheorghiu-Dej (1945-1965)						
1.	Biroul Politic**	22 oct. 1945	7			„Ales“ de C.C. pentru conducerea partidului între plenarele C.C..
		24 febr. 1948	18	13	5	
		26-27 mai 1952	11	9	2	
		28 dec. 1955	15	11	4	
		25 iun. 1960	13	9	4	
2.	Biroul Organizatoric (1950-1954)	23-24 ian. 1950	17			În hotărârea Plenarei C.C. al P.M.R. din 23-24 ianuarie 1950 se arăta că Biroul Organizatoric a fost înființat pentru „conducerea generală a muncii organizatorice“.
		26-27 mai 1952	11			
3.	Secretariat	22 oct. 1945	4			„Ales“ de C.C. pentru conducerea muncii curente, mai ales pentru organizarea controlului executării hotărârilor partidului și pentru selecționarea cadrelor.
		24 febr. 1948	5			
		26-27 mai 1952	5			
		28 dec. 1955	5			
		25 iun. 1960	4			

În perioada Nicolae Ceaușescu (1965-1989)						
1.	Comitetul Executiv (1965-1974). În 1974 i s-a schimbat titulatura în Comitet Politic Executiv (C.P.Ex.)	23 iul. 1965	25	15	10	„Ales“ de C.C. pentru conducerea partidului între plenarele C.C..
		12 aug. 1969	32	21	11	
		28 nov. 1974	36	23	13	
		23 nov. 1979	45	27	16	
		22 nov. 1984	48	23	25	
		24 nov. 1989	47	21	26	
2.	Prezidiul Permanent (1965-1974)***	23 iul. 1965	7			„Ales“ de C.C. pentru rezolvarea problemelor politice curente ale partidului.
		12 aug. 1969	9			
3.	Secretariat	23 iul. 1965	9			„Ales“ de C.C.; organiza și controla îndeplinirea hotărârilor partidului și asigura realizarea politicii de cadre a partidului, perfecționarea, pregătirea și repartizarea acestora.
		12 aug. 1969	7			
		28 nov. 1974	7			
		23 nov. 1979	9			
		22 nov. 1984	10			
		24 nov. 1989	9			

* Asemenea Comitetului Central şi organele executive ale C.C. reflectă creşterea numărului membrilor de partid. Astfel, pe măsura creşterii efectivului partidului şi organele executive ale C.C. îşi modifică componenţa numerică, devenind mai cuprinzătoare, considerându-se că astfel pot îndeplini mai bine rolul de conducător al activităţii partidului între plenarele C.C.. Însă, în realitate, organele executive ale Comitetului Central nu au îndeplinit atribuţiile prevăzute în statutul partidului. Centrul decizional în partid, în perioada Gheorghiu-Dej, a fost Secretariatul, respectiv Prezidiul Permanent (1965-1974) şi Biroul Permanent al C.P.Ex. (1974-1989) în perioada Nicolae Ceauşescu. Celelalte organe executive au fost mai mult sau mai puţin decorative, atribuţiile lor fiind monopolizate de secretarul general al partidului împreună cu câţiva apropiaţi ai săi (unii dintre membrii Secretariatului se regăseau în componenţa Biroului Politic şi Biroului Organizatoric, iar cei ai Prezidiului Permanent, în componenţa Comitetului Executiv şi Secretariatului). Secretarul general al partidului făcea parte din toate organele executive ale C.C. şi le prezida şedinţele.

** „Devierea de dreapta" a dat prilej conducerii partidului să restrângă numărul membrilor din organele executive ale C.C. „pentru a asigura şi secretul de partid şi secretul de stat, aşa cum trebuie păstrat", după cum se exprima Gheorghiu-Dej. Tot el dădea indicaţia ca în compoziţia organelor de partid „să nu intre nici un social-democrat, să fie alcătuite numai din oameni de cea mai înaltă încredere" (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 40/1952, f. 4 şi 107). Biroul Politic, în şedinţa din 26 mai 1952, a aprobat hotărârea Secretariatului pe care, apoi, a supus-o confirmării şi plenului C.C.. Astfel, Plenara C.C. al P.M.R. din 26-27 mai 1952 a „ales" un Secretariat format din 5 persoane, în care nu se mai regăsea fostul social-democrat Lothar Rădăceanu, un Birou Politic format din 11 persoane (9 titulari şi 2 supleanţi) şi un Birou Organizatoric din 11 persoane. („Scânteia", nr. 2 360 din 29 mai 1952.)

*** Rolul Prezidiului Permanent a fost luat în perioada 1974-1989 de Biroul Permanent al C.P.Ex., care era format dintre membrii C.P.Ex. şi condus de secretarul general al partidului. Potrivit Statutului partidului, el asigura coordonarea operativă a activităţii de partid şi de stat, adopta hotărâri în limita competenţelor stabilite de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., căruia trebuia să-i raporteze asupra activităţii sale, însă, în practică, acest lucru nu s-a întâmplat. Documentele de arhivă, şi anume stenogramele şi procesele-verbale ale şedinţelor Prezidiului Permanent şi Biroului Permanent al C.P.Ex., consultate la Arhiva Militară Română (AMR), dovedesc că aceste organe executive ale C.C. au fost centrele decizionale ale partidului şi implicit ale statului în perioada regimului Ceauşescu. De asemenea, cei care şi-au desfăşurat activitatea în structurile de conducere superioare ale partidului şi şi-au scris memoriile afirmă acelaşi lucru. Spre exemplu, Cornel Burtică, în convorbirile cu Rodica Chelaru, afirmă că „Prezidiul se întrunea, în mod obişnuit, în fiecare luni dimineaţa, când erau discutate problemele importante ale ţării. Când lipsea Ceauşescu din ţară nu se mai întrunea prezidiul, nu se mai rezolva nimic. Situaţia se complica mai ales când Ceauşescu lipsea din ţară şi câte 2-3 săptămâni (vizite în Africa, Asia etc.)". În acelaşi sens se pronunţă şi Paul Niculescu-Mizil în memoriile sale : „Prezidiul Permanent a fost un număr mare de ani laboratorul în care se elaborau principalele acţiuni ale conducerii, supuse apoi confirmării de către C.P.Ex. (*corect Comitetul Executiv-n.n.*) sau plenarele C.C.. El conducea efectiv activitatea internaţională, de zi cu zi, a partidului şi a statului".

Pe plan local organele executive ale partidului erau *biroul* şi *secretariatul*, „alese" de către adunarea generală a organizaţiei de bază şi de către comitetele de partid (judeţene, municipale, orăşeneşti, comunale), având, potrivit Statutului, aceleaşi atribuţii ca şi cele de pe plan central, adică biroul trebuia să conducă activitatea între plenarele comitetelor, iar secretariatul pentru rezolvarea problemelor curente, organizarea şi controlul îndeplinirii hotărârilor comitetelor. În practică, organele locale ale partidului erau conduse de prim-secretari învestiţi cu puteri majore de către conducerea partidului.

Care au fost mobilurile unei asemenea reorganizări? Silviu Curticeanu, fost şef al Cancelariei C.C. şi secretar al C.C., în memoriile sale, afirma că: „Ceauşescu şi-a concentrat atenţia spre cristalizarea unei noi conduceri de partid şi de stat, urmărind pe de o parte, să-şi întărească decisiv rolul personal, iar pe de altă parte, să reducă atribuţiile şi să slăbească puterea celorlalte organe de conducere ale partidului"[27]. Considerăm că Nicolae Ceauşescu nu a făcut decât să continue, însă mai accentuat, practicile de conducere ale lui Gheorghiu-Dej. El a creat un nou organ la nivelul conducerii superioare a partidului (Prezidiul Permanent), format din oameni apropiaţi lui, unde se discutau şi se luau hotărâri în privinţa partidului şi statului, însă unele nu ajungeau spre informare, consultare sau aprobare la membrii Comitetului Executiv al C.C.

[27] Silviu Curticeanu, *Mărturia unei istorii trăite. Imagini suprapuse,* Bucureşti, Editura Albatros, 2000, p. 277.

al P.C.R. (de pildă, nu toate informările securității). În procesele verbale ale ședințelor Prezidiului Permanent, asemenea celor ale Secretariatului din perioada Dej, apar indicații ca anumite probleme de pe ordinea de zi să fie date spre informare și aprobare membrilor Comitetului Executiv. Spre exemplu, în ședința din 29 ianuarie 1968, Prezidiul Permanent a aprobat activitatea desfășurată de delegația guvernamentală a R.S.R. în Italia și propunerile privind îmbunătățirea organizării conducerii securității statului, cu indicația de a fi supuse aprobării și Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.[28]. Cornel Burtică, fost membru al C.C. și al C.P.Ex., în convorbirile cu Rodica Chelaru, confirmă documentele de arhivă, afirmând că Nicolae Ceaușescu „dovedind o inteligență diabolică, de politician versat, și-a organizat astfel structura de putere încât să poată controla totul și să nu fie luat prin surprindere. Ceilalți membri ai Biroului Politic (*credem că C.P.Ex.-n.n.*) cunoșteau situația țării doar pe sectoare, fragmentat și nu dispuneau de un aparat pe care să se sprijine în teritoriu". În ședința Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 3 mai 1972 s-a hotărât ca în viitor să se prezinte Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. „spre dezbatere și soluționare problemele majore ale vieții politice, economice și sociale ale țării"[29]. Însă, în practică, lucrurile nu au stat așa. În 1974 Comitetului Executiv i s-a schimbat titulatura în Comitet Politic Executiv (C.P.Ex.), pe care o va purta până în decembrie 1989. Dumitru Popescu, care a făcut parte din acest organ de partid, în convorbirile cu ziaristul Ioan Tecșa, îl prezintă astfel: „În ce privește C.P.Ex., în ultimii ani ai dictaturii ajunsese un fel de reuniune periodică a membrilor guvernului, primilor secretari de județe și șefilor de centrale industriale. Membrii C.P.Ex. alcătuiau un grup restrâns în această masă, practic nici nu mai luau cuvântul pentru că singurii avizați în problemele speciale ale ramurilor puse în discuție erau invitații. De altfel membrii C.P.Ex. primeau foarte adesea materialele în dimineața zilei respective, ba câteodată chiar la intrarea în sală. Un braț de hârtii de câteva kilograme, care ar fi necesitat cel puțin o săptămână de studiu. Cel mult puteai să te uiți la titluri ca să ai habar cam despre ce se vorbește. Practica difuzării documentelor în ultima clipă nu avea un caracter întâmplător, îți interzicea să intri în misterele programelor și hotărârilor adoptate"[30].

Din 1971, „în vederea ridicării eficienței muncii de partid", Secretariatul C.C. al P.C.R. lucra direct cu comitetele județene de partid, renunțându-se la practica de a le îndruma și controla prin intermediul instructorilor teritoriali. La C.C. s-a menținut un corp de instructori cu atribuții de control pe anumite probleme[31]. Pentru „realizarea unui control sistematic asupra activității organelor și organizațiilor de partid", secretarii C.C. trebuiau să aibă legătură directă și permanentă cu comitetele județene de partid. Secretarii C.C. răspundeau pentru o perioadă mai îndelungată de câte un grup de județe[32]. Ei se deplasau lunar la comitetele județene de partid de care răspundeau pentru a urmări modul cum se înfăptuiau hotărârile conducerii partidului. Ceaușescu a instituit acest procedeu având convingerea, probabil, că politica lui era bună dar defectuos pusă în practică.

---

[28] AMR, fond Microfilme, rola 909, c. 172-173.

[29] *Ibidem,* rola 929, c. 628.

[30] Dumitru Popescu. *Un fost lider comunist se destăinuie: Am fost cioplitor de himere*, Editura Expres [1994].

[31] AMR, fond Microfilme, rola 924, c. 141-143. În ședința din 9 februarie 1971 a Prezidiului Permanent s-a hotărât să se propună Comitetului Executiv și Plenarei C.C., alegerea lui Manea Mănescu ca membru al Prezidiului Permanent și eliberarea lui Virgil Trofin din funcția de secretar al C.C. și președinte al U.N.C.A.P. (Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție), fiind recomandat de Prezidiul Permanent să fie ales în funcția de președinte al C.C. al U.G.S.R. (Uniunea Generală a Sindicatelor din România).

[32] De exemplu, în 1973, Gheorghe Pană răspundea de județele: Brașov, Ialomița, Galați, Harghita, Hunedoara, Olt, Sibiu, Suceava, Satu Mare și municipiul București; Ștefan Andrei de județele: Ilfov, Vrancea și Mehedinți; Cornel Burtică: Dâmbovița, Dolj, Cluj, Maramureș, Botoșani, Neamț și Gorj etc. (*Ibidem*, rola 307, c. 311-312.)

Din 1974 rolul Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. a fost luat de Biroul Permanent al Comitetului Politic Executiv (C.P.Ex.) al C.C. al P.C.R.[33]. Acesta a fost constituit la 29 noiembrie 1974 în prima ședință a C.P.Ex.[34] de după congresul al XI-lea și avea în componență înalți demnitari ai statului. Potrivit Statutului, Biroul Permanent era un „organism care asigura coordonarea operativă a activității de partid și de stat“, constituit dintre membrii C.P.Ex. și condus de Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului. Primul Birou Permanent era format din 5 membri: Nicolae Ceaușescu – secretarul general al partidului, Manea Mănescu – prim-ministru al guvernului, Gheorghe Oprea – viceprim-ministru al guvernului, Ioan Pățan – viceprim-ministru al guvernului și ministru al Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Ștefan Andrei – secretar al C.C. al P.C.R.. În 1979 avea să fie lărgită componența[35] Biroului Permanent, ajungându-se la 15 membri, printre care și soția „conducătorului“, Elena Ceaușescu, ceilalți fiind: Nicolae Ceaușescu, Iosif Banc, Emil Bobu, Cornel Burtică, Virgil Cazacu, Nicolae Constantin, Constantin Dăscălescu, Paul Niculescu, Gheorghe Oprea, Ioan Pățan, Dumitru Popescu, Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdeț, Ștefan Andrei. Nu știm, deocamdată, din ce motive, în 1984, numărul membrilor avea să-i fie redus aproape la jumătate, rămânând doar 8 membri: Nicolae Ceaușescu, Constantin Dăscălescu, Elena Ceaușescu, Manea Mănescu, Gheorghe Rădulescu, Emil Bobu, Gheorghe Oprea și Ilie Verdeț. Tot 8 membri avea și Biroul Permanent al C.P.Ex. format în 2 decembrie 1989, singura modificare fiind înlocuirea lui Ilie Verdeț cu Ion Dincă.

După cum se poate observa, Nicolae Ceaușescu i-a scos, treptat[36], din centrul decizional pe cei care au fost în apropierea lui Dej, promovând „activiști formați în școlile de partid, selectați de el însuși, în calitate de coordonator“[37] al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R., ca Virgil Trofin, Dumitru Popescu, Ion Coman etc., „în care Ceaușescu vedea o nouă generație“[38]. Cunoscându-i bine pe unii dintre ei, Corneliu Mănescu, fost membru al C.C. și ministru al Afacerilor Externe al României între 1961-1972, avea să afirme în convorbirile cu Lavinia Betea, următoarele: „Cum nici Ceaușescu nu prea avea – în comparație cu alții – cu ce să se laude, a preferat să se înconjoare de oameni cu și mai puține merite decât el“. De asemenea, Cornel Burtică afirma în convorbirile cu Rodica Chelaru că Ceaușescu stabilise „o adevărată strategie de neutralizare și apoi înlăturare a «vechii gărzi»“ și că „multe dintre dislocări s-au petrecut în urma unor acuzații de imoralitate sau de ineficiență în activitate (…) Gheorghe Apostol a fost mazilit la Congresul al X-lea, pe motive de imoralitate, n-a mai fost

---

33 Nicolae Ceaușescu a creat Biroul Permanent al C.P.Ex., inspirat, probabil, de exemplul Partidului Comunist Chinez, care în 1956 crease Comitetul Permanent al Biroului Politic, format din 7 membri, ce „trebuia să se impună ca o instanță colegială supremă“. (Jean François Soulet, *Istoria comparată a statelor comuniste din 1945 până în zilele noastre,* Iași, Editura Polirom, 1998, p. 67.)

34 Biroul Permanent al C.P.Ex. era format în prima ședință a C.P.Ex. de după congresul partidului. Astfel, datele sale de constituire sunt: 29 noiembrie 1974; 27 noiembrie 1979; 8 decembrie 1984; 2 decembrie 1989.

35 Pentru componența Biroului Permanent al C.P.Ex. am consultat colecția ziarului „Scânteia“.

36 „Încă din 22 martie 1965, când a fost «uns» prim-secretar al P.C.R., Ceaușescu i-a promovat secretari ai C.C. pe Paul Niculescu-Mizil și Ilie Verdeț. După Congresul al IX-lea (19-24 iulie 1965), alături de «baronii» lui Dej – Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Maurer, Al. Moghioroș – au fost promovați în organele de conducere ale partidului oamenii lui Ceaușescu: Constantin Drăgan de la sindicat, Leontin Sălăjan de la armată, Virgil Trofin (fost prim-secretar la C.C. al U.T.C.), Iosif Banc, Maxim Berghianu, Petre Blajovici, Vasile Patilineț – toți foști prim-secretari de regiune (…) Ceaușescu a promovat și unele cadre, care fie fuseseră ținute în loc de Dej (cazul lui Alexandru Bârlădeanu), fie fuseseră complet marginalizate– precum Dumitru Petrescu ori Gheorghe Rădulescu“. (Rodica Chelaru, *Culpe care nu se uită. Convorbiri cu Cornel Burtică,* București, Editura Curtea Veche, 2001, p. 95.)

37 Lavinia Betea, *Psihologie politică. Individ, lider, mulțime în regimul comunist*, Iași, Editura Polirom, 2001, p. 188.

38 *Convorbiri neterminate. Corneliu Mănescu în dialog cu Lavinia Betea*, Iași, Editura Polirom, 2001, p. 148.

ales în nici o funcţie de partid şi de stat, apoi a fost trimis ambasador în Brazilia şi Argentina. De fapt, pentru fiecare exista un pretext de a fi înlăturat".

Biroul Permanent al C.P.Ex. a fost centrul decizional al partidului şi implicit al statului în perioada 1974-1989. La nivelul acestui organ de partid se discutau şi se luau hotărâri în privinţa politicii partidului şi a statului, celelalte organe centrale ale partidului, ca şi instituţiile reprezentative ale statului, având atribuţii formale.

La Plenara C.C. al P.M.R. din 22 martie 1965, care a „ales", în urma morţii lui Gheorghiu-Dej, în funcţia de prim-secretar al C.C. al P.M.R. pe Nicolae Ceauşescu, s-a hotărât ca funcţiile de prim-secretar al C.C. al P.M.R. şi preşedinte al Consiliului de Stat[39] să fie ocupate de persoane diferite „în interesul asigurării rezolvării în bune condiţii a sarcinilor ce revin Comitetului Central, Biroului Politic şi Secretariatului"[40]. Ca urmare, Plenara C.C.[41] a aprobat propunerea Biroului Politic, ca funcţia de preşedinte al Consiliului de Stat să fie ocupată de Chivu Stoica, însă nu pentru multă vreme. În decembrie 1967 Nicolae Ceauşescu va prelua şefia statului[42]. Această separare s-a produs şi la nivelul funcţiilor deţinute de membrii de partid din organele de conducere centrale şi locale ale partidului. Dacă până atunci, membrii de partid deţineau funcţii simultane în partid şi stat, din iulie 1965, ca urmare a modificării unor prevederi ale Statutului adoptate de congres, un membru de partid nu mai putea deţine decât o singură funcţie de conducere politică, care cerea o activitate permanentă, fie în organele de partid, fie în cele de stat, considerându-se că astfel se evita situaţia când „prin cumul, se alterează relaţia dintre organul controlat şi organul de partid care controlează"[43]. Mai târziu „aceste idei au fost abandonate, o dată cu setea de putere şi de acaparare a tuturor pârghiilor de conducere de către Ceauşescu". Din 1974, N. Ceauşescu va face uz de procedeul stalinist al "rotaţiei cadrelor"[44] în munci de partid şi de stat, pentru „a se evita crearea de relaţii familiariste care nu sunt în interesul muncii de partid". Acest procedeu îi oferea posibilitatea lui N. Ceauşescu de a menţine sub control aparatul de partid şi de stat şi de a promova noi cadre, docile, executante fidele a hotărârilor şi indicaţiilor lui.

Treptat, Nicolae Ceauşescu va concentra în mâinile sale funcţiile importante din partid şi stat, ajungând la un regim de putere personală. În martie 1965 este ales prim-secretar al C.C. al P.C.R., în urma decesului lui Gheorghiu-Dej, iar în decembrie 1967 a devenit şeful

---

[39] În 1961, Gheorghiu-Dej a devenit şi preşedintele Consiliului de Stat.

[40] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 36/1965, f. 6-12.

[41] Plenara C.C. din 22 martie 1965 a „ales", ca urmare a descompletării Biroului Politic prin moartea lui Gheorghiu-Dej, membru al Biroului Politic pe Alexandru Bârlădeanu (până atunci membru supleant) şi 3 secretari ai C.C. (Leonte Răutu, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeţ), considerându-se că numărul de până atunci al secretarilor era prea mic pentru a îndeplini sarcinile.

[42] Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., în şedinţa din 24 noiembrie 1967, a hotărât eliberarea lui Chivu Stoica din funcţia de preşedinte al Consiliului de Stat, fiind propus a fi ales secretar al C.C. al P.C.R.. (AMR, fond Microfilme, rola 907, c. 893.)

[43] „Scânteia", nr. 6 687 din 22 iulie 1965.

[44] După cum se afirma în statutele partidului din anii 1974, 1979, 1984, organele şi organizaţiile de partid, în repartizarea cadrelor, trebuiau să aibă în vedere principiul rotaţiei cadrelor în munci de partid şi de stat, pentru ca „acestea să dobândească o experienţă multilaterală, să poată înţelege şi soluţiona tot mai eficient problemele complexe ce le ridică viaţa socială, conducerea ştiinţifică a societăţii". Însă, aceleaşi statute prevedeau că „în funcţie de nevoi, cadrele pot îndeplini simultan funcţii de conducere, atât în cadrul partidului cât şi al statului". *Dicţionarul Politic* realizat de Sergiu Tămaş, publicat în 1996 de Casa de editură şi presă „Şansa" S.R.L. (ediţia a II-a revăzută şi adăugită), explică sistemul „rotaţiei cadrelor" ca fiind un proces continuu de înlocuire a membrilor clasei conducătoare sau de transferare a acestora de la o responsabilitate la alta. Datorită acestei metode, clasa conducătoare nu s-a putut consolida, iar starea de insecuritate a creat dependenţe faţă de conducătorul statului şi partidului.

statului[45]. Aproximativ 7 ani mai târziu, în martie 1974, a fost învestit de către Marea Adunare Națională în funcția de președinte al Republicii Socialiste România, în care va fi reales succesiv până în decembrie 1989. De asemenea, a fost comandantul suprem al forțelor armate și conducător al unor organizații de masă și obștești. Și membrii familiei sale dețineau funcții importante în partid și stat. „Suspiciunea față de toată lumea, generată de climatul carierist, a condus la promovarea de către conducătorii supremi ai unor membri de familie în posturile ce vizau vârfurile nomenclaturii. Tactica a fost inițiată în timpul conducerii P.C.U.S. de către L. Brejnev (1964-1982). Metoda va fi imitată, de asemenea, în toate celelalte state comuniste, apogeul ei situându-se în faza finală a regimului Ceaușescu, când membrii familiei conducătorului român și a soției sale au monopolizat funcțiile decizionale în România“[46]. Astfel, *Elena Ceaușescu* este „aleasă“, în iulie 1972, membră a Comitetului Central al P.C.R., un an mai târziu în Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun.1973-28 nov.1974), apoi în Comitetul Politic Executiv (C.P.Ex.) al C.C. al P.C.R. (21 nov.1974-22 dec.1989). Din 26 ianuarie 1977 devine și membră a Biroului Permanent al C.P.Ex., centrul decizional al partidului și statului. Funcții importante a deținut și în stat: din martie 1980 până în decembrie 1989 a fost prim vice-prim-ministru al guvernului[47]; de asemenea a fost și președinta unor organisme guvernamentale cum ar fi Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie (aprilie 1980 – decembrie 1989), Consiliul Național al Științei și Învățământului (decembrie 1985 – decembrie 1989), dirijând, practic, activitatea științifică, educațională și culturală a țării; deputat în M.A.N. (1975-1989). „După promovarea Elenei Ceaușescu în conducerea superioară a partidului – afirma Paul Niculescu-Mizil în memoriile sale – întreaga coordonare a politicii de cadre s-a concentrat în mâinile ei. Ea se ocupa de așa-zisa nomenclatură. Ei i se aduceau la cunoștință, cu prioritate, materialele provenite de la organizațiile de partid, Ministerul de Interne și Securitate, cu privire la oamenii cu munci de răspundere“.

Funcțiile pe care le-a deținut fiul cel mic al cuplului Ceaușescu, *Nicu Ceaușescu*, denotă că era pregătit pentru a deveni succesorul politic al lui Nicolae Ceaușescu. La Conferința Națională din 16-18 decembrie 1982 este ales în Comitetul Central al P.C.R.; în decembrie 1983 este ales prim-secretar al C.C. al U.T.C. și implicit ministru pentru Problemele Tineretului, funcție prin care, potrivit Statutului partidului din 1984, devine automat și membru al C.P.Ex.[48]. Din octombrie 1987 până în decembrie 1989 a fost prim-secretar al Comitetului județean de partid Sibiu și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu. Din 1983 frații „conducătorului“ sunt promovați în guvern: în aprilie *Ilie Ceaușescu* este numit ministru adjunct al Apărării și secretar în Consiliul Politic Superior al Armatei, iar în august, *Ion Ceaușescu* este numit vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării și ministru secretar de stat. La Congresul al XIII-lea (nov. 1984) *Ilie Ceaușescu* și *Poliana Cristescu*,

---

[45] De reținut că omologii săi din țările europene intrate în sfera de influență sovietică, dețineau atât șefia partidului cât și a statului, de pildă: T. Jivkov era prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar și președintele Consiliului de Stat; Erich Honecker – secretar general al C.C. al Partidul Socialist Unit din Germania (P.S.U.G.) și președintele Consiliului de Stat al Republicii Democrate Germane.

[46] Lavinia Betea, *op. cit.*, p. 89.

[47] „Din 1980 s-au făcut eforturi evidente pentru a i se construi o reputație internațională de om de știință iubitor de pace, având o importanță politică majoră“ (Anneli Ute Gabanyi, *Cultul lui Ceaușescu*, Iași, Editura Polirom, 2003, p. 87).

[48] Potrivit prevederilor statutului partidului din 1984, primii secretari ai unor comitete județene de partid stabilite de Comitetul Central, cât dețineau această funcție, deveneau automat membri sau membri supleanți ai C.P.Ex., de asemenea, președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, prim-secretarul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist și președinta Consiliului Național al Femeilor. (*Statutul Partidului Comunist Român*, București, Editura Politică, 1984, p. 57-58.)

soția lui Nicu Ceaușescu, care conducea Consiliul Național al Organizației Pionierilor, sunt aleși în C.C. al P.C.R.. *Vasile Bărbulescu*, cumnatul lui Ceaușescu (căsătorit cu una din surorile lui Ceaușescu) este ales secretar al C.C. al P.C.R. de către Plenara C.C. din octombrie 1986.

Nicolae Ceaușescu a dezvoltat un cult al personalității neîntâlnit la nici unul din conducătorii celorlalte țări europene intrate în sfera de influență sovietică, care a dus în practică la transformarea partidului într-o formă fără fond. Cei care au fost în preajma lui Ceaușescu și au lăsat memorii, plasează începutul acestui cult[49] în 1968, după protestul public împotriva invadării Cehoslovaciei de trupele Tratatului de la Varșovia, atingând apogeul la începutul anilor '80. Ilie Verdeț, un membru al grupului decizional din regimul Ceaușescu, în dialogul cu Adrian Păunescu din 25 iunie 1991, intitulat *Alternativa de stânga într-o democrație reală* și publicat în volumul *Ilie Verdeț. In memoriam*, afirma că „întărirea regimului totalitar și a dictaturii nu a început în anul 1971, după întoarcerea din Coreea, ci în 1975, prin vestitele lozinci cu planul în patru ani și jumătate, cu o seamă de alte chestiuni care apăruseră la orizont și care au dat greș, fiind accentuate de câteva lucruri foarte importante. Cele două inundații din '70 și '75, care au adus grave prejudicii, în perioada de vârf a recoltării și cereau o refacere pe termen mijlociu și pe termen lung. Schimbarea procentului de acumulare din venitul național atribuit pentru dezvoltare, pentru că țara nu mai avea resursele și posibilitățile necesare, iar dorința de a merge mai departe, în ritmurile acelea de dezvoltare, era o ambiție politică, ce nu mai avea nici o rațiune, o judecată obiectivă (…) Ori el nu a renunțat, nici după 1975, în noul cincinal care se întindea până în 1980, la ambițiile lui de dezvoltare în ritm forțat, adică de peste 10-11% la venitul național, de 10% la produsul social (…) Aceasta a fost, după părerea mea, începutul unei politici iraționale, voluntariste, arbitrare, cu înlăturarea treptată de la decizie a tuturor oamenilor care aveau altă opinie, pentru că el nu-i decima în pușcării, ci îi decima moral. Și au fost înlocuiți, după cum se știe, mulți oameni. Au fost înlăturați, în mod treptat, Apostol, Bodnăraș, Fazekaș, Niculescu-Mizil, din organele de conducere directe de decizie (…) În același timp își aduna cu mare grijă oameni de încredere în apropiere cum ar fi Bobu; au fost promovați treptat spre vârf Dincă și Dăscălescu (…) Această perioadă, din 1974 până în 1979, deci aproape 5 ani, se poate caracteriza printr-o concentrare absolută a puterii în mâna lui Ceaușescu, și în același timp, prin desființarea practică, așa cum o văd eu, a organului executiv ce se numește guvern".

După ajungerea la șefia partidului, una dintre primele măsuri luate de N. Ceaușescu a fost stabilirea vechimii în partid a celor care au activat în partid în perioada ilegalității, din rândul cărora făcea și el parte. Astfel, Plenara C.C. al P.M.R. din 31 mai-2 iunie 1965 a hotărât cu unanimitate să supună congresului propunerea lui N. Ceaușescu ca „tuturor luptătorilor revoluționari care au desfășurat activitate permanentă în anii ilegalității și care au avut o comportare demnă în fața dușmanului de clasă și au devenit după 23 august 1944 membri ai partidului nostru să li se dea calitatea de membru de partid de când au intrat în mișcarea revoluționară din ilegalitate". De asemenea, în ședința Biroului Politic din 21 mai s-a hotărât ca membrilor P.M.R., proveniți din Partidul Socialist și Partidul Social Democrat să li se recunoască vechimea în P.M.R. de la data înscrierii lor în aceste partide[50]. Congresul al IX-lea al P.C.R. din iulie

---

[49] Din 1972 portretul lui Nicolae Ceaușescu se expune pe pereții instituțiilor din R.S.R.. Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., în ședința din 7 februarie1972, a hotărât pavoazarea interioară cu caracter permanent cu portretul lui Nicolae Ceaușescu a sediilor de partid, ale organizațiilor de masă și obștești, ale școlilor de toate gradele, instituțiilor de stat, unităților militare, caselor de cultură, cluburilor și căminelor culturale (AMR, fond Microfilme, rola 928, c. 314-316).

[50] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 70/1965, f. 1-5.

1965 a confirmat propunerile secretarului general al C.C., urmând ca până la sfârşitul anului 1965 să fie rezolvată situaţia stagiului de partid[51]. Potrivit Instrucţiunii C.C. al P.C.R. din 5 august 1965, se recunoştea ca vechime în partid activitatea din anii ilegalităţii partidului dusă sub conducerea directă a P.C.R.[52] şi cea din organizaţiile legale şi ilegale controlate de partid înainte de 23 august 1944: Uniunea Tineretului Comunist; Ajutorul Muncitoresc Român; Ajutorul Roşu (M.O.P.R.); Blocul Muncitoresc Ţărănesc; Blocul Democratic; Comitetul naţional antifascist; Comitetul pentru eliberarea deţinuţilor antifascişti şi Consiliile de patronaj; Frontul studenţesc democratic; Liga Muncii; Sindicatele care şi-au desfăşurat activitatea sub îndrumarea P.C.R.; Organizaţia Revoluţionară Dobrogeană (D.R.O.); Organizaţia oamenilor muncii maghiari din România (M.A.D.O.Sz.); Vâzvolenia[53]. Cei care au fost în preajma lui Nicolae Ceauşescu şi şi-au scris memoriile afirmă că „acţiunea lui Ceauşescu s-a dovedit a avea în vedere, înainte de toate, întărirea prestigiului său personal, sublinierea că el a fost ilegalist, câştigarea adeziunii acestei categorii influente a membrilor partidului. Ulterior s-a înscăunat practica unor adunări speciale, la 8 mai de ziua partidului, cu ilegaliştii, adunări care purtau pecetea proslăvirii deschise a persoanei lui Ceauşescu şi a soţiei lui“[54]. Noul şef al partidului îi trata cu deosebită atenţie pe ilegalişti „îi ajuta cu salarii consistente, cu pensii de merit ori câte o indemnizaţie, le-a creat condiţii de îngrijire a sănătăţii, îi invita la diverse aniversări. Pe scurt, îi făcea să se simtă bine“[55]. De asemenea, Nicolae Ceauşescu a readus în viaţa politică pe unii dintre activiştii din ilegalitate ai partidului sancţionaţi de Gheorghiu-Dej (vezi cazurile lui Dumitru Petrescu, Constantin Doncea, Miron Constantinescu etc). În şedinţa Secretariatului C.C. al P.C.R. din 31 decembrie 1976 s-a hotărât să se revadă toate cazurile membrilor de partid cu stagiul din ilegalitate, sancţionaţi pe linie de partid, cărora nu li se ridicase până atunci sancţiunile, Colegiul Central de Partid fiind însărcinat cu rezolvarea acestei probleme[56].

Alegerea C.C.

Comitetul Central, organ colectiv permanent, era ales de congres, însă numai în mod formal. În practică el nu era emanaţia congresului partidului ci a Secretariatului C.C.

Iată ce spune Iosif Chişinevschi, secretar al C.C. al P.M.R., despre alegerea Comitetului Central la Congresul al II-lea al P.M.R. din decembrie 1955: „Congresul nu era pus în situaţia de a se putea pronunţa în cunoştinţă de cauză asupra candidaţilor, întrucît nici unul din candidaţi nu era prezentat delegaţilor Congresului pentru a-i cunoaşte. Mulţi delegaţi la Congres au fost puşi în situaţia să voteze pe candidaţii propuşi, fără a şti cine sînt. În felul acesta votul exprimat

---

[51] *Ibidem*, dosar 74/1965, f. 55. Propunerile privind acordarea vechimii în partid au fost aprobate de Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R. în octombrie 1965. Astfel, lui N. Ceauşescu încadrat în partid în 1936 i s-a acordat vechimea în partid din noiembrie 1933, de când s-a înscris în U.T.C.; lui Dumitriu Coliu încadrat în partid în 1931 i s-a acordat vechimea în partid din 1925, de când a început să activeze în Organizaţia Revoluţionară Dobrogeană (D.R.O.); Gaston Marin încadrat în partid în 1945 i s-a acordat vechimea în partid din 1942, deoarece în perioada 1942-1945 a activat în Partidul Comunist Francez etc.

[52] Şi anume: au participat efectiv la conducerea grevelor; au pus casa la dispoziţie pentru şedinţe şi găzduirea ilegaliştilor; au păstrat sau au difuzat materiale ilegale; au colectat sau au contribuit cu regularitate, pentru partid, cu sume de bani şi alte ajutoare. (*Ibidem*, dosar 111/1965, f. 100.)

[53] *Ibidem*, f. 101.

[54] Paul Niculescu-Mizil, *O istorie trăită. Memorii*, vol.I, ediţia a II-a revizuită şi completată, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2002, p. 431.

[55] Rodica Chelaru, *op. cit.,* p. 122.

[56] AMR, fond Microfilme, rola 330, c. 852.

a căpătat un caracter formal“[57]. Delegaţii la congres votau în bloc şi cu unanimitate de voturi candidaţii aprobaţi mai întâi de conducerea partidului.

Cu câteva luni înainte de congres se stabilea numărul şi componenţa Comitetului Central, care trebuia „ales“ de congres, el fiind mai întâi aprobat de Secretariat. Potrivit Statutului partidului, candidaturile membrilor C.C. erau propuse de conferinţele organizaţiilor regionale (din 1968 judeţene) de partid şi de către delegaţii la congres, în raport cu numărul membrilor organizaţiilor de partid respective. De regulă, numărul candidaţilor propuşi era mai mare decât al celor care urmau să fie aleşi. În practică, listele cu propuneri de candidaturi erau făcute de către birourile comitetelor regionale, respectiv judeţene de partid, după criterii precise stabilite de conducerea partidului şi supuse apoi adoptării formale conferinţelor de partid.

Din cine era format C.C. ? După cum se exprima Gheorghiu-Dej, Comitetul Central[58] era compus din „cadre care lucrau în toate sectoarele principale ale activităţii de partid şi de stat“. De asemenea, el trebuia să reprezinte „păturile de bază ale poporului nostru: muncitorimea, ţărănimea şi intelectualitatea“. Compoziţia socială a Comitetul Central, ca şi cea a partidului, reflecta structura societăţii socialiste. De asemenea, corespunzător ponderii pe care o aveau în populaţia ţării, C.C. număra în rândurile sale „oameni ai muncii“ aparţinând minorităţilor naţionale.

În perioada regimului Ceauşescu, în alegerea membrilor C.C. a fost introdus criteriul vechimii în partid şi în funcţii de conducere şi, de asemenea, a devenit o regulă ca toţi prim-secretarii Comitetelor judeţene de partid să fie „aleşi“ în C.C.. Conform statutelor partidului din 1974, 1979 şi 1984[59] în alegerea C.C. şi a tuturor organelor de partid (superioare şi locale) trebuia să se aibă în vedere „înnoirea unei părţi din numărul membrilor“ (cel puţin 1/3) prin „promovarea de noi cadre care s-au evidenţiat în lupta pentru înfăptuirea în practică a liniei politice“; asigurarea unui raport corespunzător din punct de vedere al vârstei membrilor acestora prin promovarea alături de cadrele cu o bogată experienţă a unor cadre tinere; persoanele propuse să fie alese în C.C. trebuiau să aibă un stagiu în partid de cel puţin 12 ani, din care 6 ani „să fi desfăşurat activitate în organele de partid judeţene, municipale şi orăşeneşti, în conducerea organizaţiilor de partid sau de masă din marile întreprinderi, instituţii şi comune, ca activişti ai organizaţiilor de partid, de masă şi obşteşti, în conducerea unităţilor economice şi social-culturale“. Membrii C.C. ocupau simultan funcţii de conducere atât în partid cât şi în stat. Astfel, se realiza în practică „principul constituţional“ că partidul este „forţa conducătoare a statului“.

Evoluţia numerică a membrilor C.C.

După ieşirea din ilegalitate a partidului, primul Comitet Central al P.C.R. a fost „ales“ la Conferinţa Naţională din octombrie 1945 şi cuprindea 35 de membri (27 titulari şi 8 supleanţi). „Primul C.C. al partidului – după cum afirma Alexandru Bârlădeanu în convorbirile cu Lavinia Betea – a fost o improvizaţie. A fost acolo un grup de oameni ce s-au cunoscut între ei şi s-au introdus unii pe alţii în C.C., ţinând cont de simpatiile şi adversităţile ce le aveau“.

---

[57] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 32/1956, f. 37.

[58] „Scânteia“-oficiosul P.C.R., în numărul din 26 octombrie 1945, scria: „Compoziţia C.C. format din muncitori, ţărani şi intelectuali, bărbaţi şi femei, este o expresie a poziţiei partidului faţă de cele mai variate probleme“.

[59] Conform statutului partidului din 1984 nu puteau fi aleşi în organele de conducere sau încetau să facă parte din acestea membrii de partid care se pensionau şi cei care îşi desfăşurau activitatea în străinătate.

Numeric, în perioada 1945-1989 Comitetul Central a evoluat de la câteva zeci de membri la câteva sute. Astfel, dacă în 1945 avea 35 de membri, în 1989 ajunge la 466 (*vezi tabelul)*. În opinia conducerii partidului, creşterea numărului membrilor C.C. era pusă în relaţie cu sporirea efectivului şi cu sarcinile pe care le avea de îndeplinit partidul. Însă considerăm că aceasta ţinea de propagandă, deoarece rolul C.C. era numai formal, în acest caz neavând nici o importanţă numărul membrilor.

În perioada dintre congrese, modificări în componenţa C.C. şi a celorlalte organe superioare de partid, în sensul de cooptări[60] şi excluderi, se operau în cadrul plenarelor C.C. şi Conferinţelor Naţionale, bineînţeles la indicaţiile conducerii partidului. Locurile devenite vacante erau completate din rândurile membrilor supleanţi. De menţionat că membrii supleanţi ai C.C. participau cu drept de vot consultativ la şedinţele plenare ale C.C..

Evoluţia numerică a membrilor C.C. al P.C.R. în raport cu creşterea efectivului partidului în perioada 1945-1989

Congese/Conferinţe	Anul/Luna	Efectivul partidului	Total membri C.C.	Membri titulari	Membri supleanţi
Conferinţa Naţională	1945-oct.	256 863	35	27	8
I-al P.M.R.	1948-febr.	1 057 428*	57	41	16
al II-lea	1955-dec.	538 815	96	61	35
al III-lea	1960-iun.	807 140	110	79	31
al IX-lea al P.C.R.**	1965-iul.	1 411 066	196	121	75
al X-lea	1969-aug.	1 915 232	285	165	120
al XI-lea	1974-nov.	2 462 380	361	205	156
al XII-lea	1979-nov.	2 980 970	408	245	163
al XIII-lea	1984-nov.	3 440 000	446	265	181
al XIV-lea***	1989-nov.	3 824 782	466	280	186

* Cifra de 1 057 428 membri este din mai 1948 după „unificarea“ cu P.S.D. şi înaintea verificării membrilor P.M.R.. Numărul mai mic al membrilor de partid de la Congresul al II-lea, faţă de cel de la Congresul I, se explică prin epurarea partidului, care a avut loc în perioada noiembrie 1948-aprilie 1950, şi prin faptul că între 1948-1952 admiterile în partid au fost oprite.

** La Congresul din august 1965 a fost schimbată denumirea partidului din P.M.R. în P.C.R., numerotarea Congreselor a început din 1921, astfel Congresul IV al P.M.R. a devenit Congresul IX al P.C.R.. De asemenea, a fost schimbată şi denumirea funcţiei de prim-secretar al C.C. în secretar general al C.C. al P.C.R.. Efectivul partidului de

[60] De pildă, la Plenara C.C. al P.M.R. din 10-11 iunie 1948 a fost cooptat în C.C. – Pintilie Bodnarenco.

la congresele II–IX cuprinde atât membrii cât şi candidaţii de partid. În 1965, Nicolae Ceauşescu desfiinţează candidatura de intrare în partid, considerând că în România nu mai există clase exploatatoare şi implicit teama de intrare a „duşmanilor de clasă“ în partid.

*** Pentru efectivul partidului de la congresele II-XIV am consultat ziarul „Scânteia“, oficiosul partidului, care publica raportul comisiei de validare a delegaţilor la congres, în care se prezenta efectivul partidului, pe baza căruia a fost stabilit numărul delegaţilor la congres. Spre exemplificare: „Scânteia“, în numărul 14 700 din 22 noiembrie 1989, publică raportul Comisiei de Validare a delegaţilor la Congresul al XIV-lea, prezentat de Constantin Radu, în care se arăta efectivul partidului la data de 30 septembrie 1989, care era de 3 824 782 membri, pe baza căruia au fost stabiliţi cei 3 326 delegaţi la congres (un delegat la 1 150 membri de partid). Creşterea efectivului partidului în perioada regimului Ceauşescu, la câteva milioane, nu a însemnat că oamenii dădeau năvală spre partid, ci, din convorbirile cu un fost secretar cu propaganda la un comitet comunal de partid, a rezultat că an de an, conducerea partidului fixa un anumit procent de creştere a numărului membrilor, organele de partid locale trebuind să-l pună în aplicare, aceasta însemnând adeseori promisiuni şi presiuni asupra oamenilor pentru a deveni membri de partid. În acest mod P.C.R.-ul s-a transformat dintr-un partid de clasă într-un partid de mase.

Organele deliberative şi elective ale partidului: Congresul, Conferinţele Naţionale şi Plenarele Comitetului Central

Principiul conducerii colective în partid a fost numai enunţat în Statutul partidului, nu şi aplicat. Acest principiu însemna că toate hotărârile asupra problemelor politicii partidului trebuiau să fie luate în colectiv. În practică, Congresul, Conferinţa Naţională şi Plenarele C.C., organele deliberative şi elective ale partidului au avut un rol formal (*vezi tabelul*).

Organele colective deliberative şi elective ale partidului

Pe plan central	**Atribuţiile acestora potrivit Statutului partidului***
Congresul	Organul suprem al partidului, convocat de Comitetul Central, stabilea linia generală a partidului în problemele fundamentale ale politicii interne şi externe; dezbătea şi hotăra asupra rapoartelor de activitate ale Comitetului Central şi Comisiei Centrale de Revizie; adopta şi modifica Statutul partidului; alegea Comitetul Central.
Conferinţa Naţională	Se convoca în perioada dintre congrese, atunci când se considera necesară dezbaterea unor probleme importante ale politicii partidului şi statului.
Comitetul Central	Conducea întreaga activitate a partidului în intervalul dintre congrese; asigura înfăptuirea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate; organiza îndeplinirea programului partidului, a liniei sale politice generale, a directivelor congresului privind dezvoltarea economică şi socială a ţării; conducea activitatea în domeniul economic, social-ideologic şi cultural, politica externă; conducea şi îndruma activitatea: organelor de stat, a organizaţiilor de masă şi obşteşti, în domeniul apărării naţionale, al ordinii publice şi securităţii statului; veghea la apărarea unităţii şi purităţii rândurilor partidului; conducea organele centrale de presă şi instituţiile centrale de partid; se ocupa de politica de cadre; organiza dezvoltarea relaţiilor cu partidele comuniste şi muncitoreşti, reprezenta partidul în relaţiile cu alte partide, organizaţii, instituţii; administra fondurile băneşti şi bunurile materiale ale partidului; alegea organele executive care asigurau conducerea activităţii partidului între plenare şi organiza Comisia Controlului de Partid.

Pe plan local	
Adunarea generală	Organ superior al organizației de bază a partidului care trebuia să se convoace cel puțin o dată pe lună și să hotărască în problemele organizației. Ea alegea biroul, organ executiv care conducea activitatea curentă a organizației.
Conferința de partid	Organ superior al organizației de partid regionale, raionale, orășenești care trebuia să dezbată și să hotărască asupra activității comitetelor regionale, raionale și orășenești (din 1968 comitete județene, municipale, orășenești și comunale). Conferința se convoca de către comitetele regionale, raionale și orășenești o dată la doi ani și avea următoarele atribuții: asculta și aproba darea de seamă a comitetului regional, raional și orășenesc, a comisiei de revizie și a altor organe și instituții locale ale partidului; dezbătea problemele muncii de partid, activitatea economică, social-culturală, activitatea sfaturilor populare și a organizațiilor de masă din cuprinsul regiunii, raionului sau orașului respectiv; alegea comitetul regional, raional și orășenesc și comisiile de revizie ale acestora. Conferința organizației de partid regionale (respectiv județene) alegea și delegații la congresul partidului, iar conferințele raionale și orășenești alegeau delegații la conferința regională de partid.

* În practică partidul nu a funcționat potrivit Statutului. Între prevederile Statutului și modul real de funcționare al partidului a existat o mare discrepanță. Organele colective deliberative și elective ale partidului nu aveau o importanță reală, ci numai un rol de fațadă. Ele nu alegeau, ci aprobau persoanele desemnate de la centru în organele superioare ale partidului. De asemenea, hotărârile nu se luau în cadrul lor, ci în cadrul unora dintre organele executive ale Comitetului Central: Secretariatul în perioada Gheorghiu-Dej, respectiv Prezidiul Permanent (1965-1974), Biroul Permanent al C.P.Ex. (1974-1989) în perioada Ceaușescu, fiind supuse numai aprobării formale a acestora, pentru a da aparența funcționării democrației în interiorul partidului și a respectării Statutului.

Congresul[61], organul suprem al partidului, care trebuia să stabilească linia generală a partidului în politica internă și externă, a fost doar un organ decorativ. Deși potrivit Statutului, el era convocat[62] de Comitetul Central, în realitate hotărârea se lua la vârful partidului, fiind apoi supusă spre aprobare plenului C.C.. De pildă, ședința Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 12 mai 1969 a hotărât convocarea Congresului al X-lea în perioada 4-9 august 1969, a stabilit ordinea de zi și norma de reprezentare la congres a delegaților și anume un delegat la 1 000 de membri de partid. În acest fel la congres participau 1 915 delegați (la 31 mai 1969 efectivul partidului era de 1 915 232 membri). Hotărârile Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 12 mai 1969 au fost supuse spre aprobare Plenarei C.C. din 21-22 mai 1969[63]. De

---

[61] Congresul, potrivit statutului partidului, stabilea poziția partidului față de problemele importante ale țării, adopta, revizuia și modifica programul și statutul partidului, alegea Comitetul Central și Comisia Centrală de Revizie.

[62] Potrivit statutului partidului adoptat de Congresul I al P.M.R. (februarie 1948), congresul era convocat „cel puțin o dată la 3 ani“. În decembrie 1955, ca urmare a modificării statutului la Congresul al II-lea al P.M.R., termenul la care se ținea congresul partidului a fost stabilit „la cel puțin o dată la 4 ani“. Din 1969, prin modificarea statutului adoptată la Congresul al X-lea, acesta se convoca o dată la 5 ani, „pentru a se corela ținerea congreselor cu etapele de dezvoltare a economiei naționale“. Tot de acum congresul alegea secretarul general al partidului, până atunci ales de plenul Comitetului Central, aceasta deoarece, din 1968, Nicolae Ceaușescu, din secretar general al C.C. al P.C.R. devine secretar general al P.C.R.. Paul Sfetcu, fostul director de cabinet al lui Gheorghiu-Dej, afirma în memoriile sale că în 1968, în condițiile evenimentelor din Cehoslovacia, Ceaușescu a fost promovat din funcția de secretar general al C.C. al P.C.R. în cea de secretar general al P.C.R., fiind opera lui Ion Gheorghe Maurer, pe care a justificat-o „prin aceea că trebuie eliminată posibilitatea înlocuirii lui Ceaușescu de către C.C., așa cum se întâmplase cu Dubcek în Cehoslovacia. Ca secretar general al P.C.R., Ceaușescu putea fi înlocuit numai de un congres, ceea ce în condițiile unei invazii ar fi fost, după Maurer, greu de convocat“. (Paul Sfetcu, *13 Ani în Anticamera lui Dej,* București, Editura Fundației Culturale Române, 2000, p. 180-181)

[63] AMR, fond Microfilme, rola 916, c. 494.

reținut că delegații la congres erau numai formal aleşi de conferințele organizațiilor regionale, respectiv județene ale partidului, în realitate ei erau, asemenea membrilor C.C., emanația Secretariatului. În perioada Gheorghiu-Dej, de pildă, Secția Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale şi de U.T.M. a C.C. al P.M.R., denumită ulterior Secția Organizațiilor de Partid, din însărcinarea conducerii partidului trimitea prin instructorii secției, prim-secretarilor comitetelor regionale de partid, criterii orientative privind compoziția socială, națională, de vârstă, în privința delegaților care trebuiau aleşi pentru congres[64]. Pe baza acestor criterii, birourile comitetelor regionale stabileau „tovii" care urmau a fi propuşi conferințelor regionale de partid, pentru a fi aleşi ca delegați la congres. Aceştia erau în prealabil verificați de Sectoarele de Verificare a Cadrelor de la comitetele regionale şi de la C.C. al P.M.R. şi înaintați spre aprobare Secretariatului. Delegați la congres ajungeau şi tovarăşi de la centrul partidului, de pildă, la Congresul al XIV-lea (noiembrie 1989), Elena Ceauşescu a luat cuvântul ca delegată a organizației județene de partid Argeş. La congres erau reprezentate prin delegați, organizațiile de partid din toate domeniile de activitate. Din cei 3 326 delegați de la congresul al XIV-lea, 1 483 reprezentau organizațiile de partid din industrie, construcții şi transporturi, 783 din agricultură şi 1 060 din celelalte domenii de activitate. Iată şi compoziția socială, națională, de vârstă a delegaților la Congresul XIV: 1 291 muncitori, 497 țărani, 166 ingineri şi tehnicieni, 195 cadre din cercetarea ştiințifică, proiectare şi învățământ, 619 activişti de partid şi ai organizațiilor de masă, 493 oameni de cultură, artă, ziarişti, medici, jurişti, studenți, precum şi lucrători din aparatul central şi local de stat şi 65 de ofițeri ai forțelor armate. După vechimea în partid, 16 delegați aveau stagiul dinainte de 23 august 1944, 381 erau membri de partid din anii 1944-1948, iar 2 929 aveau vechime în partid după 1952. Compoziția națională corespundea compoziției naționale a partidului: 92% români, 6,7% maghiari, 0,6% germani, 0,7% alte minorități. Din cei 3 326 de delegați, 1 420 erau absolvenți ai unor instituții de învățământ superior, iar 2 448 urmaseră diferite şcoli de partid. Din numărul total al delegaților, 1 316 (39,56%) erau femei[65].

Termenele ținerii congreselor prevăzute în statut nu au fost respectate. De pildă, convocarea Congresului al II-lea al P.M.R. a întârziat cu mai mult de 3 ani, iar cel de-al IV-lea (care va deveni al IX-lea) a fost amânat cu un an, deoarece "planul (*cincinal – n.n.*) nu este gata, nu are rost să facem congres numai pentru că aşa scrie în statut că trebuie ținut la 4 ani"[66]. Astfel explica Nicolae Ceauşescu, secretar al C.C., cauza amânării congresului (de fapt exprima poziția lui Gheorghiu-Dej), în şedința cu prim-secretarii comitetelor regionale de partid, secretarii cu probleme organizatorice, de propagandă şi cultură, din 30 septembrie 1964.

După Constantin Pârvulescu, vechi membru de partid, convocarea congresului era „o necesitate şi din punct de vedere al trecerii în revistă a activității partidului şi o necesitate democratică de a consulta membrii de partid asupra politicii partidului"[67]. În realitate, aceştia nu erau consultați. De regulă, ordinea de zi a unui congres era următoarea: Raportul C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre congrese, prezentat de secretarul general al partidului; raportul Comisiei Centrale de Revizie[68]; proiectul de directive privind planul

---

64 În Statutul partidului, adoptat de Congresul al XI-lea (noiembrie 1974), se prevedea că delegații aleşi pentru congres trebuiau să aibă o vechime în partid de minimum 6 ani.

65 „Scânteia", nr. 14 700 din 22 noiembrie 1989, p. 9.

66 ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 57/1964, f. 5.

67 *Ibidem*, dosar 74/1965, f. 39.

68 Potrivit Statutului partidului, Comisia Centrală de Revizie verifica realizarea bugetului şi gospodărirea bunurilor materiale ale partidului; modul în care erau examinate şi rezolvate cererile, scrisorile şi sesizările oamenilor de către organele centrale ale partidului. Membrii Comisiei Centrale de Revizie nu puteau fi în acelaşi timp membri ai Comitetului Central al partidului, însă puteau să asiste la Plenarele C.C.. Existau comisii de revizie şi la nivelul organelor locale de partid, care aveau aceleaşi atribuții ca şi comisia de revizie pe scară centrală.

cincinal; modificările unor prevederi ale Statutului[69]; alegerea Comitetului Central, a secretarului general (din 1969) şi a Comisiei Centrale de Revizie.

Înainte de a fi adoptate de congres, directivele planului cincinal erau „dezbătute" în presă, în toate organele şi organizațiile de partid, precum şi în întreprinderi, instituții, unități socialiste din agricultură, pentru a se da aparența că ele reprezintă voința întregii națiuni. Dezbaterea însemna, de fapt, aprofundarea principalelor probleme cuprinse în ele şi a sarcinilor ce reveneau colectivelor respective. De reținut, că planurile cincinale adoptate la congrese nu erau realiste. De pildă, la Congresul al III-lea al P.M.R. din iunie 1960, s-a prevăzut la agricultură o creştere de 80 %, însă creşterea reală a fost de 15-20%.

Dezbaterile din congres erau, de fapt, adeziuni, cei înscrişi la cuvânt îşi exprimau acordul unanim asupra rapoartelor prezentate. Lucrările congresului se încheiau cu „alegerea" membrilor C.C. şi ai Comisiei Centrale de Revizie. În realitate, delegații la congres aprobau o listă întocmită de aparatul de partid, văzută şi aprobată mai întâi de conducerea partidului, care în perioada Dej însemna Secretariatul C.C. al P.M.R., respectiv Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R. (1965-1974), Biroul Permanent al C.P.Ex. (1974-1989) în regimul Ceauşescu. Un congres al partidului nu dezbătea şi nu decidea nimic, el fiind numai o paradă politică. La Congresul al XII-lea al P.C.R. (19-23 noiembrie 1979) a avut loc un incident creat de Constantin Pârvulescu, care s-a ridicat în plen împotriva cultului personalității lui Nicolae Ceauşescu, cerând congresului să nu-l mai realeagă la conducerea partidului. După cum îşi aminteşte Cornel Burtică „l-au scos din sală şi în aceeaşi zi l-au evacuat din casa pe care o avea la dispoziție de la partid, i-au tăiat pensia socială, i-au făcut tot răul ce se putea"[70]. O comisie de partid formată din Emil Bobu, Petre Lupu şi Constantin Dăscălescu „a examinat conținutul, cauzele şi scopul urmărit de Constantin Pârvulescu prin atitudinea sa provocatoare, antipartinică şi duşmănoasă manifestată la cel de-al XII-lea Congres al partidului". Comisia a avut în două rânduri discuții cu Constantin Pârvulescu şi a ajuns la concluzia că atitudinea sa din timpul congresului a fost premeditată şi a propus excluderea lui din partid. În şedința C.P.Ex.-lui din 16 decembrie 1980, când au fost prezentate concluziile comisiei, Constantin Dăscălescu afirma că: „Îndărătnicia cu care şi-a susținut în continuare părerile antipartinice, provocatoare, exprimate în congres şi după aceea scot în evidență cu pregnanță că Pârvulescu nu regretă în nici un fel ceea ce a făcut, că de fapt el nu este de acord cu linia generală politică a partidului şi cu prevederile importante ale statutului – că se situează în continuare în afara partidului, că este un element străin partidului nostru". Comisia a propus excluderea lui din partid, urmând ca aceasta să fie rezolvată în conformitate cu Statutul partidului, adică de către organizația de bază din care făcea parte, întrucât nu mai făcea parte din nici un organ de conducere al partidului (în 1960 a fost scos din Biroul Politic pentru „incapacitate şi intrigă cu caracter fracționist")[71]. Din 1960 şi până în noiembrie 1979 a fost numai membru şi preşedinte al Comisiei Centrale de Revizie a C.C. al P.C.R..

Deşi Statutul partidului din 1948 prevedea convocarea de către C.C. a Conferinței Naționale[72] a partidului în perioada dintre congrese, pentru a dezbate probleme importante ale

---

[69] Din 1969, ca urmare a modificărilor adoptate de Congresul al X-lea, în Statut a fost înscrisă obligativitatea organelor de partid de a supune în prealabil unei largi dezbateri, în organizațiile de partid şi cu „oamenii muncii", a principalelor măsuri privind activitatea economică, socială, culturală ce urmau a fi adoptate.

[70] Rodica Chelaru, *Culpe care nu se uită. Convorbiri cu Cornel Burtică*, Bucureşti, Editura Curtea Veche, 2001, p. 130.

[71] AMR, fond Microfilme, rola 617, c. 101-107.

[72] La Congresul al II-lea al P.M.R. din decembrie 1955 se aduc modificări Statutului partidului. Astfel, s-a renunțat la prevederea privind Conferința Națională, considerându-se că problemele principale ale politicii partidului pot fi discutate la congrese, iar în intervalul dintre congrese la plenarele Comitetului Central.

politicii partidului şi statului, în timpul lui Gheorghiu-Dej a avut loc o singură Conferinţă Naţională, cea din 16-21 octombrie 1945. Din 1945 până în 1967 nu s-au mai ţinut Conferinţe Naţionale. În regimul Ceauşescu au fost convocate 5 Conferinţe Naţionale la următoarele date: decembrie 1967, 19-21 iulie 1972, 7-9 decembrie 1977, 16-18 decembrie 1982, 14-16 decembrie 1987, ele având loc, de regulă, la jumătatea perioadei dintre două congrese.

În practică, aceste Conferinţe Naţionale nu erau convocate de C.C., ci de către conducerea partidului. Ele nu dezbăteau „probleme importante ale politicii partidului şi statului", aşa cum era înscris în Statut, ci doar aprobau anumite decizii ale secretarului general şi a echipei sale de conducere şi analizau stadiul îndeplinirii sarcinilor cuprinse în planul cincinal şi al programelor speciale privind anumite domenii de activitate. Spre exemplificare, convocarea Conferinţei Naţionale a P.C.R. din iulie 1972: Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., în şedinţa din 30 mai 1972, a hotărât convocarea Conferinţei Naţionale în ziua de 19 iulie 1972, urmând ca lucrările să se desfăşoare în zilele de 19-21 iulie. În acest scop, guvernul şi Consiliul Economic trebuiau să elaboreze şi să supună spre aprobare Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. următoarele documente, care urmau să fie „dezbătute" în Conferinţă: proiectul de lege privind planificarea dezvoltării economico-sociale; proiectul legii finanţelor; proiectul privind remunerarea după cantitatea şi calitatea muncii în unităţile socialiste de stat; proiectul Codului Muncii; programul privind organizarea şi dezvoltarea activităţii de sistematizare a localităţilor rurale. Aceste proiecte, îmbunătăţite în urma „dezbaterilor" în Conferinţă şi în Comisii, erau publicate în presă şi apoi supuse spre adoptare Marii Adunări Naţionale[73].

Toate hotărârile se luau de către secretarul general al partidului împreună cu câţiva apropiaţi ai săi *fără consultarea Comitetului Central*, însă opiniei publice îi erau prezentate ca hotărâri ale C.C.. În viaţa de partid, plenarele C.C. au avut doar un rol formal. În şedinţele Comitetului Central nu se hotărau sau se discutau problemele politicii partidului, ci numai *se aprobau cu unanimitate de voturi* materiale elaborate de către secţiile pe ramuri de activitate ale C.C., care erau discutate la nivelul conducerii partidului (Secretariatul C.C. în perioada lui Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Prezidiul Permanent al C.C. (1965-1974), Biroul Permanent al Comitetului Politic Executiv (1974-1989) în timpul lui Nicolae Ceauşescu).

Plenarele C.C.[74] se convocau de conducerea partidului, care îi stabilea şi ordinea de zi. În perioada regimului Dej nu au fost respectate termenele prevăzute în Statut pentru ţinerea plenarelor C.C. (de trei luni 1948-1955, respectiv patru luni 1955-1989) fiind ani când nu s-a ţinut nici o plenară (anul 1951), ori s-au ţinut una (1949 şi 1951), maxim două (1955). Deşi în regimul Ceauşescu au fost respectate termenele plenarelor C.C., ţinându-se chiar mai multe şedinţe decât prevedea Statutul, în practică ele au rămas tot golite de conţinut. Dumitru Popescu, care a fost membru în Comitetul Central în perioada 1965-1989, afirma că: „Plenarele C.C. se reduceau la lectura unor scurte rapoarte ale primilor secretari şi ale miniştrilor, cu o schemă prestabilită: o treime elogiu al perechii prezidenţiale, o treime expunerea succeselor obţinute în aplicarea indicaţiilor lui Nicolae Ceauşescu şi o treime angajamente ce devansau concluziile. În ultimii ani plenarele C.C. aduceau în diferite momente a mitinguri: se strigau lozinci, se ovaţiona în picioare, se scanda"[75].

---

[73] AMR, fond Microfilme, rola 930, c. 178.

[74] Potrivit Statutului adoptat la Congresul I din februarie 1948, Comitetul Central era obligat să se reunească în şedinţe plenare cel puţin o data la 3 luni. În statutele următoare această periodicitate avea să fie stabilită la „cel puţin o data la 4 luni".

[75] Dumitru Popescu, *op. cit.*, p. 246.

În cadrul plenarelor C.C. nu existau dezbateri, ci doar adeziuni la problemele şi materialele supuse aprobării. De reţinut că materialele (care însemnau sute de pagini), pe care membrii C.C. trebuiau să le aprobe în plen, le parveneau în aceeaşi zi cu deschiderea plenarei, neexistând timp pentru a fi citite, nicidecum studiate şi aprofundate. De regulă, prima zi a plenarei era consacrată înmânării materialelor membrilor C.C. pentru a fi citite, iar a doua zi erau deschise lucrările plenarei, urmând „dezbaterile" pe marginea lor. Din parcurgerea stenogramelor şedinţelor plenarelor C.C. se poate constata că dezbaterile erau, de fapt, adeziuni. Nu existau discuţii libere, iar cei care se înscriau la cuvânt citeau un text care fusese întocmit înainte de plenară. Plenarele C.C. se desfăşurau pe parcursul a 2-3 zile. După prezentarea raportului de către secretarul general al partidului, în cursul primei zile se puneau la dispoziţia participanţilor la plenară, pentru a se studia, documentele propuse spre aprobare de conducerea partidului. În zilele următoare aveau loc „discuţii" pe marginea lor. În încheierea lucrărilor plenarei, lua din nou cuvântul secretarul general şi se adoptau hotărâri asupra documentelor „dezbătute" şi comunicatul pentru presă asupra desfăşurării plenarei. Spre exemplificare, desfăşurarea lucrărilor şedinţei Plenare a C.C. al P.M.R. din 23-25 aprilie 1962, cu ocazia încheierii colectivizării agriculturii. Lucrările plenarei au avut loc în zilele de 23-25 aprilie (între orele 9-14 şi 17-21, cu câte o pauză de 30 minute după fiecare două ore). Şedinţa din prima zi (luni 23 aprilie) a început la ora 10, cu prezentarea de către Gheorghiu-Dej a *Raportului cu privire la încheierea colectivizării agriculturii şi măsurile de reorganizare a conducerii agriculturii, de asigurare a cadrelor de specialişti şi de întărire a muncii de partid la sate, corespunzător cu cerinţele noii etape de dezvoltare a agriculturii.* În cursul zilei de luni (23 aprilie) au fost puse la dispoziţia participanţilor la plenară pentru a studia, următoarele documente: Raportul prezentat de Gheorghiu-Dej; proiectul de lege privind înfiinţarea Consiliului Superior al Agriculturii şi a consiliilor agricole regionale şi raionale; proiectul de Hotărâre al C.C. al P.M.R. şi al Consiliului de Miniştri privind dezvoltarea învăţământului agricol; proiectul de Hotărâre al C.C. al P.M.R. şi al Consiliului de Miniştri privind repartizarea cadrelor de specialişti în agricultură; propunerile cu privire la întărirea rândurilor partidului la sate. Ziua de luni (23 aprilie) a fost consacrată studierii proiectelor de hotărâri ce urmau a fi „dezbătute" şi aprobate de plenul C.C.. În zilele de 24-25 aprilie au avut loc „discuţii" (de fapt adeziuni) pe marginea lor, luând cuvântul 20 de tovarăşi. În încheierea lucrărilor plenarei (25 aprilie), s-au adoptat hotărâri asupra documentelor „dezbătute" şi comunicatul pentru presă, asupra desfăşurării plenarei[76]. Cei care au luat cuvântul şi-au exprimat acordul la conţinutul documentelor supuse aprobării plenului C.C.. Iată câteva exemple de „dezbateri", din plenara din aprilie 1962 cu ocazia încheierii colectivizării agriculturii: *Alexe Eugen* (membru supleant al C.C.) – „Eu sunt de acord cu cele prevăzute în documentele pe care le-am citit. Ele arată cadrul şi linia pe care trebuie s-o urmăm noi în rezolvarea agriculturii (…)"; *Vâlcu Vasile* (membru al C.C.) – „Pe baza sarcinilor reieşite din documentele prezentate, noi ne angajăm să muncim mai bine, să îmbunătăţim continuu stilul şi metodele noastre de muncă, să dăm patriei mai multe cereale şi produse animaliere"; *Vaida Vasile* (membru al C.C.) – „Tovarăşi, eu am studiat cele patru documente ieri şi trebuie să spun de la început că sunt întru totul de acord cu ele şi le consider ca măsuri deosebit de importante pentru agricultura noastră şi în special pentru etapa în care ne găsim cu agricultura"[77].

Documentele supuse aprobării plenului C.C. s-au votat în bloc şi cu unanimitate de voturi:

[76] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 11/1962, f. 182-183.

[77] *Ibidem*, f. 21, 35.

„Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej: V-au fost puse la dispoziție patru documente: *Repartizarea cadrelor de specialiști în agricultură, Îmbunătățirea învățământului agricol, Organizarea conducerii în agricultură* și *Despre întărirea continuă în rândurile partidului*. Aveți obiecții, observații sau propuneri de îmbunătățire a cuprinsului acestor documente?

Nu aveți. Le considerați juste și considerați că sunt bune de aprobat.

Din sală: DA.

Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej: Bun.

Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej: (…) Dacă, tovarăși, sunteți de acord cu cele 4 documente, eu aş propune să votăm. Le luăm pe rând sau… (Voci din sală: nu, nu), în bloc. Cine este pentru? (Toți tovarășii sunt de acord)“[78].

Şedințele plenare ale Comitetului Central se încheiau cu o hotărâre (Rezoluție) care, însă, nu era rodul muncii membrilor C.C., ci și aceasta le era supusă aprobării în plenară, ea fiind redactată de o comisie ai cărei membri erau desemnați de conducerea partidului înainte de ținerea plenarei. Cel mult, membrii C.C. aduceau îmbunătățiri textului, însă de formă și nu de fond. Chiar și Raportul Comitetului Central despre activitatea partidului în perioada dintre congrese era elaborat[79] și discutat la nivelul conducerii partidului și supus doar spre aprobare plenului C.C.. Așadar, plenarele C.C.[80] nu erau un for de analizare, dezbatere și soluționare colectivă a celor mai importante probleme. Unii membri din conducerea partidului (Iosif Chișinevschi) recunoșteau că ele erau „organizate de regulă în pripă și se desfășurau pe fugă, fără a da posibilitatea Comitetului Central al partidului să dezbată profund problemele care îi erau supuse“[81].

Plenara Comitetului Central, forma de activitate și de conducere colectivă în partid, avea numai un rol formal. Conducerea partidului îi supunea spre aprobare, din când în când, anumite documente numai pentru a da aparența funcționării în partid a principiului conducerii colective și a respectării Statutului.

Documente elaborate de C.C.

Hotărârile care se luau în numele C.C. erau elaborate de către secțiile pe ramuri de activitate, care formau aparatul C.C.[82]. De reținut că toate hotărârile, instrucțiunile, directivele,

---

[78] *Ibidem*, f. 167-168, 177.

[79] În timpul lui Gheorghiu-Dej, Biroul Politic, din însărcinarea Secretariatului, forma dintre membrii săi, colective care se ocupau cu întocmirea proiectului raportului de activitate al C.C. între congrese, proiectul liniilor directoare ale viitorului plan cincinal, pregătirea modificărilor la Statut, stabilirea normelor de reprezentare pentru alegerea delegaților la congres. În perioada regimului Ceaușescu, pentru întocmirea prognozelor dezvoltării economice și sociale a țării, a planurilor cincinale și anuale, a fost înființat Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

[80] Unele dintre plenarele C.C. au fost convocate și cu scopul de a informa pe membrii C.C. despre poziția conducerii partidului în diferite probleme interne și internaționale. Din acest punct de vedere este relevantă Plenara C.C. al P.M.R. din 23-25 decembrie 1963, care a fost convocată pentru a aproba proiectul planului de stat pe anul 1964, dar și pentru a informa pe membrii C.C. asupra principalelor evenimente ce au avut loc în perioada de la ultima plenară, în legătură cu problemele ivite în colaborarea economică dintre țările membre CAER. „Pentru că dacă nu-i informăm noi – afirma Gheorghiu-Dej – se informează prin posturile de radio străine și nu este bine“. Astfel, acestora li s-au pus la dispoziție stenograma convorbirii lui Gheorghiu-Dej cu Hrușciov, materialele prezentate de delegația română în vizita de la Moscova. (*Ibidem*, dosar 58/1963, f.1.)

[81] *Ibidem*, dosar 32/1956, f.37

[82] În perioada regimului Dej, Secretariatul C.C. al P.M.R. lua hotărâri în numele C.C. al P.M.R. și tot el era cel care organiza activitatea C.C. și repartiza problemele de rezolvat de către organele executive ale C.C. (Secretariat,

hotărârile comune ale C.C. şi Consiliului de Miniştri, care reprezentau „o inovaţie politico-juridică“, aveau aplicabilitate nu numai asupra membrilor de partid ci asupra tuturor membrilor societăţii şi aceasta deoarece în Constituţie era prevăzut că partidul este „forţa conducătoare a statului şi societăţii“. Iată câteva exemple de materiale „elaborate“ de C.C.: Hotărârea Plenarei C.C. al P.M.R. din 23-25 aprilie 1962 cu privire la întărirea continuă a rândurilor partidului; Instrucţiune cu privire la modul în care se face primirea de membri şi candidaţi de partid (1962); Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la organizarea întrecerii socialiste; Hotărârea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producţiei (1960); Hotărârea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la îmbunătăţirea învăţământului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior (1962). Prin astfel de hotărâri în comun cu guvernul se stabileau, pe baza liniei partidului, sarcini concrete în toate domeniile de activitate.

În partid toate hotărârile se luau cu unanimitate de voturi, deşi metoda unanimităţii era, după Emil Bodnăraş, antileninistă întrucât „principiul leninist de construire a partidului şi de organizare a vieţii sale este principiul majorităţii“[83].

Membrii C.C., dacă nu hotărau politica partidului, în schimb erau informaţi asupra „problemelor din viaţa economică, politică şi ideologică internă şi internaţională“. Până în 1959, membrilor C.C. li se trimiteau pentru informare Hotărârile Biroului Politic şi ale Secretariatului C.C. al P.M.R., Buletinul Informativ întocmit de Direcţia Organizatorică şi Buletinul Informativ întocmit de Secţia Relaţii Externe a C.C. al P.M.R.. În iunie 1959, Secretariatul C.C. al P.M.R. a hotărât ca „pentru îmbunătăţirea activităţii de informare a membrilor C.C. (şi a prim-secretarilor comitetelor regionale de partid) să li se trimită la locul de muncă, cu menţiunea de a fi restituite după studiere şi rapoarte, informări sau referate mai importante ale direcţiilor şi secţiilor C.C., privind probleme ale activităţii de partid, de stat şi economice; rapoarte ale unor delegaţii care s-au deplasat în străinătate; extrase din presa partidelor frăţeşti“ (întocmite de Secţia Relaţii Externe). La sediul C.C. puteau consulta situaţii statistice trimestriale şi anuale cu privire la compoziţia efectivului partidului, planurile de relaţii cu „partidele frăţeşti“ şi de relaţii culturale cu străinătatea ale organizaţiilor de masă (după ce au fost aprobate de Secretariat), stenograme ale discuţiilor unor delegaţii străine care vizitau ţara, cu membri din conducerea partidului; note de convorbiri cu reprezentanţii unor oficii diplomatice; scrisori sau informări primite din partea „partidelor frăţeşti“[84].

În 1963 Secretariatul C.C. al P.M.R. a hotărât ca, pe lângă „informarea operativă“ a cadrelor cu munci de răspundere din aparatul de partid şi de stat (notele de convorbiri cu reprezentanţii misiunilor diplomatice, telegramele primite de Ministerul Afacerilor Externe, informările Secţiei Relaţiilor Externe a C.C. al P.M.R., buletinele Agerpres, informările Direcţiei Centrale de Statistică etc.) să se elaboreze periodic buletine informative cu caracter intern şi anume:

Biroul Politic şi Biroul Organizatoric). Din însărcinarea Secretariatului, secţiile pe ramuri de activitate ale C.C. elaborau proiecte de hotărâri ale C.C., care erau apoi supuse aprobării acestuia (inspectorii secţiilor C.C., care studiau pe teren activitatea de partid, de stat şi economică, pregăteau material pentru hotărâri ale C.C.; sub conducerea inspectorilor se formau comisii din activişti ai diferitelor secţii ale C.C.). În 1963, Secretariatul C.C. al P.M.R., în şedinţa din 20 iunie, a hotărât editarea unui volum care să cuprindă cele mai importante hotărâri şi instrucţiuni ale C.C. al P.M.R. şi hotărâri comune ale C.C. al P.M.R. şi Consiliului de Miniştri. Acest volum trebuia să fie editat în 50 000 exemplare şi difuzat secretarilor organizaţiilor de bază şi lucrătorilor de partid cu muncă politică. (*Ibidem*, dosar 31/1963, f. 6 şi 230.)

[83] *Ibidem*, dosar 32/1956, f. 36.

[84] *Ibidem*, dosar 23/1959, f. 38-39.

Buletinul cu privire la activitatea organelor şi organizaţiilor de partid în domeniul muncii de partid, de stat şi economice întocmit de Direcţiile Organizatorică, Propagandă şi Cultură şi Economică ale C.C. al P.M.R.;

Buletinul întocmit de Secţia Relaţiilor Externe a C.C. al P.M.R., cuprinzând sinteza principalelor probleme privind activitatea partidelor frăţeşti, precum şi a materialelor publicate de presa partidelor comuniste şi muncitoreşti (lunar);

Buletin al Ministerului Afacerilor Externe, referitor la principalele probleme din rapoartele misiunilor diplomatice ale R.P.R. şi din alte surse de informare externă (lunar);

Buletin al Ministerului Comerţului Exterior, cu privire la relaţiile comerciale ale R.P.R. (lunar);

Buletin al Ministerului Comerţului Interior, referitor la realizarea planului de circulaţie a mărfurilor, lărgirea reţelei comerciale şi aprovizionarea unităţilor de desfacere cu sortimentele cerute de populaţie (lunar);

Buletin Agerpres cuprinzând principalele articole şi ştiri din ţările socialiste şi capitaliste (săptămânal)[85].

În afară de buletinele şi informările periodice se elaborau şi materiale documentare[86] speciale despre probleme ale vieţii internaţionale, economiei şi culturii ţărilor socialiste şi capitaliste. Documentele se trimiteau „cadrelor“, însă pentru unele dintre ele se organiza citirea la sediul C.C.[87] din fosta Piaţă a Palatului Regal. Exista şi un *Buletin Informativ al C.C. al P.M.R.*, lunar, în limbile rusă, franceză, germană, engleză. Iată sumarul nr. 1 din 1963: 1) Gheorghe Stoica, „Luptele din februarie 1933, o cotitură în mişcarea muncitorească din România“ (Articol din „Lupta de clasă“, nr. 1/1963); 2) Voinea Marinescu, „Realizări de seamă în ocrotirea sănătăţii poporului“ (Articol publicat în ziarul „Scânteia“ din 11 ianuarie 1963); 3) Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică cu privire la îndeplinirea planului de stat al R.P.R. pe 1962; 4) „Industria românească în anii puterii populare“ (Articol de E. Drăgănescu, vicepreşedinte al C.S.P., publicat în „Lupta de clasă“, nr. 1/1963); 5) Sumarul revistelor „Lupta de clasă“ şi „Munca de partid“, nr. 1/1963[88].

Excluderile din Comitetul Central. Fracţionismul

În perioada 1945-1989 s-au înregistrat şi excluderi din Comitetul Central. Statutul partidului prevedea că hotărârea de excludere din C.C. a unui membru era luată de congres, iar în inter-

[85] *Ibidem*, dosar 30/1963, f. 218-219.

[86] În acest scop, în cadrul Secţiei Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. a fost înfiinţat un sector de documentare, care avea printre sarcini: întocmirea planului tematic al materialelor documentare şi asigurarea elaborării acestora de către instituţiile şi organizaţiile competente, cu consultarea celor mai buni specialişti; organizarea unei arhive cu materiale informative şi documentare şi a unui fişier pe probleme, publicaţii şi autori. Multiplicarea materialelor inormative, evidenţa, difuzarea şi urmărirea restituirii lor se făcea de către Direcţia Treburilor C.C. al P.M.R.. (*Ibidem*, dosar 30/1963, f. 219.)

[87] Sediul C.C. a fost mutat în 1958 în clădirea în care se afla Ministerul de Interne, unde va funcţiona până în decembrie 1989. În şedinţa Biroului Politic din 5 martie 1958 s-a hotărât mutarea sediului C.C. al P.M.R. în clădirea în care se afla Ministerul Afacerilor Interne. Un colectiv format din Petre Borilă, Nicolae Ceauşescu şi Al. Drăghici au primit sarcina să studieze şi să stabilească în ce clădire să se mute MAI-ul. (*Ibidem*, dosar 6/1958, f. 2.) Tot în 1958, conducerea partidului a hotărât construirea unei săli (*Sala Palatului*) cu circa 3 000 de locuri, care să aibă funcţii polivalente (congrese, consfătuiri, ansambluri artistice, cinematograf). Lucrările au început în cursul lunii ianuarie 1959, iar sala cu o capacitate de 3 081 locuri – din care 2 849 fotolii şi 232 strapontine – a fost terminată în luna martie 1960 (*Ibidem*, fond C.C. al P.C.R.-Secţia Gospodăriei de Partid, dosar 8/1960, f. 2-3).

[88] *Ibidem*, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 30/1963, f. 314.

valul dintre congrese de către plenul C.C., cu cel puțin două treimi din voturile membrilor săi. În practică, hotărârea se lua de către conducerea partidului, fiind numai formal aprobată de congres.

Excluderea[89] era suprema sancțiune de partid și se aplica, potrivit Statutului, în cazurile în care un membru de partid „săvârșea încălcări grave ale programului partidului, ale liniei sale politice generale, lovea în unitatea partidului, pactizează cu dușmanii construcției socialismului, este nesincer și înșală partidul, divulgă secretul de partid și de stat, în cazurile când comportarea sa dovedește descompunere morală". Sancțiunea excluderii din partid se putea ridica după cel puțin doi ani[90], numai dacă în această perioadă cel exclus „regreta sincer și condamna abaterile săvârșite".

Până în 1950 au fost excluși din C.C. trei membri: Mișa Levin, N. Radovanovici și Ilie Popa. Mișa Levin, fost membru al P.S.D., a fost ales în C.C. al P.M.R. la congresul de „unificare" din 21-23 februarie 1948. Trimis ambasador la Roma, nu s-a mai întors de la post în România, ci a plecat direct în Israel. Pentru aceasta Biroul Politic, în ședința din 4 mai 1950, a hotărât ca Mișa Levin să fie exclus din rândurile P.M.R. „ca trădător al intereselor clasei muncitoare și a Republicii Populare Române"[91].

În 19 aprilie 1954, Comitetul Central întrunit în ședință a aprobat cu unanimitate de voturi propunerea făcută de Constantin Pârvulescu, președintele Comisiei Controlului de Partid, de a fi scoși din C.C., Olimpia Țenescu „întrucât a avut legături cu elemente dubioase" și Manea Anton „fiind un element străin de lupta și interesele clasei muncitoare"[92]. Cei doi erau membri ai partidului din ilegalitate, iar acum erau socotiți că nu fac cinste să facă parte din conducerea partidului. Concret li se aduceau următoarele învinuiri: Olimpia Țenescu – „din anul 1937 s-a alăturat elementelor trădătoare, dușmănoase și agenți ai burgheziei, unii dintre ei care se introduseseră și în mișcarea sindicală, oameni ai administrației CFR, informatori ai serviciului de informații de la CFR. Cu unul dintre aceștia, anume Voiculescu Nicolae, s-a căsătorit. Ea cunoștea activitatea acestor elemente dușmănoase dar n-a luat atitudine contra lor și n-a adus la cunoștința partidului activitatea lor, dovedind prin aceasta că s-a solidarizat cu ei. Ceva mai mult, după 23 august 1944, având munci de răspundere, a intervenit pentru eliberarea unor elemente dușmănoase și informatori ai Siguranței"; Manea Anton – „atât în închisoarea Jilava în 1937, cât și în lagărul de la Tg.-Jiu, a avut o atitudine dușmănoasă față de colectivul deținuților politici și de lupta clasei muncitoare. După unificarea tineretului comunist cu cel social-democrat, fiind ales în C.C. al U.T.M., a continuat munca de dezbinare, pentru care fapt a fost înlăturat din conducerea U.T.M."[93]. Ca urmare, Plenara C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954 i-a exclus din Comitetul Central, în locul lor fiind cooptați Mujic Mihai și Roșianu Mihail, până atunci membri supleanți ai C.C.. De asemenea, a fost cooptat în C.C., la propunerea lui Iosif Chișinevschi, Ianoș Fazekaș, membru al C.C. al U.T.M., iar Nicolae Ceaușescu și Alexandru Drăghici au fost aleși membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.[94].

---

[89] Pentru fapte mai puțin grave se hotărau „sancțiuni cu caracter educativ", care dădeau posibilitatea membrilor de partid de a se îndrepta fără a-și pierde calitatea de membru. Sancțiunile în astfel de cazuri erau: mustrare, vot de blam, vot de blam public, vot de blam cu avertisment și interzicerea pe timp limitat de a ocupa funcții de răspundere în partid și stat.

[90] Din 1974, ca urmare a modificării unor prevederi ale Statutului la Congresul al XI-lea, sancțiunea excluderii din partid se putea ridica după cel puțin un an.

[91] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 31/1950, f. 6.

[92] *Ibidem*, dosar 39/1954, f. 20.

[93] *Ibidem*, f. 33-34.

[94] *Ibidem*, f. 26-27.

Cele mai multe sancțiuni au fost date în numele fracționismului[95], definit în doctrina partidului ca fiind „susținerea părerilor personale în opoziție cu linia partidului“[96]. În toate statutele partidului din perioada 1945-1989, avându-se, probabil, în vedere şi experiența ilegală a luptelor fracționiste, se afirma că: „Partidul nu admite existența fracțiunilor în interiorul său. Activitatea fracționistă constituie o crimă împotriva partidului și este incompatibilă cu rămânerea în rândurile lui“. În ciuda prevederilor statutare, documente din arhiva C.C. al P.C.R. aduc dovezi că în cadrul partidului au existat membri, în special ilegalişti, unii cu funcții de răspundere în partid şi stat, care au pus sub semnul întrebării construirea socialismului de tip stalinist în România. Gheorghiu-Dej, apoi Nicolae Ceauşescu nu au tolerat în partid, cât și în afara lui, discuții asupra liniei politice și a metodelor de conducere, instaurând, practic, și în partid o dictatură. După Gheorghiu-Dej, „numai un partid cu rândurile strâns unite, în frunte cu o conducere unită și fermă, un partid care nu admite în rândurile sale nici un fel de fracțiuni, grupări de opoziție sau curente, numai un astfel de partid este capabil să aducă la îndeplinire sarcina istorică de făurire a orânduirii socialiste“[97]. Cei care au pus în discuție linia politică a partidului și au avut neşansa de a fi aflați de conducerea partidului, au fost catalogați drept „fracționiști“, „atentatori la unitatea partidului“, urmând, inevitabil, sancționarea lor, care în cele mai multe cazuri a însemnat îndepărtarea din funcții, excluderea din C.C. şi chiar din partid. Profitând de contextul politic din lagărul sovietic şi uzând de prevederile statutare, Gheorghiu-Dej s-a debarasat de toți potențialii rivali. Cercetări recente, unele bazate pe documente din arhivele sovietice, ne înfățișează că lupta pentru putere din interiorul partidului nu trebuie privită simplist, numai prin raportarea la rivalitatea cu Gheorghiu-Dej, ci că ea trebuie corelată cu ideologia comunistă în diferite etape și cu curentele sociale și politice de la Moscova. Astfel, Lucrețiu Pătrăşcanu a fost „obolul comuniştilor români în lupta declarată de Moscova categoriei «duşmanilor strecurați în conducerea partidului». Aceloraşi comandamente propagandistice le-au căzut victime, în respectiva perioadă, Traicio Kostov, fost secretar al comuniştilor bulgari în ilegalitate, Laszlo Rayk, fost ministru de Interne al Ungariei, Koci Xoxe, fost ministru de Interne al Albaniei și Rudolf Slanski, conducător al comuniştilor din Cehoslovacia. Anchetele şi procesele tuturor acestora, ca și în «cazul Pătrăşcanu» au fost instrumentate de consilierii sovietici și coordonate de Moscova“[98]. Iar „devierea de dreapta este fenomenul ideologic produs de contextul campaniei antievreieşti promovate de Kremlin care – ca toate celelalte decizii însemnate ale centrului moscovit – şi-a propagat unda de şoc în statele satelit“[99]. Astfel, în 1952, Gheorghiu-Dej, în contextul antisemitismului lui Stalin, i-a scos din centrul decizional al partidului pe Vasile Luca, Teohari Georgescu și Ana Pauker, foşti funcționari ai Cominternului, acuzați de activitate “antipartinică“[100]. Istoricul Florin Constantiniu afirmă în studiul introductiv

---

[95] „În 1921, Lenin a lansat lozinca interzicerii fracțiunilor în partid, acestea fiind definite drept grupuri cu o platformă politică diferită de cea a partidului în ansamblul său“ (Lavinia Betea, *op. cit.*, p. 85).

[96] În *Dicționarul Politic* realizat de Sergiu Tămaş, fracționismul este definit ca „atitudine militantă a unui grup, care caută să creeze într-un partid, la început o tendință, iar ulterior o dizidență, ce va duce până la urmă la provocarea unei sciziuni“.

[97] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 62/1957, f. 47.

[98] Lavinia Betea, *Gheorghiu-Dej și Ștefan Foriş în lupta pentru putere în P.C.R.. Dificultăți de stabilire a adevărului factual,* în „Studii și Materiale de Istorie Contemporană“, vol. I, 2002, p. 91.

[99] *Ibidem*, p. 92.

[100] În rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-27 mai 1952 se arăta că Vasile Luca a fost exclus din C.C. și trimis în fața Comisiei Controlului de Partid, pentru că „s-a ridicat împotriva liniei generale a partidului, a introdus propria sa linie oportunistă de dreapta – de stimulare a elementelor capitaliste de la sate și orașe, provocând mari daune statului și creând dificultăți în aprovizionarea oamenilor muncii“. Teohari Georgescu a fost scos din Secretariat,

al volumului *Diplomații români și devierea de dreapta*, publicat recent, că „ceea ce se desprinde până acum din studiul izvoarelor române şi sovietice este că factorul decisiv în căderea celor trei (Ana Pauker, Vasile Luca și Teohari Georgescu) a fost cel extern, în speță, Stalin, singurul în măsură să fixeze destinele liderilor comuniști din țările satelite. Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost un beneficiar al hotărârilor lui Stalin, dar abilitatea sa în a manevra într-un complex nelipsit de primejdii și pentru el este de netăgăduit".

În 1956, conducerea partidului a sancționat pe alți membri de partid cu state din ilegalitate pentru „activitate antipartinică". Fiind sesizată că „anumiți membri de partid duc discuții în afara partidului, privind linia politică a partidului şi guvernului", în iunie 1955 a format o comisie din membri ai Biroului Politic care trebuia să cerceteze caracterul relațiilor şi discuțiilor dintre aceştia. Comisia a ajuns la concluzia că între Dumitru Petrescu, Eremia Ion, Victor Duşa, Constantin Agiu (la unele discuții au luat parte Mihai Levente şi Bucur Şchiopu) „s-au dezbătut o serie de teze proprii care veneau în contradicție cu linia partidului". De fapt, cei de mai sus au sesizat disproporția dintre industrie şi agricultură în domeniul investițiilor, că nivelul de trai al maselor era mai scăzut decât în timpul burgheziei, datorită industrializării forțate, dând soluția măririi salariilor muncitorilor, că țărănimea nu era cointeresată în producția agricolă din cauză că impozitele erau prea mari iar sistemul de colectări era greşit (în locul colectărilor, Eremia Ion preconiza un schimb liber de produse); că forma de socializare a agriculturii prin crearea de Gospodării Agricole Colective (G.A.C.) nu era bună şi nu mergea la noi, deoarece nu era adecvată mentalității țăranilor, că aceştia nu vor să intre de bunăvoie în G.A.C., fiind băgați cu forța de organele locale prin diferite şicane; de asemenea, criticau politica de promovare a cadrelor în funcții de răspundere în aparatul de partid şi de stat[101]. Discuțiile dintre aceştia s-au purtat pe parcursul mai multor ani; de pildă, în vara anului 1953 Eremia Ion[102] şi Duşa Victor intenționau să pregătească un memoriu colectiv către conducerea partidului în care să-şi expună părerile, însă s-a renunțat la el, deoarece când Victor Duşa „a cerut ca şi tov. Maurer să-l iscălească şi să-l susțină în fața C.C., el s-a mulțumit doar să-l sfătuiască că nu este bine a se trimite conducerii partidului un asemenea memoriu colectiv, deoarece aceasta înseamnă fracționism"[103]. În urma refuzului lui Ion Gh. Maurer, s-a renunțat la întocmirea lui, alegându-se o altă cale şi anume Dumitru Petrescu şi Ion Gh. Maurer, în calitatea lor de membri ai Comitetului Central al partidului să pună în discuție în cadrul şedinței plenare a C.C. din august 1953 problemele ce trebuiau să facă obiectul memoriului. Însă un asemenea demers nu a avut loc.

Biroul Politic, Biroul Organizatoric şi trimis la munca de jos pentru că „a manifestat o atitudine împăciuitoristă față de devierea de dreapta a lui Vasile Luca, căutând să ascundă propriile greşeli de dreapta, lipsa sa de combativitate împotriva duşmanului de clasă şi pierderea vigilenței revoluționare". ("Scânteia", nr. 2 360 din 29 mai 1952.) Ana Pauker rămâne membră în Biroul Organizatoric şi în Comitetul Central. În 26 iunie 1952 este eliberată din funcția de ministru de Externe, la 18 februarie 1953 este arestată şi anchetată timp de o lună de securitate. La 11 mai 1954 Biroul Politic a hotărât excluderea ei din partid. În şedința din 7 septembrie 1954 Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a hotărât repartizarea ei în muncă, la Editura Politică, într-un post de redactor prim, cu salariul de 1 500 lei, având sarcina „să redacteze cărți economico-sociale, traduse din limbi străine – franceza, germana (nu opere ale clasicilor marxism-leninismului)". Lucra acasă, legătura cu editura realizându-se prin L. Tismăneanu, directorul adjunct al editurii (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 99/1954, f. 40). A murit în iunie 1960, în urma unui cancer. Vasile Luca este arestat în 14 august 1952 şi anchetat sub acuzația de subminare a economiei naționale. În 1954 a fost judecat şi condamnat la moarte, însă, ulterior pedeapsa i-a fost comutată în închisoare pe viață. A murit în 1963 în penitenciarul Aiud.

[101] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 76/1956, f. 175-176.

[102] În perioada septembrie 1952-mai 1955 a deținut funcția de adjunct al ministrului Forțelor Armate.

[103] *Ibidem*, dosar 39/1956, f. 11.

Biroul Politic, în şedinţa din 17 aprilie 1956, a analizat raportul comisiei şi a stabilit că Dumitru Petrescu, Eremia Ion şi Duşa Victor s-au ridicat împotriva politicii economice şi de cadre a partidului şi că prin acţiunile lor au ajuns la începutul formării unui grup cu tendinţă fracţionistă, având o poziţie potrivnică politicii partidului şi guvernului în problemele de bază ale construirii socialismului. Ca urmare, sancţiunile au fost: *Dumitru Petrescu* – sancţionat cu vot de blam cu avertisment şi destituit din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi trimis la munca de jos; *Duşa Victor*[104] – sancţionat cu vot de blam cu avertisment şi destituit din funcţia de prim-arbitru al R.P.R.; *Eremia Ion* – considerat iniţiatorul „acţiunii antipartinice cu tendinţe fracţioniste" a fost exclus din partid; *Ion Gh. Maurer* – a fost sancţionat cu vot de blam, însă cu dreptul să ceară ridicarea sancţiunii după doi ani de activitate „pentru că a cunoscut acţiunile antipartinice ale lui Duşa Victor, s-a antrenat la unele discuţii neprincipiale şi nu le-a adus la cunoştinţa partidului"[105]. *Agiu Constantin* şi *Mihai Levente* – au primit sancţiunea de mustrare pentru că au admis discuţiile în afara partidului fără a le aduce la cunoştinţa conducerii; *Bucur Şchiopu* – a fost chemat la Comisia Controlului de Partid spre a fi criticat pentru „unele discuţii neprincipiale purtate". După cum se poate observa Eremia Ion, Dumitru Petrescu şi Duşa Victor au fost sancţionaţi cel mai aspru, deoarece comisia de partid care a analizat cazul a ajuns la concluzia că aceştia au format nucleul „grupului fracţionist", încercând să atragă şi pe alţi membri de partid care ştiau că împărtăşesc părerile lor şi erau la fel de nemulţumiţi. Plenara C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie 1956 a aprobat hotărârea conducerii din aprilie 1956 şi a stabilit să fie adusă la cunoştinţa tuturor organizaţiilor partidului.

În aprilie 1956, la puţin timp după întoarcerea de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., unde Hruşciov a denunţat cultul personalităţii lui Stalin, Miron Constantinescu, membru al C.C. şi al Biroului Politic şi Iosif Chişinevschi, membru al C.C. şi al Secretariatului, care au făcut parte din delegaţia P.M.R.-ului prezentă la congres, profitând de destalinizarea lansată de Hruşciov au adus în discuţia Biroului Politic nerespectarea principiului conducerii colective în P.M.R.. De reţinut că cei doi membri din organele superioare ale partidului nu criticau linia politică a partidului pe care o considerau „justă", ci faptul că nu se respectau normele leniniste în viaţa de partid. Iosif Chişinevschi se exprima în şedinţa Biroului Politic din 6 aprilie 1956 astfel: „Consider că linia partidului este justă şi consider că normele vieţii de partid au fost nerespectate în general, că în unele privinţe sunt necesare anumite măsuri de îndreptare". Însă ceilalţi membri ai Biroului Politic au perceput luările de poziţie ale acestora ca un atac la adresa lui Gheorghiu-Dej[106] şi implicit ca o luptă pentru putere în partid, ceea ce poate fi adevărat, deoarece considerăm că Miron Constantinescu şi Iosif Chişinevschi puteau pune problema nerespectării normelor leniniste în viaţa de partid mult mai devreme de anul 1956,

---

[104] După ce a fost sancţionat a lucrat ca instructor la Consiliul de Miniştri. La prelucrarea documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din iunie 1958, în cadrul şedinţei activului Comitetului raional de partid 30 Decembrie – Bucureşti, fiind pus în discuţie „n-a avut o atitudine corespunzătoare, încercând să diminueze şi să acopere abaterile de care se făcea vinovat, fapt pentru care a fost exclus din partid". În 1964 a fost reprimit în partid, în urma mai multor memorii adresate conducerii partidului în care a adoptat o „poziţie justă faţă de abaterile săvârşite". (*Ibidem*, dosar 29/1964, f. 38-40.)

[105] *Ibidem*, f. 2.

[106] Paul Sfetcu afirma în memoriile sale că în 1962 Gheorghiu-Dej i-a spus, fără să-i arate de unde are informaţia următoarele: „Ioşca Chişinevschi a acţionat în anul 1956 la indicaţia unor organe de stat sovietice, probabil KGB. El a reuşit să-l atragă în acţiune pe Miron Constantinescu profitând de trăsăturile de caracter ale acestuia, predispus totdeauna spre tendinţa de a ocupa posturi cât mai înalte, fără ca Miron să-şi dea seama al cui joc îl face (…) Ioşca a fost omul sovieticilor şi l-a atras pe Miron de partea sa promiţându-i marea cu sarea. Important este că acţiunea n-a reuşit".

în orice şedinţă a Biroului Politic sau în plenarele Comitetului Central, nemaiaşteptându-se un moment prielnic[107]. Iată poziţiile celorlalţi membri ai Biroului Politic, care au respins încercarea celor doi de schimbare a conducerii partidului: *Petre Borilă* – „Îţi face impresia parcă Miron vrea să construiască o acuzare copiind materialele speciale ale Congresului al XX-lea“[108]; *Chivu Stoica* – „Miron s-a folosit de împrejurarea creată de Congresul al XX-lea pentru a arunca asupra lui Gheorghiu-Dej toate nemulţumirile sale. Eu am impresia că Miron şi Chişinevschi judecă aşa: acum a venit timpul să-l îngenunchem pe Dej, să mai asculte şi el de noi (…) Atitudinea lui Ioşca (*Iosif Chişinevschi – n.n.*) surprinde cu atât mai mult cu cât ştim că el era cel mai apropiat colaborator al lui Gheorghiu-Dej. Eu ştiam că toate problemele înainte de a merge la Dej, treceau la Ioşca. Cred că este o vină şi a tovarăşului Gheorghiu că de câte ori veneai cu o problemă, te trimitea întâi la Chişinevschi s-o lămureşti. Cred că aceasta nu a fost normal în munca noastră. Problema repartizării muncii între membrii Biroului Politic şi a relaţiilor dintre ei nu este lămurită“[109]; *Alexandru Moghioroş* – „Atitudinea lui Miron cât şi a lui Ioşca, au caracter de răfuială personală“[110]; *Emil Bodnăraş* – „Esenţialul lui Miron a fost punerea în discuţie a persoanei lui Gheorghiu-Dej“[111]; *Gheorghe Apostol* – „Face impresia că Miron Constantinescu ajutat şi de Ioşca vrea să stabilească că şi în România am avut un Stalin mai mic, care cum spunea Miron «fără a face comparaţie mecanică» a făcut în mic ceea ce Stalin a făcut în mare“[112]; *Constantin Pârvulescu* – „Nimeni nu poate afirma că la noi în România am avut din punct de vedere al practicării şi al urmărilor cultului personalităţii situaţia din U.R.S.S.“[113]. Gheorghiu-Dej, luând cuvântul în cadrul şedinţei Biroului Politic din 12 aprilie 1956, a recunoscut că „alături de cultul personalităţii lui Stalin au existat aproape în fiecare din partidele noastre imitaţii de cult al propriilor conducători“. Însă s-a arătat şi el surprins de poziţia lui Chişinevschi: „Atitudinea lui este mai surprinzătoare deci pentru mine (…) După înlăturarea deviatorilor se ştie că Ioşca m-a ajutat şi era socotit de toţi membrii conducerii noastre ca unul din cei mai apropiaţi colaboratori ai mei. Era practic socotit al doilea. Zilnic era la mine. La fel aproape zilnic era şi la mine acasă. Eram în relaţii foarte strânse. Atitudinea lui Ioşca după ce ne-am întors de la congres a fost pentru mine o mare surpriză şi a constituit o mare amărăciune“[114]. Conducerea partidului a procedat cu multă prudenţă la înlăturarea lor, fiind scoşi din funcţii abia după un an. Liniştindu-se apele pe plan internaţional (revoluţia din Ungaria) şi probabil primind undă verde de la Moscova, Gheorghiu-Dej a convocat o plenară a Comitetului Central, care s-a ţinut în zilele de 28-29 iunie şi 1-3 iulie 1957, unde s-a aprobat hotărârea care se luase la vârful partidului, privind îndepărtarea

[107] Istoricul Florin Constantiniu afirmă în postfaţa la volumul de documente întocmit de Alina Tudor şi Dan Cătănuş, intitulat *O destalinizare ratată. Culisele cazului Miron Constantinescu – Iosif Chişinevschi (1956-1961)*, că elucidarea deplină a cazului „nu va putea fi dobândită decât atunci când arhivele sovietice vor arăta dacă şi cum acţiunea celor doi opozanţi ai lui Gheorghiu-Dej, a fost teleghidată de Moscova sau coordonată cu grupările din cadrul conducerii sovietice, divizată ea însăşi în problema destalinizării“.

[108] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 32/1956, f. 57.

[109] *Ibidem*, f. 161-163. De asemenea, Nicolae Ceauşescu, în şedinţa Biroului Politic din 3 aprilie 1956, afirma: „Devenise o regulă la noi în Secretariat ca în prealabil să ne consultăm cu tov. Chişinevschi şi apoi să mergem la tov. Gheorghiu“. (*Ibidem*, f. 46.)

[110] *Ibidem*, f. 78.

[111] *Ibidem*, f. 115.

[112] *Ibidem*, f. 23.

[113] *Ibidem*, f. 52.

[114] *Ibidem*, f. 107.

lor din structurile de conducere ale partidului, pentru „grave ieşiri antipartinice îndreptate împotriva unităţii partidului şi a conducerii sale“[115]: Iosif Chişinevschi a fost îndepărtat din Biroul Politic şi Secretariat, iar Miron Constantinescu numai din Biroul Politic, menţinându-li-se calitatea de membri ai Comitetului Central[116]. Aproape în paralel (22-29 iunie 1957) a avut loc excluderea din C.C. al P.C.U.S. a grupului antihruşciovist din cadrul conducerii sovietice, Malenkov, Molotov şi Kaganovici, acuzat de „activitate antipartinică“. Din *Darea de seamă a Biroului Politic* – prezentată de Gheorghiu-Dej la plenară – *cu privire la activitatea Partidului Muncitoresc Român în legătură cu sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. şi concluziile care se desprind din evenimentele internaţionale şi din activitatea partidelor comuniste şi muncitoreşti în lumina învăţămintelor celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S.*, aflăm de ce au fost sancţionaţi după mai bine de un an de la „manifestările lor antipartinice“: „Biroul Politic a socotit că acest lucru nu este în interesul unităţii partidului, într-un moment când reacţiunea internaţională şi cea internă căutau pe toate căile să găsească şi în partidul nostru divergenţe, pentru a le putea exploata împotriva partidului şi regimului democrat-popular. În acelaşi timp Biroul Politic a considerat util să dea celor doi tovarăşi timp să judece la rece greşelile comise de ei. Acum după trecerea unui an, în lumina atâtor evenimente care s-au petrecut în viaţa mişcării comuniste internaţionale şi a ţărilor socialiste, este clar oricui că s-a procedat cu prudenţă şi simţ de răspundere pentru a nu permite duşmanului să provoace frământări în partidul nostru“[117]. Miron Constantinescu avea să fie reabilitat de Nicolae Ceauşescu în aprilie 1968, reocupând funcţii importante în partid şi stat. În 1970, plenara C.C. din martie îl alegea pe Miron Constantinescu membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., iar cea din noiembrie 1972, secretar al C.C. al P.C.R.. Pe linie de stat, până la moartea sa prematură din 18 iulie 1974 (la 57 de ani), a îndeplinit funcţiile de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul Învăţământului şi Culturii, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării, preşedinte al Consiliului Economic, preşedinte al Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice. Iosif Chişinevschi a lucrat un timp ca director al unei unităţi economice după care s-a pensionat. Secretariatul C.C. al P.M.R., în şedinţa din 7 septembrie 1962, a aprobat acordarea unei pensii lunare de 3 000 de lei cu începere de la 1 iunie 1962[118]. A murit în a doua parte a anului 1962.

În 1958 a venit rândul altor ilegalişti să fie sancţionaţi. Încurajaţi, probabil, de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., unde au fost denunţate practicile staliniste, şi de evenimentele din Ungaria din toamna anului 1956, aceştia au început să discute despre o reformare a liniei politice a partidului şi o democratizare a vieţii de partid. Ancheta a început cu fraţii Genad (Eugen şi Henrich), care lucrau în aparatul C.C. al P.M.R., însă, pe măsura extinderii cercetărilor, s-a ajuns la aproximativ 40 de oameni care au avut legături cu partidul din ilegalitate, între care şi câtiva membri ai Comitetului Central, nemulţumiţi şi dornici să provoace discuţii în partid asupra unor principii şi practici. Eugen Genad a trimis o scrisoare lui Gheorghiu-Dej în care cerea o dezbatere în partid în privinţa liniei politice şi a metodelor

[115] „Scânteia“, nr. 3 953 din 9 iulie 1957.

[116] *Ibidem*, nr. 3 949 din 4 iulie 1957.

[117] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 62/1957, f. 36.

[118] *Ibidem*, dosar 23/1962, f. 3. Iosif Chişinevschi a înaintat o cerere Comitetului Orăşenesc P.M.R. Bucureşti, prin care solicita să i se acorde o pensie personală pentru activitate în mişcarea muncitorească ilegală, motivând că fiind suferind de mai mulţi ani, iar în ultimul timp starea sănătăţii sale agravându-se, nu mai este apt de muncă. Secretariatul Comitetului Orăşenesc P.M.R. Bucureşti, în şedinţa din 29 iunie 1962, a luat în discuţie cererea de pensionare şi a hotărât să o supună spre aprobare Secretariatului C.C. al P.M.R.. (*Ibidem*, f. 158.)

de conducere; cităm din dosarul de cercetare: „O parte însemnată a comuniştilor vechi trăiesc viața maselor şi ar putea informa C.C.-ul despre ceea ce sunt şi gândesc masele mai temeinic şi mai sincer decât o fac rapoartele oficiale (...) Pentru a suplini această mare lipsă, propun convocarea unei consfătuiri la care să participe tov. Gheorghiu Dej sau alt conducător şi 200-300 de comunişti din ilegalitate din localitățile cele mai importante ale țării. Comuniştii vechi membri să fie oameni fără munci de răspundere, care văd cum merge munca în organele de jos şi cunosc toate neajunsurile ei. Convocarea ei să se facă de către un Comitet de inițiativă format din însăşi comunişti din ilegalitate“[119]. Această consfătuire trebuia să se țină „în plină desfăşurare a evenimentelor din Ungaria, deoarece atunci era momentul să pătrundă prin fortificațiile de care este înconjurată conducerea“. De menționat că acțiunea lor este cunoscută numai prin prisma acuzatorilor, în documentele de arhivă date în cercetare negăsindu-se materialele elaborate de ei. Dumitru Coliu, vicepreşedintele Comisiei Controlului de Partid, în şedința Biroului Politic din 9 mai 1958 afirma că: „Frații Genad au avut o platformă scrisă de peste 100 de pagini care are un conținut net contrarevoluționar. Problemele principale pe care le ridică în această platformă sunt: problema canalului, problema nivelului de trai, că nu este o producție liber consimțită, că țăranii sunt jecmăniți, iar după aceea dezvoltă pe larg izolarea partidului de mase, că masele nu cunosc partidul, că conducerea partidului nu cunoaşte realitatea de pe teren“[120]. În aceeaşi şedință, Gheorghe Stoica afirma: „Ei ridică şi probleme ideologice, spun că poporul nu este înarmat, neagă caracterul muncitoresc al statului nostru, în platforma lor sunt şi anumite elemente care miros a influență iugoslavă. Aceştia s-au ridicat împotriva uneia din cuceririle principale ale regimului democrat-popular, temelia economiei socialiste – proprietatea socialistă de stat, reluând cunoscuta lozincă revizionistă iugoslavă cu privire la înlocuirea ei cu aşa-zisă formă a proprietarilor asociați, preconizând renunțarea la conducerea planificată a economiei şi predarea întreprinderilor pe mâna unor organe de felul consiliilor muncitoreşti din Iugoslavia. În persoana acestor elemente avem de-a face cu duşmani înrăiți ai partidului. După Constantin Pârvulescu, preşedintele Comisiei Controlului de Partid, frații Genad au încercat să strângă în jurul lor activişti de partid şi să-i solidarizeze pe aceştia cu platforma lor. A doua grupă, în fruntea căreia erau Şandru Ovidiu şi Doncea, au grupat în jurul lor un număr de ceferişti. Ambele aceste grupe s-au activizat în special în timpul evenimentelor din Ungaria şi Polonia. Mai ales Răceanu a subliniat acest lucru, că atunci s-au gândit să meargă la Gheorghiu-Dej. Aceste elemente au pus problema răsturnării conducerii partidului, mergând până la insurecția armată pentru aceasta. Ei au în fond o platformă contrarevoluționară care prevede schimbarea liniei politice a partidului şi a conducerii partidului“[121].

Conducerea partidului în loc să ia act de nemulțumirile ilegaliştilor, i-a denunțat ca fracționişti care au vrut să reediteze ceea ce s-a petrecut în Ungaria, luând măsuri aspre împotriva lor. În iunie 1958, plenul C.C. a aprobat formal hotărârile luate la vârful partidului, fiind sancționați pentru „discuții antipartinice purtate în afara cadrului organizat al partidului, pentru participarea la acțiuni de calomniere, subminarea partidului şi a conducerii sale şi pentru calomnierea liniei politice a partidului“, însă, chiar dacă discuțiile se purtau în cadrul organizat al partidului, adică în Biroul Politic, C.C., congres, tratamentul era acelaşi. Sancțiunile au fost: *Doncea Constantin* – exclus din rândul membrilor supleanți ai C.C. al P.M.R. şi din partid, destituit din funcția de preşedinte al Comisiei de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole

[119] *Ibidem*, dosar 16/1958, vol. II, f. 195.
[120] *Ibidem*, dosar 13/1958, f. 32.
[121] *Ibidem*, f. 31.

(C.S.V.P.A.) şi trimis la munca de jos[122]; *Coţoveanu Iacob* – exclus din rândul membrilor supleanţi ai C.C. al P.M.R., din partid, din Consiliul Central al Sindicatelor şi din Comitetul Central al Sindicatelor C.F.R. şi propus să fie plasat în producţie ca lăcătuş la o întreprindere mai mică din Ploieşti[123]; *Şandru Ovidiu* – exclus din partid şi propus să fie plasat în producţie ca ajustor la „Timpuri Noi"; *Răceanu Grigore*[124]– exclus din partid; *Pavel Ştefan* – exclus din Comitetul regional P.M.R. Bucureşti şi destituit din funcţia de preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului Popular al regiunii Bucureşti. A fost propus să fie plasat în producţie la fabrica „Semănătoarea" din Bucureşti (în 1962 era inginer-şef la centrul mecanic Dudeşti-Cioplea)[125]; *Răceanu Ileana* – exclusă din rândul membrilor supleanţi ai C.C. al P.M.R., deoarece „cunoscând manifestările şi concepţiile antipartinice şi duşmănoase ale lui Răceanu Grigore (*soţul său – n.n.*), a avut o atitudine împăciuitoristă, n-a luat poziţie faţă de ele şi nu le-a adus la cunoştinţa partidului"; *Cristache Vasile* – exclus din rândul membrilor supleanţi ai C.C. al P.M.R. pentru „atitudinea sa împăciuitoristă şi neluare de poziţie faţă de manifestările antipartinice ale lui Pavel Ştefan, pentru că n-a fost pe deplin sincer faţă de partid în ce priveşte participarea sa la unele şedinţe legionare"; *Popa Emil*, preşedinte al Comisiei Centrale de Revizie – vot de blam pentru atitudine împăciuitoristă, oportunistă şi lipsă de vigilenţă; *Manole Ofelia*, membră supleantă a C.C. – mustrare pentru atitudine împăciuitoristă şi lipsă de vigilenţă revoluţionară; *Voicu Ştefan*, membru supleant al C.C. – mustrare[126]. „Ceea ce s-a intenţionat a fost aplicarea unei lovituri decisive tuturor nemulţumiţilor din partid şi avertizarea severă a celorlalţi. Deşi s-a folosit titulatura de «grup», asocierea era forţată, majoritatea celor inculpaţi necunoscându-se între ei. Nemulţumiri exprimate pe parcursul mai multor ani, în scrisori (către C.C.!), în discuţii între prieteni (uneori la un pahar!), în intervenţii izolate în câte o şedinţă de sindicat, au fost etichetate ca «manifestări antipartinice» care trebuiau reprimate cu atât mai viguros cu cât invocau modele de socialism prea apropiate pentru a nu fi periculoase (Iugoslavia lui Tito sau Uniunea Sovietică a lui Hruşciov), fără ca aceasta din urmă să fie menţionată deschis în plenară"[127].

Conducerea partidului a hotărât ca în organizaţiile de partid şi în adunările sindicale din locurile unde aceştia au fost plasaţi în producţie să se aducă la cunoştinţă faptele pentru care

[122] În urma sancţiunilor primite, Constantin Doncea, participant la greva ceferiştilor de la Griviţa din februarie 1933, a fost trimis în funcţia de director al Gospodăriei Agricole de Stat „Ograda" din raionul Slobozia. În şedinţa din 25 decembrie 1963, biroul Comitetului regional de partid Bucureşti a analizat activitatea lui Constantin Doncea şi a hotărât pensionarea lui cu suma de 2 200 lei cu începere de la 1 ianuarie 1964 (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 3/1964, vol II, f. 36-37). După 1965, Nicolae Ceauşescu l-a numit consilier la Consiliul de Miniştri, „Doncea încasând şi salariul de acolo şi pensia ce o primise înainte, deoarece se pensionase după trimiterea în agricultură". (Paul Sfetcu, *op. cit..*) Constantin Doncea fusese sancţionat şi în 1948 cu „vot de blam cu avertisment" şi scos din funcţia de ajutor de primar general al Capitalei pentru că „adoptase o linie personală, antipartinică, de a face cheltuieli de construcţii de faţadă, neutile perioadei actuale şi menite să servească autopopularizării sale, pentru că s-a înconjurat de elemente burgheze, duşmănoase atât din punct de vedere social, cât şi politic clasei muncitoare şi R.P.R." (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 96/1948, f. 40).

[123] *Ibidem*, dosar 18/1958, f. 80.

[124] Grigore Răceanu afirmă într-un material publicat de „Magazin Istoric", nr. 1/1994, sub numele *O privire în interiorul Partidului Comunist Român*, că ancheta sa a coincis şi cu anchetarea unui grup de foşti ceferişti. După ce s-a retras la Cojocna (jud. Cluj), comuna sa natală, a fost arestat şi deţinut timp de 6 luni în „celulele securităţii, nu departe de vechea cazarmă Malmezon". Nu a fost judecat, eliberarea producându-se „pe neaşteptate ca şi arestarea".

[125] ACNSAS, fond Documentar, dosar 19, vol. 23.

[126] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 16/1958, vol. II, f. 198-200.

[127] Alina Tudor, Dan Cătănuş, *Amurgul ilegaliştilor. Plenara P.M.R. din 9-13 iunie 1958,* Bucureşti, Editura Vremea, 2000, p. 9.

au fost excluşi din partid „pentru a fi bine cunoscuţi de toţi salariaţii din aceste instituţii şi întreprinderi". Unii dintre ei s-au grăbit să-şi facă autocritica, recunoscând activitatea lor antipartinică şi fracţionistă şi declarându-se de acord cu măsurile statutare luate împotriva lor, mizând, probabil, pe sancţiuni mai blânde sau pe ridicarea lor după trecerea celor doi ani de la data sancţionării, prevăzuţi în statut[128]. În arhiva fostei securităţi se găsesc rapoarte despre cei sancţionaţi pe linie de partid, dovadă că erau atent supravegheaţi de organele de securitate după ce au fost trimişi la „munca de jos". Spre exemplu, din Nota-Raport din 11 octombrie 1963, semnată de căpitanul de securitate P. Rădulescu, aflăm despre Pavel Ştefan următoarele: „Din materialele pe care le deţinem, rezultă că Pavel Ştefan, la locul de muncă (*era inginer şef la Centrul Mecanic-Dudeşti Cioplea-n.n.*), caută să-şi ducă la îndeplinire sarcinile ce-i revin pe linie profesională, fiind mulţumit că poate să muncească şi că este apreciat şi sprijinit în rezolvarea problemelor de serviciu. Agentul „Magheru" ne-a semnalat că Pavel Ştefan este frământat în legătură cu situaţia lui de partid, care, cu toate demersurile făcute, nu s-a rezolvat. Cu toate acestea, spune el, este hotărât să aştepte, deoarece are credinţă că, până la urmă, partidul va rezolva favorabil situaţia lui. A mai afirmat că a rupt orice legătură cu elementele implicate în acţiunea contra partidului, evitând pe cât posibil, chiar contactul cu alte persoane"[129].

Şi în rândul aspiranţilor trimişi de partid pentru studii la Academia de Ştiinţe Sociale de pe lângă C.C. al P.C.U.S., între anii 1954-1958, au avut loc discuţii catalogate de conducerea partidului ca având „caracter antipartinic şi revizionist", adică au calomniat linia politică a partidului în construcţia socialismului, în domeniul vieţii interne de partid, politica de cadre şi organele de conducere ale partidului. Astfel, *Kotovschi Grigore*, fost rector al Institutului de Ştiinţe Sociale „A. A. Jdanov"; *Belea Miron*, fost adjunct al Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R.; *Anghel Schor*, fost rector adjunct la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu"; *Simandan Ladislau*, fost şef adjunct al catedrei de istorie la Institutul de Ştiinţe Sociale „A. A. Jdanov"; *Nichita Vasile*, fost şef de sector în cadrul Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R., apoi consilier pe lângă Iosif Chişinevschi la Preşedinţia Consiliului de Miniştri – Biroul Culturii; *Diaconu Gheorghe*, aspirant; *Mironescu Elena*, aspirantă şi alţii, în discuţiile pe care le-au avut, au calomniat linia politică a partidului în construcţia socialismului.

În 1958 Comisia Controlului de Partid, însărcinată de Biroul Politic cu rezolvarea sesizării, a stabilit că „nu este vorba numai de manifestările antipartinice ale grupului de aspiranţi trimişi la studii la Moscova, ci ele au rădăcini mult mai adânci şi datează încă din perioada trimiterii lor la aspirantură"[130]. În ţară, din grupul celor care au dus asemenea discuţii au mai făcut parte: *Tismăneanu Leonte*, directorul adjunct al Editurii Politice; *Frunză Mihai*, fost redactor-şef adjunct la „Lupta de clasă"; *Ştirbu Solomon*, şeful catedrei de istorie de la Institutul „A. A. Jdanov"; *Boico Mihai*, fost secretar al "Agenţiei Economice Române" la Moscova; *Tamara Orban*, director al şcolii de partid de 1 an de pe lângă Comitetul orăşenesc P.M.R. Bucureşti; *Walter Roman*, director al Editurii Politice, şi alţii.

---

[128] În Statutul partidului era înscris că „Dacă în această perioadă cel exclus a dovedit prin comportarea lui că regretă sincer şi condamnă abaterile săvârşite, că a lichidat manifestările pentru care a fost exclus, că munceşte cinstit pentru înfăptuirea hotărârilor partidului, organizaţia de bază, în urma unei analize temeinice, poate hotărî reprimirea lui în rândurile membrilor de partid". În 1965, prin modificarea Statutului la Congresul al IX-lea, durata de ridicare a sancţiunii a fost redusă de la doi la un an. Astfel, după un an organele şi organizaţiile de partid puteau din proprie iniţiativă sau la cererea celui în cauză să examineze activitatea şi să hotărască ridicarea sancţiunii.

[129] ACNSAS, fond Documentar, dosar 19, vol. 23, f. 29.

[130] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 43/1959, f. 27.

Aceştia au pus la îndoială hotărârea conducerii partidului în privinţa „devierii de dreapta" din partid (grupul Ana Pauker-Vasile Luca-Teohari Georgescu), deoarece considerau că după un an de la „demascarea" lor, la Plenara C.C. din august 1953, se arăta că s-au făcut greşeli în politica economică, deoarece s-a forţat ritmul de industrializare în dauna agriculturii, exact ceea ce sesizaseră şi „deviatorii" din 1952. Ei se pronunţau împotriva dezvoltării cu precădere a industriei grele, deoarece „ceea ce a fost la timpul său necesar pentru U.R.S.S. nu ar fi necesar pentru noi"[131], considerând că forţarea ritmului industrializării are urmări asupra nivelului de trai al oamenilor, preconizând dezvoltarea paralelă a industriei grele cu cea a bunurilor de consum şi a agriculturii. De asemenea, au criticat începerea lucrărilor canalului Dunăre – Marea Neagră, apreciind că s-au cheltuit foarte mulţi bani care puteau fi folosiţi în alte direcţii. Aspiranţii români trimişi la Moscova au fost consideraţi de conducerea partidului ca apărători ai „deviatorilor" şi calomniatori ai politicii economice şi a conducerii partidului, fiind sancţionaţi după cum urmează: Grigore Kotovschi, Tismăneanu Leonte, Schor Anghel, Ladislau Simandan, Mihai Frunză, Belea Miron au fost excluşi din partid, iar Vasile Nichita, Gheorghe Diaconu, Elena Mironescu, Ion Drăghici, Teodor Iorga, Mihai Telescu, Teodor Buimistriuc, Mihai Bocu, Orban Tamara şi Solomon Ştirbu au fost puşi în discuţia organizaţiilor de bază din care făceau parte, pentru a se lua măsuri statutare[132].

În anii 1963-1964 unii din cei excluşi au fost reîncadraţi în partid[133], în urma memoriilor adresate conducerii partidului în care şi-au făcut autocritica, au recunoscut şi condamnat faptele lor şi s-au angajat să respecte „cu fermitate" linia politică, disciplina şi normele vieţii de partid.

Deşi în statut era stipulat că fiecare membru de partid are dreptul „să-şi exprime liber părerea asupra tuturor problemelor politicii partidului, să critice în adunările de partid pe orice membru de partid indiferent de funcţie", în practică acest drept nu a funcţionat. Conducerea partidului nu a admis existenţa în interiorul partidului a unor membri sau grupări care nu se supuneau liniei şi hotărârilor partidului[134], sau aveau alte opinii privind construcţia socialismului în România şi metodele de conducere, sub motivaţia că acestea „ar slăbi partidul şi ar face jocul duşmanilor clasei muncitoare". Aşa se explică de ce în P.M.R.(P.C.R.), spre deosebire de alte partide comuniste din spaţiul de influenţă sovietic, nu au existat aripi reformatoare, pentru că atunci când se înfiripau erau repede etichetate ca „grupări fracţioniste" şi dizolvate, considerându-se că atentează la unitatea partidului.

După ajungerea în fruntea partidului, Nicolae Ceauşescu a reabilitat pe unii dintre cei sancţionaţi în timpul lui Gheorghiu-Dej, cu scopul de a lovi în predecesorul său şi a-i îndepărta de centrul puterii pe toţi cei care i-au fost în apropiere. Însă, trebuie luată în calcul şi concepţia

---

[131] *Ibidem*, f. 34.

[132] *Ibidem*, f. 80.

[133] Astfel, Duşa Victor, Pricop Gheorghe, Tismăneanu Leonte, Coţoveanu Iacob şi Miron Belea au fost reprimiţi în partid în anii 1963-1964. Acestora li s-a stabilit vechimea în partid cu stagiul pe care l-au avut iniţial, însă în cărţile de evidenţă personală s-a menţionat perioada cât au fost excluşi din partid (*Ibidem*, dosar 72/1965, f. 259).

[134] Iată poziţia lui Iosif Chişinevschi, văzut de unii membri din conducerea partidului ca cel mai apropiat colaborator al lui Gheorghiu-Dej, exprimată în şedinţa cu activul C.C. al P.M.R. din 5 iunie 1952, care a avut pe ordinea de zi modul cum decurge prelucrarea scrisorii închise a C.C.: „Un comunist cu devieri, cu împăciuitorism faţă de devieri, un comunist care calcă disciplina faţă de partid, un comunist care e împotriva liniei partidului, membri de partid care se adună, care pun în discuţie hotărâri, care caută să-şi formeze păreri comune împotriva liniei partidului, încetează să fie comunişti. Partidul cere acelora care făptuiesc greşeli să combată aceste greşeli, cauzele lor, să le recunoască cu toată sinceritatea şi să dovedească că într-adevăr ştiu să învingă aceste greşeli luptând pentru apărarea liniei partidului (…) Să facem ca fiecare membru de partid să ştie, că acel care slăbeşte câtuşi de puţin unitatea partidului, disciplina de fier a partidului, serveşte de fapt duşmanului de clasă, serveşte imperialismului, devine de fapt un duşman al revoluţiei" (*Ibidem*, dosar 180/1952, f. 23-24).

lui Ceauşescu în privinţa sancţiunilor. În Plenara C.C. al P.M.R. din 31 mai-2 iunie 1965, N. Ceauşescu afirma că „Biroul Politic a considerat necesar să ia măsura de a revedea şi a revizui unele sancţiuni care s-au aplicat în decursul anilor la o serie de membri de partid, inclusiv unele excluderi din partid, pentru că aceasta corespunde liniei partidului nostru care priveşte sancţiunile ca o măsură educativă şi care nu trebuie să greveze asupra membrilor de partid care au fost sancţionaţi sau excluşi pe întreaga viaţă, în măsura în care prin activitatea şi munca lor au dat dovadă că s-au îndreptat şi că sunt hotărâţi să lupte pentru aplicarea în viaţă a liniei partidului. Pentru că unii dintre aceştia, la timpul respectiv, au fost chiar excluşi din C.C., noi informăm plenara şi considerăm că plenara este de acord cu măsura şi cu felul în care a acţionat Biroul Politic“[135].

Primele măsuri au fost luate la o lună de la moartea lui Gheorghiu-Dej, prin ridicarea unora dintre sancţiuni aprobate de către Plenara C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie 1958. În şedinţa Biroului Politic din 20 aprilie 1965, s-a hotărât ridicarea următoarelor sancţiuni[136]: cea de vot de blam cu avertisment dată lui Vasile Bâgu, cea de mustrare dată Ofeliei Manole. În privinţa lui Şandru Ovidiu şi Drancă Ion s-a hotărât chemarea lor la Comitetul orăşenesc de partid Bucureşti „să se stea de vorbă cu ei şi dacă vor adopta o poziţie corespunzătoare, să facă propuneri de primire a lor în partid“; Vasii Vasile să fie luat în evidenţa A.F.D.A. (Asociaţia Foştilor Deţinuţi Antifascişti), urmând ca situaţia lui în partid să fie analizată ulterior. Pentru Marthe Ernest şi Moflic Constantin, care au fost excluşi din partid, s-a stabilit că situaţia lor să fie analizată la o dată ulterioară. De asemenea, cererea lui Dumitru Petrescu privind ridicarea sancţiunii de vot de blam cu avertisment[137] dată în iulie 1956, s-a hotărât să fie examinată ulterior. La Congresul al IX-lea Dumitru Petrescu a fost ales în Comitetul Central, iar în octombrie 1965, ca urmare a hotărârii Prezidiului Permanent a C.C. al P.C.R., a fost numit preşedintele Comitetului de Stat pentru Protecţia Muncii în locul lui Isac Martin[138]. Cu câteva luni înainte de moarte, la Congresul al X-lea, a fost ales membru în Comitetul Executiv şi în Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R..

Secretariatul în şedinţa din 13 aprilie 1965 a hotărât reîncadrarea în partid[139] a lui Pavel Ştefan, cu vechimea din anul 1938, în cartea sa de evidenţă trebuia să se menţioneze că în perioada 1958-1965 a fost exclus din partid. În privinţa lui Constantin Doncea, Prezidiul Permanent a hotărât, în şedinţa din 22 septembrie 1965, ca să fie chemat de Nicolae Ceauşescu şi să se discute cu el foarte serios asupra comportării sale, arătându-i-se că rezolvarea situaţiei lui de partid depinde de poziţia pe care o va adopta faţă de greşelile comise[140].

În noiembrie 1965 a fost formată o comisie de partid[141] care să clarifice situaţia lui Ştefan Foriş şi Lucreţiu Pătrăşcanu[142]. Astfel, în şedinţa Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din

---

[135] *Ibidem*, dosar 74/1965, f. 54.

[136] *Ibidem*, dosar 57/1965, f. 3-4.

[137] Dumitru Petrescu, în anii 1957 şi 1959, a înaintat câteva scrisori conducerii partidului în care cerea să fie reabilitat, însă au fost respinse. (Vezi la ANIC, dosar 84/1957 şi dosar 26/959.)

[138] AMR, fond Microfilme, rola 899, c. 150. Tot acum, Duşa Victor a fost numit membru în Comisia de Organizare a Uniunii Cooperativelor Agricole de Producţie.

[139] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 51/1965, f. 7.

[140]AMR, fond Microfilme, rola 899, c. 77.

[141] Comisia era formată din Gheorghe Stoica, Ion Popescu-Puţuri şi Nicolae Guină. „Nu întâmplător – afirma Nicolae Ceauşescu – am alcătuit comisia aceasta din tovarăşi care au lucrat şi cu Gheorghiu-Dej şi cu Pătrăşcanu, tocmai pentru a fi obiectivi“. (*Ibidem*, rola 910, c. 328.)

[142] Lucreţiu Pătrăşcanu nu a mai fost reales în C.C. al P.M.R. la Congresul I din februarie 1948, la 24 februarie 1948 a fost destituit din funcţia de ministru al Justiţiei, arestat la 28 aprilie 1948, anchetat timp de 6 ani, judecat şi condamnat la moarte. A fost executat în noaptea de 16/17 aprilie 1954 la închisoarea Jilava.

9 noiembrie 1965, s-a hotărât să se reexamineze dosarele de anchetă ale lui Lucrețiu Pătrășcanu și Ștefan Foriș „pentru a se stabili dacă există documente care să ateste faptul că aceștia au fost agenți și să fie informat Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R. despre rezultat, pentru a se putea menționa corect situația acestora în istoria partidului care este în curs de redactare“[143]. Însă scopul nemărturisit al lui Nicolae Ceaușescu era acela de a lovi în Gheorghiu-Dej și în echipa acestuia pentru a o marginaliza de centrul puterii. După doi ani și jumătate comisia și-a definitivat ancheta, scoțându-i principali vinovați de moartea lui Lucrețiu Pătrășcanu pe Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, care s-a ocupat de pregătirea și desfășurarea procesului, și pe Al. Drăghici, care a condus ancheta „determinând desfășurarea ei abuzivă și ilegală“. În privința lui Lucrețiu Pătrășcanu, comisia a ajuns la concluzia că au fost fabricate probe care să confirme acuzația de agent al serviciului de spionaj anglo-american, iar procesul a fost o înscenare. De asemenea, acuzația de agent al Siguranței în privința lui Ștefan Foriș s-a dovedit a fi neîntemeiată. Cercetările au arătat că arestarea unor activiști ai partidului, în anii celui de-al război mondial „nu s-a datorat vreunui act de trădare din partea lui Ștefan Foriș, ci acțiunii unor elemente provocatoare strecurate în partid, precum și încălcării regulilor de conspirativitate de către unele cadre de partid“[144].

În ședința Prezidiului Permanent din 17-18 aprilie 1968, a fost discutat raportul comisiei de partid. Nicolae Ceaușescu s-a declarat de acord cu concluziile comisiei și a hotărât ca acestea, îmbunătățite pe baza propunerilor făcute în ședință, să fie supuse dezbaterii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și Plenarei Comitetului Central[145]. Din stenograma ședinței Prezidiului Permanent aflăm că Alexandru Drăghici a ripostat la acuzații, spunând: „Eu nu sunt de acord să se întunece sau să se umbrească atmosfera perioadei construirii socialismului din timpul lui Gheorghiu-Dej. Eu știu că ați fost instruiți să vorbiți în felul acesta“. Însă tot el va spune că, „consilierii sovietici au avut un rol activ în procesul lui Pătrășcanu“ și că „Gheorghiu Dej se afla sub influența consilierilor sovietici“[146]. Plenara C.C. al P.C.R. din 25-26 aprilie 1968 a aprobat hotărârile care s-au luat la vârful partidului cu privire la reabilitarea unor activiști de partid. Astfel, Lucrețiu Pătrășcanu a fost reabilitat politic post-mortem, recomandându-se organelor de justiție revizuirea sentinței de condamnare. De asemenea, a fost reabilitat politic Stefan Foriș. Au fost anulate sancțiunile de partid date lui Miron Constantinescu, Ion Craiu, Ioan Demeter, Constantin Doncea, Mihai Levente, Vasile Modoran, Dumitru Petrescu, Aurel Vijoli. Alexandru Drăghici a fost scos din Prezidiul Permanent și din Comitetul Executiv, exclus din Comitetul Central și revocat din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

În toamna anului 1968, din însărcinarea conducerii partidului, au fost reexaminate și unele procese. Cu ocazia rejudecării procesului lui Vasile Luca[147], s-a stabilit că vinovăția a fost dovedită pe baza recunoașterilor smulse prin mijloace de constrângere fizică și morală, unele din faptele recunoscute fiind infirmate chiar de actele originale aflate la dosar. Din probele

---

[143] *Ibidem*, c. 415.

[144] *Documente ale plenarelor Comitetului Central și ale Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.: 1965-1985*, vol. I, București, Editura Politică, 1986, p. 200.

[145] AMR, fond Microfilme, rola 910, c. 291-292.

[146] *Ibidem*, c. 298, 313.

[147] De asemenea, a fost revizuit procesul lui Marcu Petre Pandrea, condamnat la 15 ani muncă silnică pentru uneltire contra ordinii sociale. Rejudecându-se procesul, s-a stabilit că martorii folosiți în proces au fost recrutați din rândul legionarilor arestați sau infractori de drept comun, cei din urmă relatând că au fost constrânși să declare împotriva lui Petre Pandrea. Plenul Tribunalului Suprem, prin decizia nr. 28 din 20 august 1968, constatând că hotărârea de condamnare este nelegală, l-a achitat. (*Ibidem*, rola 913, c. 136.)

dosarului a rezultat că Vasile Luca nu a fost agent plătit al Siguranței, iar cu privire la acuzația de subminare a economiei naționale nu s-au găsit probe care să ateste că, în mod intenționat, s-au produs pagube economiei țării. Plenul Tribunalului Suprem, rejudecând procesul, prin decizia nr. 29 din 29 august 1968 a dispus achitarea tuturor condamnaților[148]. Membrii de partid care au participat la anchetarea și judecarea proceselor lui Lucrețiu Pătrășcanu și Vasile Luca au fost trași la răspundere pe linie de partid prin punerea în discuția organizației de partid din care făceau parte și scoaterea din funcțiile pe care le aveau la acel moment. Pe linie judiciară nu mai puteau fi trași la răspundere întrucât faptele lor penale erau prescrise prin depășirea termenelor legale în care ar fi putut fi urmăriți și judecați. Și Gheorghe Pintilie, învinuit că a ucis în 1946 pe Ștefan Foriș, aplicându-i multiple lovituri cu ranga în cap, că a cunoscut și admis abuzuri și ilegalități în anchetarea lui Lucrețiu Pătrășcanu, că a dat dispoziții organelor M.A.I. să efectueze arestări în masă, a fost pus doar în discuția Comitetului de partid al Consiliului Securității Statului[149].

În septembrie 1968 a fost reabilitată politic și Ana Pauker. Din nota comisiei de partid care s-a ocupat de reabilitarea politică a Anei Pauker, aflăm că deși era membră a Comitetului Central și a Biroului Organizatoric, a fost urmărită informativ de organele de securitate, iar la 18 februarie 1953 a fost arestată și anchetată timp de circa o lună, fără să existe o hotărâre a C.C.. La 11 mai 1954, Biroul Politic a hotărât excluderea Anei Pauker din partid. Această hotărâre nu a fost supusă spre aprobare Comitetului Central, a cărui membră era și, de asemenea, nu i-a fost adusă la cunoștință nici ei[150]. În ședința Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 16 septembrie 1968 s-a decis anularea hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 11 mai 1954, cu privire la excluderea ei din partid, redându-i-se calitatea de membru cu stagiul avut anterior. Au fost condamnate, ca fiind nepartinice, metodele folosite în cercetarea pe linie de partid a Anei Pauker, cât și arestarea ei considerată ca o măsură ilegală. Biroului Comitetului municipal București i s-a recomandat să anuleze hotărârea de excludere din partid și a fiului ei – Vlad Pauker – adoptată de către organizația de partid de la Institutul Politehnic în 1958 și să-l repună în drepturile de membru de partid cu stagiu din 1946, deoarece motivele excluderii au fost legate de învinuirile ce i s-au adus mamei sale[151].

Regimul Ceaușescu, deși a reabilitat pe cei sancționați de Gheorghiu-Dej, a exclus membri din C.C., unii care au făcut parte și din centrul decizional al partidului, cum au fost cazurile lui Virgil Trofin și Cornel Burtică[152]. Și în regimul Ceaușescu vocile critice la adresa conducerii și politicii partidului nu numai că nu erau luate în considerație ci erau rapid marginalizate**.** Spre exemplu, Ion Iliescu a fost scos treptat din structurile de conducere ale partidului. Deși până atunci avusese o linie ascendentă în promovare, în 1971, Ion Iliescu, secretar al C.C. și membru supleant în Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., a fost scos din Secretariatul C.C. al P.C.R. sub acuzația de „intelectualism“. În expunerea lui Nicolae Ceaușescu ținută la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, care a avut loc pe 9 iulie la sediul Comitetului Central, Ion Iliescu a fost

[148] *Ibidem*, c. 134.

[149] *Ibidem*, c. 138-142.

[150] *Ibidem*, c. 137.

[151] *Ibidem*, c. 97-99.

[152] Paul Sfetcu, fostul director de cabinet al lui Gheorghiu-Dej, afirma în memoriile sale, că „Ceaușescu a utilizat metoda lovirii indirecte a celor care nu i se supuneau în totalitate sau a potențialilor rivali. Astfel a procedat cu Gheorghe Apostol, acuzat de Constantin Dăscălescu, Ilie Verdeț și Dumitru Petrescu; a scăpat de Ion Iliescu ce i-a avut ca principali acuzatori pe Dumitru Popescu și Virgil Trofin, a venit apoi rândul lui Trofin lovit de Iosif Banc și Emil Bobu și în sfârșit rândul lui Verdeț, când denigratorii au fost și mai numeroși“.

criticat despre neajunsurile activității ideologice de la C.C.: „Tovarăşul Iliescu a lucrat câțiva ani la tineret – până acum câteva luni. El a activat în trecut şi la Secția de propagandă, a fost şi şeful secției. Numai de a vorbi la general că trebuie să educăm tineretul, nu se poate! Tovarăşul Iliescu are şi el o răspundere pentru lipsurile care s-au manifestat în organizarea activității în rândul tineretului. În această activitate s-a introdus un spirit «intelectualist», funcționăresc, de neglijare a tineretului muncitoresc, de nesocotire a rolului său – şi aceasta în timpul când tovarăşul Iliescu a condus munca“[153]. În calitate de secretar al C.C., Ion Iliescu răspundea de Secția Propagandă a C.C. al P.C.R., Comisia ideologică a C.C. al P.C.R., Institutul de studii istorice şi social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., Academia de învățământ social-politic „Ştefan Gheorghiu“ şi Uniunea Tineretului Comunist[154].

Motivele marginalizării sale le aflăm din convorbirile pe care le-a avut cu Vladimir Tismăneanu, recent publicate. Inclus de Ceauşescu în delegația de partid şi guvernamentală a R.S.R. care a vizitat țările socialiste din Asia (China, Vietnam, Mongolia şi Coreea de Nord) a avut discuții cu acesta pe tema sistemului nord-coreean „în care Ceauşescu văzuse un posibil model pentru consolidarea poziției sale în România“[155]. După întoarcerea din Asia, în prima şedință a Comitetului Executiv, Ceauşescu a propus să fie trimis să lucreze la un organ județean de partid „în vederea completării experienței sale în muncă“[156]. Ca urmare a hotărârii conducerii partidului, în perioada 1971-1974 a lucrat în aparatul Comitetului județean de partid Timiş fiind secretar cu propaganda, apoi prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iaşi (1974-1979). În 1979 nu a fost reales în C.P.Ex., iar la Congresul al XIII-lea al P.C.R. din noiembrie 1984 nu a mai fost reales nici în C.C. al partidului.

În 1972, Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., în şedința din 18 aprilie[157], a hotărât să propună Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. excluderea lui Vasile Rus din rândul membrilor supleanți ai C.C. „pentru abaterile săvârşite în activitatea sa la comitetul municipal Tg. Mureş

---

[153] „Scânteia“, nr. 8 845 din 13 iulie 1971, p. 4.

[154] AMR, fond Microfilme, rola 287, c. 693.

[155] *Marele Şoc. Din finalul unui secol scurt. Ion Iliescu în dialog cu Vladimir Tismăneanu*, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2004, p. 31.

[156] În ziarul „Scânteia“ din 16 iulie 1971, în comunicatul asupra şedinței Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., se arată că „Ion Iliescu a rugat Comitetul Executiv să-l elibereze din funcția de secretar al C.C. şi să-i creeze condiții pentru a lucra la un organ județean de partid, în vederea completării experienței sale de muncă“. Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a satisfăcut această cerere şi a supus-o spre aprobare C.C., care a hotărât eliberarea lui Ion Iliescu din funcția de secretar al C.C.. În expunerea de la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei şi al activității politice şi cultural-educative, care a avut loc pe 9 iulie la sediul Comitetului Central, Nicolae Ceauşescu vorbea şi de o îmbunătățire a modului de promovare a activiştilor de partid „în sensul ca nimeni să nu mai poată fi promovat în munca de partid fără a fi lucrat nemijlocit în producție, în specialitatea lui, şi numai după un stagiu de producție, după ce cunoaşte viața, realitățile să poată fi promovat în munca de activist de partid (…) Numai aşa vom crea activişti revoluționari, comunişti, legați prin toate firele de clasa muncitoare, de popor, luptători hotărâți pentru cauza socialismului şi comunismului“.

[157] Şedința Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 18 aprilie 1972, care a avut pe ordinea de zi: „Unele măsuri organizatorice“, a mai hotărât eliberarea lui Dumitru Popa din Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., „pentru neajunsuri serioase în activitatea desfăşurată mai ales la Consiliul popular al municipiului Bucureşti“, cu recomandarea de a fi eliberat şi din funcția de prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R. şi preşedinte al comitetului executiv al Consiliului popular municipal. În locul lui s-a propus să fie „ales“ Gh. Cioară. Mihail Dalea a fost eliberat din funcția de preşedinte al Colegiului Central de Partid, în această funcție urmând să fie numit Nicolae Guină. S-a propus ca Ion Pățan şi Cornel Burtică să fie aleşi membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.; Paul Niculescu-Mizil să fie numit în funcția de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi eliberat din funcția de secretar al C.C. al P.C.R., în locul lui propunându-se să fie ales Iosif Banc. De asemenea, s-a mai propus: eliberarea lui Mihail

al P.C.R., abuzuri în funcție și tendințe de căpătuială". De asemenea, a propus și excluderea din C.C. a lui Ilie Făsui (membru plin) „pentru încălcarea eticii comuniste și neglijențe serioase în munca sa la comitetul județean Caraș-Severin al P.C.R.". Tot acum s-a hotărât ca Ion Dincă și Ștefan Andrei să fie trecuți din rândurile membrilor supleanți în rândurile membrilor C.C. al P.C.R. și să fie aleși și în funcția de secretari ai C.C. ai P.C.R.[158].

La începutul anilor '80 a fost înlăturat și Ianoș Fazekaș, dar într-o altă manieră, fiind determinat să ceară ieșirea la pensie. Cele relatate de Cornel Burtică în convorbirile cu Rodica Chelaru sunt confirmate de documentele de arhivă. În 1980, Ianoș Fazekaș, membru al C.C., al C.P.Ex. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a fost pus în discuție, în cadrul unei ședințe a C.P.Ex., pentru că la moartea episcopului romano-catolic Marton Aron, survenită în septembrie 1980, a trimis o telegramă și o coroană de flori în nume personal, fără aprobarea conducerii partidului. Iată poziția lui Nicolae Ceaușescu față de gestul lui Ianoș Fazekaș: „De ce vii cu asemenea probleme în momentul când în Polonia biserica catolică a jucat un rol așa de nefast (*aluzie, probabil, la sprijinul acordat de biserica catolică sindicatului Solidaritatea din Polonia – n.n.*). De ce acum vii cu asemenea lucruri, de ce pui acum aceste probleme. El n-a fost niciodată prieten cu Marton Aron. Problema acestei telegrame este o poziție politică, adoptarea unei poziții politice față de catolicism și o încurajare a acestei politici (…) Fazekaș a alunecat pe o pantă contrară politicii naționale și contrară politicii generale a partidului nostru (…) Este necesar ca Fazekaș să reflecteze foarte serios asupra poziției, asupra atitudinii sale și, sigur, în raport de felul cum va analiza aceste lucruri va trebui să se ia hotărârea (*adică sancțiunea – n.n.*)"[159]. Într-adevăr, în partidul comunist sancțiunile erau hotărâte și în funcție de atitudinea pe care cei incriminați o luau față de faptele comise. Pentru N. Ceaușescu, gestul lui I. Fazekaș, care ocupa funcții importante în partid și stat, a însemnat că a angajat partidul și că a exprimat o poziție oficială față de catolicism, ori astăzi se știe că N. Ceaușescu a menținut față de biserica catolică aceleași raporturi ca în timpul regimului Dej. Ianoș Fazekaș a fost acuzat de „indisciplină, de încălcare a unor norme și relații în partid". Cornel Burtică în convorbirile cu Rodica Chelaru afirmă că „Ceaușescu îl suspecta însă pe Fazekaș de poziții duplicitare, adică într-un fel vorbea în C.C. și altfel când se ducea în secuime (…) Nu aș putea să jur că N. Ceaușescu nu avea și alte motive de a-l suspecta pe Fazekaș. Fapt este că paharul s-a umplut la moartea lui Marton Aron și din acest motiv a fost pus în discuția C.P.Ex., unde i s-au prezentat și alte fapte incriminatorii. Îmi amintesc că au fost mai multe ședințe, plus discuții în doi, în care Fazekaș a căutat să se apere de unele acuzații, acceptând altele. Cred că până la urmă Ceaușescu și Fazekaș au ajuns la o înțelegere privind «divorțul» politic"[160].

În noiembrie 1981, Virgil Trofin a fost exclus din C.C. și sancționat cu vot de blam cu avertisment, „socotit vinovat de neregulile constatate de o comisie de anchetă la Combinatul minier Oltenia" și anume: raportarea unor mari cantități de cărbune nerealizate, depozitarea necorespunzătoare și degradarea unor însemnate cantități de cărbune extras, precum și alte lipsuri existente în activitatea de producție la Combinatul minier Oltenia. Plenara comună a

---

Levente din funcția de secretar al Consiliului Național al F.U.S. și alegerea lui Mihai Dalea și Mihai Gere ca secretari; numirea lui Leonte Răutu în funcția de președinte al Consiliului de conducere și rector al Academiei „Ștefan Gheorghiu", eliberarea sa din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; eliberarea lui Cornel Onescu din funcția de ministru al Afacerilor Interne și numirea sa în funcția de adjunct al șefului Secției Cadre a C.C. al P.C.R.. (AMR, fond Microfilme, rola 929, c. 208-209.)

[158] *Ibidem*, rola 929, c. 208.

[159] *Ibidem*, rola 615, c. 584, 614.

[160] Rodica Chelaru, *Culpe care nu se uită. Convorbiri cu Cornel Burtică*, București, Editura Curtea Veche, 2001, p. 144.

C.C. al P.C.R. şi a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale din 25-26 noiembrie 1981 a hotărât (de fapt a confirmat hotărârile ce au fost luate la vârful partidului) şi excluderea din C.C. a lui Vasile Ogherlaci, destituirea din funcția de director general al Combinatul minier Oltenia şi sancționarea sa cu vot de blam cu avertisment. Constantin Crişan şi Ion Teşu au fost trecuți din rândul membrilor supleanți în rândul membrilor C.C.. Tot acum Leonte Răutu a fost exclus din C.P.Ex. și destituit din funcția de rector al Academiei „Ştefan Gheorghiu", ca urmare a plecării din țară a uneia din fiicele sale[161]. Se pare, însă, că motivele reale ale îndepărtării lui Virgil Trofin au fost altele. După cum îşi aminteşte Cornel Burtică, „Treptat Ceaușescu a început să-l suspecteze pe Trofin de veleități de succesor. În plus, Trofin avea personalitate şi nu-i permitea Elenei Ceauşescu să se amestece în sectoarele pe care le conducea el. Fiind plimbat prin multe sectoare, Trofin – care era un tip inteligent – a sesizat repede motivele. Sunt convins că a comentat. Chiar și cu mine a purtat o discuție foarte critică – pe când era prim-secretar la Brașov – în legătură cu modul de conducere bicefal. Ne-am descărcat sufletul pe străzile Braşovului". Şi Ion Iliescu, în convorbirile cu Vladimir Tismăneanu, afirmă despre Virgil Trofin că „era un om cu multe calități, cu oarecare deschidere față de nou și un om destul de decent, îşi menţinuse o anumită ţinută, o anumită linie de conduită (...) a încercat câteva replici, mai ales la adresa Elenei Ceaușescu, care, la un moment dat, participa la ședințele de Comitet Politic Executiv. Asta l-a costat, a devenit obiectul unor măsuri de marginalizare şi de înlăturare de la partid, a fost numit, la început, ministrul Minelor, într-o perioadă dificilă pentru industria minieră, apoi a fost înlăturat diciplinar şi trimis la un IAS, pe lângă Călăraşi. Acolo a şi murit. Era un om de calitate și a fost o victimă a arbitrariului"[162].

În 1982 a fost scos din activitatea politică și Cornel Burtică, fost ministru al Comerțului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale, urmare a intrării în conflict cu familia Ceaușescu[163]. Plenara C.C. al P.C.R. din 7-8 octombrie 1982 l-a exclus din C.C. și din C.P.Ex. pentru „abateri grave care au avut loc în activitatea de comerț exterior și care au adus importante prejudicii economiei naționale"[164]. Cornel Burtică, în convorbirile cu Rodica Chelaru, spune că acuzațiile au fost fabricate de Securitate la ordinul Elenei Ceaușescu: „Relațiile mele cu Securitatea au fost întotdeauna proaste și au făcut totul să mă împroaște cu noroi (...) În fapt Securitatea vedea în mine o piedică în calea unora dintre acțiunile sale. Apogeul acestei dispute cred că a fost atins pe vremea când eram ministru al Comerțului Exterior în al doilea mandat. Atunci, bătălia se ducea «pe viață și pe moarte»; Securitatea – pe care cuplul Ceauşescu o ridicase la rang de instituție de bază a statului – încerca «bătălia finală» pentru acapararea în proporție de 100% a sistemului de comerț exterior și mai ales a ministerului. Deținea poziții cheie, dar nu cucerise totul". După excludere a fost trimis să lucreze la uzinele „1 Mai" din Ploieşti, fiind directorul acestora până în martie 1990.

Plenara din octombrie 1982 a mai aprobat excluderea din rândul membrilor supleanţi ai C.C. a lui Victor Zglobiu, pentru „săvârşirea unor abuzuri şi încălcarea prevederilor legale, în funcția de director al IAS Mangalia". De asemenea, Ovidiu Maitec a fost exclus din rândul membrilor supleanți, precum și din partid pentru „săvârşirea unor fapte incompatibile cu calitatea de membru de partid". Au fost aduse şi modificări în componența C.P.Ex.-ului, a Secretariatului şi a Colegiului Central de Partid. Astfel, Virgil Cazacu, membru al C.P.Ex., a

---

[161] „Scânteia", nr. 12 213 din 27 noiembrie 1981, p. 6.

[162] *Marele Şoc. Din finalul unui secol scurt. Ion Iliescu în dialog cu Vladimir Tismăneanu*, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2004, p. 101.

[163] A se vedea pe larg Rodica Chelaru, *op. cit.*, p. 206-211.

[164] „Scânteia", nr. 12 481 din 9 octombrie 1982.

fost eliberat din funcția de secretar al C.C., în locul lui fiind „ales“ Miu Dobrescu, membru supleant al C.P.Ex.. Marin Enache a fost „ales“ membru supleant al C.P.Ex., fiind eliberat din funcția de secretar la C.C., pe care o va ocupa Ilie Verdeț. Petre Dănică și Gheorghe Dumitrache au fost eliberați din rândul membrilor supleanți ai C.P.Ex., iar Andrei Cervencovici, din funcția de membru al Colegiului Central de Partid, în locul lui fiind desemnat Ion Cârcei[165].

Tot în 1982 (mai) a demisionat din funcția de prim-ministru şi Ilie Verdeț pentru că părerile sale în privința dezvoltării economico-sociale nu mai coincideau cu ale lui Nicolae Ceauşescu: „Eu am depus mandatul guvernului şi al meu, echipa guvernamentală a rămas toată, a plecat doar preşedintele, iar activitatea a continuat cu un alt preşedinte (*Constantin Dăscălescu – n.n.*)“[166]. În memoriile sale, Silviu Curticeanu, fost şef al Cancelariei C.C., secretar al C.C. și membru supleant al C.P.Ex., afirmă că motivul schimbării, în 1982, a lui Ilie Verdeț cu Constantin Dăscălescu l-a aflat din gura Elenei Ceauşescu: „Verdeț a devenit prea «sfătos»; tovarăşu' are nevoie de cineva care să vorbească mai puțin şi să execute ce i se spune; Dăscălescu ştie să dea cu biciu şi, când exagerează, tovarăşu o să-i pună căpăstru“[167].

După Dumitru Popescu, Nicolae Ceauşescu „avea două modalități de a-şi recruta grupuri de susținători: prima, aceea de a catapulta spectaculos oameni direct de la bază în fruntea piramidei unde, năuciți, căpiați, drogați de saltul astronomic, îl apărau orbeşte chiar fără să le ceară, şi a doua, de a-i pocni pe vechii activişti cu funcții de răspundere nu pentru a-i distruge, ci pentru a-i dociliza. Din te miri ce îi scotea din funcție, îi ținea pe tuşă luni de zile, obligându-i să se căciulească la gospodăria de partid pentru o stipendie care să le permită să-şi ducă existența, şi îi muta în posturi insignifiante în provincie. După un an-doi, îi reintegra în eşalonul trei, să zicem, fără nici un comentariu cu privire la cauzele dizgrației şi apoi îi propulsa în posturile cele mai înalte. N-ar mai fi ieşit din cuvântul lui pentru nimic în lume şi în vecii vecilor“[168]. Teama de a nu-şi pierde funcțiile şi implicit mijloacele de existență a făcut ca, treptat, în conducerea partidului să nu existe împotrivire față de măsurile pe care le lua cuplul Ceauşescu.

*

* *

În prezentarea membrilor C.C. al P.C.R. am stabilit o grilă care cuprinde: data naşterii şi a morții, localitatea în care s-au născut, profesia de bază, studiile efectuate, activitatea şi funcțiile, distincțiile primite. Astfel, grila ne permite să vedem ce instrucție aveau, când au intrat în partid, când au fost promovați în structurile partidului şi statului, practic cum au evoluat aceştia în viață.

Din studiul fişelor membrilor C.C. se desprind câteva concluzii. Componența Comitetului Central al Partidului Comunist Român reflectă creşterea numărului membrilor de partid, structura socială şi națională a societății socialiste. De asemenea, Comitetul Central cuprindea membri de partid care lucrau în toate domeniile de activitate.

165 *Ibidem*.
166 Ilie Verdeț, *In memoriam*, p. 76.
167 Silviu Curticeanu, *Ceauşescu: drumuri eşuate*, în „Dosarele Istoriei“, nr. 5/2001, p. 53.
168 Dumitru Popescu, *op. cit.*, p. 247.

Potrivit conducerii partidului în Comitetul Central trebuia să existe un raport corespunzător din punct de vedere al vârstei. Astfel, în Comitetul Central găsim membri din perioada ilegalității partidului alături de tineri membri de partid, deoarece „împletirea justă a activității cadrelor mai în vârstă cu cea a cadrelor tinere constituie o necesitate pentru forța și spiritul revoluționar al partidului". În 1974, conducerea partidului a hotărât ca în alegerea Comitetului Central să se aibă în vedere înnoirea cu cel puțin o treime a membrilor săi.

În ce privește instrucția membrilor C.C., marea majoritate aveau școala elementară și profesională însă aproape toți au trecut prin școli superioare de partid de pe lângă Comitetul Central al partidului și prin cele organizate pe lângă organele locale de partid (școli de trei luni, șase luni[169] și de un an). Unii dintre membrii C.C. erau și absolvenți ai școlilor superioare de partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S.. Învățământul de partid era atât un mijloc de îndoctrinare politică dar și o sursă generatoare de nomenclatură întrucât cei care absolveau școli de partid primeau funcții de răspundere în structurile partidului și statului și erau avansați mai repede. În documentele de partid obiectivele învățământului de partid erau acelea de „a educa și promova cadre de tip leninist-stalinist", „de a le înarma cu cunoștințele bazelor marxism-leninismului".

Învățământul de partid era organizat pe trepte: elementar, mijlociu și superior, după „experiența" PC(b) al U.R.S.S. (din 1952 P.C.U.S.). Spre exemplu, învățământul superior de partid, organizat pe lângă C.C. al P.M.R./P.C.R., cuprindea:

I. Universitatea de partid „Ștefan Gheorghiu", înființată în 1947 pentru a pregăti cadre de conducere pentru partid, organizații de masă și aparatul de stat. În perioada 1952-1966 a purtat denumirea de Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu". În 1966 avea să fie reorganizată sub denumirea de Academia de științe social–politice „Ștefan Gheorghiu"[170]. Potrivit documentelor de partid, în cadrul Academiei „Ștefan Gheorghiu" se asigura „o pregătire temeinică ideologică-politică a activiștilor de partid, oferindu-le totodată o specializare la nivel universitar". Academia funcționa cu trei facultăți având o durată de patru ani pentru învățământul cu frecvență și de cinci ani pentru învățământul fără frecvență. Structura pe facultăți și secții de specializare era următoarea: *facultatea de filozofie și științe politice* cu două secții/filozofie-sociologie și științe politice ; *facultatea de economie* cu trei secții/organizarea și conducerea economiei, economie mondială și economie generală; *facultatea de istorie a mișcării muncitorești*. În cadrul Academiei „Ștefan Gheorghiu" funcționau cursuri de perfecționare a cadrelor cu studii superioare (curs postuniversitar) cu durata de un an (cu frecvență) și de doi ani (fără frecvență) și cursuri cu durata între 15 zile și un an pentru perfecționarea pregătirii diferitelor categorii de cadre din aparatul de partid, de stat și al organizațiilor de masă. Necesitatea organizării cursurilor de perfecționare era astfel motivată de conducerea partidului: „ În aparatul de partid există un număr important de activiști care au urmat școli de partid cu 7-10 ani în

[169] Prin cursuri de partid de trei și șase luni se asigura școlarizarea secretarilor birourilor organizațiilor de bază și ai comitetelor de partid. În 1963, într-un referat întocmit de Direcția Propagandă și Cultură și Direcția Organizatorică ale C.C. al P.M.R. se arăta că „Menținând cursurile de 3 și 6 luni, care au o capacitate de cuprindere anuală de 4.500 tovarăși, în trei serii, ar fi necesară o perioadă de 4-5 ani pentru școlarizarea celor 18.560 secretari de organizații de bază fără școli de partid" (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 31/1963, f. 47).

[170] În anii regimului Ceaușescu avea să i se modifice titulatura de câteva ori. În 1970 se numea Academia de învățământ social-politic „Ștefan Gheorghiu", iar în 1973 o găsim sub titulatura de Academia „Ștefan Gheorghiu" pentru pregătirea cadrelor de conducere a activității de partid, social-politice, economice și administrației de stat.

urmă şi pentru care devin necesare cursuri scurte de perfecţionare a cunoştinţelor, în mod deosebit în ceea ce priveşte stilul şi metodele muncii de partid, problemele activităţii de conducere". Pe lângă Academie funcţiona şi doctoratul pentru cadrele de partid cu scoatere de la locul de muncă (durata studiilor trei ani) şi fără scoatere de la locul de muncă (durata studiilor patru ani)[171].

În octombrie 1971 în cadrul Academiei „Ştefan Gheorghiu" au fost înfiinţate două institute: a) *Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economie și administrația de stat* cu durata de doi ani. Ulterior durata cursurilor institutului a fost redusă la 16 luni, apoi un an. Cursanţii erau selectaţi din rândul membrilor de partid absolvenţi ai învăţământului superior, cu o vechime în muncă de cel puţin opt ani şi cu vârsta până în 40 de ani. Absolvenţii obţineau diplome în specialitatea „conducerea şi organizarea producţiei şi a muncii". Pe baza acestei diplome aveau dreptul să susţină direct lucrarea de doctorat, fiind scutiţi de examenele prevăzute în legislaţia în vigoare. b) *Institutul pentru pregătirea cadrelor în problemele conducerii social-politice* cu durata studiilor de patru ani. În urma promovării examenului de stat, absolvenţii institutului primeau diplome echivalente cu cele eliberate de instituţiile de învăţământ superior de stat[172]. Institutul de ştiinţe politice şi de studiere a problemei naţionale a fost integrat în Academia „Ştefan Gheorghiu", având dreptul, pe baza HCM nr. 1573 din 9 decembrie 1971, să organizeze doctoratul în sistemul instituţiilor de cercetare. În august 1972 Secretariatul C.C. al P.C.R. a hotărât ca durata pregătirii cadrelor la Facultatea de ziaristică să rămână în continuare de trei ani, iar diplomele acordate absolvenţilor să fie echivalate cu cele la nivel universitar.

II. Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A.Jdanov", înfiinţată în 1948 ca Şcoală centrală de lectori „cu scopul de a pregăti cadre necesare partidului pentru lupta pe frontul ideologic" (durata cursurilor de şase luni), avea să fie transformată în 1949 în Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A.Jdanov" (şcoala avea două secţii : propagandă şi presă, durata cursurilor fiind de doi ani). În 1954, şcoala „A.A.Jdanov" a fost transformată în Institut de ştiinţe sociale, iar patru ani mai târziu, în 1958, s-a unit cu Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu", rezultând o singură instituţie de învăţământ superior de partid sub denumirea de Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" de pe lângă C.C. al P.M.R.[173]. Mai exact şcoala pregătea cadre pentru instituţiile centrale ale partidului, pentru conducerea învăţământului de partid la centru şi în regiuni, lectori şi conferenţiari pentru catedrele de ştiinţe sociale din învăţământul superior de stat, redactori ai revistelor ideologice şi conducători ai secţiilor de propagandă ale publicaţiilor centrale.

---

[171] AMR, fond Microfilme, rola 274, c.118-119.

[172] Vezi Hotărârea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. din octombrie 1971 cu privire la organizarea Academiei „Ştefan Gheorghiu". Şi în anii următori conducerea partidului va emite hotărâri privind organizarea Academiei „Ştefan Gheorghiu". De pildă, în 1972, ca urmare a hotărârii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. din aprilie, în cadrul Academiei au început să funcţioneze grupele de specializare pentru predarea ştiinţelor sociale (filozofie, socialism ştiinţific şi economie politică) în învăţământul superior de stat. Absolvenţilor li se eliberau diplome în care se menţiona specialitatea şi care le conferea dreptul de a preda disciplinele respective în învăţământul superior de stat (*Ibidem*, rola 292, c. 665-666).

[173] În 1958 în Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" funcţionau: cursul superior de partid (durata trei ani) ; aspirantura de partid, cu frecvenţă (patru ani) şi fără frecvenţă (cinci ani); cursul de ziaristică (doi ani); cursul de perfecţionare a cadrelor didactice de la catedrele de ştiinţe sociale din învăţământul superior de stat cu durata de un an; cursul de calificare a cadrelor propagandistice cu durata de un an; cursul de perfecţionare a cadrelor pentru U.T.M. şi cursul de perfecţionare a cadrelor pentru sindicate (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 26/1958, f. 8).

III. Universităţile şi şcolile serale de marxism-leninism funcţionau pe lângă comitetele regionale de partid (cu filiale în centrele raionale şi orăşeneşti), fiind create pentru „ridicarea nivelului politic şi ideologic al cadrelor de bază din aparatul de partid, al cadrelor de conducere din aparatul de stat, al vârfurilor administrative ale întreprinderilor de stat, ale organizaţiilor de masă" fără scoaterea lor din producţie. În anii regimului „democrat-popular" universităţile serale au fost create pe lângă C.C. al P.M.R., organizaţia de Bucureşti a P.M.R.-ului, la Cluj, Iaşi, Timişoara şi Târgu Mureş (în limba maghiară), iar şcolile serale la Galaţi, Ploieşti, Craiova, Constanţa, Braşov, Arad şi Oradea. Cursurile au început în 30 decembrie 1949, cu ocazia celei de-a doua aniversări a proclamării R.P.R., prima serie având o durată de un an şi jumătate[174]. În perioada Ceauşescu universităţile serale de marxism-leninism aveau durata de 2-3 ani şi următoarele secţii: studierea principiilor şi metodelor muncii de partid; economie politică şi conducerea activităţii economice; filozofie-sociologie; etică marxist–leninistă; educaţie materialist-ştiinţifică; istoria P.C.R. şi a mişcării muncitoreşti din România. Cursanţii erau recomandaţi de către organizaţiile de partid din rândul secretarilor şi membrilor birourilor organizaţiilor de bază care nu au urmat şcoli de partid, muncitorilor care lucrează direct în producţie, intelectualilor. Cursanţii dădeau anual examene din materia parcursă, iar la absolvire un examen de verificare a cunoştinţelor, primind calificative la fiecare disciplină[175].

Trebuie spus că absolvirea unei şcoli superioare de partid era echivalată cu absolvirea unei şcoli din învăţământul superior de stat. În anii regimului „democrat-popular" se remarcă un paradox: aceştia erau absolvenţi ai învăţământului superior de stat dar nu aveau şcoala medie de cultură generală. Însă conducerea partidului de atunci a rezolvat şi această problemă. În 1963, Secretariatul C.C. al P.M.R. a hotărât[176] ca absolvenţii şcolilor superioare de partid să-şi poată completa studiile medii de cultură generală prin susţinerea de examene de diferenţă[177] la disciplinele care nu au fost studiate în şcolile superioare de partid de pe lângă C.C. al P.M.R.(P.C.R.) şi C.C. al P.C.U.S..

Unii dintre membrii C.C. aveau doctoratul pe linie de stat sau cel organizat pe lângă şcolile superioare de partid. Doctoratul a început să funcţioneze, în 1953, pe lângă Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A.Jdanov". În vederea pregătirii de „cadre teoretice cu înaltă calificare" a fost organizată aspirantura cu durata de trei ani (cu scoatere din producţie) la următoarele obiecte : istoria P.C.U.S., materialismul dialectic şi materialismul istoric, economia politică. Pe lângă şcoală funcţiona şi aspirantura de un an fără scoatere din producţie. Ulterior, doctoratul a fost organizat pe lângă Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (din 1966 Academia

---

174 ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 155/1949.

175 AMR, fond Microfilme, rola 292, c.88.

176 Vezi hotărârea Secretariatului C.C. al P.M.R. nr. 8/144 din 8 februarie 1963.

177 Examenele de diferenţă se dădeau la următoarele obiecte: matematică (clasele VIII-XI), fizică (clasele VIII-XI), chimie (clasele VIII-XI), ştiinţele naturale (clasele VIII-X). Absolvenţii Şcolii Superioare de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S., în afara examenelor de diferenţă enumerate mai sus, susţineau examene şi la literatura română, Istoria României şi Geografia R.P.R.. Examenele de diferenţă şi examenul de maturitate trebuiau susţinute de toţi candidaţii în sesiunile de examene obişnuite la o şcoală medie de cultură generală din Bucureşti, stabilită de Ministerul Învăţământului. Candidaţii puteau susţine, într-o singură sesiune, examene de diferenţă pentru o singură clasă; examenele de diferenţă se dădeau din materia prevăzută în programele şcolare de la învăţământul mediu seral (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 1/1963, vol I, f. 60-61). În 1965 noua conducere a partidului a hotărât ca absolvenţii şcolilor superioare de partid să-şi completeze şcoala generală de opt ani sau şcoala medie de cultură generală, printr-un examen integral, considerându-se că „majoritatea absolvenţilor şcolilor superioare de partid sunt oameni cu o îndelungată experienţă în muncă pe linie de partid sau de stat, că planurile şi programele de învăţământ ale şcolilor superioare de partid cuprind o bună parte din cunoştinţele de cultură generală necesare absolvenţilor de şcoală medie" (*Ibidem*, dosar 118/1965, f.133).

de științe social–politice „Ștefan Gheorghiu“). În primii ani de organizare a doctoranturii au fost admiși candidați fără să aibă studii superioare și chiar medii, fără activitate științifică și cu slabe posibilități pentru munca de cercetare[178]. În perioada regimului Ceaușescu, candidații pentru doctorat erau recrutați din rândul absolvenților de învățământ superior din aparatul de partid, al organizațiilor obștești, de stat și din catedrele de științe sociale din învățământul superior de stat, care aveau un stagiu de minimum cinci ani ca activiști în munca politică și ideologică. Erau propuși de comitetele regionale (din 1968 județene) de partid și de Secțiile C.C. al P.C.R., după care erau verificați de Secția Cadre a C.C. al P.C.R.. Admiterea se făcea în urma unui concurs, conform reglementărilor în vigoare pe linie de stat, cei admiși fiind supuși spre aprobare Secretariatului C.C. al P.C.R.. Tot Secretariatul era cel care aproba cifrele de școlarizare și temele doctoranzilor. Grosul candidaților selectați pentru a urma doctoratul era dintre activiștii de partid, și anume: prim-secretari și secretari ai comitetelor județene de partid, șefi de secții și de sectoare, instructori din aparatul comitetelor județene de partid, redactori, prim-vicepreședinți și vicepreședinți ai consiliilor populare județene și municipale, ofițeri cu muncă politică, cadre de conducere și de instruire din Academia „Ștefan Gheorghiu“ etc. Spre exemplu, din cei 70 de doctoranzi admiși în aprilie 1979, 87% erau activiști de partid, iar după profesia de bază 71% erau muncitori, maiștri și tehnicieni[179]. Doctoratul asigura pregătirea activiștilor de partid în următoarele specialități: *economie* (organizarea și conducerea economiei, economie mondială, economie politică, istoria economiei naționale); *filozofie* (filozofie, socialism științific, sociologie); *istorie* (istoria contemporană a României, istoria mișcării muncitorești).Temele doctoranzilor trebuiau să pună în evidență „ contribuția P.C.R., a tovarășului Nicolae Ceaușescu la dezvoltarea creatoare a socialismului științific, a teoriei și practicii revoluționare, a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării României spre comunism, la soluționarea marilor probleme ale lumii contemporane“[180].

Dacă la capitolul pregătire intelectuală nivelul era scăzut, nici cultura lor politică nu era prea bună, de fapt, ea „ se reducea la *Cursul scurt de istorie a PC(b) al U.R.S.S.* al lui Stalin (1938). Câțiva dintre comuniștii intelectuali citiseră sporadic din scrierile lui Marx“[181]. După Leonte Răutu singurul om din conducerea partidului cu o pregătire teoretică mai serioasă era Miron Constantinescu[182]. În învățământul de partid nu se studiau operele lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. Predarea marxism-leninismului în școlile de partid însemna, de fapt, predarea cursului scurt de istorie a PC(b) al U.R.S.S.[183]. În centrul învățământului de partid stătea studierea documentelor congreselor P.C.U.S., documentele congreselor P.M.R./P.C.R., plenarelor C.C. al P.M.R./P.C.R.. Însă, văzând cum a funcționat partidul, am putea spune că existența sau lipsa unei culturi politice a membrilor C.C. nu a avut darul de a influența politica partidului,

[178] AMR, fond Microfilme, rola 274, c. 125.
[179] *Ibidem*, rola 349, c. 335.
[180] *Ibidem*, c. 336.
[181] Lavinia Betea, *op. cit.*, p. 137.
[182] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 43/1959, f. 59.
[183] Spre exemplu, programa de învățământ a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu“ cuprindea următoarele obiecte: istoria P.C.U.S.; istoria R.P.R.; istoria universală; economia politică; materialismul dialectic și materialismul istoric; politica externă a U.R.S.S., a R.P.R., a celorlalte țări de democrație populară și relațiile internaționale contemporane; geografia economică și politică; politica economică a partidului și a statului democrat-popular; construcția de partid; dreptul și construcția de stat a R.P.R., limba și literatura română; limba rusă (vezi pe larg Hotărârea C.C. al P.M.R. din 8 septembrie 1953, cu privire la pregătirea și perfecționarea activiștilor de partid și a activiștilor de stat cu munci de conducere, în *Rezoluții și Hotărâri ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român*, vol. II, 1951-1953, Editura pentru Literatură Politică, 1954, p. 526-539).

deoarece aceştia au îndeplinit în partid doar un rol formal. În 1971, în *Expunerea la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural educative* ținută la sediul C.C. în 9 iulie, Nicolae Ceauşescu afirma că „În întreaga muncă de partid şi în toate domeniile de activitate, în centrul muncii de educație trebuie să stea hotărârile congreselor partidului, ale Comitetului Central, documentele de partid şi de stat. Acestea reprezintă pentru România marxism-leninismul creator şi trebuie să constituie baza întregii educații pe care o facem în toate domeniile de activitate“[184]. Aşadar, după N. Ceauşescu aplicarea marxism-leninismului în România însemna, de fapt, aplicarea hotărârilor şi indicațiilor sale, deoarece în congrese, plenare ale Comitetului Central nu se luau hotărâri privind politica partidului, ci doar se confirmau hotărârile care se luau la vârful partidului, adică de către secretarul general al partidului şi câțiva apropiați ai săi.

Majoritatea membrilor C.C., asemenea multor cadre din aparatul de partid şi de stat, aveau „probleme de cadre“, dar acestea nu i-au împiedicat să fie „aleşi“ şi menținuți în Comitetul Central al partidului. Probabil aceasta „ținea de un joc politic, de un şantaj implicit prin care îi putea controla mai strâns şi putea preveni mai uşor orice încercare de împotrivire“[185]. Gheorghiu-Dej îi vedea acționând asupra rudelor care aveau alte orientări politice sau atitudini ostile față de regim: „La urma urmei de ce n-ar putea ca membru de partid fiind să influențeze pe cei care noi avem îndoieli sau nu avem încredere în ei (…), să acționeze asupra acelor membri din familia lui care au atitudini (…)“[186].

Membrii C.C., asemenea multor cetățeni ai României, au primit distincții ale R.P.R./R.S.R.. Se cuvine precizat că acordarea de distincții[187] a fost folosită de regimul comunist ca instrument în stimularea morală a oamenilor pentru realizarea sarcinilor puse de partid în vederea construirii societății socialiste. Distincțiile (ordine, medalii, titluri de onoare) erau conferite de Prezidiul M.A.N. al R.P.R. (1948-1961), Consiliul de Stat al R.P.R./R.S.R., iar din 1974, în urma învestirii de către M.A.N. în funcția de preşedinte al R.S.R., prin decret prezidențial semnat de Nicolae Ceauşescu.

Sistemul de premiere era preluat din U.R.S.S., distincțiile fiind acordate, în marea lor majoritate, cu prilejul unor aniversări, comemorări aprobate de conducerea partidului[188]. Mulți

---

[184] „Scânteia“, nr. 8 845 din 13 iulie 1971, p. 4.

[185] Dumitru Tănăsescu, *Fișete desferecate*, în „Magazin istoric“, nr.12/1997,p. 9.

[186] ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 11/1962, f. 175-176.

[187] Distincții se confereau atât persoanelor fizice cât şi instituțiilor, întreprinderilor şi organizațiilor economice de stat, organizațiilor cooperatiste, organizațiilor de masă, colectivelor de oameni ai muncii, unităților militare.

[188] În 1965 au fost stabilite criterii pentru decorare: astfel, muncitorii, inginerii şi tehnicienii din industrie trebuiau să aibă un stagiu în producție de cel puțin opt ani, iar în ultimii 3-4 ani să fi obținut rezultate deosebite în îndeplinirea sarcinilor de producție, să fi realizat invenții etc. oameni ai muncii din agricultură (G.A.S., S.M.T., C.A.P.), care au obținut recolte sporite la hectar şi rezultate deosebite în dezvoltarea şeptelului şi producției animaliere; oameni de ştiință, artă şi cultură, care s-au remarcat prin realizarea unor lucrări valoroase în domeniul ştiinței şi tehnicii, literaturii, teatrului, muzicii, cinematografiei, artelor plastice, arhitecturii şi care prin activitatea desfăşurată au contribuit la creşterea prestigiului ştiinței şi culturii româneşti; cadre din învățământul superior cu un stagiu îndelungat în munca didactică şi care au contribuit în mod deosebit la creşterea, formarea şi educarea noii generații de specialişti, la promovarea în rândurile studenților a ataşamentului față de partid şi guvern; profesori şi învățători cu o îndelungată activitate didactică (cel puțin 8-10 ani), bine pregătiți profesional şi care muncesc cu pasiune şi devotament pentru educarea şi pregătirea tineretului, participă la activitatea de răspândire a culturii în mase, la viața obştească; lucrători de partid şi ai organizațiilor obşteşti care au cel puțin cinci ani în munca de activist şi un stagiu de cel puțin trei ani în producție; lucrători din aparatul de stat având cel puțin opt ani în producție sau în aparatul de stat care au obținut rezultate excepționale în muncă; generali, ofițeri şi subofițeri care au obținut rezultate deosebite în pregătirea de luptă şi politică a militarilor, în însuşirea şi mânuirea tehnicii noi, au dovedit curaj şi abnegație în apărarea cuceririlor

au fost decoraţi pentru că împlineau vârste de o „anumită rotunjime“[189]. Spre exemplu, în 1966, cu ocazia sărbătoririi centenarului Academiei R.S.R., au fost acordate ordine şi medalii unor oameni de ştiinţă şi cultură. Pe baza hotărârii conducerii partidului s-au instituit ordinele „Meritul Ştiinţific“ şi „Meritul Cultural“ şi medaliile „Meritul Ştiinţific“ şi „Meritul Cultural“. Au fost acordate un număr de 300 ordine „Meritul Ştiinţific“ şi „Meritul Cultural“ şi 400 medalii „Meritul Ştiinţific“ şi „Meritul Cultural“. Propunerile de decorări au fost întocmite de Academia R.S.R., ministere şi alte instituţii centrale care aveau în subordine unităţi de cercetare pe baza unor criterii şi anume: să fie oameni de ştiinţă, de cultură şi cadre didactice care aveau o vechime în domeniul respectiv de cel puţin cinci ani, care iau parte activă la munca ştiinţifică şi culturală şi s-au distins prin lucrări de valoare pentru dezvoltarea ştiinţei şi culturii; prioritate aveau cei care nu au fost decoraţi şi cei care nu au mai primit decoraţii în ultimii ani. Propunerile nominale de decorare au fost înaintate spre aprobare conducerii partidului de către Secţiile Ştiinţă, Literatură şi Artă şi Învăţământ şi Sănătate ale C.C. al P.C.R. prin Direcţia Treburilor C.C. al P.C.R.[190]. Cu prilejul aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român au fost propuse să fie acordate 400 000 de medalii jubiliare „50 de ani de la constituirea P.C.R.“, 5 500 ordine şi 3 200 medalii[191]. Am putea spune, fără să greşim, că în perioada regimului comunist a existat o „inflaţie“ de decoraţii. Paginile „Buletinului Oficial“ al R.P.R./R.S.R. stau mărturie în acest sens. Practic, locul legilor este luat de liste cu acordarea de distincţii. Lucru, de altfel, sesizat şi de oameni din centrul decizional al partidului. De pildă, în şedinţa Biroului Permanent al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 2 septembrie 1974, Gheorghe Rădulescu avea să afirme că „La noi a început să apară fenomenul inflaţionist la decoraţii“[192].

În Republica Populară Română cea mai înaltă distincţie acordată de statul român era titlul de onoare de „Erou al Muncii Socialiste“. Celor distinşi cu acest titlu li se acorda şi medalia de aur „Secera şi Ciocanul“. Titlul a fost instituit în 1951, prin decretul Prezidiului Marii Adunări Naţionale nr. 168, „pentru a recompensa meritele excepţionale în opera construcţiei socialismului în domeniul economic, social-cultural şi de stat“[193]. Ierarhia decoraţiilor şi a titlurilor de onoare era stabilită prin „însuşi actul de instituire sau prin regulamentul privitor la această distincţie“[194]. În Republica Populară Română ierarhia distincţiilor[195] era următoarea : I. Medalia de aur „Secera şi Ciocanul“ acordată celor distinşi cu titlul de „Erou al Muncii

---

poporului muncitor (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 72/1965, f. 155-156). Din 1973, ca urmare a hotărârii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., la elaborarea propunerilor de acordare de distincţii ale R.S.R. trebuia să se ţină seama de periodicitatea aniversărilor, de prevederile planurilor anuale de aniversări şi comemorări aprobate de Secretariatul C.C. al P.C.R.. De asemenea, a fost instituit un sistem unitar în privinţa iniţierii şi prezentării spre aprobare conducerii partidului a propunerilor de decorări (AMR, fond Microfilme, rola 313, c. 373-376).

[189] La punctul doi al *Hotărârii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri pentru reglementarea sărbătoririi aniversărilor şi a comemorărilor* (nr. 977) publicată în „Buletinul Oficial“, nr. 30 din 18 iunie 1952, se arăta că: „Sărbătorirea aniversării persoanelor cu merite deosebite faţă de stat şi societate, precum şi a savanţilor şi altor persoane cu merite deosebite în domeniul dezvoltării ştiinţei şi tehnicii, literaturii şi artei, se va face numai la aniversarea a 50 de ani, 60 de ani, 70 de ani şi 80 de ani de la ziua naşterii“.

[190] AMR, fond Microfilme, rola 261, c. 314-318.

[191] *Ibidem*, rola 287, c. 914.

[192] *Ibidem*, rola 962, c. 440.

[193] A. Carsian, *Decoraţiile, titlurile de onoare şi alte distincţii ale Republicii Socialiste România*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1966, p. 13.

[194] *Ibidem*, p. 14.

[195] Pentru meritele pentru care se confereau distincţiile vezi pe larg A. Carsian, *op. cit.*, p. 21-33. Ordinele şi unele medalii aveau mai multe clase, diferenţierea dintre clase era dată de natura metalului din care erau confecţionate.

Socialiste din R.P.R." ; II. Ordinul „Steaua Republicii Populare Române"; III. Ordinul „Apărarea Patriei"; IV. Ordinul Muncii; V. Ordinul „Meritul Militar"; VI. Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist"; VII. Medalia „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor"; VIII. Medalia „50 de ani de la răscoala ţăranilor din 1907"; IX. Medalia Muncii; X. Medalia „Pentru servicii deosebite aduse în apărarea orânduirii de stat"; XI. Medalia „Meritul Militar"; XII. Medalia „De Strajă Patriei"; XIII. Medalia „A cincea aniversare a Republicii Populare Române"; XIV. Medalia „10 ani de la înfiinţarea primelor unităţi ale Armatei Populare Române"; XV. Medalia „Pentru paza contra incendiilor"[196].

În Republica Socialistă România, potrivit decretului nr. 190 al Consiliului de Stat privind distincţiile de stat în R.S.R. intrat în vigoare la 1 iulie 1977, distincţiile erau[197]:

a) *titlul de onoare suprem* „Erou al Republicii Socialiste România" – cea mai înaltă distincţie de stat în R.S.R., conferită pentru „merite excepţionale în înfăptuirea politicii interne şi externe a P.C.R., în apărarea patriei şi cuceririlor revoluţionare ale poporului român, în opera de construire a socialismului";

b) *decoraţii cu caracter general* : A. Ordine – I. Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" şi Ordinul „Victoria Socialismului" (cele mai înalte ordine ale R.S.R.); II. Ordinul „23 August"; III. Ordinul „Tudor Vladimirescu"; B. Medalii – medalia „Tudor Vladimirescu";

c) *distincţii pentru rezultate deosebite obţinute în muncă în diferite sectoare ale activităţii economice, ştiinţifice şi social-culturale*: A. Titlul de „Erou al Muncii Socialiste"; B. Ordine – „Ordinul Muncii"; ordinul „Meritul Agricol"; ordinul „Meritul Ştiinţific"; ordinul „Meritul Cultural"; ordinul „Meritul Sanitar"; ordinul „Meritul Sportiv"; C. Medalii-„Medalia Muncii"; medalia „Meritul Agricol"; medalia „Meritul Ştiinţific"; medalia „Meritul Cultural"; medalia „Meritul Sanitar"; medalia „Meritul Sportiv";

d) *decoraţii militare* : A. Ordine – I. ordinul „Apărarea Patriei"; II. ordinul „Pentru servicii deosebite aduse în apărarea orânduirii sociale şi de stat"; III. ordinul „Meritul Militar"; B. Medalii – I. medalia „Pentru servicii deosebite aduse în apărarea orânduirii sociale şi de stat"; II. medalia „Virtutea Ostăşească"; III. medalia „De Strajă Patriei"; IV. medalia „Pentru paza contra incendiilor"; V. medalia „Meritul Militar";

e) *diplome de onoare* se confereau pentru rezultate deosebite obţinute în activitatea ştiinţifică, didactică, artistică şi sportivă: „Om de Ştiinţă Emerit"; „Profesor Universitar Emerit"; „Medic Emerit"; „Artist al poporului"; „Maestru Emerit al Sportului";

f) *medalii comemorative.*

Mamelor care au născut şi crescut mai mulţi copiii li se confereau următoarele decoraţii : I. ordinul „Mamă Eroină"; II. ordinul „Gloria Maternă"; III. „Medalia Maternităţii". Decoraţiile R.S.R. cu caracter general, erau ierarhic superioare celorlalte decoraţii. Între distincţiile pentru rezultate deosebite obţinute în muncă, decoraţiile militare şi diplomele de onoare nu s-a stabilit o ordine ierarhică.

[196] Idem, *Titlurile de onoare şi decoraţiile R.P.R.*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1958, p. 8.
[197] „Buletinul Oficial", nr. 65 din 9 iulie 1977, p. 12-15.

Din conferirea unor distincţii decurgeau şi drepturi materiale. De pildă, în Republica Populară Română „Eroii Muncii Socialiste“ erau scutiţi de impozit pentru toate câştigurile din muncă, iar muncitorii şi funcţionarii decoraţi cu ordine ale R.P.R., precum şi «artiştii poporului» sau persoanele distinse cu titlul de «emerit» beneficiau de o reducere de 50% din impozitul asupra venitului realizat din munca pe care o prestau în calitate de angajat (reducerea de impozit se aplica atât câştigului realizat la locul permanent de muncă cât şi sumelor primite pentru lucrări temporare şi ocazionale). De asemenea, aveau dreptul la o suprafaţă pentru locuit suplimentară, peste norma locativă stabilită de decretul nr. 78/1952; li se acordau, cu preferinţă, credite pentru construirea de locuinţe; aveau dreptul la o reducere de 75% din taxa şcolară pentru copiii lor. Capii gospodăriilor agricole impuse la predarea cotelor obligatorii beneficiau de o reducere de 20% la cotele de carne şi lână dacă erau decoraţi cu ordine ale R.P.R. şi de 10% dacă erau decoraţi cu medalii ale R.P.R.; mamele distinse cu titlul de «Mamă Eroină» beneficiau de scutire de taxă şcolară pentru copiii lor în învăţământul mediu şi superior; învăţătorii, profesorii şi medicii «emeriţi» sau decoraţi cu Ordinul Muncii sau Medalia Muncii aveau dreptul de a fi trimişi anual, cu prioritate, în staţiuni de cură sau odihnă de către Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor; de a li se reduce la jumătate stagiul stabilit pentu avansări şi de a fi scutiţi de taxe şcolare pentru copiii lor; «artiştii poporului», «artiştii emeriţi», «maeştrii emeriţi ai artei» beneficiau de un concediu de 40 de zile lucrătoare, iar artiştii decoraţi cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“, „Ordinul Muncii“ sau Medalia Muncii de un concediu de 30 de zile lucrătoare[198]. În anii regimului Ceauşescu persoanele distinse cu titluri de onoare primeau o indemnizaţie lunară neimpozabilă. Din 1966, potrivit HCM nr. 527, pentru titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.S.R.“ se primea şi o indemnizaţie lunară de 1 500 lei, neimpozabilă. Pentru titlul de „Om de Ştiinţă Emerit al Republicii Socialiste România“ se primea 1 000 de lei lunar; pentru „Profesor Emerit al Republicii Socialiste România“ din învăţământul superior – 600 lei, din învăţământul de cultură generală, profesional şi tehnic – 400 lei; pentru „Învăţător Emerit al Republicii Socialiste România“ – 250 lei; pentru „Medic Emerit al Republicii Socialiste România“ – 400 lei; pentru „Artist al Poporului din Republica Socialistă România“ – 1 000 lei; pentru „Maestru Emerit al Artei din Republica Socialistă România“ – 500 lei; pentru „Artist Emerit al Republicii Socialiste România“ – 400 lei. Din 1977, celor care li se confereau ordine sau titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ primeau la acordarea acestora o recompensă bănească diferenţiată, în raport cu ierarhia şi clasa distincţiilor, spre exemplu: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I – 3 500 lei, clasa a II-a – 2 500 lei, clasa a III-a – 2 000lei ; Titlul de „ Erou al Muncii Socialiste“ – 3 000 lei; „Ordinul Muncii“ clasa I – 2 000 lei, clasa a II-a – 1 500 lei, clasa a III-a – 1 000 lei[199]. În afara recompenselor băneşti, cetăţenilor cărora li s-au conferit distincţii de stat beneficiau şi de următoarele drepturi: invitarea, cu prioritate, la manifestările social-politice cu caracter oficial, organizate cu prilejul sărbătoririi unor evenimente de importanţă naţională; acordarea, cu prioritate, de credite pentru construirea sau cumpărarea de locuinţe proprietate personală; repartizarea, cu prioritate, de locuinţe din fondul locativ de stat; acordarea unui concediu suplimentar în anul conferirii distincţiei.

Drepturi materiale decurgeau şi din conferirea titlului de „Laureat al Premiului de Stat“, care, potrivit articolului 1 al decretului nr. 170/1961, constituia „o recompensă morală şi materială,

[198] A. Carsian, *op. cit.*, p. 49-52.

[199] Pentru recompensele celorlalte distincţii vezi pe larg decretul nr. 190 al Consiliului de Stat publicat în „Buletinul Oficial“, nr. 65 din 9 iulie 1977, p. 12-15.

ce se acordă cetățenilor români, care au realizat fie individual, fie în colectiv, lucrări de mare valoare ce reprezintă o contribuție deosebită la dezvoltarea, științei, tehnicii, literaturii şi artei, la realizarea sarcinilor construcției socialiste"[200]. Premiul de Stat[201] se acorda de Consiliul de Miniştri, din doi în doi ani, în ajunul zilei de 23 august, sărbătoarea națională a poporului român în anii regimului comunist. Cei distinşi cu acest titlu primeau un premiu, scutit de impozit, în valoare de 20 000-50 000 lei şi o insignă de aur[202].

După cum se poate aprecia din cele prezentate, în partid nu funcționa principiul conducerii colective, nu exista așa-numita „democrație internă de partid", ci, asemenea sistemului etatic, era dictatură. Reprezentarea grafică a modului de funcționare al mecanismului de partid (de fapt a mecanismului puterii în comunism) este o piramidă la vârful căreia se luau, de către secretarul general al partidului, toate hotărârile care priveau atât partidul cât și statul. Pentru o bună transmitere şi un control asupra aplicării hotărârilor, a fost creat un aparat, atât la nivel central cât şi local, format din secții pe ramuri de activitate şi a fost instituit un sistem de promovare în funcții pe criterii politice şi de clasă (nomenclatura), prin care partidul îşi realiza în practică rolul înscris în Constituție, de conducător al statului şi societății. La baza piramidei se aflau „oamenii muncii de la orașe și sate", membri şi nemembri de partid, care nu aveau posibilitatea să schimbe hotărârile conducerii centrale, ci doar să le îndeplinească întocmai. De altfel, în toate țările europene intrate în sfera de influență sovietică „sub frumoasele decoruri zugrăvite de propagandă în culorile democrației – atât pentru Stat cât și pentru Partid – se ascunde, în cel mai bun caz, un banal sistem oligarhic și, cel mai adesea, o dictatură personală. În fiecare stat, de fapt, secretarul general al partidului domină cu autoritate toate organismele"[203].

Din analiza documentelor de partid, a documentelor inedite de arhivă, a memoriilor foştilor activişti ai partidului am ajuns la concluzia că partidul nu a funcționat potrivit statutului său, atât în regimul Dej cât şi în regimul Ceauşescu. Puterea era concentrată la vârful partidului, în mâinile secretarului general al partidului.

În partid, Comitetul Central a îndeplinit doar un rol decorativ menit să dea aparența funcționării principiului conducerii colective şi a respectării Statutului. În practică, el nu a fost un organ de decizie privind politica partidului, așa cum era prevăzut în Statut, ci doar un organ care aproba, cu unanimitate de voturi, hotărârile care se luau de secretarul general al partidului împreună cu apropiații săi. În epocă, acest lucru era cunoscut de cei care activau în organele centrale ale partidului, pentru simplii membri de partid, ca şi pentru nemembrii de partid, membrii C.C. reprezentau autoritatea partidului.

Prezenta lucrare se adresează atât cititorilor de rând, cât şi celor interesați de studierea regimului comunist din România. Din parcurgerea fişelor membrilor C.C. se vede clar care erau criteriile de accedere spre funcții de răspundere în partid şi stat, determinante fiind originea socială, trecutul politic şi şcolile de partid absolvite.

Nicoleta Ionescu-Gură

---

[200] Ministerul Justiției, *Colecție de legi, decrete, hotărâri și dispoziții, 1961 (1 iulie-31 august)*, IV, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1961, p. 18.

[201] Premiul de Stat şi titlul de „Laureat al Premiului de Stat" a fost instituit prin decretul nr. 447 din 29 decembrie 1949. Potrivit dispozițiilor decretului, premiul se acorda anual de către Consiliul de Miniştri şi avea două clase: clasa I în valoare de 500.000 lei, deținătorii primeau o insignă de aur şi dreptul să poarte titlul de „Laureat al Premiului de Stat al R.P.R."; clasa a II-a în valoare de 200 000 lei şi o insignă de argint.

[202] Premiul se acorda o singură dată unei persoane, iar valoarea premiului se aproba pentru fiecare caz în parte de către Consiliul de Miniştri.

[203] Jean François Soulet, *Istoria comparată a statelor comuniste din 1945 până în zilele noastre,* Iaşi, Editura Polirom, 1998, p. 68.

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Dicționarul membrilor C.C. al P.C.R. s-a întocmit numai pe baza datelor culese din arhive și biblioteci din Capitală.

Activitatea de documentare s-a desfășurat pe parcursul a trei ani la Arhivele Naționale Istorice Centrale, Arhivele Militare Române, Arhiva Camerei Deputaților, Biblioteca Academiei Române, Biblioteca Centrală Universitară și Biblioteca Camerei Deputaților.

Au fost studiate:

– la Arhivele Naționale Istorice Centrale:

– Fond C.C. al P.C.R., Cancelarie (1945-1965);

– Fond C.C. al P.C.R., Secția Economică (1945-1965);

– Fond C.C. al P.C.R., Secția Gospodăriei de Partid (1945-1965);

– la Arhivele Militare Române: Arhiva C.C. al P.C.R., pe microfilme (1945-1989);

– la Arhiva Camerei Deputaților: dosare cu fișele deputaților în Adunarea Deputaților (1946-1948) și în Marea Adunare Națională (1948-1952, 1961-1989). Majoritatea fotografiilor provin din aceste dosare;

– la biblioteci s-au consultat colecțiile ziarelor „Scânteia“ și „România liberă“, colecția „Monitorul Oficial“ (1945-1949), colecția „Buletinul Oficial“ (1949-1989) și lucrări referitoare la congrese, conferințe și plenare ale partidului.

Alcătuirea acestui dicționar a fost prevăzută în planul de activitate al Serviciului Cercetare din cadrul C.N.S.A.S.. Documentarea în arhive și biblioteci a fost efectuată de colectivul stabilit, pentru forma finală fișele fiind redactate astfel:

Liviu Marius Bejenaru	literele N și P
Clara Cosmineanu-Mareș	literele A și B
Monica Grigore	literele E, G, H, L, O și Z
Alina Ilinca	literele M, S și Ș
Oana Ionel	literele I, J, K, T, Ț și U
Nicoleta Ionescu-Gură	literele V și W
Elisabeta Neagoe-Pleșa	literele D și R
Liviu Pleșa	literele C și F

Pe parcursul documentării și redactării fișelor, colectivul de cercetători a fost coordonat de Florica Dobre, directorul Direcției Cercetare-Arhivă.

În redactarea fișelor persoanelor cuprinse în această lucrare am stabilit o structură uniformă, cu următoarele rubrici: nume și prenume, data și locul nașterii/decesului, perioada în care a

fost membru/membru supleant al C.C., naționalitatea, studii, profesia de bază, activitate și funcții, distincții.

Pentru unele din aceste rubrici se impun câteva precizări:

• ***Numele și prenumele*** sunt redate așa cum apar în listele membrilor C.C. aleşi la congrese, conferințe etc. În paranteze am specificat:

a) numele avut înainte de căsătorie în cazul persoanelor de sex feminin – ex.: Albu Elena (n. Ababei), Dinulescu Maria (n. Spătaru), Nae Elena (n. Cristea) etc.;

b) alte prenume cu care figurează unii dintre cei cuprinşi în dicționar – ex.: Actarian Virgil (Ion Corneliu), Dobrin Tamara (Maria), Malița (Augustin) Mircea etc.

Mențiunile de la punctele a) și b) s-au făcut pe baza datelor primite de la Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei;

c) în cazul persoanelor care și-au schimbat numele am trecut și numele avut anterior – ex.: Borilă Petre (Iordan Drăgan Rusev), Marin Gheorghe Gaston (Grosssman Gheorghe), Manea Anton (Mendelsohn Solomon) etc.

• Pentru ***data și locul nașterii/decesului*** informațiile din arhive au fost completate cu cele de la Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei.

• Pentru persoanele care au fost alese și în Comisia Centrală de Revizie şi/sau în organele executive ale C.C., s-a specificat aceasta după ***datele când a fost membru al C.C.*** și nu la activitate și funcții. Avem în vedere membrii Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R., Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R., Secretariatului C.C. al P.C.R., Colegiului Central de Partid, Comitetului Executiv și Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. etc.

• ***Naționalitatea*** s-a menționat numai în cazul persoanelor de altă naționalitate decât cea română.

• Rubrica ***Activitate și funcții*** s-a redat în ordine cronologică numai până în anul 1989, deşi unele persoane au avut funcții importante și după această dată. Pentru funcțiile pe linie de stat datele au fost extrase din colecția „Monitorul/Buletinul Oficial“, iar cele pe linie de partid au rezultat din fondurile de arhivă studiate.

Menționăm că fişele sunt întocmite numai pe baza materialelor rezultate din sursele pe care le-am menționat. **Nu am contactat nici o persoană dintre cele care apar în dicționar**, deşi o parte sunt în viață și probabil ne-ar fi furnizat informații pentru completarea (întregirea) fişelor. Chiar dacă dicționarul are pete albe (la unele persoane neavând decât numele și data când a fost membru al C.C.), l-am oferit spre publicare Editurii Enciclopedice cu convingerea că la acest moment conține destule elemente care pot interesa publicul larg.

Autorii acestei lucrări mulțumesc domnului Marcel Popa, directorul Editurii Enciclopedice, care ne-a susținut și datorită căruia „Dicționarul“ vede lumina tiparului, precum și doamnei Diana Tatu, tehnoredactorul acestei lucrări. De asemenea, mulțumirile noastre se adresează și personalului Arhivelor Militare Române, Arhivelor Naționale Istorice Centrale, Bibliotecii și Arhivei Camerei Deputaților pentru solicitudinea și sprijinul acordat pe parcursul efectuării studiului. Nu în ultimul rând, mulțumim doamnei Delia Moisil pentru contribuția sa la activitatea de documentare în arhive și biblioteci până în aprilie 2002, cât a lucrat la C.N.S.A.S.

Binecunoscută fiind dificultatea întocmirii unei asemenea lucrări și conștienți că „Dicționarul“ este susceptibil de multiple îmbunătățiri și, mai ales, completări, orice sugestie de la cei cunoscători și interesați este binevenită.

ABREVIERI

ADAS: Administrația Asigurărilor de Stat
AGERPRES: Agenția Română de Presă
A.R.L.U.S.: Asociația Română pentru Legăturile cu Uniunea Sovietică
A.V.S.A.P.: Asociația Voluntarilor pentru Sprijinirea Apărării Patriei
C.A.E.R.: Consiliul de Ajutor Economic Reciproc
C.A.P.: Cooperativa Agricolă de Producție
C.C.: Comitetul Central
C.C.F.S.: Comitetul de Cultură Fizică și Sport
CENTROCOOP: Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum
C.F.R.: Căile Ferate Române
C.G.M.: Confederația Generală a Muncii
circ. elect.: circumscripția electorală
com.: comuna
C.P.Ex.: Comitetul Politic Executiv
C.S.P.: Comitetul de Stat al Planificării
C.T.C.: Control Tehnic de Calitate
C.U.A.S.C.: Consiliul Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist
d.: decedat
D.S.P.A.: Direcția Superioară Politică a Armatei
F.A.O.: Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură
F.D.P.: Frontul Democrat Popular
F.D.U.S.: Frontul Democrației și Unității Socialiste
F.N.D.: Frontul Național Democrat
F.U.S.: Frontul Unității Socialiste
G.A.C.: Gospodăria Agricolă Colectivă
G.A.S.: Gospodăria Agricolă de Stat
I.A.S.: Întreprinderea Agricolă de Stat
ICECHIM: Institutul de Cercetări Chimice
I.C.S.C.: Institutul de Cercetări Științifice pentru Construcții
I.M.F.: Institutul de Medicină și Farmacie
I.P.E.I.L.: Întreprinderea de Prelucrarea, Exploatarea și Industrializarea Lemnului
I.P.R.S.: Întreprinderea de Piese Radio și Semiconductori

jud.: județul
M.A.E.: Ministerul Afacerilor Externe
M.A.I.: Ministerul Afacerilor Interne
M.A.N.: Marea Adunare Națională
M.F.A.: Ministerul Forțelor Armate
M.I.: Ministerul de Interne
n.: născut
nr.: numărul
O.D.U.S.: Organizația Democrației și Unității Socialiste
O.N.T.: Oficiul Național de Turism
O.N.U.: Organizația Națiunilor Unite
P.C.R.: Partidul Comunist Român
P.C.dR.: Partidul Comunist din România
P.C.U.S.: Partidul Comunist al Uniunii Sovietice
P.M.R.: Partidul Muncitoresc Român
P.N.L.: Partidul Național Liberal
P.N.Ț.: Partidul Național Țărănesc
P.S.D.: Partidul Social-Democrat
reg.: regiunea
R.P.R.: Republica Populară Română
R.S.R.: Republica Socialistă România
S.M.A.: Stațiunea pentru Mecanizarea Agriculturii
S.M.T.: Stațiunea de Mașini și Tractoare
S.R.S.C.: Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii
U.A.E.R.: Uniunea Asociațiilor Elevilor din România
U.A.S.C.R.: Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România
U.A.S.R.: Uniunea Asociațiilor Studenților din România
UCECOM: Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești
U.C.F.S.: Uniunea de Cultură Fizică și Sport
U.F.A.R.: Uniunea Femeilor Antifasciste din România
U.F.D.R.: Uniunea Femeilor Democrate din România
U.G.S.R.: Uniunea Generală a Sindicatelor din România
U.J.C.A.P.: Uniunea Județeană a Cooperativelor Agricole de Producție
UJCOOP: Uniunea Județeană a Cooperativelor de Consum
U.N.C.A.P.: Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție
U.N.E.S.C.O.: Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură
U.N.S.R.: Uniunea Națională a Studenților din România
U.R.S.S.: Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste
U.T.C.: Uniunea Tineretului Comunist
U.T.C.dR.: Uniunea Tineretului Comunist din România
U.T.M.: Uniunea Tineretului Muncitor

A

ACTARIAN VIRGIL (IONEL CORNELIU)

(n. 19 sept. 1921, Giurgiu; d. 1998, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: liceul la București (abs. 1939); Facultatea de Mecanică (1939–1944).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al P.S.D. din 1945; **membru de partid din oct. 1945**; inginer și șef de secție la Uzinele „Reșița“ (1944–1947); inginer (din 1947) și director (din ian. 1953) al Uzinelor „Vulcan“; director al Întreprinderii „Tractorul“ din Brașov (1954); director general al Uzinelor de Tractoare „Ernst Thälman“ din Brașov (din mai 1954, la 19 mart. 1958); membru al Comitetului regional de partid și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Brașov (din iun. 1955); adjunct al ministrului Industriei Grele (la 29 nov. 1960); adjunct al ministrului Industriei Constructoare de Mașini (până la 13 oct. 1969); șef al Departamentului Aprovizionării Tehnico-Materiale din Comitetul de Stat al Planificării (21 oct. 1969–13 sept. 1971); prim-adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe și șef al Departamentului Aprovizionării Tehnico-Materiale (13 sept. 1971– mart. 1973); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte și Electrotehnicii (10 mart. 1973–18 mart. 1975); director al Întreprinderii „Semănătoarea“ din București (din 1975).

AGACHI NECULAI

(n. 23 febr. 1925, com. Poduri, jud. Bacău; d. 1997, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1963–1966); doctorand (în 1985).

Profesia de bază: inginer siderurgist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; activist de partid (în 1960); director general al Combinatului Siderurgic Hunedoara (1964–1968); membru al biroului Comitetului regional de partid Hunedoara (din

25 mai 1965); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (21 dec. 1968–13 mart. 1969); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al F.U.S. (1968–1974); ministrul Industriei Metalurgice (13 mart. 1969–17 dec. 1985); membru al Consiliului Suprem de Dezvoltare Economică şi Socială (în 1975); prim-vicepreşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (7 febr. 1986–12 oct. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Orăştie, reg. Hunedoara (1965–1969), nr. 8 Călan, jud. Hunedoara (1969–1975), nr. 5 Dragalina, jud. Ialomiţa (1975–1980), nr. 4 Galaţi-Sud, jud. Galaţi (1980-1985) şi nr. 1 Târgovişte-Nord, jud. Dâmboviţa (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1964, 1981); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1968); clasa a II-a (1975).

AIRINEI GHEORGHE

(n. 24 ian. 1928, Buhuşi, jud. Bacău; d. 1994, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala normală „Gheorghe Asachi“ din Piatra Neamţ (1939–1947); Facultatea de Telecomunicaţii, Institutul de Transporturi Bucureşti (1949–1953); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer telecomunicaţii.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. (1948); **membru de partid din iul. 1958**; pedagog la Liceul Teoretic din Buhuşi (1947–sept. 1948); pedagog la şcoala tehnică de telecomunicaţii (din sept. 1948); inginer principal (febr. 1954), şef de serviciu (din oct. 1958) şi director general (1964–1965) la Direcţia regională P.T.T.R. Bucureşti; director general al Direcţiei Generale Telefon, Telegraf din Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor (din 1965–în 17 ian. 1966); adjunct al ministrului Poştelor şi Telecomunicaţiilor (din 21 ian. 1966); şef al Departamentului Poştelor şi Telecomunicaţiilor (din 3 apr. 1971); adjunct al ministrului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor (25 aug. 1973–30 aug. 1982); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Sudan (10 ian. 1983–14 mai 1988); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române.

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Medalia „Muncii“; Insigna „Merit în poştă şi telecomunicaţii“.

ALBOIU GHEORGHE

(n. 27 sept. 1934, com. Slobozia, jud. Argeş; d. 1993, Râmnicu Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala Medie Tehnică din Piteşti (1948–1952); Facultatea de Industria Lemnului, Institutul Politehnic Braşov, curs fără frecvenţă; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer industria lemnului.

Activitate şi funcţii: tehnician (1952–1954) şi şef al Serviciului pentru organizarea muncii (1954–1964) la Combinatul de Industrializarea Lemnului din Râmnicu Vâlcea; **membru de partid din 1956;** secretar al Comitetului orăşenesc de partid şi membru supleant al biroului Comitetului orăşenesc de partid Râmnicu Vâlcea (din 1964–1966); şef al Sectorului de coordonare şi asistenţă tehnică din cadrul Comisiei economice la Comitetul judeţean de partid Vâlcea (din 1968); director

general al Combinatului de Exploatarea şi Industrializarea Lemnului Râmnicu Vâlcea (din 1969); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Vâlcea (din ian. 1973); director al Întreprinderii Forestiere de Exploatare şi Transport Râmnicu Vâlcea (din mart. 1973); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Vâlcea (din iul. 1973–în 1977); adjunct al şefului Comisiei economice, de pregătire profesională şi autoconducere muncitorească la Consiliul Central al U.G.S.R. (până la 11 apr. 1983); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Râmnicu Vâlcea (din 11 apr. 1983).

ALBU ALEXANDRU

(n 11 iul. 1942, com. Mozăceni, jud. Argeş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov. -22 dec. 1989).

Studii: liceu; şcoală medie tehnică de chimie; şcoală de partid de cinci luni.

Profesia de bază: tehnician chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1966;** secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea de Aluminiu Slatina (în 1980–1989).

ALBU ELENA (n. ABABEI)

(n. 20 mai 1942, com. Corbasca, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională pentru industrializarea lemnului din Piatra Neamţ; Şcoala de partid de un an (1963–1964); Facultatea de Ştiinţe Economice, Secţia Politico-Economică, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1972–1976).

Profesia de bază: tehnician industrializarea lemnului.

Activitate şi funcţii: maşinist utilaj forestier la Fabrica de cherestea „Foresta“ din Piatra-Neamţ (în 1958); membru al U.T.M. şi locţiitor al secretarului U.T.M. la Fabrica de cherestea „Foresta“ din Piatra-Neamţ (timp de 4 ani); **membru de partid din 1962;** instructor al Comitetului raional U.T.M. Piatra Neamţ (din 1964); contabil şi inspector de personal la Întreprinderea Forestieră de Exploatare şi Transport Piatra Neamţ (din 1966); membru al Comitetului de partid de la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1972–1976); şef al Sectorului propagandă al Comitetului municipal de partid Piatra-Neamţ (din 1976); instructor cu probleme de cultură şi artă al Comitetului judeţean de partid Neamţ (din 1977); preşedinte al Consiliului municipal al sindicatelor Piatra-Neamţ (din 1978); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Neamţ (din nov. 1979); preşedinte al Consiliului judeţean al sindicatelor Neamţ (până la 16 mai 1983); secretar cu probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Neamţ (din 16 mai 1983); preşedinte al Consiliului judeţean Neamţ şi membru al Consiliului Naţional ale F.D.U.S. (în 1988); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (în mai 1983); membru al Comisiei Naţionale de Demografie.

ALBU VASILE

(n. 11 febr. 1935, com. Războieni, jud. Neamţ)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); **membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989)**.

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1975).

Activitate și funcții: tehnician la șantierul de construcții al Fabricii de Ciment din Bicaz (din 1955); **membru de partid din 1959**; instructor teritorial la Comitetul regional U.T.M. Bacău (din 1960); instructor cu probleme organizatorice la Comitetul regional de Cruce Roșie Bacău (din 1962); șef al Comisiei consilii populare a Comitetului regional de partid Bacău (1966–febr. 1968); instructor la Sectorul cadre al Comitetului județean de partid Bacău (din febr. 1968); șef al Sectorului probleme statutare al documentelor de partid și evidenței membrilor de partid la Comitetul județean de partid Bacău (din 1976); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Bacău (din nov. 1979); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bacău (din 1981–în 26 sept. 1984); instructor al C.C. al P.C.R. pentru județul Tulcea (febr. 1986–1 iul. 1988); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Galați (1 iul. 1988–1989).

ALBULEȚU ION

(n. 10 mart. 1925, com. Prundu, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și **22 nov. 1984–24 nov. 1989).**

Studii: Facultatea de Economie Generală și doctorat la Academia de Studii Economice; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (în 1977); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (5 iun. 1979–1 nov. 1982); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, șef al Departamentului pentru Contractarea, Achiziționarea și Păstrarea Produselor Agricole (3 nov. 1982–17 iul. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Piatra Olt, jud. Olt (1980-1985); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1980–16 dec. 1983).

ALDESCU CONSTANTIN

(n. 16 febr. 1938, com. Voinești, jud. Dâmbovița)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.- 22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Foraj-Extracție; Școala de partid de cinci luni.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958;** director al Trustului de foraj extracție Boldești, jud. Prahova (1981).

ALECSANDRESCU AGURIȚA

(n. 8 nov. 1932, Buhuși, jud. Bacău; d. 1996, Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară (1956); curs postuniversitar la Institutul Politehnic București; Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-

Leninism; doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** secretar cu probleme economice al Comitetului municipal de partid Bacău (1972–1980); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (din 1973); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (27 febr. 1978–22 dec. 1983); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Gheorghe Gheorghiu-Dej, jud. Bacău (până la 9 apr. 1982); director general al Centralei industriei confecţiilor Bacău (9 apr. 1982–22 dec. 1983).

ALECU DUMITRU

(n. 13 aug. 1933, com. Băneşti, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Maşini şi Utilaj Petrolier, Institutul de Petrol şi Gaze Bucureşti (1952–1957); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer utilaj petrolier.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1959**; inginer mecanic utilaj petrolier, şef al Secţiei montaj mecanic şi şef al Serviciului mecanic-energetic şi investiţii la Întreprinderea Mecanică Teleajen, Ploieşti (din 1957); instructor (din 1962) şi adjunct şef (din 1966) la Secţia economică a Comitetului regional de partid Ploieşti; secretar cu probleme economice al Comitetului judeţean de partid Prahova (din febr. 1968); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (1974–1977); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (25 ian.–13 iul. 1978); director pentru probleme de export-import (din aug. 1978); director tehnic la Centrala Industrială de Utilaj Petrolier şi Minier Ploieşti (1979–29 dec. 1982); consilier al secretarului general al P.C.R. (29 dec. 1982–26 oct. 1984); delegat ca prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Gorj (26 oct. 1984–1986); consilier la C.C. al P.C.R. (19 oct. 1984–1986); adjunct al şefului Comisiei pentru probleme economice a Consiliului Central al U.G.S.R. (din 1986); adjunct al ministrului Industriei de Utilaj Greu (1 oct. 1987–21 mai 1988); adjunct al ministrului Industriei Construcţiilor de Maşini (21 mai-aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect nr. 4 Novaci, jud. Gorj (1985–1989); secretar al M.A.N. (din 1 apr. 1985).

ALECU PARASCHIV

(n. 18 aug. 1938, com. Vulturu, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R (16 dec. 1987–24 nov 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1975).

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate şi funcţii: montator locomotive la Depoul de locomotive C.F.R. Oradea (din 1957); **membru de partid din 1960**; instructor al Comitetului orăşenesc U.T.M. Oradea (din 1961); instructor al

Comitetului regional U.T.M. Crişana, responsabil la Comisia de învăţământ politic (din 1962); prim-secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. şi membru al biroului orăşenesc de partid Oradea (din 1963); secretar (din 1965) şi prim-secretar (1966–febr. 1968) al Comitetului regional U.T.M. Crişana; membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Crişana (1966–febr. 1968); instructor teritorial al Comitetului judeţean de partid Bihor (din 1969–în 1976); instructor teritorial al Comitetului municipal de partid Oradea (din 1973); şef al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Bihor (1976–1981); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Bihor şi prim-secretar al Comitetului municipal de partid Oradea (din 9 mart. 1981); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1986–1 iun. 1988); secretar de stat la Ministerul de Interne şi secretar al Consiliului Politic Superior al Ministerului de Interne (18 iun. 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Oradea-Vest, jud. Bihor (1985–1989); membru în Comisia pentru politică externă şi cooperare economică internaţională a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

ALEXA AUGUSTIN

(n. 9 febr. 1911, sat Mierţa, com. Cuzăplac, jud. Sălaj; d. 1979, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–28 nov. 1974); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: patru clase primare; trei clase la Gimnaziul „G.D. Anghelescu“ din Cluj; Facultatea de Drept (1965).

Profesia de bază: ajustor.

Activitate şi funcţii: mecanic fierar la Atelierele C.F.R. Cluj (27 apr. 1929–1935) şi la Atelierele C.F.R. Timişoara (1935–20 iul. 1942, destituit); **membru de partid din 1939**; mecanic la Atelierele C.F.R. Cluj (din 16 febr. 1945); profesor la Şcoala de electricieni meseriaşi a Atelierelor C.F.R. Cluj (din 18 dec. 1945); detaşat la Comisia locală a sindicatelor Cluj (din 1 ian. 1946); director general la Direcţia Generală C.F.R. (din 15 apr. 1948); membru al Comisiei de stat pentru colectarea cerealelor (din 6 iul. 1948); ministru adjunct la Departamentul C.F.R. (1 febr. 1949); ministrul Transporturilor (6 apr. 1951–24 ian. 1953); procuror general al R.P.R. (din 29 ian. 1953, renumit la 29 dec. 1957); procuror (1961); procuror general al R.S.R. (13 mart. 1969–29 mart. 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dej, jud./reg. Cluj (1948–1974); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituţii (din 25 mart. 1961); membru al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. (din 18 mart. 1974).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1948), clasa I (1961); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949); Medalia „A 10-a aniversare a R.P.R.“ (1957); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959, 1961), clasa a II-a (1964); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1971); Medalia „A 25-a aniversare a R.P.R.“ (1972).

ALEXA HARALAMBIE

(n. 8 febr. 1930, com. Oroftiana, jud. Botoşani)

Membru al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–27 nov. 1987**).

Studii: trei clase la Şcoala Industrială din Dorohoi (1941–1944); Şcoala Centrală a Comsomolului de la Moscova (1956–1957); Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe

Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (din 1968).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic şi lăcătuş mecanic la Rafinăria „Steaua Română“ din Câmpina (1945–iul. 1953); membru al Tineretului Progresist; membru al U.T.C. (1946); secretar al organizaţiei U.T.C. pe secţie, membru şi secretar al Comitetului U.T.C. pe rafinărie (1946–1950); **membru de partid din mart. 1954**; instructor al Comitetului raional Câmpina al A.V.S.A.P. (iun. 1953–mart. 1954); membru şi şef de secţie la Comitetul regional U.T.M. Ploieşti (mart. 1954–sept. 1955); instructor al C.C. al U.T.M. (sept. 1955–1956); instructor la Secţia organizatorică a C.C. al U.T.M. (1957–mart. 1960); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Bucureşti (mart.-iul. 1960); propus membru al biroului Comitetului regional de partid Bucureşti (la 12 sept. 1960); prim-secretar al Comitetului raional de partid Lehliu (dec. 1963–în nov. 1966); membru al C.C. al U.T.M. (până la 23 iun. 1965); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Ilfov (până la 15 dec. 1970); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (din 15 dec. 1970); secretar al Comitetului judeţean de partid Ilfov (până la 3 febr. 1977); adjunct al şefului Secţiei Relaţii Externe a C.C. al P.C.R. (3 febr. 1977–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Botoşani (7 mart. 1978–1984); preşedinte al Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport (în apr. 1984); instructor al C.C. al P.C.R. (până în 1987); destituit din funcţia de instructor C.C. al P.C.R., exclus din rândul membrilor C.C. al P.C.R. şi din rândul membrilor de partid, „pentru abateri grave de la disciplina de partid, pentru nesocotirea şi încălcarea legilor ţării“ (27 nov. 1987); economist la Întreprinderea „Electronica“ Bucureşti (din dec. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 15 Răzvani, reg. Bucureşti (1965–1969) şi nr. 3 Flămânzi, jud. Botoşani (1980-1985); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1980).

Distincţii: Medalia „Muncii“ (1965); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1965); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1965); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist“ (1965).

ALEXANDRESCU DOMNICA

(n. 10 febr. 1941, com. Săceni, jud. Teleorman) **Membru al C.C. al P.C.R.** (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Chimie, Universitatea din Bucureşti.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: inspector şcolar general (1985).

Deputat în M.A.N., ales în jud. Prahova (1985–1989).

ALEXANDRESCU RADU MIRCEA

(n. 1 ian.1942, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec.1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1972**; director al Întreprinderii „Griviţa Roşie“ din Bucureşti (din ian. 1988).

ALEXE EUGEN

(n. 7 sept. 1921, com. Cosminele, jud. Prahova**). Membru supleant al C.C. al P.M.R.** (**28 dec. 1955-23 iul. 1965**) şi **membru al C.C. al P.C.R.** (**23 iul. 1965-12 aug. 1969**).

Studii: Facultatea de Agronomie la Politehnica „Gh. Asachi“, Iaşi, absolvent „cum laudae“ (1952).

Activitate și funcții: administrator şi tehnician şef la A.F.S.M. Mărtineşti, jud. Satu Mare (12 iun. 1947-iul. 1949); şef al Secției de producție la Gostat Satu Mare (iul. 1949-31 mai 1950); îndrumător şef la Gostat Oradea (mai 1950-24 dec. 1951); conducător tehnic la Trustul Regional Gostat Iaşi (24 dec. 1951-1 iul. 1952); director la Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat (iul. 1952-1 aug. 1953); activist în Aparatul C.C. al P.M.R. (sept. 1953-ian. 1956); locțiitor al ministrului Agriculturii, în conducerea Consiliului Superior al Agriculturii (24 ian. 1956-1 iul. 1957); adjunct al ministrului Agriculturii (1 iul. 1957-1 iun. 1962); vicepreşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii (1 iun. 1962-5 febr. 1966); prim-vicepreşedinte al U.N.C.A.P., a coordonat Departamentul Creditării Agriculturii al Băncii Naționale (5 febr. 1966-31 mai 1967); vicepreşedinte al Băncii Naționale (iun. 1967-6 apr. 1970);

Decorații: „Medalia Muncii“ (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1961); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“ (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966).

ALMĂȘAN BUJOR

(n. 23 iun. 1924, Deva; d. 1998, Bucureşti**) Membru supleant al C.C. al P.M.R.** (**28 dec. 1955–25 iun. 1960**); **membru al C.C. al P.M.R. /P.C.R. (25 iun. 1960-23 nov. 1979).**

Studii: liceul în Deva (1933–1943); Facultatea de Mine şi Metalurgie, Institutul Politehnic Bucureşti (1943); Institutul de Mine din Leningrad (1946–1948); doctorat în U.R.S.S. (1948–1952).

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. după 23 aug. 1944; **membru de partid din sept. 1945**; director de studii şi conferențiar la Institutul Cărbunelui din Petroşani (din ian. 1952); profesor şi şef de catedră la Facultatea de Mineralogie a Universității din Bucureşti; secretar general la Ministerul Industriei Grele (din 24 apr. 1958); ministrul Minelor și Energiei Electrice (21 mart. 1961–21 aug. 1965); ministrul Minelor (21 aug. 1965–1 mart. 1970); ministrul Industriei Miniere şi Geologiei (1 mart. 1970-29 ian. 1971); ministrul Minelor, Petrolului şi Geologiei (1 apr. 1971–25 ian. 1977); ministru secretar de stat şi şef al Departamentului Cooperării Economice Internaționale la Ministerul Comerțului Exterior şi Cooperării Economice Internaționale (27 ian. 1977–27 febr. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Certeju de Sus, jud. Hunedoara (1969–1975) şi nr. 4 Petroşani, jud. Hunedoara (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1964).

ALMĂȘAN ȘTEFAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Activitate și funcții: secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Hunedoara (în 3 iun. 1974); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Hunedoara şi membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice şi Sociale (din 3 iun. 1974).

AMARIEI CONSTANTIN

(n. 8 mart. 1925, com. Girov, jud. Neamț**)**
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); **membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979**).

Studii: liceul (1941– 1944); Școala de partid „Filimon Sârbu“ (din mart. 1951); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (1955–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: lăcătuș la Uzinele „Concordia“ (devenite „1 Mai“) din Ploiești (ian. 1945–sept. 1948); **membru de partid din apr. 1946**; lăcătuș la Fabrica de Celuloză „Ceahlău“ (1948–mart. 1950); șef secție la Comitetul regional U.T.M. Bacău (mart.-iul. 1950); activist al Comitetului U.T.M. Neamț (iul.-sept. 1950); instructor la Secția organizatorică a C.C. al U.T.M. (nov. 1952–iul 1954); membru al C.C. al U.T.M. (1954); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Iași (din mai 1954); șef al Comisiei de partid cu probleme de U.T.M., U.C.F.S. și A.V.S.A.P. la Secția organizatorică a Comitetului regional de partid Iași (ian. 1959–1960); secretar al Comitetului raional de partid Vaslui (ian. 1960-dec. 1962); adjunct al șefului Secției organizatorice și șef al Sectorului de cadre la Comitetul regional de partid Iași (dec. 1962–ian. 1966); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (în 15 ian. 1966 și în iun. 1968); prim-vicepreședinte provizoriu al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (din 21 sept. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Zorleni, jud. Vaslui (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1971).

AMZA NICOLAE

(n. 1 dec. 1931, sat Negreni, jud. Olt**)**
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Târgu Jiu (1952); Facultatea de Exploatarea Zăcămintelor de Țiței și Gaze, Institutul de Petrol și Gaze București (1952–1957).

Profesia de bază: inginer petrol și gaze.

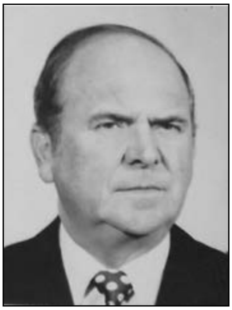
Activitate și funcții: inginer la Întreprinderea de Foraj din Țicleni (1957–1961); șef al secției de foraj (1961–1965); **membru de partid din 1962**; inginer-șef adjunct la Întreprinderea de Foraj din Târgu Cărbunești (1965–1967); șef de sector la Comisia economică a Comitetului regional de partid Oltenia (1967–febr. 1968); șef de sector la Comisia economică a Comitetului județean de partid Gorj (febr. 1968–1973); vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale și membru al Comitetului județean de partid Gorj (din 1973); secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Gorj (1 iul. 1974–10 dec. 1979); secretar de stat la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (din 10 dec. 1979); adjunct al ministrului Petrolului (din 8 sept. 1981); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei și director general al Centralei Departamentului Petrolului și Gazelor (din 3 iul. 1986); ministrul Petrolului (4 sept. 1987–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

ANASTASIU ION

(n. 5 oct. 1930, Galați; d. 1995, Tulcea**)**
Membru al C.C. al P.C.R. **(22 nov. 1984–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Economie Generală; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: sudor electric.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Focșani (1969–1970); secretar al Comitetului județean de partid și președinte al U.J.C.A.P. Vrancea (din 1970); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (19 mai 1983–3 sept. 1987); instructor al C.C. al P.C.R. (în oct. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (14 mai 1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Babadag, jud. Tulcea (1985–1989); membru în Comisia pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1985).

ANCUȚA DIMITRIE

(n. 3 oct. 1937, Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); **membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989)**.

Studii: Școala Medie Tehnică Financiară din București (1951–1955); Facultatea de Finanțe Credit, Institutul „V.I. Lenin" București (1955– 1959); curs postuniversitar și doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. (1952); controlor revizor stagiar, controlor revizie II și revizor șef de grupă la Ministerul de Finanțe, Direcția de control și revizie a Capitalei (1959–oct. 1964); **membru de partid din 1961**; instructor (1964–1966), șef al Comisiei pentru comerț interior (în 1967) și șef al Sectorului coordonare și sinteză (1968–1970) la Comitetul municipal de partid București; instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (în oct. 1970); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. pentru activitatea organizațiilor de partid din ministere și instituții centrale (9 nov. 1970-19 ian. 1971); secretar cu probleme economice al Comitetului municipal de partid București (19 ian. 1971–8 mai 1972); director comercial al Centralei Industriale de Utilaj Tehnologic și Material Rulant București (în 1972); reprezentant al R.S.R. la Secțiunea a IX-a a Comisiei permanente a C.A.E.R. pentru construcții de mașini (în 1974); inspector la C.C. al P.C.R., asimilat funcției de secretar de stat (16 mai 1983–1985); viceprim-ministru al Guvernului (26 aug. 1986–14 sept. 1987); președinte al Comisiei guvernamentale pentru raționalizarea sistemului de evidență în unitățile socialiste (din 5 febr. 1987); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (din 19 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Deva-Est, jud. Hunedoara (1985–1989); membru în Comisia pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (29 mart. 1985–13 dec. 1986).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

ANDREESCU NICOLAE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

ANDREI EUGENIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Activitate și funcții: reprezentant al Consiliului Național la Federația Democrată Internațională a Femeilor (iul. 1972).

ANDREI SOFIA (n. PÂRVAN)

(n. 2 oct. 1937, sat Matița, com. Păcureți, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul teoretic; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: funcționară.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; secretar al Comitetului comunal de partid Gornet-Cricov, jud. Prahova (în 1977–în iul. 1984).

ANDREI ȘTEFAN

(n. 29 mart. 1931, sat Livezi, com. Podari, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); **membru al C.C. al P.C.R (21 iul. 1972–22 dec. 1989**); **membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 mart. 1978**); **membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (18 apr. 1972–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).**

Studii: Liceul „Frații Buzești“ din Craiova (1943–1951); Facultatea de Construcții Hidrotehnice, Institutul de Construcții București (1951–1954).

Profesia de bază: inginer construcții hidraulice.

Activitate și funcții: **membru de partid din sept. 1957**; redactor la secția internațională a ziarului „Scânteia tineretului“ (din 1951); șef de laborator și asistent la Institutul de Petrol și Gaze București (1954–1960); șef al Comisiei cultural-artistice și al Comisiei internaționale a Consiliului U.A.S.R. (1960-1961); adjunct al șefului Secției Relații cu Străinătatea a C.C. al U.T.M. (1961–mai 1965); adjunct al șefului Secției Relații Externe a C.C. al P.M.R./P.C.R. (mai 1965–23 iul. 1966); prim-adjunct al șefului Secției Internaționale a C.C. al P.C.R. (din 23 iul. 1966); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (din 29 apr. 1974); șef al Secției Relații Externe a C.C. al P.C.R. (în 9 mart. 1977); ministrul Afacerilor Externe (28 mart. 1978–11 nov. 1985); președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (15 nov. 1985–24 oct. 1987); viceprim-ministru al Guvernului (14 sept. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 1 Târgu Jiu, jud. Gorj (1975–1980), nr. 4 Horezu, jud. Vâlcea (1980-1985) și nr. 7 Videle, jud. Teleorman (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1966), clasa a III-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa I (1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984).

ANDRUNACHE EMILIA (n. COJOCARU)

(n. 23 nov. 1947, com. Bicazu Ardelean, jud. Neamț)

Membru al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–24 nov. 1989**).

Studii: Şcoala Profesională Textilă din Sfântu Gheorghe (1961– 1963); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; doctorat.

Profesia de bază: filatoare textilistă.

Activitate şi funcţii: muncitoare filatoare (1963–1968) şi tehnician normator (1970–1971) la Întreprinderea industrială de stat „Textila" din Galaţi; **membru de partid din 1966;** prim-secretar al Comitetului municipal de partid Tecuci (1980); secretar pentru probleme de propagandă (din oct. 1984) şi secretar pentru probleme organizatorice (până la 1 iun. 1988) al Comitetului judeţean de partid Galaţi; secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sălaj (din 6 iun. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Tecuci, jud. Galaţi (1980-1985) şi nr. 8 Lieşti, jud. Galaţi (1985–1989).

ANGHEL GHEORGHE

(n. 27 febr. 1947, com. Costeşti, jud. Vâlcea)
Membru al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–24 nov. 1989**).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1966**; prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Caracal, jud. Olt (oct. 1984–oct. 1989).

ANTON CORNELIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Activitate şi funcţii: vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (din 6 nov. 1984) şi Gorj (din 4 nov. 1989).

ANTON IOAN

(n. 18 iul. 1924, sat Vintere, com. Holod, jud. Bihor)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–28 nov. 1974**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**28 nov. 1974–22 dec. 1989**).

Studii: Şcoala Politehnică din Timişoara (1943–1948); doctorat (1961); docenţă (1972); Universitatea Politică şi de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate şi funcţii: asistent (1953), profesor (1960) şi şef al Catedrei de maşini hidraulice (1962–1973 şi 1982–1989) la Institutul Politehnic Timişoara; **membru de partid din 1958**; cercetător ştiinţific la Institutul Politehnic „Traian Vuia" Timişoara (1951–1963); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Banat (1964–25 mai 1965); membru al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (din 30 dec. 1965); prodecan (1951–1953), decan (1961–1963), prorector (1963–1966) şi rector (1971–1981) al Institutului Politehnic „Traian Vuia" Timişoara; membru al biroului Comitetului regional de partid Banat (25 mai 1965–febr. 1968); membru al biroului

Comitetului județean de partid Timiş (din febr. 1968); director al Centrului de Cercetări Tehnice de la Baza de Cercetări Ştiințifice din Timişoara a Academiei R.S.R. (1967–1970); director al Centrului de Cercetări a Maşinilor Hidraulice (1970-1974); membru al Consiliului de conducere al Ministerului Educației şi Învățământului (1976); membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (1969, reales în 1975, 1978, 1980 şi 1985); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale; membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (1987); membru corespondent (21 mart. 1963), membru titular (1 mart. 1974), vicepreşedinte (1 mart. 1974–22 dec. 1989) şi vicepreşedinte cu delegație de preşedinte (25 dec. 1981–13 nov. 1984) al Academiei R.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Timişoara-Sud, reg. Banat (1965–1969), nr. 3 Timişoara-Sud, jud. Timiş (1969–1975), nr. 2 Timişoara-Sud-Est, jud. Timiş (1975–1980), nr. 3 Timişoara-Sud, jud. Timiş (1980–1985) şi în jud. Timiş (1985–1989).

Distincții: Premiul de Stat (1953); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1964); Premiul „Traian Vuia“ al Academiei R.P.R.; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei“ (1965); Ordinul „Meritul Ştiințific“ clasa I (1970); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971).

ANTON MARCELA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

ANTONESCU GHEORGHE

(n. 16 apr. 1934, Bucureşti**)**
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Finanțe-Credit.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; adjunct al ministrului Comerțului Exterior şi Cooperării Economice Internaționale (15 apr. 1983–23 iun. 1984); director general al Inspectoratului de Stat pentru Controlul Prețurilor (până la 31 mart. 1989); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (1apr.-22 dec. 1989).

ANTONICĂ ION

(n. 25 sept. 1931, com. Berca, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–28 nov. 1974**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**28 nov. 1974–23 nov. 1979**).

Studii: Facultatea de Exploatare Zăcăminte de Țiței şi Gaze; şcoală de partid.

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; ministru secretar de stat la Ministerul Minelor, Petrolului şi Geologiei (21 oct.–15 dec. 1977); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului şi Geologiei şi director general al Direcției generale autonome a petrolului şi gazelor (15 dec. 1977–30 dec. 1978); prim-adjunct al ministrului Minelor, Petrolului şi Geologiei (30 dec. 1978–10 dec. 1979).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1967); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1971).

APOSTOIU DUMITRU

(n. 15 iun. 1935, Bolintin Vale, jud. Giurgiu; d. 2001, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**18 dec. 1982–22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din București; curs postuniversitar; doctorat; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: judecător la Tribunalul Popular raional Lehliu (1958–1961); **membru de partid din 1959**; secretar al organizației de partid și membru al Comitetului raional de partid Lehliu; președinte al Tribunalului raional Drăgănești (1961–1966); judecător și președinte de colegiu al Tribunalului regional București (1966–febr. 1968); președinte al Tribunalului județean Ialomița (febr. 1968–1973); deputat în Consiliul popular al județului Ialomița; instructor al Secției pentru Problemele Militare și Justiție a C.C. al P.C.R. (nov. 1973–sept. 1985); președinte al Tribunalului municipal București (din sept. 1975); membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid București (din 23 dec. 1976); președinte al Consiliului Legislativ (24 mai-3 nov. 1982); secretar prezidențial și secretar al Consiliului de Stat (din 3 nov. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Dorohoi, jud. Botoșani (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1981), clasa a III-a (1984).

APOSTOL ALEXANDRU

Membru al C.C. al P.C.R. (**24 nov.–22 dec. 1989**).

APOSTOL GHEORGHE

(n. 16 mai 1913, com. Tudor Vladimirescu, jud. Galați)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (**21 oct. 1945–12 aug. 1969**); **membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950-19 apr. 1954**); **membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–12 aug. 1969**); **membru al Secretariatului C.C. al P.M.R.** (**27 mai 1952–19 apr. 1954**); **prim-secretar al C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–5 oct. 1955**); **membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.** (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**); **membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R.** (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**).

Studii: Școala de meserii C.F.R. din Galați.

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1934**; președinte al Comitetului tineretului din Blocul pentru apărarea libertăților democratice (1936); condamnat la 3 ani închisoare, 30.000 lei amendă și 10 ani interdicție prin Sentința nr. 124/25 febr. 1937 a Tribunalului Militar al Diviziei 21 Infanterie, pentru infracțiunea de tulburare a liniștii publice (activitate comunistă); internat în lagărul de la Târgu Jiu, conform ordinului nr. 33448/1941 al Direcției Generale a Poliției (28 mai 1941); a evadat în aug. 1944; administrator financiar la Ministerul Finanțelor (la 16 mai 1947); președinte al Confederației Generale a Muncii (din 1948); membru al Comisiei pentru simplificarea și raționalizarea aparatului de stat (din 1 dec. 1948); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (28 mai 1952–21 apr. 1954); președinte al Consiliului Central al Sindicatelor (din 27 sept. 1955); ministrul Agriculturii și Silviculturii (5 nov. 1953–21 apr. 1954); președinte al Consiliului Central al Sindicatelor (1 oct. 1955–8 mart. 1961); prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (21

mart. 1961–3 ian. 1967); preşedinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (9 dec. 1967–13 mart. 1969); director general al Rezervelor de Stat (8 sept. 1969–19 mart. 1975); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (7 apr. 1969–4 mai 1970); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Argentina (5 mai 1977–27 mai 1983), Republica Orientală a Uruguayului (5 mai 1977–28 mart. 1989) şi Brazilia (12 sept. 1983–17 aug. 1988).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Hunedoara (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Hunedoara, jud. Hunedoara (1948–1957), Galaţi-Est, jud. Galaţi (1957–1965), nr. 1 Galaţi-Sud, jud. Galaţi (1965–1969) şi nr. 1 Galaţi-Est, jud. Galaţi (1969–1975); preşedinte al M.A.N. (1948).

Distincţii: Ordinul „Coroana României“ în grad de Comandor (1947); Ordinul „Steaua României“ în grad de Cavaler (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1953); „Ordinul Muncii“ clasa I; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa I; Medalia „Eliberarea patriei de sub jugul fascist“; Medalia „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor“ (1959); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1963); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Medalia „A 20-a aniversare a Zilei Forţelor Armate ale R.P.R.“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966).

ARDELEANU VASILE

(n. 12 ian. 1929, Moineşti, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Drept; Şcoala centrală de cadre „Filimon Sârbu“ a C.C. al U.T.C. (1955); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1963–1966).

Profesia de bază: miner.

Activitate şi funcţii: ajutor de circular la Fabrica de cherestea din Comăneşti, jud. Bacău (1945–1947); miner şi instructor la Comitetul U.T.C. la Întreprinderea Carboniferă Comăneşti (din 1953); **membru de partid din 1953**; secretar cu probleme de propagandă al Comitetului raional U.T.M. Moineşti (din 1957); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. şi membru al biroului Comitetului raional de partid Moineşti (din 1959); şef al Comisiei pentru probleme sindicale la Secţia organizatorică a Comitetului regional de partid Bacău (1962); prim-secretar al Comitetului raional de partid Moineşti; prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid şi preşedinte al Consiliului popular orăşenesc Gheorghe Gheorghiu-Dej (1966); şef al Secţiei organizatorice şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Bacău (din 1971); vicepreşedinte (din mart. 1975) şi prim-vicepreşedinte (iul. 1979–în sept. 1984) al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bacău; ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Perú (din 17 aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Boldeşti-Scăeni, jud. Prahova (1969–1980).

ARGHIROPOL GHEORGHE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate şi funcţii: consilier tehnic (până în dec. 1946) şi secretar general (din 9 dec. 1946) la Preşedinţia Consiliului de Miniştri.

Distincţii: Ordinul „Meritul Cultural“ în grad de cavaler clasa I (1946); Ordinul „Steaua României“ (1947).

ARON PAVEL

(n. 26 oct. 1928, com. Albești, jud. Mureș)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Depoul C.F.R. Brașov (1943–1947); Facultatea muncitorească din Brăila (1947–1949); Institutul de Căi Ferate București (1949– 1956); curs postuniversitar și doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer C.F.R.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; inginer stagiar, apoi șef al stațiilor C.F.R. Sighișoara și Timiș-Triaj-Brașov (1956–mart. 1962); instructor la Comisia economică a Comitetului regional de partid Brașov (1962–febr. 1968); secretar cu probleme economice al Comitetului municipal de partid Brașov (febr. 1968–1971); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (1971–5 iun. 1979); secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (5 iunie 1979–11 iul. 1986); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (9 aug. 1986–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității din transporturi și telecomunicații.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Lipova, jud. Arad (1980-1985) și în jud. Arad (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

ARSENE CONSTANTINA

(n. 1927, com. Negru Vodă, jud. Constanța)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979-22 nov. 1984).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu"; Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; subsecretar de stat la Ministerul Comerțului Interior (în 1984).

ASLAN IOAN

(n. 25 iun. 1921, Iași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R (**23 nov. 1979–22 nov. 1984**).

Studii: liceul teoretic; școala de maiștri viticoli; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru viticol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953**; director al I.A.S. Drăgășani (1975–1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Drăgășani, jud. Vâlcea (1975–1985).

ATANASIU DRAGA

(n. 12 nov. 1945, sat Făurei, com. Ulmu, jud. Călărași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

AVRAM IOAN

(n. 28 iun. 1931, sat Popeni, com. Mirşid, jud. Sălaj)

Membru al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–24 nov. 1989**).

Studii: Liceul „Matei Basarab“ din Bucureşti (1943–1951); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Kiev (1951–1956); doctorat în U.R.S.S.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din iul. 1956**; inginer stagiar, şef al Secţiei sudură, tehnolog principal, inginer-şef (1956– 1961) şi director (1961–1963) la Uzina Vulcan din Bucureşti; propagandist, membru al Comitetului de partid la Uzina Vulcan (din 1957); membru al Comitetului raional de partid Bucureşti şi al biroului Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1957–20 iun. 1963); director general al Uzinelor Constructoare de Maşini Reşiţa (1963–1965); membru al Comitetului regional de partid Banat (1963–1965); adjunct (1965–23 ian. 1967) şi prim-adjunct (23 ian. 1967–1969) al ministrului Industriei Constructoare de Maşini; ministrul Construcţiilor de Maşini (13 mart. 1969–1 nov. 1972 şi 1 sept. 1975–6 apr. 1984); ministrul Industriei Construcţiilor de Maşini Grele (1 nov. 1972–1 sept. 1975); viceprim-ministru al Guvernului (6 apr. 1984–18 oct. 1985); preşedinte al Consiliului de coordonare a dezvoltării bazei energetice şi funcţionării sistemului energetic naţional (7 dec. 1984–26 nov. 1985); ministrul Construcţiilor Industriale (11 nov. 1985–8 mart. 1986); ministrul Energiei Electrice (8 mart. 1986– 1 oct. 1987); director al Şantierului Naval Olteniţa (dec. 1987); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Reşiţa, reg. Banat (1965–1969), nr. 5 Oţelu Roşu, jud. Caraş-Severin (1969–1975), nr. 13 Cotroceni, Bucureşti (1975–1980), nr. 22 Griviţa Roşie, Bucureşti (1980-1985), nr. 3 Ploieşti-Vest, jud. Prahova (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1969); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1971).

AVRAM TEODORA

(n. 1938, sat Suhuleţ, com. Tansa, jud. Iaşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); **membru al C.C. al P.C.R.** (**22 nov. 1984–22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1965**; instructor de secţie la C.C. al P.C.R. (până la 19 sept. 1986); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Timiş (26 sept. 1986–oct. 1989).

B

BACIU MARIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979)

BADEA DUMITRU

(n. 19 iun. 1922, com. Căpreni, jud. Gorj).
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: cinci clase primare; şcoala de partid de trei luni (1949); curs de partid cu activul raional Mogoşoaia, Ilfov (1950).

Profesia de bază: muncitor necalificat.

Activitate și funcții: a lucrat la diferiți moşieri în jud. Dolj (1936–1938); vânzător de ziare în com. Toiaga, jud. Gorj (1938); salahor la Constanța și Bumbeşti-Livezeni (1938–1942); om de serviciu la Fabrica „Venus" din Bucureşti (1942–1943, 1945); stagiul militar (1943–aug. 1945); **membru de partid din 1945;** activist la Secția cadre a Sectorului Albastru Bucureşti (1949); secretar al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid; secretar al Comitetului de partid al plăşii Pârlita; propus secretar al Comitetului regional de partid Bucureşti (1951).

BADEA ION (IOAN)

(n. 16 nov. 1923, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–16 dec. 1987**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**16 dec. 1987–22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Hidroameliorații.

Profesia de bază: inginer hidroameliorații.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; secretar al Comitetului județean de partid Ialomița (până la 18 sept. 1976); vicepreşedinte (25 sept. 1976–17 mart. 1984) şi preşedinte (17 mart. 1984–18 iul. 1986) al Consiliului Național al Apelor; preşedinte al Consiliului

Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 18 iul. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Metalurgiei, București (1985–1989).

BADEA NICOLAE

(n. 15 iulie 1937, Costești, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–16 dec. 1987**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**16 dec. 1987–22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: muncitor frezor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (din 13 apr. 1981); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 2 București (9 apr. 1982–22 mai 1988); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Gorj (din 22 mai 1988).

BADRUS GHEORGHE

(n. 24 apr. 1927, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Liceul militar din Târgoviște, continuat la Predeal (1938– 1946); Facultatea de Drept și Filozofie, Universitatea din București (1946–1947); Facultatea de Economie Politică, Universitatea „A.A. Jdanov" din Leningrad (1947–1952).

Profesia de bază: economist.

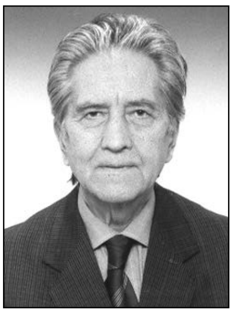
Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1946**; lector la Catedra de economie politică a Universității „C.I. Parhon" din București (aug. 1952–1953); instructor (sept. 1953–1954) și adjunct al șefului sectorului grupelor de lectori (1954–ian. 1957) la Secția Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R.; redactor (1957–1958), șef al Secției de propagandă (1958–7 iul. 1962) și redactor-șef adjunct (7 iul. 1962–22 ian. 1968) la ziarul „Scânteia"; adjunct al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (22 ian. 1968–mart. 1971); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în U.R.S.S. (25 ian. 1972–2 febr. 1980); prorector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (la 27 mai 1982); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Zimbabwe (din 1 iul. 1983) și Republica Botswana (din 31 ian. 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" (1964); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1971).

BALACI ALEXANDRU

(n. 12 iun. 1916, sat Aurora, com. Cujmir, jud. Mehedinți; d. 7 mart. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie (1938); cursuri de specializare în Franța și Italia (1937–1938); doctor „magna cum laudae" în științe filologice (1943); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1951).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1946**; redactor la revista „Cadran" (1939); bibliotecar la Facultatea de Litere și Filozofie (1939–1941); sublocotenent la Regimentul 1

Artilerie Grea Craiova (1942); profesor la liceele „Mihai Viteazul“ (1943–1944) „Matei Basarab“, „Mihai Eminescu“ şi „Petru Rareş“ din Bucureşti (1945–1947); lector la Academia Comercială; redactor la „Scânteia“ (1946); director adjunct al Direcției emisiunilor literare şi educative a Comitetului de Radio (1947); conferenţiar la Facultatea de Filologie, Catedra de limba şi literatura italiană (1948); membru (1949) şi vicepreşedinte (1981) al Uniunii Scriitorilor; redactor-şef (1954) şi redactor principal (1957–1960) la Editura de Stat pentru Literatură şi Artă; decan al Facultății de Filologie şi profesor la Catedra de limba şi literatura italiană la Universitatea din Bucureşti (1960); prorector al Universității din Bucureşti; redactor responsabil la publicația „Studii de literatură universitară“ (1962); membru corespondent (3 febr. 1965) şi membru titular (3 nov. 1994) al Academiei Române; membru al Consiliului Național al Cercetării Ştiințifice (în 30 dec. 1965); vicepreşedinte al Comitetului de Cultură şi Artă din Bucureşti (1965–20 sept. 1969); lector al Bibliotecii Române din Roma (din 1969); membru al Comisiei Naționale pentru U.N.E.S.C.O., secretar al Secției edituri; membru al Comunității Europene a secretarilor şi al P.E.N.-Club; membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar Bucureşti; membru corespondent al Academiei R.S.R.

A debutat cu volumul de poezie *Dolores*, urmat de numeroase studii despre A. Manzoni, L. Ariosto, T. Tasso, Dante.

Distincții: „Meritul Revoluției Italiene“ (1969, 1971); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; „Meritul Cultural“ clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a şi a III-a; Premiul „Etna Taormina“ (1977).

BALALIA DUMITRU

(n. 25 nov. 1911, com. Păcureți, jud. Prahova; d. 1993, Ploieşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–21 iul. 1972).

Studii: şcoală medie; trei clase industriale; Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1951–iun. 1952).

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; prim-secretar al Comitetului regional de partid Ploieşti (1956–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Consiliului popular al județului Prahova (din febr. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ploieşti-Sud, reg. Ploieşti (1952–1957); Văleni, reg. Ploieşti (1957–1965), nr. 29 Câmpina, reg. Ploieşti (1965–1969) şi Breaza, jud. Prahova (1969–1975); preşedinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa I (1961, 1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Medalia jubiliară „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“.

BALINT CONSTANȚA

(n. 10 nov. 1933, com. Bărcăneşti, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–22 dec. 1989**).

Studii: Şcoala Medie Tehnologică de Comerț din Bucureşti, continuată la Galați (1952); Facultatea de Tehnologia și Conservarea Produselor Alimentare; Facultatea de Inginerie Economică, Institutul Politehnic Galați; Curs postuniversitar la Institutul Central de Pregătire

a Cadrelor de Conducere din Economie şi Administraţie; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1974–1975); doctorat.

Profesia de bază: inginer tehnologia industriei alimentare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; director al Întreprinderii „Antrefrig“ Bucureşti; secretar de stat la Departamentul Industriei Alimentare din Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare (din 20 dec. 1977, renumit la 21 dec. 1985); membru al Consiliului Silviculturii (2 mart. 1983); membru al Consiliului Național al Femeilor; membru al Consiliului Superior Sanitar (1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 6 Foltești, jud. Galați (1980–1985) şi nr. 10 Apahida, jud. Cluj (1985–1989); membru al Comisiei pentru politică externă şi cooperare economică internațională a M.A.N. (29 mart. 1980–1989).

BALTAC VASILE (MIHAI)

(n. 9 nov. 1940, Ploieşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); **membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).**

Studii: Liceul „I.L. Caragiale“ din Ploieşti (1957); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timişoara, cu bursă excepțională; Universitatea Politică şi de Conducere; doctorat în calculatoare electronice (1972); curs post-universitar; curs de specializare în Anglia (10 luni).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; asistent şi şef de lucrări (din 1966) la Centrul de calcul din Institutul Politehnic Timişoara; director adjunct științific la Institutul de Cercetare pentru Tehnică de Calcul al Ministerului Industriei Construcțiilor de Maşini; secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Maşini-Unelte, Electrotehnică şi Electronică (8 sept. 1981–15 febr. 1985); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Maşini (15 febr. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Științific“ clasa a III-a.

BANC IOSIF

(n. 3 mart. 1921, com. Aluniş, jud. Mureş)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (**28 dec. 1955–25 iun. 1960**); **membru al C.C. al P.M.R./P.C.R.** (**25 iun. 1960–24 nov. 1989**); **membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–19 iun. 1973; 23 nov. 1979–24 nov. 1989**); **membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.** (**23 iul. 1965–28 nov. 1974**); **membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.** (**23 nov. 1979–24 nov. 1989**).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1951–1952); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1958–1961).

Profesia de bază: muncitor forestier.

Activitate și funcții: muncitor la mai multe întreprinderi forestiere de pe Valea Mureşului (1936–1942); stagiul militar la Regimentul 4 Artilerie Antiaeriană Braşov (1942–1945); agricultor (1945–1948); **membru de partid din 1947**; secretar al Comitetului de partid al plășii Deda (din 1948); responsabil organizatoric, instructor şi secretar adjunct al Comitetului județean de partid Mureş (până în 1950); instructor al C.C. al P.M.R. (1950–1953); prim-secretar al Comitetului regional de partid Oradea (1953–1958); prim-secretar al Comitetului

regional de partid Mureş-Autonomă Maghiară (7 iul. 1961–21 aug. 1965); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (21 aug. 1965–24 apr. 1972); ministrul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor (26 ian. 1971–24 apr. 1972); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mureş (din 19 apr. 1973); preşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (27 mart. 1975–18 sept. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ştei, reg. Oradea (1957–1961), nr. 3 reg. Cluj (1961–1965), nr. 16 Târnăveni, jud. Mureş (1965–1969), nr. 1 Târgu Mureş-Est, jud. Mureş (1969–1975), nr. 1 Târgu Mureş, jud. Mureş (1975–1980), nr. 2 Satu Mare-Nord, jud. Satu Mare (1980–1985) şi Buzău-Est, jud. Buzău (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1957); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964), clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1971); Ordinul „Meritul Agricol“ (1974); Ordinul „Apărarea Patriei“; Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei“ (1969); Ordinul „Victoria Socialismului“ (1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“ (1984).

BARANGA AUREL

(n. 20 iun.1913, Bucureşti; d. 1979, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–28 nov. 1974**).

Activitate şi funcţii: poet şi dramaturg; membru al Comitetului Naţional Jubiliar „I.L. Caragiale“ (din 15 dec.1951).

Volume: *Marea furtună: poeme* (1946); *Vocea Americii* (1949); *Mielul turbat: comedie în trei acte* (1954); *Poezii* (1968); *Jurnal de atelier* (1978).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1954), clasa I (1963); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); „Meritul Cultural“ clasa a II-a (1971).

BARĂU GEORGETA (n. NECULAI)

(n. 18 ian. 1940, com. Slobozia Conachi, jud. Galaţi)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: filatoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1972**; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dâmboviţa (din 6 nov. 1984).

BARB PETRU

(n. 4 iulie 1932, Baia de Arieş, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–22 nov. 1984**).

Studii: Institutul de Mine Petroşani, Secţia de subingineri; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: subinginer.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1953**; preşedinte al Consiliului

muncitoresc al sindicatelor Petroşani (1981–1984).

BARBU EUGEN (EUGENIU)

(n. 20 febr. 1924, Bucureşti; d. 7 sept. 1993, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–1978, exclus**).

Studii: Facultatea de Drept (1944–1948).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate şi funcţii: revizor la Întreprinderea Poligrafică nr. 1 din Bucureşti (1951–1957); **membru de partid din 1962**; redactor-şef al revistelor „Luceafărul" (1962–1968) şi „Săptămâna culturală a Capitalei" (6 oct. 1970–1989); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Volume: *Munca de jos* (1955), *Groapa* (1954), *Unsprezece* (1956), *Şoseaua Nordului* (1959), *Principele* (1969), *Incognito* (1976–1979).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1964); Ordinul „Meritul Cultural" clasa I (1969); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a II-a (1971); Premiul Herder (1978); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1979); Ordinul „23 August" clasa a II-a (1984), clasa a III-a; Premiul Academiei R.S.R.; Premiul Uniunii Scriitorilor; Premiul A.C.I.N.

BARBU FILIŢA

(n. 18 nov. 1936, com. Bordei Verde, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**21 iul. 1972–28 nov. 1974**).

Studii: Şcoala Medie Tehnică de Textile din Bucureşti (1953– 1955); Şcoala Tehnică de Maiştri din Bucureşti (1957–1960); Universitatea Serală de Marxism-Leninism, Secţia Economie Politică.

Activitate şi funcţii: muncitoare, ajutor de maistru, maistru de schimb şi tehnician la Fabrica de Confecţii Brăila (1955–1957 şi 1960–1972); secretar al Comitetului de partid din Fabrica de Confecţii Brăila (1968–1972); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Brăila (în dec. 1972).

BARBU FLOAREA

(n. 13 ian. 1928, com. Mârzăneşti, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.CR. (**12 aug. 1969–23 nov. 1979**).

Studii: Şcoala generală (opt clase); curs de perfecţionare de un an la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: ţăran cooperator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid 1962**; preşedinte al C.A.P. Cernetu, com. Mârzăneşti (1969–1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr 13 Cervenia, jud. Teleorman (1969–1975).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1971).

BARBU FLOREA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

BARNA IOAN

(n. 27 oct. 1920, Aninoasa, jud. Hunedoara)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: patru clase primare; şcoala sindicală din Deva (1949); Şcoala de partid de şase luni din Timişoara (mart.-sept. 1950).

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de tâmplărie din Târgu Mureş (1935–1939); ajutor de miner la Exploatarea Carboniferă a Societății Petroșani (1939–1943); încorporat la Batalionul 9 Vânători de Munte din Vulcan (1943); a participat la Campania din Vest cu Compania 59 Auto (1944–1945); miner la Mina Aninoasa (din iul. 1945); **membru de partid din oct. 1945;** a activat pe linie de tineret şi a organizat o brigadă de tineret cu care a lucrat în Mina Aninoasa (1945–1947); trimis în Iugoslavia, la Sarajevo, cu o brigadă de tineret, la construcția unei căi ferate (iun.-sept. 1947); preşedinte al Sindicatului minier din Aninoasa (1949); membru al C.C. al U.T.M. (mart. 1949); responsabil organizatoric al sectorului de partid Lonea (nov. 1949–mart. 1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid Deva (sept. 1950); secretar al Comitetului de partid de la Mina Aninoasa (mart. 1951); secretar al Comitetului de partid de la Mina Lupeni (apr. 1952).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lupeni, reg. Hunedoara (1957–1961).

BARTA ANDREI

(n. 9 apr. 1927, com. Uriu, jud. Bistrița-Năsăud; d. 1993, com Uriu, jud. Bistrița-Năsăud).
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**28 nov. 1974–22 nov. 1984**).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala generală; şcoala de partid de şase luni.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; preşedinte al C.A.P. Uriu (timp de 28 ani).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 14 Reteag, reg. Cluj (1961–1965), nr. 13 Beclean, reg. Cluj (1965–1969) şi nr. 7 Petru Rareş, jud. Bistrița-Năsăud (1969–1975).

BAYERLE IOSIF

(n. 4 aug. 1914, com. Călăraşi, jud. Cluj; d. 1986, Timişoara)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (**28 dec. 1955–23 iul. 1965**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**23 iul. 1965–28 nov. 1974**).

Naționalitatea: germană.

Studii: şase clase elementare; curs de partid (dec. 1948); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1950–1952); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (trei ani).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1938**; membru al Ajutorului Roşu (din 1934); prim secretar al Comitetului regional de partid Severin (21 febr.-27 sept. 1952); adjunct al şefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (26 iun. 1957–6 oct. 1958); membru şi secretar al Comitetului regional de partid Timişoara (din 6 oct. 1958); secretar al Comitetului regional de partid Banat (până la 6 iun. 1961); preşedinte al Colegiului regional de partid Banat (1962–1965); membru al biroului Comitetului regional de partid Banat (din 25 mai 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Caransebeş, reg. Timişoara (1952–1957), Jimbolia, reg. Timişoara (1957–1961), nr. 30

Peciul Nou, reg. Banat (1961–1965) şi nr. 18 Gătaia, reg. Banat (1965–1969).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1953); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1962), clasa I (1964), Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966).

BĂBĂLĂU CONSTANTIN

(n. 7 mart. 1926, sat Capu Dealului, com. Brănești, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**12 aug. 1969–23 nov. 1979**); **membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (11 febr. 1971–28 nov. 1974).**

Studii: Institutul de Mine Petroşani; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1946**; instructor al Direcţiei Economice a C.C. al P.M.R. (1954–23 nov. 1959); secretar al Comitetului regional de partid Craiova (din 23 nov. 1959); membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (din 25 mai 1965); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale; vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (8 oct. 1965–în 1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dolj (până la 11 dec. 1972); ministrul Energiei Electrice (18 dec. 1972–26 oct. 1974); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid Prahova (1974–1975); adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R. (1975); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Gorj (nov. 1976–25 ian. 1977); ministrul Minelor, Petrolului şi Geologiei (27 ian.-15 dec. 1977); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (din 28 mart. 1978); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid Prahova (1979); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Mexic (6 iun. 1980–13 apr. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Corod, jud. Galaţi (1975–1980); secretar al M.A.N. (22 mart. 1975–9 iul. 1977).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1968); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971).

BĂCIUCU LAZĂR

(n. 24 febr. 1931, sat Homorâciu, com. Izvoarele, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Şcoala medie tehnică de comerţ (1947–1951); Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1962–1965); Facultatea de Economie Generală (1969).

Activitate şi funcţii: **membru de partid din mart. 1957**; contabil pe şantiere din Ploieşti (la Sfatul popular raional Teleajen) şi Hunedoara (1951–1955); redactor şi secretar de redacţie

la Secția construcții de stat la ziarul „Flamura Prahovei“ (1955–1960); redactor-şef la ziarul „Viața Buzăului“ (8 oct. 1968–8 iul. 1972); membru al Comitetului județean de partid Buzău (din 1968); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Buzău (din 8 iul. 1972); instructor la Secția Propagandă a C.C. al P.C.R. (din 14 dec. 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoşani (din 6 nov. 1984).

BĂDESCU NICOLAE

(n. 23 sept. 1912, Bucureşti; d. 1991, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (**23 iul. 1965–28 nov. 1974**).

Studii: Liceul „Gheorghe Lazăr“ din Bucureşti (1929); Institutul de Arhitectură Bucureşti (1929–1933); Cursuri de specializare la Praga şi Lausanne (din 1948).

Profesia de bază: arhitect.

Activitate și funcții: funcționar la Societatea „Turismul popular“ (1929–1930); militar în termen (1933–1936); funcționar la Societatea de Telefoane (din 1936); a contribuit la „Ajutorul Roşu“; concentrat la un regiment de pionieri în Dobrogea şi în Basarabia la săparea tranşeelor, fiind propagandist printre soldați (1939–1942); funcționar la Ministerul Lucrărilor Publice (din 1942); **membru de partid din 1942**; concentrat la Detaşamentul 125 Transmisiuni Râmnicu Vâlcea, apoi pe front la Tulcin şi Balta (mart. 1942–sept. 1943); activist al Uniunii Patriotice (după 23 aug. 1944); secretar de celulă şi membru al Comitetului sectorului ministere (din mart. 1945); asistent la Facultatea de Arhitectură (din 1946); director general în Ministerul Construcțiilor şi Lucrărilor Publice (din 1947); director adjunct şi consilier la Institutul de Proiectări din Ministerul Construcțiilor (din 1949); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Construcții de pe lângă Consiliul de Miniştri (29 mart. 1952); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Arhitectură şi Construcții (24 ian. 1953–3 mart. 1955); decan al Facultății de Arhitectură; membru al Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei; adjunct al ministrului Construcțiilor (din mart. 1957, în febr. 1958); vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Economie şi Administrația Locală (din 21 oct. 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Horezu, reg. Piteşti (1957–1965), nr. 14 Horezu, reg. Argeş (1965–1969) şi nr. 4 Horezu, jud. Vâlcea (1969–1975).

Distincții: „Medalia Muncii“ (1949); Medalia: „A 25-a aniversare a Republicii Populare Române“ (1952); Medalia „A 10-a aniversare de la înființarea primelor unități ale armatei populare române“ (1953); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“ (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Premiul I pentru proiectul arhitectonic al Aerogării Băneasa; Premiul de Stat clasa I.

BĂLAN DUMITRU

(n. 5 iul. 1931, Galați)
Membru al C.C. al P.C.R. (**28 nov. 1974–23 nov. 1979**).

Studii: Facultatea de Filozofie-Istorie, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; director al Direcției județene

a muncii şi problemelor sociale Galaţi; prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Brăila (până la 11 dec. 1972); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Brăila (11 dec. 1972–23 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului municipal de partid, preşedinte al Consiliului popular al municipiului Baia Mare şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Maramureş (23 mart. 1978–8 mart. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Făurei, jud. Brăila (1975–1980).

BĂLAN IOAN DODU

(n. 5 oct. 1929, sat Vaidei, com. Romos, jud. Hunedoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–23 nov. 1979**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**22 nov. 1984–22 dec. 1989**); **membru al Comisiei Centrale de Revizie** (**23 nov. 1979–22 nov. 1984**).

Studii: Facultatea de Filologie (1949–1953); doctorat; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: redactor la revista „Viaţa Românească" (1953–1958); asistent la Institutul Pedagogic din Bucureşti (1958–1961); **membru de partid din 1961**; şef de secţie şi redactor-şef adjunct la revista „Luceafărul" (1961–1967); asistent şi lector la Catedra de literatură universală a Universităţii din Bucureşti (1961–1967); lector de limba română în Franţa (1967–1969); şef al Catedrei de literatură la Universitatea din Bucureşti; membru al Comisiei Naţionale de Demografie; vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (din 13 sept. 1969–în 27 sept. 1975); vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (1969–8 febr. 1977); membru titular al Asociaţiei Scriitorilor din Bucureşti, Secţia de critică şi istorie literară (în mart. 1988); membru al Uniunii Scriitorilor şi al Comisiei juridice a Uniunii Scriitorilor (în mart. 1988).

Volume: *Delimitări critice* (1964); *Octavian Goga, monografie* (1971); *Artă şi ideal* (1975); *Constelaţii diurne* (1979).

BĂLAN RADU

(n. 24 mai 1936, com. Căzăneşti, jud. Ialomiţa; d. 1995, Timişoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (5 oct. 1987–28 iun. 1988); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 iun. 1988–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de cărbune; Academia de Studii Economice; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu"; doctorand (în 1989).

Profesia de bază: tehnician miner.

Activitate şi funcţii: vagonetar, ajutor de miner, miner, artificier şi maistru miner la Întreprinderea Carboniferă „1 Mai" Caransebeş (1954); secretar al organizaţiei U.T.M. şi membru al Comitetului raional U.T.M. Caransebeş; **membru de partid din 1956**; membru al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea Carboniferă „1 Mai" Caransebeş, membru al biroului Comitetului orăşenesc U.T.M. Caransebeş şi membru al Comisiei de revizie a Comitetului regional U.T.M. Timişoara (1957); tehnician la Exploatarea Minieră Filipeştii de Pădure (câteva luni); maistru la Întreprinderea Carboniferă „1 Mai" Caransebeş (1957); lector la Cabinetul raional de partid Caransebeş; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Caransebeş (1961); secretar pentru

problemele de propagandă și agitație al Comitetului regional U.T.M. Banat (apr.-aug. 1963); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Banat (aug. 1963); membru supleant (1964–25 mai 1965) și membru (din 25 mai 1965) al Comitetului regional de partid Banat; prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru al biroului Comitetului județean de partid Timiș (din febr. 1968); șef al Secției propagandă (1973–febr. 1977) și secretar pentru probleme de propagandă (febr.-14 nov. 1977) la Comitetul județean de partid Timiș; prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Timișoara (nov. 1977–25 mai 1981); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (26 mai 1981–1985); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (21 iun. 1988–4 nov. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (4 nov.-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Petroșani, jud. Hunedoara (1983–1985) și nr. 9 Brad, jud. Hunedoara (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1984).

BĂLAN ȘTEFAN

(n. 1 ian. 1913, Brăila; d. 26 mart. 1991, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**).

Studii: Institutul Politehnic București (1937); doctor docent în științe tehnice.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: profesor și șef de catedră la Institutul de Construcții București (1948–1974); membru corespondent (2 iul. 1955) și titular al Academiei R.P.R./R.S.R.; președinte al Comisiei de Stat a Standardizării (până la 8 aug. 1951); președinte al Comitetului de Stat pentru Tehnică (din 8 aug. 1951); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (până la 23 sept. 1954); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului București (din 23 sept. 1954); membru corespondent (2 iul. 1955) și titular (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; ministrul Construcțiilor (10 ian. 1956–19 mart. 1957); adjunct al ministrului Învățământului și Culturii (în febr. 1962); președinte al Secției de Științe Tehnice a Academiei R.P.R. (21 mart. 1963; 1984–1991); ministrul Învățământului (16 apr. 1963–19 aug. 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 31 „13 Septembrie“, București (1965–1969) și nr. 10 Liești, jud. Galați (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1964).

BĂLĂIȚĂ GHEORGHE

(n. 17 apr. 1935, Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Filologie.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor; director al Editurii „Cartea Românească“ (din 13 iul. 1981–1989); secretar al Uniunii Scriitorilor (iul. 1981); membru al Consiliului Scriitorilor (în mart. 1988); membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția proză (în mart. 1988); membru al Comisiei editoriale a Uniunii Scriitorilor (în mart. 1988).

Volume: *Conversând despre Ionescu* (1966); *Clopotele de argint*, antologie (1974); *Ucenicul neascultător* (1977).

BĂLOI VASILE
(n. 22 iul. 1946, com. Poroina Mare, jud. Mehedinți)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: liceul; Universitatea Politică și de Conducere.
Profesia de bază: maistru lăcătuș.
Activitate și funcții: **membru de partid din 1971**; maistru și secretar al Comitetului de partid pe secție la Întreprinderea de Construcții de Mașini din Reșița (aug. 1976).

BĂLUȚĂ ION BOGDAN
(n. 31 dec. 1932, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); **membru al C.C. al P.C.R.** (**22 nov. 1984–22 dec. 1989**); **membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.** (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Școala de partid de un an din Galați (1961); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".
Profesia de bază: electrician constructor.
Activitate și funcții: membru al U.T.M. (1948); **membru de partid din 1955;** instructor cu informarea la Comitetul raional de partid Panciu (1959–1962); secretar pentru probleme agrare la Comitetul raional de partid Panciu (1965); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Focșani (până la 10 oct. 1979); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Botoșani (10 oct. 1979–în iun. 1981); instructor la Secția Propagandă a C.C. al P.C.R. (din 10 oct. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (24 mai 1982–1985); instructor al C.C. al P.C.R. (febr.-4 nov. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (4 nov.-22 dec. 1989).
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Comănești, jud. Bacău (1985–1989).
Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1981).

BĂRĂIAN ANUCA
(n. 6 febr. 1950, com. Pogăceaua, jud. Mureș)
Membru al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".
Profesia de bază: tehnician contabil.
Activitate și funcții: **membru de partid din 1973**; secretar al Comitetului comunal de partid Sărmașu, jud. Mureș (în febr. 1982–22 dec. 1989).

BĂRBULESCU NICOLAE
(n. 2 dec. 1930, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–22 dec. 1989**).

Studii: Liceul „Nicolae Bălcescu" din București (1941–1948); Facultatea de Chimie din Saratov, U.R.S.S. (1950–1953); specializare la Institutul de Chimie din Milano (apr. 1960); doctorat; docență.
Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: asistent (1953–1959), lector şi conferenţiar (din dec. 1960) la Catedra de chimie organică a Facultății de Chimie a Universității din Bucureşti; secretar al Comitetului U.T.M. din facultate (1957); **membru de partid din febr. 1960;** secretar al Comitetului de partid al Universității din București (nov. 1964); instructor (12 aug. 1965–6 febr. 1967) şi şef al Comisiei de ştiințe chimice şi fizico-matematice (din 6 febr. 1967) la Secția de Știință a C.C. al P.C.R.; secretar general al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 11 apr. 1968); director al Institutului de cercetări pentru pesticide din cadrul ICECHIM Bucureşti (21 mai 1982); adjunct al ministrului Industriei Chimice (24 mai 1982–30 oct. 1987); director general al Institutului Central de Chimie (oct. 1989).

Distincții: „Meritul Științific" clasa a III-a; Medalia „Muncii".

BĂRBULESCU VASILE

(n. 14 sept. 1926, Scorniceşti, jud. Olt; d. 1991, Scorniceşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**28 nov. 1974–23 nov. 1979**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R.** (**oct. 1986–22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: maistru mecanic agricol.

Activitate și funcții: muncitor la o moară din Scorniceşti (1942–1949); activist la Comitetul de plasă U.T.M. Potcoava (din 1949); activist la Comitetul raional U.T.M. Slatina şi la Comitetul regional U.T.M. Argeş (din 1950); **membru de partid din 1954**; muncitor la C.A.P. Scorniceşti (1954–1956); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular comunal Scorniceşti (1956–1960); preşedinte al C.A.P. Scorniceşti (1960–1975); preşedintele C.U.A.S.C. Scorniceşti (1980); membru în Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale; adjunct al şefului Secției pentru problemele muncii de partid în agricultură a C.C. al P.C.R. (21 mai-nov. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (nov. 1982–1986); membru al Consiliului Silviculturii (2 mart. 1983–29 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Scorniceşti, jud. Olt (1969–1975 şi 1980–1985) şi nr. 4 Drăgăneşti-Olt, jud. Olt (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor (29 mart. 1980–29 mart. 1985).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1972); Ordinul „23 August" clasa I (1984).

BĂRBULEȚ VASILE

(n. 12 nov. 1931, com. Crăciunelu de Jos, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**28 nov. 1974–23 nov. 1979**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**23 nov. 1979–22 dec. 1989**).

Studii: Şcoala Medie Forestieră din Târgu Mureş (sept. 1948–1950); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1963–1966); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: tehnician.

Activitate și funcții: normator la Hodoşa, com. Sărmaş, jud. Harghita (din iul. 1950); responsabil cu transporturile, dispecer la Serviciul producție şi maistru la Întreprinderea „Elastic" Sibiu (1954–1959); **membru de**

partid din mai 1958; prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Sibiu (sept. 1959–febr. 1962); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul regional U.T.M. Brașov (febr. 1962–febr. 1963); instructor teritorial al U.T.M. (febr.-dec. 1968); șef al Secției organizatorice (dec. 1968–28 apr. 1970) și secretar (28 apr. 1970–21 febr. 1978) al Comitetului județean de partid Sibiu; instructor al C.C. al P.C.R. (din 21 febr. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (7 mart. 1978–24 sept. 1984) și Maramureș (29 sept. 1984–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Miercurea Sibiului, jud. Sibiu (1980–1985) și nr. 3 Ulmeni, jud. Maramureș (1985–1989); membru în Comisia pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1985).

BĂRȚAN ILEANA (n. BĂLĂNOIU)

(n. 2 ian. 1941, com. Poiana Sibiului, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Drept; Curs postuniversitar la Institutul „B", Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; învățătoare la Liceul „Decebal" din Deva (din 1959); secretar cu problemele de școli și pionieri la Comitetul regional U.T.M. Hunedoara (din 1961); instructor de pionieri la Școala generală „Petru Groza" (1963–1965); inspector cu problemele de autoritate tutelară la Consiliul popular al județului Hunedoara (din 1970); președinte al Comitetului județean al femeilor Hunedoara (din mart. 1972); membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (din 23 mai 1972); director al Direcției județene pentru muncă și ocrotiri sociale Hunedoara.

BĂTRÂNA IOAN (ION) GHEORGHE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: director al Institutului de Cercetări și Componente Electronice Profesionale I.P.R.S. Băneasa (1972).

BÂRLĂDEANU ALEXANDRU

(n. 25 ian. 1911, Comrat, Republica Moldova; d. 13 nov. 1997, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (23 nov. 1962–22 mart. 1965); membru al Biroul Politic al C.C. al P.M.R. (22 mart.-23 iul. 1965); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din Iași (1937); doctorat în economie (1940).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: asistent la Catedra de economie politică și finanțe a Universității din Iași (1937–1940); cercetător al Institutului de Cercetări Științifice din

Chişinău (1940–1946); **membru de partid din 1943**; expert economic al Comisiei guvernamentale române la tratativele de pace de la Paris (1946–1947); secretar general la Ministerul Economiei Naţionale (din 5 dec. 1946) şi la Ministerul Industriei şi Comerţului (25 aug. 1947–1948); ministru adjunct la Ministerul Industriei, responsabil de industria textilă, a pielăriei, a materialelor de construcţii şi a ceramicii (26 apr. 1948); ministru adjunct la Ministerul Comerţului (28 aug. 1948); ministrul Comerţului Exterior (7 oct. 1948–18 mai 1954); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (3 oct. 1955–21 aug. 1965 şi 9 dec. 1967–27 ian. 1969); preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (3 oct. 1955–26 mai 1956); prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (21 aug. 1965–9 dec. 1967); preşedinte al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (9 dec. 1967–11 dec. 1968); membru al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955); vicepreşedinte al Academiei Române (2 febr. 1990–1 febr. 1994.

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în 1946; deputat în M.A.N., ales în circ. elect: jud. Prahova (1948–1957), Iaşi-Vest, reg. Iaşi (1957–1961), Constanţa-Est, reg. Constanţa (1961–1965), nr. 4 Constanţa-Est, reg. Dobrogea (1965–1969) şi nr. 2 Tomis-Nord, jud. Constanţa (1969–1975).

Distincţii: Ordinul „Coroana României“ în grad de Comandor (1947); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1959); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a şi clasa I (1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1959); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de aur „Secera şi Ciocanul“ (1964); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966).

BÂRLE GHEORGHE

(n. 10 nov. 1932, sat Mireşu Mare, jud. Maramureş)
Membru al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Exploatare Minieră, Institutul de Mine Petroşani; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1963**; director la Centrala minereurilor Baia Mare, Exploatarea Minieră Suior (1984–mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în jud. Maramureş (1985–1989).

BÂRLEA ŞTEFAN

(n. 24 ian. 1934, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**12 aug. 1969–24 nov. 1989**); **membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.** (**22 nov. 1984–28 iun. 1988**).

Studii: Liceul „Gheorghe Lazăr“ din Bucureşti (1951); Facultatea de Inginerie Economică, Institutul Politehnic Bucureşti (1951–1956); doctorat.

Profesia de bază: inginer economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1948; **membru de partid din 1955**; asistent şi conferenţiar la Facultatea de Mecanică a Institutului Politehnic Bucureşti (1956–1965 şi 1972–1979); membru al C.C. al U.T.M. (1956–1957); şef al Secţiei studenţi şi adjunct al şefului Secţiei organizatorice a C.C. al U.T.M.; secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. şi al Comitetului U.T.M. la Institutul Politehnic Bucureşti; membru al biroului Comitetului de partid al Centrului universitar Bucureşti şi al biroului C.C. al U.T.M. (în iun. 1956–31 mart. 1962); secretar al C.C. al U.T.M., preşedinte al Consiliului U.A.S.R.

(31 mart. 1962–2 nov. 1965); adjunct al şefului Secţiei Ştiinţă a C.C. al P.C.R. (2 nov. 1965–1967); preşedinte al Consiliului U.A.S.R.; prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (1967–7 mai 1972); prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (din 21 oct. 1969); adjunct al şefului (1972–1979) şi şef (1981–1 nov. 1982) al Secţiei Cancelarie a C.C. al P.C.R.; şef al Protocolului de Stat (7 mai 1972–1973); şef de cabinet la Preşedinţia R.S.R. (din 1974); preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (3 nov. 1982–18 iun. 1988); profesor universitar la Institutul Politehnic Bucureşti (aug. 1988–1989).

Lucrări: *Contribuţii la studiul capacităţilor de producţie în industria constructoare de maşini*, lucrare distinsă cu premiul II pe ţară; *Iniţiere în cibernetica sistemelor industriale* (colaborator), Editura Tehnică, Bucureşti, 1975; *Capacitatea de producţie în construcţia de maşini, metode de calcul* (prefaţă), Editura Tehnică, Bucureşti, 1972.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Timişoara-Sud-Est, reg. Banat (1965–1969), nr. 5 Holboca, jud. Iaşi (1969–1975) şi jud. Harghita (1985–1989); vicepreşedinte al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (13 mart. 1969).

Distincţii: Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1984).

BEJAN MARIANA ADRIANA

(n. 18 nov. 1944, com. Lovrin, jud. Timiş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–24 nov. 1989**).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială (1962–1968); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. (1958); inginer (1968), inginer principal (1977), inginer tehnolog şi şef de atelier (1982–mart. 1985) la Întreprinderea de Tricotaje „Zimbrul“ din Suceava; **membru de partid din 1969;** membru (1972) şi secretar (1979) al Comitetului de partid al Întreprinderii de Tricotaje „Zimbrul“ din Suceava.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Suceava-Nord, jud. Suceava (1985–1989).

BEJAN DUMITRU

(n. 15 sept. 1928, com. Bogdăniţa, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**12 aug. 1969–24 nov. 1989**).

Studii: cinci clase primare (1935–1940); Şcoala de un an a Comsomolului de la Moscova (1949); Facultatea de Filozofie, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (din 1958); Institutul pentru Pregătirea Cadrelor în Problemele Conducerii Social-Politice, specialitatea ştiinţe-politice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1974).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic la un atelier din com. Bogdăniţa (1941–1945); sculer pe un şantier din Galaţi (mai-aug. 1945 şi 1946); instructor şi responsabil organizatoric al Comitetului judeţean Covurlui al Tineretului Progresist (aug. 1945–1946); **membru de partid din oct. 1946**; responsabil al Secţiei educaţie şi cultură a Comitetului judeţean U.T.C. Hunedoara (mart. 1947); adjunct al şefului şi şef al Secţiei Pionieri a C.C. al U.T.M. (1950–1956); membru al biroului C.C. al U.T.M.; prim-secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti (în sept. 1956); instructor al Secţiei Organizaţii de Masă a C.C. al P.M.R. (sept. 1961–1 nov. 1963); secretar al Consiliului Central al Sindicatelor (1 nov. 1963–27 dec. 1965); prim-adjunct al ministrului Comerţului

Exterior (12 ian. 1966–18 nov. 1969); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (mart. 1975–25 ian. 1977); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (27 ian. 1977–3 aug. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (6 oct. 1982–18 dec. 1984); ministru secretar de stat la Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (21 dec. 1984–13 dec. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 15 Comănești, reg. Bacău (1965–1969), nr. 6 Independența, jud. Galați (1975–1980) și nr. 13 Leu, jud. Dolj (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (18 mart. 1975–9 iul. 1977).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1969), clasa a III-a (1971).

BELDIE CAMELUȚA (n. BĂNICĂ)

(n. 15 sept. 1930, com. Urechești, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); **membru** al **C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989)**.

Studii: Facultatea de Chimie, Universitatea „Al.I. Cuza“ Iași; doctorat; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor de chimie.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; rector al Institutului Politehnic Iași (1984, mart. 1985); membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (din 13 dec. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Tătărași, jud. Iași (1980–1985) și nr. 2 Iași-Nord-Est, jud. Iași (1985–1989); membru (29 mart. 1980) și secretar (29 mart. 1985) al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N.

BELIGAN RADU

(n. 14 dec. 1918, sat Galbeni, com. Filipești, jud. Bacău)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Institutul de Artă Dramatică.

Profesia de bază: actor.

Activitate și funcții: membru al Comitetului Național Jubiliar „I.L. Caragiale“ (din 15 dec. 1951); **membru de partid din 1959**; actor la Teatrul de Comedie din București (1965); director al Teatrului Național din București (1967–în 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Vaslui, reg. Iași (1961–1969) și nr. 1 Vaslui, jud. Vaslui (1969–1975); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (13 mart. 1969).

Distincții: Medalia „Muncii“ (1949); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Titlul de „Artist Emerit al R.P.R.“ (1952); Titlul de „Artist al Poporului“ (1962); Ordinul „23 August“ clasa a III-a, (1964), clasa I (1978); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa I (1967); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1985).

BENESCU PARASCHIV

(n. 27 oct. 1925, com. Vlădeni, jud. Ialomița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979), **membru al C.C. al P.C.R.**

(**23 nov. 1979–22 nov. 1984**); **membru al Comisiei Centrale de Revizie** (**12 aug. 1969–28 nov. 1974**).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Studii Economice (fără examen de stat); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; membru al biroului Comitetului regional de partid Galați (din 25 mai 1965); secretar al Comitetului județean de partid Brăila (1969–21 iul. 1976); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din 21 iul. 1976); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (16 oct. 1978–24 sept. 1985); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Galați; ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Arabă Siriană (23 mart. 1985–1 febr. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Corod, jud. Galați (1969–1975) și nr. 7 Pechea, jud. Galați (1980–1985); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1980).

BENȚE ECATERINA (TEREZIA)

(n. 24 nov. 1939, Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitate: maghiară.

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; membru al biroului Comitetului județean de partid Maramureș; secretar pentru problemele muncii de partid în agricultură (1980–16 mai 1983) și secretar pentru probleme organizatorice (16 mai 1983–iul. 1984) al Comitetului județean de partid Satu Mare; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Maramureș (din 6 nov. 1984).

BEREZIȚCHI DUMITRU

(n. 4 oct. 1920, Storojineț, Ucraina)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: șapte clase primare; școală antifascistă de trei luni de la Moscova (1943); curs de partid de trei luni (iun. 1948); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (1951).

Profesia de bază: zidar.

Activitate și funcții: ucenic și zidar la antreprize de construcții și meseriași din Bacău (1936–1942); încorporat la Regimentul 27 Infanterie Bacău (febr. 1942); a luptat la Cotul Donului (sept. 1942); prizonier în lagărul de la Tamalov, fiind folosit ca translator (din sept. 1942); agitator într-un lagăr de prizonieri români (din 1943); s-a înscris în Divizia „Tudor Vladimirescu" (1943); comandant secund, responsabil cu educația, cultura și propaganda, cu grad de sergent major la Regimentul 27 Infanterie (din mart. 1945); zidar la Bacău (aug. 1946–iun. 1947); responsabil cu agitația și propaganda și secretar al Comitetului de partid la Fabrica de cherestea a domeniilor Bucovinei (iun. 1947); secretar al Comitetului de partid al plășii Bacău (sept. 1948); secretar al Comitetului de partid al plășii Târgu Ocna (iun. 1949); șef al Secției agrare (1950–1953) și prim secretar (din aug. 1953) al Comitetului regional de partid Bacău.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Tg. Ocna, reg. Bacău (1957–1961).

BERGHIANU MAXIM

(n. 19 aug. 1925, Sighişoara, jud. Mureş)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (**28 dec. 1955–25 iun. 1960**); **membru al C.C. al P.M.R./P.C.R.** (**25 iun. 1960–22 dec. 1989**); **membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.** (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**); **membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.** (**12 aug. 1969–28 nov. 1974).**

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea Muncitorească; Facultatea de Economie Generală, Institutul de Studii Economice București; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1962).

Profesia de bază: tehnician gaz metan.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; activist de partid (1948); instructor (11 oct. 1951–1952) şi adjunct al şefului secției (1952–2 iun. 1955) la Secția Organe Conducătoare de Partid a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Stalin (din 2 iun. 1955–în 1958); adjunct al şefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (iul. 1962–24 oct. 1963); prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (24 oct. 1963–1965); membru al biroului Comitetului regional de partid Cluj (din 25 mai 1965); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (22 dec. 1965–13 oct. 1972); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (13 oct. 1972–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ilfov (7 mart.–24 iun. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare, şef al Departamentului Industriei Alimentare (27 ian. 1979–30 mart. 1981); ministrul Muncii (30 mart. 1981–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Mediaş, reg. Braşov (1957–1961), Victoria, reg. Braşov (1961–1965), nr. 7 Ocna Mureş, reg. Cluj (1965–1969), nr. 1 Tractorul, jud. Cluj (1969–1975), Băileşti, jud. Dolj, (1975–1980), nr. 7 Adamclisi, jud. Constanța (1980–1985) şi nr. 7 Aleşd, jud. Bihor (1985–1989); preşedinte al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (13 iul. 1978–2 apr. 1979).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei“ (1969); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a.

BERNEA MARIA

(n. 11 mart. 1948, com. Crângeni, jud. Teleorman)
Membru al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Ştiințe Politico-Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician horticol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967**; organizator de partid; președinte al C.U.A.S.C. Teleorman (ian. 1989).

BICHI IUGENIA (n. UNTARU EUGENIA)

(n. 7 sept. 1934, București; d. 16 aug. 2004, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Finanțe şi Credit.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968**; director adjunct științific la Institutul de Finanțe, Circulație Monetară și Prețuri (1984); adjunct al ministrului Finanțelor (8 mart. 1986–1989); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

BISTRICEANU VICTORIA

(n. 6 nov. 1946, Craiova, jud. Dolj)
Membru al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Tehnologia Produselor Alimentare; Facultatea de Științe Economice; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1989).

Profesia de bază: inginer industrie alimentară.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970**; instructor la Secția pentru problemele muncii de partid în agricultură (până la 23 febr. 1983); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj; membru al biroului Comitetului județean de partid Dolj (din 23 febr. 1983); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Dolj (1989).

BIVOL MANOLE

(n. 18 sept. 1934, Câmpulung, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–24 nov. 1989**).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: maistru prelucrare prin așchiere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; prim-secretar al Comitetului municipal de partid Pitești (1984); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Vâlcea (mai 1986).

BLAJ DUMITRU

(n. 1922, com. Mircești, jud. Iași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Agronomie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; director al Fabricii de Zahăr Bucecea, jud. Botoșani (1966–în iul. 1984).

BLAJ GHEORGHE

(n. 4 oct. 1925, sat Sudrigiu, com. Rieni, jud. Bihor; d. 1988, Baia Mare)
Membru al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–22 nov. 1984**).

Studii: Școala primară în Sudrigiu (1932–1938); Școala de partid de șase luni (1950); Facultatea de Economie Generală, Institutul de Studii Economice; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1957–1960).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: ucenic și lăcătuș la o fabrică de cherestea din Sudrigiu (1939–1942);

lăcătuş la Uzinele Reşiţa (1942) şi la Fabrica de zahăr din Timişoara (mart. 1943–1949); **membru de partid din mart. 1945**; membru al Comitetului sindical pe fabrică şi secretar al celulei de partid (după 23 aug. 1944–1948); instructor al Comitetului judeţean de partid Timiş (1949–sept. 1950); şef al Sectorului pentru pregătirea şi perfecţionarea cadrelor conducătoare de partid, sindicale şi de U.T.M. al Comitetului regional de partid Arad (din sept. 1950); adjunct al şefului Secţiei organelor conducătoare de partid, sindicale şi de U.T.M. a Comitetului regional de partid Arad (până în 1954); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Arad (apr. 1954–1957); secretar al Comitetului regional de partid Baia Mare (25 oct.-dec. 1960); secretar al Comitetului regional de partid Maramureş (din dec. 1960); membru al biroului Comitetului regional de partid Maramureş (din 25 mai 1965); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Maramureş (febr. 1968–25 ian. 1977) şi Bihor (25 ian. 1977–22 ian. 1982); preşedinte al UCECOM (22 ian.–5 oct. 1982); preşedinte al Consiliului judeţean al sindicatelor Arad (1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 18 Borşa, reg. Maramureş (1965–1969), nr. 7 Borşa, jud. Maramureş (1969–1980) şi nr. 8 Dr. Petru Groza, jud. Bihor (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie şi activitate economico-financiară a M.A.N. (18 mart. 1975–11 nov. 1978); membru al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N.; membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1980).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1961); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1969).

BLAJOVICI PETRE (PETRU)

(n. 26 aug. 1922, sat Inand, com. Cefa, jud. Bihor) **Membru supleant al C.C. al P.M.R.** (**25 iun. 1960–23 iul. 1965**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**23 iul. 1965–23 nov. 1979**); **membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.** (**12 aug. 1969–28 nov. 1974**); **membru al Comisiei Centrale de Revizie** (**23 nov. 1979–22 nov. 1984**).

Studii: Şcoala medie de partid din Cluj (mart. 1950); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; doctor în ştiinţe economice.

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic lăcătuş la Fabrica „Fulgerul“ din Oradea (1937–1940); lăcătuş la un atelier de fierărie din Inand (1940–1943) şi la Fabrica „Mustad şi fiii“ din Timişoara (sept. 1943–mai 1944); stagiul militar (mai 1944–oct. 1946); secretar al Comitetului comunal Inand al Frontului Plugarilor (din oct. 1946); lăcătuş (iun. 1947–oct. 1948) şi secretar al Comitetului de partid (febr.-oct. 1948) la Întreprinderile Comunale Oradea; **membru de partid din dec. 1947**; responsabil al Comisiei de presă a Secţiei de propagandă şi agitaţie a Comitetului judeţean de partid Bihor; secretar al Comitetului de partid din plasa Vaşcău (oct. 1948–sept. 1949); secretar al Comitetului de partid din plasa Beiuş (sept. 1949–mart. 1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid Câmpeni (1950); membru al Comitetului regional de partid Cluj (din 1951); secretar cu probleme economice şi secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Cluj (iun. 1952–oct. 1954); şef al Sectorului sfaturi populare din Secţia Organe Conducătoare de Partid, Sindicale şi de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (oct. 1954–16 febr. 1957); prim-secretar al Comitetului regional de partid Timişoara (17 iun.-dec. 1960); prim-secretar al Comitetului regional de partid Banat (dec. 1960–1965); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (18 mart. 1965–9 dec.

1967); ministrul Muncii (9 dec. 1967–13 mart. 1969); preşedinte al Comitetului pentru Problemele Administraţiei Locale (2 iun. 1969–19 apr. 1973); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bihor (19 apr. 1973–25 ian. 1977); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale; ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare, şef al Departamentului Industriei Alimentare (27 ian. 1977–22 febr. 1980); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Zimbabwe (16 mai 1980–1 iul. 1983); preşedinte al Uniunii judeţene a cooperativelor meşteşugăreşti Bihor (iul. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Boaşa, reg. Banat (1961–1965), nr. 16 Oţelul Roşu, reg. Banat (1965–1969) şi nr. 1 Oradea Nord, jud. Bihor (1969–1980); membru al Comisiei pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N. (18 mart. 1975–9 iul. 1977).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Medalia „A 25 a aniversare a eliberării patriei“ (1969); Ordinul „23 August“ clasa I (1971); Medalia sovietică „Victoria“; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Medalia „10 ani de la înfiinţarea primelor unităţi ale armatei populare române“.

BLEAHU ELENA

(n. 20 mai 1941, com. Coroisânmartin, jud. Mureş)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: ţesătoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960**; secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sibiu (din 24 sept. 1984); membru al Comisiei Naţionale de Demografie.

BLEGAN NICOLAE

(n. 16 mai 1935, com. Petreşti, jud. Dâmboviţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: şcoala medie tehnică, şcoala de partid de două luni.

Profesia de bază: ţăran cooperator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1959**; şef de fermă la C.A.P. Petreşti, jud. Dâmboviţa (1987).

BOABĂ ALEXANDRU

(n. 17 aug. 1927, sat Valea Mare, com. Priboieni, jud. Argeş; d. 1995, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**) şi **membru al C.C. al P.C.R.** (**12 aug. 1969–28 nov. 1974**).

Studii: Liceul Militar din Craiova (1939–1947); Institutul de Petrol şi Gaze din Bucureşti (1948–1949); Institutul de Petrol şi Gaze „Gunchin“ din Moscova (1949–1954).

Profesia de bază: tehnolog în prelucrarea ţiţeiului.

Activitate şi funcţii: responsabil voluntar pe

probleme sportive la Comitetul U.T.C. Curtea de Argeş (1947); brigadier pe şantierul Bumbeşti-Livezeni (mart.-aug. 1948); instructor extrabugetar al Centrului Universitar Bucureşti şi secretar al Comitetului U.T.M. din Institutul de Petrol şi Gaze (1948–1949); inginer-şef al instalaţiei D.V.A. de la Biroul de ulei al Rafinăriei nr. 3 Ploieşti (iul. 1954–1955); director al Rafinăriei nr. 3 Teleajen (1955–oct. 1960); membru al Comitetului de partid al Rafinăriei nr. 3 Teleajen; membru al Comitetului orăşenesc şi regional de partid Ploieşti (1956); director al Rafinăriei nr. 7 Brazi (din oct. 1960); secretar general al Ministerului Industriei Petrolului şi Chimiei (18 ian. 1962–7 febr. 1963); adjunct al ministrului Industriei, Petrolului şi Chimiei (din 7 febr. 1963); ministrul Petrolului (21 aug. 1965–13 mart 1969 şi 17 sept. 1970–29 mart. 1971); ministrul Industriei Chimice (13 mart. 1969–17 sept. 1970); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Iran şi Sultanatul Oman (13 nov. 1974–10 aug. 1978); director general al Centralei de Rafinării şi Petrochimie Ploieşti (21 aug. 1978–9 mart. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Mizil, reg. Ploieşti (1957–1961), nr. 4 Brazi, reg. Ploieşti (1961–1965), nr. 9 Ceptura, reg. Ploieşti (1965– 1969) şi nr. 12 Băicoi, jud. Prahova (1969–1975); membru al Comisiei economico-financiare a M.A.N. (oct. 1957); vicepreşedinte al Grupului parlamentar român de legătură şi prietenie cu Belgia (1957).

Distincţii: Medalia „Muncii“ (1959); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1969).

BOANTĂ VIOREL

(n. 31 mart. 1944, Petrila, jud. Hunedoara; d. 1997, Petrila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Mine; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1971**; director al Întreprinderii Miniere Lonea, jud. Hunedoara (1984).

BOB MARIA

(n. 27 ian. 1948, com. Dăbâca, jud. Cluj; d. 2002, Dej, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Şcoala tehnică de maiştri; şcoală de partid de trei luni.

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1977**; maistru (1984–1989) şi secretar al biroului organizaţiei de bază de partid (din sept. 1984) la Combinatul de Prelucrare a Lemnului Bistriţa.

BOBEICĂ SALOMEA (SALOMIA)

(n. 1 aug. 1952, com. Olanu, jud. Vâlcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; curs postuniversitar.

Profesia de bază: ţesător textile.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970**; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (4 nov.-22 dec. 1989).

BOBOȘ ȘTEFAN

(n. 20 iul. 1923, Onești, jud. Bacău)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–1 nov. 1978).

Studii: Facultatea de Științe Economice, Institutul de Studii Economice; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență (sept. 1948–aug. 1949).

Profesia de bază: muncitor forestier.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la Fabrica de Cherestea Union, jud. Bacău (1937–1940); vânzător la un depozit de cherestea din Onești (din 1940); voluntar la Regimentul 2 Vânători București, a luptat pe frontul antisovietic, apoi a participat la campania din vest, până în Cehoslovacia (febr. 1941–1945); **membru de partid din oct. 1945**; secretar de celulă, activist (1945–1946) și responsabil (ian. 1946–febr. 1947) al Secției organizatorice a Comitetului de partid al plășii Târgu Ocna; responsabil al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Neamț (febr. 1947–iul. 1948); delegat la Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R. (din iul. 1948); secretar al Comitetului județean de partid Neamț (aug. 1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Suceava (21 febr. 1952–10 mai 1954); instructor al C.C. al P.C.R. (din 10 mai 1954); director comercial al Combinatului Lemnului Bacău; președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular regional Bacău (1962–în nov. 1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Bacău (din 25 mai 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (1969–7 mart. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Bulgaria (7 iun. 1978–13 ian. 1979); director adjunct al Combinatului de Industrializarea Lemnului Bacău (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Sagna, reg. Bacău (1957–1961–1969), nr. 9 Poiana Teiului, jud. Neamț (1969–1975) și nr. 8 Târgu Neamț, jud. Neamț (1975–1980); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1975–13 iul. 1978).

Distincții: Medalia „A 5 a aniversare a R.P.R." (1953); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957), clasa I (1962); Medalia „A 10 a aniversare a înființării R.P.R." (1957); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1959); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a II-a (1971); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist".

BOBU EMIL

(n. 22 febr. 1927, com. Vârfu Câmpului, jud. Botoșani)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960-23 iul. 1965); **membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965-22 dec. 1989)**; **membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (25 iul.-28 nov. 1974)**; **membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974-22 dec. 1989)**; **membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982-22 dec. 1989)**.

Studii: șapte clase primare (1934–1941); școală de trei luni pentru pregătirea de pedagogi C.F.R. de la București (iul.-sept. 1948); Școala juridică de un an din Iași (din aug. 1949); Facultatea de Științe Juridice, curs fără frecvență (1954–1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: ucenic la Atelierele C.F.R. Nicolina Iași (1943-1945); **membru de partid din nov. 1945;** secretar al celulei de partid în școala de ucenici (1945-1947); responsabil cu probleme de tineret la Atelierele C.F.R. Iași (din 1947); secretar al biroului organizației de bază de partid (1948) și pedagog (sept. 1948) la căminul de ucenici C.F.R. Pașcani; consilier juridic principal la Ministerul Justiției (din 1950); locotenent-major (1950), procuror la Parchetul Militar București (în 1950); căpitan (1952); procuror la Procuratura Generală a R.P.R. (din 1952); instructor al Sectorului juridic (mart.-nov. 1953) și locțiitor șef de sector (nov. 1953-nov. 1958) la Secția Administrativă a C.C. al P.M.R.; instructor al Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R. (din nov. 1958); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular regional Suceava (1965-în nov. 1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Suceava (din 25 mai 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (până la 11 dec. 1972); consilier al secretarului general al P.C.R. (din 11 dec. 1972); ministru de Interne (17 mart. 1973-18 mart. 1975); șef al Secției pentru Probleme Militare și de Justiție a C.C. al P.C.R. (din 26 nov. 1975); vicepreședinte al Consiliului de Stat (18 mart. 1975-2 apr. 1979); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R., coordonator al următoarelor organizații: U.T.C., U.A.S.C.R., Consiliul Național al Pionierilor și Comitetul foștilor luptători antifasciști (în 9 mart. 1977); președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (din 30 ian. 1979); ministrul Muncii (1 febr. 1979-24 febr. 1981); viceprim-ministru al Guvernului (7 ian. 1980-21 mai 1982); președinte al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (până la 21 mai 1982); președinte al Consiliului Organizațiilor Economico-Sociale (din 3 iun. 1982); adjunct al ministrului Energiei Electrice (17 mart. 1984-17 oct. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Verești, reg. Suceava (1961-1965), nr. 17 Vârful Câmpului, reg. Suceava (1965-1969), nr. 11 Boroaia, jud. Suceava (1969-1975), nr. 1 Copou, jud Iași (1975-1980), nr. 3 Moreni, jud. Dolj (1980-1985) și nr. 1 Craiova, jud. Dolj (1985-1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1959); Medalia „Muncii" (1954, 1957), clasa I (1962); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1964), clasa I (1977); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a II-a (1971), clasa I (1987); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă" (1984); Medalia „25 de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în R.S.R." (1987).

BOBU MARIA

(1 mart. 1925, com. Măgura, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**18 dec. 1982–22 nov. 1984**); **membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989**).

Studii: patru clase elementare (1932– 1936); Școala juridică de un an din București (1949); Facultatea de Drept, curs fără frecvență (1950–1952).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: casnică (1936–1944); muncitoare la o fabrică de perii din București (1944–1949); **membru de partid din 1945**; judecător la judecătoriile Urziceni și Ocolul II București (1950–1952); procuror la Procuratura Feroviară

Bucureşti (1951–1955) şi la Procuratura Generală (1955); procuror-şef la Procuratura Regională Suceava (1959); procuror la Direcția de studii şi documentare din cadrul Procuraturii Generale (1973); membru al Consiliului de conducere al Procuraturii (în 1974); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Femeilor (în 1974); membru al biroului organizației de bază de partid din cadrul Procuraturii Județene Suceava (în 1974); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 24 oct. 1975); adjunct al ministrului Justiției (21 mai 1982–5 oct. 1987); procuror, inspector la Procuratura Generală a R.S.R. (din 24 mai 1982); ministrul Justiției (5 oct. 1987–22 dec. 1989); membru al Comisiei Naționale de Demografie; conducător al delegației române la Consfătuirea C.A.E.R. pentru probleme juridice de la Praga (dec. 1987); membru al Biroului executiv al Asociației Juriştilor (în 1988); vicepreşedinte al Consiliului Național al Femeilor (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Constanța-Nord, jud. Constanța (1985–1989).

BODNĂRAȘ EMIL (EMILIAN)

(n. 10 febr. 1904, Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava; d. 24 ian. 1976, Bucureşti).
Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (**21 oct. 1945–24 ian. 1976**); **membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.** (**24 febr. 1948–23 iul. 1965**); **membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974**); **membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974), membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–ian. 1976).**

Studii: Şcoala Militară de Ofițeri de Artilerie din Timişoara (1925–1927).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: a activat în mişcarea comunistă din 1924; degradat şi exclus din armată pentru dezertare în U.R.S.S. (febr. 1932); condamnat la 10 ani muncă silnică prin sentința nr. 39/15 mai 1935, pentru dezertare în timp de pace şi sustragere de acte; prin Decretul Regal nr. 3351/1940 i s-a redus pedeapsa la 2 ani şi 6 luni, fiind reținut la Caransebeş (28 iun. 1940–12 nov. 1942); **membru de partid din 1940**; mic comerciant de var, ciment şi țiglă în oraşele Galați, Buzău şi Braşov (12 nov. 1942–8 febr. 1944); secretar general la Preşedinția Consiliului de Miniştri (în sept. 1945, 1946); ministru subsecretar de stat la Preşedinția Consiliului de Miniştri (23 nov. 1946–23 dec. 1947); ministru de Război (23–30 dec. 1947); ministrul Apărării Naționale (30 dec. 1947–24 mart. 1950); ministrul Forțelor Armate (24 mart. 1950–3 oct. 1955); general de armată (3 oct. 1951); vicepreşedinte (20 aug. 1954–3 oct. 1955 şi 19 mart. 1957–21 aug. 1965) şi prim-vicepreşedinte (3 oct. 1955–19 mart. 1957 şi 21 aug. 1965–9 dec. 1967) al Consiliului de Miniştri; ministrul Transporturilor şi Telecomunicațiilor (19 mart. 1957–17 apr. 1959); vicepreşedinte al Consiliului de Stat al R.S.R. (din 9 dec. 1967); membru al Consiliului Apărării al R.S.R (din 7 apr. 1969).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Câmpulung (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect: Câmpulung (1948–1952), Suceava, reg. Suceava, (1952–1957), Câmpulung, reg. Suceava (1957–1961), nr. 6 Pueşti, reg. Iaşi (1961–1965), nr. 1 Iaşi-Nord, reg. Iaşi (1965–1969), nr. 1 Iaşi-Nord-Vest, jud. Iaşi (1969–1975) şi nr. 1 Suceava, jud. Suceava (1975–1976).

Distincții: Ordinul Republicii Ungare (1947); Ordinul cehoslovac „Leul Alb" în grad de mare cruce (1947); „Ordinul Muncii" clasa I (1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa I (1948, 1954); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I (1949); Ordinul „Meritul Militar" clasa I (1955); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera

şi Ciocanul“ (1959); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Medalia „A 20-a aniversare a Zilei Forţelor Armate ale R.P.R.“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei“ (1969); Medalia „Victoria Socialismului“ (1971).

BODOAŞCĂ GHEORGHE MIHAI

(n. 24 mai 1943, com. Ruginoasa, jud. Iaşi)
Membru al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–24 nov. 1989**), **membru al Comisiei Centrale de Revizie** (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Economico-Politice; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962**; prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Paşcani (până la 20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (din 20 ian. 1983); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului judeţean de partid Botoşani (oct. 1984–1989).

BOGA CELA IOANA

(n. 4 iul. 1928, com. Turburea, jud. Gorj; d. 2003, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**).

Studii: 11 clase medii; curs de partid de trei luni (1949); Şcoala de partid de un an (1952); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1959–1962).

Profesia de bază: richtuitoare.

Activitate şi funcţii: richtuitoare la „Tăbăcăria Naţională“ Bucureşti (1942–1946 şi 1949–1951); **membru de partid din sept. 1945;** responsabil cultural la Comitetul de partid la „Tăbăcăria Naţională“ Bucureşti (din 1949); instructor la Secţia organizatorică (din 1950) şi la Secţia organelor conducătoare de partid, sindicat şi de U.T.M. (din sept. 1952) ale Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti; secretar al Comitetului de partid la Fabrica de Confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ Bucureşti (din 1954); membru (din mart. 1955) şi secretar (din 12 mai 1956) al Comitetului de partid la Întreprinderea „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ Bucureşti; secretar al Comitetului organizatoric central pentru reorganizarea mişcării de femei (din oct. 1957); instructor la Secţia Organizaţiilor de Masă a C.C. al P.M.R. (1962–8 iun. 1965); secretar al Comitetului executiv al Consiliului Naţional al Femeilor (din 8 iun. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 19 Coţuşca, reg. Suceava (1965–1969).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1958).

BOGDAN EUGENIA

(n. 23 iul. 1941, com. Apele Vii, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–22 nov. 1984**).

Studii: Facultatea de Geografie.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960**; secretar al Comitetului comunal de partid Apele Vii (în 1979).

BOGDAN RADU (IOAN)

(n. 18 ian. 1923, Bacău)
Membru al C.C. al P.C.R. (**28 nov. 1974–23 nov. 1979**).

Studii: Facultatea de Electromecanică (1941–1946); doctorat.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: inginer, şef al Serviciului fabricație şi inginer-şef la atelierele centrale ale Întreprinderii de Transporturi Braşov (1946–1951); **membru de partid din 1947**; instructor la Secția Industrie Uşoară a C.C. al P.M.R. (1951); şef de lucrări, şef de laborator la Institutul de Mecanică Aplicată al Academiei R.P.R. (din 1951); director adjunct ştiințific şi şef al Sectorului teoria mecanismelor (1954–1964); şef de sector al Centrului de mecanica solidelor, profesor la Institutul Politehnic Bucureşti (din 1964); secretar general la Ministerul Minelor (13 oct. 1969–16 mart. 1970); secretar general la Ministerul Industriei Miniere şi Geologiei (16 mart. 1970–3 apr. 1971); secretar general la Ministerul Minelor, Petrolului şi Geologiei (3 apr. 1971–3 mai 1978); rector al Universității din Braşov (din 1972); membru al Comitetului județean de partid Braşov (1973); adjunct al ministrului Educației şi Învățământului (9 aug. 1974–8 febr. 1977); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului şi Geologiei (19 mart. 1974–3 mai 1978); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Japonia (30 mai 1978–18 iul. 1986).

BOIANGIU CRISTIAN

(n. 4 oct. 1938, com. Pleşoiu, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–24 nov. 1989**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic Bucureşti.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; director al Combinatului Metalurgic Tulcea (dec. 1978–1989).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 1 Tulcea, jud. Tulcea (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie şi activitate economico-financiară a M.A.N. (29 mart. 1985).

BOLNAVU IOAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**21 iul. 1972–28 nov. 1974**).

Activitate și funcții: secretar al Comitetului de partid al Hidrocentralei Lotru (1972).

BOLOGA ILIE

(n. 14 sept. 1933, com. Tâmna, jud. Mehedinți)
Membru al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–24 nov. 1989**).

Studii: Facultatea de Ştiințe Politico-Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea de Utilaj Chimic „Grivița Roşie" Bucureşti (în 1974); preşedinte al Consiliului municipal al sindicatelor Bucureşti (mart. 1986); prim-vicepreşedinte al

Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (8 nov.-22 dec. 1989).

BOLOJAN VICTOR

(n. 6 nov. 1922, com. Aștileu, jud. Bihor)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: șapte clase primare; Școala de partid de șase luni (febr.-aug. 1950); Facultatea de Drept; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (din sept. 1963).

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: ucenic rotar la Fabrica „Refractara" din Aștileu (din 1937); mobilizat în armata maghiară (1943–1944); **membru de partid din ian. 1946**; responsabil și secretar al resortului economic și întrecerii socialiste al Comitetului sindical Aleșd (din febr. 1949); secretar al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid din județul Bihor (1949–1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid Oradea (1950–1953); secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Oradea (mai 1953–1956); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Oradea (ian. 1956–aug. 1958); prim-secretar al Comitetului regional de partid Oradea (din aug. 1958–în mai 1960); prim-secretar al Comitetului regional de partid Crișana (până la 5 aug. 1963); adjunct al șefului Grupului de instructori teritoriali al C.C. al P.C.R. (din 11 iul. 1966); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (1968–19 apr. 1973); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Bihor (26 apr. 1973–25 nov. 1975); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Ungară (25 aug. 1976–1 iun. 1984), în Nicaragua (17 iul. 1985) și în Republica Cuba (4 mart. 1985–5 apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Derna, reg. Oradea (1957–1961), Tileagd, reg. Crișana (1961–1965) și nr. 4 Biharia, jud. Bihor (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1957); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1959); Medalia „Muncii" clasa I (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a IV-a (1967); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a II-a (1971).

BONTEA ȘTEFAN

(n. 28 mart. 1915, Sighișoara, jud. Sibiu)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–25 iun. 1960).

Studii: patru clase primare; trei clase de ucenici.

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: membru al P.S.D. din 1946; **membru de partid din 1949**.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Târnava Mare (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Târnava Mare (1948–1952) și Radomirești, reg. București (1952–1957).

Distincții: „Ordinul Muncii"; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române".

BORA IOAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Activitate și funcții: membru al Consiliului Superior al Agriculturii (din 5 febr. 1966).

BORCAN AURICA

(n. 31 mai 1951, com. Valea Mare, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.- 22 dec. 1989**).

Studii: liceul agricol; trei luni şcoală de partid.

Profesia de bază: ţăran cooperator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1977**; preşedinte al C.A.P. Valea Mare, jud. Olt (1984).

Distincţii: Medalia „25 de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în R.S.R.“ (1987).

BORDEA GEORGETA

(n. 22 mart. 1933, Brăila)
Membru al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–22 nov. 1984**).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1964–1967).

Profesia de bază: electrician.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958**; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Călăraşi (până la 8 dec. 1981); adjunct al şefului unei comisii a U.G.S.R. (1983).

BORDEA VICTOR

(n. 1 febr. 1934, com. Vişineşti, jud. Dâmboviţa)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**28 nov. 1974–23 nov. 1979**).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician proiectant.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1953**; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Târgovişte (1976).

BORILĂ PETRE (IORDAN DRĂGAN RUSEV)

(n. 13 febr. 1906, Silistra, Bulgaria; d. 2 ian. 1973, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (**24 febr. 1948–12 aug. 1969**); **membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R.** (**24 ian. 1950–20 aug. 1953**); **membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.** (**27 mai 1952–23 iul. 1965**); **membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.** (**23 iul. 1965–12 aug. 1969**).

Studii: Şcoala Superioară de Partid.

Profesia de bază: electromecanic.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C.dR. (1922); secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.dR.; **membru de partid din 1924**; arestat în două rânduri, în urma relaţiilor sale cu cercurile comuniste: la Sofia (o lună) şi la Kosiče (trei luni); a luptat în brigăzile internaţionale din Spania, fiind reprezentantul politic şi militar al grupei de voluntari români pe lângă Comandamentul Brigăzilor Internaţionale (1937); la Moscova, în timpul celui de-al doilea război mondial, a îndeplinit o serie de misiuni cu caracter politic şi militar; a participat la crearea Diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu“ şi a fost

locțiitor politic al acestei unități; ministru adjunct al ministrului Forțelor Armate (7 febr. 1949–20 mart. 1950); ministrul Construcțiilor (20 mart. 1950–2 mart. 1951); președinte al Comisiei Controlului de Stat (2 mart. 1951–17 oct. 1953); ministrul Industriei Alimentare (17 oct. 1953–3 oct. 1955); general-locotenent (în rezervă la 17 aug. 1954); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (20 aug. 1954–3 oct. 1955 și 19 mart. 1957–18 mart. 1965); prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (3 oct. 1955–19 mart. 1957); membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (din 19 mart. 1965, reales la 9 dec. 1967); secretar al Comitetului județean de partid Constanța (1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ.elect.: București (1948), Stalin-Vest, reg. Stalin (1952–1957), Steagul Roșu, reg. Stalin (1957–1961), Steagul Roșu, reg. Brașov (1961–1965) și nr. 1 Steagul Roșu, jud. Brașov (1965–1969).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1956); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa I; Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I; „Ordinul Muncii" clasa a II-a; Ordinul „23 August" clasa I (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R." (1961); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei" (1964); Medalia „A 20–a aniversare a Zilei Forțelor Armate ale R.P.R." (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966).

BORȘ ROZALIA (n. MOGOȘ)

(n. 24 ian. 1933, Târgu Mureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Electrotehnică.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: inginer proiectant (iun. 1957), șef al Centrului tehnic (1961) și șef al Serviciului tehnic proiectare (1967) la P.T.T.R. Târgu Mureș; **membru de partid din 1961**; membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Mureș (din 25 mai 1965); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (1969–1975); membru în Biroul executiv al Consiliului județean al sindicatelor Mureș (1974); președinte al Comisiei pentru probleme economice și profesionale; președinte al Comitetului județean al femeilor Mureș (febr. 1969–1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1965–1969).

BOTEZATU PETREA

(n. 8 iul. 1927, com. Schela, jud. Galați)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala generală.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; președinte al C.A.P. Schela (1962–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Pechea, jud. Galați (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

BOȚIOC ANGELA (EUGENIA)

(n. 15 oct. 1931, sat Unimăt, com. Acâș, jud. Satu Mare)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul Pedagogic (trei ani); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: profesor de limba şi literatura română.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955**; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Maramureş (la 11 dec. 1979).

BOZDOG NICOLAE

(n. 23 iul. 1921, Bucureşti; d. 2002, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); **membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979)**.

Studii: Liceul „Marele Voievod Mihai“ din Bucureşti (1933– 1941); Academia Comercială (1941–1942 şi 1946–1947).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: stagiul militar (1942–1945); economist la Direcţia Generală a Controlului Economic (din nov. 1947); economist la Comitetul de Stat al Planificării (1948–apr. 1954); director al Direcţiei Planificării din Ministerul Comerţului (apr. 1954–iun. 1961); secretar general la Ministerul Comerţului (29 iun. 1961–mart. 1962); adjunct al ministrului Comerţului Interior (mart. 1962–14 febr. 1967); preşedinte al Colegiului Oficiului Naţional de Turism (14 febr. 1967); ministrul Comerţului Interior (13 mart. 1969–13 oct. 1972); prim-adjunct al ministrului Comerţului Interior (23 oct. 1972–26 mai 1980); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe şi director general al Centralei pentru recuperarea şi valorificarea materialelor refolosibile (26 mai 1980–29 ian. 1987).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a V-a, clasa a II-a (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a.

BRAD ION

(n. 8 nov. 1929, Târnăveni, jud. Mureş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filologie, Universitatea „Babeş“ din Cluj (1952).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** adjunct al şefului Secţiei Literatură şi Artă a C.C. al P.C.R. (din 2 nov. 1965); vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (din 15 febr. 1968); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); redactor la „Scânteia tineretului“; director al Teatrului „C.I. Nottara“ din Bucureşti (1983–1989); secretar al Uniunii Scriitorilor; ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Elenă (10 oct. 1973–9 iul. 1983); director în Ministerul Afacerilor Externe; prim-vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (17 iul. 1971–14 iun. 1973); vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste; membru al Uniunii Scriitorilor şi al Colegiului de onoare al Uniunii Scriitorilor (în mart. 1988).

Volume: *Balada împușcaților* (1955), *Cântecele pământului natal* (1956), *Cartea zodiilor* (1982), *Muntele catârilor* (1980), *Întâlnire periculoasă* (1985), *Romanul de familie* (1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 24 Nicolae Bălcescu, Bucureşti (1965–1969), nr. 6 Vatra Dornei, jud. Suceava (1969–1975) şi nr. 7 Răcari, jud. Dâmboviţa (1985–1989); membru al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ (1971).

BRADEA MARIA

(n. 5 sept. 1937, com. Lipova, jud. Arad)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**28 nov. 1974–23 nov. 1979**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**23 nov. 1979–22 dec. 1989**); **membru supleant al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R.** (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Timiș (până la 8 mart. 1982); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (13 ian. 1983–29 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid Satu Mare și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (29 sept. 1984–1989).

Deputat în M.A.N., ales în jud. Satu Mare (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru problemele consiliilor populare și administrația de stat a M.A.N. (1985).

BRAEȘTER ARON

(n. 5 mart. 1903, Pașcani, jud. Iași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955).

Studii: Facultatea de Drept.

Profesia de bază: avocat.

Activitate și funcții: membru al P.S.D. din 1946; **membru de partid din 1948.**

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. București (1948–1952).

Distincții: „Medalia Muncii".

BRAICA ELENA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate și funcții: delegat pentru funcția de vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (2 nov.-22 dec. 1989).

BRANIȘ LADISLAU

(n. 25 mai 1928, Târgu Mureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: opt clase la un liceul industrial, specialitate metalurgie; Institutul de Științe Economice „V.I. Lenin", curs fără frecvență; Facultatea de Economie Generală București.

Profesia de bază: tehnician.

Activitate și funcții: secretar al Comitetului de partid al Regiunii Mureș – Autonomă Maghiară (în 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Mureș, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1965–1969).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1959); Ordinul „23 August" clasa a V-a (1964); Medalia „40 de ani de la crearea P.C.R." (1961); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei" (1964); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii" (1962).

BRATU AURELIA

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

BRATU IOANA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

BREABĂN DUMITRU

(n. 23 oct. 1935, Dorohoi, jud. Botoşani)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–28 nov. 1974**).

Studii: Facultatea de Mecanică; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: inginer stagiar şi inginer-şef la Uzinele Textile Botoşani (1948); **membru de partid din 1960**; inginer-şef la Întreprinderea de Producţie Secundară şi Deservire Suceava (1961); instructor al Comisiei regionale de partid Suceava (1962); adjunct al şefului Comisiei regionale de partid Suceava (1965); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Suceava (în nov. 1966); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid Botoşani (febr. 1968–26 mart. 1979); adjunct al ministrului Industriei Uşoare (9 apr. 1979–28 nov. 1987); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Gospodăririi Fondurilor Fixe (din 28 nov. 1987).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1967); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a III-a (1969); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971).

BREBAN NICOLAE (ALEXANDRU)

(n. 1 febr. 1934, com. Şomcuta Mare, jud. Maramureş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–24 iul. 1972**).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea Bucureşti (1953–1955), continuată la Facultatea de Filologie, Universitatea din Cluj-Napoca (1956–1958).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate şi funcţii: şofer la Ministerul de Finanţe (1955–1956); membru al Fondului Literar (1961); membru al Uniunii Scriitorilor (1965); debutează ca prozator cu romanul *Francisca* (1965); **membru de partid din 1967**; autor al romanelor *În absenţa stăpânilor* (1967), *Îngerul de ghips* (1973); *Don Juan* (1981); distins cu premiul Academiei R.S.R. pentru romanul *Animale bolnave* (1968); redactor-şef al revistei „România literară“ (2 iun. 1970–1971, demisie); membru titular al Asociaţiei Scriitorilor din Bucureşti, Secţia proză (în mart. 1988).

Exclus din Facultatea de Filologie (Cluj) şi Filozofie (Bucureşti) fiindcă provenea dintr-o familie de preoţi. În 1971 a participat la festivalul de la Cannes cu filmul *Printre coloanele verzi*, ecranizat după romanul său *Animale bolnave*. „Acolo a luat legătura cu legionari şi alte elemente reacţionare fugite din ţară, a acordat interviuri, care au fost publicate în presa occidentală, în care îşi exprima dezacordul faţă de măsurile luate pentru îmbunătăţirea activităţii ideologice şi cultural-educative şi prezenta denaturat realităţile din ţara noastră". Exclus din P.C.R. la 16 febr. 1972 şi din rândul membrilor supleanţi ai C.C. al P.C.R. la Plenara din 24 iulie 1972.

BREHUESCU GHEORGHE

(n. 3 aug. 1925, com. Butimanu, jud. Dâmboviţa) **Membru supleant al C.C. al P.C.R.** (**28 nov. 1974–23 nov. 1979**); **membru al Comisiei Centrale de Revizie** (**12 aug. 1969–28 nov. 1974** şi **23 nov. 1979–22 nov. 1984**).

Studii: Facultatea de Finanţe şi Credit; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** membru al biroului Comitetului judeţean de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Iaşi (până la 3 febr. 1977); adjunct al ministrului Finanţelor (8 febr. 1977–8 mart. 1986).

BREITENHOFER ANTON

(n. 10 apr. 1912, Reşiţa; d. 1989, Bucureşti) **Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R.** (**28 dec. 1955–23 nov. 1979**).

Naţionalitatea: germană.

Studii: Şcoala de literatură „Mihai Eminescu" (1949–1954); Facultatea de Filologie; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: ziarist.

Activitate şi funcţii: lăcătuş la Uzinele Reşiţa (1926–1944); **membru de partid din 1939**; trimis să lucreze forţat în U.R.S.S., la Berozovska (1944–1947); controlor mecanic şi director la Uzinele Reşiţa (1947–1948); secretar al Comitetului Antifascist German (1949–1952); adjunct al şefului Secţiei Organe Conducătoare de Partid a C.C. al P.M.R. (în 4 iun. 1952–1954); redactor-şef al ziarului „Neuer Weg" din Bucureşti (1954–9 iun. 1976); membru al Uniunii Scriitorilor (1954) şi al Consiliului Uniunii Scriitorilor (1960–1970); membru al Biroului Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate germană (din 21 oct. 1969); membru al Consiliului de Stat (din 25 mart. 1961, reales la 19 mart. 1965 şi la 9 dec. 1967).

Volume: *Victorie în oraşul muncitoresc* (1952), *Al cincisprezecelea* (1955), *În lumea lui Buckel* (1965), *Pictorul de fete* (1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Biled, reg. Timişoara (1952–1957), Săcălaz, reg. Timişoara (1957–1961), Giarmata, reg. Banat (1961–1965), nr. 30 Peciul Nou, reg. Banat (1965–1969) şi nr. 11 Gătaia, jud. Timiş (1969–1975).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul"; „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1959); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1974), clasa I (1984); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1966); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R." (1961); Premiul Uniunii Scriitorilor (1973).

BREITENSTEIN ERNEST

(n. 23 mart. 1923, Sibiu; d. 1990, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Facultatea de Ziaristică din Leipzig, R.D.G.; curs postuniversitar; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1939**; redactor-șef al ziarului „Neuer Weg" (din 9 iun. 1976–în mart. 1985); vicepreședinte al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană din R.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Oravița, jud. Caraș-Severin (1975–1980) și nr. 7 Miercurea Sibiului, jud. Sibiu (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 13 iul. 1978).

BRENCIU DUMITRU

(n. 1948, sat Popești, com. Tetoiu, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"

Profesia de bază: instalator stații și rețele gaze.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970**; președinte al C.U.A.S.C. Scornicești (în 1982) și al C.U.A.S.C. Movileni, jud. Olt (sept. 1986).

BRINDESCU LETIȚIA (n. CIOLAC)

(n. 3 mart. 1937, com. Comloșu Mare, jud. Timiș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: tehnician textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; președinte al Comitetului județean al femeilor Timiș (oct. 1979).

BRISC ECATERINA (ILEANA)

(n. 14 mart. 1946, Carei, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitate: maghiară.

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: tehnician construcții.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967**; secretar pentru probleme sociale (până la 20 ian. 1983) și secretar pentru probleme de propagandă (din 20 ian. 1983) al Comitetului județean de partid Harghita.

BRUMĂRICĂ ECATERINA

(n. 27 iun. 1930, Alexandria)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Științe Naturale.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955**; președinte al Comitetului județean al femeilor Teleorman (1968); membru al biroului Comitetului județean de partid Teleorman (1972).

BUCŞA REMUS

(n. 8 aug. 1931, Turda, jud. Cluj; d. 1985, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. Cluj (1945–1949); Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov“ (sept. 1953–1956).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate şi funcţii: ucenic (1945–1949) şi strungar în fier (1949–1950) la Atelierele C.F.R. Cluj; activist la Secţia şcoli şi pionieri a Comitetului raional de partid Câmpeni (1950–febr. 1951); activist la Secţia pionieri a Comitetului regional U.T.M. Cluj (din febr. 1951); secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Cluj (din 1952); **membru de partid din 1954**; şef de catedră la Şcoala de partid de doi ani din Cluj (din 1956); secretar al Comitetului regional U.T.M. Cluj (din dec. 1956); membru al biroului Comitetului regional de partid Cluj (din mart. 1957); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Cluj (la 31 mai 1958–1962); membru al biroului Comitetului regional de partid Cluj (din 25 mai 1965); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orăşenesc Cluj (11 febr. 1965–22 sept. 1975); vicepreşedinte al CENTROCOOP (până la 18 nov. 1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1964), clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

BUCUR FLOAREA

(n. 15 apr. 1941, Pucioasa, jud. Dâmboviţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: filatoare textilistă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962**; secretar pentru problemele sociale al Comitetului judeţean de partid Dâmboviţa (aug. 1986).

BUCUR ION (IOAN)

(n. 1924, com. Filipeştii de Pădure, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Universitatea de Marxism-Leninism (1960); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: ucenic strungar (din nov. 1938) şi desenator tehnic (din 1952) la Uzinele „Concordia“ Ploieşti; responsabil cu agitaţia, responsabil organizatoric şi secretar al organizaţiei U.T.M. pe uzină (din 1947); tehnolog principal de secţie, adjunct şi şef de secţie, şef al Serviciului tehnologic şi inginer-şef la Uzina „1 Mai“ Ploieşti (1950–1960); membru al C.C. al U.T.M. (1954–1956); **membru de partid din 1955;** director al Uzinei de Utilaj Petrolier nr. 2 Ploieşti (din febr. 1960); instructor al Direcţiei Economice a C.C. al P.M.R. (propus la 31 ian. 1961); adjunct al şefului Direcţiei Economice (până la 8 iun. 1965); prim-adjunct al şefului Secţiei Metalurgie-Chimie a C.C. al P.C.R. (8 iun. 1965–19 nov. 1968); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (22 nov.

1968–8 febr. 1977); secretar al biroului Comitetului municipal de partid București (din 3 febr. 1977); prim-vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (2 mart. 1983–3 sept. 1987); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în U.R.S.S. (din 1 oct. 1987) și Republica Afghanistan (din 11 mai 1988).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1958); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“ (1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1964).

BUCUR IULIANA

(n. 4 iun. 1938, Timișoara)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**21 iul. 1972–28 nov. 1974**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**28 nov. 1974–22 dec. 1989**).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară, Institutul Politehnic Iași (1958); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: muncitoare la Fabrica de Tricotaje „Fonachi Ion“ din Timișoara (1955); **membru de partid din 1957**; inginer dispecer în cadrul Serviciului producție la Fabrica de Confecții „Bega“ din Timișoara (1965); șef de secție și șef de serviciu la Întreprinderea „Integrata de lână“ Constanța (1966–1970); director comercial la Combinatul Textil din Constanța (1971); director al Întreprinderii „Integrata de lână“ (1972); secretar general la Ministerul Industriei Ușoare (13 mai 1974–9 aug. 1985); director general al Centralei Industriei Lânii, București (sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 5 Lugoj, jud. Timiș (1975–1980), nr. 6 Ineu, jud. Arad (1980–1985) și nr. 5 Tecuci, jud. Galați (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (18 mart. 1975, reales la 28 mart. 1980); secretar al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N (din 29 mart. 1985).

BUCURESCU GIANU

(n. 13 iul. 1934, com. Domnești, jud. Ilfov)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Drept; curs post-universitar; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: tehnician construcții căi ferate.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; general-maior (30 dec.1982); șef al Compartimentului cadre-învățământ din Departamentul Securității Statului (1984); șef al Securității municipiului București (1985–1989); adjunct al ministrului de Interne (din 7 febr. 1989).

BUGARIU IOAN

(n. 8 oct. 1944, Arad)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: școala de maiștri; școala de partid de un an.

Profesia de bază: sculer matrițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; secretar al biroului organizației de bază de partid la Întreprinderea de Vagoane Arad (1974).

BUGHICI SIMION (SIMON DAVID)

(n. 14 dec. 1914, Iași; d. 1997, București)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (**24 febr. 1948–24 ian. 1950**); **membru al C.C.**

al P.M.R./P.C.R. (24 ian. 1950–28 nov. 1974); vicepreşedinte al Colegiului Central de Partid (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naţionalitate: evreiască.
Studii: trei clase de liceu.
Profesia de bază: textilist.
Activitate şi funcţii: a activat în Tineretul Socialist, apoi în U.T.C.dR. (1929); a lucrat pentru „Ajutorul Roşu“ (1931); membru al Comitetului local al „Ajutorului Roşu“ Iaşi (1932); **membru de partid din 1933;** în perioada ilegalităţii partidului a purtat numele conspirativ „Emil Becşa“; judecat de Consiliul de Război al Corpului II Armată, nu a fost condamnat până în mart. 1934; arestat la 9 mart. 1934 la Iaşi; ţesător la fabrica „Adriana“ Iaşi (în 1934); membru al Comitetului regional Iaşi al P.C.dR. şi activist la diferite organizaţii de partid de pe Valea Bistriţei şi Valea Trotuşului (1935); membru al Comitetului regional Prahova al P.C.dR. (1936); arestat şi condamnat de Tribunalul Braşov la 5 ani detenţie, executaţi la Doftana (din 1936); eliberat în 1940, dar la scurt timp a fost arestat din nou, internat în lagărele din Caracal, Târgu Jiu, Vapniarka şi Grosulovo; a făcut parte din conducerea P.C.dR. din închisori şi din lagăre; în mart. 1944 a evadat în timpul transferării de la Grosulovo la Târgu Jiu; secretar al Comitetului regional de partid Moldova (1945); secretar al Comitetului regional de partid Braşov (1946); instructor al C.C. al P.C.R. (1947); director al Direcţiei Cadre a C.C. al P.M.R. (1948); ambasador şi trimis plenipotenţiar în U.R.S.S., R.P. Mongolă şi Finlanda (1949–11 iul. 1952); ministrul Afacerilor Externe (11 iul. 1952–3 oct. 1955); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (3 oct. 1955–19 mart. 1957); adjunct al şefului Direcţiei Economice a C.C. al P.M.R. (27 mai 1957); activist al C.C. al P.M.R. (1961–1965); şef al Secţiei Bunuri de Consum a C.C. al P.M.R. (până la 8 iun. 1965); preşedinte al CENTROCOOP (1968); ministrul Industriei Alimentare (13 mart.-26 iun. 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Neamţ (1948–1952), Oradea-Sud, reg. Oradea (1952–1957), Constanţa-Nord, reg. Constanţa (1957–1961), Hârşova, reg. Dobrogea (1961–1965), nr. 8 Hârşova, reg. Dobrogea (1965–1969) şi nr. 6 Truşeşti, jud. Botoşani (1969–1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1948), clasa I (1954, 1955); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1948); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1959), clasa I (1964); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.“; Medalia „A 10-a aniversare a forţelor armate“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Medalia „A 20-a aniversare a Forţelor Armate ale R.S.R.“; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1971).

BULIGA CONSTANTIN RAUL

Membru supleant al CC al PCR (24 nov.-22 dec. 1989).

BULUCEA VASILE

(n. 11 febr. 1931, sat Ghelmegioaia, com. Prunişor, jud. Mehedinţi)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea Muncitorească (1949–1951); Facultatea de Exploatare Căi Ferate, Institutul de Căi Ferate Bucureşti (1951–1956); Universitatea Politică şi de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; cursuri de perfecţionare la Institutul de pregătire a cadrelor de conducere din economie.

Profesia de bază: inginer exploatări căi ferate.

Activitate şi funcţii: montator locomotive (1945); membru al U.T.M.; secretar al organizaţiei U.T.M. pe facultate (1949); inginer principal şi ajutor al şefului de secţie (1956) la staţia C.F.R. Caransebeş; secretar pentru probleme economice al Comitetului raional U.T.M. Caransebeş; **membru de partid din mai 1959**; şef al regulatorului de mişcare C.F.R. Arad, adjunct al şefului şi şef al Serviciului mişcare la Direcţia Regională C.F.R. Timişoara (1961); director adjunct cu probleme de mişcare la Direcţia Regională C.F.R. Oltenia (1966); director al Direcţiei Regionale C.F.R. Craiova (1968); membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Dolj (din febr. 1968); membru al Comitetului Uniunii sindicatelor din transporturi; membru al biroului Comitetului judeţean de partid Dolj (1972); deputat în Consiliul popular judeţean Dolj (1972); prim-secretar al Comitetului municipal de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Craiova (până la 3 febr. 1977); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dolj (din 3 febr. 1977); ministrul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor (27 oct. 1979–9 aug. 1986); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Gorj (din 9 aug. 1986); ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (a coordonat Direcţia de bază materială, Direcţia de cooperare economică internaţională şi comerţ exterior şi Direcţia de producţie); vicepreşedinte al Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică (14 mai 1988–21 oct. 1989); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti (21 oct.-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Cernavodă, jud. Constanţa (1985–1989).

BUNACIU AVRAM

(n. 11 nov. 1909, sat Gurba, com. Şicula, jud. Arad; d. 1983, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (**24 febr. 1948–28 dec. 1955**); **membru al C.C. al P.M.R./P.C.R.** (**28 dec. 1955–12 aug. 1969**); **membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R.** (**24 ian. 1950–20 aug. 1953**).

Studii: Facultatea de Drept.

Profesia de bază: avocat.

Activitate şi funcţii: avocat acuzator public pe lângă Tribunalul Poporului pentru judecarea celor vinovaţi de dezastrul ţării (din 8 febr. 1945); şef al acuzatorilor publici de pe lângă Tribunalul Poporului Bucureşti (din 16 mai 1945); subsecretar de stat la Preşedinţia Consiliului de Miniştri (4 ian.-25 febr. 1948); administrator prin delegaţie al Fondului pentru interese superioare de stat al Preşedinţiei Consiliului de Miniştri (din 8 ian. 1948); ministrul Justiţiei (25 febr. 1948–24 sept. 1949 şi 31 dec. 1957–23 ian. 1958); preşedinte al Comisiei Controlului de Stat, cu rang de ministru (24 sept. 1949–5 oct. 1950); prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe (până la 23 iul. 1952); membru al Comisiei Electorale Centrale (6 oct. 1952); reprezentant al Grupului Naţional Român în Consiliul Uniunii Interparlamentare (până la 17 febr. 1958); ministrul Afacerilor Externe (23 ian. 1958–21 mart. 1961); vicepreşedinte al Consiliului de

Stat al R.P.R. (25 mart. 1961, reales la 19 mart. 1965); preşedinte al Comisiei Electorale Centrale a M.A.N (16 sept. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Arad (1948–1952), Brăneşti, reg. Bucureşti (1952–1957), Ineu, reg. Oradea (1957–1969) şi nr. 8 jud. Arad (1969–1975); secretar al Prezidiului M.A.N. (21 apr. 1954–29 dec. 1957); membru al Comisiei de propuneri legislative a M.A.N. (până la 2 iun. 1955); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea unei noi Constituţii a R.P.R. (25 mart. 1961); preşedinte al Comisiei Constituţionale a M.A.N. (21 aug. 1965, reales la 21 oct. 1969).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa I; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a; Ordinul „23 August“ clasa a II-a şi a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“; Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I.

BUNEA PETRU

(n. 5 nov. 1930, com. Şona, jud. Alba; d. 1991, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1967); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1971).

BURAC ELENA

(n. 3 mai 1951, com. Răchiţi, jud. Botoşani)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: finisor textilist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1971**; secretar al Comitetului orăşenesc de partid Dorohoi (iul. 1984).

BURCĂ GEORGETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

BURCĂ MIHAI

(n. 25 apr. 1914, Paşcani, jud. Iaşi; d. 1994, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (1958–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: şase clase primare; Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. din Paşcani (1928–1932); Şcoala Militară Politică din Moscova (1941–1943); Facultatea de Aviaţie, Academia Superioară Militară „K.E. Voroşilov“ din U.R.S.S.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1932**; tâmplar la Atelierele C.F.R. Pașcani (1932–oct. 1935); voluntar în Spania: căpitan, comandant de pluton, comandant de companie și comandant de batalion la Batalionul Balcanic al Brigăzii 14 Infanterie (nov. 1936–febr. 1939); membru al Partidului Comunist Spaniol (1936–1939); emigrant politic în U.R.S.S. (din 1938); judecat și condamnat în contumacie de Tribunalul Militar Iași la 7 ani închisoare și 5 ani pierderea drepturilor civile pentru activitate comunistă (din 1938); șef al Secției vagoane la o fabrică din Voroșilovgrad, U.R.S.S. (1938–1941); locțiitor pentru educație și cultură la Regimentul 1 Infanterie din Divizia „Tudor Vladimirescu" (1943–1945); locțiitor politic al comandantului Diviziei „Tudor Vladimirescu" (iul. 1945–iun. 1947); comandant secund al Corpului de Grăniceri (iun.-sept. 1947); șef al Direcției Generale Politice din Ministerul Afacerilor Interne (sept. 1947–dec. 1949); ministru adjunct și prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Interne (din 11 ian. 1951; 20 sept. 1952–sept. 1953); locțiitor al comandantului Regiunii a 2-a Militare (sept.-dec. 1953); comandant al Forțelor Aeriene Militare (din dec. 1953); general-colonel (1964); adjunct al ministrului Forțelor Armate (apr. 1964–25 febr. 1972); președinte al Consiliului Central al Crucii Roșii (16 febr. 1972–în oct. 1975); vicepreședinte al Comitetului Luptătorilor Antifasciști; membru al Consiliului Sanitar Superior (din 24 oct. 1975); pensionat (1 sept. 1977).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Baia, jud. Baia (1948–1952), Dolhasca, reg. Suceava (1952–1957), Suceava, reg. Suceava (1957–1961), nr. 9 Fălticeni, reg. Suceava (1961–1969), nr. 2, jud. Suceava (1969–1975) și nr. 2 Galați-Vest, jud. Galați (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a, clasa a III-a (1948), clasa a II-a, clasa I (1964); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a II-a (1949); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1954); Ordinul „Meritul Militar" clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I (1958); Ordinul „23 August" clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1966), clasa I (1984); Ordinul „Steaua Roșie" a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; Medalia „Războiul pentru apărarea patriei" clasa I; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist"; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R." (1961); Ordinul „Scânteia" clasa I (1964); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1971).

BURGHELE THEODOR

(n. 12 febr. 1905, Iași; d. 3 iun. 1977, București) **Membru supleant al C.C. al P.C.R.** (**21 iul. 1972–iun. 1977**).

Studii: Facultatea de Medicină; doctorat la Iași (1929); cursuri de specializare la Viena (1930–1931).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: preparator, anestezist, șef de lucrări, conferențiar și profesor la Clinica de urologie a Facultății de Medicină din București (1931–1956); mobilizat la Spitalul Colțea (din 1941); medic la Tiraspol (din 1942); autor al unor monografii și lucrări cu inovații în urologie, chirurgia cardiovasculară și în alte domenii; în chirurgie a elaborat procedee personale originale; **membru de partid din 1948;** șef de catedră la Institutul Medico-Farmaceutic din București (în 1962); membru corespondent (2 iul. 1955) și membru titular (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; președinte al Academiei R.S.R. (23 mart. 1976–3 iun. 1977); membru titular al Academiei de Studii Medicale (1969); membru corespondent al Academiei Franceze de Chirurgie; membru al Academiei Naționale de Medicină din Franța și al altor numeroase

societăți științifice din străinătate; director al Spitalului Clinic Panduri; rector al Institutului de Medicină și Farmacie din București (din 20 oct. 1955); membru al Consiliului Sanitar Superior (11 oct. 1960–în oct. 1975); ministrul Sănătății (24 apr. 1972–18 mart. 1975); președinte al Comisiei Naționale de Demografie (din 21 sept. 1972–în 1975).

Distincții: „Crucea Regina Maria" (1942); „Ordinul Sanitar" (1942); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1955).

BURTEA ELENA VERONA

(n. 30 oct. 1939, com. Șelaru, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–24 nov. 1989**); **membru al C.C. al P.C.R.** (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială; curs postuniversitar statistică-matematică; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii de Confecții și Tricotaje București (în mart. 1980); director general al Centralei Industriale de Confecții și Tricotaje București (în iul. 1984); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (1 nov. 1984); secretar pentru probleme sociale al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (din 6 nov. 1984); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din unitățile de industrie ușoară (până la 2 iun. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (17 iun.-22 dec. 1989); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 16 Armata Poporului, București (1980–1985); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (29 mart. 1980).

BURTICĂ CORNEL

(n. 3 sept. 1931, sat Zegujani, com. Florești, jud. Mehedinți)
Membru al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–8 oct. 1982**); **membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972– 28 nov. 1974)**; **membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.** (**28 nov. 1974–8 oct. 1982**); **membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979**).

Studii: Institutul de Geologie și Mine din București (1951–1955).

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: organizator al Comitetului orășenesc U.T.M. București (din nov.1955); **membru de partid din mart. 1956**; șef de laborator și asistent universitar la Institutul de Mine, apoi la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie (din 1956); secretar al Comitetului asociațiilor studențești din București, membru supleant al Comitetului de partid din Centrul universitar București (din sept. 1957); secretar al C.C. al U.T.M. și președinte al Consiliului U.A.S.R. (până la 31 mart. 1962); consilier la Ambasada R.S.R. din Franța (până la 7 mart. 1966); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Italia (10 febr. 1966–29 apr. 1969), Maroc (28 sept. 1966–29 apr. 1969) și Malta (22 nov. 1968–29 apr. 1969); ministrul Comerțului Exterior (29 apr. 1969–23 febr. 1972); președinte al Consiliului Național al Radiodifuziunii Române

(30 dec. 1973–2 nov. 1976); viceprim-ministru al Guvernului (27 ian. 1977–21 mai 1982); şef al Secţiei Propagandă a C.C. al P.C.R., coordona Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, Institutul de studii istorice şi social-politice, Editura Politică şi Uniunea Arhitecţilor (în 9 mart. 1977); ministrul Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (7 mart. 1978–21 mai 1982); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (din 24 mai 1982); director al Uzinelor „1 Mai“ din Ploieşti (oct. 1982–mart. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ilie Pintilie, reg. Bucureşti (1961–1965), nr. 1 Drobeta-Turnu Severin, jud. Mehedinţi (1975–1980) şi nr. 1 Ploieşti-Sud, jud. Prahova (1980–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1969), clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1974), clasa I (1981).

BUSUIOC CARMEN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

BUŞUI NICOLAE

(n. 19 dec. 1927, Călimăneşti, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (**23 nov. 1979–22 dec. 1989**); **membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974**).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timişoara (1949–1954); doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer electronist.

Activitate şi funcţii: electrician bobinator la Uzina Reşiţa (după 1943); membru al U.T.C. din 1949; secretar al organizaţiei U.T.M. şi preşedinte al Comitetului sindical pe facultate; electrician bobinator (1954) şi inginer-şef (1955) la Întreprinderea de Industrie Locală şi Gospodărie Orăşenească Reşiţa; **membru de partid din 1956**; şef al Secţiunii gospodărie comunală a Sfatului popular regional Banat (1960); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orăşenesc şi membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Reşiţa (mart. 1961); director al Direcţiei comunale şi locative a Comitetului pentru probleme administrative locale Bucureşti (1967); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Caraş-Severin (1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Caraş-Severin (din 25 ian. 1977–în 1982); vicepreşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (16 mai 1983–29 mart. 1984); ministrul Energiei Electrice (29 mart. 1984–28 mart. 1985); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bistriţa-Năsăud (20 nov. 1985–4 nov. 1989) şi Mehedinţi (4 nov.-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Oravița, jud. Caraș-Severin (1980–1985) și nr. 3 Călimănești, jud. Vâlcea (1985–1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (29 mart. 1980).

BUT LUCIA-MARIA

(n. 11 febr. 1938, com. Satulung, jud. Maramureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–24 nov. 1989**).

Studii: Facultatea de Filozofie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; președinte al Comitetului județean al femeilor Maramureș (în 1987); secretar al Comitetului județean de Cruce Roșie Maramureș (în 1987).

BUZAȘ GHEORGHE

(n. 7 febr. 1951, Sighișoara, jud. Mureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**24 nov.-22 dec. 1989**).

Studii: liceul agricol; școala de maiștri.

Profesia de bază: maistru mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1973**; mecanic la I.A.S. Albești, jud. Mureș (1982).

BUZATU GHERGHINA

(n. 5 aug. 1944, com. Căldăraru, jud. Argeș)
Membru al C.C. al P.C.R. (**22 nov. 1984–24 nov. 1989**).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: mașinist utilaj industrial forestier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** instructor al C.C. al P.C.R. (până la 1 iul. 1988); președinte al Consiliului județean al sindicatelor și membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș (din 1 iul. 1988).

BUZDUGAN GHEORGHE

(n. 11 dec. 1916, Sighișoara, jud. Mureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (**12 aug. 1969–28 nov. 1974**).

Studii: Școala Politehnică București, Secția electromecanică; doctor inginer (1968); doctor docent (1969).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: asistent (1943–1948), conferențiar (1948–1952) și profesor (1952–1987) la Institutul Politehnic București; președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (19 aug. 1969–17 sept. 1970); membru corespondent (21 mart. 1963) și membru titular (22 ian. 1990) al Academiei Române, președinte al Secției de Științe Tehnice (1993–1998).

Autor al numeroase studii și culegeri în domeniul ingineriei construcțiilor de mașini și mecanicii teoretice.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1964).

BUZNEA DINU

(n. 7 sept. 1921, Huși, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: vicepreşedinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 17 iul. 1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1965); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1971).

C

CALOINESCU AGLAIA

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Activitate și funcții: vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (din 24 sept. 1979); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale şi de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

CAPISIZU MARIN

(n. 7 oct. 1929, com. Bârca, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul Militar din Predeal, continuat la Iaşi (1941–1947); Liceul Mixt din Craiova (1947–1948); Facultatea de Agronomie din Craiova (1950–1954); specializare în S.U.A. în problema culturilor de câmp (1973); doctorat în științe agricole (1979).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; secretar al organizației de tineret pe anul său de liceu și activist extrabugetar; activist al Comitetului județean U.T.M. Dolj (din 1948) şi al Comitetului de plasă U.T.M. Bârca (până în 1950); locțiitor al secretarului Comitetului U.T.M. din facultate; inginer agronom la C.A.P. Brabăț, jud. Timiş (1954–1956); şef de secție la I.A.S. Brabăț (1956–1957); inginer-şef la I.A.S. Variaş, jud. Timiş (1957–1958); director al I.A.S. Șandra, jud. Timiş (1958–1961); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orăşenesc Sânnicolau Mare (1961–1962); director al Trustului Gostat Timişoara (1962–1969); director general al Departamentului Agriculturii de Stat (din 1969), secretar general (până la 11 mai 1972), director general (din 11 mai 1972) și director al Direcției Producției Vegetale la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor; şef al Departamentului Agriculturii de Stat şi adjunct al ministrului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor (22 mart. 1975–15 nov. 1979); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 27 febr. 1978); director al Trustului I.A.S. Ialomița (15 nov. 1979–ian. 1980); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Călărași (ian. 1980–24 mart. 1981); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare, şef al Departamentului Industriei Alimentare (30 mart. 1981–20 dec.

1985); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (în 1982); adjunct al ministrului Industriei Alimentare și Achiziționării Produselor Agricole (20 dec. 1985–9 aug. 1986); director general al Direcției județene pentru agricultură și vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (26 sept. 1986–1989); membru al biroului Comitetului județean de partid Bihor (19 sept. 1986–1989); membru corespondent al Academiei de Științe Agricole și Silvice.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a și a IV-a (1971); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1974); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a III-a.

CAPOIANU DIMITRIE (DUMITRU)

(n. 1929, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Conservatorul din București (1941–1953).

Profesia de bază: compozitor.

Activitate și funcții: violonist în orchestrele Teatrului Național din București și Ansamblului U.G.S.R. din București; regizor muzical la studiourile „Romfilm“ și „Alexandru Sahia“; maestru de sunet la Radioteleviziunea Română; director al Filarmonicii „George Enescu“ (1969–1973).

Distincții: Palmes d'Or la Festivalul de film de la Cannes (1957); Premiul de Stat (1962); Premiul „George Enescu“ al Academiei R.S.R. (1977).

CARANFIL GHEORGHE

(n. 21 febr. 1930, com. Hălăucești, jud. Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul la Roman și Iași (1941–1949); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (1949–febr. 1954); Curs de trei luni specializare în U.R.S.S. (1956); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1963–1965); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. (1948); **membru de partid din iun. 1961**; membru al Comitetului județean U.A.E.R. Iași (1948); membru al Comitetului U.T.M. pe facultate (1949–1954); membru al Comitetului U.T.M. din Institutul Politehnic Iași (1953–1954); inginer de schimb (din febr. 1954) și inginer-șef (până în apr. 1958) la Combinatul chimic nr. 1 Făgăraș; inginer-șef pe secție (din apr. 1958), inginer-șef al uzinei (până în apr. 1962), director general (apr. 1962–iun. 1966), vicepreședinte al Comitetului sindical, propagandist la Cercul învățământ de partid și membru al Comitetului de partid la Uzina de Fibre Sintetice Săvinești; membru al Comitetului regional de partid Bacău (1962–1966); membru al Comitetului orășenesc de partid Piatra Neamț (în 1964); membru al Uniunii Sindicatelor din Petrol-Chimie (din 1963); membru al Consiliului Central al Sindicatelor (în 1964); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); adjunct al ministrului Industriei Chimice (din 8 iun. 1966); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); președinte al Comisiei pentru tipizare și standardizare pentru ramura chimie (în 1979) și membru al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); ministrul Industriei Chimice (1 apr. 1980–8 febr. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.D. Germană (din 18 iun. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Girov, reg. Bacău (1965–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1963); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a și clasa a II-a.

CARP VASILE

(n. 17 apr. 1933, com. Cudalbi, jud. Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Galați (până în 1978); secretar pentru probleme organizatorice (până la 9 mart. 1981 și 20 ian. 1983–1986) și secretar pentru probleme de agricultură (9 mart. 1981–20 ian. 1983) al Comitetului județean de partid Galați; instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1986–15 apr. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (15 apr. 1987–22 dec. 1989).

CATANĂ GHEORGHE

(n. 15 nov. 1938, com. Drăganu, jud. Argeș)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională de pe lângă Întreprinderea de Autoturisme Pitești (1953–1956); Școala de partid de un an, secția tineret (1961–1962); Facultatea de Organizarea și Conducerea Economiei, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1972).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; strungar la Întreprinderea de Autoturisme Pitești (1956–1958) și la I.A.S. Clucereasa, jud. Argeș (1960–1961); instructor al Comitetului raional U.T.M. Pitești (1961–1962); instructor al Comitetului regional U.T.M. Argeș (1962–1964); organizator al C.C. al U.T.M. pe șantierul de construcții al Uzinei de Aluminiu Slatina (1964–1966); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului regional U.T.C. Argeș (1966–febr. 1968); membru al C.C. al U.T.C.; secretar al Comitetului județean U.T.C. Argeș (febr. 1968–1973); președinte al Consiliului municipal al sindicatelor Pitești (1973–1974); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș (1974–1981); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Argeș (1981–20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (20 ian. 1983–29 aug. 1984); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Argeș (29 aug. 1984–4 ian. 1988); președinte al Consiliului județean al F.D.U.S. Argeș (în 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (4 ian. 1988–4 nov. 1989) și Suceava (4 nov.-22 dec. 1989).

CATANĂ NICOLAE

(n. 15 oct. 1911, Slănic, jud. Prahova; d. 1971, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala de ucenici (două clase); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1951).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic la o întreprindere petroliferă din Schela Mislea, jud. Prahova (1926–1933); strungar, șef de echipă și maistru la I.A.R. Brașov (1936–mai 1939); **membru de partid din iun. 1945**; responsabil de cadre și secretar al Comitetului de partid al Sectorului VI Brașov (mai 1949–mart. 1950); instructor al Secției Industrie Grea și Transport a C.C. al P.M.R. (mart. 1950–18 mai 1954); secretar pentru probleme industriale al Comitetului regional de partid Hunedoara (din 18 mai 1954); director general al Combinatului Siderurgic Hunedoara (până la 20 iun. 1963).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Călan, reg. Hunedoara (1957–1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1958).

CATARGIU IRIMIE

(n. 21 mai 1935, sat Capu Codrului, com. Păltinoasa, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Minereuri Vatra Dornei (1949–1953); Facultatea de Mine, Petrol și Geologie, Institutul de Mine Petroșani (1958–1963); Cursul de perfecționare a cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1973); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; membru al Comitetului U.T.M. din școala medie tehnică; maistru, șef de sector, șef de secție (1953–1958), inginer principal (1963–1966), membru al Comitetului U.T.M., membru al Comitetului de partid (din 1963) și membru al Comitetului sindical (din 1963) la Exploatarea minieră Ghelari, jud. Hunedoara; membru al biroului organizației de bază din facultate; șef de mină, inginer-șef și director la Exploatarea minieră „Leșu Ursului“, jud. Suceava (1966–1971); director-adjunct (1971–apr. 1974) și director (apr. 1974–26 oct. 1984) al Combinatului minier Suceava; membru al Comitetului județean de partid Suceava (în 1974); adjunct al ministrului Minelor (26 oct. 1984–2 iul. 1986); director al Institutului Național de Motoare Termice București (în 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei și director general al Centralei Departament a Minereurilor Metalifere și Nemetalifere (3 iul. 1986–17 oct. 1987); adjunct al ministrului Minelor (17 oct. 1987–24 nov. 1988); ministrul Minelor (24 nov. 1988–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității din ramurile mine, petrol, geologie, energie electrică și termică din Ministerul Minelor (23 nov. 1988–22 dec. 1989). Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Petroșani, jud. Hunedoara (19 febr.-22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a și clasa a II-a.

CATRINA ELENA (n. DRAGOMIR)

(n. 11 mai 1935, com. Bărbătești, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Poligrafie și Edituri București (1950–1954); Școala de

partid de un an a Comitetului regional de partid Banat (1964–1965); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician tehnoredactor.

Activitate și funcții: tehnoredactor la Editura Tehnică București (1954–1957); șef al Biroului evidență personal al Sfatului popular raional Ceacova (1957–1960); membru al Comitetului raional al femeilor Ceacova (1957–1960); muncitor și secretar al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea Textilă „Cazanele“ Orșova (1960–1963); membru al biroului Comitetului orășenesc U.T.M. Orșova (1960–1963); **membru de partid din 1962**; președinte al Comitetului orășenesc (1963–1964) și al Comitetului raional (1965–1967) al femeilor Orșova; membru al Comitetului raional de partid Orșova (1965–1967); instructor cu evidența cadrelor la Comitetul raional de partid Orșova (1967–febr. 1968); redactor principal (febr. 1968–1976) și redactor de rubrică (1976–24 sept. 1979) la ziarul „Viitorul“ (organ al Comitetului județean de partid Mehedinți); secretar al Comitetului județean al femeilor Mehedinți (în 1979); membru al Consiliului județean al F.U.S. Mehedinți (în 1979); membru al Consiliului de Educație Politică și Cultură Socialistă (în 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (24 sept. 1979–1989).

CATRINESCU ION

(n. 5 nov. 1923, com. Tomșani, jud. Prahova)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Întreprinderea „Concordia“ Ploiești (1937–1940); Școala de partid de șase luni de la Ploiești (1950); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov“ (1952–1953, întreruptă); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București, prin examene de diferență.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; ucenic (1937–1940) și strungar (1940–1946 și 1948–1949) la Întreprinderea „Concordia“ Ploiești; secretar al biroului organizației de bază la Regimentul 5 Artilerie Ploiești (1946–1948) și la Întreprinderea „Concordia“ Ploiești (1948–1949); președinte al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid (1949); asistent la Școala de partid de șase luni (1950–1952) și director al Cursului de partid de trei luni (1952–1953) de pe lângă Comitetul regional de partid Hunedoara; instructor al Secției Știință și Învățământ, al Secției Știință și Cultură (1953–1956), al Secției Cadre (1956–1959) și al Sectorului Informare al Secției Organizatorice (1959–1966) ale C.C. al P.M.R.; adjunct al șefului (1966–6 febr. 1968) și șef (6 febr. 1968–1972) al Sectorului carnete de partid, documente și evidența membrilor de partid al C.C. al P.C.R.; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (1972–1974); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (1975–1976); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1976–23 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (28 mart. 1978–8 apr. 1983); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (8 apr. 1983–17 mart. 1984); prim-adjunct al șefului Secției

Organizatorice a C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Comisiei Electorale Centrale (30 ian. 1985–22 dec. 1989); secretar al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1985–1989); secretar al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (din 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ploiești-Est, jud. Prahova (1975–1980), Brăila-Vest, jud. Brăila (1980–1985) și jud. Neamț (1985–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 22 mart. 1975); membru (2 apr. 1979–1 apr. 1980) și președinte (1 apr. 1980–20 dec. 1983) al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N.; secretar al M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Meritul Agricol“ clasa I; Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1974); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1981).

CAZACU VIRGIL

(n. 1 sept. 1927, com. Zorleni, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–24 nov. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–24 nov. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–8 oct. 1982).

Studii: cinci clase primare; liceul teoretic, curs fără frecvență (1945–1949); Facultatea de Matematică și Fizică, curs seral (1949–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: membru de sindicat (1944); membru al U.T.C. (1945); membru al Frontului Plugarilor; **membru de partid din dec. 1947**; ucenic (1940–1944), ajustor mecanic (1944–1949), activist sindical, activist U.T.C. și membru al biroului organizației de bază pe secție (1949) la Arsenalul Armatei din București; membru al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid (1949); controlor tehnic (1949–1950), șef de secție (1950–1951), adjunct al șefului Serviciului studii (1951–1952) și secretar al Comitetului de partid (1951–mai 1952) la Fabrica de Mașini Electrice „Dinamo“ București; membru supleant al Comitetului raional de partid „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ București (din 1951); adjunct al șefului Secției organe conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. a Comitetului orășenesc de partid București (mai 1952–mart. 1953); secretar al Comitetului raional de partid „Grivița Roșie“ București (mart. 1953–oct. 1956); prim-secretar al Comitetului raional de partid „I.V. Stalin“ București și membru al biroului Comitetului orășenesc de partid București (oct. 1956–8 ian. 1959); adjunct (din 8 ian. 1959) și prim-adjunct (până în iul. 1961) al șefului Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași (iul. 1961–27 dec. 1965); președinte al Comitetului de Radiodifuziune și Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniștri (20 ian. 1966–8 mart. 1968); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid București (mart. 1968–15 iul. 1971); prim-adjunct al ministrului Învățământului (4 aug. 1971–20 aug. 1974); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.S.F. Iugoslavia (20 nov. 1974–7 mart. 1978); viceprim-ministru al Guvernului (7 mart. 1978–1 febr. 1979); secretar pentru probleme de propagandă (7 mart. 1978–ian. 1979) și pentru probleme internaționale (ian. 1979–11 aug. 1982) al C.C. al P.C.R.; membru al Biroului executiv al Consiliului Național al F.U.S. (din 31 oct. 1978); președinte al Consiliului de Conducere al Agerpres (din 14 iun. 1979); vicepreședinte al biroului Comisiei pentru problemele

cooperării economice şi relaţiilor internaţionale ale partidului şi statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); şef al Secţiei Relaţii Externe şi Cooperare Economică Internaţională a C.C. al P.C.R. (până la 9 aug. 1982); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (11 aug. 1982–27 nov. 1987); vicepreşedinte al Uniunii Centrale a Cooperativelor Meşteşugăreşti (ian. 1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dorohoi, reg. Suceava (1961–1965), Paşcani, reg. Iaşi (1965–1969), nr. 12 Parcul Tineretului, Bucureşti (1969–1975), Cehu Silvaniei, jud. Sălaj (1980–1985) şi nr. 8 Câmpina, jud. Prahova (1985–1989); membru al Grupului român al Uniunii Interparlamentare (din 19 mart. 1965); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1981, 1984); Medalia „Muncii“.

CAZAN FLORIN

(n. 27 ian. 1962, Breaza, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul industrial; student la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: mecanic maşini şi utilaje.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1983**; instructor al C.C. al P.C.R. (dec. 1987–22 dec. 1989).

CAZAN GHEORGHE

(n. 20 ian. 1929, com. Fulga, jud. Prahova)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: şcoala elementară (1942); Liceul Comercial „Tase Dumitrescu“ Mizil (1942–1948), continuat la Şcoala Tehnică de Administraţie Economică Buzău (1948–1949); Facultatea de Textile, Institutul Politehnic Bucureşti (1949–1953), continuată la Institutul Politehnic Iaşi (1953–mart. 1954); Curs postuniversitar (1962–1964); doctorat în ştiinţe economice.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. (1949); **membru de partid din oct. 1956**; şef de producţie pe sector (din mart. 1954), şef de producţie pe fabrică (până în 1958) şi membru al Comitetului U.T.M. (din 1954) la Fabrica de Postav „Azuga“; inginer principal tehnolog la Serviciul producţie din Ministerul Industriei Uşoare (1958–1959); director la Fabrica de Postav „Proletarul“ Bacău (1959–iul. 1960); director general al Fabricii de Postav Buhuşi (iul. 1960–mai 1961); director general al Direcţiei Generale Industriale Lână şi Mătase din Ministerul Industriei Uşoare (din mai 1961); adjunct al ministrului Comerţului Interior (8 febr. 1966–26 nov. 1973); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Uşoare (26 nov. 1973–30 mart. 1974); ministrul Industriei Uşoare (30 mart. 1974–29 sept. 1975); membru al Asociaţiei de prietenie româno-franceză (în 1974); membru al Consiliului Suprem de Dezvoltare Economică şi Socială (în 1975); vicepreşedinte al CENTROCOOP (în 1980); director general al Centralei Industriale a Bumbacului (până la 9 apr. 1982); adjunct al ministrului Industriei Uşoare (9 apr.-3 nov. 1982); ministru secretar de stat la Ministerul Comerţului Exterior şi Cooperării Economice

Internaționale, șef al Departamentului Cooperării Internaționale (3 nov. 1982–1 oct. 1987); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (din 19 oct. 1987); președinte al Asociației de prietenie româno-columbiană (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Vaslui, jud. Vaslui (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CAZAN STAN

(n. 23 apr. 1933, sat Bentu, com. Gălbinași, jud. Buzău; d. 2001, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: șapte clase elementare; patru clase profesionale; trei clase școala tehnică de maiștri; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; maistru principal și secretar al Comitetului de partid la Fabrica de electrozi pentru sudură a Uzinei de Sârmă și Produse din Sârmă Buzău (1971–în 1984); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Buzău, jud. Buzău (1969–1980).

CĂDAR VASILE

(n. 13 oct. 1925, sat Potău, com. Medieșu Aurit, jud. Satu Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; director al Întreprinderii UNIO Satu Mare (în 1980–1988); membru al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (în 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ardud, jud. Satu Mare (1969–1975 și 1985–1989) și Satu Mare, jud. Satu Mare (1980–1985); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

CĂLCIOIU ION

(n. 7 sept. 1926, com. Răzvad, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Utilaj Petrolier, Institutul de Petrol și Gaze București (1951–1956); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Cursul pentru perfecționarea pregătirii cadrelor din economia și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946**; ucenic (1941–1945) și strungar (1945–1946) la Societatea „Petrolul Românesc“ Moreni; strungar la I.A.R. Brașov (1946–1948) și la Trustul II petrolier Gura Ocniței, jud. Dâmbovița (1948–1951); tehnolog la Serviciul tratamente termice și adjunct al șefului

Serviciului metalurgic la Întreprinderea Metalurgică de Utilaj Petrolier Târgovişte (1956–1958); membru al Asociaţiei Regionale a Inginerilor şi Tehnicienilor Ploieşti (din 1958); director al Întreprinderii de Gospodărie Orăşenească Târgovişte (1958–1965); membru al Comisiei economice a Comitetului orăşenesc de partid Târgovişte (din 1958); deputat în Sfatul popular orăşenesc Târgovişte (din 1961); membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Târgovişte (din 1961); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orăşenesc Târgovişte (1965–febr. 1968); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dâmboviţa (febr. 1968–13 oct. 1975); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Dâmboviţa (în 1974).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1965); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1971).

CĂLDĂRUŞĂ VIOLETA

(n. 1 nov. 1945, com. Măderat, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala generală nr. 172 din Bucureşti; Liceul „Mihail Sadoveanu“ din Bucureşti (1959–1963); Facultatea de Tehnologia Construcţiilor de Maşini, Institutul Politehnic Bucureşti (1963–1968); Cursul de partid de cinci luni, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1978); Institutul Central de Perfecţionare a Cadrelor din Economie şi Administraţia de Stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă.

Profesia de bază: inginer T.C.M.

Activitate şi funcţii: inginer la Întreprinderea „Optica Română“ Bucureşti (1968–1969); **membru de partid din 1971**; inginer (1969–1976) şi secretar al organizaţiei U.T.C. TESA la Fabrica de Elemente şi Automatizări Bucureşti; instructor de specialitate al Consiliului de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale al Sectorului 1 Bucureşti (1976–dec. 1983) şi al Consiliului municipal de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale Bucureşti (dec. 1983–iul. 1984); secretar pentru probleme economice al Comitetului de partid al Sectorului 1 Bucureşti (iul. 1984–13 mai 1987); adjunct al ministrului Industriei Construcţiilor de Maşini (13 mai 1987–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CĂLIN GHEORGHE

(n. 18 oct. 1920, com. Conţeştii de Sus, jud. Dâmboviţa; d. 1980, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala de ucenici de la I.A.R. Braşov (1935–1938); Conservatorul „Muncă şi Lumină“ Braşov, curs seral (1942–apr. 1943); Şcoala medie de partid de şase luni din Braşov (mart.-sept. 1949); Facultatea muncitorească; Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1950–1952); Facultatea de Drept, curs fără frecvenţă; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din iun. 1945**; ucenic (1935–1938) şi strungar (1938–1939) la Uzinele I.A.R. Braşov; strungar la Uzinele „Astra“ Braşov (1939–nov. 1940) şi I.A.R. Braşov (nov. 1940–apr. 1943 şi sept. 1943–mart. 1949); activist sindical (din 1944), secretar de celulă de partid (iun. 1945–1946) şi instructor al Comitetului de partid pe uzină (1946–mart. 1949) la I.A.R. Braşov; lector la Şcoala medie de partid de şase luni din Braşov (sept. 1949–1950); responsabil cu propaganda şi agitaţia în biroul Comitetului judeţean de partid Braşov (până în sept. 1950); prim-secretar

al Comitetului orăşenesc de partid Braşov (sept. 1950–iul. 1952); conferenţiar la Institutul de Mecanică Braşov (1950–1952); activist al Secţiei Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale şi de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (iul. 1952–1953); şef al Sectorului protocol al Cancelariei C.C. al P.M.R. (din 1953); şef de sector în cadrul Direcţiei Treburilor a C.C. al P.M.R. (până în iun. 1955); instructor (iun. 1955–4 dec. 1958), şef al Sectorului informarea de partid (4 dec. 1958–23 oct. 1964), adjunct al şefului secţiei şi şef al Sectorului carnete de partid, evidenţă şi statistică (23 oct. 1964–1965) la Secţia Organizatorică a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara (1965–febr. 1968); şef de secţie la C.C. al P.C.R. (febr. 1968–1969); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Ilfov (1969–19 apr. 1973); preşedinte al Consiliului judeţean al sindicatelor Ilfov.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Ştefan cel Mare, jud. Bacău (1969–1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1954), clasa a IV-a (1964); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1966); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1971).

CĂLIN MIHAI ADRIAN

(n. 1 ian. 1958, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economia Industriilor, Construcţii şi Transporturi; Cursul U.T.C. de trei luni.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1979**; secretar pentru probleme de propagandă şi presă al C.C. al U.T.C. (1 iun. 1988–22 dec. 1989).

CĂPITANU OCTAVIAN

(n. 15 aug. 1931, com. Muntenii de Jos, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Universitatea Politică şi de Conducere.

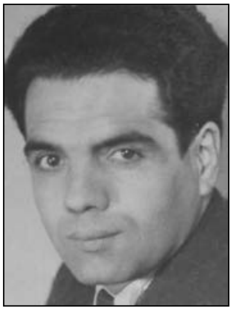
Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956**; director general al Întreprinderii „Tractorul" Braşov (nov. 1987–1989).

CÂMPEANU CONSTANTIN

(n. 7 febr. 1911, Iaşi; d. 1989, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1940**; lăcătuş mecanic (până în 1940); închis în lagărul de la Târgu Jiu (1940–1944); inspector cu atribuţii de poliţie de siguranţă la Inspectoratul Regional de Poliţie Iaşi (20 iun. 1947–24 apr. 1948); secretar general al Ministerului Silviculturii (24 apr.-sept. 1948); membru al Comisiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (până în 1948); membru al Comisiei de Arbitri a Statului (din 10 iul. 1948); director al Direcţiei Regionale de Securitate Ploieşti, cu grad de locotenent-colonel (din sept. 1948); exclus din P.M.R. în 1950 şi reprimit în 1965; colonel în rezervă; general-maior în rezervă (7 mai 1971).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Covurlui (1946–1948); deputat în M.A.N. (1948–1950, exclus).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1974).

CÂRCEI ION (IOAN)

(n. 9 oct. 1924, com. Beceni, jud. Buzău; d. 2001, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–24 nov. 1989); vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (8 oct. 1982–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: șapte clase elementare; Școala de elevi meseriași C.F.R. (1939–1943); Școala Medie de Tracțiune din București (dec. 1945–febr. 1946); Cursul de partid de trei luni de pe lângă Comitetul județean de partid Prahova (apr.-iun. 1948); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (oct. 1951–aug. 1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (întreruptă în apr. 1957); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1959–iul. 1962); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București, prin examene de diferență.

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: ucenic (1939–aug. 1943) și montator (aug. 1943–ian. 1944) la Atelierele C.F.R. Galați; fochist la Depoul C.F.R. Buzău (ian. 1944–dec. 1945); mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. Constanța (1946) și Buzău (1946–apr. 1948); **membru de partid din aug. 1947**; instructor al Comitetului județean de partid Buzău (din iul. 1948); secretar al Comitetului de partid al sectorului C.F.R. Buzău (1948–mart. 1949) și al Comitetului județean U.T.M. Buzău (mart.-sept. 1949); instructor al C.C. al U.T.M. (sept. 1949–nov. 1950); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Timișoara (nov. 1950–oct. 1951 și aug. 1952–iul. 1954); membru al Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat (în 1954); șef al Secției Organizatorice și secretar pentru probleme organizatorice al C.C. al U.T.M. (iul. 1954–28 sept. 1959); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 18 mart. 1959, reales la 9 ian. 1975); prim-secretar al Comitetului raional de partid „23 August“ București (iul. 1962–nov. 1963); membru al biroului Comitetului orășenesc de partid București (iul. 1962–mart. 1965); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului orășenesc de partid București (nov. 1963–mart. 1965); prim-secretar al Comitetului regional de partid Banat (mart. 1965–febr. 1968); adjunct al șefului Secției Organizatorice și Cadre a C.C. al P.C.R. (febr. 1968–sept. 1975); membru al Consiliului Organizării Economice și Sociale (din 12 mai 1973, reales la 24 mart. 1976); secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (în 1975); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (sept. 1975–2 iun. 1982); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); adjunct al șefului Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (2 iun. 1982–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Jimbolia, reg. Timișoara (1952–1957), nr. 9 Ștefan cel Mare, reg. București (1965–1969), nr. 3 Brăila-Vest, jud. Brăila (1969–1975) și Băicoi, jud. Prahova (1980–1985); secretar al M.A.N. (din 13 mart. 1969); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 20 dec. 1983).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a, clasa a IV-a (1959); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964),

clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a (1981); Medalia „Muncii“.

CÂRPANU FLORENTIN-DORU

(n. 29 ian. 1934, Caransebeş, jud. Caraş Severin) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).**

Studii: Şcoala Medie Tehnică Silvică din Timişoara (1952); Facultatea de Zootehnie din Arad, continuată la Institutul Agronomic Timişoara (1953–1958); doctorat la Institutul Agronomic Timişoara; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: tehnician la Întreprinderea Forestieră Caransebeş (1952–1953); maistru, şef de secţie şi inginer-şef la I.A.S. Peciu Nou, jud. Timiş (1958–1964); **membru de partid din 1962**; director al I.A.S. Pădureni, jud. Timiş (1964–1967), al Întreprinderii de stat pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor Beregsău, jud. Timiş (1967–ian. 1979) şi al Combinatului pentru producerea şi industrializarea cărnii de porc Timiş (ian. 1979–1989); membru al Comitetului județean de partid Timiş (1972–în 1979); membru al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (din 1972); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (1972–22 dec. 1989); deputat în Consiliul popular al județului Timiş (în 1988); membru al biroului Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor (în 1988).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ (1971); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1973); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa I (1981).

CÂRȚÂNĂ CONSTANTIN

(n. 22 aug. 1929, com. Jupâneşti, jud. Gorj) **Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974)**.

Studii: Şcoala elementară (1936–1943); Şcoala profesională din Făgăraş (1943–1947); Cursul de partid de trei luni de pe lângă Comitetul județean de partid Braşov (apr-iun. 1948); liceul; Şcoala Centrală a Comsomolului din Moscova (oct. 1956–iun. 1957); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1963–1966); Institutul de Studii Economice din Bucureşti, prin examene de diferență.

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: membru de sindicat (1945); membru al Comitetului județean Făgăraş al Tineretului Progresist (din 1946); **membru de partid din febr. 1947**; ucenic (1943–1947), electrician-instalator (1947–apr. 1948) şi secretar al Comitetului U.T.M. (1947–apr. 1948) la Fabrica „Nitramonia“ Făgăraş; responsabil cu reconstrucția (din iun. 1948), responsabil cu munca organizatorică (până în nov. 1949) şi secretar (nov. 1949–sept. 1950) al Comitetului județean U.T.M. Făgăraş; secretar (din sept. 1950) şi prim-secretar (1950–sept. 1952) al Comitetului regional U.T.M. Ialomița; prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Bârlad (sept. 1952–aug. 1954); şef al Secției Tineret Sătesc a C.C. al U.T.M. (aug. 1954–sept. 1956); membru al Biroului C.C. al U.T.M. (din iul. 1954, reales în 1956); adjunct al şefului Comisiei Tineretului Muncitoresc şi Sătesc a C.C. al U.T.M. (aug.-dec. 1957); prim-secretar

al Comitetului regional U.T.M. Braşov (dec. 1957–5 sept. 1959); membru al biroului Comitetului regional de partid Braşov (ian.-28 sept. 1959); secretar pentru probleme organizatorice al C.C. al U.T.M. (28 sept. 1959–sept. 1963); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 4 ian. 1961); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Braşov (11 iul. 1966–iun. 1974); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Braşov (până în iun. 1974); instructor al C.C. al P.C.R. (din iun. 1974); şef al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Gorj (până în 1978); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Gorj (până în 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Şchei, jud. Braşov (1969–1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1961); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1969).

CÂRŢI VIORICA

(n. 20 mart. 1945, com. Băbeni, jud. Sălaj)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: învăţătoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1966**; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sălaj (6 nov. 1984–22 dec. 1989).

CÂŞU ILIE

(n. 29 mart. 1929, Băicoi, jud. Prahova)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979 şi 22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala Medie Tehnică de Petrol din Câmpina (1948–1951); Institutul de Petrol şi Gaze din Moscova (1951–1957); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1961–1964).

Profesia de bază: inginer foraj.

Activitate şi funcţii: ucenic la Uzinele „Astra“ Braşov (1944–1948); adjunct al secretarului Comitetului U.T.M. al studenţilor români de la Institutul de Petrol şi Gaze din Moscova; secretar al Comitetului unional U.T.M. din Moscova; **membru de partid din 1954**; inginer la Întreprinderea de Foraj Râmnicu Vâlcea (1957–1958) şi la Institutul de Cercetări Foraj-Extracţie Câmpina (1958–1959); instructor (1959–1962) şi adjunct al şefului (1962) la Comisia economică a Comitetului regional de partid Ploieşti; director al Trustului Regional de Foraj-Extracţie Ploieşti (1962–21 nov. 1966); membru supleant (febr. 1964–21 nov. 1966) şi secretar (21 nov. 1966–febr. 1968) al Comitetului regional de partid Ploieşti; secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (febr.-28 dec. 1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (28 dec. 1968–18 dec. 1972); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (18 dec. 1972–21 nov. 1975); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale

(din 3 iun. 1974); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Industria Chimică și Petrochimică (din mart. 1975); șef al Inspecției de Stat pentru Protecția Muncii și adjunct al ministrului Muncii (21 nov. 1975–3 nov. 1982); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 24 mart. 1976); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (3 nov. 1982–26 oct. 1984); ministrul Petrolului (26 oct. 1984–20 iun. 1986); membru al Consiliului Central pentru Tipizare, Standardizare, Normare și Calitate (din 31 dec. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Iran (din 8 mai 1987); președinte al Asociației de prietenie româno-venezueleană (în 1987); membru al Comisiei C.C. al P.C.R. pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ziduri, reg. Ploiești (1965–1969), Măneciu, jud. Prahova (1969–1975), Târgu Jiu, jud. Gorj (27 mart. 1983–1985) și nr. 10 Morărești, jud. Argeș (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie, construcții și transporturi a M.A.N. (din 1969); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 20 dec. 1983).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1966); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1969).

CEAUȘESCU ELENA (n. PETRESCU)

(n. 6 ian. 1919, com. Petrești, jud. Dâmbovița; d. 25 dec. 1989, Târgoviște)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Biroului Permanent al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (26 ian. 1977–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară din com. Petrești (trei clase); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București, curs fără frecvență (1957); doctorat în specializarea chimie macromoleculară la Institutul de Chimie Macromolecură Iași (18 dec. 1967); doctor inginer în chimie la Institutul Politehnic București.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1939**; ucenic la o fabrică de textile din Dealu Spirii, București; laborant (1944–1957), cercetător științific (din 1957) și director (din 15 nov. 1964) la Institutul de Cercetări Chimice București; director general al Institutului Central de Chimie (1972–1 apr. 1980); prim-viceprim-ministru al Guvernului (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Președinte al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (3 nov. 1976–22 dec. 1989), al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979), al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (8 iun. 1979–22 dec. 1989), al Comitetului Național „Oamenii de știință și pacea“ (29 dec. 1981–22 dec. 1989), al Consiliului Central pentru Tipizare, Standardizare, Normare și Calitate (din 31 dec. 1984), al Consiliului Național al Științei și Învățământului (31 dec. 1985–22 dec. 1989) și al Comisiei centrale pentru organizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în 1988); prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în dec. 1988); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 7 dec. 1982).

Membru al Comitetului de organizare al U.T.C. din București, al C.C. al U.T.C., al Comitetului raional de partid „16 Februarie“

București, al Comitetului municipal de partid București (din 1972), al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965), al Biroului executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 17 iul. 1969), al Colegiului Ministerului Industriei Chimice și al Biroului executiv al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1972–22 dec. 1989).

Membru al Academiei R.S.R. (2 mart. 1974); membru al Academiei de Științe din New York (1973); membru corespondent al Academiei din Atena (1976); membru asociat al Institutului Egiptului (1977); membru de onoare de maximă calificare (fellow) al Institutului Regal de Chimie al Marii Britanii (1978); membru de onoare al Societății de Chimie din Mexic (1975).

Doctor Honoris Causa al următoarelor universități: Universitatea din Buenos Aires (1974); Universitatea Națională de Sud din Bahia Blanca, Argentina (1974); Universitatea Feminină din Manilla (1975); Universitatea din Yucatan, Mexic (1975); Universitatea din Teheran (1975); Universitatea din Malta (1983).

Membru de onoare al următoarelor instituții: Societatea Internațională de Chimie Industrială din Franța (1970); Institutul American al Chimiștilor (1973); Colegiul Chimiștilor și Inginerilor Chimiști din Costa Rica (1973); Consiliul de conducere al Universității Centrale din Ecuador (1973); Institutul Ecuadorian de Științe Naturale (1975); Școala de Știința Informaticii de la Universitatea Centrală din Ecuador (1973); Societatea de Știință a Polimerilor din Japonia (1975); Societatea de Chimie din Mexic (1975); Academia de Arte și Științe din Ghana (1977); Academia de Științe a statului Illinois, S.U.A. (1978).

Profesor onorific la Universitatea Națională de Inginerie din Perú (sept. 1973); profesor „Honoris Causa“ al Institutului Politehnic din Londra Centrală (1978); profesor universitar extraordinar la Universitatea Națională Autonomă din Mexic (1975).

Lucrări*: Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari*, București, Editura Academiei R.S.R. și ICECHIM, 1974; *Polimerizarea stereospecifică a izoprenului*, București, Editura Academiei R.S.R., 1979; *Enciclopedia de chimie* (coordonator), București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1983; *Cuvântare la Plenara Consiliului Național al Științei și Învățământului, 21 octombrie 1989*, București, Editura Politică, 1989.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Pitești-Sud, jud. Argeș (1975–1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1955); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1955), clasa I (1969); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1961); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1964); Ordinul „Meritul Științific“ clasa I (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1971); Ordinul „Victoria Socialismului“ (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1979); Titlul Suprem de „Erou al Republicii Socialiste România“ (1981 și 1989).

CEAUȘESCU ILIE

(n. 8 iun. 1926, Scornicești, jud. Olt; d. 1 oct. 2002, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară din Scornicești (1940); Școala Militară Politică nr. 3 (sept. 1952–aug. 1953); Facultatea Militară Politică, Academia Militară (oct. 1955–oct. 1959); Facultatea de Istorie, Universitatea din București, prin examene de diferență (1963); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (dec. 1964–febr. 1968); doctorat în științe istorice (1969); Cursul postacademic de perfecționare pentru comandă și stat major (apr. 1979).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946**; casier la Cooperativa de Consum Scornicești (1947–iul. 1950); activist la Societatea de „Cruce Roșie" (iul. 1950–sept. 1952); şef de bibliotecă şi şef de club la Şcoala Militară Politică nr. 3 şi la Liceul Militar „Ştefan cel Mare" (aug. 1953–oct. 1955); instructor de partid (din oct. 1959), lector, lector superior (până în dec. 1964) şi locţiitor al şefului catedrei (febr. 1968–dec. 1970) la catedra „Istoria patriei şi a P.C.R." la Academia Militară; cercetător ştiinţific principal I (dec. 1970–aug. 1972) şi şef de sector la Secţia Istorie Militară (aug. 1972–mart. 1975) la Centrul de Studii şi Cercetări Istorice şi Teorie Militară; colonel; şef al Direcţiei Organizatorice a Ministerului Apărării Naţionale (mart. 1975–în 1979); adjunct al secretarului Consiliului Politic Superior al Armatei şi şef al Direcţiei Organizatorice (mart. 1975–20 apr. 1983); general-maior (9 mai 1977); general-locotenent (30 dec. 1982); secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei şi adjunct al ministrului Apărării Naționale (20 apr. 1983–22 dec. 1989); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (din 24 dec. 1983); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 30 ian. 1985, reales la 19 dec. 1988); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 30 oct. 1987); membru al Consiliului Naţional al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste (în dec. 1988).

Lucrări*: Căpitanul de panduri Simion Mehedințeanu*, Editura Militară, 1966; *Maiorul Constantin Ene*, Editura Militară, 1967; *Asalt în redute: eroi ai războiului pentru independență* (colaborator), Editura Militară, 1969; *Din istoria contractului colectiv în România*, Editura Militară, 1970; *Drum de glorii: pagini din eroismul armatei române în războiul nostru pentru independență* (colaborator), Editura Scrisul Românesc, 1970; *Mișcarea muncitorească și legislația muncii în România: 1864–1944* (coordonator), Editura Științifică, 1972; *Activitatea Partidului Comunist român în armată: 1921–1944* (colaborator), Editura Militară, 1974; *Cronica participării armatei române la Războiul pentru independență 1877–1878* (colaborator), Editura Militară, 1977; *Itinerare eroice: 1877–1878; jurnale de operații ale unor unități militare participante la războiul de independență* (colaborator), Editura Militară, 1977; *Războiul întregului popor pentru apărarea patriei la români: din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, Editura Militară, 1980; *Transilvania, străvechi pământ românesc*, Editura Militară, 1984; *200 de zile mai devreme: rolul României în scurtarea celui de-al doilea război mondial* (colaborator), Editura Științifică și Enciclopedică, 1984; *Armata română în revoluția din august 1944* (colaborator), Editura Militară, 1984; *România în anii primului război mondial: caracterul drept, eliberator al participării României la război* (coordonator), Editura Militară, 1987; *Istoria militară a poporului român* (coordonator), vol. I-VI, Editura Militară, 1987–1989; *1918 – triumful marelui ideal: făurirea statului unitar român* (coordonator), Editura Militară, 1988; *România în anii celui de-al doilea război mondial* (coordonator), Editura Militară, 1989; coordonator al publicației „File din istoria militară a poporului român: studii" (1973–1987); membru al colegiului de redacție al revistei „Lupta întregului popor: revista română de istorie militară" (1984–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Siret, jud. Suceava (1980–1985) şi nr. 4 Moreni, jud. Dâmbovița (1985–1989); vicepreşedinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a II-a (1984).

CEAUȘESCU NICOLAE

(n. 26 ian. 1918, Scornicești, jud. Olt; d. 25 dec. 1989, Târgoviște)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948 și 27 mai 1952–22 dec. 1989); membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru

supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–28 dec. 1955); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (19 apr. 1954–22 dec. 1989); prim-secretar al C.C. al P.M.R. (22 mart.-23 iul. 1965); secretar general al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); secretar general al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Biroului Permanent al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară din Scornicești (patru clase).

Profesia de bază: pantofar.

Activitate și funcții: ucenic la diferite ateliere de încălțăminte din București (din 1929); arestat pentru „incitare la grevă și răspândire de afișe împotriva ordinii de stat" (1933); membru al U.T.C.dR. din 1933; activist al U.T.C.dR. (din 1934); arestat ca „agitator comunist periculos" (1934); **membru de partid din 1936**; secretar al Comitetului regional Prahova al U.T.C.dR. (din 1936); arestat (31 ian. 1936) și condamnat de Tribunalul Militar Brașov la 2 ani închisoare, amendă și 1 an interdicție de a părăsi comuna Scornicești pentru infracțiuni contra liniștii publice, pedeapsă pe care a executat-o în penitenciarele Brașov și Doftana (5 iun. 1936–1938); activist al organizației București a P.C.dR. (din 1938); membru (din 1938) și secretar al C.C. al U.T.C.dR.; condamnat în contumacie la 3 ani închisoare de către Tribunalul Militar București (22 aug. 1939); arestat și închis în penitenciarele Jilava, Caransebeș (3 aug. 1940–3 aug. 1943) și Târgu Jiu (4 aug. 1943–23 aug. 1944); secretar al Comitetului de partid al Sectorului III Galben București (până în oct. 1945) și al Comitetului regional de partid Constanța (oct. 1945–13 mai 1948); secretar general la Ministerul Agriculturii (13 mai 1948–2 mart. 1949); adjunct al ministrului Agriculturii (2 mart. 1949–20 mart. 1950); chemat în cadrele active ale armatei cu gradul de general-maior (20 mart. 1950); șef al Direcției Superioare Politice a Armatei și adjunct al ministrului Forțelor Armate (20 mart. 1950–19 apr. 1954); general-locotenent (6 oct. 1952); membru al Prezidiului M.A.N. (2 iun.-4 oct. 1955); responsabil în cadrul Biroului Politic C.C. al P.M.R. de Secțiile Organelor Conducătoare de Partid, Administrativă și Transport-Telecomunicații ale C.C. al P.M.R., Direcția Superioară Politică a Armatei, Direcția Politică a M.A.I., Direcția Politică a C.F.R., Crucea Roșie și A.V.S.A.P. (7 oct. 1955–16 ian. 1956); responsabil în cadrul Biroului Politic al C.C. al P.M.R. de Secțiile Organelor de Partid, Agrară și Administrativă ale C.C. al P.M.R., de C.C. al U.T.M. și de Direcția Superioară Politică a Armatei (din 16 ian. 1956).

Președinte al R.S.R. (29 mart. 1974–22 dec. 1989), al Consiliului de Stat (9 dec. 1967–22 dec. 1989), al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (19 nov. 1968–1974), al Consiliului Apărării R.S.R. (28 mart. 1978–22 dec. 1989), al Biroului permanent al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (mai 1973–22 dec. 1989), al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (oct. 1977–22 dec. 1989), al Consiliului Național al F.U.S. (24 mai 1974–1980) și al Consiliului Național al F.D.U.S. (1980–22 dec. 1989); comandant (1967–28 mart. 1974) și comandant suprem (28 mart. 1974–22 dec. 1989) al Forțelor Armate ale R.S.R.

Președinte de onoare al Academiei de Științe Sociale și Politice (20 febr. 1970–22 dec. 1989).

Doctor Honoris Causa al Universităților din București (1973), Bogota (1973), Lima (sept. 1973), Beirut (1974), Bahia Blanca (1973), Nisa (1975), Quezon (1975) și Yucatan (1975).

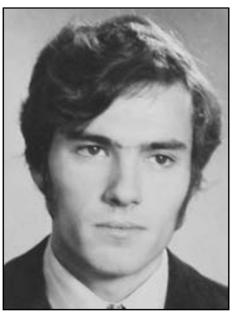
Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Olt (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: jud. Olt (1948–1952), nr. 1 Pitești, reg. Pitești (1952–1969) și 23 August, București (1969–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961–21 aug. 1965).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1949), clasa I (1966); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1948), clasa I (1958); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a II-a (1949), clasa I (1966); Ordinul „23 August" clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România" (1971); Ordinul „Victoria Socialismului" (1971, 1978, 1988); Titlul Suprem de „Erou al Republicii Socialiste România" (1978, 1981, 1988); Ordinul „Lenin" (1978).

CEAUȘESCU NICU

(n. 1 sept. 1951, București; d. 26 sept. 1996, Viena)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–18 dec. 1982); membru al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul nr. 24 din București (1966–1970); Facultatea de Fizică, Universitatea din București (1970–1975); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență; doctorat în fizică.

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: pionier, șef de detașament (din 1960); membru al U.T.C. din 1966; locțiitor al secretarului organizației de bază U.T.C. pe clasă la liceu (din 1966); membru al biroului Asociației Studenților Comuniști pe an de facultate (1970–1971); **membru de partid din 1971**; vicepreședinte pentru probleme ideologice (1971–1972) și pentru probleme profesionale (1972–1973) al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Universitatea București; membru al Senatului Universității din București (1972–1975); vicepreședinte pentru probleme internaționale al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România (1973–1975); membru al Consiliului Național (27 febr. 1974–22 dec. 1989) și al Biroului executiv (29 aug. 1978–22 dec. 1989) ale Radioteleviziunii Române; președinte al Comisiei pentru problemele organizatorice și ale vieții interne de organizație a C.C. al U.T.C. (din 5 nov. 1975); membru (5 nov. 1975–23 dec. 1976) și secretar (din 23 dec. 1976) al Biroului C.C. al U.T.C.; fizician la Uzinele „Electronica" București (1975–1976); profesor la Liceul de matematică-fizică Măgurele (iun. 1976–febr. 1979); membru al Biroului executiv al Consiliului de Conducere al Ministerului Educației și Învățământului (din 1976); membru al Consiliului Politic al Ministerului de Interne (din 12 apr. 1978); vicepreședinte al Comisiei centrale pentru organizarea „Daciadei" (în 1979); vicepreședinte al Comisiei centrale pentru organizarea turismului de masă și a timpului liber (în 1979); asistent la Catedra de mecanică, fizică moleculară și polimeri de la Facultatea de Fizică a Universității din București (din febr. 1979); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S. (18 ian. 1980–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Biroului executiv al Consiliului Superior al Educației

şi Învăţământului (din 9 mai 1980); secretar pentru probleme organizatorice (în 1980–până la 12 dec. 1983) şi prim-secretar (12 dec. 1983–13 oct. 1987) al C.C. al U.T.C.; ministrul pentru Problemele Tineretului (15 dec. 1983–19 oct. 1987); preşedinte al Comitetului Consultativ al O.N.U. pentru Anul Internaţional al Tineretului (în 1984); preşedinte al Asociaţiei Tineretului şi Studenţilor Români pentru Naţiunile Unite (în 1984); membru al biroului Comitetului de partid al aparatului C.C. al U.T.C. (în 1984); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (în aug. 1987); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sibiu (5 oct. 1987–22 dec. 1989).

Lucrări*: Contribuţii la fizica şi aplicaţiile descărcărilor luminescente*, Bucureşti, Editura Academiei R.S.R., 1982; *Tehnologii neconvenţionale* (colaborator), Editura Scrisul Românesc, 1982; *Mică Enciclopedie de relaţii internaţionale pentru tineret* (studiu introductiv), Bucureşti, Editura Politică, 1984.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Râmnicu Sărat, jud. Buzău (1980–1989); secretar al M.A.N. (1 apr. 1980–28 mart. 1985).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1981).

CEAUŞESCU VALENTIN

(n. 17 febr. 1948, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Institutul de Fizică şi Inginerie Nucleară (1981).

Profesia de bază: fizician.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1971**.

Distincţii: Ordinul „Meritul Ştiinţific“ clasa a III-a (1981).

CEBUC MARIA (n. MOISE)

(n. 2 mart. 1936, com. Bărbăteşti, jud. Vâlcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de Energie Electrică Sibiu (1950–1953); Şcoala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Braşov, secţia tineret (1956–1957); liceul teoretic (1961); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1977–1982).

Profesia de bază: electrician aparataj electric.

Activitate şi funcţii: secretar al organizaţiei U.T.M. pe clasă şi membru al Comitetului U.T.M. la Şcoala Profesională de Energie Electrică Sibiu (1950–1953); electrician şi secretar al organizaţiei U.T.M. la Uzina Electrică Sibiu (1953–1956); membru al Comitetului orăşenesc U.T.M. Sibiu (1953– 1956); **membru de partid din 1956**; instructor teritorial (1957–1962), şef al Comisiei Propagandă (1962–1965) şi instructor cu informarea-scrisori-evidenţă şi cadre (1965– 1969) al Comitetului regional U.T.M. Braşov; membru al biroului Comitetului regional U.T.M. Braşov (1959–1964); şef al Biroului documente secrete (1969–1974), tehnician cu probleme de scrisori-sesizări şi documente secrete (1974–1976), şef de birou (1976–1977), secretar al biroului organizaţiei de bază (în 1977) şi membru al biroului Comitetului de partid (în 1977) la Întreprinderea de Autocamioane Braşov; deputat în Consiliul popular al municipiului Braşov (în 1977); membru al Biroului executiv al Consiliului judeţean al sindicatelor Braşov (în 1977); membru al biroului Consiliului judeţean al femeilor Braşov (în 1977); secretar pentru probleme sociale al Comitetului municipal de

partid Brașov (apr. 1977–24 sept. 1979); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (24 sept. 1979–nov. 1983); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (nov. 1983–1989); președinte al Consiliului județean Brașov (în 1985–1989) și membru al Consiliului Național (din 1985) ale F.D.U.S.; membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

CEGUȘ DORINA (n. STROESCU)

(n. 4 dec. 1939, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer filator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; inginer la Uzinele Textile „Moldova" Botoșani și la Fabrica de Confecții București; director al Întreprinderii „Tricotajul Roșu" București (nov. 1978–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Botoșani (1969–1975) și nr. 15 Cotroceni, București (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (13 dec. 1986–22 dec. 1989).

CERVENCOVICI ANDREI

(n. 7 aug. 1921, Nădlac, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984); membru (23 iul. 1965–28 nov. 1974 și **23 nov. 1979–8 oct. 1982) și vicepreședinte (23 nov. 1979–8 oct. 1982) al Colegiului Central de Partid.**

Studii: șapte clase primare; curs de partid de trei luni (1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență; liceul, curs fără frecvență; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: zidar.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1945**; zidar pe diferite șantiere din București (1935–1942), la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie" București (1945–1948) și particular (în 1947); zidar (1948–1949) și dispecer (1949–iul. 1950) la Combinatul Siderurgic Hunedoara; șef al Secției economice a Comitetului raional de partid Hunedoara (iul. 1950–1953); secretar al Comitetului de partid al Combinatului Siderurgic Hunedoara (1953–1954); secretar pentru probleme economice al Comitetului raional de partid Hunedoara (1954–1955); șef al Secției bunuri de larg consum (1955–1956), șef al Secției organizatorice (1956–8 ian. 1959) și secretar pentru probleme organizatorice (8 ian. 1959–13 apr. 1965) la Comitetul regional de partid Hunedoara; șef al Sectorului carnete de partid și evidență statistică și adjunct al șefului Secției Organizații de Partid a C.C. al P.C.R. (13 apr. 1965–6 febr. 1968); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (6 febr. 1968–1970); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (1970–1971); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (1971–6 iun. 1979); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (în nov. 1976, reales la 27 mart. 1980); activist al C.C. al P.C.R. (6 iun.-27 nov. 1979); șef al Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (27 nov. 1979–13

nov. 1981); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Iordania (13 nov. 1981–30 oct. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Sebeş, reg. Hunedoara (1965–1969), nr. 2 Satu Mare-Sud, jud. Satu Mare (1969–1975) şi Lipova, jud. Arad (1975–1980); vicepreşedinte al Comisiei pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966), clasa a II-a (1981); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971, 1974); „Meritul Agricol“ clasa a II-a (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1981).

CETĂŢEANU IONEL-MIHAIL

(n. 5 apr. 1935, com. Işalniţa, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987).

Studii: Liceul Comercial din Craiova (1945–1949); Şcoala Medie Tehnică de Comerţ Craiova (1949–1953); Facultatea de Finanţe-Credit, Academia de Studii Economice Bucureşti (1953–1957); doctorat în ştiinţe economice la Academia de Studii Economice Bucureşti (1972).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1948; membru al organizaţiei U.T.M. pe clasă la şcoala medie tehnică (1951–1953); secretar U.T.M. pe an de studiu şi membru al Comitetului U.T.M. pe facultate; **membru de partid din 1962**; economist (1957–1962) şi şef al Oficiului preţuri şi tarife (1962–1965) la Sfatul popular regional Craiova; şef al Secţiunii financiare (1965–febr. 1968), la Consiliul popular regional Oltenia; secretar al Comitetului regional de partid Oltenia (1965–febr. 1968); membru al Comisiei de revizie a Comitetului regional de partid Oltenia; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dolj (febr. 1968–15 oct. 1979); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (15 oct. 1979–14 iun. 1982); consilier al preşedintelui R.S.R. (14 iun. 1982–17 sept. 1986); secretar al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (din 7 dec. 1982); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Irak (30 oct. 1986–1989); membru al Comisiei C.C. al P.C.R. pentru problemele cooperării economice şi relaţiilor internaţionale ale partidului şi statului (în 1988).

CETERCHI IOAN

(n. 16 dec. 1926, com. Ferneziu, jud. Maramureş; d. 5 apr. 1992, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din Cluj (1945–1949); doctorat în U.R.S.S. (1949–1953); doctor docent.

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1946**; preparator (1948–1949), conferenţiar (1955–1961), profesor (1961–1967) şi decan la Facultatea de Drept a Universităţii din Cluj; conferenţiar (1953–1955), profesor şi şef de

catedră (1967–în 1984) la Facultatea de Drept a Universităţii din Bucureşti; şef al Secţiei ştiinţă şi cultură a Comitetului regional de partid Cluj (1955–1957); preşedinte al Consiliului Legislativ (31 dec. 1971–3 apr. 1980); membru al Comitetului executiv al Asociaţiei pentru Naţiunile Unite din România (în 1973); preşedinte al Comisiei Electorale Centrale (din 9 ian. 1975); membru al Consiliului de Stat (22 mart. 1975–28 mart. 1980); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (în 1975); membru al Comisiei Centrale pentru Denumiri (din 25 febr. 1978); preşedinte al Comisiei pentru analiza activităţii de soluţionare a propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 17 iul. 1978); ministrul Justiţiei (1 apr. 1980–26 ian. 1982); membru al Consiliului Central al Asociaţiei Juriştilor (în 1982); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (în 1983); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Suedia (12 iul. 1984–30 ian. 1990) şi Norvegia (26 oct. 1984–1990); preşedinte al Asociaţiei de prietenie româno-indiană (din 1987).

Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); vicepreşedinte al Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice (1974–22 dec. 1989); membru al Comitetului executiv al Asociaţiei Internaţionale de Ştiinţe Politice; membru al Societăţii de Legislaţie Comparată.

Lucrări*: Introducere în studiul dreptului* (colaborator), Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1962; *Republica Socialistă Română: stat socialist*, Bucureşti, Editura Politică, 1962; *Statul şi dreptul: două decenii de dezvoltare*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1967; *Naţiunea şi contemporaneitatea* (colaborator), Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1971; *30 decembrie 1947: premise şi semnificaţii* (colaborator), Bucureşti, „Casa Scânteii", 1972; *Rolul şi funcţiile dreptului în făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate* (coordonator), Bucureşti, Editura Academiei R.S.R., 1974; *Legislaţia şi perfecţionarea relaţiilor sociale* (colaborator), Bucureşti, Editura Academiei R.S.R., 1976; *Independenţa României* (colaborator), Bucureşti, Editura Academiei R.S.R., 1977; *Sistemul politic al R.S.R.: studii* (coordonator), Bucureşti, Editura Politică, 1979; *Drepturile omului în lumea contemporană şi cooperarea internaţională* (colaborator), Bucureşti, Editura Politică, 1980; *Funcţiile statului socialist român: dinamică şi perspective* (colaborator), Bucureşti, Editura Academiei R.S.R., 1980; *Istoria dreptului românesc* (coordonator), Bucureşti, Editura Academiei R.S.R., 1980; *Probleme fundamentale ale statului şi dreptului socialist român* (colaborator), Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1982; *Teoria generală a statului* (colaborator), Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, Facultatea de Drept, 1983; *Introducere în teoria generală a dreptului* (colaborator), Bucureşti, Editura All, 1993.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Bucureşti (4 febr. 1973–mart. 1975), Dorohoi, jud. Botoşani (1975–1980) şi Săbăoani, jud. Neamţ (1980–1985); membru al Comisiei constituţionale a M.A.N. (din 21 aug. 1965).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a III-a (1971); Ordinul „Meritul Ştiinţific" clasa a II-a (1981); Premiul „Simion Bărnuţiu" al Academiei R.S.R.

CHELARU CRISTEA

(n. 6 apr. 1933, Mărăşeşti, jud. Vrancea; d. 2002, Iaşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul Teoretic din Botoşani (1944–1948); Curs de trei luni de instructor de aeromodele (1951); Şcoala de partid de un an (1960–1961); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1964– 1967); Facultatea de Istorie.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate şi funcţii: muncitor necalificat la Întreprinderea Metalurgică Câmpulung Muscel şi la Fabrica de Produse Chimice

Mărăşeşti (1949–1951); instructor al Comisiei regionale de aviaţie Putna (1951–1952) şi al Comisiei regionale de aviaţie sportivă Iaşi (1952–1953); sublocotenent la Direcţia regională M.A.I. Iaşi (1953–1956); **membru de partid din 1955**; secretar de redacţie (1956–1960) şi redactor-şef (1961–1963) la ziarul „Milcovul“ din Focşani; membru supleant al biroului Comitetului orăşenesc de partid Focşani (1961–1963); redactor responsabil la ziarul Fabricii de Antibiotice Iaşi (1963–1964); instructor al Secţiei propagandă a Comitetului regional de partid Iaşi (1967–febr. 1968); şef al Comisiei de presă şi edituri (febr. 1968–1970) şi şef al Secţiei propagandă şi agitaţie (1970–1971) la Comitetul judeţean de partid Iaşi; membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Iaşi (1970–1 iul. 1974); director al Studioului de Radio şi Televiziune Iaşi (1971–1 iul 1974); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid Iaşi (din 1 iul. 1974); membru (11 sept. 1978–15 oct. 1979) şi vicepreşedinte (15 oct. 1979–19 iun. 1981) al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste; director al Studioului de Radio şi Televiziune Iaşi (1981–în 1984); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid şi de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

CHELBA TRAIAN

(n. 27 sept. 1949, com. Putna, jud. Suceava)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Profesia de bază: miner.

Activitate şi funcţii: miner şi secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea Minieră Petrila (în 1989).

CHIOVEANU STELA (n. BĂLAN)

(n. 13 mai 1950, com. Breaza, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de Poligrafie Bucureşti (1965–1968); Şcoala Interjudeţeană de Partid de la Galaţi (1972–1973); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă; Cursul postuniversitar de sociologie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1985).

Profesia de bază: culegător tipograf.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1968**; culegător tipograf (1968–1972) şi secretar al organizaţiei U.T.C. (1970–1972) la Secţia Poligrafică Buzău; membru al Comitetului municipal U.T.C. şi al Comitetului judeţean U.T.C. Buzău (1970–1972); instructor al Comitetului judeţean de partid Buzău (1973–1974); prim-secretar al Comitetului judeţean U.T.C. Buzău (1974–oct. 1984); membru al Biroului C.C. al U.T.C. (din 1974–în 1979); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Buzău (în 1979); membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (din 1980); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid Buzău (oct. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Balta Albă, jud. Buzău (1980–1985); membru al Grupului Parlamentar Român pentru Securitate şi Cooperare în Europa şi al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CHIRIAC MARIA (n. MELNICIUC)

(n. 7 aug. 1941, com. Corlăţeni, jud. Botoşani)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala generală din Corlăţeni (1955); liceul teoretic, curs seral (1965); Şcoala de partid de un an; Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1982).

Profesia de bază: confecţioner textile.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1960; ucenic la un atelier particular de croitorie (1955–1956); croitor la Cooperativa de croitorie „Sporul“ Dorohoi (1956–1958); **membru de partid din 1962**; confecţioner (1960–1965), tehnician (1965–mart. 1977) şi tehnician cu o jumătate de normă (mart. 1977–4 aug. 1979) la Fabrica de Confecţii Iaşi; secretar al organizaţiei U.T.M. (1960–1963), locţiitor al secretarului (1965–1972) şi secretar (1972–mart. 1977) al Comitetului de partid din Fabrica de Confecţii Iaşi; membru al Comitetului judeţean de partid Iaşi (din 1974); secretar pentru probleme sociale al Comitetului municipal de partid Iaşi (mart. 1977–4 aug. 1979); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Iaşi (4 aug. 1979–22 dec. 1989); preşedinte al Consiliului judeţean Iaşi al F.D.U.S. şi membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (1985–1989); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (în 1986).

CHIRICĂ ELVIRA

(n. 4 oct. 1933, Botoşani)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala tehnică de maiştri; Cursul de partid de trei luni.

Profesia de bază: croitor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954**; maistru principal, şef al Compartimentului producţie la Întreprinderea de Confecţii Botoşani (din mart. 1974); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid Botoşani (1977–în 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Truşeşti, jud. Botoşani (1975–1980).

CHIRIŢĂ ELENA

(n. 28 iul. 1945, com. Ciocăneşti, jud. Călăraşi)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională de confecţii Călăraşi (1959–1963); liceul (1972); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1964**; croitoreasă (din 1963), ajutor de maistru (în 1972) şi secretar al biroului organizaţiei de bază pe schimb (în 1972) la Fabrica de Confecţii Călăraşi; deputat în Consiliul popular al judeţului Călăraşi (în 1972); membru al Comitetului municipal de partid Călăraşi (în 1972); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Consiliului judeţean Călăraşi al F.D.U.S. (mai 1986–1989).

CHIRU GICA (n. MIHAI)

(n. 18 sept. 1949, com. Văcăreşti, jud. Dâmboviţa)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Profesională Textilă din Lugoj (1965); Facultatea de Ştiinţe Politice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1973–1977); doctorand la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: ţesătoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din ian. 1968**; ţesătoare (1965–1972), secretar al organizaţiei U.T.C. din secţie şi locţiitor al secretarului Comitetului U.T.C. (1967–1972) la Întreprinderea „Bucegi“ din Pucioasa, jud. Dâmboviţa; secretar al Comitetului orăşenesc U.T.C. Pucioasa (1972–1977); membru al biroului Comitetului judeţean U.T.C. Dâmboviţa (din ian. 1969); membru al Biroului C.C. al U.T.C. (din 1969); instructor pentru probleme statutare (1977–1979) şi instructor teritorial (până la 24 sept. 1979) al Comitetului municipal de partid Târgovişte; preşedinte al Comitetului municipal al femeilor Târgovişte (din 1978); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dâmboviţa (24 sept. 1979–iun. 1986); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); instructor teritorial al Secţiei Propagandă şi Presă a C.C. al P.C.R. (iun. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Nucet, jud. Dâmboviţa (1985–1989); membru al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CHIŞINEVSCHI IOSIF (ROITMAN IOSIF)

(n. 26 dec.1905, Bălţi, Republica Moldova; d. 1962, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–25 iun. 1960); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–3 iul. 1957); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (13 oct. 1948–19 apr. 1954 şi 3 oct. 1955–3 iul. 1957); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Naţionalitatea: evreiască.

Studii: liceul (neterminat); Şcoala Leninistă a Cominternului de la Moscova (1930–1933).

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C.dR. din 1923; **membru de partid din 1928**; condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare corecţională şi închis la Doftana (1928–1930); **membru al C.C. al P.C.dR.** (1931, reales în 1938 şi 1940); membru al Comitetului judeţean Bucureşti al P.C.dR. (din 1932); preşedinte al Comitetului regional Iaşi al P.C.dR. (din 1933); preşedinte al organizaţiei Bucureşti a P.C.dR. şi activist al Secţiei Agitaţie şi Propagandă a C.C. al P.C.dR. (1934–1938); membru al Consiliului General al Sindicatelor Unite (din 1934); **membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR.** (1936–iun. 1941); şef al Secţiei Educaţie Politică a C.C. al P.C.dR. (1938); preşedinte al organizaţiei Bucureşti a P.C.dR. (până în apr. 1941); condamnat la 25 de ani muncă silnică şi închis la Caransebeş (iun. 1941–23 aug. 1944); secretar general al Frontului Naţional Democrat; membru al Comitetului de redacţie al ziarului „Scânteia“ (în ian. 1947); reprezentant al P.C.R. la Congresul de constituire a Cominformului (Polonia, sept. 1947); membru al Sindicatului Ziariştilor Profesionişti (în apr. 1948); responsabil în cadrul Biroului Politic al C.C. al P.M.R. de Secţia Politică Externă a C.C. al P.M.R. (din 14 mai 1948); membru al Consiliului general de conducere al A.R.L.U.S. (din 1 nov. 1949); secretar pentru propagandă şi cultură al C.C. al P.M.R. (13 oct. 1948–19 apr. 1954 şi 3 oct. 1955–3 iul. 1957); responsabil

în cadrul Biroului Politic de Secțiile Propagandă, Externă, Cadre Exterioare şi Administrativ-Politică ale C.C. al P.M.R. şi de Direcțiile Superioare Politice ale Armatei şi M.A.I. (din 29 mai 1952); vicepreşedinte, responsabil cu problemele culturii și științei (17 mart. 1950–20 aug. 1954) şi prim-vicepreşedinte (20 aug. 1954–3 oct. 1955) al Consiliului de Miniştri; responsabil în cadrul Biroului Politic de Secțiile Propagandă și Agitație, Știință și Cultură, Cadre, Relații Externe, Cadre din Exterior, Plan-Finanțe-Comerț și Munca de partid în rândul femeilor ale C.C. al P.M.R., de Procuratura Generală şi Tribunalul Suprem ale R.P.R. (7 oct. 1955–16 ian. 1956); responsabil în cadrul Biroului Politic de Secțiile Cadre, Cadre din Exterior, Munca de partid în rândul femeilor, Plan-Finanțe-Comerț și Gospodărie de Partid ale C.C. al P.M.R. (din 16 ian. 1956); director general al Direcției Generale Industriale din Ministerul Învățământului și Culturii (din 11 iul. 1957); director al Combinatului Poligrafic „Casa Scânteii" (1957–1962).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bucureşti (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. „Casa Scânteii", reg. Bucureşti (1948–1957) și Iași-Nord, reg. Iași (1957–1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa I (1948); „Ordinul Muncii" clasa I (1949); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I (1949); „Meritul Cultural" clasa I; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1955).

CHIȘINEVSCHI LIUBA (KIȘINEVSKAIA LIUBE)

(n. 5 nov. 1911, Tighina, Republica Moldova; d. 1981, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948); membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (27 mai 1952–19 apr. 1954); vicepreşedinte al Comisiei Controlului de Partid (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Profesia de bază: legătoare de cărți.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1930**; condamnată la 9 ani şi 9 luni închisoare corecțională și 10 ani interdicție corecțională de Consiliul de Război al Corpului 1 Armată Craiova (7 iul. 1936); membru al Prezidiului M.A.N. (13 apr. 1948–4 oct. 1955); vicepreşedinte al Confederației Generale a Muncii (în ian. 1949); instructor al Consiliului General al A.R.L.U.S. (în 1964); activist al Consiliului sindical al Sectorului 2 Bucureşti (în 1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Constanța Sud, reg. Constanța (1952–1957).

Distincții: Ordinul „Coroana României" în grad de Ofițer (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii" clasa I (1949); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I (1949).

CHIVU STOICA

(n. 7 aug. 1908, com. Smeeni, jud. Buzău; d. 17 febr. 1975, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–17 febr. 1975); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948 și 27 mai 1952–23 iul. 1965); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (din 17 mart. 1961 și 8 dec. 1967–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); președinte al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974); președinte al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–17 febr. 1975); membru

supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–17 febr. 1975).

Studii: liceul (patru clase).

Profesia de bază: cazangiu.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1931**; membru al Blocului Muncitoresc Țărănesc (din 1931); membru al Sindicatului C.F.R. (din 1927); cazangiu la Atelierele C.F.R. „Grivița“ București (până în febr. 1933); arestat (febr. 1933), condamnat de Tribunalul Craiova la 12 ani închisoare pentru organizarea grevei de la Grivița (12 nov. 1934) şi închis la penitenciarele Aiud, Doftana (din 15 mai 1937), Târgu-Ocna, Văcăreşti (din oct. 1938) şi Caransebeş; în 1940 pedeapsa i-a fost redusă la 9 ani muncă silnică, apoi Consiliul de Război al Corpului 1 Armată l-a grațiat, dar a fost internat în lagărul de la Târgu-Jiu (1 iul. 1943–23 aug. 1944); vicepreşedinte al Confederației Generale a Muncii (1945–30 nov. 1946); membru al Consiliului Frontului Național Democrat (din 1945); director general al Direcției Generale a C.F.R. (30 nov. 1946–13 apr. 1948); ministrul Industriei (13 apr. 1948–23 nov. 1949); ministrul Metalurgiei şi Industriei Chimice (23 nov. 1949–1 mart. 1951); ministrul Industriei Metalurgice şi Industriei Chimice (1 mart. 1951–11 iun. 1952); ministrul Industriei Metalurgice şi Construcțiilor de Maşini (17 oct. 1953–3 oct. 1955); vicepreşedinte, responsabil cu problemele industriei (17 mart. 1950–20 aug. 1954), prim-vicepreşedinte (20 aug. 1954–4 oct. 1955) şi preşedinte (4 oct. 1955–21 mart. 1961) al Consiliului de Miniştri; preşedinte al Consiliului de Stat (29 mart. 1965–9 dec. 1967); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (7 apr. 1969–4 mai 1970).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bacău (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: jud. Bacău (1948–1952), Iaşi-Sud, reg. Iaşi (1952–1957), 23 August, reg. Bucureşti (1957–1961) şi nr. 1 Ploieşti, reg. Ploieşti (1961–17 febr. 1975); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961–21 aug. 1965).

Distincții: Ordinul „Coroana României“ în grad de Mare Ofițer (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1948, 1958); „Ordinul Muncii“ clasa I (1949); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa I (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1958); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România“ (1973).

CHIVULESCU GHEORGHE

(n. 17 febr. 1928, com. Drajna, jud. Prahova) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989)**.

Studii: Liceul Teoretic din Ploieşti (1941–1949); Facultatea de Drept, Universitatea din Cluj (1949–1953); doctorat în drept; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. pe facultate; judecător la Judecătoria Lehliu şi Răcari (1953–1955); preşedinte al Judecătoriei Oltenița (1955–1958); **membru de partid din 1962**; judecător la Tribunalul Județean Ilfov (1958–1963); consultant juridic principal, preşedinte al Consiliului Sindical şi membru al biroului organizației de bază la Ministerul Justiției (1963–4 apr. 1968); instructor al Secției pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiție a C.C. al P.C.R. (4 apr. 1968–26 ian. 1982); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid şi de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Comitetului executiv al Asociației Juriştilor din România (în 1981); ministrul Justiției (26 ian. 1982–5 oct. 1987); preşedinte al Comisiei Electorale

Centrale (30 ian. 1985–22 dec. 1989); judecător la Tribunalul Suprem al R.S.R. (19 oct. 1987–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Livada, jud. Satu Mare (1985–1989).

CHIVULESCU VASILE

(n. 20 febr. 1929, com. Brănești, jud. Dâmbovița; d. 1998, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala primară (1941); Liceul „Enăchiță Văcărescu" din Târgoviște (1941–1949); Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic Brașov (1949–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență (1960–1963); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M.; membru al organizației U.T.M. pe an de studiu și al Comitetului U.T.M. pe facultate; instructor nesalariat al Comitetului orășenesc U.T.M. Brașov; inginer de exploatare (1954–oct. 1956) și secretar al organizației U.T.M. (1955–oct. 1956) la Ocolul Silvic Câmpina; membru al Comitetului raional U.T.M. Câmpina (1955–oct. 1956); inginer principal la Serviciul protecția și paza pădurilor din Direcția Silvică Ploiești (oct. 1956–1958); **membru de partid din nov. 1957**; instructor al Secției agrare a Comitetului regional de partid Ploiești (1958–ian. 1960); instructor (ian. 1960–sept. 1965), adjunct al șefului (sept. 1965–1966) și șef (1966–febr. 1968) al Secției economice a Comitetului regional de partid Ploiești; membru al Comitetului regional de partid Ploiești (1964–febr. 1968); șef al Sectorului coordonare și sinteză al Comisiei economice a Comitetului județean de partid Prahova (febr. 1968–iul. 1969); deputat în Consiliul popular al județului Prahova (în 1969); președinte al Comisiei pentru problemele industriei locale și ale cooperației meșteșugărești a Consiliului popular al județului Prahova (în 1969); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (iul. 1969–15 oct. 1979); membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (din iul. 1969); membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului și Localităților Urbane și Rurale (din 3 mart. 1978); adjunct al ministrului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (15 oct. 1979–1 sept. 1981); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Nigeria (16 mart. 1982–în 1984), Togo (din 17 iun. 1982), Benin (din 17 iun. 1982) și Ghana (din 29 iul. 1987).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

CIBU CONSTANTIN (SEVER)

(n. 21 mai 1943, Alba Iulia)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electromecanică; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969**; director al Întreprinderii „Progresul" Brăila (sept. 1988–1989).

CILIBIU GHEORGHE

(n. 29 mart. 1929, com. Trușești, jud. Botoșani)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Istorie; Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov".

Profesia de bază: lăcătuș ajustor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Bârlad (în 1965); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului regional de partid Iași (în 1966); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Iași; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (13 iun. 1979–24 mai 1982); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); director al Direcției județene pentru probleme de muncă și ocrotire socială Iași (14 iun. 1982–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Negrești, jud. Vaslui (1980–1985); membru al Comisiei pentru apărare a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

CINCĂ ELVIRA

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Activitate și funcții: șef al Sectorului învățământ universitar și pedagogic (până la 7 nov. 1966); șef al grupului de instructori pentru îndrumarea activității organizației pionierilor din cadrul Secției de Învățământ a C.C. al P.C.R. (din 19 dec. 1966).

CIOARĂ GHEORGHE (GEORGE)

(n. 23 febr. 1924, București; d. 1993, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 nov. 1984); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: liceul la București (1935–1941); Liceul Militar din Craiova (1941–1943); Facultatea de Construcții din Cernăuți (oct. 1943–oct. 1944), continuată la Institutul Politehnic București (oct. 1944–oct. 1946) și la Institutul Politehnic Leningrad, Secția Construcții Hidrotehnice (oct. 1946–1950).

Profesia de bază: inginer construcții hidrotehnice.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din mart. 1945; **membru de partid din nov. 1945**; secretar al organizației U.T.C. din Institutul Politehnic București (ian.-oct. 1946); organizator de partid și președinte al Comitetului U.T.C. al studenților români din Leningrad (până în 1949); referent tehnic și secretar al organizației de bază de partid la Institutul de Studii și Proiectări Energetice (1950–apr. 1952); membru al Comitetului orășenesc de partid București (din ian. 1951); secretar al Societății Studenților Ingineri; director-adjunct și director al Direcției Speciale a Consiliului de Miniștri (apr. 1952–sept. 1953); conferențiar la Facultatea de Energetică a Institutului Politehnic București (din 1952); adjunct al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice (sept. 1953–18 mai 1954); ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice (18 mai 1954–19 febr. 1957); locțiitor al reprezentantului R.P.R. la C.A.E.R. (6 febr. 1957–21 aug. 1965); secretar al Comisiei guvernamentale de colaborare economică și tehnico-științifică (din 1 aug. 1961); ministrul Comerțului Exterior (21 aug. 1965–29 apr. 1969); membru al Consiliului Economic (din 15 ian. 1968); prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, cu rang de ministru secretar de

stat (29 apr. 1969–17 sept. 1970); preşedinte al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (17 sept. 1970–29 mart. 1971); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); preşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (29 mart. 1971–24 apr. 1972); prim-secretar al Comitetului municipal de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti, primar general al Capitalei (24 apr. 1972–19 iun. 1976); viceprim-ministru al Guvernului (19 iun. 1976–1 febr. 1979); ministrul Construcţiilor Industriale (7 mart. 1978–1 febr. 1979); vicepreşedinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (până la 20 mart. 1979); ministrul Energiei Electrice (1 febr. 1979–26 mart. 1981); ministru secretar de stat la Consiliul Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (26 mart. 1981–19 mai 1983); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.P. Bulgaria (12 sept. 1983–4 aug. 1984); preşedinte al Asociaţiei de prietenie româno-egipteană (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Bucureşti (4 febr. 1973–1980) şi Târgu Cărbuneşti, jud. Gorj (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa I (1974); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1981).

CIOARĂ ION

(n. 30 ian. 1933, com. Mihail Kogălniceanu, jud. Ialomiţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic Braşov (1953–1958); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Curs postuniversitar, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1966–1967).

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957**; şef de sector, inginer cu exploatarea şi inginer-şef la Ocolul Silvic Focşani (1958–1960); secretar pentru probleme economice al Comitetului raional U.T.M. Focşani (1960–1961); director al Întreprinderii Forestiere Focşani (1961–1965); membru al Comisiei de revizie a Comitetului raional de partid Focşani (1961–1965); secretar pentru probleme economice al Comitetului raional P.C.R. Focşani (1965–1966); instructor de specialitate şi şef de sector la Comisia economică a Comitetului regional de partid Galaţi (1967–febr. 1968); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid Vrancea (febr. 1968–1973); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Vrancea (1973–21 mai 1982); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); instructor al Secţiei pentru Problemele Muncii din Agricultură a C.C. al P.C.R. (21 mai-16 sept. 1982); vicepreşedinte al Biroului executiv al Consiliului Naţional al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor (în 1982); prim-vicepreşedinte al Comitetului de conducere şi preşedinte al Biroului executiv ale Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); ministrul Silviculturii (16 sept. 1982–18 ian. 1986); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Neamţ (8 mart. 1986–22 dec. 1989).

CIOBANU LINA (n. GHERGHE)

(n. 22 mart. 1929, com. Potcoava, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart.-24 sept. 1984).

Studii: şapte clase primare (1936–1943); Cursul de partid de trei luni de pe lângă Comitetul raional de partid „Griviţa Roşie" Bucureşti (dec. 1951–mart. 1952); Curs de perfecţionare, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1953); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1957–1960); Facultatea de Economie Generală, Institutul de Studii Economice Bucureşti (1965).

Profesia de bază: ţesătoare.

Activitate şi funcţii: membru de sindicat (din 1946); membru al Tineretului Progresist (din 1946); **membru de partid din nov. 1947**; muncitoare la Imprimeria „Pretex" Bucureşti (1946–ian. 1949); ţesătoare şi membru al biroului organizaţiei de bază la Fabrica de Textile „Partizanul" Bucureşti (ian. 1949–dec. 1951); asistent la Cursul de partid de trei luni al Comitetului raional de partid „Griviţa Roşie" Bucureşti (mart. 1952–1953) şi la Catedra de Geografie a Şcolii Superioare de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1953–iun. 1954); instructor şi şef al Sectorului munca de partid în rândul femeilor al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (iun. 1954–1957); membru al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1955–1957); instructor al Comitetului municipal de partid Bucureşti (1960–1961); prim-secretar al Comitetul raional de partid „1 Mai" Bucureşti (1961–febr. 1968); membru al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1962–1974); prim-secretar al Comitetului de partid al sectorului şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 2 Bucureşti (febr. 1968–mai 1974); membru (29 mai 1971–27 febr. 1974) şi vicepreşedinte (27 febr. 1974–22 dec. 1989) al Comisiei Naţionale de Demografie; preşedinte al Comitetului Naţional al Femeilor (mai 1974–1977); ministrul Industriei Uşoare (29 sept. 1975–30 ian. 1984); membru al biroului Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizaţiilor de masă şi obşteşti a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); preşedinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (24 sept. 1984–5 febr. 1987); ministrul Industriei Uşoare (5 febr.-14 sept. 1987); viceprim-ministru al Guvernului (14 sept. 1987–22 dec. 1989); preşedinte al Consiliului Sanitar Superior (în oct. 1987); membru al Comisiei centrale pentru sistematizarea teritoriului şi a localităţilor, perfecţionarea organizării şi conducerii agriculturii (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 1 Mai, reg. Bucureşti (1965–1975), Focşani, jud. Vrancea (1975–1980), Dorohoi, jud. Botoşani (1980–1985) şi nr. 7 Paşcani, jud. Iaşi (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1961), clasa a II-a (1974), clasa I (1979); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a IV-a (1965), clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966).

CIOBĂNETE VERONICA (n. PAVELESCU)

(n. 9 aug. 1936, com. Beceni, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Buzău (1953); Facultatea de Medicină Generală, Institutul de

Medicină şi Farmacie Iaşi (1953–1959); Universitatea Politică şi de Conducere (1976).

Profesia de bază: medic.

Activitate şi funcţii: membru al Comitetului U.T.M. din liceu şi din facultate; medic la Circumscripţia medicală comunală Beceni (1959–1962); **membru de partid din 1964**; medic pediatru la Spitalul Beceni (1962–1966); membru al Sfatului popular comunal Beceni (1962–1965); membru al Comisiei de sănătate a Sfatului popular comunal Beceni (1962–1969); membru al Consiliului popular comunal Beceni (1965–1966); stagiu de pregătire la Spitalul din Ploieşti (1966–1967); medic specialist pediatru (1967–1979) şi secretar al organizaţiei de partid pe secţie (1969–1975) la Spitalul Judeţean Constanţa; adjunct al secretarului Comitetului de partid din unităţile sanitare din judeţul Constanţa (1975–1979); vicepreşedinte al Consiliului municipal al F.U.S. Constanţa (1975–1980); director al Direcţiei Sanitare Judeţene Constanţa (1979–23 febr. 1985); vicepreşedinte al Comitetului judeţean de Cruce Roşie Constanţa (din 1979); membru al biroului Comitetului judeţean de partid şi al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Constanţa (din 1979); membru (1979–1985) şi secretar (din 1985) al Consiliului Sanitar Superior; ministru secretar de stat la Ministerul Sănătăţii (23 febr.-21 sept. 1985); membru al Comisiei pentru analiza activităţii de soluţionare a propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 4 iul. 1985); adjunct al ministrului Sănătăţii (21 sept. 1985–22 dec. 1989); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); preşedinte al Consiliului Naţional al Societăţii de Cruce Roşie (ian. 1986–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Adamclisi, jud. Constanţa (1985–1989); vicepreşedinte al Comisiei pentru probleme de sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1985); membru al Comitetului de Conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (din 1 apr. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CIOBOIU ADRIAN

(n. 5 mart. 1938, Drobeta Turnu Severin)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956**; prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Craiova (până la 20 ian. 1983); instructor al Secţiei Cadre a C.C. al P.C.R. (20 ian. 1983–11 dec. 1987); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Braşov (din 11 dec. 1987); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Braşov (din 11 dec. 1987).

CIOCAN ANETA (n. ŞERBAN)

(n. 12 oct. 1936, Râmnicu Sărat, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala generală din Râmnicu Sărat (1942–1949); Liceul Teoretic din Râmnicu Sărat (1949–1953); Facultatea de Medicină Generală, Institutul de Medicină şi Farmacie Bucureşti (1953–1959); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1950; **membru de partid din iul. 1961**; medic la Circa sanitară Cilieni, jud. Olt (1959–1961) şi la Spitalul TBC Corabia (1961–1971); secretar al organizaţiei de partid din Spitalul TBC Corabia (din 1964); medic specialist la Spitalul TBC Slatina (1971–nov. 1974); director al Direcției Sanitare Județene Olt (nov. 1974–febr. 1985); membru (28 oct. 1975–mart. 1985) şi vicepreşedinte (din mart. 1985) al Consiliului Sanitar Superior; membru al biroului Comitetului judeţean de partid Olt (în 1974); membru al Consiliului de conducere al Ministerului Sănătăţii (din 1975); membru al Consiliului Naţional de Cruce Roşie (din 1975); medic primar din apr. 1978; vicepreşedinte al Comisiei Naţionale de Demografie (în 1985); preşedinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din unităţile sanitare (febr. 1985–1989); secretar al Consiliului Naţional al Femeilor (din mart. 1985); membru al Comitetului executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. (din apr. 1986); membru (în 1987) şi vicepreşedinte (în dec. 1988) al biroului Comitetului executiv al Consiliului Naţional al Societăţii de Cruce Roşie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 28 Colentina, Bucureşti (1985–1989); membru al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

CIOCAN ELENA

(n. 24 ian. 1956, com. Vlădaia, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Maşini şi Instalaţii Miniere, Institutul de Mine Petroşani (1976–1981); Curs U.T.C. de trei luni, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (apr.-iun. 1982); Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvenţă.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1977**; secretar al biroului organizaţiei U.T.C. din liceu (din 1973); vicepreşedinte şi şef al unei comisii a Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din facultate; membru al biroului Comitetului judeţean U.T.C. Hunedoara (din 1978); inginer mecanic la Întreprinderea de Utilaj Minier Petroşani (1981–apr. 1982); membru (din 1978), instructor al Comisiei organizatorice (nov. 1982–febr. 1983) şi secretar (febr. 1983–dec. 1983) al Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România; secretar al C.C. al U.T.C., preşedinte al Consiliului Elevilor (dec. 1983–mai 1985); secretar pentru probleme internaţionale al C.C. al U.T.C. (mai 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Băileşti, jud. Dolj (1985–1989); membru al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

CIOCAN MARIA (n. NĂSĂUDEAN)

(n. 15 mart. 1925, sat Șieu-Sfântu, com. Şintereag, jud Bistriţa-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–16 dec. 1987); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala generală (1932–1939); curs de partid de o lună (febr. 1948); Şcoala de cadre a C.C. al U.F.D.R. (mart. 1948–1949); Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1950–1951); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu", curs fără

frecvență (1956–1959); Facultatea de Filozofie, curs fără frecvență.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: a lucrat la Restaurantul „Brandt“ din Bistrița (aug. 1943–1944); **membru de partid din 1947**; responsabil cu propaganda al unei celule de partid (1947–1948); activist al Comitetului județean U.F.D.R. Someș (mart. 1948–1949); redactor (1949–1950), redactor responsabil (1951–1957) și redactor-șef (10 iul. 1957–1974) la revista „Săteanca“; membru supleant al Consiliului Federației Democrate Internaționale a Femeilor (din iul. 1963); redactor-șef adjunct la revista „Femeia“ (1974–aug. 1979); membru (27 febr. 1974–29 aug. 1978) și vicepreședinte (din 29 aug. 1978) al Consiliului Național și membru al Biroului executiv (din 29 aug. 1978) ale Radioteleviziunii Române; membru (1974–1978) și secretar (1978–1986) al Biroului executiv al Consiliului Național al Femeilor; vicepreședinte al Biroului executiv al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului și Localităților Urbane și Rurale (din 3 mart. 1978); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului municipal de partid București (aug. 1979–11 apr. 1983); vicepreședinte (29 mart. 1980–1 apr. 1985) și membru (din 1 apr. 1985) al Consiliului de Stat; membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (11 apr. 1983–1987); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 13 aug. 1983); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 4 iul. 1985); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Național al Crucii Roșii (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Rodna, reg. Cluj (1952–1957), Sărmaș, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1961–1965), Turț, reg. Maramureș (1965–1969), nr. 18 Tudor Vladimirescu, București (1980–1985) și nr. 9 Jimbolia, jud. Timiș (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964), clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

CIOCĂNEA TRAIAN

(n. 30 mai 1936, com. Bârghiș, jud. Sibiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala generală; Cursul de partid de trei luni.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; președinte al C.A.P. Ighișu Vechi, com. Bârghiș (1968– 1989).

CIOLĂNESCU GHEORGHE

(n. 19 mart. 1933, sat Valea Voievozilor, com. Răzvad, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Agronomie; Curs de specializare de cinci luni în Cehoslovacia.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; secretar de stat și șef al Departamentului Agriculturii de Stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (20 dec. 1977–3 sept. 1981); adjunct al ministrului Agriculturii și Industriei Alimentare, șef al Departamentului Agriculturii de Stat (3 sept. 1981–17 nov. 1983); director tehnic al Centrului de Producere și

Industrializare a Sfeclei de Zahăr (din mart. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ţăndărei, jud. Ialomiţa (1975–1980).

CIORBĂ GHEORGHE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

CIORBĂ IOAN

(n. 25 iul. 1934, com. Geaca, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timişoara (1958); Universitatea Politică şi de Conducere (1961); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1964–1967).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955**; maistru şi şef al unităţii din Huedin a Întreprinderii Comunale Cluj (1958); preparator principal la Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic Timişoara (1958–1959); maistru de schimb, inginer principal energetic şi inginer energetic şef la Întreprinderea „Carbochim“ Cluj (1959–1961); instructor al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Cluj (1961–1964); secretar al Comitetului orăşenesc de partid Cluj (1964–febr. 1968); instructor al Comisiei economice a Comitetului judeţean de partid Cluj (febr. 1968–1969); director la Întreprinderea „Electrocentrale“ Cluj (1969–nov. 1974); membru al biroului Comitetului judeţean de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Cluj (nov. 1974–6 nov. 1984) şi Harghita (6 nov. 1984–febr. 1986); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980, reales la 24 sept. 1985); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (în 1983); inginer proiectant principal II la Întreprinderea „Electrocentrale“ Cluj (mart. 1986–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Cristuru Secuiesc, jud. Harghita (1985–1989); secretar al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a.

CIORDAŞ NISTOR

(n. 9 aug. 1934, sat Sfârnaş, com. Ciuhoi, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: şapte clase elementare; trei clase profesionale; Şcoala tehnică de maiştri, curs fără frecvenţă; Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; doctorat în ştiinţe economice la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956**; strungar la U.C.R.U.M. Dr. Petru Groza; vicepreşedinte al Comitetului executiv

al Consiliului popular al județului Bihor (1976–10 oct. 1979); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Dr. Petru Groza, reg. Crișana (1961–1965).

Distincții: „Medalia Muncii“.

CIORUGĂ AUREL

(n. 4 sept. 1932, com. Voiteg, jud. Timiș; d. 1987, Arad)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–1987).

Studii: Școala Generală din com. Voiteg (1939–1946); Școala Profesională Metalurgică din Reșița (1946–1949, întreruptă); Școala Medie Tehnică de Statistică din Timișoara (sept. 1949–1953); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Iași (1956–iul. 1960).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate profesională: membru al U.T.M. din 1952; **membru de partid din 1962**; inginer stagiar, inginer mecanic, adjunct al șefului Secției finisaj (1960–iul. 1964), șef al Secției montaj-sudură (iul. 1964–mai 1968), inginer-șef cu producția (mai 1968–nov 1972), director cu producția (nov 1972–apr. 1973), director-adjunct tehnic și de fabricație (apr. 1973–1978), director tehnic (1978–1981), director (1981–1982), director general (1982–în 1985) și membru al Comitetului de partid (din 1968) la Întreprinderea de Vagoane Arad; membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Oamenilor Muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982–1984); deputat în Consiliul popular al județului Arad (în 1984); membru al biroului Comitetului municipal de partid Arad (în 1984); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în aug. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Chișineu-Criș, jud. Arad (26 sept. 1982–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CIUCU GEORGE

(n. 12 iun. 1927, com. Cristian, jud. Brașov; d. 15 febr. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică; doctorat în științe matematice (1957); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: membru al Partidului Social Democrat; **membru de partid din 1947**; asistent (din 1950), lector, conferențiar și profesor universitar (din 1966) la Facultatea de Matematică a Universității din București; prorector și rector (din 1970, reales în 1981) al Universității din București; director general al Direcției Generale a Învățământului Universitar; consilier al ministrului Educației și Învățământului, cu rang de secretar general (din 1970); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului de conducere al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); președinte al biroului Comisiei Naționale a R.S.R. pentru U.N.E.S.C.O. (8 sept. 1981–în 1987); secretar al Comitetului Național „Oamenii de știință și pacea“ (în 1982); membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid București (în 1982); membru al

Comitetului de partid al Universității din București (în 1982); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (în 1983); adjunct al ministrului Educației și Învățământului (23 febr. 1983–21 sept. 1985); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Luxemburg (din 25 sept. 1986) și Belgia (din 22 nov. 1986).

Membru corespondent (1 mart. 1974) și secretar general (1974–1990) al Academiei R.S.R.

Lucrări*: Procese cu legături complete* (colaborator), Editura Academiei R.S.R., 1960; *Elemente de teoria probabilităților și statistică matematică*, Editura Didactică și Pedagogică, 1963; *Teoria jocurilor* (colaborator), Editura Tehnică, 1965; *Introducere în teoria așteptării* (colaborator), Editura Tehnică, 1967; *Culegere de probleme și teoria probabilităților* (colaborator), Editura Tehnică, 1967; *Teoria estimării și verificarea ipotezelor* (colaborator), Editura Didactică și Pedagogică, 1968; *Teoria probabilităților și statistica matematică* (colaborator), Editura Didactică și Pedagogică, 1970; *Statistică matematică și cercetări opționale* (colaborator), Editura Didactică și Pedagogică, 1974; *Probleme de teoria probabilităților* (colaborator), Editura Tehnică, 1974; *Probleme de statistică matematică* (colaborator), Editura Tehnică, 1974; *Inferența statistică* (colaborator), Editura Didactică și Pedagogică, 1974; *Probabilități și procese stocastice* (colaborator), Editura Academiei R.S.R., 1978; *Teoria probabilităților și aplicații* (colaborator), Editura Științifică și Enciclopedică, 1983.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a; Titlul de „Profesor emerit al Republicii Socialiste România“ (1972); Ordinul „Meritul Științific“ clasa I (1981).

CIUCU ION

(n. 17 nov. 1927, sat Răcarii de Jos-Filiași, jud. Dolj; d. 2002, Deva)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul de Mine Petroșani; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; director al Exploatării miniere Voivozi (com. Popești, jud. Bihor) a Trustului Minier „Ardealul“; secretar al Comitetului județean de partid Bihor (până la 21 iul. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (28 iul. 1979–26 mai 1981); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Perú (4 dec. 1981–17 aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Bod, reg. Brașov (1952–1957), Derna, reg. Crișana (1965–1969), Popești, jud. Bihor (1969–1975) și Petroșani, jud. Hunedoara (1980–12 nov. 1982); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1 apr. 1980–30 dec. 1981).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; „Medalia Muncii“.

CIUREA ANA (n. LUNGU)

(n. 6 ian. 1934, com. Brețcu, jud. Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară, Institutul Politehnic Iași (1958); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; inginer dispecer, şef de serviciu, inginer-şef adjunct (1958–1975) şi director (mai 1975–1989) al Întreprinderii de Stofe „Carpatex“ Braşov; membru al biroului Comitetului județean de partid Braşov (1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Braşov-Gară, jud. Braşov (1980–1989); membru al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internațională a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a.

CIUTACU FLORICA (n. BĂLAN)

(n. 7 mai 1946, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala generală (1953–1960); Şcoala profesională de chimie, prin examene de diferență; Cursul de partid de trei luni (1977); Cursul de un an al Şcolii interjudețene de partid Galați (1982); Şcoala tehnică de maiştri pentru fabricarea celulozei, hârtiei şi fibrelor artificiale, curs seral (1985); liceul agroindustrial.

Profesia de bază: operator chimist.

Activitate și funcții: țesătoare la Cooperativa „Arta Populară“ Brăila (1961–1965); **membru de partid din 1966**; operator chimist (1965–1978), maistru de atelier (1978–1981), maistru chimist (1981–febr. 1984), secretar al Comitetului de partid pe fabrică (1979–febr. 1984) şi membru al biroului Comitetului de partid pe combinat la Combinatul de Celuloză, Hârtie şi Fibre Artificiale Brăila; secretar al Comitetului comunal de partid şi primar al comunei Chişcani, jud. Brăila (febr. 1984–22 dec. 1989); deputat în Consiliul popular al județului Brăila; membru al Comitetului județean de partid Brăila.

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a.

CLIM MIHAIL

(n. 18 sept. 1937, com. Zamostea, jud. Suceava)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de Zootehnie din Rădăuți (1952–1955); Şcoala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Iaşi, Secția U.T.M. (sept. 1960–1961); liceul la Fălticeni; Facultatea de Filozofie, Universitatea din Iaşi, curs fără frecvență (1968); doctorat în sociologie la Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1984).

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1952; membru al Comitetului U.T.M. din şcoala profesională (1952–1955); muncitor zootehnist la Herghelia Rădăuți (1955); tehnician veterinar (1955–1956), ajutor de miner (1956–1957) şi membru al Comitetului U.T.M. (1956–1957) la Întreprinderea Minieră Aninoasa; instructor al Comitetului raional U.T.M. Suceava (iun.-sept. 1960); instructor (1961–1962) şi secretar pentru probleme de propagandă (1962–1964) al Comitetului raional U.T.M. Fălticeni; **membru de partid din aug. 1962**; prim-secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M./U.T.C. Suceava (1964–nov. 1968); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Suceava (nov. 1968–oct. 1970); şef al Secției organizatorice (oct. 1970–aug. 1979) şi secretar pentru probleme organizatorice (aug. 1979–febr. 1986) al Comitetului județean de partid Suceava;

instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (febr. 1986–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1983); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

COADĂ ALEXANDRU

(n. 11 aug. 1938, com. Tudor Vladimirescu, jud. Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Profesională nr. 2 din Brăila (1952–1955); liceul, curs seral (1961–1964); Școala de partid de un an a Comitetului regional de partid Galați (1964–1965); Facultatea de Filozofie-Sociologie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1974); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1987).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; lăcătuș la Cooperativa Meșteșugărească „Metalurgia“ Brăila (1955–1958) și la Întreprinderea de Industrie Locală Brăila (1960–1962); instructor, responsabil al Sectorului evidență, secretar pentru probleme de propagandă (1962–1969) și secretar pentru probleme organizatorice (1969) al Comitetului orășenesc U.T.M./U.T.C. Brăila; șef al Secției organizatorice (1969–1970) și prim-secretar (1970–1974) al Comitetului județean U.T.C. Brăila; membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Brăila (1970–1982); șef al Sectorului muncă politică de masă al Comitetului județean de partid Brăila (1974–1975); șef al Secției organizatorice a Comitetului municipal de partid Brăila (1975–nov. 1978); secretar al Comitetului de partid al Combinatului de Celuloză, Hârtie și Fibre Artificiale Brăila (nov. 1978–1982); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Brăila (1982–oct. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Brăila (1982–1989); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Brăila (oct. 1984–1989); deputat în Consiliul popular al județului Brăila (din 1985).

COCÂRLĂ TRANDAFIR

(n. 4 apr. 1929, com. Turnu Ruieni, jud. Caraș Severin; d. 1991, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–24 apr. 1985).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara; doctorat în științe tehnice; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1961–1965).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; secretar al Comitetului orășenesc de partid Timișoara (în 1962); secretar al Comitetului regional de partid Banat (în 1965–febr. 1968); secretar al Comitetului județean de partid Timiș (febr. 1968–15 dec. 1970); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (ian. 1971–27 ian. 1977); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973, reales la 24 mart. 1976); ministrul Energiei Electrice (27 ian. 1977–1 febr. 1979); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (3 sept. 1979–26 mart. 1981); secretar al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); ministrul Energiei Electrice (26 mart. 1981–29 mart. 1984); ambasador

extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Austria şi reprezentant permanent al R.S.R. la Organizaţia Internaţională pentru Energie Atomică, cu sediul la Viena (24 apr. 1984–30 ian. 1990); conferenţiar universitar.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Caransebeş, jud. Caraş-Severin (4 febr. 1973–1980) şi Salonta, jud. Bihor (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (22 mart. 1975–9 iulie 1977); secretar al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980–30 dec. 1981).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1962), clasa a II-a (1981); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1965), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1971); „Meritul Agricol“ clasa I (1974).

COCIORVĂ MARIA

(n. 14 nov. 1954, com. Dămieneşti, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: curs de calificare ca lăcătuş; cursul de partid de cinci luni; liceul teoretic.

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1975**; lăcătuş şi secretar al biroului organizaţiei de bază la Întreprinderea de Avioane Bacău (1978–1989).

COJOACĂ VICTOR

(n. 27 iul. 1939, com. Vlădeşti, jud. Argeş)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de economie; Curs postuniversitar la Academia „Ştefan Gheorghiu“ (1989).

Profesia de bază: rectificator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Călăraşi (aug. 1986–1989).

COJOCARIU SILVIA (n. COZMA)

(n. 11 nov. 1944, com. Dersca, jud. Botoşani)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Dorohoi (1958–1963); Institutul Pedagogic din Suceava, curs fără frecvenţă (1963–1965); Facultatea de Economie a Industriilor, Institutul de Studii Economice Iaşi, curs fără frecvenţă (1973); Institutul Central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie şi administraţia de stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (oct. 1976–sept. 1977).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1959; **membru de partid din 1966**; învăţătoare la Şcoala Generală din satul Străteni, com. Dersca (1963–sept. 1966) şi la Şcoala Generală din com. Schela, jud. Galaţi (sept. 1966–1968); director al căminului cultural şi instructor superior de pionieri în satul Străteni (1963–1965); activist al Comitetului raional U.T.C. Vatra Dornei (1965–sept. 1966); secretar la Şcoala Generală nr. 14 Galaţi (1968–1970); contabil, şef al Serviciului organizarea muncii (1970–1974) şi membru al biroului organizaţiei de bază (1970–1974) la Cooperativa Meşteşugărească „Progresul“ Galaţi; economist

(apr. 1974–1975), şef al Biroului desfacere (1975–mart. 1977), membru al biroului Comitetului de partid (1975–1 nov. 1984) şi membru al Consiliului Oamenilor Muncii (din 1975) la Întreprinderea Judeţeană de Industrie Locală Galaţi; director adjunct (mart. 1977–mai 1978) şi director coordonator (mai 1978–6 nov. 1984) la Întreprinderea Comercială de Stat pentru Mărfuri Industriale Galaţi; propagandist la învăţământul de partid, comandant al gărzilor patriotice şi vicepreşedinte al Comitetului municipal al femeilor Galaţi (în 1978); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Galaţi (6 nov. 1984–febr. 1986); membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (din 1985); preşedinte al Consiliului judeţean Galaţi al F.D.U.S. (din 1985); instructor pentru probleme sociale al C.C. al P.C.R. (febr. 1986–8 nov. 1989); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Galaţi (8 nov.-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Galaţi-Est, jud. Galaţi (1980–1985); membru al Comisiei pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

COJOCARU ELEONORA (n. MUNTEANU)

(n. 18 mai 1930, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Cursul de partid de trei luni (1953); Şcoala de partid de un an (1959–1960); Facultatea de Filozofie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1973); doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: croitor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954**; ucenic (1944–1948) şi croitor (1948–1949) la un atelier de croitorie din Bucureşti; croitor (1949–1959), secretar al organizaţiei U.T.M. pe secţie (1949–1953) şi secretar al Comitetului U.T.M. (1953–1959) la Fabrica de Confecţii şi Tricotaje Bucureşti; membru al biroului Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti şi al biroului Comitetului raional U.T.M. Bucureşti (din 1953); membru al Biroului C.C. al U.T.M. (1956–28 sept. 1959); instructor pentru probleme de propagandă al Comitetului raional de partid „16 Februarie“ Bucureşti (1960–1963); membru al biroului Comitetului raional de partid Bucureşti; croitor şi secretar al Comitetului de partid la Fabrica de Confecţii şi Tricotaje Bucureşti (1963–1974); preşedinte al Consiliului Sindicatelor şi membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 7 Bucureşti (1974–27 nov. 1975); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (în 1975); adjunct al ministrului Comerţului Interior (27 nov. 1975–21 febr. 1977); secretar pentru probleme sociale al Comitetului municipal de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti (23 febr. 1977–8 apr. 1983); preşedinte al Comitetului municipal al femeilor Bucureşti (în 1978); vicepreşedinte al Biroului executiv al Comisiei pentru Arhitectură şi Sistematizare a Municipiului Bucureşti (din 3 mart. 1978); vicepreşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (8 apr. 1983–1989); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (din 1983); membru al biroului Consiliului Naţional al Femeilor (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 19 Drumul Taberei, Bucureşti (1969–1980); vicepreşedinte al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

COJOCARU VASILE

(n. 23 febr. 1933, com. Verguleasa, jud. Olt)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Transporturi, Institutul Politehnic Bucureşti; Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer material rulant.

Activitate funcţii: **membru de partid din 1956**; prim-secretar al Comitetului municipal de partid Galaţi (până la 11 mai 1981); preşedinte al Consiliului judeţean de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Galaţi (din 11 mai 1981); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din dec. 1983); organizator al C.C. al P.C.R. pentru Centrala Nuclearo-Electrică Cernavodă (mart-22 dec. 1989).

COLEAŞĂ AUREL

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

COLESNICENCU ILEANA (n. PODARU)

(n. 11 mai 1938, com. Şuţeşti, jud. Brăila)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de Metalurgie din Brăila (1954); Şcoala Medie Tehnică Piscicolă din Tulcea (1954–1955); Curs de specializare de două luni la Fabrica de Conserve Tulcea (1955); Şcoala de partid de şase luni din Caransebeş (1960); Şcoala de partid de un an din Bucureşti (1966–1967); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: muncitoare.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1954; **membru de partid din 1957**; instructor superior cu pionierii la Şcoala Profesională de Metalurgie Brăila (1954–1955); maşinist şi şef de brigadă la Fabrica de Conserve din Peşte Tulcea (1955–1960); inspector la Serviciul personal şi învăţământ al Întreprinderii de Industrializare a Peştelui Tulcea (1960–1965 şi 1966–1967); preşedinte al Comitetului orăşenesc al femeilor Tulcea (1965–1966); membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Tulcea (1965–1966); instructor al Sectorului probleme statutare, documente şi evidenţa membrilor de partid al Comitetului orăşenesc de partid Tulcea (1967–febr. 1968); instructor al Comitetului judeţean de partid Tulcea (febr.-oct. 1968) şi al Consiliului judeţean de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale Tulcea (oct. 1968–1970); preşedinte al Comitetului judeţean al femeilor Tulcea (1970); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Tulcea (1970–1989); instructor al Secţiei propagandă a Comitetului judeţean de partid Tulcea (1970–1978) şi al Cabinetului judeţean de organizare economico-socială Tulcea (1978–24 sept. 1979); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Tulcea (24 sept. 1979–8 mart. 1982); şef al Oficiului personal-învăţământ al Consiliului

popular al județului Tulcea (mart. 1982–oct. 1984); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (oct. 1984–1989); președinte al Consiliului județean Tulcea și membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Măcin, jud. Tulcea (1985–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România".

COLEȘAN LIVIU (GHEORGHE)

(n. 12 dec. 1937, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnica Construcțiilor de Mașini; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer T.C.M.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; director al Întreprinderii de Rulmenți Alexandria (apr. 1988–1989).

COLIU DUMITRU (KOLEV DIMITĂR)

(n. 7 nov. 1907, com. Vasilieva, fostul județ Caliacra, Bulgaria; d. 1985, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–23 nov. 1979); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (27 mai 1952–23 iul. 1965); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); președinte al Comisiei Controlului de Partid (25 iun. 1960–23 iul. 1965); președinte al Colegiului Central de Partid (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naționalitatea: bulgară.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1925**; membru în sindicatul pielarilor (din 1923); membru (din 1925), secretar al Comitetului raional (din 1930) și membru al Comitetului județean (din 1931) al Organizației Revoluționare a Dobrogei (D.R.O.); membru al Comitetului regional Dobrogea al P.C.dR. (din 1935); scos din producție (1936); secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.dR. (1937–1940); **membru al C.C. al P.C.dR.** (din 1938); plecat în U.R.S.S. (din 1940); căpitan (1943), ofițer politic (1943–aug. 1944) și locțiitor politic (aug. 1944–15 aug. 1945) în Regimentului 2 Infanterie din Divizia „Tudor Vladimirescu"; locțiitor politic al Diviziei „Tudor Vladimirescu"; colonel în rezervă (15 aug. 1945); șef al Secției pentru Probleme Militare a C.C. al P.C.R. (1946–29 dec. 1947); secretar general administrativ al Ministerului Apărării Naționale (29 dec. 1947–1949); colonel activ (29 dec. 1947); general-maior (1 mai 1948); atașat militar al R.P.R. în U.R.S.S. (1949–1951); prim-secretar al Comitetului regional de partid Prahova (1951–6 mart. 1952); director general al Direcției Speciale pentru Probleme Militare din cadrul Consiliului de Miniștri (6 mart. 1952–1954); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 6 oct. 1952); membru al Prezidiului M.A.N. (29 ian. 1953–2 iun. 1955); prim-secretar al Comitetului regional de partid București (1954–2 iun. 1955); membru al Consiliului Militar al Regiunii a 2-a Militare (până la 4 apr. 1956); președinte al Comisiei

Controlului de Stat (2 iun. 1955–15 apr. 1961); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Putna, reg. Suceava (1948–1952), Ploiești Nord, reg. Ploiești (1952–1961), nr. 1 Baia Mare, reg. Maramureș (1961–1975) și nr. 7 Bălțătești, jud. Neamț (1975–1980); președinte al Comisiei de afaceri externe a M.A.N. (24 ian. 1953–2 iun. 1955); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965); președinte al Comisiei pentru agricultură și silvicultură (1969–1975); președinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Mihai Viteazul" clasa a III-a (1947); Ordinul „Steaua Roșie" (1946); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1948), clasa I (1957); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a III-a (1945), clasa a II-a (1949), clasa I (1971); Ordinul „23 August" clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului" (1974).

COMAN ION

(n. 25 mart. 1926, sat Prunaru, com. Bujoreni, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (27 mart. 1980–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară din com. Bădulești, jud. Dâmbovița (1932–1936); Școala de ucenici din București (1942–1946); Cursuri serale de marxism de trei luni (1946, 1947 și 1948); Cursul politic de la Regimentul 1 Cavalerie (iun.-iul. 1949); liceul teoretic, prin examene de diferență (1954); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1956–1957); Facultatea de Arme și Spate, Secția Arme Întrunite, Academia Militară Generală (oct. 1959–1962).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1945; **membru de partid din oct. 1945**; ucenic la Atelierul de cizmărie „Petrică Rădulescu" din București (oct. 1936–oct. 1937); băiat de prăvălie și vânzător la mai multe magazine din București (oct. 1937–oct. 1941); ucenic (oct. 1941–oct. 1945), strungar (oct. 1945–iul. 1947), secretar al celulei de partid (1945–1947) și președinte al Comitetului sindical (1945–iul. 1947) la Fabrica „Alexandru Henegaru" din București; instructor al Sindicatului metalo-chimic și secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului U.T.M. al Sectorului III Albastru București (iul. 1947–oct. 1948); stagiul militar la Regimentul 1 Cavalerie Arad (oct. 1948–iul. 1949); sergent-major (iul. 1949); instructor (iul. 1949–14 sept. 1951) și șef (14 sept. 1951–iul. 1954) al Secției U.T.M. a Direcției Superioare Politice a Armatei; locotenent (8 iul. 1950); locotenent-major (20 aug. 1951); căpitan (13 mart. 1952); maior (30 sept. 1952); locțiitor al șefului Direcției Politice (iul.-aug. 1954) și al șefului Direcției pentru Probleme Organizatorice (aug. 1954–30 iul. 1955) din Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului; locotenent-colonel (23 aug. 1954); șef al Direcției Politice (30 iul. 1955–febr. 1958) și membru al Consiliului Militar (febr. 1958–oct. 1959) la Regiunea a 3-a Militară; colonel (13 apr. 1957); șef al Direcției Organizatorice și locțiitor al șefului Direcției Superioare Politice a Armatei (12 oct. 1962–17 iun. 1963); general-maior (27 dec. 1962); prim-locțiitor al șefului Marelui Stat Major (17 iun. 1963–26 nov. 1964); membru al Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate (iun. 1964–14 iun. 1965); comandant al Armatei a 3-a (26 nov. 1964–14 iun. 1965); secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei și adjunct al ministrului Forțelor Armate (14 iun. 1965–19

apr. 1973); general-locotenent (23 aug. 1966); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–9 iul. 1976); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); general-colonel (6 mai 1971); șef al Secției pentru Probleme Militare și Justiție a C.C. al P.C.R. (19 apr. 1973–4 dec. 1974); membru (din 29 apr. 1974) și secretar (în 1975) al Consiliului Apărării al R.S.R.; prim-adjunct al ministrului Apărării Naționale și șef al Marelui Stat Major al Armatei (4 dec. 1974–19 iun. 1976); membru al Comisiei Superioare de Notare (în 1975); membru al biroului Consiliului de Conducere al Ministerului Apărării Naționale (în 1975); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); ministrul Apărării Naționale (19 iun. 1976–29 mart. 1980); membru (în nov. 1976) și membru al biroului (din 27 mart. 1980) Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Nicolești, reg. Ploiești (1965–1969), Caracal, jud. Olt (1969–1975), Târgu Mureș, jud. Mureș (1975–1980), Timișoara, jud. Timiș (1980–1985) și nr. 3 Hunedoara-Est, jud. Hunedoara (1985–1989); președinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1953); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1957); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1964), clasa I (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1981); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1986); Ordinul „Meritul Militar“ clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I.

COMAN TEODOR

(n. 21 sept. 1928, com. Izvoru, jud. Argeș; d. 1996, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–16 dec. 1987).

Studii: Școala Generală din com. Izvoru (1935–1942); Școala Tehnică Industrială Militară Auto nr. 5 din Găești (oct. 1942–1947); Școala de Subofițeri Tehnici Auto din Pitești (1947–ian. 1948), continuată la București (ian. 1948–apr. 1949); Curs de excavatoriști în com. Mircea Vodă, jud. Constanța (mart.-mai 1950); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (sept. 1955–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență; Școala medie (în 1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: mecanic auto.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din sept. 1947; **membru de partid din aug. 1953**; argat (iul.-oct. 1942); comandant de pluton și comandant de companie la Școala de Conducători Auto Găești (apr. 1949–febr. 1950); sublocotenent (apr. 1949); locotenent în rezervă (febr. 1950); excavatorist și secretar al organizației U.T.M. la Șantierul Canalului Dunăre – Marea Neagră (iun. 1950–ian. 1951); instructor al Comitetului U.T.M. al Șantierului Canalului Dunăre – Marea Neagră (ian. 1951–1953); prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Constanța (nov. 1953–1954); instructor, secretar (1954–sept. 1955) și prim-secretar (dec. 1956–1960) al Comitetului regional U.T.M. Constanța; membru al biroului Comitetului regional de partid Constanța (din ian. 1959); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice (1960–1965) și secretar pentru probleme organizatorice (1965–febr. 1968) al Comitetului regional de partid Dobrogea; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (febr. 1968–23 nov. 1974); prim-adjunct al ministrului de Interne (23 nov. 1974–22 mart. 1975); ministru de Interne (22 mart. 1975–5 sept. 1978); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); membru al

Consiliului Apărării al R.S.R. (11 nov. 1975–2 mart. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (din 26 sept. 1978); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă şi obşteşti a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); preşedinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (11 apr. 1984–26 aug. 1986); secretar al Comisiei Electorale Centrale (din 30 ian. 1985); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Regatul Haşemit al Iordaniei (30 oct. 1986–3 mai 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Frecăței, jud. Tulcea (1969–1975), Orțişoara, jud. Timiş (1975–1980), Zătreni, jud. Vâlcea (1980–1985) şi nr. 10 Sovata, jud. Mureş (1985–1989); membru al Comisiei pentru consiliile populare şi administrația de stat a M.A.N. (din 29 mart. 1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1961), clasa a III-a (1974); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971); „Meritul Agricol“ clasa I (1974).

COMĂNESCU ION

(n. 9 mai 1941, com. Şerbăneşti, jud. Olt)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“; Facultatea de Economie Industrială, Construcții şi Transporturi; doctorat.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Interior (18 apr. 1985–15 apr. 1987); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor şi cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 4 iul. 1985); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Olt (15 apr. 1987–1989).

CONDRACHE DUMITRU

(n. 1 sept. 1929, com. Buciumeni, jud. Galați)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul de Mine; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; director general al Centralei Cărbunelui Ploieşti (oct. 1969–apr. 1973); director al Combinatului Cărbunelui Ploieşti (apr. 1973–21 oct. 1977); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului şi Geologiei (21 oct. 1977–20 mai 1981); director al Exploatării Miniere Filipeştii de Pădure (20 mai-8 dec. 1981); director general al Combinatului Minier Ploieşti (8 dec. 1981–1989).

CONSTANTIN ANICA

(n. 11 iul. 1937, com. Balta Doamnei, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984 şi 24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala generală; Şcoala profesională textilă; Cursul de partid de trei luni.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; preşedinte al C.A.P. Trestieni, com. Ulmi, jud. Giurgiu (1973–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Ghimpaţi, jud. Giurgiu (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

CONSTANTIN DUMITRU

(n. 9 mai 1942, com. Răteşti, jud. Argeş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de Electrotehnică nr. 4 Bucureşti (1959); liceul, curs seral; Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1963–1968); Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie şi administraţia de stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962**; lăcătuş mecanic la Combinatul Chimic Borzeşti (1959–1963); inginer tehnolog (1968–1976), şef al Atelierului proiectare (1976–1979), secretar al biroului organizaţiei de bază (1976–1979), şef de schimb (1979–aug. 1980), director adjunct tehnic şi de producţie (aug. 1980–febr. 1982) şi membru al biroului Comitetului de partid (din 1980) la Întreprinderea de Maşini Grele Bucureşti; director al Întreprinderii de Maşini Grele Bucureşti şi director general adjunct al Centralei Industriale de Utilaj Energetic Bucureşti (febr. 1982–iun. 1989); membru al Comitetului de partid al Sectorului 4 Bucureşti (din 1984); membru al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1984); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (din 1984); director general al Centralei Industriale de Utilaj Energetic Bucureşti (din iun. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Olteniţei, Bucureşti (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CONSTANTIN ION

(n. 5 oct. 1923, Râmnicu Sărat, jud. Buzău; d. 1990, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Gimnaziul Industrial Râmnicu Sărat (1937–1941); Facultatea muncitorească (nov. 1949–1951); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă; Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti, curs fără frecvenţă, anii III şi IV (1952–1954); Universitatea Serală de Marxism-Leninism de pe lângă Comitetul orăşenesc de partid Bucureşti (1954–1957).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: membru de sindicat (1944); membru al U.T.C. (ian. 1945); **membru de partid din aug. 1947**; lăcătuş-ajustor şi calculator (sept. 1941–aug. 1945), normator (aug. 1945–nov. 1949), inginer (1951), responsabil de grupă şi responsabil cu tineretul în biroul organizaţiei de bază la Uzina „Malaxa“ (devenită „23 August“) Bucureşti; inginer mecanic la Uzina „Steagul Roşu“ Braşov (1951–1952); referent tehnic de specialitate la Direcţia Specială a Consiliului de Miniştri (1952–ian. 1956); şef al Secţiei mecanică prelucrătoare la Uzina de Maşini Agricole „Semănătoarea“ Bucureşti (ian.-aug. 1956); director al Uzinei de Mecanică Fină Bucureşti (aug. 1956–1959); membru al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (dec. 1956–20 iun. 1963); director al uzinelor „Autobuzul“ şi „Vulcan“ Bucureşti (1959–29 iun. 1961); secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid Bucureşti (29

iun. 1961–20 iun. 1963); deputat în Sfatul popular municipal Bucureşti; director-adjunct în Ministerul Afacerilor Externe (20 iun. 1963–1964); director al Uzinei „Autobuzul“ Bucureşti (1964–1965); director-adjunct şi director tehnic în Ministerul Industriei Chimice (1965–1969); inginer consilier la Centrala Industrială de Mecanică Fină şi Aeronautică, inspector general al Direcţiei de Control (din 1969) şi director tehnic cu producţia al Centralei Industriale de Mecanică Fină şi Scule (în 1972) din Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini; deputat în Consiliul popular al municipiului Bucureşti (în 1972); director al Întreprinderii „Vulcan“ Bucureşti (în 1974); secretar al Comitetului judeţean de partid Ilfov (din 1977); preşedinte al UJCOOP Galaţi (în 1982); vicepreşedinte al CENTROCOOP (din 23 febr. 1982); secretar pentru probleme organizatorice (până la 28 febr. 1988) şi secretar pentru probleme de agricultură (28 febr. 1988–22 dec. 1989) al Comitetului judeţean de partid Sibiu.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Cărămidari, reg. Bucureşti (1952–1957) şi „13 Septembrie“, reg. Bucureşti (1961–1965).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a (1974); „Medalia Muncii“.

CONSTANTIN LEONARD

(n. 14 sept. 1934, Turnu Severin)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (25 mart. 1981–11 iul. 1986).

Studii: Şcoala Profesională de Metalurgie din Brăila (1948–1951); Cursul de partid de trei luni (febr.-mai 1953); Şcoala de partid de un an din Galaţi (1958–1959); Curs de perfecţionare la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (febr.-dec. 1961); liceul, curs seral; Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1966–1970); doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1983).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955**; secretar al organizaţiei U.T.M. din şcoala profesională (1948–1951); lăcătuş la Întreprinderea de Industrializare a Sârmei Brăila (1951–febr. 1953 şi 1956–1957); activist al Comitetului orăşenesc U.T.M. Galaţi (mai 1953–nov. 1954); secretar al organizaţiei U.T.M. în timpul stagiului militar (nov. 1954–1956); consultant la Cabinetul orăşenesc de partid Galaţi (1957–1958); asistent la Catedra de economie politică a Şcolii de partid de un an din Galaţi (1959–febr. 1961); consultant la Cabinetul orăşenesc de partid Galaţi, secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului regional U.T.M. Galaţi şi asistent la Şcoala de partid de un an de la Galaţi (dec. 1961–1965); consultant la Cabinetul regional de partid Galaţi (1965–1966); consultant la Cabinetul judeţean de partid Vrancea (iul.-19 nov. 1970); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid Focşani (19 nov. 1970–sept. 1971); inspector al Corpului de control al preşedintelui Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Galaţi (sept. 1971–febr. 1972); director-adjunct al Şcolii interjudeţene de partid Galaţi (febr. 1972–mai 1974); şef al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Galaţi (mai-nov. 1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Braşov (nov. 1974–26 mart. 1981); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizaţiilor de masă şi obşteşti a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Iaşi (26 mart. 1981–11 iul. 1986); membru al Consiliului de Stat (1 apr. 1985–13 dec. 1986); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului

Teleorman (22 nov. 1986–4 nov. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (4 nov.-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Răducăneni, jud. Iași (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1974), clasa a II-a (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1981).

CONSTANTIN NICOLAE

(n. 28 mai 1925, Ploiești)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); președinte al Colegiului Central de Partid (25 mart. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala elementară (1932–1939); Școala profesională din Ploiești (1939–1942); Curs de normatori (1950); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (sept. 1950–1955); Universitatea Serală de Marxism-Leninism din Ploiești (1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1965–1968).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din aug. 1945**; ucenic (1939–1942), strungar (1942–febr. 1943, oct. 1944–apr. 1948 și oct. 1949–1950) și normator (până în sept. 1950) la Rafinăria Româno-Americană Ploiești; strungar la Uzinele metalurgice „Mărgineanca“ și la ateliere particulare din Ploiești (febr. 1943–oct. 1944); inginer stagiar la Uzina „1 Mai“ Ploiești (1955–1956); inginer principal la Întreprinderea de Prefabricate Metalice Ploiești (1956–mart. 1958); director al Întreprinderii de Montaje Chimice și Rafinării nr. 2 Victoria (mart. 1958–nov. 1959); director al Întreprinderii de Șantiere Construcții și Montaje Brazi (nov. 1959–11 oct. 1961); membru al biroului Comitetului raional de partid Ploiești (în 1960); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Ploiești (11 oct. 1961–13 apr. 1962); adjunct al șefului Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (13 apr. 1962–16 febr. 1964); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Hunedoara (16 febr. 1964–11 nov. 1965); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (11 nov. 1965–13 oct. 1969); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Arad (oct. 1969–1972); director general al Centralei Industriale de Mașini Unelte (1972–1973); secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid București (din 1973); președinte al Consiliului municipal de control muncitoresc al activității economice și sociale București (în 1974); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 3 iun. 1974, renumit la 27 febr. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (27 ian. 1977–30 dec. 1978); șef al Grupului de Consilieri al Președintelui R.S.R., cu grad de ministru secretar de stat (30 dec. 1978–26 mart. 1979); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 20 mart. 1979); viceprim-ministru al Guvernului (26 mart. 1979–22 mai 1982); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (30 mart. 1979–26 mart. 1981); vicepreședinte al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); membru al biroului Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (din 24 mart. 1981); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (22 mai-22 nov. 1982); președinte al Consiliului

Central al U.G.S.R. (22 nov. 1982–29 sept. 1984); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (din 8 dec. 1982); viceprim-ministru al Guvernului (29 sept. 1984–15 apr. 1987); preşedinte al Consiliului de coordonare a profilării, specializării şi cooperării în industria construcţiilor de maşini şi industria metalurgică (din 22 oct. 1984); vicepreşedinte al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare şi calitate (din 31 dec. 1984); membru al Biroului executiv al Consiliului de Miniştri (în 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 17 Giuleşti, Bucureşti (1975–1980), nr. 3 Arad-Sud, jud. Arad (1980–1985) şi nr. 1 Galaţi-Est, jud. Galaţi (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (1975–9 iul. 1977); secretar al M.A.N. (9 iul. 1977–2 apr. 1979).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1981, 1984), clasa I (1986).

CONSTANTINESCU GHEORGHE

(n. 14 iun. 1932, com. Valea Danului, jud. Argeş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic Braşov (1956); Curs postuniversitar.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957**; inginer silvic la Întreprinderea Forestieră de Exploatare şi Transport Petroşani (1956–1957); şef al Ocolului Silvic Petroşani (1957–1959); şef al Serviciului producţie la Întreprinderea Forestieră Petroşani (1959–1960); şef al Serviciului C.T.C. din Direcţia Regională de Economie Forestieră Argeş (1960–1962); director al Întreprinderii Forestiere Jiblea, jud. Vâlcea (1962–1965); secretar al Comitetului raional de partid Râmnicu Vâlcea (1965–1966); director al Direcţiei Regionale de Economie Forestieră Argeş (1966–febr. 1968); director general al Trustului Interjudeţean de Exploatarea, Transportul şi Industrializarea Lemnului Piteşti (febr. 1968–1969); director general al Combinatului de Exploatarea şi Industrializarea Lemnului Piteşti (1969–1973); director al Întreprinderii Forestiere de Exploatare şi Transport Piteşti (1973–1974); director general al Centralei de Exploatare a Lemnului Bucureşti (1974–29 ian. 1982); adjunct al ministrului Industrializării Lemnului şi Materialelor de Construcţii (29 ian. 1982–26 nov. 1984 şi 18 apr. 1985–1 sept. 1987); ministrul Industrializării Lemnului şi Materialelor de Construcţii (26 nov. 1984–28 mart. 1985 şi 1 sept. 1987–22 dec. 1989); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare şi calitate (din 31 dec. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); membru al Comisiei pentru problema cooperării economice şi relaţiilor internaţionale ale partidului şi statului a C.C. al P.C.R. (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Siret, jud. Suceava (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a.

CONSTANTINESCU ION

(n. 14 apr. 1930, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Liceul nr. 1 Bucureşti (1949); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1949–1953); doctorat; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961**; inginer mecanic şi şef de serviciu la Industria Aeronautică Bucureşti din cadrul Ministerului Apărării Naţionale (1953–1962); şef de serviciu, inginer-şef adjunct cu producţia şi inginer-şef la Uzina „Electromagnetica" Bucureşti (1962–1967); director tehnic (1967–1971) şi director general (1971–15 nov. 1972) al Centralei Industriale de Automatizări; adjunct al ministrului Industriei Construcţiilor de Maşini-Unelte şi Electrotehnicii (15 nov. 1972–1973 şi 25 mart. 1974–10 apr. 1975); director general al Centralei Industriale de Electronică şi Automatizări (1973–25 mart. 1974) şi director al Direcţiei de Cooperare Economică Internaţională şi Comerţ Exterior (10 apr.-18 nov. 1975) din Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini-Unelte şi Electrotehnicii; preşedinte al Consiliului oamenilor muncii din Centrala Industrială de Electronică şi Automatizări (în 1974); membru al Asociaţiei de prietenie româno-japoneză (în 1974); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (în 1975); director general al Centralei Industriale de Motoare şi Materiale Electrotehnice Bucureşti (18 nov. 1975–8 ian. 1979); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 24 mart. 1976); preşedinte al Comisiei de tipizare şi standardizare pentru ramura construcţii de maşini (în 1979); adjunct al ministrului Industriei Construcţiilor de Maşini (8 ian. 1979–8 sept. 1981); membru al Comisiei de partid şi de stat pentru tipizare şi standardizare în economie (din 1 sept. 1979); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Tehnologiei (din 2 apr. 1980); adjunct al ministrului Industriei de Maşini-Unelte, Electrotehnicii şi Electronicii (8 sept. 1981–8 apr. 1983); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Italia (4 iul. 1983–7 dec. 1984) şi Malta (26 sept. 1983–4 iul. 1985); ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (7 dec. 1984–14 sept. 1987); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare şi calitate (din 31 dec. 1984); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); viceprim-ministru al Guvernului (14 sept. 1987–30 apr. 1988); director al Institutului Naţional de Motoare Termice Bucureşti (aug. 1988–8 nov. 1989); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Neamţ (8 nov.-22 dec. 1989); membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti; membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 3 Bucureşti; membru al biroului Comitetului de partid al Centralei Industriale de Motoare şi Materiale Electrotehnice Bucureşti.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 26 „Alexandru Sahia", Bucureşti (14 dec. 1986–1989).

CONSTANTINESCU MIRON

(n. 13 dec. 1917, Chişinău, Republica Moldova; d. 18 iul. 1974, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–25 iun. 1960 şi 12 aug. 1969–18 iul. 1974); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–3 iul. 1957); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–25 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (27 mai 1952–20 apr. 1954 şi nov. 1972–18 iul. 1974); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (mart. 1970–18 iul. 1974).

Studii: liceul la Arad (1934); Facultatea de Filozofie, Universitatea din Bucureşti (1934–1938); doctorat la Universitatea din Bucureşti (1939–1940).

Profesia de bază: sociolog.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. din 1935; **membru de partid din 1936**; cercetător la Institutul de Științe Sociale (1939–1940); colaborator la revista „Sociologia românească" (din 1939); arestat, condamnat la 10 ani muncă silnică şi închis la penitenciarele Caransebeş şi Târgu Jiu (apr. 1941–23 aug. 1944); redactor-şef (1944–1945) şi director (1945–apr. 1949) la „Scânteia"; secretar al Comitetului de partid al Capitalei (din mart. 1945); subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale (30 dec. 1947–14 apr. 1948); secretar general al Comisiei de Stabilizare şi Redresare Economică (15 iul. 1947–2 iul. 1948); membru al Sindicatului Ziariştilor Profesionişti (în apr. 1948); ministrul Minelor şi Petrolului (15 apr. 1948–23 apr. 1949); preşedinte al Comisiei Superioare de Investiții de Stat (din 8 apr. 1948); profesor (1948–1951), şef al catedrei „Materialism dialectic şi istoric" (1948–1951) şi şef al catedrei „Istoria filozofiei" (1950–1951) la Universitatea din Bucureşti; preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (23 apr. 1949–4 oct. 1955); vicepreşedinte (20 aug. 1954–4 oct. 1955 şi 28 mart.-16 iul. 1957) şi prim-vicepreşedinte (4 oct. 1955–28 mart. 1957) al Consiliului de Miniştri; ministrul Învățământului (24 nov. 1956–16 iul. 1957); director al Institutului de Cercetări Economice al Academiei R.P.R. (16 iul. 1957–1958); director al Institutului de Istorie a Partidului (1958); profesor de istorie şi economie politică (1958–1962); director general, şef al Departamentului Şcolilor, în Ministerul Învățământului şi Culturii (până la 31 mart. 1962); adjunct al directorului Institutului de Istorie a Partidului (până la 31 mart. 1962); şef de secție la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga" (31 mart. 1962–1965); profesor de istorie la Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice Bucureşti (1962–1965); adjunct al ministrului Învățământului (din 27 sept. 1965); profesor de istorie la Facultatea de Filozofie a Universității din Bucureşti (din 30 ian. 1969); ministrul Învățământului (19 aug. 1969–28 febr. 1970); rector al Academiei de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1970–18 oct. 1972); preşedinte al Academiei de Ştiințe Sociale şi Politice (18 oct. 1972–1 ian. 1973); preşedinte al Consiliului Economic (din 18 oct. 1972); vicepreşedinte al Consiliului de Stat (24 nov. 1972–30 mart. 1974); preşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice şi Sociale (30 dec. 1972–30 mart. 1974); membru al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Lucrări: *Cauzele sociale ale răscoalei lui Horia*, 1940; *Patria și Patriotismul*, 1946; *Drumul lui Leon Blum*, 1947; *Acțiunea legii valorii în condițiile regimului de democrație populară*, 1953; *Cercetări sociologice contemporane*, 1966; *Capitalul. De ce critica economiei politice?*, 1967; *Sociologia dezvoltării. Referatul de la Evian*, 1968; *Documente și mărturii. 1918*, 1968; *Sociologia generală. Probleme, ramuri, orientări*, 1968; *Din istoria Transilvaniei* (coordonator), Editura Academiei R.S.R., vol. I-II, 1959–1963; *Destrămarea monarhiei austro-ungare. 1900–1918* (coordonator), Editura Academiei R.S.R., 1964; *Desăvârșirea statului național unitar român* (coordonator), 1968; *Istoria României. Compendiu* (coordonator), 1971; *Introduction à l'historiographie roumaine jusqu'en 1918* (colaborator), 1964; *Sur quelques problèmes d'histoire* (colaborator), 1966; *Problems of History and of Social Theory* (colaborator), 1970; *Études ïhistoire transylvaine*, Editura Academiei R.S.R., 1970; *Cercetări sociologice: 1938–1971*, Editura Academiei R.S.R., 1970; *Etudes d'histoire contemporaine de la Roumanie* (colab.), vol. I-II, 1970–1971; *Istoria învățământului în România* (colab.), 1971.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Covurlui (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Galați-Est, jud. Galați (1948–1957), Clinicile Universitare, reg.

Cluj (1957–1961) şi (1970–18 iul. 1974); preşedinte al Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Deputaţilor (1946–1948); preşedinte al M.A.N. (30 mart.-18 iul. 1974).

Distincţii: Ordinul „Coroana României“ în grad de Mare Ofiţer (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1948); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa I (1949); „Ordinul Muncii“ clasa I (1949); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa I (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971).

CONSTANTINESCU VALENTINA (n. ŞUPROVICI)

(n. 12 iul. 1931, Roman, jud. Neamţ)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică-Fizică, Universitatea din Iaşi (1952–1956).

Profesia de bază: profesor.

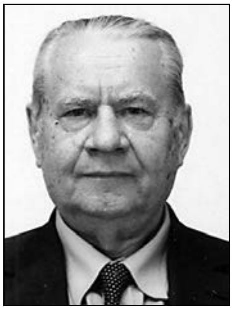
Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1963**; profesor de matematică la Şcoala Generală din com. Peretu, jud. Teleorman (1956–1965), la Şcoala Generală nr. 2 din Roşiori de Vede (1965–1966) şi la Liceul Economic din Roşiori de Vede (1966–sept. 1984); director al Liceului Economic din Roşiori de Vede (sept. 1984–1989); membru al Comitetului raional de partid Roşiori de Vede; membru al biroului organizaţiei de bază (din 1972) şi adjunct al secretarului biroului organizaţiei de bază (din 1979) din Liceul Economic din Roşiori de Vede; membru al Comitetului judeţean de partid Teleorman; preşedinte al Comitetului orăşenesc al femeilor Roşiori de Vede (1982–22 dec. 1989); membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Roşiori de Vede (1982–1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Roşiori de Vede, jud. Teleorman (1980–1989); membru al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (din 1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

CORDUNEANU CONSTANTIN

(n. 26 iul. 1928, Iaşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul Militar din Iaşi; Facultatea de Ştiinţe, Secţia Matematică, Universitatea din Iaşi (1947–1951); doctor în matematică (1953).

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: preparator (1949–1950), asistent (1950–1955), lector (1955–1962) şi conferenţiar (din 1962) la Facultatea de Matematică-Fizică a Universităţii „Al.I. Cuza“ Iaşi; asistent la Catedra de matematică a Institutului Politehnic Iaşi (1950–1954); cercetător la Institutul de Matematică al Filialei Iaşi a Academiei R.P.R./R.S.R. (1954–1959 şi 1963–1967); conferenţiar (1964–1967), şef al Catedrei de matematică şi fizică şi rector (1966–1967) la Institutul Pedagogic Suceava; „visiting professor“ la Universitatea Rhode Island Kingston (1967/1968 şi 1973/1974); decan (1969–1972) şi prorector (1972–1977) al Universităţii „Al.I. Cuza“ Iaşi; stabilit în S.U.A. (din 1978); profesor la Universitatea din Knoxville, Tennessee (1978–1979) şi la Universitatea din Arlington, Texas (din 1979).

Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru al Asociaţiei Americane de Matematică; membru al Academiei Româno-Americane de Arte şi Ştiinţe; membru al colegiului de redacţie al revistelor *Mathematical Systems Theory* (1965–1975), *Analele ştiinţifice ale Universităţii „Al. I. Cuza“ Iaşi. Seria*

matematica (1969–1977), *Revue roumaine de mathématiques pures et appliquées* (1973–1978), *Mathematica* (Cluj, 1977), *Studii și cercetări științifice. Seria matematica* (1973–1978), *Journal of Integral Equations* (1979–1985); editor al revistei *Libertas mathematica* (în 1999).

Lucrări: *Integral equations and applications*, Cambridge, University Press, 1991.

Distincții: Premiul Ministerului Educației (1963); Premiul „Gheorghe Lazăr“ al Academiei R.S.R. (1965); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1965); Ordinul „Meritul Științific“ clasa a II-a (1971).

COSTACHE MARIA

(n. 3 mart. 1927, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Mihai Eminescu“ din București (1937–1941, întrerupt); Curs de stenodactilografie (1941); Institutul Economic din Moscova (1948–1953); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1956–1960).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; vânzătoare la Blănăria „Lipsca“ din București (din 1941); secretar al organizației Tineretului Progresist a Sectorului III Albastru București (1945–1947); activist al Uniunii Naționale a Studenților din România (1947–1948); economist la Comitetul de Stat al Planificării (1953–1956); șef al Secției economice a ziarului „România Liberă“ (1960–27 aug. 1965); redactor-şef al revistei „Femeia“ (27 aug. 1965–17 aug. 1983); membru al Consiliului Național al Femeilor (din 1965); membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 29 mai 1971–în 1983); redactor-şef al ziarului „România liberă“ (17 aug. 1983–22 dec. 1989); secretar al Biroului executiv al Consiliului Național al Femeilor (în 1987); vicepreşedinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii şi Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Alexandria, jud. Teleorman (1985–1989); membru al Comisiei constituționale şi juridice a M.A.N. şi al Comitetului de Conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

COSTEA AUREL

(n. 24 nov. 1933, com. Măgeşti, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Construcții, Institutul Politehnic Cluj (1953–1958); doctorat la Institutul Politehnic Cluj; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; inginer proiectant la Institutul Regional de Proiectări Oradea (1958); preparator, asistent şi şef de lucrări la Institutul Politehnic Cluj (1958–1970); instructor de specialitate al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice şi sociale Alba (1970); vicepreşedinte al Comitetului executiv (iun. 1970–1975 şi 1976–1 nov. 1984) şi şef al Secției arhitectură, sistematizări şi control (1975–1976) la Consiliul popular al județului Alba; membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (iun. 1970–oct. 1984); preşedinte al Comisiei județene de sistematizare Alba (din 1976); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al

județului Maramureș (6 nov. 1984–8 mart. 1986) și Harghita (8 mart. 1986–13 ian. 1987); membru al biroului Comitetului județean de partid Maramureș (nov. 1984–7 mart. 1986); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (13 ian. 1987–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1984).

COSTEA GHEORGHE (VASILE)

(n. 30 ian. 1933, Eforie, jud. Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: cinci clase de liceu (1945–oct. 1950); curs de planificare (1951); Facultatea Muncitorească din Cluj (sept. 1953–1955); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj (1955–1960); Cursul de perfecționare pentru pregătirea politică și profesională a cadrelor, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: pontator la Întreprinderea de Construcții nr. 12 din Petroșani (oct. 1950–nov. 1951); zilier la I.A.S. Eforie (nov. 1951–mai 1952); statistician și secretar al organizației U.T.C. la Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole Huedin (mai 1952–sept. 1953); secretar al organizației U.T.M. pe an și membru al Comitetului U.T.M. pe facultate la Institutul Politehnic Cluj; **membru de partid din 1954**; inginer tehnolog (1960–1964), șef al Serviciului producție (1964–dec. 1965) și membru al Comitetului de partid (1964–dec. 1965) la Uzina Mecanică „30 Decembrie" Cugir; membru al Comitetului raional de partid Orăștie (1964–dec. 1965); instructor de specialitate al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Hunedoara (dec. 1965–febr. 1968); instructor de specialitate al Comisiei economice a Comitetului județean de partid Alba (febr. 1968–14 iul. 1970); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid (14 iul. 1970–27 ian. 1977) și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (1973–27 ian. 1977); inspector general de stat (27 ian. 1977–15 nov. 1985) și președinte al Biroului executiv (3 nov. 1983–15 nov. 1985) al Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor; membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 27 febr. 1978, reales la 22 dec. 1983); membru al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (31 dec. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

COSTESCU IULIAN

(n. 12 iul. 1936, sat Groșerea, com. Aninoasa, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: liceul teoretic (1954); Institutul de Mine Petroșani (1954–1959); Cursul de perfecționare a cadrelor de conducere din economia și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1972).

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; inginer miner la Întreprinderea Minieră Teliuc, jud. Hunedoara (1959–1960) și la Exploatarea Minieră Petrila (1960–1961); inginer tehnolog, şef de sector, inginer-şef adjunct, şef de zonă, inginer-şef, director tehnic (1961–1974) şi director (1974–31 dec. 1976) al Exploatării Miniere Lupeni; secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid Petroşani (ian. 1977–13 dec. 1978); director tehnic (13 dec. 1978–mai 1981), inginer proiectant I (1981–1982), şef al Atelierului proiectare (1982–1983), şef al Serviciului dezvoltare tehnologii noi (1983–mart. 1984) și director general (mart. 1984–2 iul. 1986) al Combinatului Minier Valea Jiului; adjunct al ministrului şi director general al Centralei-Departament a Cărbunelui din Ministerul Minelor, Petrolului şi Geologiei (3 iul. 1986–19 oct. 1987); director general al Combinatului Minier Motru (19 oct. 1987–1989); membru al biroului Comitetului județean de partid Gorj (din 1987).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a III-a.

COȘERU IOANA (ZOE DAHLIA)

(n. 5 iun. 1937, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Tehnologie Economică, Secția Chimie; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; inginer la Centrala Industrială a Bumbacului (1981–în 1984).

COTOARĂ ION (IOAN)

(n. 6 oct. 1935, com. Gârbova, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de pe lângă Uzina „Tractorul“ Braşov (1952); Facultatea Muncitorească din Iaşi (1954); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Braşov (1965–1970); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ajustor la Uzina „Tractorul“ Braşov (1952–1954); **membru de partid din 1957**; mecanic de motoare de avioane la Uzina „Metrom“ Braşov; muncitor, şef de echipă şi maistru la Uzinele „Steagul Roşu“ Braşov (1957–mai 1963); activist al Consiliului local al sindicatelor Braşov (mai 1963–1964); lector la Şcoala de partid din Braşov (1964–1971); secretar al Comitetului municipal de partid Turnu Măgurele (1971–1974); vicepreşedinte al Consiliului judeţean de control muncitoresc al activității economico-sociale Teleorman (1974–1975); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Teleorman (1975–6 nov. 1984) şi Arad (6 nov. 1984–22 dec. 1989).

COTOI SIMION

(n. 21 ian. 1938, com. Lunca, jud. Mureş; d. 1995, com. Lunca, jud. Mureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Medie Tehnică pentru Produse Finite din Lemn Târgu Mureş (1955); Curs de partid de un an (1960–1961); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1963–1966); Facultatea

de Istorie, Universitatea „Babeş-Bolyai“ Cluj (1966–1970).

Profesia de bază: tehnician industrializarea lemnului.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; tehnician la IPROFIL Pâncota, jud. Arad (1955–1957); tehnician şi secretar al Comitetului U.T.M. la Combinatul de Industrializare a Lemnului Reghin (1959–1960); instructor al Comitetului regional U.T.M. Mureş-Autonomă Maghiară (1961); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Toplița (1961–1963); membru al Comitetului regional U.T.M. Mureş-Autonomă Maghiară (1961–1963); membru supleant al biroului Comitetului raional de partid Toplița (1961–1963); instructor teritorial al Comitetului regional de partid Mureş-Autonomă Maghiară (1966–febr. 1968) şi al Comitetului județean de partid Mureș (febr. 1968–sept. 1974); secretar al Comitetului orășenesc de partid Reghin (sept. 1974–mart. 1975); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid și primar al oraşului Reghin (mart. 1975–1978); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Mureș (din iun. 1975); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mureş (1978–febr. 1986); instructor (febr.-12 mai 1986) și adjunct al şefului (12 mai-20 aug. 1986) la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R.; prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (20 aug. 1986–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

COTOȚ ION (IOAN)

(n. 17 nov. 1921, com. Roșia Montană, jud. Alba)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979).

Studii: liceul; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1957–1960).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: membru al sindicatului minerilor (1938–1940); **membru de partid din 1945**; activist al Consiliului Central al Sindicatelor; secretar pentru probleme organizatorice (în 1952) şi prim-secretar (până la 6 iul. 1957) al Comitetului regional de partid Hunedoara; secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (aug. 1960–1961); prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara (din 1961); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat (din 3 iun. 1966); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Ungară (29 mai 1971–25 aug. 1976); preşedinte al UCECOM (febr. 1977–9 oct. 1979); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Indonezia (13 iun. 1980–17 oct. 1984), Malayezia (26 mai 1981–9 nov. 1985) şi Singapore (1 mart. 1982–20 febr. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Teiuş, reg. Hunedoara (1957–1961), nr. 4 Câmpulung, reg. Suceava (1961–1965), nr. 4 Vatra Dornei, reg. Suceava (1965–1969) şi nr. 4 Bălan, jud. Harghita (1969–1975); secretar al Comisiei pentru sănătate, muncă şi asigurări sociale a M.A.N. (19 mart. 1965–1975); membru al Comisiei constituționale a M.A.N. (din 21 aug. 1965).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971).

COȚOVEANU IACOB

(n. 8 oct. 1915, Roman; d. 2001, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958).

Studii: Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. (1934); Şcoala de mecanici de locomotivă (1941).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. din 1934; **membru de partid din 1936** (exclus în perioada 13 iun.1958–1964); lăcătuş şi mecanic de locomotivă la Atelierele C.F.R. „Grivița“ (1934–1941); membru al Comitetului județean Ilfov al U.T.C.dR. (din 1936); activist la „Ajutorul Roşu“ (1937–1946); mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. Ițcani, Vatra Dornei (1941–1942); trimis de P.C.dR. în U.R.S.S. (1942–1943); mecanic la depourile C.F.R. Câmpulung, Vatra Dornei şi Arad (1943–dec. 1944); preşedinte al Comitetului sindical al Depoului C.F.R. Arad (din dec. 1944); secretar al Uniunii Sindicatelor C.F.R.; preşedinte al unei comisii județene de verificare a membrilor de partid (1949–1950); vicepreşedinte al Comitetului Geologic (29 apr. 1951–nov. 1952); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.P.R. în R.P. Chineză (nov. 1952–27 iun. 1956) şi R.P.D. Vietnam (11 mart. 1955–27 iun. 1956); preşedinte al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din transporturi şi telecomunicații (27 iun. 1956–iun. 1958); membru al Consiliului Central al Sindicatelor (până în iun. 1958); revizor de locomotivă la Depoul C.F.R. Bucureşti-Călători (1958–ian. 1964).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Adjud, reg. Bacău (1957–1961); secretar la Comisiei pentru politică externă a M.A.N. (din 19 mart. 1957).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1974).

COVACIU ELENA

(n. 1942, Câmpulung, jud. Argeş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie şi administrația de stat, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; director al Întreprinderii „Porțelanul“ din Alba Iulia (febr. 1985–1989).

COVALIU ION BRĂDUȚ

(n. 1 apr. 1924, Sinaia; d. 1991, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: liceul; Academia de Arte Frumoase Bucureşti.

Profesia de bază: pictor.

Activitate și funcții: preşedinte al Uniunii Artiştilor Plastici (4 iun. 1968–1989); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); membru al Biroului executiv al Uniunii Artiştilor Plastici (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Boldu, jud. Buzău (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a II-a (1968); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1974).

COZMA IOAN (COSMA ION)

(n. 16 dec. 1923, sat Nazna, com. Sâncraiu de Mureş, jud. Mureş)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–22 nov. 1984); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–21 aug. 1956).

Studii: Gimnaziul Industrial din Târgu Mureş (1935–1939); Şcoala specială A.T. a C.F.R. Cluj (1939–1940); Şcoala de partid de o lună (mart.-apr. 1946); Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (nov. 1948–1949); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1951–iul. 1954); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice Bucureşti.

Profesia de bază: montator C.F.R.

Activitate și funcții: **membru de partid din ian. 1945**; montator (1940–1945) şi responsabil cu tineretul al Comitetului de partid (ian.-apr. 1945) la Atelierele C.F.R. Simeria; montator la Atelierele C.F.R. Târgu Mureş (apr. 1945–mart. 1946); secretar al Comitetului de partid al plăşii Toplița (din apr. 1946); secretar al Comitetului de partid al plăşii Reghin (până în mai 1947); instructor (mai 1947–nov. 1948) şi secretar (1949–sept. 1950) al Comitetului județean de partid Mureş; secretar pentru probleme agrare (sept. 1950–12 iun. 1951) şi prim-secretar (12 iun.-sept. 1951) al Comitetului regional de partid Bihor; prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (13 aug. 1954–28 dec. 1955); membru al Consiliului militar al Regiunii a 3-a Militare (până la 4 apr. 1956); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.M.R. de Secțiile Industrie Grea şi Transport-Telecomunicații ale C.C. al P.M.R. şi de Direcția Politică a C.F.R. (din 26 ian. 1956); ministrul Căilor Ferate (24 sept. 1956–28 mart. 1957); ministrul Agriculturii şi Silviculturii (28 mart. 1957–17 dec. 1959); ministrul Agriculturii (17 dec. 1959–30 apr. 1962); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orăşenesc Bucureşti (în 1965–în 1966); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 6 ian. 1965); membru al Consiliului de Stat (19 mart. 1965–18 mart. 1971); membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (în 1966); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti (până la 25 dec. 1970); ministrul Turismului (25 dec. 1970–1 mart. 1978); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Polonia (20 mai 1978–20 oct. 1984) şi Egipt (22 mart. 1985–4 iul. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Mureş (1948–1952), Toplița, Regiunea Mureş Autonomă Maghiară (1957–1965), nr. 32 Cotroceni, reg. Bucureşti (1965–1969) şi nr. 23 Dâmbovița, Bucureşti (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1961), clasa a II-a (1964), clasa I; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1962 şi 1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1966), clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1971).

CRĂCIUN CONSTANȚA (VINȚE HELENA)

(n. 16 iul. 1914, Constanța; d. 2 mai 2002, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–12 aug. 1969 şi 21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Studii: Facultatea de Litere şi Filozofie.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1934); activist în Ajutorul Roşu (1933–1934); membru fondator al Tineretului Progresist; membru al conducerii Frontului Democrat Universitar (din 1934); membru al Comitetului Antifascist (din 1934); **membru de partid din 1935**; **membru al C.C. al P.C.dR.** (din 1936); arestată (16 sept. 1942) şi condamnată la 25 de ani muncă silnică de Curtea Marțială Bucureşti, Secția I (19 nov. 1942); închisă la penitenciarele Văcăreşti şi

Mislea (16 sept. 1942–23 aug. 1944); secretar al Federației Naționale a Tineretului Progresist (în 1946); membru al Consiliului Mondial al Tineretului (în 1946); preşedinte al Uniunii Femeilor Democrate din România (din 16 febr. 1948); membru al Prezidiului M.A.N. (din 13 apr. 1948); membru al Consiliului General de conducere al A.R.L.U.S. (în nov. 1948); activist al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă; preşedinte al Comitetului Central al „Crucii Roşii“ (până la 13 sept. 1951); membru al Consiliului Central al Frontului Democrat Popular (din 5 oct. 1950); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului orășenesc de partid Bucureşti (13 sept. 1951–31 oct. 1953); ministrul Culturii (31 oct. 1953–19 mart. 1957); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (9 iun. 1962–21 aug. 1965); vicepreşedinte al Consiliului de Stat (din 21 aug. 1965, reales 9 dec. 1967).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Brașov (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Alba (1948–1952), Cotroceni, reg. Bucureşti (1952–1957), Călărași, reg. Bucureşti (1957–1961) şi nr. 3 Videle, reg. Bucureşti (1961–1969).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a, clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1949), clasa I (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1971).

CRĂCIUN ION

(n. 18 ian. 1931, sat Boboc, com. Cochirleanca, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala Normală din Buzău (1942–1946); Liceul „B.P. Hasdeu“ din Buzău (1946–1950); Facultatea de Energetică, Institutul Politehnic Bucureşti (1950–1955); Curs postuniversitar la Facultatea Tehnico-Economică (fără frecvență).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: membru al U.T.M.; activist extrabugetar al Secției propagandă și agitație a Comitetului județean U.T.M. Buzău (până în sept. 1950); membru al Comitetului sindical din facultate (1950–1952); inginer la Întreprinderea „Flamura Roșie“ Bucureşti (din 1955); inginer-şef la Întreprinderea „Luceafărul“ Bucureşti (până în 1959); **membru de partid din aug. 1960**; inginer-şef la Direcția Generală a Lânii şi Mătăsii (1959–1960), inginer principal tehnolog la Direcția Generală Industrială Textilă (1960–1961), director general al Direcției Generale Industriale Sticlă şi Ceramică Fină (1961–aug. 1963) şi director general al Direcției Generale Articole Casnice, Utilaje şi Piese de Schimb (aug. 1963–18 mart. 1964) la Ministerul Industriei Uşoare; secretar general al Ministerului Industriei Uşoare (18 mart. 1964–8 febr. 1966); adjunct al ministrului Industriei Uşoare (din 8 febr. 1966); ministrul Industriei Uşoare (13 mart. 1969–30 mart. 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1971).

CREȚU ION

(n. 24 iul. 1926, com. Argetoaia, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: şcoala primară (1933–aug. 1940); Şcoala de ucenici de la Arsenalul Armatei, curs seral (1940–1944); Şcoala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Craiova (sept. 1956–1957); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1960–iul. 1963);

Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1945; ucenic (aug. 1940–1944) și ajustor mecanic (1944–iul. 1946) la Arsenalul Armatei din București; ajustor mecanic la diferite ateliere mecanice din București (iul. 1946–ian. 1947); fierar în atelierul tatălui său din com. Argetoaia (ian. 1947–oct. 1948); secretar al organizației U.T.M. din comună și referent la Consiliul popular comunal Argetoaia (1951–nov. 1952); adjunct al șefului Secției politice a S.M.T. Filiași (nov. 1952–mai 1953); membru al Comitetului raional U.T.M. Filiași și al Comitetului regional U.T.M. Craiova (din 1952); **membru de partid din sept. 1954**; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Filiași (mai 1953–febr. 1956); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului regional U.T.M. Craiova (febr.-sept. 1956); secretar al Comitetului raional de partid Plenița (1957–sept. 1960); instructor teritorial al Comitetului regional de partid Oltenia (iul.-aug. 1963); prim-secretar al Comitetului raional de partid Filiași (aug. 1963–1965); prim-adjunct și șef al Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Oltenia (1965–1967); prim-secretar al Comitetului raional de partid Băilești (1967–febr. 1968); șef al Sectorului cadre al Comitetului județean Dolj al F.U.S. (febr. 1968–1969); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (1969–21 aug. 1978); organizator al C.C. al P.C.R. și secretar al Comitetului de partid al Combinatului Petrochimic Midia-Năvodari (21 aug. 1978–aug. 1979); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid (din aug. 1979); inginer șef al Consiliului unic agroindustrial de stat și cooperatist Dorobanțu, jud. Constanța (până la 5 sept. 1984); director al Direcției Generale județene pentru Agricultură și Industrie Alimentară, membru al biroului Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (5 sept. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

CRIHANĂ COSTEL ALEXANDRU

(n. 1944, com. Cudalbi, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ziaristică, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: presator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; instructor teritorial al Secției Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (până la 9 iul. 1988); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (9 iul. 1988–22 dec. 1989).

CRISTACHE VASILE

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958).

Activitate și funcții: instructor (în 1952) și adjunct al șefului secției (în 1953) la Secția Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și U.T.M. a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid București (în mart. 1956–13 iun. 1958).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Vidra, reg. Bucureşti (1957–1961); secretar al Comisiei pentru agricultură şi silvicultură a M.A.N. (din 19 mart. 1957).

CRISTEA ION

(n. 17 ian. 1920, Olteniţa, jud. Călăraşi; d. 1996, Olteniţa)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Tehnologia Construcţiilor de Maşini, Institutul Politehnic Bucureşti; Curs de partid de cinci luni; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer T.C.M.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1947**; director al Şantierului Naval Olteniţa (din 1974) şi al Întreprinderii de Construcţii Navale şi Piese Turnate Olteniţa (în 1984).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1970).

CRISTEA LUCREŢIA

(n. 28 mai 1928, com. Sălsig, jud. Maramureş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: şcoala generală; Cursul de partid de un an (1957); liceul.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate şi funcţii: activist al Comitetului U.F.D.R. Cehu Silvaniei (1950–1953); **membru de partid din nov. 1954**; secretar al Comitetului comunal de partid Satulung, jud. Maramureş.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Şomcuta Mare, reg. Baia Mare (1952–1957).

Distincţii: „Medalia Muncii“ (1953).

CRISTESCU POLIANA (DANIELA LUMINIŢA)

(n. 26 oct. 1954, Târgovişte)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea din Bucureşti (1973–1977); Şcoala Centrală a U.T.C.-ului de trei luni, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1979); doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1974**; îndrumător al organizaţiei U.T.C. în timpul liceului; profesor de ştiinţe sociale la Liceul Industrial nr. 4 Târgovişte (1977–1979); preşedinte al Consiliului municipal al elevilor Târgovişte (din 1979); preşedinte al Consiliului judeţean al elevilor Dâmboviţa (până la 23 febr. 1982); membru supleant al C.C. al U.T.C. (1980–1981); membru (1981–1989) şi secretar (23 febr. 1982–1989) al C.C. al U.T.C.; preşedinte al Consiliului Elevilor (23 febr.-14 mai 1982); vicepreşedinte (14 mai 1982–16 mai 1983) şi preşedinte (16 mai 1983–1989) al Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor; membru al Consiliului Sanitar Superior (din 13 aug. 1983); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Femeilor (în oct. 1987); membru al Biroului executiv al Ministerului Educaţiei şi

Învățământului (în 1987); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în dec. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Iași-Nord-Vest, jud. Iași (1985–1989); secretar al M.A.N. (din 1 apr. 1985).

CRISTESCU VALERIU DUMITRU

(n. 8 iun. 1924, Câmpina, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Construcții Civile și Industriale.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; adjunct al ministrului Industriei Materialelor de Construcții (din 13 oct. 1969) și al ministrului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (din 4 febr. 1972); director general al Institutului Central de Cercetare, Proiectare și Directivare în Construcții București (1976–în 1984); membru al Biroului executiv al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); președinte al Comisiei de tipizare și standardizare pentru ramura construcții civile și industriale (în 1979); membru al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980, reales la 24 sept. 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985). Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Bicaz, jud. Neamț (1980–1985); membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară și al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

CRISTOLOVEANU GEORGETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: director tehnic al Combinatului de Mătase București (în 1972); secretar general al Ministerului Industriei Ușoare (până la 19 mart. 1974).

CRIȘAN ADALBERT

(n. 7 ian. 1923, Ocna Mureș, jud. Alba; d. 1990, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: liceul (1938); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1953–1956); Facultatea de Istorie (fără examen de stat).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la Uzina Electrică Turda (1938–1939); ucenic (1939–1941) și mecanic (1941–1942) la o moară din Ocna Mureș; mecanic la Fabrica „Solvay“ Ocna Mureș (1942–oct. 1943); **membru de partid din iun. 1945**; mecanic, secretar de celulă de partid și membru al Comitetului sindical la Salinele Ocna Mureș (1945–1948); controlor economic (1947);

instructor al Comitetului județean de partid Alba (din 1948); secretar al Comitetului județean U.T.M. Alba (până în sept. 1949); membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (până în sept. 1949); instructor al C.C. al U.T.M. (sept. 1949–1951); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Sibiu (1951–1952); secretar al Comitetului regional U.T.M. Brașov (1952–1953); instructor și adjunct al șefului Secției Organe a C.C. al U.T.M. (până în sept. 1953); secretar al Comitetului de partid al Uzinelor „Steagul Roșu“ Brașov (1956–sept. 1958); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Brașov (din 1956); secretar (sept. 1958–1959) și prim-secretar (1959–febr. 1961) al Comitetului raional de partid Codlea; instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (febr. 1961–1962); secretar al Comitetului regional de partid Cluj (1962–în 1966); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (aug. 1971–6 iun. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 27 Jibou, reg. Cluj (1965–1969), nr. 3 Năsăud, jud. Bistrița-Năsăud (1969–1975) și nr. 4 Beclean, jud. Bistrița-Năsăud (1975–1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1949); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1974); „Meritul Agricol“ clasa I (1974).

CRIȘAN CONSTANTIN

(n. 22 mai 1934, com. Roșia Montană, jud. Alba; d. 1986, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–26 nov. 1981); membru al C.C. al P.C.R. (26 nov. 1981–1986); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–1986).

Studii: cinci clase elementare; Școala profesională de pe lângă Minele Roșia Montană (1949–1951); școala de partid de trei luni (1953); Școala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Cluj (sept. 1956–1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1960–1963); Școala medie (în 1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: vagonetar la diferite mine particulare din Roșia Montană (1946–iul. 1947); muncitor zilier la repararea șoselei Abrud-Zlatna (iul. 1947–1949); membru al U.T.M. din 1951; **membru de partid din nov. 1953**; miner (din 1951) și șef de echipă (până în 1953) la Întreprinderea Minieră Roșia Montană; referent tehnic și șef al Biroului special al Sfatului popular raional Câmpeni (1953–1956); membru al Comitetului raional U.T.M. Câmpeni (din 1953); instructor al Secției economice și membru al Comitetului raional de partid Câmpeni (1956); instructor al Comitetului regional de partid Cluj (1957); secretar pentru probleme economice (1957–ian. 1960), locțiitor al primului-secretar (ian.-sept. 1960) și prim-secretar (din aug. 1963) al Comitetului raional de partid Câmpeni; prim-adjunct al Secției organizatorice și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Cluj (în 1965–în 1966); secretar al Comitetului județean de partid Cluj (până la 18 nov. 1975); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Cluj (18 nov. 1975–1986); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (23 sept. 1980–1986); instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1986).

CRIȘOVAN GEORGE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Activitate și funcții: secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Constanța (până în dec. 1975); şef al Centrului pentru perfecționarea cadrelor la „Navrom“ Constanța (în 1980).

CROITORU NICOLAE

(n. 17 febr. 1946, Scornicești, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională din Moreni (1961–1964); Facultatea de Filozofie, curs fără frecvență (1975); Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; doctorat în filozofie la Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1983).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967**; lăcătuş mecanic la Uzina de Aluminiu din Slatina (1964–1966 și 1968–1969); secretar pentru probleme de propagandă și cultură (1969–1971) și prim-secretar (1971–1972) al Comitetului orășenesc U.T.C. Slatina; adjunct de şef de secție (1972–1973) și secretar (1973–în 1976) al C.C. al U.T.C.; membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 27 febr. 1974); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 9 ian. 1975); vicepreşedinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 11 sept. 1978); secretar al Comitetului de partid de la Comitetul municipal de partid București (din 1981); şef al Secției propagandă a Comitetului municipal de partid București (până la 29 mart. 1984); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (29 mart. 1984–22 dec. 1989); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

CROITORU ȘTEFAN

(n. 9 nov. 1923, com. Daia, jud. Giurgiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1948**; vicepreședinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (27 oct. 1979–31 mart. 1988).

CSILLAG ANDREI

(n. 13 apr. 1935, Dej, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala Medie Tehnică Metalurgică din Cluj (1948–1952); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Cluj (1958–1963); Cursul de cinci luni pentru perfecționarea cadrelor cu studii superioare, Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“;

Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: controlor tehnic de calitate şi dispecer planificare la Uzina „Tehnofrig“ Cluj (1952–1954); **membru de partid din 1958**; tehnician mecanic la Întreprinderea „Triumf“ Cluj (1954–1955 şi 1957–1958); inginer la Uzina „Tehnofrig“ Cluj (1963–1970); secretar al biroului organizaţiei de bază pe secţie (1966–1968) şi membru al Comitetului de partid (1968–1970) la Uzina „Tehnofrig“ Cluj; instructor de specialitate (1970–1974) şi preşedinte (din 1974–în 1983) al Consiliului judeţean de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale Cluj; secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Cluj (apr. 1974–22 dec. 1989); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 27 febr. 1978, reales la 22 dec. 1983).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I.

CSUCSUJ PARASCHIVA ELISABETA (n. FÖLDER)

(n. 22 nov. 1945, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala profesională de ucenici „Solidaritatea“ Oradea (1961–1964); liceul teoretic; Curs de partid de cinci luni (1974); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1983).

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1966**; croitoreasă, normator consum materiale (1964–1974) şi tehnician la Sectorul creaţii modele (1974–1975) la Întreprinderea de Confecţii Oradea; instructor (1975–sept. 1980) şi şef al Sectorului presă şi tipărituri (sept. 1980–6 nov. 1984) al Comitetului judeţean de partid Bihor; secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bihor (6 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Naţionale de Demografie.

CSUPOR LUDOVIC (LAJOS)

(n. 19 aug. 1911, Târgu Mureş; d. 1985, Târgu Mureş)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: şapte clase elementare.

Profesia de bază: croitor.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C.dR. (1929); membru al Sindicatelor Unitare (1928–1930); membru în Ajutorul Roşu (1928–1929); membru al Sindicatului textil (1935–1936); **membru de partid din dec. 1944**; secretar pentru probleme organizatorice (12 iun. 1951–1952) şi locţiitor al prim-secretarului (din 1952) la Comitetului regional de partid Braşov; membru al Prezidiului M.A.N. (din 21 apr. 1954, reales 28 mart. 1957); prim-secretar al Comitetului de partid al Regiunii Autonome Maghiare (în 1956–iul. 1961); preşedinte al Comisiei de Revizie a

U.G.S.R.; membru al Comisiei Electorale Centrale (din 1962).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Târgu Mureş, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1957) şi Gheorgheni, Regiunea Autonomă Maghiară (1957–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a, clasa a III-a (1958); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I (1961); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa III-a (1966); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa II (1974).

CULDA IOAN

(n. 4 sept. 1938, com. Valea Ierii, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională de pe lângă Întreprinderea de Industrializare a Sârmei Câmpia Turzii (1953–1956); Şcoala Medie Tehnică (1968); liceul; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: maistru trefilator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; trefilator la Întreprinderea de Industrializare a Sârmei Câmpia Turzii (1956–1958 şi 1960–1968); maistru la Întreprinderea de Sârmă Buzău (1968–1973); maistru principal, şef de atelier (1973–1983), maistru principal specialist (1983–22 dec. 1989) şi secretar al Comitetului de partid (aug. 1979–22 dec. 1989) la Întreprinderea de Conductori Electrici Emailați Zalău; membru supleant (1973–1979) şi membru (1979–22 dec. 1989) al Comitetului județean de partid Sălaj; membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1980–1987); membru al biroului Comitetului județean de partid Sălaj (1984–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

CUMPĂNAȘU ION

(n. 3 aug. 1928, com. Grădiştea, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Râmnicu Vâlcea (1939–1945), continuat la Craiova (1945–iul. 1947); Facultatea de Agronomie din Craiova (1948–1951); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din sept. 1944; membru al Comitetului orăşenesc U.T.C. Râmnicu Vâlcea (1944–1945); membru al Comitetului județean U.T.C. Vâlcea (1944–1945); secretar al Comitetului de plasă Grădiştea al Tineretului Progresist (până în sept. 1945); **membru de partid din oct. 1947**; brigadier voluntar la construirea Depoului de locomotive Craiova (iul. 1947–apr. 1948); responsabil al Secției profesionale, culturale şi organizatorice şi membru al Comitetului executiv al U.N.S.R. Craiova; membru supleant al Consiliului Național Studențesc (din 1948); membru al biroului organizației U.T.M. din facultate (1948–1949); președinte al Sindicatului studenților din Craiova (1950–iun. 1951); preparator (1950–iun. 1951) şi asistent (iun.-sept. 1951) la Catedra de marxism a Institutului Agronomic din Craiova; asistent la Facultatea Agrotehnică din București (sept.-nov. 1951); reporter (din nov. 1951), membru al Colegiului de redacție (din 24 apr. 1956), adjunct al şefului (până în 1957) şi şef (1957–1962) al Secției agrare şi redactor-şef adjunct (1962–20 mart.

1969) la ziarul „Scânteia“; adjunct al şefului Secţiei Presă a C.C. al P.C.R. (20 mart. 1969–24 febr. 1970); consilier al C.C. al P.C.R. (24 febr. 1970–9 febr. 1971); prim-adjunct al şefului Secţiei Presă a C.C. al P.C.R. (9 febr. 1971–2 febr. 1973); director general al Direcției Generale a Presei și Tipăriturilor (2 febr. 1973–1975); membru al biroului Consiliului General al A.R.L.U.S. (din 1974); preşedinte al Comitetului pentru Presă şi Tipărituri (1975–8 febr. 1977); director general al AGERPRES (8 febr. 1977–12 sept. 1983); preşedinte al Uniunii Ziariştilor (în 1981–în 1985); membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (din 24 nov. 1981); redactor-şef al ziarului „Scânteia“ (12 sept. 1983–22 mai 1984); preşedinte al Departamentului Cultelor (30 mai 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Târnăveni, jud. Mureş (1975–1980); secretar al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1956); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1962).

CURTICEANU SILVIU

(n. 15 oct. 1933, Timişoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din Cluj (1953–1957); doctorat în ştiințe juridice la Universitatea din Cluj (1967).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; judecător la Tribunalul Popular Raional Cluj (1957–1965); şef al Direcţiei Judiciare pentru Cauze Civile a Procuraturii Generale (1965–14 febr. 1972); membru al Comitetului executiv al Consiliului Central al Asociației Juriştilor (din 1966); şef de sector la Secţia pentru Probleme Militare şi de Justiţie a C.C. al P.C.R. (14 febr. 1972–23 iul. 1975); secretar al preşedintelui R.S.R. (iul. 1975–3 nov. 1982); membru (23 iul. 1975–22 dec. 1989) şi secretar (23 iul. 1975–3 nov. 1982) al Consiliului de Stat; secretar al Biroului executiv al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii din industrie, construcţii, transporturi, circulaţia mărfurilor şi finanţe (în 1982); şef al Secţiei Cancelarie a C.C. al P.C.R. (3 nov. 1982–22 dec. 1989); secretar al Comisiei centrale pentru organizarea proceselor de producție şi valorificarea superioară a materiilor prime şi materialelor (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Pogoanele, jud. Buzău (1980–1985) şi nr. 4 Dragalina, jud. Călăraşi (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1967), clasa I (1984); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1972), clasa a II-a (1981, 1984).

CUŞNIR IOAN

(n. 1942, com. Moldovița, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968**; director tehnic al Combinatului de Fibre, Celuloză şi Hârtie Suceava (1985–1989).

CUȚITEI GHEORGHE

(n. 9 nov. 1931, com. Siriu, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984);

Studii: Facultatea de Mecanică; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (1974–9 mart. 1981); membru al biroului Comitetului județean de partid Brașov (până la 9 mart. 1981); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); șef al Centrului de calcul de la Combinatul Chimic Făgăraș (1981–în 1984).

CZÉGÉ ALEXANDRU

(n. 27 mai 1932, Salonta, jud. Bihor; d. 1998, Salonta)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Medie Tehnică Agricolă Salonta (1948–1952); Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic Timișoara, curs fără frecvență (1979); Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1949; **membru de partid din mart. 1957**; tehnician agronom la S.M.T. Liebling, jud. Timiș (1952), la S.M.T. Săcuieni, jud. Bihor (dec. 1952–1953) și la „Prodaliment" Salonta (1953–1954); tehnician (1954–apr. 1955), șef al Secției agrare (apr. 1955–mart. 1956) și vicepreședinte (mart. 1956–ian. 1961) al Sfatului popular orășenesc Salonta; președinte al C.A.P. „Drapelul Roșu" Salonta (ian. 1961–22 dec. 1989); membru al Comitetului orășenesc de partid Salonta (din 1968); membru al Comitetului județean de partid Bihor (din 1968); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); deputat în Consiliul popular al județului Bihor (din 1979); vicepreședinte al biroului Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (1987–1988).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1978); „Ordinul Muncii" clasa I; Titlul de „Erou al Noii Revoluții Agrare" (1986).

D

DAIA ALEXANDRU

(n. 4 apr. 1948, sat Severinești, com. Căzănești, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mehedinți (mai 1986–22 dec. 1989).

DAJU PAVEL

(n. 11 febr. 1914, com. Vulcan, jud. Timiș; d. 1975, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala primară (1921–1927); Școala de ucenici (1928–1931); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1951–1952).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic (1928–1931) și lăcătuș (1931– 1934) la Atelierul „Junginger Francisc“ Timișoara; lăcătuș la Fabrica „Metal Low“ Timișoara (1935–1936), la Uzinele Malaxa București (1936–1939), la Fabrica „Ost-Metal“ Timișoara (mai-iul. 1939) și la Atelierele C.F.R. Timișoara (1946–1948); **membru de partid din mai 1945**; responsabil de cadre în biroul Sectorului C.F.R. Timișoara (din sept. 1948); membru al Comisiei județene de verificare a membrilor de partid Timiș (1949); responsabil al Secției cadre a Comitetului județean de partid Timiș-Torontal (iul. 1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Bârlad (1952–25 oct. 1955); șef al Secției Cadre a C.C. al P.M.R. (25 oct. 1955–7 febr. 1957); șef al Sectorului de verificare a cadrelor al C.C. al P.M.R. (din 7 febr. 1957); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (până la 6 oct. 1958); adjunct al șefului Secției Gospodăriei de Partid a C.C. al P.M.R./P.C.R., membru al biroului organizației de bază din secție și membru al Comitetului de partid al aparatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (6 oct. 1958–27 dec. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Adjud, reg. Bârlad (1952–1957).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Medalia „10 ani de la înființarea

armatei Republicii Populare Române" (1958); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R." (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii" (1962); „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1964).

DAJU VASILE

(n. 2 oct. 1915, Sibiu; d. 1993, Timișoara)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala primară (șapte clase); Școala profesională (trei clase); Școala de partid de un an; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1940); **membru de partid din 1945**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului regional de partid Stalin (în febr. 1952); președinte al Consiliului regional F.D.P. Timișoara (în mart. 1956); secretar al Comitetului regional de partid Timișoara (în febr. 1957); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular regional și membru al biroului Comitetului regional de partid Banat (în ian. 1962–în nov. 1966); membru al Consiliului de Stat (din 19 mart. 1965, reales la 9 dec. 1967); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (din mart. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 8 Lugoj, reg. Banat (1961–1965), nr. 26 Orșova, reg. Banat (1965–1969) și nr. 15 Făget, jud. Timiș (1969–1975); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965).

Distincții: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist"; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1949), clasa a IV-a (1957), clasa a III-a (1964); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R." (1952); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1953), clasa I (1962); Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale Armatei Populare Române" (1958); Ordinul „23 August" clasa a V-a, clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1965).

DALEA MIHAI

(n. 21 ian. 1917, com. Târnova, jud. Caraș-Severin; d. 1 iul. 1980, București)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–1 iul. 1980); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (19 apr. 1954–ian. 1955 și 25 iun. 1960–12 aug. 1969); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); președinte al Colegiului Central de Partid (12 aug. 1969–21 iul.1972); prim-vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–1 iul. 1980).

Studii: Școala primară (șapte clase); Școala industrială (trei clase); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: metalurgist la Uzinele Reșița și membru al Tineretului Socialist Reșița (1935–1938); **membru de partid din 1942**; instructor organizatoric și membru al Comitetului regional de partid Banat (în aug. 1945–1946); secretar general al U.T.C./U.T.M. (1947–1948); activist (1948–1 nov. 1949) și vicepreședinte, cu rang de ministru adjunct (din 1 nov. 1949) la Comisia pentru Controlul de Stat; prim-secretar al Comitetului regional de partid Stalin (27 apr. 1951–11 iul. 1952); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în U.R.S.S. (11 iul. 1952–18 mai 1954),

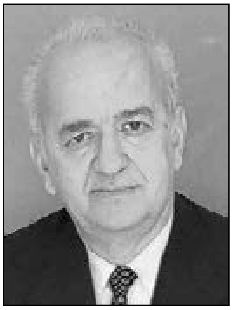
Mongolia (20 nov. 1952–15 febr. 1955) şi Finlanda (23 febr. 1953–15 febr. 1955); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole (15 febr.-2 iun. 1955); ministrul Colectărilor (2 iun. 1955–23 mart. 1956); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. în U.R.S.S. (22 mai 1956–12 iul. 1960) şi în Mongolia (26 mai 1956–9 sept. 1960); preşedinte al Consiliului Superior al Agriculturii (31 mai 1962–27 iul. 1965); responsabil cu probleme de agricultură în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. (din 29 mart. 1965); şef al Direcţiei Relaţii Externe a C.C. al P.M.R. (din 2 nov. 1965); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. de Direcţia Relaţiilor Externe a C.C. al P.C.R., Institutul de Relaţii Culturale cu Străinătatea şi de legătura în problemele externe cu organizaţiile de masă şi obşteşti (din 1969); preşedinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (1969–1975); secretar al Consiliului Naţional al F.U.S. (18 apr. 1972–1974); preşedinte al Consiliului General al A.R.L.U.S. (febr. 1973–1 iul. 1980); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (26 ian. 1977–1 iul. 1980).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Caraş (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Caraş (1948–1952), Oţelu Roşu, reg. Timişoara (1952–1957), Oraviţa, reg. Timişoara (1957–1961), Timişoara-Est, reg. Banat (1961–1969) şi nr. 1 Reşiţa-Est, jud. Caraş-Severin (1969–1980); preşedinte al Comisiei pentru politică externă a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1948); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1958); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959), clasa I (1974); „Ordinul Muncii“ clasa I (1964); Medalia jubiliară „A XX-a aniversare a zilei Forţelor Armate ale R.P.R.“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1967); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.“ (1971).

DAN (TEODOR) MARŢIAN

(n. 23 nov. 1935, sat Şoimuş-Petreasa, com. Remetea, jud. Bihor; d. 8 martie 2002, Lisabona, Portugalia) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974)**.

Studii: Şcoala Medie Tehnică de Cooperaţie din Oradea (1950–1954); Institutul de Ştiinţe Economice Bucureşti (1954–1955); Facultatea de Istorie, Universitatea „M.V. Lomonosov“ Moscova (1955–1959).

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. (1952); membru al biroului organizaţiei U.T.M. din şcoală; membru al Comitetului U.T.M. din Facultatea de Istorie (1957); secretar al Comitetului U.T.M. al studenţilor români din Moscova; **membru de partid din aug. 1959**; asistent la Catedra de socialism ştiinţific şi membru al Comitetului U.T.M. la Universitatea „C.I. Parhon“ din Bucureşti (din 1960); secretar cu probleme de propagandă şi agitaţie al Comitetului U.T.M. pe Centrul Universitar Bucureşti (iul. 1961–apr. 1962); prim-secretar al Comitetului U.T.M. pe Centrul Universitar Bucureşti, secretar cu probleme studenţeşti al Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti şi membru supleant al biroului Comitetului de partid al centrului universitar (din apr. 1962); membru supleant al C.C. al U.T.M. (din 1962); prim-secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti (în 1965); membru supleant al biroului Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (din mai 1965); preparator, asistent (în mai 1965) şi lector universitar la Facultatea de Filozofie a Universităţii din Bucureşti; membru supleant al Biroului C.C. al U.T.C. (în 1965–1968); şef al Secţiei propagandă a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (în nov. 1966); secretar al Comitetului municipal de partid Bucureşti (febr. 1968–2 mart. 1971); prim-secretar al C.C. al U.T.C. (20 mart. 1971–apr. 1972); ministru pentru Problemele Tineretului (20 mart. 1971–23 oct.

1972); profesor la Universitatea din Bucureşti (în 1973).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1971).

DAN VALENTINA (n. ŞCHIOPU)

(n. 8 iul. 1937, Constanţa; d. 2001, Galaţi)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul „Ana Ipătescu“ din Constanţa (1951–1954); Facultatea pentru Tehnologia Produselor Alimentare şi Tehnica Piscicolă, Institutul Politehnic Galaţi (1954–1959); doctorat; Universitatea Politică şi de Conducere; specializare în S.U.A. (aug. 1971–iun. 1972).

Profesia de bază: inginer.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1965**; asistent şi şef de lucrări la Catedra de morărit-panificaţie (1959–1976), conferenţiar şi şef al Catedrei de microbiologie (1976–oct. 1984) şi prorector (din oct. 1984) la Universitatea din Galaţi; membru al Comitetului de partid pe facultate şi secretar-adjunct al Comitetului de partid pe universitate; membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Învăţământ (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Târgu Bujor, jud. Galaţi (1985–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 1 apr. 1985); membru al Comitetului de Conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (din 1 apr. 1985).

DANILIUC (DANILUC) DINU

(n. 11 aug. 1936, com. Mihălăşeni, jud. Botoşani)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de mecanică; Facultatea de Drept, Universitatea din Bucureşti.

Profesia de bază: tehnician mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960**; preşedinte al C.A.P. „Munca“ din com. Gurbăneşti, jud. Călăraşi (în 1966–ian. 1985); membru al Consiliului U.J.C.A.P. Ilfov (în 1980); preşedinte al C.A.P. Valea Argovei, jud. Călăraşi (din ian. 1985); membru al Comisiei pentru analiza activităţii de soluţionare a propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 4 iul. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Lehliu Gară, jud. Călăraşi (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa I (1974), clasa a II-a (1981); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa I (1983 şi 1984).

DAVID ANA

(n. 22 apr. 1949, com. Zetea, jud. Harghita)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala de maiştri; liceul; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: confecţioneră.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1972**; tehnician la Întreprinderea de Confecţii Odorhei (în 1989); secretar al Comitetului judeţean de partid Harghita (sept-22 dec. 1989).

DAVID GHEORGHE

(n. 4 dec. 1932, com. Beceni, jud. Buzău; d. 1999, com. Otopeni, jud. Ilfov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere; doctorand (în 1989).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: șef de secție la I.A.S. Petroșani (1957–1958); **membru de partid din 1958**; director la I.A.S. Mereni, jud. Ilfov (1958–1962), la I.A.S. Blejești, jud. Teleorman (1962–1964) și la I.A.S. Urleasca, jud. Brăila (1964–1979); director general al Direcției generale județene pentru agricultură și industrie alimentară și membru al Comitetului județean de partid Brăila (1979–31 aug. 1981); adjunct al șefului Secției pentru Problemele Muncii de Partid în Agricultură a C.C. al P.C.R. (31 aug. 1981–21 mai 1982); consilier al secretarului general al P.C.R. (21 mai 1982–14 nov. 1983); ministru secretar de stat, șef al Departamentului Agriculturii de Stat, la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (17 nov. 1983–29 mart. 1984); ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare (29 mart. 1984–21 dec. 1985); ministrul Agriculturii (21 dec. 1985–22 dec. 1989); președinte al Comisiei pentru tipizare, standardizare, normare și calitate pentru agricultură și industria alimentară (în 1984); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relații internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (în mart. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Zimnicea, jud. Teleorman (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1979).

DAVID MARIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

DAVIDOIU ION

(n. 13 ian. 1939, com. Bezdead, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Horticultură, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu“ București (1958–1964); Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1979).

Profesia de bază: inginer horticol.

Activitate și funcții: inginer horticol (1964–1968), președinte și inginer-șef (1968–ian. 1986) la C.A.P. Tâmboești, jud. Vrancea; **membru de partid din 1965**; membru al Biroului executiv al U.J.C.A.P. Vrancea (din 1969); membru al Consiliului U.N.C.A.P. (din 1969); membru supleant (1979–ian. 1986) și membru (ian. 1986–1989) al biroului

Comitetului județean de partid Vrancea; director general al Direcției generale județene pentru agricultură Vrancea (ian. 1986–febr. 1988); președinte al C.A.P. Tâmboești (febr. 1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Gugești, jud. Vrancea (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a.

DĂNĂLACHE FLORIAN

(n. 9 iul. 1915, București; d. 1984, București) **Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–1 dec. 1967); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (1 dec. 1967–28 nov. 1974)**.

Studii: Școala profesională C.F.R. (1929–1933); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov“ (doi ani); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (1929–1933) și strungar (din 1933) la Atelierele C.F.R. București-Nord; **membru de partid din nov. 1944**; activist al Comitetului orășenesc de partid București (din 1945); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Prahova (în febr. 1952); comandant al Direcției Trupelor de Grăniceri (până la 23 sept. 1954); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid București (23 sept. 1954–4 apr. 1956); membru al Consiliului Militar al Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului (până la 4 apr. 1956); membru al Consiliului Militar al Regiunii a 2-a Militare (din 4 apr. 1956); membru al Prezidiului M.A.N. (din 15 ian. 1958); ministrul Căilor Ferate (3 iun. 1966–19 aug. 1969); președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (14 aug. 1969–11 febr. 1971); ministrul Transporturilor (11 febr.-1 apr. 1971); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (1 apr. 1971–13 oct. 1972); președinte al UCECOM (13 oct. 1972–4 febr. 1977).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Teleajen, reg. Ploiești (1952–1957), Rahova, București (1957–1961), „Vasile Roaită“, reg. București (1961–1965), nr. 14 Gara de Est, București (1965–1969), nr. 2 Buzău Nord-Est, jud. Buzău (1969–1975) și nr. 4 Huși, jud. Vaslui (1975–1980); președinte al Comisiei pentru agricultură și silvicultură a M.A.N. (din 19 mart. 1957); președinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (din 19 mart. 1965).

Distincții: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1957), clasa I (1964); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1971).

DĂNICĂ PETRE

(n. 28 iun. 1927, Giurgiu; d. 2001, București) **Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–8 oct. 1982)**.

Studii: Școala profesională de ucenici din Giurgiu (1942–1946); Curs de partid de o lună (febr.-mart. 1947); Curs de partid de trei luni (iul. 1949); liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1953–1956); Facultatea de Economie

Generală, Academia de Studii Economice București, curs fără frecvență (1967).

Profesia de bază: cazangiu.

Activitate și funcții: muncitor zilier la Șantierul de Construcții Giurgiu (1941–1942); ucenic (1942–1946) și cazangiu (1946–febr. 1947) la Șantierul Naval Giurgiu; membru al Uniunii Patrioților (1944); membru de sindicat (1944); membru al U.T.C. din 1945; **membru de partid din ian. 1946**; secretar al organizației U.T.C. și membru al Comitetului de partid din Șantierul Naval Giurgiu (ian. 1946–febr. 1947); responsabil organizatoric al Comitetului județean U.T.C. Vlașca (mart.-apr. 1947); responsabil al Secției tineret și membru al biroului Comitetului județean de partid Vlașca (apr. 1947–1948); secretar al Comitetului județean U.T.C. Vlașca (1948–iul. 1949); secretar al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid (din iul. 1949); instructor cu informarea al Comitetului județean de partid Vlașca (până în aug. 1950); instructor la Sectorul documentare de partid al Secției Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (aug. 1950–1953 și 1956–nov. 1958); instructor teritorial al C.C. al P.M.R. (nov. 1958–13 apr. 1965); adjunct al șefului Secției Organizații de Partid a C.C. al P.M.R./P.C.R. (13 apr. 1965–28 nov. 1966); secretar al Comitetului regional de partid Argeș (28 nov. 1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (febr. 1968–în oct. 1974); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (1974–27 nov. 1975); adjunct al ministrului Comerțului Interior (27 nov. 1975–16 iunie 1979); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în nov. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (13 iun. 1979–5 oct. 1982); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); președinte al UCECOM (5 oct. 1982–29 apr. 1987); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (29 apr. 1987–22 dec. 1989); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 6 Bălcești, jud. Vâlcea (1969–1975), nr. 3 Videle, jud. Teleorman (1975–1980), nr. 4 Timișoara Sud-Vest, jud. Timiș (1980–1985) și Cehu Silvaniei, jud. Sălaj (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964), clasa a II-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1974).

DĂNILĂ AURELIA

(n. 20 iun. 1930, Bistrița; d. 1982, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–1982); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–1982).

Studii: gimnaziul (1941–1945) și liceul teoretic (1945–1946) din Bistrița; Școala de trei luni a U.F.D.R. din Cluj (1951); Școala de partid de un an (1956–1957); Școala medie tehnică (1958–1962); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1962–1966); Facultatea de Istorie.

Profesia de bază: funcționar.

Activitate și funcții: membru al Asociației Soțiilor de Militari Activi din România (1947); membru al U.F.D.R. (1948); activist al organizației regionale U.F.D.R. Rodna (1951) și al Comitetului raional U.F.D.R. Bistrița (1951–1953); redactor la ziarul „Avântul“ din Bistrița (1953); **membru de partid din febr. 1955**; instructor al Comitetului orășenesc de partid Bistrița (aug. 1955–1956); consultant la Cabinetul orășenesc de partid Bistrița (1957–aug. 1958); vicepreședinte al Comitetului regional al femeilor Cluj (aug. 1958–febr. 1968); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Cluj (1962–febr. 1968); director al Întreprinderii „Tehnofrig“ Cluj (în 1962); președinte al Comitetului județean al femeilor Cluj (febr. 1968–19 iun. 1973); secretar al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (din 23 febr. 1977); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 26 Cămăraș, reg. Cluj (1961–1965), nr. 16 Reteag, reg. Cluj (1965–1969) și nr. 13 Mociu, jud. Cluj (1969–1975); secretar al M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Medalia Muncii“; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1960); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1962); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1971).

DĂOGARU GHEORGHE

(n. 26 sept. 1938, sat Pluta, com. Butoiești, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională de pe lângă Combinatul Metalurgic Reșița (1952–1954); Școala de partid de un an (1961–1962); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: forjor.

Activitate și funcții: forjor la Combinatul Metalurgic Reșița (1954–1958); **membru de partid din sept. 1956**; maistru mecanic la Aerodromul Militar din București (1959–1960); fochist la termocentrala Combinatului Metalurgic Reșița (1960–1961); instructor teritorial și șef al Sectorului evidență la Comitetul raional U.T.M. Deta (1962–1963); secretar al Comitetului raional U.T.M./U.T.C. Caransebeș (1963–1964) și Orșova (1964–febr. 1968); instructor al Sectorului muncii politice de masă al Comitetului județean de partid Mehedinți (febr. 1968–28 aug. 1972); secretar al Comitetului orășenesc de partid și primar al orașului Orșova (28 aug. 1972–9 oct. 1974); membru al Comitetului județean de partid Mehedinți (din 28 aug. 1972); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mehedinți (14 iun. 1982–20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (20 ian. 1983–14 mart. 1984); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Giurgiu (14 mart. 1984–11 dec. 1987); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Brașov (11 dec. 1987–1989).

DĂSCĂLESCU CONSTANTIN

(n. 2 iul. 1923, Breaza, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–21 mai 1982).

Studii: Şcoala elementară (şapte clase); Gimnaziul industrial (patru clase); liceul; Şcoala de partid de şase luni din Ploieşti (1949–1950); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1954); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1959–1962); Academia de Studii Economice Bucureşti.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: strungar la Atelierele Societăţii „Astra Română“, Poiana Câmpina, jud. Prahova (1941–1943 şi 1945–1947); **membru de partid din 1945**; secretar al celulei de partid şi membru al Comitetului de partid de la Atelierele Societăţii „Astra Română“ (1946–1947); responsabil cu resortul economic şi secretar al Comisiei locale a sindicatelor la Comitetul Sindicatului Petrolist din Câmpina (1947–1949); asistent şi director al cursului de trei luni al Şcolii de partid din Ploieşti (1950–1952); instructor la Sectorul chestiuni statutare al Secţiei Organe Conducătoare de Partid, Sindicale şi de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (1952–1956); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Ploieşti (1956–1959); secretar pentru probleme organizatorice (7 iul. 1962–8 iun. 1965) şi prim-secretar (8 iun. 1965–febr. 1968) al Comitetului regional de partid Galaţi; prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Galaţi (febr. 1968–26 nov. 1975); membru al Consiliului de Stat (din 24 nov. 1972); prim-adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (26 nov. 1975–16 iun. 1976); preşedinte al U.N.C.A.P. (16 iun. 1976–7 mart. 1978); preşedinte al Consiliului central de coordonare a activităţii organizaţiilor cooperatiste (în 1978); preşedinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (7 mart. 1978–3 iun. 1982); secretar pentru probleme organizatorice al C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–6 febr. 1979); şef al Secţiei Cadre a C.C. al P.C.R. (6 febr. 1979–21 mai 1982); preşedinte al biroului Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizaţiilor de masă şi obşteşti a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-ministru al Guvernului (21 mai 1982–22 dec. 1989); preşedinte al Biroului executiv al Consiliului naţional al oamenilor muncii din industrie, construcţii, transporturi, circulaţia mărfurilor şi finanţe (în nov. 1982); prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (până la 7 dec. 1982); preşedinte al Biroului Permanent şi prim-vicepreşedinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (din 7 dec. 1982); membru al Comisiei centrale pentru sistematizarea teritoriului şi a localităţilor, perfecţionarea organizării şi conducerii agriculturii (în mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 21 Milcov, reg. Galaţi (1965–1969), nr. 5 Tecuci, jud. Galaţi (1969–1975), nr. 3 Năsăud, jud. Bistriţa-Năsăud (1975–1980), nr. 5 Braşov-„Steagul Roşu“, jud. Braşov (1980–1985) şi nr. 6 Braşov-Valea Cetăţii, jud. Braşov (1985–1989); secretar al M.A.N. (13 mart. 1969–29 dec. 1972).

Distincţii: Medalia „A V-a aniversare a proclamării R.P.R.“ (1952); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa I (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1957), clasa a IV-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1959), clasa a II-a (1974); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Medalia „A XX-a aniversare a R.P.R.“ (1968); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1969); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa I (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1974 şi 1981).

DĂSCĂLESCU COSTICĂ

(n. 25 mai 1937, com. Comarna, jud. Iaşi)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: tehnician chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958**; şef al Secţiei organe de partid a Comitetului judeţean de partid Iaşi (până în 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (1978–2 febr. 1979); instructor al C.C. al P.C.R. la şantierele Rafinăriei Banias din Siria (din 2 febr. 1979); consilier la ambasada R.S.R. din Siria (din 2 febr. 1979); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Cluj (nov. 1982–22 dec. 1989).

DEACONU CONSTANTIN-ION

(n. 21 mai 1936, Slatina)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de Construcţii din Bucureşti (1950–1953); Şcoala Centrală a Comsomolului de la Moscova (1961–1962); Facultatea de Filozofie, Secţia sociologie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvenţă (1971).

Profesia de bază: electrician.

Activitate şi funcţii: electrician la Întreprinderea nr. 18 Instalaţii Bucureşti (1953–1954); electrician şi secretar al organizaţiei U.T.M. la Întreprinderea nr. 106 Instalaţii Bucureşti (1954–1958); **membru de partid din 1958**; tehnician la Serviciul organizarea muncii şi secretar al Comitetului U.T.M. la Trustul I Construcţii (1958–1960); instructor al Comitetului raional U.T.M. „30 Decembrie" Bucureşti (1960–1961); membru al Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti (1960–1965); membru supleant al C.C. al U.T.M. (1960–1965); instructor (1961) şi activist (1962–1963) al Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti; secretar pentru problemele de propagandă (1963–1964) şi prim-secretar (1964–1966) al Comitetului raional U.T.M./U.T.C. „30 Decembrie" Bucureşti; membru al biroului Comitetului raional de partid „30 Decembrie" Bucureşti (1964–1966); instructor teritorial al Comitetului de partid al Sectorului 4 Bucureşti (1966–dec. 1970); locţiitor al secretarului Comitetului de partid pe unităţile sanitare (dec. 1970–dec. 1971); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (dec. 1971–3 febr. 1977); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Vâlcea (3 febr. 1977–6 nov. 1984); membru al biroului Comitetului judeţean de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mehedinţi (6 nov. 1984–8 sept. 1987); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Teleorman (8 sept. 1987–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a V-a.

DEDIU DUMITRU HORIA

(n. 12 mart. 1935, Călăraşi)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Transporturi, Secţia transporturi feroviare, Institutul Politehnic Bucureşti; Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie şi Administraţia de Stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; director general al Direcției Regionale C.F.R. Galați (1980–1989).

DEJEU DUMITRU

(n. 27 mai 1910, com. Poieni, jud. Cluj; d. 1982, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala primară (1917–1924); Școala de arte și meserii (1924–1928); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: vopsitor.

Activitate și funcții: vopsitor la Atelierele C.F.R. Cluj (1928–1940); membru al Sindicatului C.F.R. (1928–1936); vopsitor la Atelierele Căilor Ferate Maghiare din Cluj (1940–ian. 1942) și Budapesta (ian. 1942–ian. 1945); șef de echipă la Atelierele C.F.R. Cluj (ian. 1945–sept. 1946); **membru de partid din mai 1945**; secretar al Comisiei locale a Sindicatelor Unite Cluj (sept. 1946–mart. 1947); președinte al Consiliului Județean al Sindicatelor Cluj (mart. 1947–sept. 1948); responsabil cu sindicatele (iul.-sept. 1948) și secretar adjunct (sept. 1948–ian. 1949) al Comitetului județean de partid Cluj; secretar al Comitetului județean de partid Cluj (ian. 1949–1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (în febr.-în iun. 1952); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Hunedoara (1956–28 nov. 1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Hunedoara (din mai 1965); șef de sector la Secția Sfaturi Populare-Construcții a C.C. al P.C.R. (din 28 nov. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Năsăud, reg. Cluj (1952–1957), nr. 14 Miercurea, reg. Hunedoara (1961–1965) și nr. 14 Alba Iulia, reg. Hunedoara (1965–1969).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a R.P.R." (1952); Medalia „10 ani de la înființarea armatei R.P.R." (1958); „Ordinul Muncii" clasa a III-a, clasa a II-a (1962) și clasa I; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R." (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii" (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române", clasa a V-a, clasa a IV-a și clasa a III-a (1964); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei" (1964); Ordinul „23 August" clasa a IV-a.

DELIMAN ECATERINA

(n. 15 iul. 1936, Aleșd, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Istorie, Universitatea „M.V. Lomonosov" din Moscova.

Profesia de bază: profesoară.

Activitate și funcții: lector la Catedra de științe sociale a Institutului Pedagogic Oradea (1969–1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Aleșd, jud. Bihor (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1971).

DELIU ELENA (n. BUȘCU)

(n. 12 ian. 1939, com. Iernut, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala tehnică de maiștri chimiști; Școala de partid de un an; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**;

maistru chimist şi secretar al Comitetului de partid la Combinatul de Îngrăşăminte Chimice Slobozia (oct. 1979–22 dec. 1989); membru al Biroului executiv al Consiliului naţional al oamenilor muncii din industrie, construcţii, transporturi, circulaţia mărfurilor şi finanţe (în nov. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Slobozia, jud. Ialomiţa (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

DERBAN LIVIU

(n. 10 oct. 1936, sat Miersig, com. Husasău de Tinca, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala profesională metalurgică feroviară (1949–1953); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1960–1963); liceul; Facultatea de Filozofie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; doctorand în ştiinţe politice la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (din 1976).

Profesia de bază: montator de locomotive.

Activitate şi funcţii: montator de locomotive la Atelierele C.F.R. Arad (1953–nov. 1956 şi sept. 1958–iul. 1959); **membru de partid din nov. 1955**; instructor al Secţiei şcoli şi pionieri (iul. 1959–febr. 1960) şi secretar pentru probleme de propagandă (febr.-sept. 1960) la Comitetul orăşenesc U.T.M. Arad; adjunct al şefului Secţiei Propagandă şi Cultură a C.C. al U.T.M./U.T.C. (1963–mart. 1968); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al U.T.C (mart.-sept. 1968); prim-secretar al Comitetului judeţean U.T.C. Arad şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid (sept. 1968–17 iul. 1970); şef al Secţiei organizatorice (17 iul.-15 dec. 1970) şi secretar pentru probleme organizatorice (1971–3 febr. 1977) la Comitetul judeţean de partid Arad; adjunct al şefului Secţiei Propagandă a C.C. al P.C.R. (3 febr.-8 iul. 1977); membru al biroului Comitetului judeţean de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Arad (8 iul. 1977–1979).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

DE SABATA COLETA (n. BUDIU)

(n. 5 ian. 1935, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timişoara (1957); doctorat în fizică tehnică (1967); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate şi funcţii: preparator (din sept. 1957), asistent, şef de lucrări şi conferenţiar (1968–1977) la Catedra de fizică a Facultăţii de Chimie Industrială a Institutului Politehnic Timişoara; **membru de partid din 1964**; membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar Timişoara (1967–1981); membru al Societăţii Europene de Fizică (din 1971); membru al biroului Comitetului de partid al Centrului Universitar Timişoara (1971–1981); profesor şi şef al Catedrei de fizică la Institutul Politehnic Timişoara (1977–1981); secretar adjunct pentru probleme de propagandă al Comitetului de partid din Centrul Universitar Timişoara (1977–1981); rector al Institutului Politehnic „Traian Vuia“ Timişoara (1981–sept. 1989); membru al Comitetului judeţean de partid Timiş (1981–nov. 1984); membru supleant al biroului Comitetului judeţean de

partid Timiş (nov. 1984–1989); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Învăţământ (din 31 dec. 1985); profesor la Institutul Politehnic Timişoara (din sept. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Timişoara Sud-Vest, jud. Timiş (1985–1989); vicepreşedinte al Grupului parlamentarilor români pentru securitate şi cooperare în Europa (din 1 apr. 1985).

Distincţii: Ordinul „Meritul Ştiinţific“ clasa a III-a.

DIACONESCU ALEXANDRINA (n. RÂMBU)

(n. 18 iul. 1936, com. Brăneşti, jud. Dâmboviţa; d. 1997, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala generală (1950); Liceul teoretic din Târgovişte (1950–1954); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice Bucureşti (1960–1965); Curs postuniversitar de filozofie-sociologie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: contabil la Întreprinderea Bucegi din Pucioasa (1954–1957) şi la Termocentrala Doiceşti (1957–1960); economist (1965–1971) şi membru al biroului organizaţiei de bază (1970–1971) la Întreprinderea de Reparat Utilaj Petrolier din Teleajen; **membru de partid din 1970**; economist principal, membru al grupei sindicale şi al Comisiei de femei la Combinatul Cărbunelui din Ploieşti (1971–1977); secretar adjunct pentru probleme de propagandă al biroului organizaţiei de bază de la Combinatul Cărbunelui din Ploieşti (1976–1977); instructor de specialitate al Consiliului judeţean de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale Prahova (1977–nov. 1985); preşedinte al Comitetului judeţean al femeilor şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Prahova (mart. 1978–27 sept. 1989); membru al Consiliului Naţional al Femeilor (apr. 1978–22 dec. 1989); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid Prahova (nov. 1985–27 sept. 1989); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (în 1986); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Suceava (27 sept.-22 dec. 1989).

DIACONESCU (DEACONESCU) ATANASE

(n. 23 dec. 1918, sat Izvoru de Jos, com. Vedea, jud. Argeş; d. 1974, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala de Arte şi Meserii din Piteşti (1931–1936); Liceul industrial (1936–1940); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Bucureşti (dec. 1949–1953).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: şef de echipă (nov. 1942–1943), şef al Biroului tehnic (1943–1948) şi şef al Secţiei de investiţii (1948–dec. 1949) la Fabrica „Nitramonia“ Făgăraş; secretar al sindicatului funcţionarilor publici din Făgăraş (1943–dec. 1949); **membru de partid din nov. 1945**; secretar al celulei de partid (nov. 1945–dec. 1949) şi membru al Comitetului de partid la Fabrica „Nitramonia“ Făgăraş (1946–dec. 1949); şef de secţie cu probleme speciale şi dispecer-şef la Ministerul Metalurgiei şi Industriei Chimice (1951–1956); director

general al Combinatului Chimic nr. 1 din Făgăraş şi membru al Comitetului raional de partid Făgăraş (1956–apr. 1961); adjunct al ministrului Petrolului şi Chimiei (apr. 1961–18 ian. 1962); secretar general la Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei (18 ian.-26 mai 1962); adjunct al ministrului Industriei Petrolului şi Chimiei (26 mai 1962–27 sept. 1965); adjunct al ministrului Industriei Chimice (27 sept. 1965–13 oct. 1969); membru al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (din 30 dec. 1965); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat al R.S.R. (din 3 iun. 1966).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

DIACONESCU DUMITRU

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Profesia de bază: maistru strungar.

Activitate și funcții: maistru strungar şi membru al Comitetului de partid la Uzina de Tractoare Braşov (iul. 1972–sept. 1979); membru al Consiliului judeţean al oamenilor muncii Braşov (în 1979); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1979).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949).

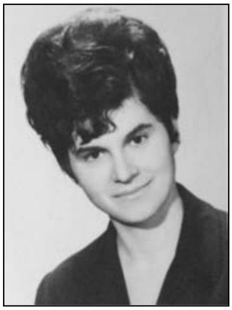
DIACONU MARIA

(n. 13 aug. 1935, com. Recea, jud. Braşov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala elementară (şapte clase); Şcoala profesională (două clase).

Profesia de bază: ţesătoare.

Activitate și funcții: preşedinte al Comitetului sindicatului (în 1969–în iul. 1972), secretar al Comitetului de partid (în febr. 1974–1981), ţesătoare (în iul. 1972), maistru ţesător (în mart. 1978) şi şef de secţie (în mai 1981) la Întreprinderea Textilă „Dacia“ Bucureşti; membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974, reales la 29 aug. 1978); membru al Comisiei centrale de partid şi de stat pentru sistematizarea teritoriului şi localităţilor urbane şi rurale (din 3 mart. 1978); membru al Comitetului municipal al femeilor Bucureşti (în ian. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Titan, Bucureşti (1969–1975).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1981).

DICULESCU ILIE

(n. 6 oct. 1924, Târgu Cărbuneşti, jud. Gorj; d. 1988, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Liceul teoretic din Târgu Jiu (1933–1943); Facultatea de Medicină Veterinară, Institutul de Medicină şi Farmacie Bucureşti, ca bursier al Institutului Militar Sanitar (1943–iun. 1948); doctorat în ştiinţe medicale, specialitatea histochimie, cu distincţia „Magna cum laudae“ (1949); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1959–1964); Curs de specializare la Institutul de Histochimie din Paris, susţinându-şi şi teza de doctorat la Universitatea din Paris (aug. 1960–iun. 1961).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: preparator (1946–iun. 1948) şi asistent (iun. 1948–iul. 1949) la Catedra de histologie a Facultății de Medicină Veterinară Bucureşti; **membru de partid din ian. 1948**; secretar al Secției internaționale a Comitetului Universitar Bucureşti (febr.-aug. 1948); medic veterinar, cu grad de sublocotenent, la o unitate de vânători de munte din Braşov (iul.-sept. 1949); cercetător științific principal şi secretar al biroului organizației de bază de partid la Laboratorul chimic central al M.F.A. din Bucureşti (sept. 1949–nov. 1955); deputat în Consiliul popular orăşenesc Bucureşti (sept. 1949–nov. 1955); în paralel a îndeplinit şi funcțiile de şef de lucrări (sept. 1949–1952) şi conferențiar (1952–nov. 1955) la Catedra de histologie a Facultății de Medicină Veterinară Bucureşti; avansat la gradul de maior la excepțional; prorector al Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu“ Bucureşti (nov. 1955–ian. 1957); responsabil cu propaganda şi agitația la Comitetul de partid al Centrului Universitar Bucureşti şi şef al Catedrei de histologie a Facultății de Medicină Veterinară (ian. 1957–febr. 1960); profesor universitar la Institutul de Medicină şi Farmacie Bucureşti (febr.-aug. 1960); membru al Societății Franceze de Histochimie (1961); şef al Catedrei de histologie a Institutului de Medicină şi Farmacie şi responsabil cu propaganda şi agitația la Comitetul de partid al Centrului Universitar Bucureşti (iun. 1961–în iun. 1971); adjunct pentru problemele de ştiință al şefului Secției Ştiință şi Artă a C.C. al P.M.R. (dec. 1963–30 dec. 1965); vicepreşedinte al Biroului executiv al Consiliului Național al Cercetării Ştiințifice (din 30 dec. 1965); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat al R.S.R. (din 3 iun. 1966); vicepreşedinte al biroului Comisiei Naționale a R.S.R. pentru U.N.E.S.C.O. (din 22 iun. 1971).

DIDIV (FLORICA) DOINA

(n. 22 sept. 1937, Călăraşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Fizică; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: fizician.

Activitate profesională: **membru de partid din 1963**; director al Întreprinderii de Piese Radio şi Semiconductoare Băneasa din Bucureşti (din 1989).

DIMA GRIGORE

(n. 1940, com. Moşna, jud. Iaşi)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiințe Politice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuş montator locomotive.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Vrancea (nov. 1986–22 dec. 1989).

DIMA VASILE

(n. 10 nov. 1948, com. Perişoru, jud. Călăraşi; d. 1997, Călăraşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de pe lângă Întreprinderea Mecanică de Utilaje Medgidia (1962–1965); Curs de trei luni la Şcoala Interjudețeană de Partid Constanța (1973); Liceul agroindustrial, curs seral (1982–1986); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: strungar la Întreprinderea Mecanică de Utilaje Medgidia (1965–1969); **membru de partid din 1970**; mecanic și secretar adjunct al biroului organizației de bază de partid (1970–nov. 1978), inspector principal personal-învățământ (nov. 1978–oct 1984), strungar la Atelierul mecanic de reparații (oct. 1984–1989) și secretar al Comitetului de partid la I.A.S. Pietroiu, jud. Călărași; membru al biroului Comitetului comunal de partid Borcea, jud. Călărași (mart. 1987–22 dec. 1989).

DIMITRIU ALEXANDRU

(n. 23 ian. 1932, Roman, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Liceul în Roman (1950); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Iași (1950–1955).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: secretar al Comitetului U.T.M. pe liceu și membru al Comitetului U.T.M. pe an la facultate; inginer la Trustul nr. 19 Instalații, Întreprinderea nr. 191 Roman (1955); inginer-șef adjunct de șantier, șef de șantier, adjunct al șefului și șef de grup de șantiere la Întreprinderea de Instalații București (1955–oct. 1970); **membru de partid din 1959**; director tehnic la Direcția generală montaj-instalații din cadrul Ministerului Construcțiilor Industriale (oct. 1970–5 iul. 1971); secretar general la Ministerul Construcțiilor Industriale (5 iul. 1971–1973); director general la Centrala de Mecanizare pentru Construcții Industriale București (1973–18 aug. 1984); adjunct al ministrului Construcțiilor Industriale (18 aug. 1984–4 apr. 1986); ministrul Construcțiilor Industriale (4 apr. 1986–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de Coordonare a Activității de Investiții (în apr. 1986); președinte al Consiliului de Conducere al Ministerului Construcțiilor Industriale (în iul. 1986); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în iul. 1987); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în iul. 1987).

Distincții: „Medalia Muncii“; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a.

DIMOIU GHEORGHE

(n. 16 ian. 1933, Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Hidrotehnică din Constanța (1952); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Brașov (1952–1957); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. pe an la facultate; inginer mecanic la Institutul de Fizică Atomică București (aug.-dec. 1957); **membru de partid din nov. 1958**; inginer mecanic, șef al Serviciului pentru organizarea producției și a muncii (dec. 1957–sept. 1972) și director adjunct tehnic (sept. 1972–10 oct. 1981) la Șantierul Naval Constanța; membru al biroului Comitetului municipal de partid Constanța (oct. 1979–1989); director al Întreprinderii de Construcții Navale Constanța (10 oct. 1981–1989); membru al biroului Comitetului județean de partid Constanța (nov. 1984–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Constanța-Sud, jud. Constanța (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

DINA CAROL

(n. 25 oct. 1937, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională de pe lângă Uzina „23 August" Bucureşti (1953); liceul, curs seral (din 1958); Facultatea de Tehnologie a Construcţiilor de Maşini, Institutul Politehnic Bucureşti (1965–1969); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957**; ajustor mecanic (din 1953), tehnician proiectant la Serviciul sculer şef (1963–1969), adjunct al şefului şi şef al Secţiei sculărie (1969–1978) şi director (1978–1980) la Uzina „23 August" Bucureşti; secretar al Comitetului U.T.C., secretar al biroului organizaţiei de bază şi membru al Comitetului de partid pe secţie la Uzina „23 August" Bucureşti; locţiitor al secretarului (1972–oct. 1974) şi secretar (din oct. 1974) al biroului Comitetului de partid al Sectorului 3 Bucureşti; membru al Consiliului Naţional al F.U.S. (din 1975); membru al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 11 sept. 1978); director general adjunct al Centralei Industriale de Utilaj Tehnologic şi Material Rulant Bucureşti (1978–1980); director al Întreprinderii „Timpuri Noi" Bucureşti (1980–mart. 1985); consilier la C.C. al P.C.R. (mart.-12 apr. 1985); inspector al C.C. al P.C.R., cu rang de secretar de stat (12 apr.-16 dec. 1985); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Galaţi (16 dec. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Republica, Bucureşti (1975–1980), nr. 4 Industriilor, Bucureşti (1980–1985) şi nr. 6 „30 Decembrie", Bucureşti (1985–1989); secretar al M.A.N. (2 apr. 1979–28 mart. 1980); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a V-a, clasa a IV-a.

DINCĂ ION

(n. 3 nov. 1928, com. Cobia, jud. Dâmboviţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–18 apr. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (18 apr. 1972–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (18 apr. 1972–19 iun. 1973 şi 3 nov. 1976–9 dec. 1977); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (3 nov. 1976–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala primară (1935–1940); Liceul industrial (patru clase); Şcoala Militară Politică nr. 1 Ineu (1948–febr. 1949); Şcoala Militară de Ofiţeri; Curs de locţiitori politici de regimente şi instructori de mari unităţi (mai 1951); Curs academic superior de pe lângă Academia Militară „I.V. Stalin" (oct. 1954–1955); Facultatea de Arme Întrunite, Academia Militară Bucureşti (1965–1968).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: ucenic (1942–1946) şi strungar (1946–mai 1948) la Fabrica „Nitramonia" Făgăraş; **membru de partid din 1947**; locotenent la Secţia politică a M.Ap.N. şi membru în comisia de verificare nr. 12 a membrilor de partid din armată (1949); locţiitor politic al Batalionului 3 Transmisiuni al Diviziei 1 Vânători de Munte (mai 1950–mart. 1951); căpitan (1951); şef de birou în Direcţia organizare şi instructaj, şef al Secţiei

de evidență a documentelor de partid și U.T.C. și locțiitor al șefului Direcției de organizare din cadrul D.S.P.A. (mai 1951–oct. 1954); maior (1952); locotenent-colonel (1954); asesor popular la Tribunalul Suprem al R.P.R. (din 21 apr. 1954); șef al Secției Politice a Corpului 81 Apărare Antiaeriană (1955–iul. 1957); instructor al C.C. al P.M.R. (iul. 1957–4 ian. 1958); șef de sector la Secția Administrativă a C.C. al P.M.R. (4 ian.-4 dec. 1958);șef al Sectorului munca de partid în M.F.A. și M.A.I. din cadrul Secției Organizațiilor de Partid a C.C. al P.M.R. (4 dec. 1958–17 iun. 1960); colonel (1959); șef al D.S.P.A. (17 iun. 1960–iun. 1964); general-maior (10 mart. 1961); secretar al Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate (iun. 1964–14 iun. 1965); adjunct al șefului (29 aug. 1968–9 nov. 1970), prim-adjunct al șefului (9 nov. 1970–1971) și șef (1971–18 apr. 1972) al Secției pentru Controlul Muncii în M.Ap.N., Ministerul de Interne, C.S.S. și Justiție a C.C. al P.C.R.; general-locotenent (26 aug. 1969); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (13 oct. 1972–9 nov. 1973); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (19 iun. 1973–15 iun. 1976); prim-secretar al Comitetului municipal de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București și primar general al Capitalei (15 iun. 1976–1 febr. 1979); membru al Consiliului de Stat (9 iul. 1976–2 apr. 1979); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (3 nov. 1976–în mai 1978); trecut în rezervă (25 aug. 1977); vicepreședinte al Biroului executiv al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); președinte al Biroului executiv al Comisiei pentru arhitectură și sistematizare a municipiului București (din 3 mart. 1978); viceprim-ministru al Guvernului și ministrul Construcțiilor Industriale (1 febr. 1979–1 apr. 1980); prim-viceprim-ministru al Guvernului (1 apr. 1980–22 dec. 1989); președinte al Consiliului de coordonare a activității de investiții (din 1980); președinte al Consiliului de coordonare a activității din ramurile mine, petrol, geologie, energie electrică și termică (din 1980); președinte al Biroului executiv al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (în nov. 1982); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (7 dec. 1982–1985); președinte al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relații internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (în mart. 1988); membru al Comisiei centrale pentru organizarea și modernizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în mai 1988); membru al Comisiei centrale pentru optimizarea transporturilor (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 21 Potcoava, reg. Argeș (1961–1965), nr. 26 Mozăceni, reg. Argeș (1965–1969), nr. 9 Găești, jud. Dâmbovița (1969–1975), nr. 3 Câmpulung, jud. Argeș (1975–1980), nr. 9 Balș, jud. Olt (1980–1985) și nr. 9 Medgidia, jud. Constanța (1985–1989); președinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980); membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1953); Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale Armatei Populare Române“ (1958); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1961); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1969), clasa I (1988); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1971); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a II-a (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1981); Medalia „Meritul Militar“ clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I.

DINDERE GHEORGHE

(n. 20 aug. 1921, com. Vânători, jud. Mehedinți)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Şcoala elementară (şapte clase); Şcoala de maiştri agronomi (trei clase); Şcoala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov“ (1951–1953); liceul; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență; Facultatea de Economie Agrară, Academia de Studii Economice, prin examene de diferență.

Profesia de bază: maistru agronom.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1945**; responsabil cu tineretul şi secretar al Comitetului de plasă de partid Cujmir (până în 1948); instructor (1948–1949) şi locțiitor al secretarului (1949–sept. 1950) la Comitetul județean de partid Mehedinți; secretar pentru probleme de propagandă şi agitație al Comitetului regional de partid Dolj (sept. 1950–1951); instructor al Secției Propagandă a C.C. al P.M.R. (1953–1954) şi al Comitetului regional de partid Craiova (din 1954); prim-secretar al Comitetului raional de partid Gura Jiului şi al Comitetului raional de partid Segarcea; secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Oltenia (până la 4 dec. 1963); prim-secretar al Comitetului raional de partid Calafat (4 dec. 1963–febr. 1968); membru al biroului Comitetului județean de partid şi preşedinte al U.J.C.A.P. Dolj (febr. 1968–în sept. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 28 Bârca, reg. Oltenia (1961–1965), nr. 12 Braniştea, reg. Oltenia (1965–1969) şi nr. 16 Brabova, jud. Dolj (1969–1975).

Distincții: „Medalia Muncii“ (de două ori); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a (1962); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a III-a (1974).

DINIŞOR DUMITRU

(n. 3 oct. 1924, com. Goicea Mare, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala tehnică agricolă.

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate şi funcții: preşedinte al C.A.P. Goicea Mare (în 1969–1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Bârca, jud. Dolj (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971).

DINU CONSTANTIN

(n. 10 febr. 1933, com. Zărneşti, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiințe Politice şi Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1977).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcții: muncitor necalificat şi lăcătuş mecanic la Întreprinderea „Macazul“ Ploieşti (1949–1953); director al Căminului Cultural Comunal Zărneşti, jud. Buzău (1956–1958); **membru**

de partid din 1957; instructor al U.F.C.S. în raionul Beceni (1958–1960); secretar al Comitetului raional U.T.M. Beceni (1960–1961); secretar pentru probleme organizatorice (1961–1965) şi activist (1965–febr. 1968) la Comitetul raional de partid Râmnicu-Sărat; secretar al Comitetului orăşenesc de partid Râmnicu-Sărat (febr. 1968–1974); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al oraşului Râmnicu Sărat (1974–1979); membru al biroului (1974–1979) şi secretar cu probleme organizatorice (1979–12 febr. 1986) la Comitetul judeţean de partid Buzău; prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mehedinţi (12 febr. 1986–8 dec. 1989); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Alba (8–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

DINU CRISTIŢA

(n. 2 febr. 1931, sat Tătărani, com. Bărcăneşti, jud. Prahova; d. 1995, Buzău)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1953**; director al Casei Pionierilor din Buzău (în mart. 1956); membru al C.C. al U.T.M. (din 29 iun. 1956); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid Buzău (1977–în aug. 1984).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1956).

DINU GHEORGHE

(n. 21 dec. 1927, com. Budeşti, jud. Vâlcea)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1950–1955); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică şi de Conducere; doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (oct. 1989).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic (1942–1945) şi ajustor mecanic (1945–1950) la Arsenalul Armatei din Bucureşti; **membru de partid din 1945**; inginer mecanic (1955–1956), secretar al Comitetului de partid (1956–1958), şef al Secţiei mecanice şi al Serviciului producţie (1958–1962), inginer-şef cu producţia (1962–1970) şi director tehnic (1970–1973) la Întreprinderea Mecanică Plopeni; membru al Comitetului orăşenesc de partid Plopeni; director al Întreprinderii „1 Mai“ Ploieşti şi director general adjunct al Centralei de Utilaj Tehnologic, Chimic, Petrolier şi Minier Ploieşti (1973–9 apr. 1977); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (9 apr. 1977–21 febr. 1978); director general al Centralei Industriale de Utilaj Petrolier şi Minier Ploieşti (21 febr. 1978–29 iul. 1985); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Prahova (1978–29 iul. 1985); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (din 1980); membru al Consiliului de Stat (1 apr. 1985–22 dec. 1989); adjunct al ministrului Industriei de Utilaj Greu (29 iul. 1985–1 sept. 1987); ministrul Industriei de Utilaj Greu (1 sept. 1987–4 febr. 1988); director general al Centralei Industriale de Vagoane şi Material Rulant Bucureşti (4 febr. 1988–3 febr. 1989);

membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice şi relaţii internaţionale ale partidului şi statului a C.C. al P.C.R. (în mart. 1988); adjunct al şefului Comisiei pentru probleme economico-profesionale, autoconducere muncitorească şi investiţii-construcţii a U.G.S.R. (din apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Slănic, jud. Prahova (1975–1980) şi nr. 1 Ploieşti-Sud, jud. Prahova (1985–1989); membru al Comisiei de validare şi al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură ale M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

DINU I. GHEORGHE

(n. 1 nov. 1930, com. Smeeni, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala generală; Curs de brigadieri de şase luni (1961); Liceul agricol; Curs de un an pentru preşedinţi de C.A.P., Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: ţăran cooperator.

Activitate şi funcţii: a muncit în agricultură în gospodăria proprie (1953–1960); **membru de partid din 1959**; ţăran cooperator (1960–1961), şef de echipă (din 1961), brigadier (până în 1965) şi preşedinte (1965–în iul. 1984) la C.A.P. „Timpuri Noi" Smeeni; secretar al biroului organizaţiei de bază şi preşedinte al Comisiei de revizie la C.A.P. Smeeni; membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al comunei Smeeni; membru al biroului Comitetului comunal de partid Smeeni; membru al Biroului executiv al U.J.C.A.P. Buzău; membru al Comitetului judeţean de partid Buzău (febr. 1968–în 1972).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Pogoanele, jud. Buzău (1975–1980).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a V-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul" (1974).

DINU M. GHEORGHE

(n. 3 nov. 1930, com. Corneşti, jud. Dâmboviţa)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Bucureşti (1950–1955); Curs postuniversitar tehnico-economic, Institutul Politehnic Bucureşti; Cursul pentru Perfecţionarea Cadrelor de Conducere, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: inginer cercetător la Institutul de Proiectări şi Cercetări Carbonifere Bucureşti (1955–1957); **membru de partid din 1957**; inginer de schimb (din 1957), şef de sector, şef al Serviciului tehnico-productiv (până în 1959) şi director (1960–1964) la Fabrica de Medicamente „Sintofarm" Bucureşti; inginer principal la Direcţia Învăţământ din cadrul Ministerului Industriei Chimice (1959–1960); şef de serviciu şi director la Centrul de Documentare al Industriei Chimice (1964–1968); director (1968–1969) şi director-adjunct (1969–ian. 1973) la Direcţia Tehnică din Ministerul Industriei Chimice; director tehnic la ICECHIM Bucureşti (ian. 1973–1976); deputat în Consiliul popular al Sectorului 3 şi membru al Comitetului de partid al Sectorului 3 Bucureşti (1976–1982); director al Combinatului Petrochimic Piteşti şi director general adjunct al Centralei Industriale de Rafinărie şi Petrochimie Piteşti (1982–8 febr. 1984); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Argeş; deputat în Consiliul popular

al județului Argeș; ministrul Industriei Chimice (8 febr. 1984–4 sept. 1987); președinte al Comisiei pentru tipizare, standardizare, normare și calitate pentru industria chimică (în dec. 1984); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); director general al Centralei Industriale de Produse Anorganice Râmnicu Vâlcea (4 sept. 1987–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Ploiești-Est, jud. Prahova (1985–1989).

DINULESCU MARIA (n. SPĂTARU)

(n. 17 aug. 1939, sat Bistricioara, com. Ceahlău, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Istorie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; director al Școlii Generale nr. 9 din Ploiești (1972–în aug. 1984); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980).

DOBRA GHEORGHE

(n. 2 mai 1925, sat Săsar, com. Recea, jud. Maramureș; d. 1986, Bogotá, Columbia)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Gimnaziul Comercial „Ion Creangă" din Fălticeni (1942–1945); Liceul „Gheorghe Șincai" din Baia Mare (1945–1948); Școala de subingineri din Baia Mare (1945–1948); Institutul de Mine Brad (1948–1951); aspirantura la Institutul de Mine din Moscova (1951–iul. 1955); doctorat în U.R.S.S.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: muncitor la o exploatare forestieră din Baia Mare (1940–1942); vagonetar la minele de mangan (două luni) și laborant la laboratorul chimic din com. Iacobeni, jud. Câmpulung Moldovenesc (1942–1944); vagonetar la exploatările miniere „Dealul Crucii" și „Valea Roșie" (1945–1948); membru de sindicat din 1946; **membru de partid din dec. 1947**; dispecer la Trustul Minier Baia Mare (iul. 1955–mart. 1956); instructor al Secției Industrie Grea a C.C. al P.M.R. (mart.-aug. 1956); director general adjunct la Departamentul metalelor rare din orașul Petru Groza (aug. 1956–oct. 1958); membru al biroului Comitetului raional de partid Lunca Vașcăului (1957–dec. 1959); director al Întreprinderii Miniere „Bihor" (oct. 1958–dec. 1959); membru al biroului Comitetului regional de partid Oradea (ian.-dec. 1959); instructor pentru problemele industriei miniere și cercetării geologice al Sectorului industrie grea (dec. 1959–31 mart. 1962) și șef al Sectorului mine, geologie și energie electrică (31 mart. 1962–19 aug. 1965) din cadrul Direcției Economice a C.C. al P.M.R.; conferențiar la Facultatea de Geologie și Geografie, Universitatea din București (din 1960); adjunct al șefului (din 19 aug. 1965) și șef (în apr. 1970) al Secției Energetică, Construcții și Transporturi a C.C. al P.C.R.; vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare tehnico-economică (până la 9 sept. 1969); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Bihor (9 sept. 1969–28 apr. 1970); secretar al Comitetului județean de partid Maramureș (28 apr. 1970–20 dec. 1972); prim-adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei (20 dec. 1972–30 dec. 1978); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); membru al Consiliului Central de Control

Muncitoresc al Activității Economice şi Sociale (din 3 iun. 1974); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Columbia (14 iul. 1979–1986) şi Ecuador (21 dec. 1979–1986).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959).

DOBRA MARCEL

(n. 14 mart. 1934, com. Gârbovi, jud. Ialomița)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala elementară (opt clase); Curs de un an pentru preşedinți de C.A.P., Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Liceul agroindustrial (1973).

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; preşedinte al C.A.P. Gârbovi (1962–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Gârbovi, jud. Ilfov (1969–1975) şi nr. 5 Căzăneşti, jud. Ialomița (3 dec. 1988–1989).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971).

DOBRE ION

(n. 8 sept. 1908, sat Panaghia, com. Calopăr, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Şcoala primară (cinci clase); Şcoala Superioară a C.G.M. „I.C. Frimu“ (1949).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1926–1930) şi ajustor mecanic (1930) la Fabrica de Maşini Agricole „Claybou“ Craiova; ajustor mecanic la Întreprinderea Petrol-Foraje (1932), la Uzinele Române din Ploieşti (1932–dec. 1937) şi la Rafinăria „Xenia“ Ploieşti (dec. 1937–aug. 1947); **membru de partid din iul. 1945**; responsabil cu propaganda şi agitația în biroul celulei de partid (iul. 1945–1946) şi preşedinte al Comitetului de partid (1946–aug. 1947) la Rafinăria „Xenia“; preşedinte al Sindicatului Petrolist din Ploieşti (aug. 1947–1948); instructor şi secretar al biroului organizației de bază la Uniunea Sindicatelor Gaz Metan şi Petrol (1948–1949); responsabil cu cadrele şi membru al Comitetului executiv al Uniunii Sindicatelor Gaz Metan şi Petrol (1949–ian. 1951); preşedinte al Consiliului central al sindicatului muncitorilor din industria petrolului, chimiei şi gazului metan (ian. 1951–27 mai 1957); secretar al Consiliului Central al Sindicatelor (din 27 mai 1957).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Păuleşti, reg. Ploieşti (1952–1957) şi Dărăbani, reg. Suceava (1957–1961).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964).

DOBRE NICOLAE

(n. 16 iun. 1930, com. Crețeni, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1954); Curs postuniversitar de ingineri economişti; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: inginer la Uzina de Reparații

Avioane Bacău (1954–1958); inginer principal la Centrul Tehnic Industrial Aeronautic Bucureşti (1958–1967); **membru de partid din 1959;** inginer proiectant (din 1967), şef de atelier (până în 1973) şi director tehnic (1973–nov. 1985) la Institutul de Cercetări şi Proiectări Tehnice pentru Construcţii de Maşini Bucureşti; locţiitor al secretarului Comitetului de partid pe institut (din 1973); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Învăţământ (iul. 1979–1989); director general al Direcţiei de tipizare, standardizare şi normare tehnică a consumurilor din Consiliul Naţional al Ştiinţei şi Tehnologiei (nov. 1985–sept. 1989); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Învăţământ (din 31 dec. 1985); secretar al Comisiei centrale pentru organizarea şi modernizarea proceselor de producţie şi valorificarea superioară a materiilor prime şi materialelor (în mai 1988); lector la Comitetul de partid al Sectorului 4 Bucureşti (în 1988); director general al Institutului Central de Construcţii de Maşini (din sept. 1989).

DOBREA MIHAI

(n. 9 mart. 1929, com. Dumeşti, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul; Facultatea de Drept; Facultatea de Istorie-Filozofie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1964–1967).

Profesia de bază: tehnician agricol.

Activitate şi funcţii: activist al U.T.C. (1952–1955); **membru de partid din 1954**; instructor cu informarea la Comitetul regional de partid Iaşi (până în 1964); preşedinte al C.U.A.S.C. Podu Iloaiei, jud. Iaşi (1979–în aug. 1984).

DOBRESCU EMILIAN

(n. 22 mai 1933, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (25 mart. 1981–24 mart. 1983); membru al Biroului Permanent al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (25 mart. 1981–24 mart. 1983).

Studii: Liceul Comercial „Regele Carol I“ din Bucureşti (1944–1951); Facultatea de Economie Politică, Universitatea „Lomonosov“ din Moscova (1951–1956); aspirantura la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă, acordându-i-se titlul de candidat în ştiinţe economice (1963); doctorat în economie la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.A.E.R. şi al U.T.C. (1947); membru al biroului organizaţiei U.T.C. pe clasă, membru al comitetului U.T.C. pe şcoală şi activist nesalariat al Comitetului U.T.C. al Sectorului II Negru Bucureşti (din 1947); secretar al organizaţiei U.T.M. a studenţilor români din Moscova şi membru al Comitetului unional al acestei organizaţii (1954–1956); **membru de partid din sept. 1956**; asistent (1956–1958), lector (1958–1961) şi conferenţiar (1961–în sept. 1963) la Catedra de economie politică a Şcolii Superioare de Partid „Ştefan Gheorghiu“; secretar al organizaţiei de bază la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (din 1962); lector la C.C. al P.M.R. şi la Universitatea Serală de Marxism-Leninism Bucureşti; instructor (30 sept. 1963–15 mart. 1965), şef al Sectorului documentare (15 mart. 1965–6 febr. 1967) şi adjunct al şefului (6 febr. 1967–15 mai 1972) la Secţia de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.C.R.; consilier la C.C. al P.C.R.

(în mart. 1969–în aug. 1971); membru al Consiliului Economic (22 mart. 1969–în oct. 1973); preşedinte al Consiliului Ştiinţific Metodologic al Direcţiei Centrale de Statistică şi membru al Prezidiului Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în oct. 1973); secretar general al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (în oct. 1973–1989); ministru secretar de stat şi prim-vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (15 mai 1972–8 ian. 1979); membru corespondent al Academiei R.S.R. (din 1 mart. 1974); consilier al preşedintelui R.S.R. (8 ian. 1979–26 mart. 1981); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice şi relaţiilor internaţionale ale partidului şi statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (26 mart. 1981–3 nov. 1982); viceprim-ministru al Guvernului (30 mart. 1981–21 mai 1982); preşedinte al Comisiei guvernamentale pentru raţionalizarea sistemului de evidenţă în unităţile socialiste (30 aug. 1982–19 mai 1983); prim-vicepreşedinte, cu grad de ministru secretar de stat, al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (19 mai 1983–13 dec. 1988); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (22 dec. 1983–în mart. 1985); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare şi calitate (din 31 dec. 1984); vicepreşedinte al Comitetului de Conducere al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Învăţământ (din 31 dec. 1985); ministru secretar de stat la Preşedinţia R.S.R. şi consilier al secretarului-general al P.C.R. (13 dec. 1988–22 dec. 1989); membru al Asociaţiei Internaţionale de Contabilitate Naţională de la Paris.

Lucrări: *Ritmul creşterii economice* (1968); *Structura economiei româneşti* (1969); *Balanţa legăturilor dintre ramuri - instrument de analiză structurală a economiei* (1970); *Corelaţia dintre acumulare şi consum* (1971); *Cu privire la modelarea corelaţiei fundamentale a utilizării venitului naţional* (1972); *Macrociclul economic optimal* (1983); *Măsurarea economică* (1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 5 Târgu Frumos, jud. Iaşi (1975–1980), nr. 7 Aleşd, jud. Bihor (1980–1985) şi nr. 6 Anina, jud. Caraş-Severin (1985–1989); preşedinte al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1980–30 dec. 1981).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1965); Ordinul „Meritul Ştiinţific“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1981 şi 1984).

DOBRESCU MIU

(n. 30 ian. 1927, Bucureşti; d. 1994, Bucureşti) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (8 oct. 1982–22 nov. 1984); secretar al Colegiului Central de Partid (până la 22 mart. 1984); preşedinte al Colegiului Central de Partid (22 mart. 1984–25 mart. 1987)**.

Studii: Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. (1940–1944); Curs pentru educatori de două luni (1947); Şcoala de un an „Filimon Sârbu“ a C.C. al U.T.M. (1951–1952); Şcoala Centrală a Comsomolului de la Moscova (oct. 1953–sept. 1954); Facultatea de Filologie.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: ucenic (1940–1944), strungar (1944–febr. 1948) şi responsabil cu munca de tineret în biroul celulei de partid pe

secție (1947–febr. 1948) la Atelierele C.F.R. Grivița; membru de sindicat (1944); membru al U.T.C. (1944); **membru de partid din aug. 1945**; educator și secretar al Comitetului U.T.M. la Centrul școlar C.F.R. Păltiniș, jud. Sibiu (febr. 1948–sept. 1949); instructor și șef al Sectorului propagandă la Comitetul județean U.T.M. Ciuc (sept. 1949–1950); secretar al Comitetului regional U.T.M. și deputat în Sfatul popular al Regiunii Autonome Maghiare (1950–1951); instructor al Secției Propagandă și Agitație a C.C. al U.T.M. (iun.-dec. 1952); șef al Secției propagandă și agitație (dec. 1952–iun. 1953) și secretar (iun.-oct. 1953) al Comitetului orășenesc U.T.M. București; membru al C.C. al U.T.M, al Comitetului regional U.T.M. București și al Comitetului orășenesc U.T.M. București (din aug. 1954); instructor pentru probleme de tineret al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (sept. 1954–1958); instructor al Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R. (1958–31 mart. 1962); șef de sector la Secția Organizații de Partid a C.C. al P.M.R. (31 mart. 1962–13 apr. 1965); șef al Sectorului probleme statutare și adjunct al șefului Secției Organizații de Partid a C.C. al P.M.R./P.C.R. (13 apr. 1965–1966); membru al biroului Consiliului Științific al Institutului de Istorie a P.C.R. (18 oct. 1965–1966); prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași (1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (febr. 1968–15 iul. 1971); șef al Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (15 iul. 1971–1972); prim-secretar al Comitetului județean de partid Suceava (1972–8 nov. 1976); membru al Consiliului de Stat (29 iul. 1975–8 nov. 1976); președinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (2 nov. 1976–1 sept. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (16 oct. 1979–9 aug. 1982); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); șef al Secției Relații Externe și Cooperare Economică Internațională a C.C. al P.C.R. (9 aug. 1982–22 mart. 1984); președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (3 febr. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 14 Podu Iloaiei, jud. Iași (1969–1975), nr. 7 Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava (1975–1980), nr. 10 Segarcea, jud. Dolj (1980–1985) și nr. 4 Băbeni, jud. Vâlcea (1985–1989); vicepreședinte (22 mart. 1975–1 apr. 1980) și membru (20 dec. 1983–1 apr. 1985) al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N.; președinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1964), clasa a II-a (1974), clasa I (1987); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); Ordinul „Muncii“ clasa a III-a, a II-a (1981); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1974).

DOBRIN TAMARA (MARIA)

(n. 18 iun. 1925, com. Ghimeș-Făget, jud. Bacău; d. 5 mart. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–3 nov. 1976); membru al C.C. al P.C.R. (3 nov. 1976–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Medicină, Institutul de Medicină și Farmacie București (1944–1946); Facultatea de Filozofie, Universitatea din București (1944–1949); Facultatea de Filologie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesoară.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; diurnistă la Direcția Generală a Siguranței Statului (1947); secretară la Liceul seral de fete nr. 2 din București (1947–1949); preparator (din 1949), asistent și lector (până în 1960) la Facultatea de Filozofie, Universitatea din București; conferențiar la Institutul de Arte Plastice (1960–1965); conferențiar la Facultatea de Filozofie și prorector la Universitatea din București (1965–4 aug. 1971); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (4 aug.-21 sept. 1971); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (21 sept. 1971–22 dec. 1989); vicepreședinte (1974–18 ian. 1980) și președinte (18 ian. 1980–22 dec. 1989) al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S.; membru al Consiliului de Stat (22 mart. 1975–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor (1977–1985); membru al Comisiei Centrale pentru Denumiri (din 25 febr. 1978); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Brăila-Vest, jud. Brăila (1975–1980), nr. 2 Titan, municipiul București (1980–1985) și nr. 10 Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava (1985–1989).

DOBROVICI SIMION

(n. 15 iul. 1921, Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Școala elementară (1928–1935); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1950–1951); liceul; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la diferite întreprinderi din Galați (1935–1939); muncitor necalificat (1939–1943) și lăcătuș (1945–1948) la Șantierul Naval Galați; **membru de partid din 1947**; responsabil al grupei de partid și membru al organizației de bază pe secție la Șantierul Naval Galați (1947–1948); responsabil de cadre și secretar al Comitetului de partid din plasa Berești (1948–1949); secretar adjunct al Comitetului județean de partid Râmnicu Sărat (1949–sept. 1950); șef al Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Buzău (din iul. 1951); prim-secretar al Comitetului raional de partid Buzău (1952); prim-secretar al Comitetului raional de partid Pucioasa (1952–oct. 1953); șef al Secției organelor de partid a Comitetului raional de partid Ploiești (oct. 1953–4 iun. 1956); secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Ploiești (4 iun. 1956–23 dec. 1957); secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Galați (23 dec. 1957–26 dec. 1962); prim-secretar al Comitetului raional de partid Făurei (1963–27 aug. 1965); secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Galați (27 aug. 1965–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (febr. 1968–6 iun. 1979); adjunct al ministrului Comerțului Interior (13 sept. 1979–30 iun. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Odobești, jud. Vrancea (1969–1975) și nr. 3 Panciu, jud. Vrancea (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua

Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1957), clasa a IV-a (1965); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1959), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1971); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1974).

DOGGENDORF NICOLAE

(n. 4 ian. 1930, com. Cărpiniș, jud. Timiș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969 și **28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984)**.

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala profesională din com. Cărpiniș (1945–1948); Școala medie tehnică de maiștri agricoli din Oradea, curs fără frecvență (1955–1958); Școala de maiștri agricoli din Lugoj (1959–1962); Facultatea de Agronomie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. (1947); membru al Comitetului U.T.C. din școala profesională (1947–1948); revizor tehnic la Centrul Mecanic Timișoara (1948–1951); mecanic-șef (1951–1953) și director (1953–1978) al S.M.A. Orțișoara, jud. Timiș; **membru de partid din 1953**; membru al biroului Comitetului comunal de partid Orțișoara (din 1959); membru al biroului Comitetului raional de partid Arad (1963–mart. 1968); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular raional Arad; membru al Comitetului regional de partid Banat (1963–febr. 1968); membru al Consiliului Superior al Agriculturii (din 10 febr. 1966); membru al Comitetului județean de partid Timiș (febr. 1968–22 dec. 1989); director al Trustului S.M.A. Timiș (1978–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 11 Vinga, reg. Banat (1965–1969), nr. 6 Orțișoara, jud. Timiș (1969–1975) și nr. 9 Sânnicolau Mare, jud. Timiș (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Medalia Muncii“; „Ordinul Muncii“ clasa a II-a, clasa I; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966), clasa a IV-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1972).

DOICARU NICOLAE

(n. 21 apr. 1922, sat Dolhăuți, com. Cârligele, jud. Vrancea; d. 1990, Adjud, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala primară din com. Cârligele (1930–1937); Gimnaziul industrial din Focșani (1937–1941); Cursul de șase luni pentru radiotelegrafiști la P.T.T.R. București (1941); Școală de subofițeri transmisiuni (1942–mart. 1944); liceul (1960); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1960–1963); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București, prin examene de diferență (1967).

Profesia de bază: radiotelegrafist.

Activitate și funcții: suboficiant la P.T.T.R. București (nov. 1941–1942); sergent major (mart. 1944); comandant de pluton la Compania nr. 132 de Transmisiuni Constanța și la Plutonul radio Basarabi, jud. Constanța (mart.-25 aug. 1944); comandant de pluton pe frontul de vest (25 aug. 1944–1945); **membru de partid din ian. 1945**; comisar pe linie de poliție și siguranță

la Inspectoratul Regional de Poliţie Constanţa (iul. 1945–1948); căpitan (aug. 1948); şef de secţie la Direcţia Generală a Securităţii Poporului (aug. 1948–23 aug. 1949); maior (23 aug. 1949); director al Direcţiei Regionale de Securitate Constanţa (23 aug. 1949–iun. 1955); membru al Comitetului regional de partid Constanţa (1950–iun. 1955); locotenent-colonel (oct. 1952); locţiitor-şef (iun. 1955–18 dec. 1959) şi şef (18 dec. 1959–1963) al Direcţiei I a M.A.I.; colonel (23 aug. 1955); membru al Comitetului de partid din M.A.I. (din 1958); general-maior (1961); secretar general (1963–1967) şi vicepreşedinte (1967–6 mart. 1972) al Consiliului Securităţii Statului; general-locotenent (în 1971); şef al Direcţiei de Informaţii Externe şi prim-adjunct al ministrului de Interne (6 mart. 1972–7 mart. 1978); ministrul Turismului (7 mart-15 aug. 1978); general-colonel; trecut în rezervă la 20 oct. 1978.

Distincţii: Ordinul „Virtutea militară“ clasa a II-a; Medalia sovietică „Victoria“; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (de două ori); Ordinul „Apărarea patriei“ clasa I; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Meritul militar“ clasa a II-a, clasa I; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971).

DOLGU GHEORGHE

(n. 2 apr. 1929, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul Militar din Predeal (1940–1948); Institutul de Ştiinţe Economice şi Planificare Bucureşti (1948–1953); Curs de documentare de trei luni la Moscova (1957); doctorat.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C. (1947); responsabil cu informarea politică pe clasă la liceu (1947–1948); brigadier voluntar pe Şantierul Bumbeşti-Livezeni (1948); redactor la Editura pentru literatură politică, membru al biroului şi secretar al organizaţiei U.T.M. pe editură şi asistent la catedra de economie politică a Universităţii din Bucureşti (1950–oct. 1953); asistent (din oct. 1953) şi lector (în dec. 1954) la Catedra de economie politică a Şcolii de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov“; şef adjunct de catedră la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1958–1960); **membru de partid din iun. 1960**; conferenţiar la Universitatea din Bucureşti şi cercetător cu jumătate de normă la Institutul de Cercetări Economice (1960–1963); redactor-şef adjunct la revista „Viaţa economică“ şi conferenţiar cu jumătate de normă la Universitatea din Bucureşti (1963–mart. 1967); redactor-şef al revistei „Viaţa economică“ (din mart. 1967); conferenţiar, profesor universitar şi rector al Academiei de Studii Economice Bucureşti (1971–1980); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 3 iun. 1974); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (9 ian. 1980–6 iun. 1984); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R în Elveţia şi reprezentant permanent al R.S.R pe lângă O.N.U. şi instituţiile specializate ale O.N.U din Geneva, cu grad de ambasador (26 aug. 1986–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I (1972).

DOMOKOŞ GEZA

(n. 18 mai 1928, Braşov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Institutul de Literatură „Maxim Gorki“ din U.R.S.S.; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1953**; redactor-şef al revistei „Pionir“ (în

iul. 1956); membru al biroului C.C. al U.T.M. (29 iun. 1956–în febr. 1962); redactor-şef la „Ifjúmunkás“ (până în 21 febr. 1962); redactor-şef adjunct la Editura de Stat pentru Literatură şi Artă (21 febr. 1962–1969); director al Editurii „Kriterion“ (1969–în 1984); secretar al Comisiei Naționalităților a Uniunii Scriitorilor (27 mai 1977–în sept. 1980); membru al Comisiei Editoriale a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru al Consiliului Scriitorilor (3 iul. 1981–1989); vicepreşedinte al biroului de conducere al Uniunii Scriitorilor (în mart. 1988–1989); membru al biroului Secției Proză a Asociației Scriitorilor Bucureşti.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1971).

DONCA VASILE

(n. 12 aug. 1936, com. Andrid, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Ştiințe Politice şi Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician mecanic agricol.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1963**; director la S.M.A. Şimleu Silvaniei, jud. Sălaj (1978–în aug. 1984).

DONCEA CONSTANTIN

(n. 26 sept. 1904, com. Cocu, jud. Argeş; d. 4 nov. 1973, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–13 iun. 1958).

Profesia de bază: turnător.

Activitate şi funcții: turnător la Depoul C.F.R. Piteşti şi la Atelierele C.F.R. Grivița; **membru de partid din 1931** (exclus la 13 iun. 1958); membru al celulei de partid de la Atelierele C.F.R. Grivița; preşedinte al Comitetului Sindical al Feroviarilor din Bucureşti; membru al Comitetului de grevă de la Atelierele C.F.R. Grivița (febr. 1933), fiind arestat şi închis la Jilava şi Craiova; condamnat la muncă silnică pe viață, pedeapsă comutată ulterior la 20 de ani muncă silnică; a evadat (în febr. 1935) şi a luptat voluntar (soldat şi secretar politic de companie, batalion şi brigadă în luptele de la Ebra şi din Catalonia) în Brigăzile Internaționale din Spania; internat într-un lagăr din sudul Franței, unde a activat ca secretar al organizației de partid a grupului de voluntari români şi ca secretar al Brigăzii 129; locotenent-colonel de infanterie (în 15 aug. 1945); membru al Comitetului regional de partid Bucureşti; secretar al Comitetului județean Ilfov al F.N.D.; consilier al Comisiei Ministeriale pentru Redresarea Economică şi Stabilizarea Monetară (4 aug.-24 nov. 1947); ajutor al primarului general al Capitalei (24 nov. 1947–14 febr. 1948); ministru adjunct la Ministerul Construcțiilor (14 febr. 1948–20 mart. 1950); general-maior (în 1950); comandant al Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului (22 mart. 1950–mai 1952); scos din cadrele active ale Forțelor Armate şi trimis în cercetarea Comisiei de Control a C.C. al P.M.R. (mai 1952); ministrul Colectărilor (23 mart. 1956–1 febr. 1957); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole (1 febr. 1957–13 iun. 1958); director al G.A.S. Ograda, raionul Ialomița (1958–mart. 1964); pensionar de la 1 ian. 1964; preşedinte al Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole (8 febr. 1966–11 apr. 1968); consilier, cu rang de

ministru, la Președinția Consiliului de Miniștri (11 apr. 1968–4 nov. 1973).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Argeș (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. București (1948–1952) și Vedea, reg. Pitești (1957–1961).

Distincții: Ordinul „Meritul Agricol" în grad de Cavaler (1947); Ordinul „Steaua României" în grad de Ofițer (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1948), Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a II-a (1949); „Ordinul Muncii" clasa I (1955); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1971); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R." (1971).

DRAGOMIR GHEORGHE

(n. 16 mai 1938, com. Borcea, jud. Călărași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională metalurgică din București (1953–1955); Liceul teoretic din Medgidia (1955–1959); Facultatea de Utilaje pentru Construcții, Institutul Politehnic București (1959–1965); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; sudor (1955–1959), inginer la Sectorul reparații, șef al Serviciului mecanic, inginer-șef și șef al Secției fabricație-ciment (1965–oct. 1975) la Fabrica de Ciment din Medgidia; director și membru al biroului Comitetului de partid la Combinatul de Lianți și Azbociment Fieni (oct. 1975–23 apr. 1988); membru al Comitetului orășenesc de partid Fieni și deputat în Consiliul popular al județului Dâmbovița (în 1979–23 apr. 1987); vicepreședinte al Consiliului județean al oamenilor muncii Dâmbovița (în 1984–23 apr. 1988); adjunct al ministrului Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții (23 apr. 1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Pucioasa, jud. Dâmbovița (1980–1989); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: Medalia „A XXX-a aniversare a Republicii" (1977); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1981), clasa I (1983).

DRAGOȘ IOAN

(n. 4 febr. 1922, com. Terebești, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: liceul; Facultatea de Istorie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență (în 1969).

Profesia de bază: vopsitor auto.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna (1971–în iul. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1979); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în apr. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Covasna, jud. Covasna (1969–1975) și nr. 3 Întorsura Buzăului, jud. Covasna (1980–1985); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1956); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1969).

DRANOVEŢEANU VASILE

(n. 12 sept. 1934, com. Voineşti, jud. Dâmboviţa; d. 1994, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu“ Bucureşti; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; director al Trustului I.A.S. Tulcea (1974–în iun. 1979).

DRĂGAN CONSTANTIN

(n. 3 iun. 1922, sat Pietrari, com. Bărbuleţu, jud. Dâmboviţa; d. 1998, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–23 nov. 1979); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Liceul industrial (trei clase); Curs de partid de trei luni (ian.-mart. 1949); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1951–1953); Facultatea de Economie Politică, Institutul de Ştiinţe Economice şi Politice, prin examene de diferenţă (1956).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic (1936–1942) şi lăcătuş (1942) la un atelier de lăcătuşărie din Bucureşti; lăcătuş la Uzinele Malaxa („23 August“) Bucureşti (1942–sept. 1951); membru de sindicat (1944); **membru de partid din iun. 1945**; responsabil de grupă, membru în biroul celulei de partid şi responsabil cu tineretul în Comitetul de partid la Uzinele „23 August“ Bucureşti (aug. 1945–mai 1948); secretar (mai 1948–mart. 1949) şi responsabil al Secţiei organizatorice (mart. 1949–sept. 1950) la Comitetul de partid al Sectorului „23 August“ Bucureşti; secretar al Comitetului de partid la Uzinele „23 August“ (sept. 1950–sept. 1951); asistent la Catedra de economie politică şi secretar al Comitetului de partid la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1953–oct. 1954); secretar al Comitetului regional de partid Piteşti (oct. 1954–28 sept. 1959); comandant al gărzilor muncitoreşti din regiunea Piteşti (din 26 iun. 1957); adjunct al şefului Secţiei organizaţiilor de partid (28 sept. 1959–30 mart. 1961) şi adjunct al şefului direcţiei (30 mart. 1961–1962) la Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Oltenia (1962–23 iun. 1964); vicepreşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor (23 iun. 1964–19 mai 1966); vicepreşedinte al Comisiei Electorale Centrale (din 6 ian. 1965); membru al Consiliului de Stat (19 mart. 1965–17 mart. 1975); prim-vicepreşedinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (19 mai 1966–1971); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (1971–sept. 1974) şi Ilfov (din sept. 1974); prim-adjunct al şefului Secţiei Cadre a C.C. al P.C.R. (până la 15 nov. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tigveni, reg. Piteşti (1957–1961), nr. 8 Tigveni, reg. Argeş (1961–1969), nr. 1 Târgu Jiu, jud. Gorj (1969–1975) şi nr. 4 Buftea, jud. Ilfov (1975–1980); membru al Comitetului de conducere al Grupului român al Uniunii Interparlamentare (din 19 mart. 1965); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Ordinul „Steaua

Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1957), clasa a IV-a, clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1959), clasa I (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a II-a (1974); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1974).

DRĂGAN DINU

(n. 22 febr. 1953, Bucureşti; d. 1999, Bucureşti) **Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (până la 22 nov. 1984)**.

Studii: liceul; Curs U.T.C. de două luni; Facultatea de Ştiinţe Politice şi Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1979–1984); doctorand la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: turnător.

Activitate şi funcţii: turnător (1970–1980) şi secretar al Comitetului U.T.C. (1975–1980) la Întreprinderea de Utilaj Chimic „Griviţa Roşie“; **membru de partid din 1972**; preşedinte al Consiliului tineretului muncitoresc al Comitetului municipal U.T.C. Bucureşti (1975–1980); secretar pentru probleme de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei şi sportului (1980–1981) şi prim-secretar (1981–20 ian. 1983) al Comitetului municipal U.T.C. Bucureşti; membru al Biroului C.C. al U.T.C. (din 1980); membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (din 24 nov. 1981); secretar pentru probleme organizatorice (20 ian. 1983–1985) şi secretar pentru probleme organizatorice şi de cadre (1985–22 dec. 1989) al C.C. al U.T.C.; preşedinte al Consiliului Tineretului Muncitoresc (din 20 ian. 1983); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 22 dec. 1983); membru al Comisiei Electorale Centrale (30 ian. 1985–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport (1985–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Blaj, jud. Alba (1985–1989); secretar al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

DRĂGAN IANCU

(n. 24 apr. 1927, sat Plugova, com. Mehadia, jud. Caraş-Severin; d. mai 1988, Bucureşti) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–mai 1988)**.

Studii: Şcoala Generală din Mehadia (1934–1940); Şcoala medie tehnică din Reşiţa, curs seral (1945–1949); Institutul Siderurgic Timişoara (1949–1951), transferat la Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic Bucureşti (1951–1954); doctorat în deformări plastice şi tratamente termice la Institutul de Oţeluri şi Aliaje Neferoase din Moscova (1960–1963); Cursul CEPECA, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer metalurgist.

Activitate şi funcţii: ucenic (1941–1945) şi lăcătuş (1945–1949) la Uzinele Metalurgice Reşiţa; membru al Comitetului U.T.C. din şcoala medie tehnică (1946); membru al Comitetului U.T.C. din facultate; **membru de partid din 1955**; cercetător şi cercetător principal la Centrul de Cercetări Metalurgice Bucureşti (1954–1960); asistent (din 1954) şi şef de lucrări (până în 1960) la Facultatea de Metalurgie a Institutului Politehnic Bucureşti; şef al Secţiei deformări plastice (din 1963), director adjunct (până în 1968), director (1968–1974), director general (1974–febr. 1986) şi inginer proiectant principal gradul I (febr. 1986–mai 1988) la

Institutul de Cercetări Metalurgice București; secretar al biroului organizației de bază la Institutul de Cercetări Metalurgice București; vicepreședinte al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor (în 1974–mai 1988); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (în 1974); membru supleant al biroului Comitetului de partid al Sectorului 7 București (în 1974); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1974); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (31 dec. 1985–mai 1988); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în apr. 1986–mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 24 Nicolae Bălcescu, București (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I (1983); Ordinul „Meritul Științific“ clasa I.

DRĂGAN ILIE

(n. 4 dec. 1913, com. Groși, jud. Timiș; d. 1975, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Studii: Școala primară (șapte clase).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic la Căminul de ucenici nr. 1, la firma „Mirschel et Comp.“, la Atelierul de reparații auto „Cornel Georgevici“ și la Fabrica „Dura“, toate din Timișoara (1929–1934); strungar la Fabrica de Lanțuri din Timișoara (1937–1940) și la Atelierele C.F.R. Timișoara (1940–1 dec. 1942); **membru de partid din 1940**; arestat pentru participarea la o demonstrație împotriva Dictatului de la Viena (sept. 1940); activist al Secretariatului regional U.T.C.dR. Timișoara (1941–1942); membru și secretar al biroului Comitetului județean P.C.dR. Timiș-Torontal (1942–1943); membru al Comitetului regional de partid Timișoara (1943–1944); secretar al Comitetului județean de partid Timiș-Torontal (1944); responsabil organizatoric și cu cadrele (1944–mai 1945), secretar politic (mai 1945–1946) și prim-secretar (1946–febr. 1947) al Comitetului regional de partid Banat; secretar al C.C. al U.T.C./U.T.M. (febr. 1947–în mart. 1949); secretar general al Frontului Național al Tineretului Democrat din România (din febr. 1947); membru al Comisiei Centrale de Tineret a P.C.R.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1946–1948).

DRĂGAN MARIN

(n. 27 mai 1925, Oltenița, jud. Călărași; d. 24 mart. 1980, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Curs de partid (1950); Școala de partid de un an (1951–1952); Facultatea de Economie Politică, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1956–1959); liceul; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice, curs fără frecvență.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1938–1942) și ajustor mecanic (1942) la un atelier din Oltenița; ajustor mecanic la diferite ateliere din București (1942–1945); ajustor mecanic la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie“ București (1945–1950); membru de sindicat (1945); **membru de partid din 1946**; șef de sector la Comitetul raional de partid „Grivița Roșie“ București (1950–1951); instructor și adjunct al șefului de secție la Secția organizatorică a Comitetului orășenesc de partid București (1952–apr. 1954);

prim-secretar al Comitetului raional de partid Videle (apr. 1954–sept. 1956); instructor teritorial al Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R./P.C.R. (13 iul. 1959–28 febr. 1966); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului regional de partid București (1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (febr. 1968–19 apr. 1973); instructor al C.C. al P.C.R. (din 19 apr. 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Turnu Măgurele, jud. Teleorman (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1961), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966).

DRĂGĂNESCU EMIL

(n. 18 dec. 1919, Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (25 apr. 1968–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic București (1938–1943); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: șef de secție la Atelierele C.F.R. „Grivița" București (1943–nov. 1947); **membru de partid din sept. 1946**; director la Atelierele C.F.R. Ploiești-Triaj (nov. 1947–nov. 1948); director al Școlii Medii Tehnice C.F.R. București (nov. 1948–nov. 1949); director adjunct al Atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie" (nov. 1949–ian. 1951); consilier tehnic la Departamentul C.F.R. (ian.-iun. 1951); consilier ministerial la Ministerul Transporturilor (iun. 1951–18 ian. 1952); ministru adjunct la Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcții (din 18 ian. 1952); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (în apr. 1964–21 aug. 1965); ministrul Energiei Electrice (21 aug. 1965–10 iul. 1968); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (3 iul. 1968–18 mart. 1975); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (13 oct. 1972–30 mart. 1974); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (30 mart.-4 dec. 1974); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (29 apr. 1974–11 nov. 1975); viceprim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–7 mart. 1978); membru al Biroului executiv al Consiliului de Miniștri (din 14 mai 1975); președinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport (din 7 mart. 1978); ministrul Sportului (7 mart.-15 aug. 1978); ministrul Turismului și Sportului (15 aug. 1978–9 mart. 1982); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Bicaz, jud. Neamț (1969–1975), nr. 1 Botoșani, jud. Botoșani (1975–1980) și nr. 5 Eforie, jud. Constanța (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1956), clasa I (1969); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1966); Ordinul „23 August" clasa I (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I (1979).

DRĂGĂNESCU MIHAI (MIHAIL CORNELIU)

(n. 6 oct. 1929, sat Făgetu, com. Gura Vitioarei, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul în Ploieşti; Institutul Politehnic Bucureşti (1952); doctorat în electronică (1957); doctor docent (1974).

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: prodecan, decan (1962–1966) şi profesor universitar (din 1965) la Facultatea de Electronică şi Telecomunicaţii a Institutului Politehnic Bucureşti; membru al Biroului executiv al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (din 30 dec. 1965); secretar al Comisiei guvernamentale pentru dotare cu echipamente de calcul şi automatizarea prelucrării datelor (în 1969); director al Centrului de Cercetări pentru Componente Electronice şi şef al Catedrei de tehnologie electronică şi microelectronică din cadrul Institutului Politehnic Bucureşti (1969–1970); consilier la C.C. al P.C.R.; vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (13 dec. 1972–mai 1976); membru al Consiliului Naţional al F.U.S. (din 25 mai 1974); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); membru al Consiliului Naţional pentru Protecţia Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); director general al Institutului Central pentru Conducere şi Informatică (mai 1976– 1985); membru corespondent al Institutului Ecuadorian de Ştiinţe Naturale (din 1976).

Lucrări: *Tuburi şi circuite electronice* (1956); *Electronii la lucru* (1961); *Electronica corpului solid* (1972); *Promotori români ai ciberneticii* (1979); *Ştiinţă şi civilizaţie* (1981); *Inteligenţa artificială şi robotica* (1983); *Viitorul industriei de programe* (1985); *Spiritualitate, informaţie, materie* (1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Sascut, jud. Bacău (1969–1975) şi nr. 9 Beceni, jud. Buzău (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. şi al Comitetului de conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincţii: Ordinul „Meritul Ştiinţific“ clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971).

DRĂGĂNESCU VASILE

(n. 30 iun. 1934, Braşov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala elementară (1941–1948) şi liceul teoretic (1948–1951) în Câmpulung-Muscel; Facultatea de Fizică şi Matematică, Universitatea din Bucureşti (1951–1955); doctorat în fizică (1965).

Profesia de bază: fizician.

Activitate şi funcţii: cercetător (1955–1965), cercetător ştiinţific principal gradul III (1965–1970), cercetător ştiinţific principal gradul II, şef de laborator, şef al Secţiei a IV-a radiaţii şi plasmă (1970–febr. 1977) şi secretar al Comitetului de partid (1964–febr. 1977) la Institutul de Fizică Atomică; membru al biroului Comitetului de partid al Academiei R.S.R. (până în 1966); membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 6 Bucureşti (din 1966); şef al Secţiei de cadre (febr. 1977–1989) şi cercetător ştiinţific principal gradul I (ian. 1978–1989) la Institutul de Fizică şi Tehnologia Aparatelor de Radiaţii Măgurele - Bucureşti; secretar al Comitetului de partid al institutului (febr. 1977–1989); şef de secţie la Institutul de Fizică şi Inginerie Nucleară Bucureşti (2 apr. 1980–31 dec. 1985); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (2 apr. 1980–1989); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (31 dec. 1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a; Medalia „A 50-a aniversare a eliberării patriei"; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a IV-a; Premiul Academiei R.S.R. pentru Fizică (1972).

DRĂGHICI ALEXANDRU

(n. 27 sept. 1913, com. Tisău, jud. Buzău; d. 12 dec. 1993, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–26 apr. 1968); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–28 dec. 1955); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–26 apr. 1968); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–26 apr. 1968); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–8 dec. 1967).

Studii: Școala primară (patru clase); Școala profesională C.F.R. (patru clase).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: membru al Sindicatului C.F.R. (1934); membru al U.T.C.dR. din 1934; **membru de partid din 1934**; condamnat la 9 ani și 3 luni de închisoare, 80.000 lei amendă și 10 ani interdicție corecțională prin Sentința nr. 104 a Consiliului de Război al Corpului 1 Armată Craiova (7 iul. 1936); închis la penitenciarele din Caransebeș și Târgu Jiu; acuzator public pe lângă Tribunalul Poporului (2 mai 1945–28 iun. 1946); adjunct al șefului (până în aug. 1948) și șef (aug. 1948–1949) al Secției Politice și Administrative a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid București (1949–30 dec. 1950); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 30 sept. 1950); general-maior (30 dec. 1950); șef al Direcției Generale Politice din M.A.I. (30 dec. 1950–28 mai 1952); ministru adjunct al Afacerilor Interne (11 ian. 1951–28 mai 1952); ministrul Afacerilor Interne (28 mai-20 sept. 1952); ministrul Securității Statului (20 sept. 1952–sept. 1953); general-locotenent (6 oct. 1952); șef al Departamentului Securității Statului (sept. 1953–28 mart. 1957); general-colonel (20 aug. 1955); ministrul Afacerilor Interne (28 mart. 1957–27 iul. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (25 mart. 1961–27 iul. 1965 și 9 dec. 1967–26 apr. 1968); degradat și trecut în rezervă cu gradul de soldat (14 nov. 1968).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Hunedoara (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Hunedoara (1948–1952), Moinești, reg. Bacău (1952–1957), Bacău-Sud, reg. Bacău (1957–1961) și nr. 1 Hunedoara-Est, reg. Hunedoara (1961–1969); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965); membru al Prezidiului M.A.N. (până la 26 apr. 1968).

Distincții: Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I (1949); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1949); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1948), clasa I (1958); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R." (1952); Ordinul „23 August" clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1963); Medalia jubiliară „A XX-a aniversare a zilei Forțelor Armate ale R.P.R." (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966).

DRĂGHICI IOAN

(n. 18 iun. 1934, com. Vama Buzăului, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala Profesională de Energie Electrică Braşov (1949–1953); liceul; Şcoala de partid de un an (1964–1965); Facultatea de Ştiinţe Politice şi Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1974–1978).

Profesia de bază: electrician.

Activitate şi funcţii: secretar al organizaţiei U.T.M. pe clasă şi membru al Comitetului U.T.M. pe şcoală (1949–1953); electrician (1953–1954) şi şef de echipă (1957–1961) la Uzina „Tractorul“ Braşov; membru al biroului organizaţiei U.T.M. la Unitatea Militară de Radio şi Transmisiuni Găeşti (1954–1957); **membru de partid din 1957**; secretar al organizaţiei U.T.M. pe secţie (1957–1961), secretar al Comitetului U.T.M. pe uzină (1961–1964), responsabil cu probleme de propagandă şi agitaţie (din 1965), locţiitor al secretarului (până în 1970) şi secretar (1970–apr. 1975) al Comitetului de partid la Uzina „Tractorul“ Braşov; membru al biroului Comitetului regional U.T.M. Braşov; şef al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Braşov (apr. 1975–14 dec. 1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Braşov (14 dec. 1977–29 aug. 1984); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Braşov (14 dec. 1977–11 dec. 1987); secretar pentru probleme economice (29 aug. 1984–iul. 1986) şi secretar pentru probleme organizatorice (iul. 1986–11 dec. 1987) la Comitetul judeţean de partid Braşov; vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (29 aug. 1984–11 dec. 1987); preşedinte al Consiliului judeţean al sindicatelor Bacău (11 dec. 1987–22 dec. 1989).

Distincţii: „Medalia Muncii“.

DRĂGOESCU CONSTANTIN

(n. 23 iun. 1928, com. Albeni, jud. Gorj; d. 1992, com. Albeni, jud. Gorj)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala elementară din com. Albeni (1935–1942); Şcoala de ucenici (1944– 1948); Şcoala de Ofiţeri Politici din Beiuş, continuată la Ineu (1949–1950); Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov“ (1952–1955); liceul (1964); Facultatea de Istorie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, prin examene de diferenţă; doctorand în istorie la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (din 1976).

Profesia de bază: electrician.

Activitate şi funcţii: ucenic (ian. 1944–1948) şi electrician (1948–1949) la atelierul electric al Morii „Herdan“ Bucureşti; membru de sindicat; membru al U.T.C. (nov. 1944); **membru de partid din iun. 1946**; preşedinte al organizaţiei Tineretului Progresist, secretar al organizaţiei U.T.C. (1947–1949) şi responsabil cu munca de tineret şi activist obştesc cu munca culturală în Comitetul sindical (1948–1949) la moara „Herdan“; secretar al biroului organizaţiei de bază la Şcoala de Ofiţeri Politici din Ineu; locotenent (1950); asistent la Catedra de istorie universală la Şcoala de Ofiţeri Politici din Ineu (1950–sept. 1952); instructor al Secţiei de Ştiinţă şi Cultură a C.C. al P.M.R. (iul. 1955–1958); şef al Sectorului edituri al Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. (1958–29 iun. 1961); secretar al biroului organizaţiei de bază pe secţie şi membru al Comitetului de partid al aparatului C.C. al P.M.R. (1959–29 iun. 1961); şef al Sectorului literatură al Secţiei de Ştiinţă şi Cultură a C.C. al P.M.R. (29 iun. 1961–14

mai 1965); şef al grupului de instructori teritoriali la Secţia de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R./P.C.R. (14 mai 1965–oct. 1966); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului regional de partid Oltenia (oct. 1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mehedinţi (febr. 1968–1969); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi membru al Biroului executiv al Consiliului judeţean al F.U.S. Gorj (1969–sept. 1978); preşedinte al Comitetului judeţean pentru Cultură şi Educaţie Socialistă Dolj (sept. 1978–în 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Vânju Mare, jud. Mehedinţi (1969–1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1971).

DRĂGOESCU (DRĂGOIESCU) PETRE

(n. 2 febr. 1887, Giurgiu; d. 1974, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Facultatea de Litere şi Filozofie, Universitatea din Bucureşti; Facultatea de Istorie, Secţia arheologie, Universitatea din Bucureşti (1961).

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: director al Liceului Comercial din Râmnicu Vâlcea (în 1929); membru al P.S.D. (nov. 1944–21 febr. 1948); profesor la Liceul „Marele Voievod Mihai“ din Bucureşti (până la 27 iun. 1945); inspector general pentru învăţământul secundar şi preşedinte al Consiliului Inspectorilor Generali din Ministerul Educaţiei (27 iun. 1945–1 febr. 1948); membru al C.C. al P.S.D. (oct. 1947–21 febr. 1948); administrator al Casei Şcolilor şi Culturii Poporului (din 1 febr. 1948); **membru de partid din febr. 1948**; consilier tehnic la Ministerul Învăţământului Public (1948); secretar al Uniunii sindicatelor profesorilor secundari şi universitari; preşedinte al Consiliului Superior al Şcolilor (din 20 mart. 1961).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Tutova (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tutova (1948–1952), Bârzava, reg. Arad (1952–1957), Roşiori de Vede, reg. Bucureşti (1957–1965) şi nr. 9 Crovu, reg. Bucureşti (1965–1969); vicepreşedinte al M.A.N. (29 dec. 1957–20 mart. 1961).

Distincţii: Ordinul „Coroana României“ în grad de Ofiţer; Ordinul „Meritul Cultural“ în grad de Cavaler, clasa I (1946); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1957); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I (1962); Medalia „A XX-a aniversare de la eliberarea Patriei“ (1964); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa I (1967).

DRĂGOI STANA (n. BĂLAN)

(n. 9 nov. 1922, sat Bâlhacu, com. C.A. Rosetti, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala elementară (patru clase); Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1948–1949); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1956–1959); liceul.

Profesia de bază: filatoare.

Activitate şi funcţii: muncitor necalificat la o brutărie din Buzău (1937–1943);

filatoare la Fabrica de Stofe „Scherg“ din Braşov (1943–1946); **membru de partid din sept. 1945**; membru al Comitetului sindical şi responsabil cu munca culturală la Fabrica de Stofe „Scherg“ Braşov (1945); preşedinte al Consiliului Sindicatului Salariaţilor din Industria Textilă Braşov şi membru al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Industria Textilă (1946–1948); instructor şi secretar cu probleme organizatorice la Comitetul judeţean de partid Prahova (iul. 1949–sept. 1950); secretar cu probleme de propagandă şi agitaţie la Comitetul regional de partid Prahova (sept. 1950–febr. 1951); activist (febr.-nov. 1951) şi şef al Sectorului munca culturală de masă (nov. 1951–1952) al Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R.; instructor (1952–5 iun. 1956) şi şef (iul. 1959–1961) al Sectorului muncă politică de masă al Secţiei de Propagandă a C.C. al P.M.R.; vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Femeilor (1961–1963); secretar al Federaţiei Sindicale Mondiale de la Praga (1963–1970); vicepreşedinte al Uniunii Sindicatelor Textile (1970–14 febr. 1972); adjunct de şef de secţie la Consiliul Central al U.G.S.R. (în aug. 1971); secretar general al Consiliului Naţional al Societăţii de Cruce Roşie a R.S.R. (14 febr. 1972–7 iun. 1978); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Danemarca (7 iun. 1978–18 apr. 1985) şi în Islanda (7 iun. 1978–2 oct. 1986).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1961); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966), clasa a III-a (1971).

DRĂGULIN MIRCEA

(n. 9 nov. 1931, Constanţa; d. 1993, Bucureşti) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989)**.

Studii: Facultatea de Metalurgie (1950–1954) şi curs postuniversitar de inginerie economică la Institutul Politehnic Bucureşti; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică şi de Conducere; doctorat (oct. 1989).

Profesia de bază: inginer.

Activitate şi funcţii: inginer tehnolog la Întreprinderea „23 August“ Bucureşti (1954); activist al C.C. al U.T.C. (1955); **membru de partid din 1956**; inginer metalurg, proiectant şi şef de birou la Serviciul Motoare (1956–1960), şef al Atelierului proiectare (1964–1967), inginer-şef Secţii calde (1967–1970), director tehnic fabricaţie la cald (1970–1971) şi director tehnic (1971–1973) la Întreprinderea „23 August“ Bucureşti; inginer-şef (1973–1974) şi director (1974–1975) la Fabrica de Piese Turnate şi Forjate Bucureşti; director general adjunct la Centrala Industrială de Utilaj Tehnologic şi Material Rulant Bucureşti şi director al Întreprinderii „23 August“ Bucureşti (1975–20 febr. 1979); director general adjunct la Direcţia tehnică a Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini (20 febr. 1979–iul. 1984); director general al Institutului de Cercetări Ştiinţifice, Inginerie Tehnologică, Proiectare pentru Sectoare Calde şi Metalurgie Bucureşti (iul. 1984–1989); membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti (1984–în iul. 1987); director general al Institutului Central pentru Utilaj Greu Bucureşti (1985–1989); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (1985–1989); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Învăţământ (31 dec. 1985–1989); preşedinte al Consiliului Ştiinţific al Institutului de Cercetări Ştiinţifice, Inginerie Tehnologică, Proiectare pentru Sectoare Calde şi Metalurgie Bucureşti (în iul. 1986); membru al Consiliului de Conducere al Ministerului Industriei de Utilaj Greu (în iul. 1987).

DRĂGUȘIN DOINA (n. GHIOCA)

(n. 2 aug. 1941, com. Corcova, jud. Mehedinți)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Filozofie-Sociologie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1978).

Profesia de bază: decorator ceramică.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (13 sept. 1979–20 ian. 1983); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); adjunct al șefului Comisiei organizatorice a Consiliului Central al U.G.S.R. (20 ian. 1983–în aug. 1984).

DUCA ANETA (n. DUMITRIU)

(n. 18 oct. 1936, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Comerț din București (1954); Facultatea de Finanțe-Credit și Contabilitate, Academia de Studii Economice București, curs fără frecvență (1963); Cursurile CEPECA, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1973); Cursul CEPECOM, organizat de Ministerul Comerțului Interior (1975); Universitatea Politică și de Conducere (1984); Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1985).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: contabil, contabil principal și economist la Întreprinderea Comercială de Stat „Romarta“ București (1954–1964); **membru de partid din 1964**; economist principal și șef de birou la Direcția generală a marilor magazine din Ministerul Comerțului Interior (1964–1969); economist principal pe probleme de plan (1969–1975), șef al Biroului planificare, organizare, retribuție-personal și învățământ (1975–mai 1979) și director (mai 1979–1989) la Întreprinderea Comercială de Stat „Victoria“ București; membru supleant al Comitetului de partid al lucrătorilor din comerț din Sectorul 3 București și membru al biroului organizației de bază din întreprindere (mai 1979–22 dec. 1989); președinte al Comitetului sindical (1980–1985); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (1980–1985); deputat în Consiliul popular al municipiului București (1985–1989).

DUCA AUREL

(n. 8 ian. 1923, Târgu Mureș; d. 1992, Cluj)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–19 iun. 1973); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: liceul; Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov“ (1950–1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1953–1954), continuată la Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1954–1957); Facultatea de Drept.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1939–1943), ajustor mecanic (1943–1944) şi mecanic (sept. 1946–aug. 1947) la Întreprinderea de Fontă şi Metal Turda; **membru de partid din nov. 1946**; responsabil de grupă cu propaganda şi agitația şi secretar de celulă la Întreprinderea de Fontă şi Metal Turda (până în aug. 1947); secretar al Comitetului orăşenesc de partid Turda (aug. 1947–1948); secretar, instructor al Secției organizatorice şi al Secției cadre la Comitetul județean de partid Turda (1948–apr. 1949); membru al Comitetului provizoriu al Consiliului popular județean Turda (apr. 1949–sept. 1950); instructor la Comisia de stat pentru aplicarea legii sfaturilor populare din Bucureşti şi şef al unei grupe de regiuni din Direcția Generală a Treburilor Consiliului de Miniştri (iul. 1952–sept. 1953); secretar (iul. 1957–1960) şi prim-secretar (1960–19 aug. 1965) al Comitetului orăşenesc de partid Cluj; preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orăşenesc Cluj (mart. 1958–19 aug. 1965); adjunct al şefului Comisiei pentru Problemele Naționalităților Conlocuitoare a C.C. al P.C.R. (19 aug.-dec. 1965); prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (dec. 1965–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (febr. 1968–1972); preşedinte al Consiliului județean al F.U.S. Cluj (în dec. 1968); şef al Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (1972–29 aug. 1973); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Polonă (29 aug. 1973–20 mai 1978); secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (20 mai 1978–6 oct. 1982); vicepreşedinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii şi Educației Socialiste (4 iul. 1978–6 oct. 1982); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (6 oct. 1982–22 dec. 1989); membru al biroului Comitetului executiv al Consiliului Național de Educație Fizică şi Sport (1978–1982); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Crucii Roşii (1979–1984); membru al Biroului executiv al Comitetului de Stat al Planificării (1980–1982); membru al Consiliului de Conducere al Consiliului Național pentru Ştiință şi Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1983); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Turda, jud. Cluj (1969–1975).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a Republicii Populare Române“ (1952); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“ (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971).

DUDA IULIANA

(n. 20 apr. 1939, Timişoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul la Timişoara (1956); Curs seral de un an pentru desenatori tehnici (1956–1957); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Timişoara (1957–1962); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Naționalitatea: germană.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (1956); membru al biroului Comitetului U.T.M. pe an de facultate; **membru de partid din mai 1959**; inginer stagiar, şef de birou şi conducător al grupului de cercetări la Uzinele de Construcții de Maşini Reşița (1962–sept. 1968); locțiitor al secretarului organizației de bază şi membru al Comitetului de partid la Uzinele de Construcții de Maşini Reşița; membru al Comitetului orăşenesc de partid Reşița; profesor de desen tehnic la Liceul

Industrial nr. 1 din Reşiţa (sept. 1968–1989); membru al Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin (în 1971); membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin (mart. 1971–în iul. 1972); membru al Consiliului Naţional al F.U.S. (în iul. 1972); membru al Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate germană (în iul. 1972).

DUDAŞ TRAIAN

(n. 20 nov. 1927, com. Rieni. jud. Bihor)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala Specială de Cadre C.F.R. de la Cluj (1949–1951); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1951–1956); doctorat la Institutul Politehnic Bucureşti (1972).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic la Depoul C.F.R. Arad (1942–1946); lăcătuş la Depoul C.F.R. Oradea (1946–1949); **membru de partid din 1947**; membru al Biroului C.C. al U.T.M. (din aug. 1954); asistent, lector, conferenţiar universitar şi şef al Catedrei de motoare cu ardere internă pentru tracţiune feroviară a Facultăţii de Transporturi din Institutul Politehnic Bucureşti (1956–1965); secretar al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (2 iul. 1956–14 ian. 1957); inginer stagiar la Depoul C.F.R. Bucureşti Călători (14 ian. 1957–1958); şef al Depoului de Automotoare Bucureşti (până la 14 aug. 1958); secretar al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (14 aug. 1958–25 oct. 1965); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 6 ian. 1965); şef al Secţiei de Ştiinţă şi Artă a C.C. al P.M.R. (25 oct.-30 dec. 1965); secretar general al Biroului executiv al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (30 dec. 1965–9 febr. 1968); şef al Inspecţiei de stat pentru protecţia muncii din cadrul Ministerului Muncii, cu grad de adjunct de ministru (9 febr. 1968–20 mart. 1969); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mehedinţi (20 mart. 1969–18 dec. 1972); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini Grele (18 dec. 1972–30 mart. 1974); membru al Consiliului Naţional pentru Protecţia Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); ministrul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor (30 mart. 1974–27 oct. 1979); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid şi de stat a C.C. al P.C.R. (din 3 nov. 1976); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în U.R.S.S. (2 febr. 1980–30 oct. 1986); ministru secretar de stat la Ministerul Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (17 ian.-14 sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Balş, jud. Olt (1975–1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1965), clasa I (1974); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964), clasa a II-a (1972); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971).

DUDĂU GHEORGHE

(n. 20 mai 1944, com. Stăneşti, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul; Şcoala tehnică de maiştri; Şcoala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1966**; şef de brigadă şi secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea Minieră Rovinari (1984–1989).

DULAMĂ DAN

(n. 4 oct. 1942, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Dimitrie Cantemir" din Bucureşti (1960); Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic Bucureşti (1960–1965); doctorand (în nov. 1979); Cursul pentru Perfecţionarea Cadrelor de Conducere (CEPECA), Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1981); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurgist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1967**; inginer stagiar (dec. 1965–1966), inginer (1967–1969), şef de schimb (1969–1970), adjunct al şefului de secţie (1970–1973) şi şef de secţie (1973–1974) la Combinatul Siderurgic Galaţi; vicepreşedinte al Consiliului judeţean de control muncitoresc al activităţii sociale şi economice Galaţi (1974–1975); director tehnic şi de producţie (din 1975), şef de serviciu (până în nov. 1976), director al Uzinei oţelării refractare (nov. 1976–mai 1979) şi director tehnic şi de concepţie (mai 1979–17 mart. 1984) la Combinatul Siderurgic Galaţi; director general adjunct al Centralei Industriei Siderurgice Galaţi (mai 1979–17 mart. 1984); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (17 mart. 1984–8 sept. 1986); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (în 1979–1989); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 31 dec. 1985); director general al Centralei Industriei Siderurgice Galaţi (8 sept. 1986–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

DULEA MIHAI

(n. 12 sept. 1929, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Comercial „Nicolae Creţulescu" din Bucureşti (1940–1948); Facultatea de Economie Generală, Institutul de Ştiinţe Economice Bucureşti (1948–1952); doctorat în ştiinţe economice la Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.A.E.R. din 1946; preşedinte al organizaţiei U.A.E.R. din liceu (1947–1948); membru al C.C. al U.A.E.R. (până în febr. 1949); membru al U.T.M. (febr. 1949); corector (din 1949), redactor de carte, redactor principal (până în 1960) şi redactor-şef al Secţiei economie politică (1960–iul. 1966) la Editura Politică; **membru de partid din mai 1957**; secretar al Comitetului U.T.M. din Editura Politică; lector la Catedra de socialism ştiinţific a Facultăţii de Filozofie a Universităţii din Bucureşti şi la Catedra de economie politică a Facultăţii de Comerţ a Institutului de Ştiinţe Economice Bucureşti (1952–1966); şef de secţie la „Lupta de clasă" (iul. 1966–mart. 1967); şef de sector, cu o jumătate de normă, la Academia R.S.R. (1966–1967); şef de sector (mart. 1967–22 ian. 1968) şi adjunct al şefului de secţie (22 ian. 1968–1971) la Secţia Propagandă a C.C. al P.C.R.; şef al Sectorului propagandă, cu grad de şef de secţie, la Direcţia Relaţii Externe a C.C. al P.C.R. (1971–24 sept. 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid, preşedinte al Consiliului judeţean al F.D.U.S. şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (24 sept. 1979–17 aug. 1983); adjunct al şefului Secţiei Propagandă şi Presă a C.C. al P.C.R. (17 aug. 1983–12 apr. 1985);

membru (11 sept. 1978–13 apr. 1985) şi vicepreşedinte al Biroului executiv (13 apr. 1985–22 dec. 1989) al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste; membru al Comisiei Naţionale de Demografie (în 1986); membru al Consiliului de conducere al Centrului naţional pentru promovarea prieteniei şi colaborării cu alte popoare (în ian. 1988).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

DULGHERU RADU

(n. 4 mart. 1914, Isaccea, jud. Tulcea; d. 1991, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Şcoala industrială de ucenici (1926–1929); Şcoala de partid a Comitetului judeţean de partid Covurlui (1947); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1950–1954); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (oct. 1957–1960).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic (1926–1930) şi ajustor mecanic (1930–1932) la Societatea Română de Transport Brăila; ajustor mecanic în ateliere mecanice din Buzău, Râmnicu Sărat şi Galaţi (1932–1936) şi la Societatea Română de Transport Galaţi (febr. 1940–1941, 1943, mai 1945–mai 1947); **membru de partid din aug. 1945**; responsabil organizatoric al Comitetului de partid din Societatea Română de Transport Galaţi (1945–1947); responsabil cu propaganda şi agitaţia în Comitetul de partid al sectorului Bădălan din oraşul Galaţi (1947); secretar al organizaţiei de partid a Sectorului II Centru Galaţi (1948); secretar adjunct al Comitetului judeţean de partid Covurlui (sept. 1948–ian. 1949); instructor al Secţiei organe conducătoare de partid, sindicale şi de U.T.M. a Direcţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R. (ian. 1949–apr. 1954); inspector al C.C. al P.M.R. (apr.-11 mai 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Galaţi (11 mai 1954–6 iul. 1957 şi 17 iun. 1960–aug. 1961); adjunct al şefului Secţiei Agrare a C.C. al P.M.R. (aug. 1961–aug. 1962); director adjunct la Comitetul de Stat pentru Coordonarea Activităţii Organelor Locale ale Administraţiei de Stat (aug. 1962–4 apr. 1966); director general adjunct al Direcţiei Generale a Recrutării şi Repartizării Forţelor de Muncă (din 4 apr. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Viziru, reg. Galaţi (1957–1961) şi nr. 24 Însurăţei, reg. Galaţi (1961–1965).

Distincţii: „Medalia Muncii“; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1949); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a (1964).

DULGHERU VASILE

(n. 24 ian. 1935, com. Radomireşti, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala generală din com. Radomireşti (1941–1948); Şcoala Medie Tehnhică Agricolă din Alexandria (1948–1952); Institutul de Agronomie Craiova (1952–1957); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: secretar al organizaţiei U.T.M. pe clasă; activist U.T.M. pe an şi membru al Comitetului U.T.M. din facultate; şef de secţie la G.A.S. Moţăţei şi la G.A.S. Băileşti, jud. Dolj (iun. 1957–nov. 1960); inginer-şef la G.A.S. Afumaţi şi la G.A.S. Balasan, jud. Dolj (nov. 1960–sept. 1967); **membru de partid din 1967**; şef de fermă (sept. 1967–1979) şi director tehnic adjunct

(dec. 1979–1989) la I.A.S. Băileşti; secretar al biroului organizaţiei de bază (1967–1976) şi secretar al Comitetului de partid (dec. 1979–1989) la I.A.S. Băileşti; vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al oraşului Băileşti (în 1984); membru supleant al biroului Comitetului orăşenesc de partid Băileşti (din oct. 1984); membru al Comitetului judeţean de partid Dolj (din oct. 1984).

DUMA AUREL

(n. 25 iul. 1919, sat Baba, com. Coroieni, jud. Maramureş; d. 1993, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (iul. 1976–23 mart. 1978); membru al Colegiului Central de Partid (23 mart. 1978–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Şcoala elementară (şapte clase); Şcoala industrială (trei clase); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1951); Facultatea de Drept.

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic la un atelier de lăcătuşărie din Dej (1933–1937); lăcătuş pe şantierele C.F.R. Ilva Mică, Vatra Dornei, Predeal şi la uzinele „Vulcan“ şi „Malaxa“ din Bucureşti (1937–1941); **membru de partid din dec. 1945**; responsabil de cadre al Comitetului de partid al plăşii Rupea (febr. 1946–1947); responsabil al Secţiei ţărăneşti (din 1947), responsabil al Secţiei organizatorice (până în 1948), instructor (1948–mai 1949) şi responsabil al Secţiei propagandă şi agitaţie (mai 1949–1950) la Comitetul judeţean de partid Târnava Mare; director adjunct al Editurii P.M.R. (1950–1951); secretar al Consiliului General al A.R.L.U.S. (1951–1954); adjunct al şefului Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. (1954–1960); preşedinte al Uniunii de Cultură Fizică şi Sport (1960–2 dec. 1965); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.P. Chineză (5 mart. 1966–4 ian. 1972); şef al Cancelariei C.C. al P.C.R. (4 ian. 1972–7 mart. 1978); şef al Secţiei Scrisori şi Audienţe a C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–29 aug. 1979); ministru secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe (1 sept. 1979–22 dec. 1989); secretar al Biroului executiv al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid şi de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 41 Zimnicea, reg. Bucureşti (1961–1969), nr. 5 Costeşti, jud. Argeş (1975–1980), nr. 4 Adjud, jud. Vrancea (1980–1985) şi nr. 2 Sebeş, jud. Alba (1985–1989); vicepreşedinte al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincţii: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a, clasa a IV-a (1957), clasa a III-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1974); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971); Medalia „A XX-a aniversare a R.P.R.“ (1968); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1981 şi 1984); Medalia „Pobeda“.

DUMINICĂ PETRE

(n. 28 dec. 1923, com. Drăganu, jud. Argeş; d. 1997, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala primară (1936); Şcoala de ucenici din Piteşti (1938–1941); curs de partid de trei luni la Breaza (1949); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1951–1953); liceul (în 1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice Bucureşti.

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: ucenic şi lăcătuş la un atelier de lăcătuşărie din Piteşti (1938–nov. 1941); lăcătuş la Uzinele „Malaxa“ Bucureşti (nov. 1941–1946); membru de sindicat (după 23 aug. 1944); **membru de partid din aug. 1945**; responsabil cu tineretul, propaganda şi agitaţia în biroul celulei de partid de la Uzinele „Malaxa“ Bucureşti (1945–1946); agitator în comunele din jurul Bucureşti (1946); lăcătuş la Uzinele „Malaxa“ Bucureşti (1948); secretar al Comitetului U.T.M. al Sectorului „23 August“ Bucureşti (1948–1950); secretar al Comitetului U.T.M. al Uzinelor „23 August“ Bucureşti şi membru al biroului Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti (1950–sept. 1951); instructor al Sectorului sfaturi populare al Secţiei Organe Conducătoare de Partid, Sindicale şi de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (iul. 1953–30 iul. 1956); instructor teritorial la Sectorul unităţi cooperatiste din agricultură al Direcţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R. (30 iul. 1956–28 sept. 1959); secretar cu probleme organizatorice (28 sept. 1959–1965) şi prim-secretar (1965–febr. 1968) al Comitetului regional de partid Argeş; prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Argeş (febr.-19 nov. 1968); adjunct al şefului Secţiei Gospodărie de Partid a C.C. al P.C.R. (19 nov. 1968–12 aug. 1971); adjunct, cu grad de şef de secţie, al Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (12 aug. 1971–19 apr. 1973); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Botoşani (19 apr. 1973–7 mart. 1978); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid şi de stat a C.C. al P.C.R. (din 3 nov. 1976); şef al Cancelariei C.C. al P.C.R. (7 mart.-31 oct. 1978); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Bulgaria (13 ian. 1979–12 sept. 1983); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Giurgiu (23 sept. 1983–1 iun. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Drăganu, reg. Argeş (1965–1969) şi nr. 8 Nicolae Bălcescu, jud. Botoşani (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

Distincţii: „Medalia Muncii“; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1962); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964), clasa a III-a (1971); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1965), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1974).

DUMITRACHE ALEXANDRU

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

DUMITRACHE CONSTANTIN

(n. 13 mart. 1913, sat Colibaşi, com. Iedera, jud. Dâmboviţa; d. 1979, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala elementară (şapte clase); Şcoala industrială (1926–1929); Curs de

conducători de întreprindere de şase luni (1949); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: muncitor zilier (1925–1926), ucenic mecanic (1926–1929), mecanic (1929–1935) şi şef de echipă (1937–1939) la Societatea „Astra Română“ Moreni; membru de sindicat (după 23 august 1944); **membru de partid din febr. 1945**; maistru mecanic şi secretar al celulei de partid la o fabrică de cărămidă (1945–iun. 1948); director al Uzinei T.R.M.C. Mija Prahova (iun. 1948–sept. 1950); director al Fabricii de Maşini-Unelte „Victoria“ Arad (sept. 1950–iul. 1951); director al Uzinelor Metalurgice „Progresul“ Brăila (iul. 1951–29 ian. 1953); membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Brăila şi al Comitetului regional de partid Galaţi (în sept. 1952); asesor popular la Tribunalul Suprem al R.P.R. (din 29 ian. 1953); director general al Combinatului Siderurgic Galaţi (până la 7 iul. 1962); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Galaţi (7 iul. 1962–28 nov. 1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Galaţi (din mai 1965); director general la Uzinele „Vulcan“ Bucureşti (din 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 17 Mărăşeşti, reg. Galaţi (1961–1969); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituţii (25 mart. 1961–21 aug. 1965); membru al Comisiei constituţionale a M.A.N. (din 21 aug. 1965).

Distincţii: „Medalia Muncii“; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949), clasa I; Medalia „10 ani de la înfiinţarea primelor unităţi ale armatei R.P.R.“ (1958); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1964); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Laureat al Premiului de Stat clasa I.

DUMITRACHE GHEORGHE

(n. 3 mai 1923, com. Produleşti, jud. Dâmboviţa)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–8 oct. 1982).

Studii: Şcoala industrială de la Întreprinderea „Lemaître“ Bucureşti (1938–1941); Curs de şase luni la Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1946); Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1950–1951); Facultatea de Economie Politică, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1957–1959, continuată apoi la fără frecvenţă).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la Uzinele „Matyas Rakosi“ (Întreprinderea „Lemaître“) Bucureşti (1938–1946); membru de sindicat şi al U.T.C. (după 23 aug. 1944); **membru de partid din mart. 1945**; secretar al celulei de partid din atelier şi responsabil cu munca de tineret în Comitetul de partid de la Uzinele „Matyas Rakosi“; instructor (1946) şi şef al Secţiei cadre (nov. 1947–1949) la Comitetul de partid al Sectorului II Negru Bucureşti; şef al Serviciului cadre al Consiliului popular orăşenesc Bucureşti şi şef al Secţiei cadre a Comitetului de partid provizoriu al Capitalei (1949–sept. 1950); organizator de grupă şi asistent la Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1951–1952); activist (1952–mart. 1955) şi instructor (din mart. 1955) la Direcţia Treburilor a C.C. al P.M.R.; secretar al Comitetului raional de partid „1 Mai“ Bucureşti (1955–4 iun. 1956); şef al Secţiei propagandă şi agitaţie şi membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (4 iun. 1956–sept. 1957); adjunct al şefului şi şef al Secţiunii culturale a Sfatului popular orăşenesc Bucureşti, membru al Comitetului orăşenesc de partid (1959–1962); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului raional

de partid „Tudor Vladimirescu“ şi deputat în Sfatul popular al oraşului Bucureşti (1962–1965); instructor teritorial (1965–13 mart. 1971), instructor (13 mart.-1 nov. 1971) şi adjunct de şef de sector (1 nov. 1971–19 mart. 1974) la Secţia Propagandă a C.C. al P.C.R.; instructor al C.C. al P.C.R. (1974); prim-secretar al Comitetului municipal de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Braşov (1974–14 dec. 1977); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (14 dec. 1977–5 oct. 1982); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid şi de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.P. Mongolă (20 nov. 1982–27 mai 1983) şi în Cuba (27 mai 1983–4 mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Oraşul Vechi, jud. Braşov (1975–1980) şi nr. 9 Făgăraş, jud. Braşov (1980–1985); membru al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. (din 22 mart. 1975); vicepreşedinte al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1958).

DUMITRANA DUMITRU

(n. 5 dec. 1943, com. Frânceşti, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de maiştri; liceul; Şcoala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1969**; maistru principal şi secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea de Echipament Hidraulic Râmnicu Vâlcea (1981–1989).

DUMITRAŞCU ELENA (n. NEŢEA)

(n. 25 dec. 1941, com. Măgurele, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: ţăran cooperator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1969**; preşedinte al C.A.P. „16 Februarie“ Măgurele, jud. Prahova (1973–22 dec. 1989); membru al Comitetului judeţean de partid Prahova (în ian. 1980–ian. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Boldeşti-Scăeni, jud. Prahova (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

DUMITRESCU ELENA-MARTA (n. CONSTANTINESCU)

(n. 23 sept. 1932, com. Lieşti, jud. Galaţi)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul de fete din Tecuci (1951); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iaşi (1951–1956); Universitatea Politică şi de Conducere (1981–1985).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: dispecer la Combinatul de Cauciuc Jilava (1956–1957); inginer chimist la Fabrica de Medicamente „Tableta“ (1958–1961); **membru de partid din 1960**; inginer principal dispecer (1961–1967) şi şef al Biroului protecţia muncii

(1967–1969) la Direcția Generală a Industriei de Medicamente; şef al Serviciului protecția muncii (1969–1973), şef al Serviciului învățământ (1973–1976), şef al Serviciului cooperare între unități (1976–nov. 1980) şi director tehnic (nov. 1980–1982) la Centrala Industrială de Medicamente şi Coloranți; director general la Centrala Industrială de Medicamente, Cosmetice, Coloranți şi Lacuri Bucureşti (1982–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Energeticienilor, municipiul Bucureşti (1985–1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecția mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

DUMITRESCU FLOREA

(n. 4 apr. 1927, com. Necşeşti, jud. Teleorman) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–24 nov. 1989)**.

Studii: Gimnaziul Comercial din Roşiori de Vede (1939–1943); Liceul Comercial din Turnu Măgurele (1943–1946); Facultatea de Finanțe-Credit, Academia de Studii Economice Bucureşti (1946–1949); doctorat în economie.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: contabil la Casa aprovizionării personalului C.F.R. din Timişoara (1946–1947); activist al U.N.S.R. şi al U.T.C. (1946–1949); economist la filiala Băncii de Stat din Cugir (1949); şef de sector la filiala Băncii de Stat din Deva (1949–1952); secretar al organizației de bază U.T.M. (1949–1951); inspector (din 1953), inspector principal, şef de serviciu, director adjunct al Direcției Planificare (până în ian. 1961) şi director al Departamentului creditării agriculturii (ian. 1962–dec. 1965) la Banca Națională a R.S.R.; **membru de partid din iun. 1962**; propagandist la învățământul de partid şi lector la un cabinet raional de partid din Bucureşti (în 1965); instructor (dec. 1965–25 febr. 1966), şef de cabinet (25 febr.-23 iul. 1966), şef al Sectorului finanțe, bănci, asigurări, prețuri şi arbitraj (23 iul. 1966–22 mai 1967) şi adjunct al şefului secției (22 mai 1967–15 ian. 1968) la Secția Planificarea Economiei a C.C. P.C.R.; membru (din 15 ian. 1968) şi vicepreşedinte (8 apr. 1968–19 aug. 1969) al Consiliului Economic al C.C. al P.C.R.; lector la Facultatea de Statistică a Academiei de Studii Economice (1968–19 aug. 1969); ministrul Finanțelor (19 aug. 1969–7 mart. 1978); preşedinte al Consiliului Financiar Bancar (în mai 1973); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (în nov. 1973); membru al Biroului permanent al Consiliului de Miniştri (în nov. 1973); membru al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (din 12 mai 1973); membru al Biroului executiv al Consiliului de Miniştri (din 14 mai 1975); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Chineză (6 iul. 1978–15 apr. 1983) şi în Birmania (7 mai 1979–9 mart. 1987); ministru secretar de stat la Preşedinția R.S.R. şi consilier al secretarului general al P.C.R. (3 mai 1983–17 mart. 1984); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice şi Sociale (din 22 dec. 1983); guvernator al Băncii Naționale a R.S.R. (17 mart. 1984–17 mart. 1989); vicepreşedinte al C.E.C. (din 5 apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Bârlad, jud. Vaslui (1969–1975), nr. 10 Segarcea, jud. Dolj (1975–1980) şi nr. 6 Murgeni, jud. Vaslui (1985–1989); secretar al Comisiei economico-financiare a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1963); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971).

DUMITRESCU-BUȘULENGA ZOE

(n. 20 aug. 1920, București)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala primară din Pitar Moș (1927–1931); Școala Centrală de Fete din București (1931–1939); Facultatea de Drept, Universitatea din București (1939–1943); Facultatea de Litere, Universitatea din București (1944–1948); Institutul Pedagogic „Maxim Gorki“ din U.R.S.S. (1947–1948); Școala Centrală din București; Conservatorul „Pro-Arte“; doctorat (1970).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: președinte al Comitetului U.N.S.R. de la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki“ (1947–1948); redactor la Editura de Stat (1948–1949) și la Editura pentru Literatură (până în 1957); asistent (1949–1951), lector (1951–1963), conferențiar (1963–1971), profesor (1971–1975), șef al Catedrei de literatură universală comparată și teoria literaturii (din 1975) și prodecan (1966–1967) la Facultatea de Filologie a Universității din București; cercetător (până în 1957) și director (din 1973) la Institutul de Istorie și Teorie Literară „George Călinescu“ București; membru al Uniunii Scriitorilor (din 1963); **membru de partid din 1966**; vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (1970–în 1982); membru al Comitetului executiv al Asociației Internaționale de Literatură Comparată (1973–1979); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru al Consiliului Național al F.U.S. (din 25 mai 1974); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor; membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Comisiei de Premii a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru al Académie Européenne des Sciences et des Arts de la Paris (1988); membru titular al Academiei de Studii Sociale și Politice.

Volume: *Ion Creangă* (1963); *Surorile Brönte* (1967); *Renașterea, umanismul și dialogul artelor* (1971); *Renașterea* (1972); *Valori și echivalențe umanistice* (1973); *Sofocle – contemporanul nostru* (1974); *Sofocle și condiția umană* (1974); *Umanismul și destinul artelor* (1975); *Eminescu – cultură și creație* (1976); *Periplu umanistic* (1980); *Itinerarii prin cultură* (1982); *Eminescu și romantismul german* (1986); *Muzica și literatura* (3 vol., 1986, 1987, 1992); *Eminescu. Viața-Opera-Cultura* (1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 21 Banu Manta, București (1975–1980) și nr. 15 Cotroceni, București (1980–1985); membru al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a II-a (1971); Ordinul bulgar „Sf. Metodiu și Chiril“ (1977); Comandor al „Ordine al Merito della Repubblica Italiana“ (1978); Premiul special al Uniunii Scriitorilor (1986 și 1989); Premiul „Herder“ (1988).

DUMITRESCU PETRU

(n. 20 ian. 1941, com. Bârgăuani, jud. Neamț)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie, Institutul de Agronomie „Nicolae Bălcescu“ București.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. București (din 21 mart. 1949); **membru de partid din 1966**; director la I.A.S. Ograda, jud. Ialomița (1978–1989).

DUMITRU G. DUMITRU

(n. 5 mart. 1921, com. Armăşeşti, jud. Ilfov; d. 1981, Călăraşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala profesională de ucenici (1936–1939); Şcoala industrială (1965); liceul (1969); Universitatea Politică şi de Conducere (1978); Cursuri de reciclare la Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare (1979).

Profesia de bază: turnător.

Activitate şi funcţii: băiat de prăvălie la un depozit de vinuri din Bucureşti (1934–1936); ucenic la turnătoria Uzinelor Comunale Bucureşti (1936–1940); voluntar în Divizia „Tudor Vladimirescu“ (din oct. 1943); membru de sindicat (din 1945); turnător la U.C.D. (1945–iul. 1947); **membru de partid din apr. 1946** (exclus în perioada 1953–1955); controlor economic la Ministerul Comerţului (iul. 1947–mai 1948); administrator la A.F.S.M. Bogdana, jud. Ialomiţa (din mai 1948); director al G.A.S./I.A.S. Pietroiu, jud. Ialomiţa (1948–1981); membru al biroului Comitetului comunal de partid Pietroiu (din 1968); membru al Comitetului judeţean de partid şi al Consiliului judeţean al F.D.U.S. Ialomiţa (în oct. 1979–1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Feteşti, reg. Bucureşti (1965–1969) şi Jegălia, jud. Ialomiţa (1969–1975).

Distincţii: Medalia „Bărbăţie şi credinţă“; Medalia sovietică „Victoria“; „Medalia Muncii“; Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“ (1961); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1968).

DUMITRU S. DUMITRU

(n. 28 aug. 1941, com. Costeşti, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala tehnică de maiştri agricoli; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1967**; şef al Sectorului mecanic şi secretar al Comitetului de partid la I.A.S. Frumuşiţa, jud. Galaţi (1977–1989).

DUŞMAN GHERGHINA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

DUŢU ION

(n. 7 oct. 1942, Slobozia; d. 2000, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–1987).

Studii: Şcoala profesională din Câmpina (1958–1961); Şcoala de partid de un an, secţia U.T.C. (sept. 1966– 1967); liceul teoretic, curs

fără frecvență (1967); Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1972–în 1975); Institutul pentru Pregătirea Cadrelor și Problemele Conducerii Social-Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (iul. 1977); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1979).

Profesia de bază: sondor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; sondor (1961), sondor șef (1964–1966), secretar adjunct al Comitetului U.T.C. și membru al Comitetului de partid la Schela Câmpina; membru al C.C. al U.T.C. (din 1966); activist al Comitetului raional U.T.C. Câmpina (1967); secretar al Comitetului U.T.C. și membru al Comitetului de partid la Uzina „Victoria“ Florești (1967–1968); secretar al Comitetului orășenesc U.T.C. Câmpina (1968); secretar al Comitetului orășenesc U.T.C., membru al biroului Comitetului orășenesc de partid și membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Breaza (1968–1969); secretar al Comitetului orășenesc U.T.C. Urlați, membru al biroului Comitetului orășenesc de partid și membru al Comitetului județean U.T.C. Prahova (1969–18 nov. 1972); secretar al Comitetului orășenesc de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular și primar al orașului Breaza (18 nov. 1972–1 mai 1974); membru al Comitetului județean de partid Prahova (18 nov. 1972–1 mai 1974); instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (1 mai 1974–22 dec. 1989); șef de sector la Secția Gospodărie de Partid a C.C. al P.C.R. (până la 29 dec. 1978); membru al biroului Comisiei guvernamentale de coordonare și repartizare în producție a absolvenților instituțiilor de învățământ superior (1985–1989); secretar al organizației de bază la Secția Cadre și membru al Comitetului de partid al Aparatului C.C. al P.C.R. (1987–1989).

E

ECKENREITER IOSIF

(n. 10 nov. 1932, com. Turnişor, jud. Sibiu; d. 1990, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: germană.

Studii: şapte clase elementare (1939–1946); două clase profesionale (1946–1948); curs de partid de trei luni (1952); Şcoala de partid de un an (sept. 1958–sept. 1959); Facultatea de Ştiințe Politice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: fierar.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier din Sibiu, calificat fierar (din 1946); fierar la Uzinele „Independența“ din Sibiu (1949–1952); membru al U.T.M. (din 1952); stagiul militar (1952–1955); fierar la Uzinele „Independența“ din Sibiu (din 1955); **membru de partid din mai 1959**; redactor (din sept. 1959) şi şef al Secției de partid şi de stat (în 1961) la ziarul „Volkszeitung“ din Braşov; secretar al Comitetului județean de partid Sibiu (din 7 mart. 1978); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (din 15 mart. 1978); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu; membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1983).

ECOBESCU NICOLAE

(n. 26 mart. 1931, sat Bâlta, com. Runcu, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala de ucenici minieri; Şcoala medie tehnică de cărbune din Lupeni (1943–1946); Institutul de Mine din Petroşani (1950–1951); Facultatea de Relații Internaționale Bucureşti (1951–1955); aspirantura la Institutul de Relații Internaționale din Moscova, Secția Ştiințe Juridice (1955–1959); doctorat în ştiințe juridice la Moscova (în 1959).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: membru al Tineretului Progresist (din 1946); membru al U.T.M. (din 1948); **membru de partid din mai 1957**; consilier juridic Direcția organizații internaționale din Ministerul Afacerilor Externe (din

1959); expert, apoi consilier în delegațiile R.P.R. la sesiunile Adunării Generale a O.N.U. și la lucrările Comitetului celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva; șef al Oficiului tratate; reprezentant ad-interim al R.P.R. pe lângă Oficiul european al O.N.U. de la Geneva (din febr. 1963); consilier al Reprezentanței R.S.R. de pe lângă Oficiul european al O.N.U. de la Geneva (din 2 nov. 1965); ambasador și reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă O.N.U. și instituțiile specializate ale O.N.U. de la Geneva (24 mart. 1967–1 nov. 1969); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (din 1 nov. 1969); șef al Protocolului de Stat de pe lângă Consiliul de Stat al R.S.R. (până la 11 mai 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Elenă (din 2 iul. 1983).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1964), clasa I (10 apr. 1981); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a III-a (1969).

EISENBURGER EDUARD (ION)

(n. 4 apr. 1928, sat Tărpiu, com. Dumitra, jud. Bistrița-Năsăud; d. 1990, Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Institutul de Științe Economice și Planificare „V.I. Lenin" din București, curs fără frecvență (absolvit în 1951, examen de stat în 1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (1965); doctor în științe politice (1974).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: tehnician planificator la Consiliul popular regional Rodna și la Consiliul popular regional Baia Mare (1951–1952); membru al Uniunii Ziariștilor din R.P.R. (din 1952); redactor, secretar de redacție și președinte al Comitetului sindical la revista „Neuer Weg" (1952–1957); **membru de partid din 1957**; șef al Secției Construcții de Stat; participă la înființarea ziarului „Volkzeitung" din Brașov, denumit apoi revista „Karpaten Rundschau" (1957–1958); redactor-șef al revistei „Karpaten Rundschau" (1965–1989); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–1989); membru al Societății de Științe Politice din România (din 1969); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al F.U.S. (din 1969); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (în 1971); vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (din 25 mai 1974); membru al Grupului parlamentar de prietenie R.S.R.-R.F.G. (18 mart. 1975–1989); președinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Germană (din 1969–în 1980); membru al Comisiei ideologice a C.C. al P.C.R. (în 1973); membru al Comisiei de elaborare a Programului P.C.R. (în 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 16 Cisnădie, reg. Brașov (1965–1969), nr. 6 Rupea, jud. Brașov (1969–1975), nr. 8 Agnita, jud. Sibiu (1975–1980), nr. 6 Dumbrăveni, jud. Sibiu (1980–1985) și nr. 5 Brașov-Steagul Roșu, jud. Brașov (1985–1989); membru al Comisiei Constituționale a M.A.N. (din 21 aug. 1965); membru al Comitetului de conducere al Grupului român din Uniunea interparlamentară (1 apr. 1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a V-a (1966); „Medalia Muncii"; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei".

ENACHE MARIN

(n. 24 iul. 1934, com. Văcărești, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru

supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (8 oct. 1982–1985).

Studii: Facultatea muncitorească (1953–1955); Şcoala tehnică de maiştri (din 1955); Facultatea de Transporturi, Secţia Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (curs de doi ani).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. (1951); turnător în fontă (1952–1953); **membru de partid din 1958**; maistru la Întreprinderea „23 August" din Bucureşti (în 1959); locţiitor politic şi secretar al organizaţiei U.T.M. în armată (în 1959); secretar al organizaţiei de partid pe secţie (1962–1966) şi secretar al Comitetului de partid (1966–1972) la Întreprinderea „23 August" din Bucureşti; membru şi preşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (5 nov. 1962–6 oct. 1982); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 3 Bucureşti şi membru al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (până la 18 sept. 1976); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (în 1976); instructor pe lângă cabinetul secretarului general al C.C. al P.C.R. (din 18 sept. 1976); şef al Cancelariei C.C. al P.C.R. (în 1980); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (de la 4 oct. 1982); viceprim-ministru al Guvernului (17 nov. 1983–29 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Galaţi (din 29 sept. 1984); ministrul Industriei Metalurgice (16 dec. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Foişor, Bucureşti (1969–1975), nr. 2 Pantelimon, Bucureşti (1975–1980), nr. 3 Urziceni, jud. Ialomiţa (1980–1985) şi nr. 10, Corod, jud. Galaţi (1985–1989); secretar al Comisiei M.A.N. pentru industrie, construcţii şi transporturi (13 mart. 1969–1975); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (22 mart. 1975–1985); membru al Grupului parlamentarilor români pentru securitate şi cooperare în Europa (1 apr. 1980–1985); preşedinte al Comisiei M.A.N. pentru industrie şi activitatea economico-financiară (1 apr. 1985–13 dec. 1986).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (7 mai 1981); Ordinul „23 August" clasa a II-a (20 aug. 1984); Medalia „A 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă" (1984).

ENACHE PETRU

(n. 27 febr. 1934, com. Bozieni, jud. Neamţ; d. 17 aug. 1987)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–aug. 1987); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (mart. 1981–aug. 1987); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–aug. 1987).

Studii: şapte clase elementare (1940–1947); Şcoala profesională metalurgică din Roman (1949–1952); Şcoala de partid de un an din Iaşi (1954–1955); liceul de cultură generală (1962); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1959–1962); Facultatea de Ştiinţe Economice din Bucureşti.

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate şi funcţii: responsabil cu munca organizatorică la Comitetul U.T.M. pe şcoală (1950–1952); membru al U.T.M. (din 1950); activist la Comitetul raional U.T.M. Roman;

instructor, şef al Secţiei Şcoli şi pionieri şi şef al Secţiei organizaţii U.T.M. (1952); instructor în cadrul Secţiei şcoli medii şi pionieri (din sept. 1953); activist al Comitetului regional U.T.M. Iaşi (1953–1954); **membru de partid din febr. 1955**; asistent la Catedra de economie politică de la Şcoala de partid de un an din Iaşi (1955–febr. 1956); secretar al Comitetului regional U.T.M. Iaşi (din febr. 1956); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Iaşi (în 1962); prim-secretar al C.C. al U.T.M./U.T.C. (1 nov. 1963–dec. 1967); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Roman; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Neamţ (10 mai 1976–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Neamţ (7 mart. 1978–21 aug. 1979) şi Iaşi (28 aug. 1979–4 nov. 1980); vicepreşedinte al Consiliului de Stat (1 apr. 1980–aug. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 19 Schitu Duca, reg. Iaşi (1965–1969), nr. 3 Iaşi-Socola, jud. Iaşi (1980–1985) şi nr. 1 Tg. Jiu, jud. Gorj (1985–aug. 1987); membru al Comisiei Constituţionale a M.A.N. (din 21 aug. 1965); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1980–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), a II-a (1967), clasa I (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966); „Medalia Muncii“ (1966); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1974), clasa a III-a (1979); Medalia „A 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“ (1984).

ENACHE RADU

(n. 15 dec. 1940, Craiova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Energetică, Institutul Politehnic Bucureşti.

Profesia de bază: inginer electroenergetic.

Activitate şi funcţii: secretar al C.C. al U.T.C. (în mart. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Darabani, jud. Botoşani (1975–1980); secretar al M.A.N. (18 mart. 1975–1980).

ENĂCHESCU DAN

(n. 19 nov. 1930, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: şcoala primară (1937–1941); Liceul Teoretic „N. Bălcescu“ din Brăila (1941–1948); Universitatea Politică şi de Conducere; Facultatea de Medicină din Bucureşti, specialitatea pediatrie (1948–1954).

Profesia de bază: medic pediatru.

Activitate şi funcţii: medic consultant şi medic şef al raionului Iveşti (din dec. 1954); **membru de partid din iun. 1958**; asistent la Catedra de sănătate publică din cadrul I.M.F. Bucureşti (din sept. 1959); medic specialist (în 1960); medic primar (în 1965); şef de lucrări la I.M.F. Bucureşti (în 1965); instructor în cadrul Secţiei Sănătate a C.C. al P.C.R. (în 14 iun. 1967); activist al C.C. al P.C.R. (1967–1968); membru al Comitetului de partid al Facultăţii de Medicină din Bucureşti; ministrul Sănătăţii (5 iul. 1969–24 apr. 1972); preşedinte al Consiliului Sanitar Superior (din 11 oct. 1969); profesor universitar şi şef al Catedrei de Medicină Socială şi Biostatistică a I.M.F. Bucureşti (din iul. 1969); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (din 27 febr.

1974); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Elveţia (14 oct. 1975–13 sept. 1980); decan al Facultăţii de Medicină Generală, membru al Consiliului profesoral şi membru al Senatului universitar (în 1981); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971); Ordinul „Meritul Sanitar“ clasa I.

ENCULESCU EMIL

(n. 1944, Caracal, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Universitatea Politică şi de Conducere; Facultatea de Tehnologia Construcţiilor de Maşini.

Profesia de bază: inginer TCM.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1969**; director al Întreprinderii „Electroputere“ Craiova (în 1989).

ENE VERONICA-VALENTINA

(n. 26 dec. 1946, Oradea; d. 1998, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul teoretic (1960–1964); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iaşi (1964–1969); Institutul „B“, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1981).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: inginer stagiar şi şef al Laboratorului materii prime la Combinatul de Celuloză şi Hârtie Brăila (1969–1975); **membru de partid din 1972**; inginer principal la Serviciul tehnic la Centrala Industrială de Celuloză şi Hârtie din Brăila (1975–1982); instructor de specialitate al Consiliului judeţean pentru control muncitoresc al activităţii economice şi sociale Brăila (1982–iul. 1983); director al Cabinetului judeţean de organizare economico-socială din Brăila (iul. 1983–nov. 1984); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Brăila (în nov. 1984); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (în 1987); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid Brăila (în 1989).

ENICĂ-MOISESCU GHEORGHE

(n. 13 oct. 1936, com. Unirea, jud. Călăraşi; d. 1999, Constanţa)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Universitatea Politică şi de Conducere; Facultatea de Agronomie (1965); doctor în agronomie (1974).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960**; tehnician agronom (din 1958), cercetător (din 1965), şef de fermă, director tehnic şi inginer-şef la Staţiunea experimentală şi de producţie pentru culturi irigate din com. Valu lui Traian, jud. Constanţa; inginer-şef la C.U.A.S.C. din com. Castelu, jud. Constanţa (în 1983); director la I.A.S. din com. Mihail Kogălniceanu, jud. Constanţa (în mart. 1984); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Constanţa (în 1985); director al Trustului I.A.S. Constanţa (în ian. 1986); director general al Direcţiei Generale a Agriculturii (sept. 1986–1988); director general al Direcţiei generale judeţene pentru agricultură şi

vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (din 25 sept. 1986); secretar pentru probleme agricole al Comitetului județean de partid Constanța (1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

EREMIA COSTEL

(n. 22 apr. 1935, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agricultură, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu“ din Bucureşti (1954–1959); curs postuniversitar; Universitatea Politică şi de Conducere (1980).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: agronom la I.A.S. Bucşani, jud. Ilfov (1959–febr. 1963); **membru de partid din 1960**; inginer-şef la I.A.S. Mârşa, jud. Ilfov (febr. 1963–1967); tehnolog şef la I.A.S. Bucşani (1967–1968); instructor de specialitate la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice şi Sociale (1968–1981); instructor al Secției pentru Probleme din Agricultură a C.C. al P.C.R. (1981–1982); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Timiş (1982–1984); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, şef al Departamentului Agriculturii de Stat (29 martie 1984–14 mai 1985); membru al Consiliului Național al Agriculturii, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor (1984–1985); inspector general la Inspectoratul de Stat pentru Agricultură şi Industrie Alimentară (aug.-dec. 1985); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Brăila (1985–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Bârca, jud. Dolj (1985–1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a IV-a.

EREMIA NICOLAE

(n. 19 nov. 1930, com. Mihăiești, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul comercial din Râmnicu Vâlcea (din 1942); Facultatea de Finanțe-Credit din București (1953); Universitatea Politică și de Conducere (1975); curs de cinci luni organizat de Fondul Monetar Internațional (1975).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (în 1948); contabil la Consiliul Central al Sindicatelor, Secția gospodării anexe (în 1953); contabil la Comitetul Central al Sindicatelor Muncitorilor din Construcții (în 1955); revizor contabil la Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului Fundulea (în 1957); economist principal, apoi consilier al Direcției Valutare din Ministerul Finanțelor (1959–1967); consultant de specialitate, apoi expert, al Comisiei Guvernamentale de Colaborare și Cooperare Economică și Tehnică (din 1969); **membru de partid din 1969**; director adjunct al Direcției Relații Financiare Externe din Ministerul Finanțelor (în 1972); director adjunct al Direcției Valutare și Relații Financiare cu Străinătatea din Ministerul Finanțelor (în 1974); președinte al Băncii Române de Comerț Exterior (5 sept. 1981–26 aug. 1986); președinte al Consiliului de Administrație al Băncii Române de Comerț Exterior (din 7 sept. 1986); președinte al Băncii pentru Agricultură și Industria Alimentară (25 sept. 1986–17 mart. 1989); director adjunct al Sucursalei Sălaj a Băncii Naționale a României (în 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a ; „Medalia Muncii“ .

F

FAUR SABIN

(n. 7 mart. 1932, com. Baia de Criş, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Metalurgie; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (din 4 apr. 1977); director general al Centralei Industriale Siderurgice Hunedoara (1978–23 febr. 1983); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (23 febr.-1 dec. 1983); director general al Centralei Industriale Siderurgice Hunedoara (din dec. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Hunedoara, jud. Hunedoara (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

FAUR VIOREL

(n. 20 mart. 1938, Vulcan, jud. Hunedoara; d. 1994, Deva)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala de partid de un an (1962–1963); Facultatea de Filozofie, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; doctorand la Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (în 1989).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din sept. 1956**; lăcătuş mecanic de mină (din 1954) şi locțiitor al secretarului Comitetului U.T.M. (1955–1957) la Exploatarea Minieră Lupeni; secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Lupeni (1957–1959) şi Petroşani (1961–1962); instructor al Comitetului raional U.T.M. Sebeş (1963–1965) şi al C.C. al U.T.C. (1965–1966); şef al Comisiei tineret sătesc a C.C. al U.T.C. (1966–1967); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Hunedoara (febr. 1968–nov. 1973); membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (febr. 1968–1 mai 1974); instructor teritorial al Comitetului județean de partid Hunedoara (nov. 1973–1 mai 1974); instructor al Secției Organizatorice şi Cadre a C.C. al P.C.R. (1 mai 1974–25 iun. 1981); prim-secretar al Comitetului municipal de partid

Petroşani (25 iun. 1981–mai 1986); membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (1981–20 oct. 1989); membru al Consiliului popular al județului Hunedoara (din 1981); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Hunedoara (mai 1986–20 oct. 1989); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (21 oct.-22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

FAZEKÁȘ JÁNOȘ

(n. 15 febr.1926, Lupeni, jud. Hunedoara; d. 6 mart. 2004, Budapesta)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (19 apr. 1954–22 nov. 1984); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–22 mart. 1965); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (până la 1 dec. 1967); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (1 dec. 1967–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–21 mai 1982).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Gimnaziul şi Şcoala Normală din Odorhei (1941–1947); Şcoala de limbă maghiară a C.C. al P.M.R. (1948).

Profesia de bază: învățător.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de tâmplărie din Odorhei (1938–1941); secretar al organizației U.T.C. Odorhei; **membru de partid din febr. 1945**; instructor regional (1944–1947), instructor al C.C. (1947–1948) şi membru al C.C. al Tineretului Progresist; instructor al C.C. al U.T.M. (din 1948); membru al C.C. al U.T.M. (din 22 mart. 1949–1954); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.M.R. de Secțiile Construcții, Bunuri de Consum, Şcoli şi Gospodărie de Partid ale C.C. al P.M.R., de C.C. al U.T.M. şi de Direcția Politică din Ministerul Construcțiilor (7 oct. 1955–16 ian. 1956); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.M.R. de Secția Construcții şi Secția Bunuri de Consum ale C.C. al P.M.R. şi de Comisia pentru problemele naționalităților (din 16 ian. 1956); ministrul Industriei Alimentare (25 mart. 1961–20 aug. 1965); vicepreşedinte al Consiliului de Miniștri (21 aug. 1965–22 mart. 1975); ministrul Comerțului Interior (22 mart. 1974–29 mart. 1980); viceprim-ministru al Guvernului (22 mart. 1975–21 mai 1982); membru al Biroului executiv al Guvernului (14 mai 1975–29 mart. 1980); membru al biroului Comisiei pentru probleme organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă şi obşteşti a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); preşedinte al Consiliului de coordonare a producției de larg consum (28 apr. 1980–21 mai 1982).

Lucrări: *Partidul Comunist Român – luptător consecvent pentru frăția și prietenia, pentru egalitatea socială și națională a fiilor patriei: studii și articole*, București, Editura Politică, 1980.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Odorhei, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1957), Târgu Mureş, Regiunea Autonomă Maghiară (1957–1961), Turda, reg. Cluj (1961–1969), Miercurea Ciuc, jud. Harghita (1969–1980) și nr. 2 Oradea-Est, jud. Bihor (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1948), clasa I (1964); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1958); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1974), clasa I (1976); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“(1971).

FAZEKÁȘ LUDOVIC

(n. 17 mart. 1925, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–14 oct. 1966); membru al C.C. al P.C.R.

(14 oct. 1966–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–21 mai 1982).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala primară (1932–1937); Școala Profesională de Electricieni din Oradea (1940–1944); Școala de partid de șase luni de pe lângă Comitetul regional de partid Cluj (mart.-aug. 1950); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (sept. 1955–iul. 1956); liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (1960–1963); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București, curs fără frecvență.

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: băiat de prăvălie în Oradea (din nov. 1937); curier la un depozit de cereale din Oradea (până în apr. 1940); ucenic (apr. 1940–apr. 1944) și electrician (1945–mai 1946) la Atelierul de Instalații Electrice Oradea; paznic la Comitetul județean de partid Bihor (1944–1945); **membru de partid din mai 1945**; membru al biroului Comitetului județean U.T.C. Bihor (1945–1946); responsabil cu munca de tineret la Comitetul sindical metalo-chimie și la Comisia locală Oradea (mai 1946–oct. 1947); instructor al Comitetului județean de partid Bihor (oct. 1949–mart. 1950); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Oradea (sept. 1950–1953) și al Comitetului U.T.M. al Regiunii Autonomă Maghiară (1953–iul. 1954); secretar al C.C. al U.T.M. (iul. 1954–1955); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Oradea (1956–1959); secretar al Comitetului regional de partid Oradea (1959–sept. 1960); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Oradea (aug. 1963–7 nov. 1966); secretar al Comitetului regional de partid Crișana (din 7 nov. 1966); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (până la 19 nov. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (19 nov. 1968–16 oct. 1978); membru al Consiliului de Stat (22 mart. 1975–11 nov. 1978); membru (în nov. 1976) și membru al biroului (din 27 mart. 1980) Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R.; ministrul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (16 oct. 1978–29 mart. 1980); președinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (30 nov. 1979–21 mai 1982); viceprim-ministru al Guvernului (21 mai 1982–22 dec. 1989); președinte al Consiliului de coordonare a producției bunurilor de larg consum, aprovizionării și prestărilor de servicii pentru populație (30 aug. 1982–în oct. 1987); vicepreședinte al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (în 1987); membru al Comisiei centrale pentru sistematizarea teritoriului și a localităților, perfecționarea organizării și conducerii agriculturii (în 1988); membru al Comisiei centrale pentru organizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Oradea-Vest, reg. Oradea (1957–1969), Gheorgheni, jud. Harghita (1969–1975), Odorheiu Secuiesc, jud. Harghita (1975–1980), Vișeu, jud. Maramureș (1980–1985) și nr. 7 Moldova Nouă, jud. Caraș-Severin (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1959 și 1962); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1964), clasa a II-a (1974), clasa I (1986); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966); Ordinul „Meritul Agricol" clasa I (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1981).

FĂRCAȘ ANA (n. ISPAS)

(n. 15 iunie 1952, com. Cămărașu, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală din com. Cămărașu (1967); Școala profesională din Cluj a Ministerului Industriei Ușoare (1967–iun. 1970); liceul teoretic, curs seral (1974); Școala tehnică de maiștri a Grupului școlar din Cluj al Ministerului Industriei Ușoare (1975); Școala de partid de un an (1978–1979); studentă la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (în 1989).

Profesia de bază: maistru confecții încălțăminte.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1972**; confecționer (iul. 1970–1975), maistru (1975–1984) și șef de atelier (1984–1989) la Combinatul de pielărie și încălțăminte „Clujana“ din Cluj; membru al biroului organizației U.T.C. pe clasă (1968–1970); membru (1970–1971) și secretar (1971–1974) al biroului organizației U.T.C. pe combinat, organizator de grupă sindicală (1974–1977), secretar al biroului organizației de bază pe schimb (1977–1980), membru (1977–1980) și secretar (3 nov. 1984–1989) al Comitetului de partid la Combinatul de pielărie și încălțăminte „Clujana“; membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (1980–1985); membru al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Cluj (1980–1989); membru supleant al Comitetului județean de partid Cluj (din 7 nov. 1984).

FĂSUI ILIE

(n. 20 ian. 1924, com. Baia de Fier, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–apr. 1972).

Studii: patru clase de gimnaziu; Școala de subofițeri din Râmnicu-Vâlcea (1944); Curs de partid de 45 de zile (iun.-iul. 1947); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (oct. 1948–1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1956–iul. 1959); școala medie (în 1965); Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1946**; fochist la Uzina electrică a Pirotehniei Armatei din Valea Sadului (nov. 1942–mart. 1943); lăcătuș la Secția poduri (mart. 1945–iun. 1947) și secretar al celulei de partid (1946–iun. 1947) la Uzinele Reșița; instructor al Secției organizatorice (iul. 1947–oct. 1948) și responsabil al Secției cadre (1949–sept. 1950) la Comitetul județean de partid Caraș-Severin; responsabil al Secției cadre (sept. 1950–sept. 1951) și șef al Sectorului verificarea cadrelor (sept. 1951–iul. 1952) la Comitetul regional de partid Severin; prim-secretar al Comitetului raional de partid Ineu (iul. 1952–sept. 1956); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Timișoara (din iul. 1959); prim-secretar al Comitetului raional de partid Reșița (până în dec. 1960); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Reșița (dec. 1960–1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Timișoara (din oct. 1960); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin; director al Întreprinderii pentru industrializarea laptelui Timișoara.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Caransebeș, jud. Caraș-Severin (1969–6 aug. 1972).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1961); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

FĂTĂCEANU ION

(n. 27 ian. 1926, sat Păucea, com. Blăjel, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanică.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (8 sept. 1975–8 ian. 1979); director adjunct al Institutului de Cercetări Pielărie și Încălțăminte București (în 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); director al Institutului de Inginerie Tehnologică și Proiectare în Întreprinderile de Construcții de Mașini (1985–1989).

FEDER EVA (n. CETERAȘ)

(n. 2 nov. 1926, Cavnic, jud. Maramureș; d. 2002, Oradea)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 mart. 1983).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (1953–1956); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946**; asistent la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (sept. 1956–1957); prim-secretar al Comitetului raional de partid Oradea (1957–1958); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului regional de partid Oradea (din 1958); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Crișana (până la 16 sept. 1963); director al Întreprinderii Textile „Crișana" Oradea (1963–1970); șef al Catedrei „Conducerea activității economice și administrative de stat" la Școala interjudețeană de partid Oradea (din 1971); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (23 febr. 1977–22 ian. 1982); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (22 ian.-22 nov. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Nușfalău, reg. Crișana (1961–1965) și nr. 4 Tileagd, jud. Bihor (1980–1985); vicepreședinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a MAN (din 29 mart. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

FEJEȘ IULIU

(n. 31 mai 1940, Târgu Secuiesc, jud. Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: școala primară (1947–1954); Școala medie din Baia Mare (1954–1956); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj (1956–1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență (din 1963); doctorat; Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1954; **membru de partid din apr. 1960**; vicepreşedinte al Uniunii Asociațiilor Studenților din România (ian. 1961–în 1965); asistent la Facultatea de Mecanică (1961–1963) şi la Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Maşini (din 1963) ale Institutului Politehnic Bucureşti; membru supleant (1963–iul. 1968), membru (din iul. 1968) şi preşedinte al Biroului de Turism pentru Tineret (până la 26 dec. 1972) al C.C. al U.T.M./U.T.C.; vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Radioteleviziunii Române (25 ian. 1973–27 febr. 1974); director general adjunct şi membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (27 febr. 1974–10 dec. 1979); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid şi de stat a C.C. al P.C.R. (în nov. 1976); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1978); secretar al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (2 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor şi cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 20 dec. 1980, reales la 4 iul. 1985); şef de sector la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice şi Sociale (mai 1984–17 ian. 1987); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 30 ian. 1985, reales la 19 dec. 1988); membru al Consiliului Național al Științei şi Învățământului (din 31 dec. 1985); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (17 ian. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Mociu, reg. Cluj (1965–1969), Tg. Lăpuş, jud. Maramureş (1969–1975), Rupea, jud. Braşov (1975–1980), Huedin, jud. Cluj (1980–1985) şi nr. 10 Sânnicolau Mare, jud. Timiş (1985–1989); secretar al M.A.N. (din 13 mart. 1969); secretar al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internațională a M.A.N. (22 mart. 1975–29 mart. 1985); membru al Grupului parlamentarilor români pentru securitate şi cooperare în Europa (din 1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1967); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1971), clasa a II-a.

FERENCZ ANA (vezi MIRCEA-FERENCZ ANA)

FILIMON ANA (n. GOGÂȚĂ)

(n. 20 aug. 1943, com. Roșia de Secaş, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala generală din com. Roșia de Secaş (iun. 1957); Şcoala Profesională Textilă din Mediaş (sept. 1958–1960); liceul din Tălmaciu, jud. Sibiu, curs seral (1965); Facultatea de Ştiințe Politice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1972–1976); Curs postuniversitar de sociologie, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1988).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; filatoare (1960–1971) şi secretar al Comitetului U.T.C. (iun. 1966–1971) la Întreprinderea „Firul Roşu“ Tălmaciu; secretar al Comitetului comunal U.T.C. Tălmaciu (1971–1972); activist la Sectorul cadre al Comitetului județean de partid Sibiu (iun.-dec. 1976); secretar adjunct pentru probleme de propagandă al Comitetului comunal de partid Tălmaciu (dec. 1976–dec. 1978); secretar al Comitetului comunal de partid şi primar al comunei Tălmaciu (dec. 1978–mart. 1989); membru al Comitetului județean de partid Sibiu (din 1979); secretar al Comitetului orăşenesc

de partid și primar al orașului Tălmaciu (mart.-22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

FILIPAȘ CORNELIA

(n. 26 aug. 1926, com. Chiochiș, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–21 mai 1982); membru al Colegiului Central de Partid (23 mart. 1978–23 nov. 1979).

Studii: Școala primară din com. Lechința, jud. Bistrița-Năsăud (1933–1939); liceul industrial; Școala Centrală de Lectori „A.A. Jdanov" (oct. 1948–mart. 1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu"; Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de croitorie din București (1940–1944); a participat alături de Pavel Ștefan și Ronea Gheorghiu la răspândiri de manifeste și alte acțiuni comuniste (1941); membru al U.T.C. (1944); **membru de partid din oct. 1944**; membru al Comitetului județean U.T.C. Ilfov (din 1944); responsabil cu munca de tineret în unitățile S.T.B.; responsabil cultural al Comitetului sindical al S.T.B.; responsabil al resortului tineret al Comitetului de partid al Sectorului S.T.B.; membru al Comitetului de Inițiativă al U.T.C. (1947); instructor al Secției organizatorice a Comitetului județean U.T.C. Ilfov (1947); membru al biroului Comitetului județean U.T.C. Ilfov (1947); timp de o lună a condus o brigadă de reconstrucție în Albania (1947); instructor al Secției Organizatorice a C.C. al U.T.M. (din 21 mart. 1949); adjunct al șefului (câteva luni) și șef al Secției Învățământ (din 1949) a C.C. al U.T.M.; membru al biroului (30 mart. 1950–1959) și secretar (16 ian. 1953–1959) al C.C. al U.T.M.; director în Ministerul Învățământului și Culturii (1959–1976); secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (1976–1 apr. 1980); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); vicepreședinte al Consiliului Național și membru al Biroului executiv ale Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); membru al biroului Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); viceprim-ministru al Guvernului (1 apr. 1980–21 mai 1982); președinte al Consiliului de coordonare a activității de aprovizionare și prestări de servicii către populație (28 apr. 1980–21 mai 1982); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din industria ușoară (14 iun. 1982–11 apr. 1985); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Danemarca (din 18 apr. 1985) și Islanda (din sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Jibou, reg. Cluj (1952–1957) și nr. 1 Vaslui, jud. Vaslui (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1962); Ordinul „Meritul Cultural" clasa a IV-a (1968); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1979).

FILIPAȘ MAGDALINA (n. MARIAȘ)

(n. 16 dec. 1931, Baia Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–19 iun. 1973); membru al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Industrie Uşoară; doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954**; preşedinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din industria uşoară (în 1972–18 nov. 1975); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 28 mai 1974); director general al Centralei Industriale a Bumbacului Bucureşti (18 nov. 1975–27 oct. 1979); prim-adjunct al ministrului Industriei Uşoare (27 oct. 1979–30 aug. 1982); vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Preţuri (din 24 oct. 1979); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice şi relaţiilor internaţionale ale partidului şi statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); lector la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în 1982); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Filipine (din 31 dec. 1982); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Marghita, jud. Bihor (1980–1985); vicepreşedinte al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1966).

FÂNTÂNEANU AUREL

(n. 16 sept. 1945, com. Husnicioara, jud. Mehedinţi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: şcoala profesională; şcoala de maiştri; liceul; Cursul de partid de cinci luni.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1969**; secretar al Comitetului de partid (mart. 1987–22 dec. 1989) şi maistru la Întreprinderea Mecanică Timişoara.

FLITAN CONSTANTIN

(n. 26 nov. 1928, Novaci, jud. Gorj; d. 1990, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul Militar „D.A. Sturdza“ Craiova (1939–1946); Şcoala de Ofiţeri de Jandarmi Bucureşti (1946–oct. 1947, întreruptă); Facultatea de Drept, Universitatea din Bucureşti (1946–1950).

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: membru al Tineretului Sătesc (din 1947); secretar al organizaţiei Novaci a Tineretului Sătesc; jurist şi şef al Comisiei juridice a Confederaţiei Generale a Muncii (1950–oct. 1952); preparator cu o jumătate de normă (1950–oct. 1952), asistent (din oct. 1952), lector şi conferenţiar universitar (din 1954 cu o jumătate de normă) la Facultatea de Drept a Universităţii din Bucureşti; cercetător ştiinţific principal, specialitatea „drept muncitoresc“, la Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R. (1954–ian. 1963); **membru de partid din oct. 1960**; secretar I al Direcţiei organizaţii internaţionale (ian. 1963–1964) şi director al Direcţiei juridice şi a tratatelor (1964–27 febr. 1967) la Ministerul Afacerilor Externe; adjunct al ministrului Afacerilor Externe (27 febr. 1967–9 febr. 1968); ambasador extraordinar şi

plenipotențiar al R.S.R. în Franța (9 febr. 1968–29 mart. 1977); membru al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga (reales la 1 iul. 1970); ambasador în centrala Ministerului Afacerilor Externe, director al Direcției relații economice externe și organizații internaționale (în 1978–în 1981); președinte al Asociației Juriștilor din România (din 30 iun. 1978); membru al Colegiului Avocaților București; membru al colegiului de redacție al revistei „Justiția nouă".

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 28 Tei, București (1980–1985); secretar al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 1 apr. 1980); membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (din 1 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1964), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1969 și 1971).

FLOREA ELENA (n. IACOBESCU)

(n. 29 dec. 1936, com. Vișinești, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala medie tehnică de petrochimie și gaz metan; liceul; Universitatea Politică și de Conducere; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: tehnician petrochimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; secretar al Comitetului de partid al Combinatului pentru Articole Tehnice din Cauciuc Pitești (oct. 1979–în 1984); membru al Biroului executiv al Consiliului național al oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982).

FLOREA GHEORGHE

(n. 28 mart. 1933, sat Păușești-Otăsău, com. Păușești, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Gimnaziul unic din Govora (1945–1948); Liceul teoretic de băieți din Râmnicu Vâlcea (1948–1952); Facultatea de Tehnologia Țițeiului și Chimizarea Gazelor, Institutul de Petrol și Gaze București (1952–1957); Curs postuniversitar de ingineri economiști; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer tehnologia țițeiului.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; inginer tehnolog, șef de instalație și șef al Serviciului tehnic la Rafinăria petrolieră Dărmănești, jud. Bacău (1957–1967); șef al Secției reformare catalitică și șef al Serviciului tehnic la Rafinăria Pitești (1967–1971); inginer-șef de protecție și securitate la Grupul Industrial de Chimie Pitești (1971–1972); șef coordonator de secție și inginer-șef la Rafinăria Pitești (1972–1979); director adjunct tehnic și de producție la Combinatul Petrochimic Pitești (1979–sept. 1985); director general al Combinatului Industrial de Rafinării și Petrochimie Pitești (sept. 1985–oct. 1987); director al Rafinăriei Combinatului Petrochimic Pitești (nov. 1987–1989); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în aug. 1987).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

FLOREA IOAN (ION)

(n. 15 sept. 1935; com. Ceuașu de Câmpie, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Mecanică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (până la 23 mart. 1978); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (23 mart. 1978–24 sept. 1979); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (24 sept.-30 nov. 1979); ministru secretar de stat la Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (30 nov. 1979–1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); ministrul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (1 apr. 1980–20 sept. 1982); ministrul Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții (20 sept. 1982–26 nov. 1984); director al Combinatului de Prelucrare a Lemnului Râmnicu Vâlcea (din 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1981).

FLOREA IOSIF

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate și funcții: prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (27 sept.-22 dec. 1989).

FLOREA SOFRONIE

(n. 26 iun. 1938, com. Ștefănești, jud. Vâlcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"; Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: forjor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid și președinte al Consiliului județean Timiș al F.D.U.S. (iun. 1986–1989).

FLORESCU EMANOIL

(n. 27 iun. 1911, com. Godinești, jud. Gorj; d. 1995, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Construcții (1934–1939).

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1933); membru al Ajutorului Roșu (1934–1936); membru al Frontului Studențesc Democrat (1934–1938); inginer la Direcția studii a C.F.R. București și la Direcția Lucrări Speciale Târgu Jiu, șef de secție pe Șantierul Bumbești-Livezeni, inspector ajutor la Inspectoratul IV Lucrări Speciale și șef de serviciu la C.F.R. Petroșani (1939–1948); **membru de partid din dec. 1944**; director al Direcției educație profesională a C.F.R. București (1948); șef al Diviziei construcții a Comitetului de Stat

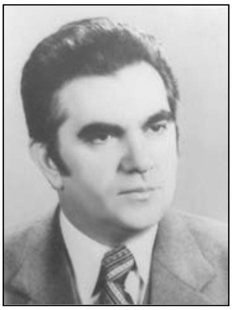
al Planificării (1948–6 apr. 1951); adjunct al ministrului Construcţiilor şi Industriei Materialelor de Construcţii (din 6 apr. 1951); membru al Comisiei Centrale de Revizie a C.C. al U.T.M. (din iul. 1954); vicepreşedinte şi prim-vicepreşedinte (până la 13 mai 1969) al Comitetului de Stat al Planificării; şef al Secţiei construcţii a Consiliului de Miniştri (din 13 mai 1969); consilier al Consiliului de Miniştri (până la 14 febr. 1973); inspector general de stat la Inspectoratul General de Stat pentru Directivare şi Control în Proiectarea şi Executarea Construcţiilor (din 14 febr. 1973) şi la Inspectoratul General de Stat pentru Investiţii şi Construcţii (până la 11 oct. 1976).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1965), clasa I (1966); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1958); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1968).

FLORESCU EUGEN

(n. 17 ian. 1935, Râmnicu Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Râmnicu Vâlcea (1947–1953); Facultatea de Filozofie, Secţia Ziaristică (1953–1959); doctorand la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate şi funcţii: membru al U.A.E.R. din 1948; secretar al Comitetului U.T.M. pe liceu; membru al biroului Comitetului U.T.M. pe an şi pe facultate (1953–1959); brigadier pe Şantierul de construcţii Oneşti (1959); tehnoredactor la Institutul de Studii Româno-Sovietice din Bucureşti (1959–ian. 1960); **membru de partid din apr. 1964**; redactor şi şef al Secţiei tineret muncitoresc (ian. 1960–1966), redactor-şef adjunct (1966–apr. 1970) şi redactor-şef (apr. 1970–9 febr. 1976) la „Scânteia tineretului“; redactor-şef al revistei „Tânărul leninist“ (din 1970); membru al Biroului C.C. al U.T.C. (1970–1975); şef al Secţiei viaţa de partid a ziarului „Scânteia“ (1976–13 dec. 1978); adjunct al şefului Secţiei Presă şi Radioteleviziune a C.C. al P.C.R. (13 dec. 1978–19 mai 1983); membru al Comisiei Centrale pentru Denumiri (din 7 dec. 1979); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activităţii politico-culturale şi de educaţie socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Timiş (19 mai 1983–20 mai 1988); membru al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 30 oct. 1987); instructor al C.C. al P.C.R. la Cabinetul Secretarului General (20 mai 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Bârca, jud. Dolj (1980–1985); membru al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (din 1 apr. 1980); vicepreşedinte al Grupului parlamentar român pentru securitate şi cooperare în Europa (din 1 apr. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

FLORESCU GHEORGHE

(n. 16 mart. 1911, com. Nana, jud. Călăraşi; d. 1975, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: trei clase industriale.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate și funcții: secretar general al Uniunii Sindicatelor (în febr. 1948); secretar general (în 1948) și prim-secretar (21 mart. 1949–22 aug. 1952) al C.C. al U.T.M.; membru al Consiliului general de conducere al A.R.L.U.S. (în nov. 1948); președinte al Frontului Național al Tineretului Democrat din România (din 17 mai 1948); membru al Consiliului Central al Frontului Democrat Popular (din 5 oct. 1950); adjunct al ministrului Agriculturii (14 iul. 1952–3 nov. 1953); președinte al Asociației Voluntarilor pentru Sprijinirea Apărării Patriei (până în mart. 1955); șef al Sectorului controale al Secției Gospodărie de Partid a C.C. al P.M.R. (din 19 mai 1958).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: București (1948–1952), Călărași, reg. București (1952–1957) și Sinaia, reg. Ploiești (1957–1961); chestor al Adunării Deputaților (din 9 dec. 1946).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949).

FLORESCU IOAN (ION)

(n. 8 aug. 1930, București; d. 1995, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. la P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul „Gheorghe Șincai“ din București (1941–1949); Școala de cadre de două luni a C.C. al U.T.M. din Vălenii de Munte (1948); Institutul de Finanțe și Economie din Rostov (1949–1953); aspirantura la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, Secția Economie Politică (sept. 1955–aug. 1959).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al Tineretului Progresist din 1945; responsabil organizatoric al Comitetului U.A.E.R. pe școală (1948); secretar al Comitetului U.A.E.R. București (1948–1949); instructor al Comitetului orășenesc U.T.M. București (1949); responsabil organizatoric și adjunct al secretarului Comitetului studenților români din Rostov (1949–1953); economist la Comisia de Stat a Planificării (1953); instructor al Secției Plan, Finanțe, Comerț a C.C. al P.M.R. (1953–1955); **membru de partid din oct. 1955**; instructor (aug. 1959–9 sept. 1965), adjunct al șefului Sectorului sindicate, comitete de femei (9 sept.-20 dec. 1965) și adjunct al șefului secției (20 dec. 1965–28 nov. 1966) la Secția Organizații de Masă a C.C. al P.M.R./P.C.R.; adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din 28 nov. 1966); consilier al secretarului general al P.C.R. (până la 21 oct. 1969); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); șef de secție la C.C. al P.C.R. (în 1971); adjunct al ministrului Comerțului Exterior (25 febr. 1972–18 apr. 1974); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (18 apr. 1974–24 dec. 1977); director general al Centralei pentru valorificarea cerealelor și producerea nutrețurilor combinate (1978–1982); director al Direcției pentru valorificarea, achiziționarea și conservarea cerealelor (1982–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1966); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1971).

FLORESCU MIHAIL (IANCU IACOBI)

(n. 28 ian. 1912, Roman, jud. Neamț; d. 25 febr. 2000)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–22 dec. 1989).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Liceul la Roman; Institutul de Chimie Industrială, Facultatea de Științe, Universitatea din București (1930–1934).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al Asociației Studenților Democrați (1930–1936); președinte al Asociației Generale a Studenților Evrei (din 1931); membru în Ajutorul Roșu (1932–1944); **membru de partid din 1934**; instructor al mai multor celule de partid din Universitatea din București (din 1937); membru al Biroului studențesc al P.C.dR. (din 1937); voluntar în Brigăzile Internaționale din Spania: observator la bateria „Tudor Vladimirescu“, comandant de companie și comisar de batalion (1938–1939); membru al Partidului Comunist Spaniol (1938–1939); internat în Franța în lagărele de la St. Cyprien, Gurs, Vernet (1939–oct. 1943); membru al Partidului Comunist Francez (1939–1944); membru al formațiunilor de partizani „Mișcarea Muncitorilor Emigranți“ din sudul Franței; comisar politic al unei grupe de partizani; membru al Statului Major al F.T.P. din regiunile Marsilia, Toulon și Nisa (din oct. 1943); colonel în rezervă (15 aug. 1945); șef al Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.C.R. (din 1945); publicist (din 1946); șef al Direcției Propagandă a Ministerului Apărării Naționale (până la 10 nov. 1947); secretar general al Ministerului Artelor și Informațiilor (10 nov. 1947–20 aug. 1948); chemat în cadrele active ale armatei cu grad de colonel (1 aug. 1948); general-maior (29 dec. 1948); șef al Direcției Superioare Politice a Armatei (21 febr. 1949–1 mart. 1951); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice și Industriei Chimice (1 mart. 1951–26 sept. 1952); ministrul Industriei Chimice (26 sept. 1952–19 mart. 1957); ministrul Industriei Petrolului și Chimiei (19 mart. 1957–21 aug. 1965); ministrul Industriei Chimice (21 aug.-25 oct. 1965); șef al Secției Economice a C.C. al P.C.R. (1967–15 ian. 1968); vicepreședinte (15 ian. 1968–17 sept. 1970) și membru (din 17 sept. 1970) al Consiliului Economic; ministrul Industriei Chimice (17 sept. 1970–1 apr. 1980); ministru secretar de stat și vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1 apr. 1980–1 ian. 1990); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Comitetului de conducere al Consiliului Silviculturii (13 aug. 1983); vicepreședinte al Consiliului Național al Științei și Învățământului (31 dec. 1985–22 dec. 1989); președinte al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor (în aug. 1987).

Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru al Academiei Oamenilor de Știință din România; membru al Societății Române de Chimie; membru al Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată.

Lucrări: *Industria chimică și petrolieră din România*, vol. I-II, 1970; *Industria chimică și petrochimică din România*, 1972; *Chimia și valențele ei în agricultură*, 1972; *Cibernetică*, 1981; *Competiția dintre materialele macromoleculare naturale și sintetice*, 1985; *Modelarea și stimularea asistate pe calculator în industria petrolieră*, 1986.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bihor (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect: Bihor (1948–1952), Băicoi, reg. Ploiești (1961–1965), Slatina, reg. Argeș (1965–1969), Potcoava, jud. Olt (1969–1975), Pitești, jud. Argeș (1975–1980), Curtea de Argeș, jud. Argeș (1980–1985) și nr. 7 Sascut, jud. Bacău (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru industrie, construcții și transporturi a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a, clasa I (1962); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1959), clasa I (1964, 1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948), clasa I (1958); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1949), clasa I (1981, 1984); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“(1971).

FLUCSĂ MARIA (n. DUDESCU)

(n. 13 sept. 1932, Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Bucureşti (1951–1956); Universitatea Politică şi de Conducere; Cursurile CEPECA; Cursuri postuniversitare la Facultatea Tehnico-Economică.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958**; inginer stagiar, şef de atelier, inginer tehnolog, şef de serviciu, şef de sector şi director la Întreprinderea „Suveica“ Bucureşti (1956–1969); director general al Combinatului de Bumbac nr. 2 Bucureşti (1969–1971) şi al Centralei Industriale a Bumbacului Bucureşti (1971–18 nov. 1975); membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1975); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (din 1975); director al Întreprinderii „Suveica“ Bucureşti (18 nov. 1975–20 dec. 1977); adjunct al ministrului Comerţului Interior (20 dec. 1977–17 mart. 1984); membru al biroului Consiliului Naţional al Femeilor (1979–în 1987); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (din 1979); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 22 dec. 1983); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Gospodăririi Fondurilor Fixe (17 mart.-6 nov. 1984); prim-adjunct al ministrului Industriei Uşoare (6 nov. 1984–14 sept. 1987); ministrul Industriei Uşoare (14 sept. 1987–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Consiliului de coordonare a activităţii din ramura chimie, petrochimie şi industrie uşoară (12 sept. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Haţeg, jud. Hunedoara (1980–1985) şi nr. 6 Ineu, jud. Arad (1985–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

FLUTURE PETRE

(n. 12 iun. 1936, com. Filipeştii de Pădure, jud. Prahova; d. 1996, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Medie Tehnică de Mecanică din Ploieşti (1954); Facultatea de Electrotehnică, Institutul de Mine din Bucureşti (1956–1957); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1957–1961); Universitatea Politică şi de Conducere, Secţia Filozofie (din 1963); doctorand la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: educator la şcolile profesionale „Quadrant“ şi „7 Noiembrie“ din Bucureşti (1954–1956); dispecer, inginer tehnolog, şef de atelier, şef de secţie şi şef de serviciu la Întreprinderea „Tehnometal“ Bucureşti (1961–1966); **membru de partid din 1963**; secretar pentru probleme economice

al Comitetului U.T.M./U.T.C. al Sectorului 8 Bucureşti (apr. 1963–1966); instructor de specialitate al Consiliului de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale al Sectorului 8 Bucureşti (1966–1970) şi al Consiliului municipal de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale Bucureşti (1970–aug. 1973); membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 8 Bucureşti (1970–1973); director al Întreprinderii Mecanice de Utilaj Chimic Bucureşti (aug. 1973–nov. 1978); membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 5 Bucureşti (din 1977); director al Întreprinderii „Vulcan“ Bucureşti (nov. 1978–2 mart. 1983); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizaţiilor de masă şi obşteşti a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti (2 mart. 1983–29 iul. 1985); preşedinte al Consiliului municipal de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale Bucureşti (din 1983); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 22 dec. 1983); adjunct al ministrului Industriei de Utilaj Greu (29 iul. 1985–1 oct. 1987); ministrul Energiei Electrice (1 oct. 1987–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Consiliului de coordonare a activităţii din ramurile mine, petrol, geologie, energie electrică şi termică (din oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Târgu Jiu, jud. Gorj (15 nov. 1987–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a, clasa a IV-a.

FOCŞĂNEANU DUMITRU

(n. 13 aug. 1904, com. Bărgăoani, jud. Neamţ; d. 1989, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate şi funcţii: învăţător la Şcoala primară din com. Periş, jud. Ilfov (până la 23 iun. 1945); inspector general pentru învăţământul primar (din 23 iun. 1945); director general al Direcţiei generale a personalului, învăţământului minier şi administraţiei din Administraţia centrală a Ministerului Minelor şi Petrolului (din 20 apr. 1948).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Prahova (1946–1948).

FODOR FRANCISC

(n. 16 sept. 1926, sat Chileni, com. Suseni, jud. Harghita; d. 2000, Târgu Mureş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Medicină.

Profesia de bază: medic.

Activitate şi funcţii: profesor universitar şi decan la Institutul de Medicină şi Farmacie din Târgu Mureş (în 1980); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 9 mai 1980); medic la Clinica de Oftalmologie din Târgu Mureş.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Râciu, jud. Mureş (1980–1985); secretar al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

FOLEA IOAN

(n. 24 aug. 1930, Bucureşti; d. 1999, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Geologie, Institutul de Mine din București (1949–1954); doctor în științe sociale (1979).

Profesia de bază: inginer geolog.

Activitate și funcții: inginer geolog la Direcția generală a minelor metalifere neferoase din Ministerul Industriei Metalurgice (1954–1955) și la Direcția geologică din Ministerul Minelor (1955–1958); **membru de partid din 1958**; șef al Serviciului geologic din Departamentul minelor neferoase din Direcția aur a Ministerului de Interne (1958–1961); geolog consilier la Oficiul geologic din Ministerul Minelor și Energiei Electrice (1961–1962); geolog-șef la Trustul de Prospecțiuni și Explorări Miniere București (1962); instructor al Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (1962–6 nov. 1964); inspector general la Corpul de control al ministrului Minelor și Energiei Electrice (6 nov. 1964–1965); director tehnic al Direcției Generale de Prospecțiuni și Explorări Miniere (1965–1970); director general adjunct (1970–mart. 1978) și director general (mart. 1978–7 sept. 1981) al Direcției generale geologice din Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei; ministrul Geologiei (7 sept. 1981–22 iun. 1986); membru al Consiliului Central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); ministrul Minelor, Petrolului și Geologiei (22 iun. 1986–4 sept. 1987); șef al Centralei Departament a Geologiei, cu rang de ministru secretar de stat, la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (4 sept. 1987–22 dec. 1989); ministrul Geologiei (2 ian.-28 iun. 1990).

Lucrări: *Economie geologică minieră* (colaborator), București, Editura Tehnică, 1971.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Borșa, jud. Maramureș (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a.

FORIȘ IOAN (ION)

(n. 3 apr. 1932, Satu Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Satu Mare (1943–1947); Școala Medie Tehnică de Produse Finite din Lemn Satu Mare (1947–1951); Școala de partid de un an (1962–1963); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1971); doctorat în științe economice la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (iul. 1979).

Profesia de bază: tehnician produse din lemn.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe an la școala medie tehnică (1947–1951); activist extrabugetar al Comitetului orășenesc U.T.M. Satu Mare (1947–1951); referent tehnic la Secția întreținere a C.F.R. Baia Mare (1951); instructor cu probleme A.V.S.A.P. la Comisariatul Militar Satu Mare (1953–1954); tehnician auto și șef al Serviciului tehnic la Întreprinderea de Transport Auto Maramureș, Autobaza Satu Mare (1954–1957); **membru de partid din mart. 1956**; șef al Serviciului tehnic și membru al biroului organizației de bază la Întreprinderea de Reparații Auto Satu Mare (1957–1962); membru al Comisiei economice a Comitetului orășenesc de partid Satu Mare (1957–1962); instructor al Comitetului orășenesc de partid Satu Mare (1962) și al Comitetului regional de partid Maramureș (1963); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului orășenesc de partid Satu Mare (din 1963); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Satu Mare (în 1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și membru al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (febr. 1968–1970); secretar pentru

probleme organizatorice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (1970–31 aug. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (31 aug. 1971–20 iun. 1972); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Satu Mare (20 iun. 1972–iun. 1975); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (iun. 1975–21 dec. 1984); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului național al oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982–1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (21 dec. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Negrești-Oaș, jud. Satu Mare (1975–1980), Carei, jud. Satu Mare (1980–1985) și nr. 3 Mănăstirea, jud. Călărași (1985–1989); secretar al M.A.N. (11 nov. 1978–29 mart. 1985); secretar al Comisiei de validare a M.A.N. (22 mart. 1975–11 nov. 1978); secretar al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1974).

FRĂȚILĂ ION

(n. 16 sept. 1939, Fieni, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională din Fieni, continuată la Filipeștii de Pădure (1954–1957); Liceul din Filipeștii de Pădure (1957–1961); Școala de partid de un pentru cadrele U.T.C. București (sept. 1964–iun. 1965); Facultatea de Științe Politice și Administrative, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1969–1973).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1961**; lăcătuș mecanic (1957–1962) și secretar al organizației U.T.M. (1962–1964) la Exploatarea Minieră Filipeștii de Pădure; membru al Comitetului raional U.T.M. Câmpina (din 1962); membru al Comitetului regional U.T.M. Ploiești (din 1962); șef al Comisiei de propagandă a Comitetului regional U.T.C. Ploiești (iun. 1965–nov. 1966); prim-secretar al Comitetului raional U.T.C. Târgoviște (nov. 1966–febr. 1968); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean U.T.C. Dâmbovița (febr. 1968–1969); instructor al Comitetului județean de partid Dâmbovița (din 1973); șef de catedră la Cabinetul județean de partid Prahova (până la 10 nov. 1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Târgoviște (10 nov. 1974–18 oct. 1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Târgoviște (18 oct. 1977–oct. 1979); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1979–24 mai 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (24 mai 1982–28 nov. 1987) și Prahova (28 nov. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Puești, jud. Vaslui (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

FRUNTELATĂ NICOLAE-DAN

(n. 10 oct. 1946, com. Bălăcița, jud. Mehedinți)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala generală din com. Bălăciţa (1953–1960); Liceul Teoretic „Traian“ din Turnu Severin (1960–1964); Facultatea de Limba şi Literatura Română, Universitatea din Bucureşti (1964–1968); Universitatea Politică şi de Conducere (1980).

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: membru al Comitetului U.T.M. din liceu (1962–1964); membru al Comitetului U.T.M./U.T.C. din facultate (1964–1968); **membru de partid din 1968**; secretar al organizaţiei U.T.C. pe an de facultate (1968–1969); redactor (1969–1972), secretar general de redacţie (1972–19 mart. 1974) şi redactor-şef (19 mart. 1974–9 febr. 1976) la „Viaţa studenţească“; membru al Comitetului executiv al Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România (1973–1975); membru al Biroului C.C. al U.T.C. (1975–1980); redactor-şef la „Scânteia tineretului“ (9 febr. 1976–mart. 1980); redactor-şef al revistei „Luceafărul“ (ian. 1980–1989); membru al Uniunii Scriitorilor; membru al Comitetului de partid al Sectorului 1 Bucureşti (1985–22 dec. 1989); membru supleant al biroului Comitetului de partid din presă şi edituri (în 1988).

Volume: *Puterea sunetului*, Craiova, Editura „Scrisul Românesc“, 1977; *Lumea, ziua şi noaptea*, Bucureşti, Editura Sport-Turism, 1983; *Viaţa în limba română*, Bucureşti, vol. I-II, Editura Militară, 1982–1988; *Sud, până la capăt*, Bucureşti, Editura Eminescu, 1985; *Războiul mondial de catifea*, Bucureşti, Editura Eminescu, 1995.

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a.

FUIOREA DUMITRU

(n. 14 ian. 1930, com. Peştişani, Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Liceul Teoretic „Tudor Vladimirescu“ din Târgu Jiu (1941–1949); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1949–1951); Facultatea de Construcţii de Maşini şi Instalaţii Navale din Leningrad (1951–1956); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer construcţii navale.

Activitate şi funcţii: membru al Tineretului Sătesc (din 1946); membru al U.A.E.R.; secretar şi preşedinte al organizaţiei pe şcoală a U.A.E.R.; organizator de grupă U.T.M. la facultate (1949–1951); secretar al organizaţiei U.T.M. şi instructor al Comitetului orăşenesc al studenţilor români din Leningrad; **membru de partid din mai 1958**; inginer dispecer (din 1956), inginer la Serviciul producţie (până în 1959) şi şef de serviciu (1959–ian. 1960) la Şantierul Naval Constanţa; şef al Comisiei economice a Comitetului orăşenesc de partid Constanţa (ian. 1960–mai 1961); inginer-şef (din mai 1961), director (în 1972–8 dec. 1981) şi inginer la Secţia proiectare (din 1982) la Şantierul Naval Constanţa; şef al filialei judeţene Constanţa a Institutului de Cercetări şi Proiectări Navale; membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Dobrogea (din ian. 1962); membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Constanţa (în 1972); membru al Asociaţiei de prietenie România-Marea Britanie (în 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Constanţa-Est, jud. Constanţa (1980–1985); membru al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

FULGER CORNEL

(n. 19 oct. 1924, sat Pietrari, com. Bărbuleţu, jud. Dâmboviţa; d. 1983, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: șapte clase primare; patru clase la Școala de ucenici electricieni; Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1949–1950); liceul industrial; Școala Superioară de Partid a C.C. al P.C.U.S. (oct. 1963–1965).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din dec. 1944; **membru de partid din iul. 1945**; ucenic (sept. 1940–iul. 1944) și electrician (1944–1948) la Atelierul electric „Concordia“ din Câmpina; instructor al Comitetului județean de partid Prahova (până în iul. 1949) și al Secției Industrie Grea a C.C. al P.M.R. (1950–1951); organizator de partid al C.C. al P.M.R. pe Șantierul Hidrocentralei „V.I. Lenin“ Bicaz (1951–iul. 1954); prim-secretar al C.C. al U.T.M. (iul. 1954–19 iun. 1956); șef al Secției Construcții a C.C. al P.M.R. (2 iul.-12 nov. 1956); prim-secretar al Comitetului regional de partid Craiova (12 nov. 1956–în 1959); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice (până la 7 sept. 1962) și secretar pentru probleme organizatorice (7 sept. 1962–16 sept. 1963) al Comitetului orășenesc de partid București; președinte al Comitetului de stat pentru îndrumarea și controlul organelor locale ale administrației de stat (30 dec. 1965–13 dec. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Brazda lui Novac, reg. Craiova (1957–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

FÜLÖP CAROL

(n. 9 iun. 1930, com. Săcălășeni, jud. Maramureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala medie din Baia Mare (1949); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic București (1949–1955); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: șef de serviciu și secretar al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea comunală nr. 1 Baia Mare (1955–1958); inginer-șef și șef al Subcentrului tehnic la Centrul Tehnic de Întreținere în Telecomunicații Satu Mare (1958–1968); **membru de partid din 1962**; șef al Serviciului tehnic al Direcției județene P.T.T.R. Satu Mare (1968–1969); secretar al Comitetului municipal de partid Satu Mare (1969–19 sept. 1974); director al Întreprinderii de Mașini Casnice Emailate „23 August“ Satu Mare (19 sept. 1974–dec. 1977); membru al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (1974–22 dec. 1989); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (dec. 1977–22 dec. 1989); președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Satu Mare (în 1981); vicepreședinte al Consiliului județean al oamenilor muncii Satu Mare (în 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ardud, jud. Satu Mare (1975–1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 3 nov. 1978).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

FUNK ȘTEFANIA

(n. 17 apr. 1925, com. Tormac, jud. Timiș; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naționalitatea: germană.
Studii: Liceul „Notre Dame“ din Timişoara; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Şcoala de partid de un an (1957–1958); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1961–1964); Facultatea de Istorie (1964).
Profesia de bază: profesor.
Activitate și funcții: **membru de partid din 30 iun. 1945**; învățătoare la Şcoala elementară din com. Bucova, jud. Caraş-Severin (1945–dec. 1949); inspector şcolar al Secției învățământ a Comitetului județean provizoriu de partid Timiş (dec. 1949–1952); director al Şcolii elementare germane din Timişoara (1952–1953); activist al Comitetului sindical regional al învățătorilor din Banat (1953–dec. 1955) şi al Secției știință, învățământ, artă şi cultură a Comitetului regional de partid Timişoara (dec. 1955–1957 şi 1958–1964); membru al Sfatului popular regional Banat (1960–1965); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular regional Banat (din 1965); membru al Comitetului regional de partid Banat (1960–1968); vicepreşedinte al Comitetului regional al femeilor Banat (1964–1967); activist cu probleme sociale şi membru al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Timiş (febr. 1968–în 1975); membru al Consiliului Național al F.U.S. (din 24 mai 1974).

FURDUI PETRU

(n. 29 oct. 1921, Lupeni, jud. Hunedoara; d. 1991, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: şapte clase primare; cursul de maiştri mineri (1947); Curs de partid de o lună (1949); liceul; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1955–1958).
Profesia de bază: maistru miner.
Activitate și funcții: ucenic la un atelier de croitorie din Lupeni (1935–1940); muncitor necalificat, vagonetar, ajutor de miner (1940–1944), miner şi secretar al celulei de partid (1946–1949) la Mina Lupeni; **membru de partid din 1946**; instructor al Comitetului județean de partid Hunedoara (din 1949); secretar pentru probleme de industrie al Comitetului regional de partid Hunedoara (până în 1952); organizator al C.C. al P.M.R. (din 1952); prim-secretar al Comitetului raional de partid Petroşani (până în 1955) şi al Comitetului regional de partid Hunedoara (dec. 1958–1963); preşedinte al Comitetului central al Sindicatului muncitorilor mineri (din 1957); preşedinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din întreprinderile miniere şi de energie electrică (1963–1971); preşedinte al Uniunii Sindicatelor din ramurile mine, petrol, geologie şi energie electrică (1971–în 1975); membru al Consiliului executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. (în 1975).
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Haţeg, reg. Hunedoara (1952–1957) şi Lupeni, reg. Hunedoara (1961–1965).
Distincții: Ordinul „Drapelul Roşu“ clasa a II-a al R.D.P. Coreea; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ (1964).

FÜŞTÖŞ EMERIC

(n. 22 sept. 1934, com. Brateş, jud. Covasna)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naționalitatea: maghiară.
Studii: Şcoala Medie Textilă din Sfântu Gheorghe (1949–1953); Şcoala de ofițeri de infanterie Sfântu Gheorghe (ian. 1955–apr. 1956); Şcoala de partid de şase luni în limba maghiară din Târgu Mureş

(apr.-sept. 1958); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1959–1962); Facultatea de Economie Politică, Academia de Studii Economice București, curs fără frecvență (1967); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician textilist.

Activitate și funcții: tehnician la Fabrica de Postav Buhuşi (din 1953); **membru de partid din 1956**; ajutor de maistru la Uzinele Textile „Oltul“ Sfântu Gheorghe (până în nov. 1954 şi apr. 1956–apr. 1958); instructor teritorial (sept.-dec. 1958) şi secretar (dec. 1958–sept. 1959) al Comitetului raional U.T.M. Sfântu Gheorghe; instructor al Secției Economice (1962–1964) şi instructor teritorial (1964–mart. 1968) al C.C. al U.T.M.; locțiitor al secretarului Comitetului de partid la C.C. al U.T.M./U.T.C.; prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. şi membru al biroului Comitetului județean de partid Covasna (mart. 1968–1972); preşedinte al Colegiului județean de partid Covasna (din 1972); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid, preşedinte al U.J.C.A.P. şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna (1977–1 iun. 1988).

G

GABRIAN VALER

(n. 4 iun. 1926, sat Negreni, com. Ciucea, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Gimnaziul teoretic din Huedin (1945–1946); Liceul teoretic din Cluj (1950); Institutul de Mine din Timişoara (1950–1951); Facultatea pentru Exploatări de Zăcăminte Miniere, Institutului Minier din Dnepropetrovsk, U.R.S.S. (din 1951); doctorat la Institutul Minier din Dnepropetrovsk (1956); doctorat la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1964).

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate şi funcţii: membru al U.A.E.R. (din 1948); responsabil cu învăţământul profesional în Comitetul studenţilor români din Institutul Minier din Dnepropetrovsk; **membru de partid din sept. 1955**; inginer stagiar, maistru principal, ajutor al şefului de sector şi şef de sector la Întreprinderea Minieră „Josya Bela" din Baia Sprie (1956–1958); asistent la Catedra de construcţie economică a Şcolii Superioare de Partid „Ştefan Gheorghiu" (din oct. 1959); adjunct al şefului Comisiei economice a Comitetului regional de partid Baia Mare (iul. 1958–iun. 1959 şi iul. 1964–oct. 1965); membru al Comitetului regional de partid Maramureş (din iun. 1965); director general al Centralei Industriale de Metalurgie Neferoasă şi Metale Rare din Baia Mare (din oct. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 15 Ocna Şugatag, reg. Maramureş (1965–1969), nr 2 Baia Mare-Sud, jud. Maramureş (1969–1975) şi nr. 5 Cavnic, jud. Maramureş (1975–1980); membru al Comisiei M.A.N. pentru industrie şi activitatea economico-financiară (9 iul. 1977–1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

GAFIŢEANU (GAFIŢANU) MIHAI

(n. 16 sept. 1934, Iaşi)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Iaşi.

Profesia de bază: inginer.

Activitate şi funcţii: profesor universitar, prorector şi rector (în mart. 1975) la Institutul Politehnic Iaşi; membru al Consiliului Naţional

pentru Ştiinţă şi Tehnică (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 22 mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Belceşti, jud. Iaşi (1975–1980); membru al Comisiei M.A.N. pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură (18 mart. 1975–1980).

GAGU ALEXANDRU

(n. 25 dec. 1938, Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Iaşi (1961); Institutul „B“, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1976).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: strungar la Centrul Mecanic din Brăila (1956); **membru de partid din 1957**; mecanic la Direcţia Regională de Navigaţie Civilă din Galaţi şi portul Brăila (1960); controlor vamal la Vama Brăila (1961); inginer mecanic (1967); instructor de specialitate la Comisia economică a Comitetului municipal de partid Brăila (în 1969); secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii de Utilaj Greu „Progresul“ Brăila (1970); şef de secţie (1971), inginer-şef (1981) şi director (din oct 1983) la Întreprinderea de Utilaj Greu „Progresul“ din Brăila; membru al biroului Comitetului judeţean de partid Brăila (1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Brăila-Nord, jud. Brăila (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a IV-a.

GAL IONEL

(n. 28 febr. 1928, Braşov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: curs de propagandişti (1946); Şcoala Politică Militară de Ofiţeri din Ineu (din ian. 1950); Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov“ (sept. 1952–1955); curs de perfecţionare de pe lângă C.C. al P.M.R.; Facultatea de Drept.

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: ucenic la Întreprinderea „Strungul“ din Braşov, calificat lăcătuş (1943–1946); membru al Tineretului Progresist (în 1946); **membru de partid din apr. 1946**; agitator în campania electorală din nov. 1946; pontator la Întreprinderea „Strungul“ din Braşov (1946–nov. 1949); membru al Comitetului U.T.C. pe uzină şi membru în biroul celulei de partid (1947); secretar al Comitetului sindical pe uzină (1947–1948); educator politic la Şcoala de ucenici a uzinei (1948–nov. 1949); asistent la Cursul de partid de trei luni de pe lângă Comitetul regional de partid Braşov; instructor şi şef de birou în aparatul politic al Direcţiei Regionale M.A.I. Braşov, cu grad de sublocotenent (mai-sept. 1952); instructor cu problemele controlului muncii de partid în M.A.I. la Secţia Administrativă a C.C. al P.M.R. (oct. 1955–sept. 1958); instructor pentru problemele cadrelor M.A.I. (sept. 1958–26 dec. 1962), şef al Sectorului evidenţa cadrelor (26 dec. 1962–apr. 1965) şi adjunct al şefului secţiei (apr. 1965–28 nov. 1966) la Secţia Cadre a C.C. al P.M.R./P.C.R.; adjunct al şefului Secţiei pentru Controlul Muncii la M.F.A., M.A.I., C.S.S. şi Justiţie a C.C. al P.M.R. şi şef al Sectorului M.A.I. (28 nov. 1966–19 aug. 1969); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (din 29 mai 1971); membru al Consiliului Sanitar Superior (în oct. 1969); ministru adjunct la

M.A.I. (19 aug. 1969–1 mai 1974); şef al Direcţiei Generale a Arhivelor Statului (din 1 mai 1974).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1961); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV -a (1966); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1971).

GALPAL SUSANA

(n. 21 apr. 1930, com. Secuieni, jud. Harghita)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: curs de sindicat de trei luni la Cluj (1951); Şcoala de partid de un an din Târgu Mureş (1955); Cursul de propagandişti de un an de pe lângă Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1960); Facultatea de Filologie, Institutul Pedagogic de trei ani din Târgu Mureş.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: delegat la Festivalul Mondial al Tineretului de la Budapesta (1949); învăţătoare la Şcoala elementară nr. 4 din Tg. Mureş (1950); activist la Sindicatul pedagogic din Tg. Mureş (1951); lector la Şcoala de instructori de pionieri din Cristurul Secuiesc, jud. Harghita (1952); **membru de partid din 1953**; învăţătoare la Liceul de fete nr. 4 (1954); instructor cu probleme de instrucţie şi propagandă şi agitaţie la Comitetul orăşenesc de partid Tg. Mureş (1955–1957); consultant la Comitetul regional de partid Mureş-Autonomă Mahiară (1960); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Mureş-Autonomă Maghiară (1965); director al Întreprinderii Cinematografice a judeţului Mureş (1973); preşedinte al Comitetului judeţean al femeilor Mureş (1973–1979) şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Mureş; vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Femeilor (1978–1985); secretar pentru problemele sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mureş (aug. 1979–1988); membru al Comisiei Naţionale de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 4 Bălăuşeri, jud. Mureş (1969–1975), nr. 7 Sovata, jud. Mureş (1975–1980) şi nr. 7 Râciu, jud. Mureş (1985–1989); vicepreşedinte al Comisiei de validare a M.A.N. (1975–1980); membru al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare şi administraţia de stat (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

GANEA NICOLAE

(n. 8 mai 1934, sat Valea Roşie, com. Mitreni, jud. Călăraşi)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: electrician.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955**; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 5 Bucureşti (până la 10 oct. 1978); membru al biroului Comitetului municipal de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti (10 oct. 1978–4 oct. 1982); membru în Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); preşedinte al Consiliului judeţean al sindicatelor Gorj; membru în biroul Comitetului judeţean de partid Gorj (în 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 33 Pantelimon, Bucureşti (1980–1985).

GAVRILĂ ELENA

(n. 30 nov. 1940, Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala tehnică de maiştri.

Profesia de bază: ţesătoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958**; maistru ţesător şi secretar al biroului organizaţiei de bază de partid la Întreprinderea de Stofe „Carpatex“ Braşov (1979–1989).

GAVRILESCU NICOLAE

(7 ian. 1927, com. Mătăsaru, jud. Dâmboviţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. (patru clase); curs de pedagogi la Bucureşti (aug. 1947); cursul de gazetari de trei luni de pe lângă Secţia de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. (iul.-aug. 1949); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă; Facultatea de Economie a Industriei; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (din aug. 1958).

Profesia de bază: electrician.

Activitate şi funcţii: ucenic la Atelierele C.F.R. Timişoara, obţine calificarea de electrician (din 1941); membru al Tineretului Progresist (din 1944); **membru de partid din mart. 1946**; activist la resortul tineret al Comitetului judeţean Timiş-Torontal al Frontului Plugarilor (din dec. 1946); pedagog la Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. de la Timişoara şi Păltiniş (1947–1948); corespondent voluntar şi redactor (din apr. 1949) la ziarul „Luptătorul bănăţean“, organ al Comitetului judeţean de partid Timiş; responsabil cu problemele sportive al Comitetului judeţean U.T.M. Timiş; instructor la Sectorul presă (oct. 1949–1952), şef de sector (1952–1954), şef al Sectorului radio (1954–1955) şi şef al Sectorului presă centrală din cadrul Secţiei Propagandă şi Agitaţie al C.C. al P.M.R.; instructor teritorial al C.C. al P.M.R. pentru regiunea Cluj (până în iun. 1956); instructor al Direcţiei de Propagandă şi Cultură a C.C. al P.M.R. (până la 2 aug. 1958); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Sibiu (febr.-10 dec. 1968); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean provizoriu Sibiu (febr. 1968–8 ian. 1969); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 9 mart. 1971); secretar al U.G.S.R. (în 1971); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.P. Chineză (4 ian. 1972–6 iul. 1978) şi în Birmania (27 ian. 1977–7 mai 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Gorj (din 10 iul. 1978); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean Galaţi (7 ian.-10 sept. 1982); ministrul Turismului şi Sportului (10 sept. 1982–26 oct. 1984); director al Oficiului Naţional de Turism „Carpaţi“ Bucureşti (în febr. 1985); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în S.U.A. (18 apr. 1985–8 sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Novaci, jud. Gorj (1980–1985); membru al Comisiei M.A.N. pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională (1980–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1971).

GAVRILIȚĂ LORICA (n. IACOB)

(n. 30 mai 1928, com. Vulturești, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala primară şi liceul teoretic în oraşul Bârlad (1935–1947); Facultatea de Medicină, specializarea pediatrie (1953); doctor în științele medicale (1964); curs de specializare la Organizația Mondială a Sănătății din Paris (1969); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: medic pediatru.

Activitate și funcții: **membru de partid din nov. 1947**; cercetător la Filiala Iași a Academiei R.P.R. (în 1953); membru al biroului U.T.M. (timp de doi ani) şi membru în biroul organizației de bază (din 1955); asistent, şef de lucrări şi conferențiar la Institutul de Medicină şi Farmacie Iaşi (din 1959); decan al Facultății de Stomatologie (în 1976); profesor pentru disciplina morfopatologie (în 1977); membru al biroului Comitetului de partid al Centrului Universitar Iaşi (până în 1978); rector al Institutului de Medicină şi Farmacie din Iaşi (1981–1988); membru al Comitetului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983); vicepreşedinte al Consiliului Coordonării şi Valorificării Cercetării (1984–1985); membru al biroului Comitetului județean al femeilor Iaşi şi al Comitetului de partid al Centrului Universitar (1984–1987); membru al biroului Comitetului de partid pe Institutul de Medicină şi Farmacie Iaşi; membru al Comitetului județean de partid Iaşi; membru al Consiliului Național al Științei şi Învățământului (din 31 dec. 1985); preşedinte al Consiliului rectorilor pe Centrul Universitar Iaşi (1986–1987).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1973).

GAVRILIUC MIHAI

(8 nov. 1913, com. Dumbrăveni, jud. Suceava)
Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Institutul de Mine din Bucureşti.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: ucenic la Câmpulung Muscel (1932–1934); vicepreşedinte al Comisiei Controlului de Stat (din 22 aug. 1951); preşedinte al Comisiei de Control a Statului (17 oct. 1953–2 iun. 1955); şef al Secției Cadre a C.C. al P.M.R. (până la 25 oct. 1955); şef al Direcției I Informații Externe din M.A.I. (dec. 1955–aug. 1959); general-maior (în 1956).

GĂINARIU MIHAI

(n. 19 aug. 1930, com. Suharău, jud. Botoşani; d. 1990, Suceava)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala tehnică industrială militară auto din Roman (din 1943); Şcoala medie tehnică metalurgică din Dorohoi (1948–1950); Şcoala de partid de un an din Iaşi (1965–1966); Facultatea de Economie, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvență; doctorand la Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (din 1978).

Profesia de bază: tehnician mecanic.

Activitate și funcții: normator (1953–1954) și șef al Serviciului aprovizionare (1954–1964) la Întreprinderea de Reparații Utilaje și Mecanisme din Rădăuți; membru al U.A.E.R.; membru al biroului oorganizației U.T.M. și al Comitetului sindical din Întreprinderea de Reparații Utilaje și Mecanisme din Rădăuți (până în 1964); **membru de partid din dec. 1962**; instructor al Comitetului raional de partid Vatra Dornei (în 1965); instructor al Comitetului județean de partid Suceava (febr. 1968–1970); secretar al Comitetului de partid la Exploatarea Minieră „Leșul Ursului“, jud. Suceava (din 1970); secretar pentru problemele economice al Comitetului județean de partid Suceava (în oct. 1971); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Suceava (oct. 1984–1989).

GĂINUȘE ALEXANDRINA

(n. 25 iul. 1932, com. Stoina, jud. Gorj)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–3 feb. 1987 și **1988–24 nov.1989).**

Studii: Școala de partid de un an a Comitetului de partid al orașului București (1955); Facultatea de Istorie; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în 1988).

*Profesia de bază***:** filatoare.

Activitate și funcții: activist la Secția de pionieri a Comitetului raional de partid Gorj (1950); muncitoare la Întreprinderea „Bumbacul“ din București (1952); **membru de partid din 1953**; secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul raional de partid „Nicolae Bălcescu“ București (1954–1957); membru al comandamentului de organizare a Festivalului tineretului de la Viena (1957); instructor cu munca politică și culturală de masă la Comitetul raional de partid „Nicolae Bălcescu“ București (1962); șef al Sectorului propagandă și muncă politică de masă la Comitetul de partid al Sectorului 8 București (1968); instructor la Secția organizatorică (1970) și șef al Sectorului muncă politică de masă (1972) la Comitetul de partid al municipiului București; instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (în 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (13 iun. 1979–1 apr. 1982); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1980); viceprim-ministru al Guvernului (21 mai 1982–7 mai 1986); președinte al Consiliului pentru coordonarea și îndrumarea activității de aprovizionare și prestare de servicii către populație (din 30 aug. 1982); președinte al Consiliului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983); ministrul Industriei Ușoare (7 mai 1986–5 febr. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (16 febr. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Comănești, jud. Bacău (1980–1985) și nr. 2 Oltenița, jud. Călărași (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1982); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984).

GĂLDEAN MIHAI

(n. 6 sept. 1933, Sebeș, jud. Alba)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea muncitorească din Timișoara (1954); Facultatea de Electromecanică, Institutul de Mine din Petroșani (iun. 1959); Universitatea Politică și de Conducere (1968).

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; director al Întreprinderii „Independența“ Sibiu (din dec. 1981); membru al biroului Comitetului municipal de partid Sibiu (până la 22 dec. 1989).

GĂVĂNESCU PANTELIMON

(n. 26 aug. 1947, com. Bălești, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Școala de partid de un an, Secția tineret (1969); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: instalator gaze.

Activitate și funcții: instalator de gaze la Întreprinderea de Gospodărire Orășenească din Târgu Jiu (1964); șef al Sectorului evidență cadre, informare și scrisori al Comitetului județean U.T.C. Gorj (1970); **membru de partid din 1971**; secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean U.T.C. Gorj (iun.-dec. 1972); secretar al C.C. al U.T.C. (1973–iun. 1979); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 24 oct. 1975); președinte al Consiliului de Tineret Sătesc al C.C. al U.T.C.; membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului și Localităților Urbane și Rurale (din 14 mart. 1978); prim-secretar al U.T.C. și ministru pentru Problemele Tineretului (16 iun. 1979–15 dec. 1983); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (dec. 1983–1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Potcoava, jud. Olt (1980–1985) și nr. 9 Voinești, jud. Dâmbovița (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru politică externă și cooperare economică internațională (până la 16 dec. 1983); membru al Comisiei M.A.N. pentru probleme de apărare (1 apr. 1985–1989).

GĂVRUȘ GHEORGHE

(n. 1 nov. 1924, com. Homoroade, jud. Satu-Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Planificare, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; instructor al C.C. al P.C.R. (până la 3 febr. 1977); șef de sector la Secția Organizații de Masă a C.C. al P.C.R. (din 3 febr. 1977); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (la 11 iun. 1984); membru în Comisia Națională de Demografie.

GÂDEA SUZANA (SUSĂNICA)

(n. 29 sept. 1919, Buzău; d. 25 aug. 1996, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Bucureşti; specializare în R.P. Polonă (1953); Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; cursuri postuniversitare; doctorat; docenţă.

Profesia de bază: inginer chimist metalurg.

Activitate şi funcţii: asistent (1943) şi conferenţiar (1948) la Catedra de Metalurgie Fizică; şef de lucrări la laboratorul de metalurgie de pe lângă Uzina „Laminorul“ (1946); prodecan şi decan (1951) la Facultatea de Tehnologie Mecanică; profesor universitar (1955); membru al Prezidiului M.A.N. (ian. 1961); vicepreşedinte (ian. 1961) şi preşedinte (din 7 febr. 1963) al Consiliului Naţional al Femeilor; **membru de partid din 1962;** membru al Consiliului de Stat (19 mart. 1965, reales la 13 mart. 1969); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (29 mai 1971–febr. 1974); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); prorector al Institutului Politehnic Bucureşti (iul. 1975); ministrul Educaţiei şi Învăţământului (19 iun. 1976–1 sept. 1979); preşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (1 sept. 1979–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 8 apr. 1980); vicepreşedinte al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 22 mai 1980); vicepreşedinte al Comisiei Naţionale de Demografie (5 apr. 1983); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 7 Puchenii Mari, jud. Prahova (1965–1969), nr.7 Poienarii Burchii, jud. Prahova (1969–1975), nr. 1 Suceava, jud. Suceava (24 ian. 1976–1980), nr. 1 Piatra Neamţ-Nord, jud. Neamţ (1980–1985) şi nr. 3 Flămânzi, jud. Botoşani (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1960), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Titlul de „Profesor universitar emerit“; Medalia „A 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“ (1984).

GÂLMEANU MARIA

(n. 21 sept. 1927, Pucioasa, jud. Dâmboviţa)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala de partid de un an; liceul.

Profesia de bază: filatoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1947**; secretar al Comitetului orăşenesc de partid Pucioasa (din 19 nov. 1970); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Dâmboviţa; secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid Dâmboviţa (1984).

GÂRBĂ NICOLAE (NICULAI)

(n. 16 oct. 1927, com. Bordei Verde, jud. Brăila)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: patru clase industriale; curs de partid de trei luni (1951); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1959–1962); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice (1967).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate şi funcţii: ucenic la Uzina Metalurgică „Griviţa“ din Bucureşti

(1942); membru al U.T.C. (după 23 aug. 1944); **membru de partid din aug. 1945**; preşedinte al Comitetului de partid din Uzina Metalurgică „Griviţa“ din Bucureşti (din 1949); instructor teritorial al C.C. al P.M.R.; şef al Sectorului pregătirea şi perfecţionarea cadrelor (din 1951) şi prim-secretar (din sept. 1952) al Comitetului raional de partid „Griviţa Roşie“; şef al Secţiei organizatorice a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (din 1953); instructor teritorial la Comitetul raional de partid „Griviţa Roşie“ (din apr. 1956); responsabil cu munca organizatorică în Comitetul de partid al Complexului C.F.R. „Griviţa Roşie“ (din 1958); instructor la Comitetul orăşenesc de partid Bucureşti (în 1962); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul raional de partid „Tudor Vladimirescu“; prim-secretar al Comitetului raional de partid „Nicolae Bălcescu“ (din oct. 1963); şef al Secţiei organizatorice şi membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti (din febr. 1968); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. pentru activitatea organizaţiilor de partid din ministere şi instituţii centrale (9 nov. 1970–12 oct. 1976); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul judeţean de partid Brăila (până la 4 sept. 1978); adjunct al ministrului de Interne şi secretar al Consiliului politic al Ministerului de Interne (5 sept. 1978–6 nov. 1984); membru al biroului Comitetului judeţean de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Caraş-Severin (6 nov. 1984–26 febr. 1988); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1984); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.P.D. Coreeană (din 13 apr. 1988).

GÂRBĂ TRAIAN

(n. 22 aug. 1927, com. Lazuri de Beiuş, jud. Bihor; d. 31 mai 1989, Berlin)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–31 mai 1989).

Studii: Liceul teoretic din Oradea (din 1938); Şcoala profesională C.F.R. din Arad şi Cluj (1942–1946); Şcoala specială C.F.R. cu durată de doi ani (din 1949); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“; Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic Bucureşti (1951–1956).

Profesia de bază: inginer siderurg.

Activitate şi funcţii: lăcătuş şi fochist la Depoul de locomotive C.F.R. Cluj (1946–1949); **membru de partid din 1947**; inginer mecanic (din 1956) şi inginer-şef (din 1957) la Fabrica „Azbociment“ din Oradea; secretar al Comitetului orăşenesc de partid Oradea (1958–1960); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional şi membru al biroului Comitetului regional de partid Crişana (din 1960); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bihor şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Bihor (febr.-28 dec. 1968); secretar cu problemele economice la Comitetului judeţean de partid Bistriţa-Năsăud (din 28 dec. 1968); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.P. Mongolă (11 dec. 1971–24 mai 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Suceava (10 iul. 1978–21 mai 1985); preşedinte al U.N.C.A.P. (din 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 14 Beiuş, reg. Crişana (1961–1969), nr. 4 Sângeorz-Băi, jud. Bistriţa-Năsăud (1969–1975), nr. 8 Vatra Dornei, jud. Suceava (1980–1985) şi nr. 2 Suceava-Sud, jud. Suceava (1985–31 mai 1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru politică externă şi cooperarea economică internaţională (1 apr. 1980–31 mai 1989); membru al Grupului parlamentarilor români pentru securitate şi cooperare în Europa (1 apr. 1980–31 mai 1989).

Distincţii: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (18 mai 1966).

GÂRBEA MIRCEA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

GÂRJOABĂ ILARIE

(n. 3 sept. 1921, com. Drăgotești, jud. Dolj; d. 1988, Zalău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Agronomie.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: inginer-şef la Secția agricolă a Sfatului popular raional Zimnicea (1951) și Zalău (1952); **membru de partid din 1955**; preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular raional Jibou (1958); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular raional Zalău (dec. 1960); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (febr. 1968–1979).

Distincții: Ordinul Muncii clasa a III-a (1961); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971).

GÂTA VASILE

(n. 11 febr. 1931, sat Baba Novac, com. Ardud, jud. Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Satu Mare (iun. 1979); director al Direcției județeane pentru problemele de muncă și ocrotire socială Satu Mare (1984).

GEANĂ VASILE

(n. 18 mart. 1931, Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Dobrogea (sept. 1960–1961); Facultatea de Istorie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1966–1970).

Profesia de bază: sudor.

Activitate și funcții: muncitor necalificat pe diferite șantiere de construcții din Constanța (din 1946); ajutor de sudor la Întreprinderea de Petrol din Constanța (1948–1949); sudor la Atelierele C.F.R. „Palas“ (1949–1951); membru al U.T.C. (1951); **membru de partid din iul. 1953**; sudor la Întreprinderea de Petrol Constanța (în 1954); instructor cu propaganda la Comitetul regional de partid Constanța (din mart. 1955); şef de secție la Comitetul raional de partid Medgidia; secretar pentru probleme organizatorice (în 1961) și prim-secretar al Comitetului raional

de partid Istria; şef al Sectorului carnetul de partid şi probleme statutare al Comitetului regional de partid Dobrogea (din iun. 1963); secretar pentru problemele muncii de partid în agricultură al Comitetului judeţean de partid Tulcea.

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

GEORGESCU JENICA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

GEORGESCU TEOHARI

(n. 30 ian. 1908, Bucureşti; d. 30 ian. 1976, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate şi funcţii: ucenic la tipografia „Cartea Românească“, calificat zeţar-monotip (în 1923); membru în Comitetul de grevă de la „Cartea Românească“ (în 1927); tipograf la „Cartea Românească“ (dec. 1933–iun. 1934); **membru de partid din 1929**; membru al Comitetului Sindicatelor Tipografilor „Gutenberg“ din Bucureşti şi al Comisiei Locale a Sindicatelor Unitare din Bucureşti (mart.-oct. 1933); arestat (în oct. 1933) şi închis două luni la Penitenciarul Văcăreşti; membru al Consiliului General al Sindicatelor Unitare din România; arestat (la 8 iun. 1934) şi deţinut două luni şi jumătate la închisoarea Jilava; a purtat mai multe nume conspirative: „Ionescu“ (1934–1935), „Andrei“ (1936–1937), „Mihai“ (1940–1941), „Popov“ (în U.R.S.S., iun.-sept. 1940); arestat (în ian. 1935) la Ploieşti şi condamnat la două luni de închisoare; muncitor într-o tipografie ilegală a P.C.dR. (1936–1937); secretar al Sectorului III Albastru şi membru în Comitetul Local Bucureşti al P.C.dR. (sept. 1937–iun. 1938); muncitor la tipografiile ziarelor „Adevărul“ şi „Imprimeria Naţională“ (1937–1938); secretar al Comitetului Local Bucureşti al P.C.dR. (aug. 1938–sept. 1939); **membru al C.C. al P.C.dR. (oct. 1939–apr. 1940** şi **apr. 1941–21 oct. 1945); membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR. (apr. 1940–1941)**; în apr. 1940 îl însoţeşte pe Ştefan Foriş la Moscova, unde este instruit de N.K.V.D. în privinţa metodelor de codificare a mesajelor şi a tehnicii speciale de scriere a acestora pe sticlă; arestat (la 23 apr. 1941), condamnat la 10 ani închisoare şi deţinut la penitenciarele Caransebeş şi Văcăreşti; membru al colectivului de conducere al organizaţiei de partid din Penitenciarul Caransebeş; eliberat la 25 aug. 1944; subsecretar de stat pentru chestiuni administrative la Ministerul Afacerilor Interne (4 nov. 1944–28 febr. 1945); ministru de Interne (6 mart. 1945–28 mai 1952); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (17 mart. 1950–28 mai 1952); eliberat din toate funcţiile de partid şi de stat pentru „aderarea la grupul fracţionist antistatal şi antipartinic Ana Pauker-Vasile Luca“ (la Plenara C.C. al P.M.R. din 26–27 mai 1952); a devenit „obiectiv“ al Securităţii, fiindu-i deschis dosar de supraveghere (din 17

iun. 1952); arestat şi anchetat timp de trei ani (18 febr. 1953–20 ian. 1956), interval în care a suportat 190 de interogatorii, fără a fi judecat şi condamnat; eliberat în apr. 1956; corector, apoi director al Întreprinderii Poligrafice „13 Decembrie 1918“ (fostă „Cartea Românească“); reabilitat la Plenara C.C. al P.C.R. din apr. 1968.

Lucrări*: Cuvântarea ținută la Conferința administrativă de la Cluj, 25 septembrie 1945*, Bucureşti, 1945; *La interese unice, partid unic. Discurs*, Bucureşti, Editura P.C.R., 1945; *Discurs rostit în fața cetățenilor Sectorului III Albastru. Arenele Romane, 17 iulie 1946*, Bucureşti, Editura P.C.R., 1946; *O vigilentă apărare a libertăților populare. Culegere de articole (1944–iulie 1946)*, Bucureşti, 1946; *1877 cucerirea și 1944/45 redobândirea independenței naționale. Conferință*, Bucureşti, 1946; *Bazele politice ale regimului de democrație populară*, Bucureşti, Editura P.M.R., 1949; *Consiliile populare. Expunere făcută în fața Marii Adunări Naționale, miercuri 12 ianuarie 1949*, Bucureşti, Editura P.M.R., 1949; *Partidul și organizația unică revoluționară a tineretului muncitor*, Bucureşti, Editura P.M.R., 1949; *Cuvântare rostită la Conferința de unificare a Tineretului muncitor în ziua de 21 martie 1949*, Bucureşti, Editura Tineretului, 1949; *Expunere asupra proiectului de lege pentru raionarea teritorială a R.P.R.*, Bucureşti, Editura P.M.R., 1950.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timişoara, jud. Timiş-Torontal (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Timiş-Torontal (1948–1952).

Distincții: „Meritul Cultural“ în grad de „Ofițer“ (1946); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“.

GERE MIHAI

(n. 2 sept. 1919, Timişoara; d. 7 oct. 1997, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: şapte clase elementare; Şcoala profesională (3 clase); liceul; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S.

Profesia de bază: zidar.

Activitate și funcții: ucenic zidar la diferiți patroni din Timişoara (1935–1940); membru al U.T.C.dR. (1940–1944); zidar la antreprenorul Gallasch Hubert din Timişoara (în 1940); deținut politic la penitenciarele Caransebeş şi Văcăreşti (1940–1944); activist la Comitetul județean U.T.C. Timiş-Torontal (1944–1945); **membru de partid din 23 aug. 1944**; vicepreşedinte al organizației Tineretului Progresist a Consiliului județean Timiş (1945–1946); activist la Comitetul de partid Secția a III-a Timişoara (1946–1947); activist Secția tineret a Comitetului județean de partid Timiş (în 1947); director al unui curs scurt de partid pentru cadrele țărăneşti organizat la Timişoara (în 1948); activist la Secția propagandă a Comitetului județean de partid Timiş (1948–1949); şef al Secției de propagandă şi agitație şi secretar adjunct al Comitetului județean de partid Timiş (1949–sept. 1950); secretar cu probleme de propagandă şi agitație la Comitetul regional de partid Cluj (din sept. 1950); secretar cu probleme de propagandă şi agitație al Comitetului regional de partid Stalin (12 iun. 1951–1952); adjunct al şefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (1955–6 oct. 1957); adjunct al şefului Secției Propagandă şi Agitație a C.C. al P.M.R. (6 oct. 1957–23 iun. 1964); preşedinte al Comitetului pentru Problemele

Administrației Locale (10 dec. 1961–18 martie 1965 și 9 dec. 1967–13 martie 1969); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Mureș-Autonomă Maghiară (1964–6 iun. 1966); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 21 aug. 1965); membru al Consiliului Economic (în febr. 1969); membru al Biroului executiv și secretar al Consiliului Național al F.U.S. (18 apr. 1972–1974); în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. a coordonat activitatea Secției Gospodăriei de Partid, Secției Scrisori și Audiențe ale C.C. al P.C.R. și Societății de Cruce Roșie (din 9 apr. 1974); șef al Secției Gospodăriei de Partid a C.C. al P.C.R. (în mart. 1975); președinte al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (27 febr. 1979–1984); activist al C.C. al P.C.R. (în mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 18 Luduș, Regiunea Autonomă Maghiară (1965–1969), nr. 1 Sfântu Gheorghe, jud. Covasna (1969–1975), nr. 2 Satu Mare-Sud, jud. Satu Mare (1975–1980), nr. 3 Târgu Mureș, jud. Mureș (1980–1985) și nr. 8 Vișeul de Sus, jud. Maramureș (1985–1989); membru al Comisiei administrative a M.A.N. (19 mart. 1965–1969); președinte al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare și administrația de stat (din 29 nov. 1974).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1949), clasa a III-a (1964); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959), clasa I-a (1979); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Medalia „A XXV-a aniversare a eliberării patriei“ (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1971); Medalia comemorativă „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984); Medalia jubiliară „XXV de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în R.S.R.“ (1987).

GHEOCA DUMITRU ISIDOR

(n. 17 mai 1939, com. Cosminele, jud. Prahova; d. 25 nov. 1998, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: director general la Centrala Industrială de Utilaj Petrolier Ploiești (în iul 1985).

GHEONEA CHIREA

(n. 11 ian. 1931, com. Perișor, jud. Dolj; d. 15 febr. 1999, Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Zootehnie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; director al Întreprinderii de Industrializare a Cărnii Bacău (în 1980).

GHEORGHE DUMITRU

(n. 7 aug. 1930, com. Conțești, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953**; secretar de stat la Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport (până la 6 iun. 1984); secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe (6 iun. 1984–26 febr. 1988); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.D. Vietnam (din 31 mart. 1988) și R.D.P. Laos (din 30 nov. 1989).

GHEORGHE MARIA (n. STĂNCĂNESCU)

(n. 10 mai 1939, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: muncitor textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 4 București (până la 9 apr. 1982); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din 9 apr. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (15 apr. 1983–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Progresul, București (1980–1985) și nr. 8 Secuieni, jud. Neamț (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1980–1985); vicepreședinte al M.A.N. (1 apr. 1985–1989).

GHEORGHE NICOLAE

(n. 5 aug. 1923, com. Berca, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (din 10 dec. 1984).

Studii: Institutul de Relații Internaționale de pe lângă Ministerul Afacerilor Externe (1950–1951); Școala de partid de șase luni din Ploiești (1952); Școala de partid a U.T.M. de un an „Filimon Sârbu" din București (1957–1958); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1968); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (din 1978).

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier particular în com. Berca, calificat tâmplar (1944–1947); tâmplar la I.A.S. Trestia, com. Cozieni, jud. Buzău (1947–1949) și la Cooperativa Meșteșugărească „30 Decembrie" din Buzău (1949–1950); șef al Secției propagandă a Comitetului raional U.T.M. Pogoanele (1951); șef al Secției școli și pionieri a Comitetului orășenesc U.T.M. Sinaia (1952–1955); șef al Secției școli și pionieri a Comitetului raional U.T.M. Buzău (din 1955); **membru de partid din 1953**; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Buzău (din 1960); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular raional Buzău (în 1966); șef al Corpului de control al președintelui Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (din febr. 1968); instructor la Comitetul județean de partid Buzău (din 1971); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Buzău (în 1972); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-secretar al Comitetului municipal de partid Buzău (în 1976); instructor al C.C. al P.C.R. (în oct. 1979); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Dâmbovița (în 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid Tulcea (sept. 1987–1989).

Distincții: „Diploma de onoare" a C.C. al P.C.R.

GHEORGHIȚĂ AUREL

(n. 21 iun. 1948, com. Vlădești, jud. Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala profesională; liceul; școala de maiștri; școala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru oțelar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969**; secretar al Comitetului de partid pe secție la Combinatul Siderurgic Galați (în 1980).

GHEORGHIU-DEJ GHEORGHE

(n. 8 nov. 1901, Bârlad; d. 19 mart. 1965, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–19 mart. 1965); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–19 mart. 1965); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–19 mart. 1965); secretar general al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–19 apr. 1954); prim-secretar al C.C. al P.M.R. (1 oct. 1955–19 mart. 1965); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Studii: patru clase primare; Școala comercială (trei clase gimnaziale).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: hamal în portul Galați (în 1912); după terminarea școlii a lucrat la o fabrică de cherestea, la o țesătorie, iar apoi s-a angajat la meșteri dogari din Piatra Neamț și Moinești; electrician la Câmpina (1919–1921); participă la greva generală a muncitorilor din Valea Trotușului (în 1920); electrician la o Stație de triaj din Galați (în 1922); **membru de partid din 1930**; acuzat de „agitație comunistă“ și transferat la Stația de triaj din Dej (15 aug. 1931–9 apr. 1932); participă la greva desfășurată la Atelierele C.F.R. Grivița (în febr. 1933); arestat și condamnat, prin Sentința nr. 571 din 19 august 1933, la 12 ani muncă silnică; execută pedeapsa în penitenciarele Jilava, Văcărești, Craiova, Ocnele Mari, Aiud, Doftana, Caransebeș și lagărul de la Târgu Jiu; **membru al C.C. al P.C.dR./P.C.R. (1935–21 oct. 1945)**; ministrul Comunicațiilor (4 nov. 1944–28 febr. 1945); șef al delegației guvernamentale care a încheiat cu U.R.S.S. Tratatul de comerț și navigație și Acordul de schimburi și plăți pe anul 1947 (20 febr. 1945); președinte al Consiliului Superior al Economiei Naționale (27 nov. 1945–2 iun. 1952); ministrul Comunicațiilor și Lucrărilor Publice (6 mart. 1945–29 nov. 1946); ministrul Industriei și Comerțului (29 nov. 1946–13 apr. 1948); membru al delegației oficiale a României la Conferința de pace de la Paris (1947); prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (13 apr. 1948–2 iun. 1952); președinte al Comisiei de Redresare Economică și Stabilizare monetară (13 apr. 1948–2 iul. 1948); președinte al Consiliului de Miniștri (2 iun. 1952–4 oct. 1955); membru al Consiliului General de Conducere A.R.L.U.S.; membru al Prezidiului M.A.N. (4 oct. 1955–25 mart. 1961); în cadrul Secretariatului C.C. al P.M.R. a coordonat activitatea Comisiei Controlului de Partid, Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Secților Industrie Grea și Agrară ale C.C. al P.M.R. și Direcția Treburilor a C.C. al P.M.R. (din 7 oct. 1955); președinte al Consiliului de Stat (25 mart. 1961–19 mart. 1965).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Grivița Roșie, București (1948–1965); președinte al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții a R.P.R. (25 mart. 1961–19 mart. 1965).

Distincții: Ordinul „Coroana României" în grad de „Mare Cruce" (1945); „Meritul Cultural" în grad de „Ofițer" (1946); Ordinul „Steaua României" în grad de „Mare Cruce" (1947); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.P.R." și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul"; Medalia „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor" (1959); Ordinul „23 August" clasa I (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R." (1961); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei" (1964); Medalia „A XX-a aniversare a zilei Forțelor Armate ale Republicii Populare Române" (1964); Ordinul cehoslovac „Leul Alb" clasa I; „Ordinul Muncii" clasa I.

GHEORGHIU DUMITRU

(n. 21 mart. 1918, Iași; d. 1970, Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Studii: șapte clase elementare; trei ani de studii în U.R.S.S.

Profesia de bază: textilist.

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași (din 16 ian. 1956); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R.P. Chineză (11 aug. 1961–5 mart. 1966); vicepreședinte al U.G.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Codăești, reg. Iași (1957–1965) și nr. 20 Vlădeni, reg. Iași (1965–1969).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a II-a, clasa a III-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966).

GHEORGHIU MIHAIL MIHNEA

(n. 5 mai 1919, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: școala primară (1929); liceul (1937); Facultatea de Litere și Filozofie (1937–1941); Universitatea Serală de Partid; doctor docent în filologie.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1940**; redactor-șef la ziarul „Scânteia tineretului" (1944–1945); lector și conferențiar la Academia de Studii Economice (din 1945); profesor la Universitatea din București (1948–1950); redactor-șef adjunct la revista „Secolul XX" (1960–1963); membru fondator al Uniunii Scriitorilor, secretar al Secțiilor de traduceri și dramaturgie (1960– 1963); președinte al Consiliului Cinematografiei și vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (1963–8 apr. 1968); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat (din 1 iun. 1966); prim-vicepreședinte al Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea (în 1967); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 9 mart. 1971); prim-vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (din 11 dec. 1972); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 26 iun. 1974); președinte al Comitetului de conducere al Asociației de prietenie România-Marea Britanie (în 1974); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980); membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția Dramaturgie; membru al Comisiei de relații externe a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); adjunct al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (până la 17 aug. 1983); prorector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (din 17 aug. 1983); președinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (în 1984).

Volume: *Întâmplări din marea răscoală* (1953), *Tudor din Vladimiri* (1955), *Balade* (1956), *Două ambasade* (1958);

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964); Premiul de Stat (1964); Titlul de „Artist al Poporului din R.P.R.“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa I (1971); Premiul „I.L. Caragiale“ al Academiei R.S.R. (1974); Premiul Uniunii Scriitorilor (1975); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa I.

GHEORGHIU NICOLAE (GHEORGHIEV NICOLAI)

(n. 12 febr. 1908, Bolgrad (Ismail), Ucraina; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Naționalitatea: bulgară.

Studii: liceul din Bolgrad (1929); Institutul Politehnic din Timișoara.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: inginer-șef al Uzinei electrice din Chilia-Nouă, Basarabia (1935–1937); inginer (1937–1944), șef al Serviciului construcția rețelelor electrice (nov. 1944–aug. 1947) și director (aug. 1947–aug. 1948) la Societatea Generală de Gaz și Electricitate, **membru de partid din mart. 1945**; director al Direcției controale industriale și controale electrice (aug. 1948–aug. 1949), director al Direcției de investiții (din aug. 1949), director al Direcției plan și coordonare (din nov. 1950) din Ministerul Energiei Electrice; adjunct al ministrului Gospodăriei Comunale și Industriei Locale (24 mart.-22 apr. 1952); adjunct (din 22 apr. 1952) și prim-locțiitor (1954–1956) al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice; locțiitor al reprezentantului R.P.R. la C.A.E.R. (în nov. 1956); adjunct al ministrului Energiei Electrice (10 sept. 1965–13 sept. 1966); prim-adjunct al directorului general al Direcției Generale pentru Metrologie, Standarde și Invenții de pe lângă Consiliul de Miniștri (din 13 sept. 1966); inspector general la Inspectoratul General de Stat pentru Controlul Calității Produselor (până la 10 sept. 1971); membru al Consiliului de conducere al Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor (din 7 nov. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Orșova, reg. Timișoara (1961–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I (1956); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a, clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

GHEORGHIU VLADIMIR

(n. 22 febr. 1924, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Liceul „Gheorghe Șincai“ din București (1934–1938); școala de ucenici (patru clase); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (oct. 1948–1949).

Profesia de bază: lăcătuș ajustor.

Activitate și funcții: ucenic la Societatea de Gaz și Electricitate din București (1938–1943); după 23 aug. 1944, fiind elev la Școala de subofițeri de rezervă de artilerie din Mihai Bravu, a luat legătura cu secția militară a organizației de partid a Capitalei și după îndrumările acesteia a organizat în unitate comitete de ostași; a scris mai multe articole în ziarul „Scânteia“ prin care „a demascat elementele dușmănoase“ din armată; **membru de partid din septembrie 1945**; responsabil organizatoric în Comitetul de partid al plășii Dumbrăveni (din aug. 1946); instructor al

Comitetului județean de partid Târnava Mică; responsabil cu munca țărănească și membru în biroul Comitetului județean de partid Târnava Mică (din sept. 1947); instructor la Secția Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (până la 13 aug. 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Craiova.

GHERASIM LEONIDA

(n. 20 febr. 1929, sat Teiuș, Scornicești, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Medicină; doctorat.

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980); vicepreședinte al Consiliului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983); rector al Institutului de Medicină și Farmacie din București.

GHIGIU MATEI

(n. 15 apr. 1924, com. Bărbătești, jud. Gorj; d. 20 iun. 2004, București)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu"; Facultatea Muncitorească de Construcții Civile și Industriale, Institutul Politehnic București (1950–1954).

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: ucenic pe șantierul de construcții Bumbești, obține calificarea de dulgher (din 1938); dulgher la Antrepriza „Inginer Prager" din București (oct. 1940–1946) și la construcția Aerogării Băneasa (din 1948); meșter pe șantierul Fabricii de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" și pe diferite șantiere de construcții ale Întreprinderii „Sovromconstrucții" nr. 1 București; muncitor la Întreprinderea de Construcții nr. 201 București, de unde a fost trimis pe șantierul de construcții Andrășești în calitate de coordonator de lucrări (din 1954); director al Șantierului de Construcții nr. 602 Râmnicu Vâlcea; inginer constructor la Trustul VI construcții Craiova și trimis din nou pe Șantierul nr. 602 Construcții din Râmnicu Vâlcea, ca șef de șantier (din ian. 1955); director al Întreprinderii de Construcții nr. 602 Govora (din iul 1955); **membru de partid din ian. 1956**; vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Pitești/Argeș (1956–1965); director adjunct la Trustul de Construcții Montaj și Reparații pentru Industria Chimică; vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (1965–1967); ministrul Construcțiilor pentru Industria Chimică și Rafinării (25 dec. 1966–11 oct.1969); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (până la 30 dec 1966); ministrul Construcțiilor Industriale (11 oct. 1969–4 dec. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 11 Ocnele Mari-Râmnicu Vâlcea, reg. Argeș (1961–1965), nr. 12 Călimănești, reg. Argeș (1965–1969) și nr.6 Topoloveni, jud. Argeș (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1966), clasa I (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August" clasa a V-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a III-a (1969); „Medalia Muncii"; Medalia „În cinstea încheierii cooperativizării agriculturii"; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei".

GHINEA GHEORGHE

(n. 11 mart. 1925, Pașcani, jud. Iași; d. dec. 1986, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug 1969–23 nov. 1979).

Studii: liceul teoretic; curs de partid de 21 zile (1946); Școala de partid de șase luni (1960); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu"; Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de fierărie (1941); muncitor la construcția de barăci (1942); lăcătuș la Atelierele C.F.R. Pașcani (din 1943); **membru de partid din 1946**; instructor la Secția propagandă a Comitetului județean de partid Baia (1949); prim-secretar al Comitetului raional de partid Dărmănești (1960); instructor teritorial în Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R. (1961); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul regional de partid Galați (1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (24 ian.-19 apr. 1973); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Botoșani (până în dec. 1979); șef de sector la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din dec. 1979).

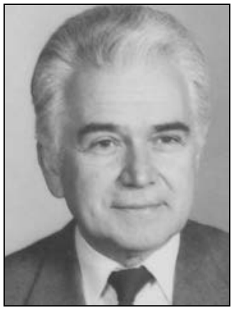
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 George Enescu, jud. Botoșani (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1962), clasa a IV-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966).

GHIȘE DUMITRU (LAURENȚIU)

(n. 18 mai 1930, comuna Peștișu Mic, jud. Hunedoara; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Orăștie, continuat la Cluj (din 1940); Facultatea de Filozofie (1952); doctorat în filozofie.

Profesia de bază: profesor de filozofie.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R.; membru al U.T.C.; profesor la Școala Profesională Metalurgică nr. 2 din Cluj (din 1952); redactor la Revista „Rezervelor de muncă" din București și asistent cu jumătate de normă la Catedra de socialism științific a Institutului Politehnic București (din 1953); asistent la Catedra de materialism dialectic a Universității „Babeș-Bolyai" Cluj (din 1957); redactor al revistei „Tribuna" (1957–1961); cercetător principal la Secția de filozofie a Institutului de Istorie al Academiei R.P.R., filiala Cluj (din 1961); redactor-șef adjunct la revista „Steaua" (din 1961); **membru de partid din sept. 1962**; șef al Secției știință, învățământ și cultură a Comitetului regional de partid Cluj (din mai 1965); conferențiar la Facultatea de Istorie-Filosofie din cadrul Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj (în dec. 1966); șef de sector la Secția Artă și Cultură a C.C. al P.C.R. (din 19 iun. 1967); șef de sector la Secția Presă a C.C. al P.C.R. (până la 1 apr. 1968); adjunct al șefului Secției Presă a C.C. al P.C.R. (din 1 apr. 1968); consilier al secretarului C.C. al P.C.R. pentru Uniunile de Creație (din 1 apr. 1968); profesor la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică (în 1971); vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (11 sept. 1978–4 dec. 1979 și din 30 oct. 1987); membru al Academiei de Științe Sociale și Politice, președinte al Secției Filozofie (în 1979); președinte onorific al Academiei de Științe Sociale și Politice a R.S.R.; prorector

al Academiei de Studii Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în 1980); director al Editurii Politice (în 1984); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Iași (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru Consiliile populare și administrația de stat (1 apr. 1985–1989); membru al Grupului român din Uniunea Interparlamentară (1 apr. 1985–1989); vicepreședinte al Comisiei M.A.N. pentru politică externă și cooperare economică internațională (1 apr. 1985–1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a IV-a (1967); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971).

GHIȚĂ FLOREA

(n. 28 apr. 1931, com. Tătărăștii de Jos, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Limba și Literatura Română la Universitatea din București; doctorat (1971).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955**; lector (în 1958) și conferențiar (1977–1985) de „Istoria literaturii române“ la Facultatea de Filologie a Universității din București; președinte al Comitetului municipal pentru cultură și educație socialistă București (1970–iun. 1986); membru al biroului Comitetului municipal de partid București (1979); membru al Comitetului municipal de partid București (1983); prim-secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București; adjunct al șefului Secției Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (din 6 iun. 1986); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

GHIȚĂ D. GRIGORIE

(n. 21 nov. 1932, sat Doba, com. Pleșoiu, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: șase clase primare în com. Pleșoiu (1940–1946); Școala profesională mixtă din Slatina (1946–1949); Școala militară de ofițeri de infanterie (1952–1954); Academia Militară, Secția de arme întrunite (din 1965); Cursul postacademic, grupa arme întrunite și tancuri (1974).

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: ucenic croitor la un atelier particular (în 1946); croitor la o cooperativă din Slatina (în 1949); locotenent (1954); comandant de pluton (în 1954); **membru de partid din 1955**; comandant de companie în unități de infanterie și la Școala militară de ofițeri; la absolvirea Academiei Militare a fost încadrat la Marele Stat Major în funcția de ofițer 5, ajutor în biroul I al Secției de pregătire operativă; ofițer 1 în Secția operativă (în 1973); ofițer 1 la Secția pază și apărare aeropurtată (în 1973); șef de Stat Major la Armata a 3-a (din 23 aug. 1979); vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 15 oct. 1979); șef al Secției operative a Armatei a 3-a (în mai 1980); colonel (1980); locțiitor al comandantului Armatei a 3-a (din nov. 1981); general-maior (aug. 1984); comandantul Trupelor de Securitate (din 26 nov. 1984).

GHIȚULICĂ MARIA

(n. 26 aug. 1938, com. Gogoșu, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de ziaristică, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1959–1961); doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Facultatea de Filozofie.

Profesia de bază: bobinatoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958**; bobinatoare la Întreprinderea de Transporturi din Timişoara; redactor la Secţia scrisori a ziarului „Scânteia tineretului“ (1961); instructor la Secţia Cadre a C.C. al P.C.R.; consultant la Comitetul de partid al Sectorului 2 Bucureşti (1969); instructor la Sectorul evidenţă şi probleme statutare; instructor la Secţia Cadre a C.C. al P.C.R. (1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid Olt (aug. 1979); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Vrancea (din 24 mai 1982); vicepreşedinte al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1985); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Iaşi (15 apr. 1987–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Studina, jud. Olt (1980–1985) şi Vrancea (1985–1989); secretar al M.A.N. (1 apr. 1980–1985).

GIGEA PETRE

(n. 31 mart.1930, com. Goicea, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989)

Studii: Facultatea de Finanţe-Credit; Curs de perfecţionare la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: referent la Secţia financiară a plăşii Bârca (1949); contabil principal la Secţia financiară a Consiliului popular raional Băileşti (1950); şef al Serviciului buget la Secţia financiară a Sfatului popular raional Cujmir (1952) şi la Secţia financiară a raionului Băileşti (1954); adjunct al şefului (1954) şi şef (mai 1956) al Secţiei financiare a Sfatului popular regional Craiova; **membru de partid din ian. 1957**; membru al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Craiova (1958); membru al Comisiei de revizie a Comitetului regional de partid Oltenia (1961); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orăşenesc Craiova (1964); membru al biroului Comitetului judeţean de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dolj (până în 3 febr. 1977); adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R. (din 3 febr. 1977); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (până la 24 mart. 1981); ministru de Finanţe (30 mart. 1981–26 aug. 1986); preşedinte al Consiliului Financiar-Bancar (la 30 aug. 1982); ambasador, delegat permanent al R.S.R. la U.N.E.S.C.O. (din 17 ian. 1987); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice şi relaţiilor internaţionale ale partidului şi statului (1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Făurei, jud. Brăila (23 mai 1982–1985) şi nr. 5 Pogoanele, jud. Buzău (1985–1989).

GILIGOR MARIA

(n. 1935, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: operator chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Iași; președinte al Consiliului județean al sindicatelor Iași (în 1984).

GIOSAN NICOLAE

(n. 30 dec. 1921, sat Drâmbar, com. Ciugud, jud. Alba; d. 31 iul. 1990, Penitenciarul Jilava) **Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–17 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (17 iun. 1960–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).**

Studii: Liceul teoretic din Alba Iulia (1932–1940); Facultatea de Agronomie din Cluj, cu distincția „Magna cum laudae“ (1940–1945); doctorat la Academia Agricolă „K.A. Timireazev“ din Moscova (1952); doctor docent (1967).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: asistent la Facultatea de Agronomie din Cluj (1945–1949); **membru de partid din 1947**; profesor de genetică și ameliorarea plantelor la Institutul de Agronomie din Cluj (în 1952) și București (1953–1957); instructor al Secției Știință și Învățământ a C.C. al P.M.R. (până la 25 iun. 1953); director al Stațiunii de Cercetări Agronomice din Cluj; adjunct al ministrului Agriculturii (din 25 iun. 1953); membru al Comitetului regional de partid București (în 1955–în 1961); director la Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului Fundulea, jud. Ilfov (1957–1962); profesor universitar și șef de catedră la Institutul Agronomic București (în 1962); membru corespondent al Academiei R.P.R., Secția de biologie și științe agricole (21 mart. 1963); prim-vicepreședinte (1962–1965) și președinte (27 iul. 1965–13 nov. 1969) al Consiliului Superior al Agriculturii; membru al Comitetului pentru Premiul de Stat (din 1 iun. 1966); ministrul Agriculturii și Silviculturii (13–21 nov. 1969); membru și președinte al Academiei de Științe Agricole și Silvice (din nov. 1969); membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului și Localităților Urbane și Rurale (din 26 iun. 1974); membru titular al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru extern al Academiei Naționale „V.I.Lenin“ din Moscova (din 1972); membru al Consiliului de Stat (24 nov. 1972–29 iul. 1974, reales la 22 nov. 1979); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (în mart. 1974); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980); prim-adjunct al șefului Secției pentru Problemele Muncii de Partid în Agricultură a C.C. al P.C.R. (din 1 oct. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Cămărașu, reg. Cluj (1957–1961), nr. 7 Lupșanu, București (1961–1965), nr. 16 Fundulea, București (1965–1969), nr. 12 Zimnicea, jud. Teleorman (1969–1975), nr. 1 Sibiu-Sud, jud. Sibiu (1975–1980), nr. 7 Căzănești, jud. Ialomița (1980–1985) și nr. 4 Adjud, jud. Vrancea (1985–1989); președinte al M.A.N. (29 iul. 1974–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1958), clasa I (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); Premiul de Stat (1964); Ordinul „Meritul Științific“ clasa I (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1971 și 1981); Medalia jubiliară „25 ani de la încheierea cooperativizării agriculturii

în R.S.R.“ (1987); Medalia comemorativă „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984).

GIURGEA ION (IOAN)

(n. 12 aug. 1930, Borșa, jud. Cluj; d. 21 ian. 2002, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; Facultatea de Mecanică; doctorat.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; director la Întreprinderea „Unirea“ din Cluj (în nov. 1984).

GLUVACOV IOAN

(n. 22 iun. 1913, Arad; d. 17 ian 1980, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979); membru al Colegiului Central de Partid (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: sârbă.

Studii: șase clase primare; școala profesională (trei clase); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1950).

Profesia de bază: muncitor tâmplar.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1932–1933); **membru de partid din 1933**; secretar al Comitetului județean Arad al P.C.dR. (1936–1937); secretar al Comitetului de partid al Sectorului III Albastru București (1939–1941); secretar al biroului Comitetului regional de partid Banat (până la 29 nov. 1965); membru al Consiliului de Stat (mart. 1969–1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ciacova, reg. Timișoara (1957–1961), Arad-Est, reg. Banat (1961–1965), nr. 24 Moldova Nouă, jud. Caraș-Severin (1965–1969) și nr. 9 Supur, jud. Satu Mare (1969–1975); membru al Comisiei constituționale a M.A.N. (21 aug. 1965–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1948), clasa a II-a (1963); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“ (1950); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Medalia „A XX-a aniversare de la înființarea primelor unități ale armatei populare“ (1953); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1962), clasa I (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“ (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1971).

GOINA GHEORGHE

(n. 5 nov. 1919, com. Budureasa, jud. Bihor; d. 1 ian. 1992, com. Sântana, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: patru clase primare; curs de perfecționare un an.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; președinte al C.A.P. Sântana (1960–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 19 Sântana, reg. Crișana (1965–1969) și nr. 6 Sântana, jud. Arad (1969–1975).

Distincții: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; „Medalia Muncii“; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1958 și 1961); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1971).

GOLDBERGER NICOLAE

(n. 1 mai 1904, com. Someș-Odorhei, jud. Sălaj; d. 19 sept. 1970, Viena)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–sept. 1970).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1923**; **membru al Biroului Politic și al Secretariatului C.C. al P.C.dR. (1932–1936)**; membru al Comitetului de ajutorare a deținuților politici antifasciști (1940–1941); închis în penitenciarele Jilava și Doftana (1926–1929 și 1936–1940); deținut în lagărele de la Tg. Jiu, Vapniarca și Grosulovo (1941–23 aug. 1944); secretar al Comitetului regional de partid Cluj; instructor al C.C. al P.M.R.; adjunct al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.M.R.; șef al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R.; director al Întreprinderii „I. Herbac“ din Cluj (până la 2 iun. 1956); rector al Institutului de Științe Sociale „A.A. Jdanov“ de pe lângă C.C. al P.M.R. (din 2 iun. 1956); membru al Consiliului Științific și director adjunct-prim al Institutului de Istorie al Partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. (din iul. 1958); membru al Academiei de Științe Sociale și Politice a R.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1957).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1954); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966).

GOLEA PETRE

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (17 iun. 1960–23 iul. 1965).

GOMOIU GHEORGHE

(n. 11 ian. 1928, sat Olteni, com. Teișani, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; Academia Militară Politică; curs postacademic superior.

Profesia de bază: zidar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; adjunct al ministrului Apărării Naționale (23 ian 1975–9 mart. 1987) și secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei (23 ian 1975–15 apr. 1983); general-maior (9 mai 1977); general-locotenent (1980); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (sept. 1978); comandant al Comandamentului Serviciilor Armatei (15 apr. 1983–9 mart. 1987); membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (din 24 dec. 1983); președinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport (din 9 mart. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Rădăuți, jud. Suceava (1975–1980) și nr. 6 Darabani, jud. Botoșani (1980–1985); vicepreședinte și membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (18 mart. 1975–1985).

GRAOR CORVIN

(n. 18 apr. 1936, com. Cândești, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"; cursuri postuniversitare.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; instructor al C.C. al P.C.R. (febr. 1986–1989).

GRECU ORTANSA (n. BĂLAN)

(n. 3 nov. 1950, com. Nicorești, jud. Galați)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională textilă „Sf. Gheorghe" (1969); cursul de partid de trei luni (1973); Școala interjudețeană de partid (1975); Liceul de matematică-fizică „Vasile Alecsandri" din Galați, curs fără frecvență (1979); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1980–1984); Facultatea de Economie.

Profesia de bază: filatoare textilistă.

Activitate și funcții: secretar al Comitetului U.T.C. al Întreprinderii Textile Galați; membru al biroului Comitetului municipal U.T.C. Galați; filatoare (în 1969) și muncitor laborant (în 1974) la Unitatea B1 a Întreprinderii Textile Galați; **membru de partid din 1970**; secretar adjunct cu probleme de propagandă la Comitetul comunal de partid Șendreni, jud. Galați (în 1978); prim-secretar al Comitetului municipal U.T.C. Tecuci (în 1979); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Tecuci (în sept. 1984); deputat în Consiliul popular al județului Galați; membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1984).

GRECU TIBERIU

(n. 5 mai 1922, Dej, jud. Cluj; d. 29 dec. 1997, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a III-a (1969).

GRIGORE GHEORGHE

(n. 22 oct. 1936, com. Stănița, Neamț)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: șapte clase elementare (1943–1950); Școala medie tehnică metalurgică din Roman (din 1950); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (sept. 1961–iul. 1964); Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: tehnician.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (din 1951); secretar al organizației U.T.M. pe clasă și locțiitor al secretarului Comitetului U.T.M. din școala medie; elev practicant (ajutor de maistru) la Șantierele Navale Constanța (ian-iun. 1954); tehnician controlor de calitate la Uzinele „23 August“ din București (din iul. 1954) și la Întreprinderea Metalurgică din Roman (din febr. 1955); instructor superior de pionieri la Școala elementară de șapte ani din com. Săbăoani, jud. Neamț (din sept. 1955); instructor la Comitetul raional U.T.M. Roman (aug. 1956–1958); încorporat în detașamentele de muncă nr. 6 Reșița unde este ales secretar al organizației U.T.M. pe unitate (din aug. 1958); **membru de partid din oct. 1959**; instructor (din iul. 1960), secretar (din 1964) și prim-secretar (în 1966) al Comitetului regional U.T.M. Bacău; membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Bacău; prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Neamț (din febr. 1968); membru al biroului Comitetului județean de partid Neamț; șef al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (în 1972); președinte al U.J.C.A.P și secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Neamț (în 1976); deputat în Consiliul popular al județului Neamț (1980–1986); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Neamț (21 mai 1985); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1986–1988).

GRIGORIU TEODOR

(n. 25 iul. 1926, Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Arhitectură; Conservatorul.

Profesia de bază: compozitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; secretar al Uniunii Compozitorilor (în 1984).

GRINDEANU STELIAN

(n. 8 apr. 1931, Sulina, jud. Tulcea; d. 5 oct. 1999, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala de elevi meseriași la Atelierele C.F.R. Galați (1945); Facultatea Muncitorească (din 1949); Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Mecanică, Institutul de Căi Ferate București (1951–1956); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1978).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. al Institutului de Căi Ferate București; **membru de partid din 1955**; șef al Secției de mecanică și șef al Serviciului producție la Uzina Mecanică din Galați (din 1956); director al Uzinei Mecanice din Galați (din 1959); membru în biroul Comitetului orășenesc de partid Galați; director la Întreprinderea de Prototipuri pentru Mașini Agricole Otopeni (din 1964); director general la Direcția generală mașini agricole din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din 1965); director al Uzinelor „23 August“ din București (din nov. 1969); secretar al Comitetului municipal de partid București (din 15 dec. 1970); secretar general la Ministerul Industriei și Construcției de Mașini (25 mai 1971–8 mai 1972); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (9 apr. 1973–19 mart. 1974); director general al Centrului de Utilaj Tehnic și Material Rulant din București (în iul. 1975); vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Galați-Nord, reg. Galați (1957–1961).

GROAPĂ AUREL

(n. 6 aug. 1925, com. Filipeni, jud. Bacău; d. 13 mai 1980, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–mai 1980).

Studii: Liceul teoretic din Bacău (1937–1946); Facultatea de Chimie Industrială la Institutul Politehnic Iași (din 1947); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1962).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. în organizația pe facultate (în 1947); responsabil al grupei sindicale pe an (în 1949); asistent la Catedra de chimie organică a Facultății de Chimie Industrială; membru al Comisiei militare de control și recepție a produselor pentru M.F.A. la Combinatul Chimic din Făgăraș, cu grad de locotenent, apoi inginer de schimb la același combinat (din 1951); director al Stațiunii Experimentale din Râșnov (din 1957); **membru de partid din ian. 1958**; director tehnic al Direcției Generale a Industriei Chimice Organice din Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei (din 1958); secretar general la Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei (din 26 mai 1962); adjunct al ministrului Industriei Chimice (27 sept. 1965–4 sept. 1967); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (22 mart. 1976–8 febr. 1977); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

GROSU ZAMFIRA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

GROZA GHEORGHE

(n. 13 iun. 1941, com. Bălan, jud. Sălaj; d. 1 ian. 1993, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984 și **24 nov.-22 dec. 1989).**

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; Facultatea de Economie.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea „Înfrățirea“ din Oradea (în 1984).

GROZA OCTAVIAN VICTOR

(n. 18 mart. 1923, Deva; d. 3 nov. 2000, Deva)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Liceul teoretic din Deva (1934–1942); Facultatea de Științe, Secția Matematici, Universitatea din Timișoara (1942–1943); Facultatea de Construcții, Institutul Politehnic Timișoara (1943–1946); Facultatea de Construcții Hidrotehnice, Institutul de Construcții din Moscova (oct. 1946–mai 1952); specializare de șase luni în Cehoslovacia (1954).

Profesia de bază: inginer hidrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; responsabil al studenților români de la Institutul de Construcții din Moscova (1946–1952); inginer la Hidrocentrala „V.I. Lenin“ Bicaz (mai 1952–nov. 1957); membru al Comitetului de partid pe hidrocentrală și membru al Comitetului raional de partid Bacău (din 1955); inginer proiectant, inginer-șef, șef

de sector (din nov. 1957) şi director (din 1962) la Institutul de Studii şi Proiectări Hidroenergetice din Bucureşti; membru al Comitetului raional de partid „1 Mai“ Bucureşti şi al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (în 1964); membru al Colectivului de lectori de pe lângă Cabinetul raional de partid „1 Mai“ Bucureşti (în 1964); adjunct al ministrului Energiei Electrice (din 10 sept. 1965); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat (din 1 iun. 1966); membru al Comitetului de Stat al Apelor (din 17 mai 1967); ministrul Energiei Electrice (10 iul. 1968–18 dec. 1972); ministru secretar de stat, prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (18 dec. 1972–16 nov. 1976); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 3 iun. 1974); membru al Comisiei centrale de partid şi de stat pentru sistematizarea teritoriului şi localităţilor urbane şi rurale (din 26 iun. 1974); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Austria (16 nov. 1976–14 mai 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1955), clasa I (1961); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1966); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971).

GRUESCU ALEXANDRA ELISABETA (n. FILIMON)

(n. 14 mart. 1943, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială; Institutul „B“, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1968**; director general la Centrala Industrială de Prelucrare a Cauciucului din Bucureşti (1985–1989).

GUINĂ NICOLAE

(n. 19 mart. 1911, com. Punghina, jud. Mehedinţi; d. 28 iun. 1999, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979); preşedinte al Colegiului Central de Partid (21 iul. 1972–28 nov.1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala Comercială Alimentară (cinci clase); Academia de Comerţ Superior (1965).

Profesia de bază: funcţionar.

Activitate şi funcţii: membru al Sindicatelor Unitare (1927–1930); membru al U.T.C.dR. (1929–1932); **membru de partid din 1932**; director al Secretariatului Comisiei pentru paşapoarte, vize şi repatrieri (până la 15 mai 1954); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. în R.S.F. Iugoslavia (16 iun. 1954–6 mart. 1959), la Moscova (2 iul. 1960–20 ian. 1966) şi în R.P. Mongolă (până la 14 nov. 1964); şef al Secţiei Scrisori şi Audienţe a C.C. al P.C.R. (din 24 mart. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Segarcea, reg. Craiova (1957–1961), nr. 6 Balş, reg. Oltenia (1961–1969) şi nr. 4 Balş, jud. Olt (1969–1975); membru al Comisiei juridice a M.A.N. (13 mart. 1969–1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1953), clasa I (1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1948), clasa a II-a (1964); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949), clasa a II-a (1981); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971).

GUȘĂ ȘTEFAN

(n. 17 apr. 1940, sat Spătaru, com. Costești, jud. Buzău; d. 28 mart. 1994, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov. 1989–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie nr. 2 din Buzău (1957); Liceul „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Buzău; Școala Militară de Ofițeri Activi de Tancuri și Auto din Pitești (1957–1960); Facultatea Militară Tehnică, Secția Ingineri Tancuri Auto, Academia Militară Generală (1966– 1972); Curs postacademic de perfecționare, Secția arme întrunite (1 dec. 1975–31 mai 1976); curs de perfecționare a pregătirii pe linie de organizare-mobilizare (1 aug.-30 nov. 1978); Curs postacademic superior pentru perfecționarea cunoștințelor de artă operativă și strategie militară (15 sept. 1982–14 iul. 1983).

Profesia de bază: inginer tancuri.

Activitate și funcții: locotenent (23 aug. 1960); comandant de pluton la Regimentul 68 Tancuri și Autotunuri (din aug. 1960); comandant de pluton și de companie la Școala Militară de Ofițeri de Tancuri și Auto din Pitești (15 iun. 1961–6 sept. 1966); **membru de partid din 1962**; locotenent-major (30 dec. 1963); căpitan (30 dec. 1965); maior (30 dec. 1971); lector și șef de lucrări la Catedra Tehnică de Tancuri Auto a Academiei Militare Generale (30 mart.-7 oct. 1972); comandant al Regimentului 6 Tancuri „Ioan Buteanu" (7 oct. 1972–13 aug. 1976); locotenent-colonel (23 aug. 1974); șef de Stat Major la Divizia 6 Tancuri „Horia, Cloșca și Crișan" (13 aug. 1976–1981); colonel inginer (23 aug. 1979); membru al Consiliului Politic al Armatei a 4-a și al biroului Consiliului politic al Diviziei 6 Tancuri (în 1980); comandant al Diviziei 6 Tancuri „Horia, Cloșca și Crișan" (10 nov. 1981–19 sept 1986); general-maior (22 aug. 1984); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Mureș (nov. 1984); prim-adjunct al ministrului Apărării Naționale și șef al Marelui Stat Major (25 sept. 1986–28 dec. 1989); sef de Stat Major și prim-locțiitor al comandantului Armatei a 4-a (28 febr. 1989–26 febr.1990).

H

HADNAGY IOAN

(n. 20 ian. 1936, sat Morăreni, com. Ruşii-Munţi, jud. Mureş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala profesională mixtă Odorhei, specialitatea tâmplărie (1950–1953); Cursul U.T.M. de un an de la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1960–1961); liceul (1966); Facultatea de Filozofie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (iul. 1971); doctoratul la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. şi secretar al organizaţiei U.T.M. pe clasă (în 1951); tâmplar la IPROFIL „23 August“ din Tg. Mureş (1953–1956 şi din dec. 1959); **membru de partid din 1955**; responsabil cultural în biroul organizaţiei U.T.M. pe secţie şi membru al Comitetului U.T.M. la IPROFIL „23 August“ din Tg. Mureş (în 1955); stagiul militar la o unitate M.A.I. din Gherla (nov. 1956–1958); secretar al Comitetului U.T.M. pe întreprindere şi membru al biroului Comitetului orăşenesc U.T.M. Tg. Mureş (din dec. 1959); şef al Comisiei tineret muncitoresc a Comitetului regional U.T.M. Mureş – Autonomă Maghiară (din 1961); prim-secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Tg. Mureş (din febr. 1962); membru supleant al C.C. al U.T.M. (în 1962); prim-secretar al Comitetului judeţean U.T.C. şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Harghita (din febr. 1968); şef al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Harghita (1968–31 aug. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (31 aug. 1971–3 sept. 1979); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (în aug. 1979, în nov. 1984); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Maramureş (8 mart. 1986–1989).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

HAIDU IULIANA (n. FLEISCHER)

(n. 3 mai 1939, Carei, jud. Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec.1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1980).

Profesia de bază: muncitor tipograf.

Activitate şi funcţii: muncitor necalificat la Întreprinderea „Crasna“ din Carei (1958); muncitor la tipografia din Carei (1959); **membru de partid din 1961**; instructor teritorial al Comitetului judeţean de partid Satu Mare (1973); secretar al Comitetului comunal de partid, preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular şi primar al comunei Berveni, jud. Satu Mare (sept. 1974–sept. 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); organizator de partid şi preşedinte al C.U.A.S.C. Tiream, jud. Satu Mare (1983); membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Satu Mare (în oct. 1984).

HAJDU GYÖZÖ-VICTOR

(n. 5 aug. 1929, com. Lunca Mureşului, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Filologie şi Literatură, Universitatea „Bolyai“ din Cluj (1948–1952); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesor de bază: ziarist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. (din 1948); redactor la revista „Utunk“ din Cluj (din 1950); scriitor la Filiala Uniunii Scriitorilor din Tg. Mureş (din 1952); redactor-şef la revista literară „Igaz Szó“ din Tg. Mureş (în mart. 1953); **membru de partid din febr. 1954**; membru al C.C. al U.T.M./U.T.C. (1959–1969); membru al Comitetului judeţean de partid Mureş; membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Social-Politice a R.S.R. (în 1969); vicepreşedinte (din 11 sept. 1978) şi membru (din 30 oct. 1987) al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste; membru al biroului Consiliului Oamenilor Muncii de Naţionalitate Maghiară (în 1984); membru titular al Asociaţiei Scriitorilor din Tg. Mureş.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Sovata, jud. Mureş (1980–1985) şi nr. 1 Tg. Mureş-Nord, jud. Mureş (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură (1 apr. 1980–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

HANGANU MIHAI

(n. 12 nov. 1946, com. Adâncata, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Institutul pedagogic de trei ani; Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; doctorat.

Profesia de bază: învăţător.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1967**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Neamţ (în dec. 1988).

HANU VIOREL

(n. 16 mai 1949, Constanţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1972**; director al Întreprinderii „Integrata de in“ Zalău (febr. 1979–1989).

HARISIAD ELENA (n. DOBROMIR)

(n. 23 apr. 1941, com.Vladimir, jud. Gorj; d. mai 1983, Tg. Jiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–mai 1983).

Studii: Școala profesională metalurgică din Craiova (1958); liceul teoretic, curs fără frecvență; Școala de partid de un an; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1974–1979).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: muncitor la Uzina „7 Noiembrie“ din Craiova (1958); secretar al organizației de tineret și membru al Comitetului orășenesc U.T.M. Craiova (1958); **membru de partid din 1960**; secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Calafat (1961); instructor al Comitetului regional U.T.M. Oltenia (1963); instructor și secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Băilești (mart. 1965); șef al Serviciului personal al Direcției județene C.E.C. Gorj (mart. 1968); propagandist la învățământul de partid (mart. 1968); secretar al Comitetului municipal al sindicatelor Tg. Jiu (1973); instructor cu informarea la Comitetul județean de partid Gorj (1974); membru al Consiliului Național al Femeilor (1974); secretar pentru probleme sociale și de propagandă al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului județean al femeilor Gorj (1977).

HAȘ TEODOR

(n. 31 aug. 1928, com. Mișca, jud. Arad)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala de elevi meseriași de pe lângă Atelierele C.F.R. Arad (1943–1947); Școala de partid de șase luni (din mart. 1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1951–1954); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1959–1962); Academia de Studii Economice; doctor în științe economice.

Profesia de bază: montator C.F.R.

Activitate și funcții: ucenic la Atelierele C.F.R. Arad (1943–1947); **membru de partid din sept. 1947**; membru al organizației pe școală a Tineretului Progresist (în 1947); secretar al Școlii de elevi meseriași C.F.R.; membru al Comitetului sindical din Atelierele C.F.R. Arad (în 1947); secretar al organizației U.T.M. pe sectorul C.F.R. Arad (din febr. 1948); responsabil al Secției cadre a Comitetului județean U.T.M. Arad (în 1949); șef al Secției de propagandă și agitație a Comitetului raional de partid Criș (din 1950); director al cursului de partid cu activul de la sate; director al Universității Serale de Marxism-Leninism de pe lângă Comitetul regional de partid Arad (în 1951); instructor al Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (aug. 1952–aug. 1954); șef al Secției cadre a Comitetului regional de partid Arad (mart. 1955–26 ian. 1956); șef al Secției cadre a Comitetului regional de partid

Timişoara (26 ian.-30 oct. 1956); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Timişoara (din oct. 1956); prim-secretar al Comitetului regional de partid Crişana; prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Arad (febr. 1968–11 febr. 1971); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Cehoslovacia (25 mai 1971–20 mai 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Hunedoara (20 mart. 1978–iul. 1979); preşedinte al UCECOM (din 16 oct. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 22 Tinca, reg. Crişana (1965–1969), nr. 3 Arad-Est, jud. Arad (1969–1975) şi nr. 6 Făurei, jud. Brăila (1980–1982); membru al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare şi administraţia de stat (1 apr. 1980–1982).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române! clasa a IV-a (1959); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1964), clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1966); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R."; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii"; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei".

HAŞEGANU MIHAIL

(n. 4 nov. 1913, com. Suseni, jud. Argeş)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul Comercial din Sălişte, jud. Sibiu (1924–1932); Academia de Studii Economice din Bucureşti (sept. 1932–febr. 1933 şi 1935–1940).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: vânzător la un magazin de manufactură din Făgăraş (din 1932); vânzător şi contabil la magazinul Întreprinderii „Grigore Alexandrescu" (1935–1937); casier ajutor şi subşef de birou la Regia Autonomă a Întreprinderilor de Mine şi Metalurgie din Ardeal, cu sediul în Bucureşti (1937–1940); membru al Frontului Renaşterii Naţionale; subşef de birou la Direcţia contabilităţii din Ministerul Economiei Naţionale (1940–1948); a organizat sindicatul funcţionarilor din Ministerul Economiei Naţionale (după 23 aug. 1944); **membru de partid din mart. 1945**; instructor al organizaţiei de bază din Ministerul Comerţului (din mart. 1945); membru al Comitetului de partid al Ministerului Economiei Naţionale; în timpul alegerilor din nov. 1946 a condus o şcoală de agitatori şi a fost preşedinte al unei secţii de votare; director administrativ la Ministerul Economiei Naţionale (din dec. 1946); director al oficiilor industriale din Ministerul Economiei Naţionale (din iul. 1947); director al Departamentului Industriei şi Comerţului (din 30 ian. 1948); şef al Diviziei coordonării planurilor de producţie şi investiţii din Comisia de Stat a Planificării (din 1948); detaşat la Comisia de redresare economică de pe lângă Consiliul de Miniştri (din iul. 1948); director al Secretariatului Comitetului de Stat al Planificării (din 1948); conferenţiar la Catedra de Geografie Economică, prorector şi rector al Institutului de Ştiinţe Economice şi Planificare „V.I. Lenin" din Bucureşti (1951–1954); profesor universitar la Academia de Studii Economice; ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. în Cehoslovacia (7 iul. 1959–11 aug. 1961); reprezentant permanent al R.P.R. la O.N.U. (11 aug. 1961–5 mart. 1966); vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Muncă şi Salarii (din 28 nov. 1966); vicepreşedinte al Consiliului de Administraţie al Băncii Române de Comerţ Exterior (28 apr. 1969–dec. 1977); vicepreşedinte al Băncii Române de Comerţ Exterior (mart. 1973–14 dec. 1977); membru al Comitetului de conducere al Asociaţiei de prietenie România-Marea Britanie (în 1974); preşedinte onorific

al Camerei de Comerț și Industrie (din sept. 1976).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 10 Bechet, jud. Dolj (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitate economico-financiară (18 mart. 1975–1980).

Distincții: „Medalia Muncii“ (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (12 dec. 1963).

HAUSER HEDWIGA MARGARETA

(n. 26 ian. 1931, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala primară din Lugoj (1938–1942); gimnaziul din Lugoj (1942–1946); Liceul german mixt din Timișoara (1946–1950); Facultatea de Filologie, Secția germană (1950–1952).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: corector la ziarul „Neuer Weg“ (1950–1952); redactor-șef de secție la Editura Tineretului (1955–1969); **membru de partid din 1957**; membru în Uniunea Scriitorilor (în 1959); membru al biroului organizației de bază (în 1968); redactor-șef al Editurii Kriterion (1969–21 mai 1985); membru al biroului Comitetului județean de partid Dolj (din 2 mart. 1971); inspector general de stat, cu grad de adjunct de ministru, la Inspectoratul General de Stat pentru controlul gospodăririi fondurilor fixe, instalațiilor, aparatajului de măsură de control, cazanelor, combustibililor și energiei de pe lângă Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (din 13 sept. 1971); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 11 sept. 1978); membru al Comisiei de pensii a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); redactor și redactor-șef la Editura Tineretului; membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția literatură pentru copii și tineret; secretar al Consiliului Național al Femeilor (în 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Băile Herculane, jud. Caraș-Severin (1975–1980) și nr. 8 Jimbolia, jud. Timiș (1980–1985); secretar al M.A.N. (18 mart. 1975–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1971).

HÂNCULOV EDUARD

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

HEINRICH ALEXANDRU

(n. 24 nov. 1925, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul teoretic din Arad și Timișoara (din 1936); Facultatea de Electrotehnică din Budapesta (mai 1944–1945); Facultatea de Electromecanică din Timișoara (1945–1947); Facultatea de Electromecanică din Budapesta (1947–1950).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: membru al Frontului Democrat Universitar (1945); inginer tehnolog (1950), şef de secţie, inginer-şef, director tehnic (1957) şi director general (1966) la Uzina „Electroputere" Craiova; lector la Catedra de aparate electrice a Institutului Tehnic Craiova (1954–1958); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Dolj (1968); consilier al ministrului Industriei Constructoare de Maşini (1970); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 29 aug. 1973, reales la 22 dec. 1983); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (4 iul. 1975–28 nov. 1987); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Brazda lui Novac, jud. Dolj (1969–1975).

HELGIU CORNELIA

(n. 12 oct. 1935, com. Căbești, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Universitatea Politică şi de Conducere; Facultatea de Mecanică.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; director al Grupului industrial şcolar din Bârlad (1984).

HERA CRISTIAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului raional de partid Lehliu; membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); director al Institutului de Cercetări pentru Cultura Plantelor Tehnice Fundulea (dec. 1985); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985).

HERMAN ANA

(n. 9 dec. 1944, Coroisânmartin, jud. Mureş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Academia de Studii Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: ţesătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980, reales la 24 sept. 1984); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Sighişoara (sept. 1980); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Sighişoara (23 nov. 1984–oct. 1987); director adjunct la Întreprinderea de Ţesături de Mătase Sighişoara (oct. 1987).

HOMOȘTEAN GEORGE

(n. 19 iun. 1923, Deva)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie, Universitatea „Babeş-Bolyai“ Cluj; Şcoala de subofiţeri de rezervă (şase luni); Şcoala Centrală a U.T.M. „Filimon Sârbu“ (şase luni); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: zilier la cariera de piatră din com. Pietroasa, Hunedoara (1939–1942); sergent instructor de jandarmi în judeţele Bihor, Suceava şi Hunedoara (1946); **membru de partid din oct. 1947**; secretar de partid în com. Pietroasa (1948); organizator al Comitetului de partid al plăşii Deva; secretar al Comitetului U.T.M. al plăşii Geoagiu (1949); instructor al Comitetului judeţean U.T.M. Hunedoara; instructor şi şef de sector la Secţia Agrară a C.C. al U.T.C. (1950); promovat la Secţia Relaţii Externe a C.C. al P.C.R., Sectorul evidenţa cadrelor (1953); instructor al Comitetului regional de partid Hunedoara (1953–1955); şef al Secţiei cadre a Sfatului popular regional Hunedoara; prim-secretar al Comitetului raional de partid Sebeş (1958–1965); secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Hunedoara (1965); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Alba (febr. 1968–5 sept. 1978); ministru de Interne (5 sept. 1978–5 oct. 1987); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Hunedoara (19 oct. 1987–31 mart. 1989); membru în Consiliul Naţional al F.D.U.S.; ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.S. Cehoslovacia (din 26 apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 9 Blaj, jud. Alba (1969–1975), nr. 5 Aiud, jud. Alba (1975–1980), nr. 9 Sinaia, jud. Prahova (1980–1985) şi nr. 3 Bicaz, jud. Neamţ (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru problemele de apărare (22 mart. 1975–11 nov. 1978).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1962); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1961) , clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1967), clasa a II-a (1981).

HOROBEȚ CONSTANTIN

(n. 3 sept. 1938, com. Dagâţa, jud. Iaşi)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de un an din Iaşi (1963); Facultatea de Filosofie-Sociologie, Academia de Studii Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă.

Profesia de bază: tehnician agricol.

Activitate şi funcţii: tehnician agricol la Consiliul popular comunal Scânteia, jud. Iaşi (1956); brigadier agricol la I.A.S. Todireşti, jud. Iaşi (1957–1961); muncitor şi comandant de brigadă la şantierul „Nadeş-Oneşti“ (1958); **membru de partid din 1960**; instructor teritorial şi secretar al Comitetului raional U.T.M. Negreşti (1961); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului raional U.T.C. Vaslui (1966); prim-secretar al Comitetului judeţean U.T.C Vaslui (din febr. 1968); şef al Secţiei organizatorice şi membru al Comitetului judeţean de partid Vaslui (1972–21 febr. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (din 21 febr. 1978); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Satu Mare (oct. 1984–1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Costeşti, jud. Vaslui (1969–1975).

HORTOPAN ION

(n. 12 mart. 1925, com. Turcineşti, jud. Gorj; d. 6 apr. 2000, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala primară din Turcineşti (1932–1939); curs de partid la Braşov (1946); Cursul de comandanţi de batalioane din Sibiu (iun.-dec. 1949); Cursul de comandanţi de regimente de infanterie din Făgăraş (ian.-nov. 1954); Facultatea de Arme Întrunite, Academia Militară (1956–1959); Liceul „Ady Endre“ din Zalău (1962); Cursul postacademic de arme întrunite şi tancuri, Academia Militară (oct. 1973–mart. 1974).

Profesia de bază: ospătar.

Activitate şi funcţii: vânzător la un magazin din Bucureşti (1939–1943); **membru de partid din 1945**; ospătar şi vânzător în Bucureşti (1946–1948); secretar al Comitetului U.T.C. de sector din Capitală (mai 1946–apr. 1948); stagiul militar (apr. 1948–1949); locţiitor politic de companie şi secretar al organizaţiei de partid la Regimentul 2 Transmisiuni (mai 1948–mart. 1949); locotenent (15 febr. 1949); instructor pentru tineret la Regiunea a 3-a Militară (mart.-iun. 1949); locotenent-major (28 dec. 1949); căpitan (30 dec. 1949); şef al Biroului 3, membru al biroului organizaţiei de bază de partid şi secretar al Comitetului U.T.M. la Secţia a 2-a a Direcţiei Cadre a Forţelor Armate (30 dec. 1949–ian. 1952); şef al Secţiei Cadre la Regiunea a 3-a Militară (din ian. 1952); maior (9 mai 1952); locţiitor al comandantului (dec. 1954–dec. 1955) şi comandant (dec. 1955–aug. 1956) al Regimentului 106 Mecanizat; locotenent-colonel (15 mai 1956); comandant al Regimentului 4 Mecanizat (oct. 1959–aug. 1962); colonel (30 dec. 1962); ofiţer I la Direcţia Pregătirii de Luptă (1963–1965); locţiitor al comandantului Diviziei 1 Mecanizate „Tudor Vladimirescu-Debreţin“ (1965–1967); comandant al Diviziei 11 Mecanizate (1967–6 iun. 1973); general-maior (20 aug. 1969); comandant al Armatei a 3-a (7 iun. 1973–1 iul. 1976); membru al Comitetului judeţean de partid Bihor (în 1974); general-locotenent (19 aug. 1974); membru al Consiliului de Stat (din 9 iul. 1976); prim-adjunct al ministrului Apărării Naţionale şi şef al Marelui Stat Major (1 iul. 1976–31 mart. 1980); comandant al Comandamentului Infanteriei şi Tancurilor (31 mart. 1980–24 febr. 1992); general-colonel (23 aug. 1984); membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Tăşnad, jud. Satu Mare (1975–1980); vicepreşedinte al Comisiei M.A.N. pentru problemele de apărare (22 mart. 1975–31 dec. 1976).

Distincţii: Ordinul „Meritul Militar“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a.

HOSSU GHEORGHE

(n. 29 aug. 1909, com. Blăjel, jud. Sibiu; d. 1980, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Studii: liceul din Dumbrăveni (1921–1923); Şcoala Tehnică de Aviaţie din Mediaş (1923–1925).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic la un atelier mecanic din Mediaş (1925–1927); mecanic la diferite ateliere din oraşul Constanţa (1927–1931); mecanic particular (1932–1933); mecanic la diferite ateliere din sudul Dobrogei (din 1933); trimis pe frontul din U.R.S.S. cu Atelierul Mobil nr. 1 Reparaţii; mecanic la un atelier de lăcătuşărie din Eforie (ian. 1945–ian. 1946); instructor al Secţiei organizare şi

instructaj a Comitetului județean de partid Constanța (ian.-iul. 1945); secretar al Comitetului județean de partid Tulcea (din iul. 1946); responsabil organizatoric al Comitetului regional de partid Dobrogea (până în 1947); instructor al C.C. al P.C.R. (1947–1948); director al „Rompescaria“ (din 1948); adjunct al ministrului Comerțului și Alimentației (până la 15 iun. 1949); director general al Direcției Generale a Lucrărilor Canalului Dunăre-Marea Neagră (15 iun. 1949–2 mart. 1951); ministrul Construcțiilor (2 mart.-6 apr. 1951 şi 8 oct. 1954–10 ian. 1956); ministrul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții (6 apr. 1951–8 oct. 1954); ministrul Agriculturii (10 ian-26 mai 1956); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (26 mai 1956–19 mart. 1957); ministrul Construcțiilor şi Materialelor de Construcții (19 mart. 1957–5 dec. 1958); preşedinte al Comitetului de Stat al Apelor (5 dec. 1958–21 mart. 1961 şi 6 apr.-9 dec. 1967).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Medgidia, reg. Constanța (1952–1957), Cernavodă, reg. Constanța (1957–1961), Măcin, reg. Dobrogea (1961–1965), nr. 10 Măcin, reg. Dobrogea (1965–1969) şi nr. 4 Sulina, jud. Tulcea (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1949); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a, clasa I; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a, clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966).

HUDIȚEANU NICOLAE

(n. 3 dec. 1921, com. Comana, jud. Constanța; d. iul. 1977, com. Comana, jud. Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala generală (1932); Şcoala de agronomie de şase luni din Craiova (1950).

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1946**; vicepreşedinte al Comitetului provizoriu al Consiliului popular comunal Comana (1949); agronom de sector la S.M.A. Sibioara şi la S.M.A. Chirnogeni, jud. Constanța (1950); vicepreşedinte al U.N.C.A.P.; preşedinte al C.A.P. „Filimon Sârbu“ din com. Comana (1955); membru al Consiliului de Stat (din dec. 1967).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Negru Vodă, reg. Constanța (1957–1961), nr. 3, reg. Dobrogea (1961–1965), nr. 3 Comana, reg. Dobrogea (1965–1969) şi nr. 7 Negru Vodă, jud. Constanța (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Titlul de „Erou al muncii socialiste“; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“.

HUIAN MARIA LILIANA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate și funcții: vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (4 nov.-22 dec. 1989).

HUIDU EMIL

(n. 28 dec. 1940, com. Peştişani, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de trei luni din Cluj; Facultatea de Exploatări Miniere, Institutul de Mine din Petroşani; Facultatea de Studii Economice, Universitatea din Craiova.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: inginer la Întreprinderea Minieră Rovinari (în 1966); **membru de partid din 1971**; inginer principal cu pregătirea producției la Întreprinderea de Deschideri Cariere și Mine Oltenia (1974); director cu delegație al Întreprinderii Miniere Jilț, jud. Gorj (1977); director la Întreprinderea Minieră Roșia și Peștera (1979); inginer principal la Întreprinderea Minieră Motru (iul. 1980); director la Întreprinderea de Construcții și Montaj Minier Oltenia (1981); director al Direcției tehnice de producție la Combinatul Minier Oltenia (din aug. 1981); director general al Combinatului Minier Rovinari (din dec. 1981); adjunct al ministrului Minelor (din 19 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Rovinari, jud. Gorj (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitate economico-financiară (1 apr. 1985–1989).

HURBEAN NICOLAE

(n. 8 dec. 1928, sat Cunța, com. Șpring, jud. Alba; d. 4 aug. 1999, Sibiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul industrial din Sibiu (1948); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1963–1966); Facultatea de Economie.

Profesia de bază: tehnician constructor de mașini.

Activitate și funcții: lăcătuș la „Arsenalul Armatei“ din Sibiu (1948–dec. 1949); maistru instructor, profesor de tehnologie și locțiitor al directorului de studii la Școala profesională de ucenici a Întreprinderii „Independența“ din Sibiu (apr. 1951–apr. 1955); maistru șef la Atelierele de montaj ale Uzinelor „Independența“ din Sibiu (apr. 1955–sept. 1957); **membru de partid din aug. 1956**; director adjunct la Uzinele „Balanța“ din Sibiu (sept. 1957–sept. 1958); director adjunct la Uzinele „Independența“ din Sibiu (sept. 1958–sept. 1960); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc și membru al biroului Comitetului orășenesc de partid Sibiu (din sept. 1960); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (până la 5 sept. 1974); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Sibiu (5 sept. 1974–1 sept. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (1 sept. 1978–26 oct. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Mongolă (din 2 mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Câmpeni, jud. Alba (1980–1985); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1980–1985).

I

IACOBAN MIRCEA-RADU ALEXANDRU

(n. 19 febr. 1940, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989)

Studii: liceul în Suceava (1956); Facultatea de Filologie, Universitatea „Al.I. Cuza" Iași (1957–1962); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor, scriitor.

Activitate și funcții: primitor-expeditor la I.F.E.T. Rădăuți (1956); membru al U.T.M. (1959); în facultate a lucrat la Studioul de Radio Iași; membru al colectivului de conducere al Casei de Cultură a Tineretului; crainic, redactor II și redactor I la Studioul de Radio Iași (1962); **membru de partid din febr. 1965;** secretar de redacție la revista săptămânală „Cronica" (1966–1970); redactor-șef (1970) și director (1972) la Editura „Junimea"; membru al Comitetului județean de partid Iași (ian. 1973); secretar al Asociației Scriitorilor din Moldova (1972); director al Teatrului Național „Vasile Alecsandri" din Iași (oct. 1979); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (30 oct. 1987); membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor din R.S.R.; membru al Comitetului Fondului Literar

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Țibănești, jud. Iași (1975–1980) și nr. 8 Hârlău, jud. Iași (1980–1985); membru al Grupului român din Uniunea Interparlamentară și al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural" clasa a IV-a și clasa a III-a; medalii ale R.S.R.

IBĂNESCU GHEORGHE

(n. 29 aug. 1924, sat Stâncășeni, com. Voinești, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: trei clase industriale; curs de partid de trei luni de la Breaza (apr.-iun. 1948); liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" de doi ani (sept. 1951–1953); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1963–iun. 1966).

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: ucenic tâmplar la Fabrica de Avioane S.E.T. București

(1939–oct. 1944); membru de sindicat; detaşat la o secţie a S.E.T. la Craiova (oct. 1944); membru al U.T.C.; membru al Comitetului judeţean U.T.C. Dolj; secretar al Comitetului judeţean U.T.C. Dolj (mart. 1945); **membru de partid din 1945**; responsabil cu educaţia politică pe celula de partid din Întreprinderea S.E.T. (oct. 1945); activist la Secţia de cadre a Comitetului de partid al Sectorului II Negru Bucureşti (dec. 1945); secretar de celulă de partid în armată (1946–1947); instructor al Secţiei organizatorice a Comitetului de partid al Sectorului II Negru Bucureşti (1947–apr. 1948); şef al Sectorului agitaţie politică de masă din Secţia de propagandă şi agitaţie a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (iun. 1948); secretar cu probleme de propagandă şi agitaţie al Comitetului regional de partid Hunedoara (1953–4 aug. 1956); instructor al Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. (4 aug. 1956–1963); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Roman (de la 11 iul. 1966); director la Întreprinderea pentru valorificarea cerealelor şi producerea de nutreţuri combinate Piatra Neamţ; prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Neamţ.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Bodeşti, jud. Neamţ (1969–1973).

Distincţii: „Cruciada împotriva bolşevismului" (1943); „Ordinul Muncii" clasa a III-a şi clasa a II-a (1962).

IBĂNESCU NECULAI

(n. 2 iun. 1931**,** sat Stâncăşeni, com. Voineşti, jud. Vaslui)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (5 oct. 1987–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Finanţe Credit; Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economia şi administraţia de stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; doctorat în economie la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1979).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: inspector la Secţia financiară Adjud (din 1952); **membru de partid din 1953;** inspector la Secţia financiară Bârlad (1955–1956) şi la raioanele Hârlău (din 1956), Vlădeni şi Iaşi; secretar al Comitetului executiv al Sfatului popular raional Iaşi (1959–1966); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular raional Iaşi (1966–febr. 1968); inspector-şef adjunct la corpul de control al preşedintelui Comitetului executiv (din febr. 1968) şi director adjunct la administraţia financiară (din 1969) la Consiliul popular al judeţului Iaşi; director al Direcţiei judeţene comerciale Iaşi (din 1973); vicepreşedinte al Consiliului judeţean de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale Iaşi (din 1974); prim-vicepreşedinte al Consiliului popular al judeţului Iaşi (8 febr. 1977–11 iul. 1986); membru (din 23 sept. 1980) şi vicepreşedinte (24 sept. 1985–1987) al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare; prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Iaşi (din 11 iul. 1986); viceprim-ministru al Guvernului (15 apr. 1987–17 mart. 1989); preşedinte al Comisiei guvernamentale pentru raţionalizarea sistemului de evidenţă în unităţile socialiste (din 11 nov. 1987); membru al biroului Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (din 1987); preşedinte al Consiliului Financiar Bancar (1988–1989); eliberat din funcţia de viceprim-ministru al Guvernului pentru „grave încălcări ale prevederilor legale referitoare la acordarea de credite, lichidarea pierderilor din activitatea unor unităţi economice şi neîndeplinirea atribuţiilor şi răspunderilor ce îi reveneau în buna organizare şi desfăşurare a activităţii

economico-financiare, în asigurarea rentabilităţii şi eficienţei tuturor întreprinderilor“ (la şedinţa C.P.Ex. al C.C. al P.C.R. din 17 mart. 1989); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Hunedoara (12 mai-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 23 „Griviţa Roşie“, Bucureşti (15 nov. 1987–22 dec. 1989).

ICHIM IOAN

(n. 26 oct. 1925, Moineşti, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: şapte clase primare (1933–1940); curs de calificare ca miner gradul I şi II; Şcoala de partid de şase luni (sept. 1949–febr. 1950); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1952–1954); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1956–1959); Academia de Studii Economice Bucureşti.

Profesia de bază: miner.

Activitate şi funcţii: muncitor necalificat la Fabrica de Cherestea din Comăneşti, jud. Bacău (1940–1942); muncitor auxiliar la întreţinerea liniei C.F.R. Comăneşti (1942–febr. 1945); membru al U.T.C. (nov. 1944); sarţier la Fabrica de Cherestea Comăneşti (febr. 1945–1947); **membru de partid din mai 1945**; muncitor la suprafaţă şi ajutor de miner la Mina Leorda (1947–1949); activist de partid la sectorul Comăneşti (1949); responsabil cu cadrele la Comitetul de partid al sectorului Comăneşti (febr.-iul. 1950) şi la Sectorul verificări al Comitetului regional de partid Bacău (iul.-nov. 1950); secretar (nov. 1950–sept. 1952) şi prim-secretar (1954) al Comitetului raional de partid Moineşti; activist la Comitetul regional de partid Bacău (1954–aug. 1960); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Bacău şi membru al biroului Comitetului regional de partid Bacău (aug. 1960–27 aug. 1965); secretar cu probleme organizatorice (27 aug. 1965–19 nov. 1966) şi prim-secretar (din 19 nov. 1966) al Comitetului regional de partid Bacău; prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bacău (febr. 1968–21 oct. 1969); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Bacău (mart. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Bacău-Nord, reg. Bacău (1961–1969), nr. 11 Târgu Ocna, jud. Bacău (1969–1973) şi nr. 2 Bacău-Sud, jud. Bacău (1975–1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (22 mart. 1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1961) şi clasa a IV-a (1965); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1969).

IFTODI CONSTANTIN

(n. 5 dec. 1924, Piatra Neamţ; d. 27 dec. 2000, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul militar din Iaşi (1935–1943); Şcoala de ofiţeri activi de artilerie antiaeriană (1943–mai 1945); Institutul Agronomic din Iaşi (1946–1950); cursuri postuniversitare de doi ani la Institutul Politehnic Bucureşti, specializarea economie agrară (nov. 1958–nov. 1960).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: a participat la acţiunile militare din Cehoslovacia (1945); sublocotenent

(mai 1945); ofițer la Regimentul 8 Artilerie Antiaeriană din Roman, unde a comandat o secție de proiectoare; trecut în rezervă (nov. 1946); membru al U.N.S.R. (1946–1950); membru al U.T.M., responsabil cultural pe Institutul Agronomic; şef al Secției agricole a raionului Darabani (1950–1951); membru al comitetului U.T.M. la S.M.T. Darabani; agronom-şef la S.M.T. Darabani (din 1951); candidat de partid (oct. 1954); agronom (1955–1957) şi agronom-şef (din 1957) la Secția agricolă a Sfatului popular regional Suceava; **membru de partid din dec. 1956**; membru al biroului organizației de bază la Secția agricolă a Sfatului popular al regiunii Suceava, serviciul S.M.T. (din 1957); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Suceava (din 1960); preşedinte al Consiliului agricol regional Suceava (din febr. 1964); adjunct al ministrului Agriculturii şi Industriei Alimentare, membru al Consiliului Superior al Agriculturii (din 10 febr. 1966); vicepreşedinte al U.N.C.A.P. (până la 13 mai 1969); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (din 2 iun. 1969); şef al Departamentului Industriei Alimentare din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor (11 mai 1972–27 ian. 1977); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (8 febr. 1977–22 sept. 1981); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în R.P.D. Coreeană (23 mart. 1982–13 apr. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Tătăranu, jud. Vrancea (1975–1980).

IGNAT VIORICA (n. TĂREAN)

(n. 21 iul. 1940, sat Presaca, com. Păuca, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: şapte clase primare la şcoala generală din comuna Păuca (1954); Şcoala profesională textilă din Sibiu (1954–1956); Şcoala tehnică de maiştri (1967–1969); Şcoala interjudețeană de partid; Şcoala de partid de un an (1974); Facultatea de Ştiințe Politice şi Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1985).

Profesia de bază: tricoteză.

Activitate şi funcții: membru al Comitetului U.T.M. din şcoala profesională (1954–1956); muncitoare la Întreprinderea de Ciorapi „7 Noiembrie“ din Sibiu (din 1956); secretar al biroului organizației U.T.M. şi membru al Comitetului U.T.M. pe întreprindere (1958–1964); **membru de partid din 1963**; tricoteză, secretar al biroului organizației U.T.M. şi secretar adjunct pentru probleme organizatorice al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea „Apollo“ din Bucureşti (1964–1969); tehnician principal C.T.C. (1969–1972), maistru (1973–1979) şi şef al Atelierului de tricotat (din sept. 1979) la Întreprinderea „Tricodava“ din Bucureşti; locțiitor al secretarului biroului organizației de bază (1970), secretar al organizației de bază pe secție (1972), membru (1974), secretar adjunct cu probleme organizatorice (1975–1977) şi secretar (1977) al Comitetului de partid la Întreprinderea „Tricodava“; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (29 aug. 1978); membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 6 Bucureşti (1979–1989); membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti (1979); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.“; Medalia „A 25-a aniversare a Republicii“; Medalia „A 30-a aniversare a eliberării patriei“.

IGREȚ VIOREL

(n. 6 dec. 1938, sat Brusturi, com. Hălmagiu, jud. Arad)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de un an, secţia U.T.C. (1963); Facultatea de Economie Industrială, Construcţii şi Transporturi; doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: lăcătuş montator locomotive.

Activitate şi funcţii: muncitor la Atelierele C.F.R. din Arad (din 1956); lăcătuş la Secţia pregătire II a Întreprinderii de Vagoane Arad (din 1960); **membru de partid din 1962**; instructor teritorial al Comitetului regional U.T.M. Banat; activist la Comitetul judeţean U.T.C. Arad (din febr. 1968): şef al Secţiei sport şi turism şi pregătire militară; membru al biroului executiv al Consiliului judeţean al sindicatelor Arad (din 1972); instructor al Comitetului judeţean de partid Arad (din 1977); secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii de Vagoane Arad şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Arad (din 1978); preşedinte al Consiliului judeţean al sindicatelor Arad (1981–11 apr. 1983); membru al Consiliului Central al U.G.S.R.; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Arad (11 apr. 1983–febr. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (din febr. 1986); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mureş (din 6 iul. 1988).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; medalii ale R.S.R.

ILIE GHEORGHE

(n. 3 iun. 1940, com Cernăteşti, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de ucenici din Câmpina (1957); Şcoala tehnică de maiştri Craiova (1965–1967); cursul de cinci luni al Şcolii interjudeţene de partid Craiova (1984–1985).

Profesia de bază: maistru foraj extracţie.

Activitate şi funcţii: sondor-podar la Întreprinderea de Foraj Craiova (din 1957); ajutor sondor-şef (1959–1961), sondor-şef (1963–1967) şi maistru foraj extracţie (din 1967) la Întreprinderea de Foraj Bucureşti; **membru de partid din 1968**; trimis în Cuba pentru a acorda asistenţă tehnică (nov. 1968–dec. 1971); maistru foraj la Întreprinderea de Foraj Bucureşti (din dec. 1971); maistru foraj, maistru principal, şef de atelier şi adjunct de şef de brigadă la Întreprinderea de Foraj Craiova (aug. 1972–mart. 1983); secretar al biroului organizaţiei de bază (din mart. 1983), secretar al Comitetului de partid (din 1983) şi adjunct al şefului (din mart. 1985) la Schela de Foraj Stoina, jud. Gorj.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Tg. Cărbuneşti, jud. Gorj (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

ILIESCU ALEXANDRU

(n. 3 oct. 1929, sat Bălăneşti, com. Cozieni, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: şapte clase elementare (1944); Şcoala profesională de ucenici a Uzinei „1 Mai" din Ploieşti, calificat strungar în fier (sept. 1946–1950); Şcoala specială de doi ani din Oradea (1950–1952); Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic din Braşov (sept. 1952–1957); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvenţă.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții: organizator de grupă, secretar al Comitetului U.T.C. pe şcoala de ucenici şi membru în Comitetul U.T.C. al Sectorului IV Ploieşti (1946); membru al Comitetului U.T.M. pe şcoală la Oradea (1950–1952); membru în biroul organizației U.T.M. pe an de facultate şi membru al Comitetului U.T.M. pe Institutul Politehnic (1953–1957); candidat de partid (oct. 1955); **membru de partid din 1957**; inginer stagiar la Ocolul Silvic din Pojorâta (aug. 1957–1958); membru (din 1958) şi instructor cu probleme economice (din ian. 1960) al Comitetului raional de partid Câmpulung Moldovenesc; şef al Ocolului Silvic Pojorâta; director la I.F. Câmpulung (mart.-nov. 1961); secretar cu probleme economice (din nov. 1961) şi prim-secretar (până la 21 nov. 1966) al Comitetului raional de partid Câmpulung Moldovenesc; secretar al Comitetului regional de partid Suceava (din 21 nov. 1966); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (din 30 iun. 1978); adjunct al ministrului Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcții şi şef al Departamentului Silviculturii (4 iul. 1978–16 sept. 1982); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Ilfov; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din aug. 1978); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (din 23 febr. 1983).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1966), clasa a IV-a (1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1971); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist“.

ILIESCU ION

(n. 3 mart. 1930, Oltenița, jud. Călăraşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974) şi al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (11 febr.-15 iul. 1971).

Studii: studii primare în Oltenița şi Bucureşti; studii gimnaziale şi liceale în Bucureşti (Industrial-Polizu, „Spiru Haret“ şi „Sf. Sava“); Facultatea de Hidrotehnică, Institutul Politehnic Bucureşti (1950); Institutul de Energetică din Moscova, specializarea gospodărirea apelor şi ecologie (1950–1954).

Profesia de bază: inginer energetician.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din aug. 1944; voluntar în brigada de muncă „Vasile Roaită“ în Albania, pe şantierul național al căilor ferate (1947); membru al C.C. al U.T.M. (din 21 mart. 1949); secretar al Comitetului unional al studenților şi aspiranților români aflați la studii în U.R.S.S. (din 1950); **membru de partid din 1953**; membru al Biroului C.C. al U.T.M. (1 mart. 1954–28 mart. 1960); reprezentant al U.T.M. la Uniunea Internațională a Studenților – Praga (din iun. 1956); preşedinte al comitetului de organizare al Asociațiilor studențeşti din R.P.R. (din 15 aug. 1956); secretar al C.C. al U.T.M. (1956–28 mart. 1960); preşedinte al U.A.S.R. (din 1960); adjunct al şefului Secției Propagandă şi Agitație a C.C. al P.M.R. (1960–1962); şef al Secției învățământ şi sănătate din Direcția de Propagandă şi Cultură a C.C. al P.M.R. (1962–31 mart. 1965); şef al Secției Propagandă şi Agitație a C.C. al P.M.R. (din 31 mart. 1965); prim-secretar al C.C. al U.T.C. şi ministru pentru Problemele Tineretului

(9 dec. 1967–20 mart. 1971); membru al Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice (1970); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Consiliului judeţean Timiş (1971–1974); membru supleant al Consiliului de Stat (din 29 nov. 1974); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Iaşi (9 nov. 1974–21 aug. 1979); membru al Consiliului de Stat (2 apr. 1979–20 mart. 1980); preşedinte al Consiliului Naţional al Apelor (28 aug. 1979–17 mart. 1984); director al Editurii Tehnice (mart. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: „Ilie Pintilie“, Bucureşti (1957–1961), nr. 22 Huedin, jud. Cluj (1965–1969), nr. 3 Olteniţa, jud. Ilfov (1969–1973), nr. 6 Paşcani, jud. Iaşi (1975–1980) şi nr. 2 Odobeşti, jud. Vrancea (1980–1985); secretar al Comitetului de Conducere al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare (din 19 mart. 1965); membru al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a; „Medalia Muncii“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „23 August“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1969).

ILIESCU LUCIAN

(n. 24 iul. 1946, Giurgiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (25 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1970**; director la Întreprinderea de Maşini şi Utilaje Grele Giurgiu (din aug. 1985).

ILIESCU VICTORIA-ŞTEFANIA

(n. 4 apr. 1944, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala generală din Chitila (1950–1957); liceul la Bucureşti şi continuat la Constanţa (1957–1961); Facultatea de Filozofie, Universitatea din Bucureşti (1961–1967); curs postuniversitar la Facultatea de Ziaristică, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1972–1973); curs postuniversitar de limbi străine la Universitatea din Bucureşti; doctorat în filozofie la Universitatea din Bucureşti (1977).

Profesia de bază: ziarist.

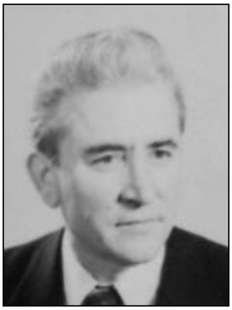
Activitate şi funcţii: membru al U.T.M.; membru al Comitetului U.T.M. pe facultate; redactor la Redacţia de ştiri pentru străinătate a AGERPRES (1967–1973); **membru de partid din 1969**; lector universitar la Catedra de teoria şi practica presei a Facultăţii de Ziaristică a Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1973–iun. 1983); publicist comentator la Redacţia ştiri interne (din iun. 1983) şi secretar responsabil (din oct. 1983) la AGERPRES; secretar adjunct cu problemele profesionale în Comitetul de partid al AGERPRES (din 1984); membru al Consiliului Naţional al Femeilor (din 1985); secretar adjunct cu probleme de propagandă al Comitetului de partid de la AGERPRES (din 1987).

INCEU IOAN

(n. 9 mai 1936, com. Năpradea, jud. Sălaj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de chimie; specializare două luni în Anglia (1963); Şcoala

de partid de un an (sept. 1965); Facultatea de Economie; Facultatea de Organizare și Conducere a Industriei, Construcțiilor și Transporturilor, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: maistru chimist.

Activitate și funcții: muncitor (1953–1958) și maistru (din 1958) la Uzina Metalurgică Chimică din Copșa Mică; **membru de partid din 1959**; secretar al Comitetului de partid al Uzinei Metalurgice Chimice din Copșa Mică (din dec. 1963); secretar al Comitetului orășenesc de partid Copșa Mică (din 1966); secretar cu probleme economice la Comitetul raional de partid Mediaș (din sept. 1967); secretar al Comitetului orășenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Copșa Mică (din febr. 1968); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Mediaș (din 1974); vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Sibiu (din 1975); secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid Sibiu (din 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Covasna (din iul. 1981); vicepreședinte (din 13 iul. 1981) și prim-vicepreședinte (din oct. 1984) al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (din nov. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Întorsura Buzăului, jud. Covasna (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1985).

INDRE OTILIA (n. ZIMAN)

(n. 16 dec. 1943, Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară, Secția Țesătorie, Institutul Politehnic Iași; Universitatea Politică și de Conducere; doctorat.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; director la Întreprinderea Textilă „Ardeleana“ Satu Mare; director al Întreprinderii de Confecții „Mondiala“ Satu Mare (mart. 1975); membru al Comitetului municipal de partid Satu Mare.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Satu Mare-Nord, jud. Satu Mare (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (18 mart. 1975).

ION GHEORGHE

(n. 1 nov. 1923, com. Cosminele, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960 și 23 iul. 1965–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: șapte clase elementare în comuna natală (1937); patru clase gimnaziale la Liceul Industrial nr. 1 („Polizu“) București, calificat ajustor (1937–1941); Școala de cadre de partid din Constanța (dec. 1945–febr. 1946); Universitatea de Partid

„Ştefan Gheorghiu“ (oct. 1948–sept. 1949); Cursul academic de perfecţionare, Academia Militară Generală „I.V. Stalin“ (dec. 1953–sept. 1954); Academia Militară de pe lângă Marele Stat Major al Forţelor Armate ale U.R.S.S. (sept. 1958–iun. 1960).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate şi funcţii: ajustor la Uzinele Metalurgice „Basarab“ din Bucureşti (nov. 1941–apr. 1942) şi la Atelierele A.S.A.M. Cotroceni (apr. 1942–dec. 1945); membru al U.T.C. din oct. 1944; secretar al celulei de tineret din Atelierele A.S.A.M. Cotroceni (1945); **membru de partid de la 1 mai 1945**; responsabil cu munca de tineret în Comitetul de partid al Sectorului IV Roşu Bucureşti (febr.-oct. 1946); instructor al Comitetului judeţean Ilfov al Tineretului Progresist (oct.-nov. 1946); secretar organizatoric al Comitetului regional Bucureşti al Tineretului Progresist (nov. 1946–aug. 1947); trimis în Bulgaria ca responsabil al brigăzii de reconstrucţie „Filimon Sârbu“ (aug.-sept. 1947); responsabil organizatoric al Comitetului judeţean U.T.C. Ilfov (oct. 1947–mart. 1948); instructor în Secţia Organizatorică a C.C. al U.T.M. (apr.-sept. 1948 şi sept. 1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti (sept. 1950–apr. 1951); membru al C.C. al U.T.M. (apr. 1951); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (nov. 1951–iun. 1952); încadrat de partid în armată, cu gradul de locotenent-colonel (iun. 1952); colonel (oct. 1953); locţiitor al şefului (iun. 1952–sept. 1953) şi şef (sept. 1953–nov. 1954) al Direcţiei Propagandă şi Agitaţie din D.S.P.A.; locţiitor pentru probleme de propagandă şi agitaţie al şefului D.S.P.A. (nov. 1954–mai 1955); general-maior (1955); şef al D.S.P.A. (mai 1955–febr. 1958); trecut din categoria ofiţeri politici în categoria ofiţeri de comandă şi numit comandant al Diviziei 11 Mecanizată Oradea (11 iul. 1960–4 febr. 1963); membru al Comitetului regional de partid Crişana (din 1960); comandant al Diviziei 10 Mecanizată Iaşi (4 febr.-17 iun. 1963); membru al Comitetului regional de partid Iaşi (1963); comandant al Armatei a 2-a Bucureşti (17 iun. 1963–14 iun. 1965); general-locotenent (1964); general-colonel (1967); şef al Marelui Stat Major al Forţelor Armate (14 iun. 1965–dec. 1974); adjunct (14 iun. 1965–29 aug. 1966) şi prim-adjunct (29 aug. 1966–dec. 1974) al ministrului Forţelor Armate; membru al Consiliului Naţional al F.U.S. (1968); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (1971, febr. 1974); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal şi membru al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (dec. 1974–aug. 1977); secretar al Consiliului Apărării al R.S.R. (29 apr. 1974–11 nov. 1975); vicepreşedinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (aug. 1977–29 apr. 1987); trecut în rezervă (25 aug. 1977); vicepreşedinte al Comisiei centrale de partid şi de stat pentru sistematizarea teritoriului şi localităţilor urbane şi rurale (mart. 1978); membru al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (11 sept. 1978); preşedinte al Comisiei centrale pentru întreceri socialiste între consiliile populare judeţene şi al municipiului Bucureşti, municipale, ale sectoarelor municipiului Bucureşti, orăşeneşti şi comunale (29 sept. 1981–18 sept. 1987); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect: Alexandria, reg. Bucureşti (1952–1957), nr. 4 Hemeiuş, reg. Bacău (1965–1969), nr. 13 Scorţeni, jud. Bacău (1969–1973) şi nr. 10 Parcul Libertăţii, Bucureşti (1975–1980); vicepreşedinte al Comisiei pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N. (22 mart. 1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1953); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1954); Ordinul „23

August“ clasa a IV-a (1964) şi clasa I (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966) şi clasa a II-a (1971).

ION MARIN

(n. 11 oct. 1937, com. Ulmu, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică agricolă în Brăila (din 1951); Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic din Bucureşti (din 1961); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: brigadier la I.A.S. Măicănești, jud. Vrancea (din 1955); dispecer la S.M.A. Rușețu, jud. Buzău; tehnician agronom la S.M.A. Dudești, jud. Brăila (din 1957); **membru de partid din 1959**; inginer agronom-şef (din 1966), tehnolog-şef (1967–1971), director (1971–1978) şi inginer-şef (1978–1979) la trustul I.A.S. Măicănești; director cu producția vegetală la Direcția pentru Agricultură și Industria Alimentară (1979–1982); director al I.A.S. Insula Mare a Brăilei (din ian. 1982); membru al Comitetului județean de partid Brăila.

ION M. NICOLAE

(n. 28 oct. 1923, sat Amărăşti, com. Fărcaş, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 şi 23 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul Teoretic „Frații Buzeşti“ din Craiova (1941–1949); Facultatea de Tehnologizarea şi Chimizarea Țițeiului şi Gazelor, Institutul de Petrol şi Gaze din Bucureşti (1949–1954); curs postuniversitar (1965); doctorat la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer tehnologizarea şi chimizarea țițeiului şi gazelor.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R.; membru al U.T.C.; a lucrat în brigăzile de reconstrucție din Craiova; secretar al organizației U.T.M. pe facultate (1950–1952); membru al Comitetului U.T.M. pe institut (1952–1953); inginer stagiar (1954), şef de instalații (1954), şef de secție şi inginer-şef (din 1958) la Rafinăria Câmpina (a avut o serie de inovații: „Recuperarea şi reducerea consumului de apă la instalația de cracare termică“, „Mărirea randamentului de benzină la C.T.“, „Înlocuirea uleiului pentru fabricarea parafinei“); membru al Comitetului U.T.M. din Rafinăria Câmpina şi al biroului Comitetului raional U.T.M. Câmpina; **membru de partid din aug. 1955**; director tehnic la Rafinăria nr. 3 Teleajen din Ploieşti (oct. 1960–1961); specialist şef al grupului de construire a unei rafinării în India (1961–aug. 1962); director tehnic la Direcția Generală a Prelucrării Țițeiului Ploieşti (aug. 1962–20 febr. 1967); membru al biroului Comitetului regional de partid Ploiești (din nov. 1966); membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova; adjunct al ministrului Petrolului (3 mart. 1967–3 apr. 1971); membru al comitetului de partid din minister (din 1967); deputat în Consiliul popular al municipiului Bucureşti; adjunct al ministrului Industriei Chimice (3 apr. 1971–9 mai 1978); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice şi Sociale (din 29 aug. 1973); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior şi Cooperării

Economice Internaționale (18 mart. 1975–27 ian. 1977); prim-adjunct al ministrului Comerțului Exterior şi Cooperării Economice Internaționale (din 9 mai 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior şi Cooperării Economice Internaționale, şeful Departamentului Cooperării Economice Internaționale (21 mai-3 nov. 1982); viceprim-ministru al Guvernului (3 nov. 1982–26 aug. 1986); preşedinte al Consiliului de Coordonare a dezvoltării bazei energetice şi funcționării sistemului energetic național (17 ian. 1983–7 dec. 1984); vicepreşedinte al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare şi calitate (din 31 dec. 1984); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în U.R.S.S. (30 oct. 1986–1 sept. 1987); ministrul Industriei Chimice şi Petrochimice (4 sept. 1987–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Consiliului de coordonare a activității din ramura chimie, petrochimie şi industrie uşoară (sept. 1987); membru al Comisiei C.C. al P.C.R. pentru problemele cooperării economice şi relațiilor internaționale ale partidului şi statului.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Curtea de Argeş, jud. Argeş (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1963) şi clasa a II-a (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1970); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1984).

IONAȘ DUMITRU

(n. 3 sept. 1931, Moreni, jud. Dâmbovița)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala serală de ucenici din Ploieşti; Facultatea de Utilaj Petrolier, Institutul de Petrol şi Gaze din Bucureşti (1952–1954, neterminată); Curs de ziaristică la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1958– 1960); Şcoala de maiştri utilaj-schele, curs fără frecvență (1958–1960); Facultatea de Economie, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (din 1967); doctorat la Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (din 1977).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.C. pe şcoala de ucenici; ucenic la un atelier mecanic din Moreni (1946), apoi în Ploieşti; strungar şi secretar al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea Petroliferă „Muntenia“ Schela Moreni (1949); **membru de partid din iul. 1953**; tehnician şi şef de serviciu la Oficiul reparații capitale sonde Moreni (din 1954); montator tehnolog şi preşedinte al comitetului sindical la Trustul Extracție Târgovişte (1956–1958); instructor la Secția propagandă şi agitație a Comitetului regional de partid Ploieşti (din 1960); şef al Sectorului muncă politică și culturală de masă (din 1965), şef al Secției propagandă (din 31 aug. 1971) şi membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova; secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Prahova (din ian. 1973); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Vâlcea (nov. 1984–14 apr. 1986); vicepreşedinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (14 apr. 1986–3 febr. 1989); vicepreşedinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii şi Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Etiopia (din 3 febr. 1989); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii; membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a.

IONAȘ LETIȚIA

(n. 11 febr. 1935, sat Chiriş, com. Greaca, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Profesională Metalurgică „Unirea" din Cluj (1950–1953); liceul, curs fără frecvenţă; Şcoala de cadre a C.C. al U.T.M. „Filimon Sârbu" (1957); Facultatea de Istorie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; curs postuniversitar la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: lăcătuş montator.

Activitate şi funcţii: lăcătuş montator la Întreprinderea „Unirea" din Cluj (din 1953); membru al U.T.M. din 1953; **membru de partid din 1955**; activist la Comitetul raional U.T.M. Sărmaş (din 1956); instructor teritorial la Comitetul regional U.T.M. Cluj; preşedinte al Comitetului raional al femeilor Zalău; membru al biroului (din 1963) şi instructor (din 1967) la Comitetul raional de partid Zalău; instructor la Comitetul judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului judeţean al femeilor Sălaj; membru al Comitetului judeţean de partid Sălaj (1968–1974); şef al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Sălaj (din 1973); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sălaj (din 1977); membru al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 11 sept. 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sălaj (5 iun. 1979–29 sept. 1984); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din ian. 1985); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bistriţa-Năsăud (4 nov.-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Hida, jud Sălaj (1980–1985) şi nr. 6 Folteşti, jud. Galaţi (1985–1989); vicepreşedinte al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară, vicepreşedinte al Consiliilor permanente ale M.A.N. şi vicepreşedinte al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980); secretar al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1985).

IONESCU I. ALEXANDRU

(n. 7 iun.1929, Cernavodă, jud. Constanţa)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Comercial din Călăraşi (1940–1947); Facultatea de Economie Politică, I.S.E.P. (1948–1951); Curs de gazetari, Institutul de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov" (din ian. 1956); Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.N.S.R. (din 1948); membru al U.T.M. cu sarcini pe linie culturală; funcţionar la „Compescaria" (din 1949); redactor (din 1950), şef de secţie (din 1951) şi secretar al organizaţiei U.T.M. la revista „Contemporanul"; redactor-şef la „Viaţa studenţească" din Bucureşti (din oct. 1956); **membru de partid din dec. 1958**; redactor-şef adjunct la „Scânteia tineretului" (din 1962); şef al Sectorului presă al C.C. al P.C.R. (până la 2 nov. 1965); adjunct al şefului Secţiei Presă şi Edituri a C.C. al P.C.R. (din 2 nov. 1965); redactor şi redactor-şef la ziarul „Scânteia" (din 1969); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 9 mart. 1971, reales la 29 aug. 1978); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Ilfov (8 febr. 1977–10 dec. 1979); director general al Radioteleviziunii Române (10 dec. 1979–18 sept. 1981); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean

de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Călăraşi (din oct. 1981); director general al AGERPRES (din 30 mai 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 17 „30 Decembrie“, Bucureşti (1952–1969), nr. 9 Belceşti, jud. Iaşi (1969–1973), nr. 3 Siret, jud. Suceava (1975–1980), nr. 8 Nucet, jud. Dâmboviţa (1980–1985) şi nr. 9 Sinaia, jud. Prahova (1985–1989); secretar al Comisiei pentru politica externă a M.A.N. (din 13 mart. 1969); membru al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (18 mart. 1975); membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară şi al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. (1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură, al Grupului parlamentar al M.A.N. şi al Grupului parlamentarilor români pentru securitate şi cooperare în Europa (1 apr. 1985).

Distincţii: Medalia „A 25-a aniversare a evenimentelor de la Griviţa“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1967) şi clasa a III-a (1984); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1964) şi clasa a III-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1965) şi clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a.

IONESCU ION

(n. 7 oct. 1937, com. Corcova, jud. Mehedinţi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională de pe lângă Întreprinderea „Electroputere“ Craiova (1953); liceul, curs seral; Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Timişoara (1960–1965); Institutul „B“, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1986); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: strungar la Combinatul Siderurgic Hunedoara (din 1953); **membru de partid din 1955**; membru al biroului organizaţiei U.T.M. pe clasă la şcoala profesională şi în timpul satisfacerii stagiului militar (1957–1959); secretar al Comitetului U.T.M. pe facultate, membru al Comitetului de partid din Institut şi al Consiliului U.A.S.R.; inginer mecanic la Secţia mecanică (din 1965), instructor cu probleme economice la Comitetul de partid (din 1966), adjunct de şef de secţie (din 1968) şi şef de secţie (1 ian.-4 iul. 1975) la Combinatul Siderurgic Hunedoara; secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Hunedoara (din 1975); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Hunedoara (din oct. 1983); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Hunedoara (din 6 nov. 1984).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1966).

IONESCU LUCIAN

(n. 17 iul. 1925, com. Dichiseni, jud. Călăraşi; d. 1990, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul Teoretic „Ştirbei Vodă“ din Călăraşi (1944); Şcoala militară de ofiţeri de infanterie (1944–1946); Curs de perfecţionare (1951); Curs de locţiitori politici; Facultatea de Arme-Întrunite, Academia Militară (din 1963); Curs post-academic.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: sublocotenent (1946); comandant de pluton (1946–1948) și loctiitor politic de companie la Regimentul 2 Grăniceri; şef de birou la Secţia de pregătire de luptă a Comandamentului Trupelor de Grăniceri (1951–1952); şef al Catedrei grăniceri la Şcoala de ofițeri M.A.I. Oradea (1952–1955); **membru de partid din 1955**; comandant al Regimentului 5 Grăniceri (1955–1956); comandant al Brigăzii 319 Grăniceri (1956–1960); comandant al Brigăzii 10 Grăniceri (1960–1961); locțiitor al sefului de Stat Major la Comandamentul Trupelor de Grăniceri (1961–1964); şef al Secției grăniceri din Direcția operații a Marelui Stat Major (până în 1968); şef al Secției evidență și pregătire militară a tineretului din Direcția organizare-mobilizare din Marele Stat Major (din 1968); comandant al Diviziei Mecanizate „Tudor Vladimirescu-Debrețin" (din 1971); comandant al Armatei 1 (până la 1 nov. 1984); comandant al Comandamentului Teritorial București (din 1 nov. 1984).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1984).

IONESCU MANEA

(n. 21 iul. 1905, Ploiești; d. 1973, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Şcoala de arte și meserii (două clase); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: mecanic lăcătuş.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; director la Rafinăria nr. 1 Ploiești; membru al biroului Comitetului regional de partid Ploiești.

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa I (1965).

IONESCU MARIA

(n. 30 aug. 1920, Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); **membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).**

Studii: liceul (1938); Facultatea de Ştiinţe Fizico-Chimice din Bucureşti (1938–1942); doctorat la Universitatea din București; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: inginer chimist și şef de laborator la Uzina „Vulcan" București (din 1942); şef de laborator (din nov. 1943) şi şef al Serviciului tehnic (din 1956) la Filatura de Fibre Artificiale Lupeni; **membru de partid din aug. 1958;** membru al Comitetului sindical la Filatura de Fibre Artificiale Lupeni; deputat în Sfatul popular orăşenesc Lupeni şi secretar al Comitetului de luptă pentru pace; şef al Serviciului C.T.C. (mart. 1959–1963), propagandist și membru al biroului organizației de bază pe secție la Uzina de Fibre Sintetice Săvinești; membru al Comitetului orăşenesc de partid Piatra Neamț (timp de doi ani); deputat în Consiliul popular al municipiului Piatra Neamț (1969–1975); şef al Serviciului cercetare şi şef al Serviciului tehnic la Direcția Generală Fibre Chimice a Ministerului Chimiei (din mai 1967); consilier tehnic (oct. 1969), inginer-şef cu probleme de concepție (din sept. 1970), director tehnic și de producție (1971–1974), director adjunct pentru probleme de export (din 1974) și director al Centrului de Cercetări la Centrala Industrială de Fire și Fibre Sintetice Săvinești; membru al Comitetului de partid al Combinatului de Fire și Fibre Sintetice Săvinești (până în 1979); director al Direcției Tehnice din Ministerul Industriei Chimice (din 1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); director general al ICECHIM București (din iul. 1980); membru

al Biroului executiv al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1985–1989); membru al Comitetului de conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985); președinte al Consiliului de redacție al „Revistei de chimie“ (1986–1989); cercetător principal la Institutul Central de Chimie (din sept. 1989).

Lucrări: *Cartea operatorului din industria fibrelor chimice* (1967).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 6 Sascut, jud. Bacău (1980–1985) și nr. 6 Tg. Frumos, jud. Iași (1985–1989); secretar al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională (1 apr. 1980); membru al Grupului Parlamentar Român pentru Securitate și Cooperare în Europa (1 apr. 1980, reales la 1 apr. 1985).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1971); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964) și clasa I (1981).

IONESCU MIRCEA

(n. 22 ian. 1941, Breaza, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de petrol-chimie (1957); liceul, curs fără frecvență; Facultatea de Economie (1966–1970); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1986); doctor în științe (1987).

Profesia de bază: operator chimist.

Activitate și funcții: operator chimist la Fabrica de Hârtie Bușteni (din 1957); **membru de partid din 1962**; secretar al Comitetului U.T.M. la Fabrica de Hârtie Bușteni (din 1963); instructor și secretar cu probleme organizatorice al Comitetului raional U.T.C. Câmpina (din 1966); șef de secție (din 1970), secretar cu probleme de propagandă și cultură (din 1973) și secretar cu probleme organizatorice la Comitetul județean U.T.C. Prahova; secretar al Comitetului orășenesc de partid și primar al orașului Breaza (din 12 iun. 1974); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Prahova (din 1978); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid Ploiești (din oct. 1979); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Ploiești (1981–8 mart. 1982); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Ploiești și membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (din 8 mart. 1982); instructor la C.C. al P.C.R. (febr.-8 sept. 1986); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Iași (din 8 sept. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Ploiești-Nord, jud. Prahova (1985–1989); secretar al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985–1988).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1966).

IONESCU NICOLAE

(n. 30 sept. 1922, com. Gornet, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Ploiești (1941); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic din București (1941–1947).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: în timpul facultății a fost

membru, apoi vicepreşedinte al Asociaţiei Studenţilor Prahoveni, asociaţie cu un caracter cultural literar; **membru de partid din oct. 1947**; asistent-şef la Serviciul depozite şi expediţii, şef al Serviciului planificare, şef al instalaţiei de cracare termică, şef al Sectorului distribuţie şi şef al Serviciului fabricaţie la Rafinăria nr. 2 din Ploieşti (1947–1955); şef al Serviciului planificare al Rafinăriei nr. 1 Ploieşti (1955–1956); director al Laboratorului de cercetări şi prelucrare a petrolului Ploieşti (din 1956); locţiitor al ministrului Industriei Petrolului (din 20 oct. 1956); adjunct al ministrului Petrolului (27 sept. 1965–15 nov. 1967); membru al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (din 30 dec. 1965); adjunct al ministrului Industriei Chimice (15 nov. 1967–8 iun. 1973); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (8 iun. 1973–18 ian. 1975, 8 febr. 1977–11 sept. 1978 şi 30 aug. 1982–26 oct. 1984); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (din 29 aug. 1973); ministru secretar de stat şi şef al Departamentului cooperării economice internaţionale din cadrul Ministerului Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (18 ian. 1975–27 ian. 1977); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (22 mart. 1975); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în S.U.A. (25 sept. 1978–20 apr. 1982); director adjunct la Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlul Gospodăririi Fondurilor Fixe (din apr. 1982); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (din 5 sept. 1984).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1957); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964 şi 1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1971).

IONESCU PETRE

(n. 13 iun. 1922, Constanţa)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: şapte clase primare; trei clase profesionale; liceul, curs fără frecvenţă; Facultatea de Drept, curs fără frecvenţă (1954); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1954).

Profesia de bază: electrician bobinator.

Activitate şi funcţii: ucenic la Uzina Electrică din Câmpina, calificat electrician bobinator (din 1937); electrician la Societatea „Concordia“ din Gura Ocniţei (din 1946); **membru de partid din 1947**; instructor şi şef al Secţiei propagandă a Comitetului de partid al plăşii Moreni (din 1949); instructor (din 1950) şi şef de sector la Secţia plan, finanţe, comerţ şi cooperare a Comitetului regional de partid Prahova; organizator al C.C. al P.M.R. la Termocentrala Doiceşti (din 1952); director al Cabinetului regional (din 1957) şi secretar (1958–1961) al Comitetului regional de partid Dobrogea; preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Dobrogea (din 1961); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Constanţa (febr. 1968–11 febr. 1971); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Cuba (18 mai 1971–28 iun. 1976); şef al Agenţiei Economice a R.S.R. din Buenos Aires (până la 24 iul. 1974); director adjunct la Întreprinderea de Ventilatoare Bucureşti (din 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Băneasa, reg. Dobrogea (24 sept. 1961–1965), nr. 9 Cerna, reg. Dobrogea (1965–1969) şi nr. 11 Cogealac, jud. Constanţa (1969–1973); secretar al Comisiei pentru sănătate, muncă şi asigurări sociale a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1959); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1961); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964) şi clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Medalia „A 40-a aniversare a P.C.R.“;

Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist"; „Medalia Muncii"; Medalia „A 20-a aniversare a Forțelor Armate ale R.P.R."; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii"; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R."; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei".

IONESCU ȘTEFANIA (n. GLIGORE)

(n. 11 iun. 1934, com. Dobrotești, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1972–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică Agricolă din Roșiori de Vede (1949–1953).

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe școală (1949–1953); tehnician agronom la I.A.S. Troianu, jud. Teleorman (din 1953) și la punctul agricol din comuna Putineiu, jud. Teleorman (din 1957); **membru de partid din 1958**; membru al biroului organizației U.T.M. (1959–1960), membru al biroului Comitetului de partid (1960–1963), tehnician agronom (din 1961) și propagandist la învățământul politic (din 1961) la C.A.P. Putineiu; profesor suplinitor și secretar al organizației de bază din Școala generală Putineiu (1963–1970); deputat în Sfatul popular comunal (din 1963); locțiitor al secretarului Comitetului comunal de partid și director al Căminului cultural din com. Putineiu (din 1969); președinte al C.A.P. „23 August" Putineiu (din febr. 1970); membru al biroului Consiliului Național al Femeilor (din 1973); membru al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (16 oct. 1980, reales la 4 iul. 1985); vicepreședinte al U.N.C.A.P. (9 mart. 1981 și în 1984); membru al Comitetului executiv al Consiliului Național al Femeilor; membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 1974); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Teleorman (din mart. 1986); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Salcia, jud. Teleorman (1975–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (18 mart. 1975); secretar al M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: „Medalia Muncii" (1962); Medalia „A 50-a aniversare a creării P.C.R." (1971); Medalia „A 25-a aniversare a proclamării republicii" (1972); Medalia „A 30-a aniversare a eliberării patriei" (1974); Medalia „Meritul Agricol" clasa a III-a (1974); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1979); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1981).

IONESCU TUDOR (THEODOR)

(n. 16 mai 1898, Corabia, jud. Olt; d. 11 febr. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: liceul la Caracal și București; Facultatea de Științe, Universitatea din București; Facultatea de Chimie, Institutul Politehnic București; doctor în științe, specialitatea chimie industrială (1929); docență.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: asistent (din 1923) și șef de lucrări (din 1928)

la Catedra de tehnologie chimică anorganică a Facultății de Științe a Universității din București; membru al P.N.Ț.; președinte al Tineretului P.N.Ț.; membru al Partidului Radical Țărănesc; membru al C.C. al P.S.D. (din ian. 1939); **membru de partid din ian. 1944**; lector, șef de lucrări (din 1939), conferențiar, profesor (1945–1968) și șef al Catedrei de tehnologie chimică anorganică la Institutul Politehnic din București; în paralel a fost cercetător principal I și director al Institutului de Cercetări Alimentare din București (până în 1968); subsecretar de stat la Ministerul Economiei Naționale (6 dec. 1944–28 febr. 1945); ministrul Minelor și Petrolului (6 mart. 1945–13 apr. 1948); șef de secție la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie (1948); exclus din partid (1952–1961); membru corespondent al Academiei R.P.R., Secția Științe Tehnice (21 mart. 1963); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (mart. 1974); președinte al Consiliului Național pentru Apărarea Păcii; membru al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii; președinte al Comitetului național de solidaritate cu poporul vietnamez; membru de onoare al Societății Internaționale de Chimie Industrială din Paris.

Lucrări: *Asupra compoziției chimice a uleiurilor neutrale separate din gudroanele primare obținute din lignițiii românești* (1928), *Electroanaliza cu curent alternativ* (1930), *Contribuții la clorurarea propanului* (1942), *Catalizatori și reacții catalitice fundamentale* (1953), *Valorificarea gazelor naturale și de rafinării* (1954), *Procese catalitice industriale* (1954), *Schimbători de ioni și schimbători de electroni* (1955), *Aplicații ale schimbătorilor de ioni în hidrometalurgie și cataliză* (1957), *Tratarea apelor cu schimbători de ioni* (1957), *Schimbători de ioni* (1961), *Obținerea magneziului din apa de mare* (1962), *Recuperarea iodului din apele saline prin schimb ionic* (1963), *Ape industriale și reziduale* (1964), *Schimbul ionic în chimia și tehnologia alimentară* (1966).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Romanați (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 13 Foișor, București (1961–1969) și nr. 8 Corabia, jud. Olt (1969–1973); membru al Grupului român al Uniunii Interparlamentare (din 19 mart. 1965).

Distincții: Ordinul „Coroana României" în grad de „Mare Cruce" (1945); Ordinul „Steaua României" în grad de „Mare Cruce" (1947); Ordinul „Meritul Cultural" în grad de Ofițer (1946); „Ordinul Muncii" clasa I (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a; Ordinul „Meritul Științific" clasa I (1968); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1971); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1978) și clasa I (1981).

IONESCU VASILE

(n. 23 dec. 1907, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 febr. 1948–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: patru clase primare; școala profesională; trei clase liceu industrial, curs seral.

Profesia de bază: tipograf linotipist.

Activitate și funcții: ucenic la Tipografia „Cartea Românească" (din 1919); tipograf linotipist la Tipografia „I.C. Văcărescu" (din 1924) și la Tipografia „Bucovina" din București (din 1937); membru al P.S.D. din 1932; **membru de partid din 1932**; candidat din partea P.S.D. în alegerile comunale din București (1937); președinte al Comitetului de fabrică și membru al Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor muncitorilor

tipografi (după 23 aug. 1944); director de cabinet la Ministerul Afacerilor Interne (din 1945); prefect al județului Caraș (din 1945); activist al P.S.D. (1946); secretar cu administrația de stat; membru supleant al Comisiei centrale de organizare a Partidului Unic Muncitoresc; activist al C.C. al P.M.R. (1948–1951); consilier la Direcția Generală a Editurilor, Presei și Difuzării; director al Editurii de Stat pentru Imprimate; consilier la Ministerul Culturii, la Ministerul Învățământului și la Consiliul Național pentru Cultură și Educație Socialistă (din 1953); membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 23 mart. 1968).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Caraș (1946–1948; deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Caraș (1948–1952), nr. 25 Bălcești, reg. Oltenia (1965–1969) și nr. 17 Filiași, jud. Dolj (1969–1973); secretar al Grupului Parlamentar al P.S.D. (1946–1948).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1948) și clasa a IV-a (1964); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949), clasa a II-a (1957) și clasa I (1978); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1971).

IONIȚĂ ION

(n. 14 iun. 1924, com. Mătăsaru, jud. Dâmbovița; d. 27 iul. 1987, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–18 dec. 1982).

Studii: cinci clase elementare în comuna natală (1936); Școala de Ucenici Industriali nr. 16 din București (1939–1942); Universitatea serală de partid de șase luni (1945); Școala de partid din Constanța (mart.-iun. 1947); Școala serală de partid organizată pe lângă Direcția Centrală a Ministerului Forțelor Armate (1 ian. 1951–1952); Cursul de comandanți și șefi de stat major de mari unități, Academia Militară „I.V. Stalin“ (ian.-iun. 1953); Academia Militară Superioară „K.E. Voroșilov“ din U.R.S.S. (21 nov. 1956–20 dec. 1958).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: ucenic și lucrător la Atelierele de Lăcătușărie Mecanică „B. Boscu“ din București (iun. 1937–apr. 1942); lăcătuș mecanic la Atelierele de Lăcătușărie „Portely“ București (apr.-iun. 1942), „Forces“ București (iun.-iul. 1942) și C.F.R. București-Triaj (iul. 1942–ian. 1945 și iul.-sept. 1945); secretar al organizației de tineret și membru al Comitetului U.T.C. din Atelierul C.F.R. București-Triaj (sept. 1944); **membru de partid din febr. 1945**; activist al U.T.C. la Sectorul IV Roșu București (ian.-iul. 1945); activist sindical (responsabil cu tineretul) la Sindicatul C.F.R. București (sept. 1945–ian. 1946); secretar de comitet la Sectorul C.F.R. al Tineretului Progresist (ian.-mai 1946); secretar al Comitetului județean Ilfov al Tineretului Progresist (din mai 1946); secretar al Comitetului județean U.T.C. Ilfov (până în mart. 1947); instructor organizatoric al C.C. al U.T.C (iun. 1947–mai 1948); secretar organizatoric al C.C. al Tineretului Sătesc (mai-oct. 1948); încadrat de partid în armată cu gradul de locotenent (15 oct. 1948); instructor pentru tineret la D.S.P.A. (oct. 1948–mai 1950); membru al Comisiei de verificare nr. 2 a membrilor de partid din armată; membru al Comisiei Regionale de verificare nr. 1 (sept. 1949); locotenent-major (30 dec. 1949); șef al Secției propagandă la Comandamentul Trupelor de Tancuri (mai 1950–apr. 1951); avansat căpitan la excepțional (19 aug. 1950); avansat maior la excepțional (16 apr. 1951); locțiitor al șefului Direcției cadre din D.S.P.A. (apr. 1951–sept. 1952); locotenent-colonel (27 apr.

1952); locțiitor politic al comandantului Regiunii a 3-a Militare (sept. 1952–ian. 1953); avansat colonel la excepțional (30 sept. 1952); membru al Consiliului Militar al Regiunii a 3-a Militare (mai-aug. 1953); şef al Direcției Cadrelor Forțelor Armate (aug. 1953–aug. 1954); locțiitor pentru problemele de propagandă (aug.-dec. 1954) şi pentru probleme organizatorice (dec. 1954–iul. 1955) al şefului D.S.P.A.; membru al Consiliului Militar al Comandamentului Forțelor Aeriene Militare (iul. 1955–21 febr. 1956); general-maior (21 aug. 1955); comandant al Forțelor Aeriene Militare ale R.P.R. (21 febr.-21 nov. 1956); membru al Consiliului Militar al Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului (20 dec. 1958–28 oct. 1959); comandant al Apărării Antiaeriene a Teritoriului (28 oct. 1959–dec. 1962); general-locotenent (10 mart. 1961); adjunct al ministrului Forțelor Armate (1962–1963); general-colonel (21 oct. 1964); general de armată (6 mai 1971); ministrul Forțelor Armate (1 sept. 1966–21 nov. 1972); ministrul Apărării Naționale (21 nov. 1972–19 iun. 1976); membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (29 apr. 1974–2 mart. 1979); viceprim-ministru al Guvernului (19 iun. 1976–21 mai 1982); trecut în rezervă (26 iun. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Oraşul Vechi Braşov, reg. Braşov (1961–1965), nr. 13 Făgăraş, reg. Braşov (1965–1969), nr. 2 Sebeş, jud. Alba (1969–1973), nr. 1 Târgovişte, jud. Dâmbovița (1975–1980) şi nr. 8 Medgidia, jud. Constanța (1980–1985).

Distincții: Medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.“ (1952); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1953); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1964) şi clasa I (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1969); Medalia „A XXV-a aniversare a eliberării patriei“ (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971).

IONIȚĂ VALENTIN

(n. 21 mart. 1933, com. Nalbant, jud. Tulcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială (1952–1957); doctorat în ştiințe chimice (1971).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; director general al Combinatului Petrochimic Piteşti (mart. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Morăreşti, jud. Argeş (1975–1980); membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (18 mart. 1975).

IORDACHE CONSTANTIN

(n. 1934, com. Găneasa, jud. Ilfov)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Academia Militară; curs post-academic.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; căpitan (9 mai 1977); locțiitor al comandantului Marinei Militare (din 1983).

IORDACHE PAULA GABRIELA

(n. 3 iul. 1942 Slatina)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiințe Economice; Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician electronist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1973**; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Olt (oct. 1984).

IORDĂCHESCU TEODOR

(n. 1 aug. 1884 Galați; d. 31 iul. 1958, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–31 iul. 1958); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952).

Studii: liceul.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: în 1904 a intrat în mișcarea muncitorească; a activat pe linie sindicală la Constanța (1905); publicist, ziarist și redactor principal la „România Muncitoare", „Lupta" și „Socialismul"; membru al Tineretului Socialist (1908–1916); arestat la 13 dec. 1918 și în 1920; membru al P.S.D. (1946); membru în Biroul Politic al P.S.D.; secretar general al P.S.D.; a colaborat la acțiunea dusă de P.C.R. pentru fondarea, la 1 mai 1944, a Frontului Unic Muncitoresc; membru al Consiliului de Administrație al Regiei Publice Comerciale „Editura de Stat" (7 ian. 1946); subsecretar de stat pentru Administrație la M.A.I. (20 sept.-30 dec. 1947); **membru de partid din febr. 1948**; ministrul Lucrărilor Publice (8 nov. 1947– 24 febr. 1949); ministrul Construcțiilor (24 febr.- 24 sept. 1949); membru al conducerii Universității Serale de Marxism-Leninism de pe lângă C.C. al P.M.R. (1949–1951); deputat în Consiliul popular orășenesc București (1950–1952).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Ilfov (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ilfov (1948–1952), Orlești, reg. Pitești (1952–1957) și Alexandria, reg. București (1957–1958); președinte al Comisiei de afaceri externe a M.A.N. (4 oct. 1955).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a III-a.

IOSEFIDE ION

(n. 27 iul. 1928, Câmpina, jud. Prahova; d. 1999, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: școala elementară (1940); opt clase de liceu în București (1947); Institutul Politehnic din București (1948); Institutul Politehnic din Sverdlovsk U.R.S.S. (1949–iul. 1953); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: practicant la turnătoria atelierelor centrale ale Uzinelor Comunale București (U.C.B.) (1945–1946); membru al Tineretului Progresist; secretar al organizației Tineretului Progresist (1945–1946); funcționar la U.C.B. (din 1947); membru al organizației Tineretului Progresist a Sectorului IV Roșu București, sprijinind activitatea culturală a tineretului de la fosta fabrică de pâine „Herdan"; membru al U.T.M.; secretar al Comitetului Sectorului U.T.M. la U.C.B. (din 1947); responsabil cultural și secretar al organizației U.T.M. pe Institutul Politehnic din București (1948–1949); responsabil cultural, secretar al organizației studenților români din Institutul Politehnic și secretar adjunct al organizației studenților români din institutele de învățământ din Sverdlovsk (1949–iul. 1953); conducător

tehnic, tehnolog la Secția roți dințate, adjunct al șefului Secției mecanice și șef de sector la Uzinele „23 August“ (aug. 1953–iun. 1955); **membru de partid din 1955**; șef al secției economice a Comitetului raional de partid „23 August“ din București (din iun. 1955); instructor la Secția Industrie Grea și Transporturi și la Direcția Economică a C.C. al P.M.R. (1955–1959); secretar al organizației de bază (din 1957); adjunct al șefului Sectorului industrie grea din cadrul Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (din 14 apr. 1959); adjunct al șefului Sectorului metalurgie și construcții de mașini al C.C. al P.M.R. (din 1959); șef al Sectorului metalurgie și construcții de mașini din Direcția Economică a C.C. al P.M.R. (16 nov. 1961–20 iun. 1963); secretar al Comitetului municipal de partid București (nov. 1966–10 sept. 1968); vicepreședinte al Comitetului pentru problemele administrației locale (de la 21 sept. 1968); vicepreședinte al Comitetului de stat pentru economia și administrația locală (2 iun.–5 nov. 1969); secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Galați (până la 19 mart. 1974); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (25 mart. 1974–8 ian. 1979); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 29 aug. 1973); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Arabă Egipt (16 ian. 1979–22 mart. 1985).

Distincții: „Medalia Muncii“; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

IOSIF NICOLAE

(n. 27 nov. 1924, com. Ocna Sibiului, jud. Sibiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala profesională de pe lângă Arsenalul Armatei din Sibiu (1938–1942); curs de normatori de șase luni (1948); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj (1950–1955); cursuri postuniversitare la Institutul Politehnic București.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ajustor (din 1942), normator și referent tehnic de specialitate (din 1948) la Arsenalul Armatei din Sibiu; inginer stagiar (din 1955), șef de producție, inginer (1960–1963) și inginer-șef (din 1963) la Întreprinderea „Automatica“ din Sibiu; activist în cadrul Comisiei economice a Comitetului orășenesc de partid Sibiu (nov. 1959–1960); director al Uzinei Mecanice Mârșa (din 1964); membru al Comitetului regional de partid Brașov (din 1965); membru al Comitetului județean de partid Sibiu; director al Grupului de uzine pentru construcția de vagoane Arad (din ian. 1970); membru al biroului Comitetului județean de partid Arad (14 iul. 1970–18 sept. 1976); director general la Centrala industrială de utilaj tehnologic și material rulant București (din 18 sept. 1976); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 27 febr. 1978); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din transporturi și telecomunicații (până la 11 mai 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Chișineu-Criș, jud. Arad (1980–22 mai 1982); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a și clasa I (1981).

ISAC MARTIN

(n. 11 iul. 1918, com. Târnova, jud. Arad; d. 1986, Timișoara)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: șapte clase primare; trei clase școala de ucenici; școala de partid de șase luni de la Timișoara (sept. 1949–febr. 1950); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1953–1956); Facultatea de Științe Juridice.

Profesia de bază: tâmplar modelier.

Activitate și funcții: ucenic la Uzinele Reșița, unde a învățat meseria de tâmplar modelier (1934); membru al Uniunii Tineretului Socialist (din 1934); a participat la ședințele ilegale ale Ajutorului Roșu și a cotizat pentru ajutorarea deținuților politici antifasciști; **membru de partid din dec. 1944**; după 23 aug. 1944 a participat la organizarea sindicatelor; președinte al Consiliului Central al Sindicatelor; membru al unei comisii pentru reforma agrară; președinte al Comitetului de partid din Uzinele Reșița (până în 1945); secretar al celulei de partid din secție și membru al Comitetului de partid pe uzină (din 1946); responsabil organizatoric (din sept. 1948) și secretar adjunct al Comitetului de partid de la Uzinele Reșița (din 1949); secretar al Comitetului județean de partid Timiș (din febr. 1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Timișoara (1956–17 iun. 1960); organizator al C.C. al P.M.R. la șantierul Combinatului Siderurgic Galați (17 iun. 1960–8 mart. 1961); membru al Consiliului de Stat al R.P.R. (din 25 mart. 1961).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Timișoara-Sud, reg. Timișoara (1952–1961), nr. 4 Galați-Vest, reg. Galați (1961–1965) și nr. 27 Rușețu, reg. Galați (1965–1969); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noi Constituții a R.P.R. (25 mart. 1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a, clasa a IV-a și clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a și clasa a II-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.“.

ISĂROIU ANGELA

(n. 20 febr. 1948, com. Fălcoiu, jud. Olt)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Institutul Pedagogic de doi ani; Cursul de un an al U.T.C., Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1972); Facultatea de Științe Politice; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: învățătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968**; activist (din 1971), șef al Sectorului politico-ideologic (din 1973) și secretar pentru probleme de propagandă (din febr. 1974) la Comitetul județean U.T.C. Mureș; prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Mureș (din nov. 1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Târgu Mureș (din dec. 1976); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (din 6 nov. 1984); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

ISBĂȘOIU MIRCEA VALERIU

(n. 18 nov. 1937, Boldești, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Activitate și funcții: secretar al Comitetului de partid la Combinatul Petrochimic Brazi, jud.

Prahova; membru al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 11 sept. 1978); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Giurgiu (din 20 ian. 1988).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1969).

ISTODORESCU STELIANA (n. POPESCU)

(n. 5 dec. 1944, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul Teoretic „I.L. Caragiale“ din Bucureşti (1958–1962); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic din Bucureşti (1962–1967); Institutul „B“, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: inginer stagiar (1967), inginer tehnolog şi inginer-şef (1975) la Întreprinderea „Borangicul“ Bucureşti; **membru de partid din 1968**; membru al Comitetului de partid al Întreprinderii „Borangicul“; director general al Centralei mătăsii, inului şi cânepii Bucureşti (1980–16 mai 1983); adjunct al ministrului Industriei Uşoare (16 mai 1983–6 nov. 1984 şi din 8 mai 1987); director general al Centralei industriei confecţiilor Bucureşti (6 nov. 1984–mai 1987); membru în Comitetul municipal de partid Bucureşti.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Ferentari, Bucureşti (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincţii: „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a.

ISTRATE ECATERINA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

IVAN OFELIA-DOINA (n. RĂDULESCU)

(n. 31 ian. 1932, Bistriţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: liceul teoretic în Timişoara (1951); Facultatea de Ştiinţe Naturale în Bucureşti (1955); Universitatea Politică şi de Conducere; doctorat la Universitatea „A.A. Jdanov“ din Leningrad (1962–1965).

Profesia de bază: profesor de biologie.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** secretar al Comitetului U.T.M. pe facultate (1954–1955); membru al Societăţii de Ştiinţe Naturale (1955); preparator principal la Grădina Botanică (1955–1957); asistent la Catedra de botanică (1957–1963), lector (1963) şi conferenţiar (1969) la Catedra de biologie vegetală, genetică şi microbiologie a Universităţii din Bucureşti;

secretar adjunct al biroului organizației de bază pe facultate (1965–1967); decan al Facultății de Științe Naturale și Agricole (1967–1971); prodecan și decan al Facultății de Biologie (1972–1981); membru al Comitetului de partid din Universitatea din București (1977–1980); director al Institutului de Biologie (1981); decan al Facultății de Biologie, Geografie și Geologie; vicepreședinte al Comitetului și președinte al Comisiei de femei a Sindicatelor din Învățământ, Știință și Cultură; membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (dec. 1985); director general al Institutului Central de Biologie din București (sept. 1986); membru supleant al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (1986).

Distincții: „Medalia Muncii“ (1969); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.“ (1971); Medalia „30 ani de la eliberarea României de sub dominația fascistă“ (1974).

IVANOVICI DUMITRU

(n. 4 mart. 1917, com. Hinova, jud. Mehedinți; d. 1995, com. Ghimpați, jud Giurgiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Colegiului Central de Partid (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: șapte clase primare; patru clase școala de elevi meseriași C.F.R.

Profesia de bază: mecanic lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic lăcătuș la Atelierele C.F.R. din Turnu Severin (1931–iul. 1936 și apr. 1937–15 mai 1943); membru al U.T.C.dR. (1931); **membru de partid din dec. 1935**; lăcătuș la Atelierul de zonă C.F.R. „Petru Rareș“ (iul. 1936); fochist la Atelierul de zonă C.F.R. Piatra Olt (15 mai-aug. 1943); arestat de Siguranță, deținut în lagărul din Tg. Jiu (aug. 1943–aug. 1944); membru al celulei de partid din lagărul Tg. Jiu (aug. 1943–aug. 1944); a participat la formarea Comitetului regional de partid Oltenia (după 23 aug. 1944); șef al Secției organizatorice la Comitetul regional de partid Craiova (din mai 1945); membru al biroului Comitetului regional de partid Craiova (1945); instructor al C.C. al P.C.R., responsabil al Comisiei căilor ferate și șef al grupului de instructori teritoriali ai C.C. al P.C.R. din sectorul Banat (1946–nov. 1948); președinte al Comisiei de verificare a M.A.I. (nov. 1948); șef al Direcției cadre din M.A.I. cu grad de general-maior (1948–nov. 1951); activist la Direcția politică a C.F.R. București (nov. 1951–ian. 1952); șef al Sectorului politic C.F.R. din regiunea Bârlad (ian. 1952–sept. 1953); șef al Secției politice de pe lângă Direcția Regională C.F.R. Cluj (sept. 1953); adjunct al șefului Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (din 24 febr. 1970); șef de secție la C.C. al P.C.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lugoj, jud. Caraș-Severin (1946–1947) și nr. 4 Baia de Aramă, jud. Mehedinți (1969–1973).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1961) și clasa a II-a (1971); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962), clasa I (1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966).

IVAȘCU MARIN

(n. 27 nov. 1931, com. Bolintin Deal, jud. Giurgiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Fizică-Matematică; doctorat în fizică (1968); Universitatea Politică și de Conducere; un an specializare în Olanda.

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: profesor la Liceul Militar „D. Cantemir“ din Breaza (1955); cercetător stagiar (1957), cercetător principal, şef de laborator şi şef al Secției structura nucleului (1974) la Institutul de Fizică Atomică din Bucureşti; **membru de partid din 1962**; director adjunct ştiințific la Institutul de Fizică şi Inginerie Nucleară (febr. 1977); director general al Institutului Central de Fizică (iul. 1977); membru al Biroului executiv al Consiliului Național pentru Ştiință şi Tehnologie (1977); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Ştiință şi Tehnologie (8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (22 mai 1980); vicepreşedinte onorific al Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară (1982); vicepreşedinte al Comisiei pentru Energie Nucleară, membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național al Ştiinței şi Învăță-mântului (dec. 1985); membru al colectivului de conducere a Secțiunii de fizică nucleară a Societății Europene; a publicat lucrări ştiințifice în domeniul fizicii nucleare, energiilor joase şi medii.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Măgurele, Bucureşti (1980–1985) şi nr. 5 Cluj-Napoca, jud. Cluj (1985–1989); membru al Grupului român din Uniunea inter-parlamentară, al Comisiei pentru învățământ, ştiință şi cultură a M.A.N. şi al Grupului Parlamentar (1 apr. 1980); vicepreşedinte al M.A.N. (16 nov. 1985).

Distincții: Premiul Academiei R.S.R. (1967); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1979).

J

JALBĂ ILEANA

(n. 12 mai 1937, com. Gălănești, jud. Suceava) **Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989)**; **membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).**

Studii: școala elementară (1952); Școala profesională metalurgică din Bacău (1955); Școala de partid de un an din Bacău, secția U.T.M. (1960); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1974).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: electrician la I.R.U.M. Vatra Dornei (1955); operator electric la Fabrica de cherestea Vicov, jud. Suceava (1957); **membru de partid din 1957**; instructor teritorial la Comitetul raional U.T.M. Rădăuți (1959); instructor teritorial la Comitetul orășenesc U.T.M. Suceava (1961); electrician la Combinatul de Industrializarea Lemnului Suceava (1962); membru al biroului organizației de partid din Combinatul de Industrializarea Lemnului Suceava (1962); membru al Comitetului U.T.M. și președinte al Comisiei de femei din Fabrica de mobilă; inspector general cadre la Întreprinderea Comercială Interregională Gura Humorului (1963); calculator de prestații la Întreprinderea de Transport Forestier, Sectorul Broșteni (1965); electrician bobinator la Uzinele Textile „Moldova“ din Botoșani (1965); secretar (1965) și președinte al Comitetului raional al femeilor Botoșani; instructor la Comitetul orășenesc de partid Botoșani (1967); șef al Oficiului personal al Consiliului popular al județului Botoșani (1968); secretar al Comitetului județean al femeilor și deputat în Consiliul popular al județului Botoșani; secretar cu problemele muncii de propagandă la Comitetul municipal de partid Botoșani (1978); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Botoșani (1979–5 apr. 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (5 apr. 1984–5 iul. 1985); șef de sector la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (5 iul. 1985–6 iun. 1986); vicepreședinte al CENTROCOOP (din 6 iun. 1986); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Bucecea, jud. Botoșani (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

JEBELEANU EUGEN (VALERIU-EUGENIU)

(n. 24 apr. 1911, Câmpina, jud. Prahova; d. 21 aug. 1991, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Liceul „Andrei Şaguna“ din Braşov; Facultatea de Drept, Universitatea din Bucureşti (1930–1933).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate şi funcţii: a lucrat în redacţia publicaţiilor „Cuvântul liber“, „Adevărul“ (1935–1937) şi „România literară“ (1939–1944); consilier de presă principal la Ministerul Propagandei (din 12 mai 1945); **membru de partid din 1945**; membru al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (din 23 mart. 1968); membru corespondent (2 iul. 1955) şi membru titular (1 mart. 1974) al Academiei R.S.R.; vicepreşedinte al Consiliului Naţional al F.U.S. (din sept. 1978); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 11 sept. 1978).

Volume: *Schituri cu soare* (1929), *Inimi sub săbii* (1934), *Scutul păcii* (1949), *Poem de pace şi de luptă* (1950), *În satul lui Sahia. Poem* (1952), *Cântecele pădurii tinere* (1953), *Surâsul Hiroşimei* (1958), *Oratoriul eliberării* (1959), *Bălcescu. Poem* (1963), *Cântece împotriva morţii* (1963), *Elegie pentru floarea soarelui secerată* (1967), *Hanibal* (1973), *Arma secretă* (1980), *Deasupra zilei* (1981); traducător din limba maghiară.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Independenţa, jud. Galaţi (1969–1973) şi nr. 2 Brazda lui Novac, jud. Dolj (1975–1980); vicepreşedinte al Comisiei de validare a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincţii: Ordinul „Meritul Cultural“ clasa I (1946); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (mai 1971); Ordinul „23 August“ clasa I (1981); Premiul Uniunii Scriitorilor din România (1952); Premiul „Etna-Taormina“ (1970); Premiul „Herder“ (1972); Premiul de Stat (1952).

JESCU IOAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–29 mart. 1977); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Activitate şi funcţii: director al Întreprinderii Miniere Rovinari (până la 6 ian. 1977); membru al Comitetului judeţean de partid Gorj (până la 6 nov. 1976); exclus din rândul membrilor supleanţi ai C.C. al P.C.R. „pentru abateri grave în îndeplinirea sarcinilor încredinţate“.

JICĂREAN ELISABETA (ELISAVETA) (n. MURGU)

(n. 13 mai 1935, com. Vladimir, jud. Gorj)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala profesională metalurgică din Reşiţa, secţia strungărie (1949–1952); Şcoala tehnică de maiştri (1957–1960); Curs de partid de cinci luni, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1970); Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: maistru în prelucrarea metalelor prin aşchiere.

Activitate şi funcţii: membru în biroul U.T.M. din Şcoala profesională metalurgică din Reşiţa (1949–1952); educatoare la grupul şcolar din Reşiţa (1952–1953); membru al Comitetului U.T.M. pe secţie (1953), controlor tehnic la Serviciul de control tehnic al calităţii (1953) şi laborant (1960–1961) la Combinatul Metalurgic Reşiţa; **membru de partid din 1961;** tehnician proiectant şi maistru la Secţia mecanică II montaj maşini de cusut la Uzinele Mecanice Cugir (1961); propagandist la învăţământul de partid şi membru al biroului organizaţiei de bază la Uzinele Mecanice Cugir; instructor al Comitetului judeţean de partid Alba (1970); secretar al Comitetului judeţean al femeilor Alba (1971); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Alba (18 oct. 1971); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Alba (1979–1984).

JIPA NATALIA

(n. 27 dec. 1943, com. Urecheşti, jud. Vrancea)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Cursul U.T.C. de un an, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1967); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: muncitoare maşini şi utilaje pentru fabricarea placajului, panelului şi furnirului.

Activitate şi funcţii: maşinist la C.P.L. Tg. Jiu (din 1960) şi la C.P.L. Gugeşti, jud. Vrancea; **membru de partid din 1964**; instructor la Comitetul raional U.T.C. Focşani (din 1966); secretar al Comitetului orăşenesc U.T.C. Panciu (din 1968); casier la Cooperativa meşteşugărească „Muncă şi artă" Bucureşti (din 1969); instructor la Sectorul probleme statutare, al documentării şi evidenţei membrilor de partid la Comitetul judeţean de partid Vrancea (1970–1977); şef al colectivului pentru informare, documentare şi material didactic al Consiliului judeţean de partid Vrancea (din 1976); preşedinte al Comitetului judeţean al femeilor Vrancea şi membru al Consiliului Naţional al Femeilor (din 1977); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului judeţean de partid (din 1979) şi preşedinte al U.J.C.A.P. Neamţ (mart. 1980–16 mai 1983); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Neamţ (din 16 mai 1983); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bacău (din 6 nov. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Trifeşti, jud. Neamţ (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1984).

JOIŢA DUMITRU

(n. 16 ian. 1928, com. Broşteni, jud. Argeş; d. 2000, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala de administraţie economică din Piteşti (promoţia 1950); curs de cadre al U.A.E.R. la Constanţa; Facultatea de Planificare, Institutul de Studii Economice din Bucureşti (1950–1953).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: responsabil organizatoric în celula de partid a elevilor din Pitești, membru în Comitetul local al U.A.E.R.; **membru de partid din 1947;** membru al Comitetului U.T.M. pe an și secretar al Comitetului U.T.M. pe Institutul de Studii Economice din București (1950–1953); preparator (din 1953) și asistent la Catedra de economie a industriei din Institutul de Studii Economice București; director adjunct al Comisiei economice a Comitetului orășenesc de partid București (1962–1964); vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei (din 1964); lector cu jumătate de normă la Academia de Studii Economice București (1962–1964); secretar pentru problemele economice al Comitetului municipal de partid București (10 sept. 1968–19 ian. 1971); expert-instructor principal la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"; membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (din 19 ian. 1971); vicepreședinte al Asociației de prietenie româno-chineză membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973); prim-vicepreședinte (până în apr. 1974) și director comercial (din apr. 1974) la Centrala industriei poligrafice din București; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Olt (până la 13 dec. 1978).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1971).

JOJA ATANASE (JOJEA ATHANASIE)

(n. 3 iun. 1904, București; d. 8 nov. 1972, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Studii: liceul; Facultatea de Filologie Clasică și de Drept, Universitatea din București (1928).

Profesia de bază: avocat.

Activitate și funcții: membru al Baroului Ilfov (1928); secretar al mișcării antifasciste din România (din 1930); membru al P.S.D. din 1931; membru al Comitetului orășenesc București al P.S.D. și instructor al Tineretului Socialist (din 1935); exclus din P.S.D. pentru că a contribuit la constituirea „Frontului Unic Muncitoresc al Tineretului" (1935); **membru de partid din 1935**; a activat pe linia Blocului Democratic (din 1936); secretar general și delegat din partea Blocului Democratic la congresele ținute în 1936: Congresul pentru pace (Bruxelles), Congresul „Rassemblement Universel pour la Paix" și Congresul Antifascist (Paris); secretar al celulei avocaților din București (1937–1940); lucrează și în presă la „Cuvântul liber"; internat în lagăr (Miercurea-Ciuc, Caracal, Tg. Jiu), având cazier comunist (1940–1942); în lagăre a făcut parte din biroul celulei; Siguranța București l-a scos din lagărul de la Tg. Jiu și l-a înaintat Curții Marțiale, fiind „cunoscut militant comunist" (ian. 1942); condamnat la 21 febr. 1942 la 2 ani închisoare; închis la Caransebeș până în dec. 1943, apoi internat în lagărul din Tg. Jiu; celula din lagăr l-a suspendat din partid pentru participarea la lupta fracționistă împotriva organizației de partid din lagăr (iun. 1944); după 23 aug. 1944 a lucrat ca funcționar la Fabrica de Avioane A.S.A.M.-Cotroceni din București; a colaborat la ziarele și revistele democratice „Frontul plugarilor", „Veac nou", „Gândul nostru", „Orizont"; membru în sindicatul de la Fabrica de Avioane A.S.A.M.-Cotroceni; președintele și vicepreședintele (1946) sindicatului din Ministerul Afacerilor Străine; membru al Comisiei pentru supravegherea și coordonarea lucrărilor de administrare și control a

Ministerului Justiției (din 4 dec. 1946); consilier la Comisia Română de Legături cu Comisia Aliată de Control (până la 28 dec. 1946); membru al Comitetului de direcție care funcționa pe lângă Administrația pentru restituirea, conservarea și valorificarea bunurilor din Ministerul Comunicațiilor (din 28 dec. 1946); consilier superior administrativ, secretar general la Comisia Română de Legătură cu Comisia Aliată de Control, pentru problemele în legătură cu activitatea Casei pentru Administrarea și Supravegherea Bunurilor Inamice (din 17 iul. 1947); membru al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955); ministrul Învățământului și Culturii (16 iul. 1957–16 ian. 1960); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (4 febr. 1958–16 ian. 1960); președinte al Academiei R.P.R. (23 dec. 1959–21 mart. 1963); membru fondator și președinte al asociației „România"; reprezentant permanent al României la O.N.U. (până la 16 iul. 1957); membru al Consiliului științific al Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. (din 14 iul. 1958); membru al Consiliului de Stat (din 25 mart. 1961); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); vicepreședinte al Comitetului executiv al U.N.E.S.C.O.; membru al Consiliului Mondial al Păcii; șef al Catedrei de logică a Universității din București; profesor universitar la Facultatea de Filozofie; director al Centrului de Logică al Academiei de Științe Sociale și Politice; redactor-șef al revistei „Acta logica"; președinte al Asociației Oamenilor de Știință din R.S.R.; membru corespondent al Institutului Franței - Academia de Științe Morale și Politice; președinte al Comisiei Electorale Centrale (6 ian. 1961); președinte al Secției de Științe Economice, Filozofice și Juridice a Academiei R.P.R. (21 mart. 1963); membru al Consiliului Mondial al Păcii; membru al Comitetului pentru Premiul de Stat al R.S.R. (din mai 1966); președinte al Secției de Științe Economice și Juridice (1963–1966); președinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii (8 iun. 1965–1967); vicepreședinte al Academiei R.S.R. (8 apr. 1966–8 nov. 1972).

Lucrări: *Studii de logică*, *Ethos și logos*, *Logos și architekton*.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Urziceni, reg. București (1957–1961), nr. 14 Victoria, București (1961–1969) și nr. 34 Ștefan cel Mare, București (1969–1972); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea Constituției R.P.R. (25 mart. 1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1949), clasa a II-a (1959) și clasa I (1964); Ordinul „23 August" clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1971); „Ordinul Muncii" clasa I; Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a III-a.

JOSU IOAN

(n. 29 mart. 1934, com. Topolovățu Mare, jud. Timiș; d. 1 ian. 1993, com. Topolovățu Mare, jud. Timiș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala generală (1948); Facultatea de Agronomie, curs fără frecvență; doctorat; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: muncitor la cariera de piatră și încărcător vagoane în gara Topolovățu Mare (din 1949); membru și instructor al Comitetului raional U.T.M. Lugoj; laborant și magazioner la Baza de recepție Topolovățu Mare (din 1951); delegat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la București (1953); **membru de partid din 1953**; membru al C.A.P.

Topolovățu Mare (din 1954); şofer la C.A.P. Topolovățu Mare (din 1956); preşedinte al Cooperativei de Consum Topolovățu Mare (din 1959); secretar al Comitetului de partid pe C.A.P. şi preşedinte al C.A.P. Topolovățu Mare (din ian. 1960); membru al Comitetului regional de partid Banat (1966–1968); membru al biroului Comitetului comunal de partid şi deputat în Consiliul popular al comunei Topolovățu Mare (1968–1972); membru al Comitetului județean de partid Timiş (din 1972); director al S.M.A. Topolovățu Mare (1982–mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Buziaş, jud. Timiş (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul".

K

KAHU GELU

(n. 8 ian. 1930, com. Vlădeşti, jud. Galaţi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Mecanică, Secţia Construcţii Navale, Institutul Politehnic Bucureşti (1952); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer constructor nave.

Activitate şi funcţii: deputat în Sfatul popular orăşenesc Galaţi (1954–1961); **membru de partid din 1955**; director tehnic la Şantierul Naval Galaţi; inginer la Institutul de Proiectări „Pronav“ Galaţi (1982); director al Institutului pentru Cercetare şi Proiectare Construcţii Navale (ICEPRONAV) Galaţi; director general al Centralei Industriale Navale Galaţi (8 dec. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Galaţi-Sud, reg. Galaţi (1961–1965), nr. 20 Gugeşti, reg. Galaţi (1965–1969) şi nr. 3 Galaţi-Sud, jud. Galaţi (1969–1973).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Premiul de Stat.

KIRALY CAROL (KAROLY)

(n. 26 sept. 1930, Târnăveni, jud. Mureş)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: patru clase primare (1939–1943); cursul seral de U.T.M. (1948–1949); curs de trei luni al U.T.M.; Şcoala Centrală a Comsomolului din Moscova (1957); liceul; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă.

Profesia de bază: dulgher.

Activitate şi funcţii: salahor la diferite şantiere din Luduş (1943–1944); muncitor necalificat în construcţii (din 1944); ucenic dulgher la un patron din Tg. Mureş (din mart. 1945); dulgher la reconstruirea podurilor de pe Valea Mureşului; membru al U.T.C. din 1945; voluntar pe şantierul Salva Vişeu (apr.–sept. 1948); dulgher la Întreprinderile Comunale din Tg. Mureş (sept. 1948–mai 1949); secretar al organizaţiei de cartier U.T.M. „Simon Geza“ din Tg. Mureş (1948–1949); dulgher pe şantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră (oct. 1949–oct. 1952); instructor la Comitetul U.T.M.

al Canalului Dunăre-Marea Neagră (1949–1952); secretar al unei organizații U.T.M. și membru al Comitetului U.T.M. din Complexul de construcții al șantierului Hidrocentralei „V.I. Lenin“ din Bicaz (oct. 1952–1953); **membru de partid din sept. 1954**; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Buhuși (apr. 1954–iul. 1955) și Piatra Neamț (iul.–sept. 1955); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului regional U.T.M. Bacău (sept. 1955–1956); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Mureș-Autonomă Maghiară (din aug. 1957); membru al C.C. al U.T.M. (din 1960); prim-secretar al Comitetului raional de partid Gheorgheni (din ian. 1965); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (din 21 apr. 1966); membru al Consiliului de Stat (din mart. 1969); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Baraolt, jud. Covasna (1969–1973).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1955) și clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1964) și clasa a IV-a (1965); Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei“ (1969); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România“ (1971); Ordinul „Victoria socialismului“ (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971).

KISS ȘTEFAN

(n. 25 sept. 1920, Blaj, jud. Alba; d. 1993, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul la Târnăveni și Blaj; curs de perfecționare pentru P.T.T. la Budapesta; Academia Agricolă, curs fără frecvență (1942–1944); Academia Comercială; Facultatea de Fizică-Matematică; Facultatea de Chimie Industrială; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer chimist

Activitate și funcții: funcționar la Oficiul P.T.T. Cluj (din 1940); reținut de autoritățile maghiare din Cluj și internat în lagărul din Someșeni (1940); responsabil la Oficiul P.T.T. Odorhei, transferat pentru patru luni la un oficiu poștal din Budapesta, apoi la un oficiu P.T.T. din Gherla (1942–1944); după 23 aug. 1944 a luat parte la organizarea sindicatului mixt din Gherla; **membru de partid din aug. 1945**; organizator la alegerile din 1946; membru al biroului Comitetului de partid al plășii Gherla; responsabil cu problemele economico-financiare la Comitetul județean de partid Someș; șef al C.A.S.B.I. pe județul Someș (1946); director al Fabricii de Ciment din Dej (1947–1955); director al Uzinelor de Produse Sodice Ocna Mureș (din iun. 1955); membru al Comitetului de partid al Regiunii Autonome Maghiare (din dec. 1956); secretar cu probleme economice al Comitetului regional de partid Cluj (1961–28 nov. 1966); adjunct al ministrului Industriei Chimice (19 dec. 1966–14 dec. 1970); șef al Sectorului chimie la Consiliul de Miniștri (din 1970); adjunct de șef de secție la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din mai 1974); secretar general al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (3 iun. 1974–23 mart. 1985); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (8 apr. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Mihai Viteazul, reg. Cluj (1961–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1964); „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1961), clasa a IV-a (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a, clasa a IV-a (1966); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971).

KÖMÜVES IOAN

(n. 18 sept. 1925, com. Uioara de Sus, jud. Alba; d. 1998, Târnăveni, jud. Mureş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: şapte clase primare; Curs de perfecţionare de şase luni, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1952).

Profesia de bază: electrician.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din dec. 1946**; prim-secretar al Comitetului raional de partid Odorhei (din 17 aug. 1957); secretar al biroului Comitetului regional de partid Mureş (1966).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

KOPPANDI ALEXANDRU

(n. 1 mai 1929, Zărneşti, jud. Braşov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: şase clase primare; Şcoala de partid de trei luni a Comitetului judeţean de partid Mureş (mai–iul. 1950); Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov“ (din oct. 1952); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1953–1956); Academia de Studii Economice; Facultatea de Ştiinţe Politice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; doctorand la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (din 1970).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: băiat de serviciu la Fabrica de Cherestea Lomaş din Deda Bistra (1941–1944); muncitor necalificat la un mic meseriaş tâmplar (febr.–mart. 1944) şi la o fabrică de conserve (mart.–iul. 1944), ambele din Budapesta; muncitor necalificat la Fabrica de Cherestea din Deda Bistra (din iul. 1944); evacuat în comuna Szabolcsboka din Ungaria (sept. 1944); muncitor la Fabrica de Cherestea din Deda Bistra (1945–1946); ucenic lăcătuş la Fabrica de Cherestea din Sovata (1946–1949); membru al Tineretului Progresist; **membru de partid din mai 1946**; activist al organizaţiei locale din Sovata a Tineretului Progresist; activist al U.T.M. (a dus muncă de agitaţie la ţară); responsabil cultural pe brigadă, timp de trei luni, pe şantierul Salva-Vişeu (1948); responsabil cu propaganda şi agitaţia al Comitetului U.T.M. din sectorul Sovata (din 1948); secretar al Comitetului U.T.M. al Sectorului II Tg. Mureş (din aug. 1950); şef al Secţiei propagandă şi agitaţie a Comitetului raional U.T.M. Mureş; secretar al C.C. al U.T.M. (26 iun. 1956–1 nov. 1963); instructor la Secţia Propagandă a C.C. al P.M.R. (din 1 nov. 1963); membru, apoi şef sector la Secţia Propagandă şi Presă a C.C. al P.C.R.; membru al biroului Consiliului Oamenilor Muncii de Naţionalitate Maghiară; secretar al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii de Naţionalitate Maghiară (1969–10 dec. 1979); membru al Comisiei pentru analiza activităţii de soluţionare a propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 17 iul. 1978); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); şef al Sectorului presă centrală şi şcoală în limbile naţionalităţilor conlocuitoare la Secţia Propagandă şi Presă a C.C. al P.C.R. (din 19 dec. 1979).

Distincții: „Ordinul muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966).

KORODI ȘTEFAN

(n. 17 dec. 1924, com. Mica, jud. Mureș; d. 26 iul. 2000, Sfântu Gheorghe, jud. Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: trei clase industriale; Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1950–1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1961–1964); Facultatea de Științe Politice.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la Fabrica de Cărămizi Târnăveni (1938–1939); ucenic, apoi strungar la Uzina Chimică „Nitrogen“ Târnăveni (1939–1948); membru al organizației Tineretului Progresist, apoi al organizației U.T.C. din uzină; **membru de partid din oct. 1947**; președinte al Comitetului sindical și membru al Comitetului de partid din uzină; instructor al Sectorului carnet de partid al Comitetului județean de partid Târnava Mică (din 1949); prim-secretar al Comitetului raional de partid Reghin; șef al Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Mureș (din 1951); instructor al C.C. al P.M.R. (1953–1964); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Covasna (din 1968); membru al Consiliului Național al F.D.U.S., al Consiliului Național al Oamenilor Muncii și al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară; vicepreședinte al Consiliului Central de Pensii și secretar al Consiliului Central de coordonare a echipelor de control al oamenilor muncii; secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (din 9 oct. 1979); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Cristuru Secuiesc, jud. Harghita (1980–1985) și nr. 14 Mizil, jud. Prahova (1985–1989); membru al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980); vicepreședinte al Comisiei M.A.N. pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului (1 apr. 1985).

KOVACS BARTOȘ MIHALY (MIHAIL)

(20 febr. 1923, sat Mujna, com. Dârjiu, jud. Harghita)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: curs de partid de trei luni; cursul de perfecționare de un an de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1963–1966); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, Secția istoria mișcării muncitorești.

Profesia de bază: muncitor necalificat.

Activitate și funcții: muncitor zilier și ajutor de zidar la mai mulți antreprenori (1937); **membru de partid din 1945;** membru al Uniunii Populare Maghiare (din 1945); responsabil cu munca de tineret la Comitetul județean de partid Odorhei (din 1948); secretar al Comitetului de partid al plășii Odorhei; șef al Secției culturale a Comitetului provizoriu al județului Odorhei (din 1949) și al Consiliului popular raional Odorhei; prim-secretar al Comitetului raional de partid Sf. Gheorghe (din 1957) și Ciuc (din 1966); prim-vicepreședinte

al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (din 1968).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957); „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1971).

KOVACS ELISAVETA (n. BARABAS)

(n. 31 ian. 1937, com. Siculeni, jud. Harghita; d. 2002, Miercurea Ciuc)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: școala de partid de un an; liceul teoretic.

Profesia de bază: confecționer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;** președinte al Comitetului județean al femeilor Harghita (din 1978).

KOVACS GYÖRGY (DENES)

(n. 27 apr. 1911, sat Cușmed, com. Atid, jud. Harghita; d. 1990, Tg. Mureș)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: redactor-șef la revista literară „Igaz Szó“ (Tg. Mureș); membru al Uniunii Scriitorilor din Regiunea Autonomă Maghiară.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Covasna, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1957), Cristurul Secuiesc, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1957–1969) și nr. 7 Miercurea Nirajului, jud. Mureș (1969–1973); membru al Comisiei Electorale Centrale (6 oct. 1952); membru al Comisiei pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961); vicepreședinte al M.A.N. (21 aug. 1965); vicepreședinte al Biroului M.A.N. (mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949) și clasa I (1961); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Medalia „Meritul Cultural“ clasa I (1971); Premiul de Stat.

KOVACS IOSIF

(n. 28 apr. 1919, sat Cruceni, com. Foeni, jud. Timiș; d. 7 febr. 1984, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–7 febr. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Filologie; doctorat.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; prorector al Universității „Babeș-Bolyai“ din Cluj-Napoca (din 1978); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 28 dec. 1978); vicepreședinte al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Gherla, jud. Cluj (5 nov. 1978–7 febr. 1984).

Distincții: Medalia „Meritul științific“ clasa a II-a (1981).

KRAUSS MARGARETA

(n. 3 febr. 1938, com. Daia, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala medie tehnică agricolă din Dumbrăveni, jud. Sibiu (1951–1955); Școala de partid de un an la Brașov (sept. 1960); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1963–1966); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: tehnician agricol.

Activitate și funcții: șef de echipă la I.A.S. Saschiz, jud. Mureș (din 1955); tehnician agricol la Consiliul popular comunal Daia (1955–1957); ajutor de contabil și casier la C.A.P. Daia (1957–1959); **membru de partid din mart. 1958**; secretar al Comitetului comunal U.T.M. Daia și membru al Comitetului raional U.T.M. Sighișoara; secretar tehnic la Comitetul raional de partid Sighișoara (din 1959); instructor (1961–1962) și secretar (din 1962) al Comitetului regional al femeilor Brașov; lector la Școala interjudețeană de partid Brașov (din 1966); consultant la Cabinetul județean de partid Brașov (1968–1970); instructor la Sectorul probleme statutare al documentelor evidenței membrilor de partid al Comitetului județean de partid Brașov (din 1971); secretar al Comitetului orășenesc de partid și primar al orașului Codlea (din 1972); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Germană; vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brașov; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Codlea (din mart. 1975); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid Brașov.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Codlea, jud. Brașov (1975–1985); vicepreședinte al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (18 mart. 1975); secretar al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare și administrația de stat și membru al Grupului parlamentar pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; medalii ale R.S.R.

L

LAIU MARIA

(n. 4 nov. 1938, com. Apateu, jud. Arad)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; Facultatea de Economie.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; președinte al Cooperativei Meșteșugărești „Artex“ din Arad (1988).

LASCU ELENA (n. IORDĂCHESCU)

(n. 20 febr. 1925, Galați; d. 25 ian. 1982, București)
Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1948–1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1964–1967); Facultatea de Economie Politică, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: muncitor la Atelierele de croitorie Galați (1939–1946); **membru de partid din 1946**; activist la Comitetul județean de partid Covurlui (1946–1948); secretar al Comitetului județean de partid Ilfov (1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid „V.I. Lenin“ București (1954–2 iul. 1956); secretar al Comitetului orășenesc de partid București (2 iul. 1956–11 nov. 1960); vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor (până la 18 iun. 1964); adjunct al șefului Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (27 iul. 1967–23 sept. 1969); director de cadre (1970–1973) și șef al Serviciului personal (1973–1976) la Centrala Tricotajelor București.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Oltenița, reg. București (1952–1957), Măgurele, București (1957–1961) și „Ștefan cel Mare“, București (1961–1965).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); „Medalia Muncii“; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a.

LAUDONIU DIAMANTA (n. DABIJA)

(n. 12 nov. 1927, com. Jugureni, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iaşi (din 1949).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: inginer stagiar la Institutul de Cercetări Metalurgice din Bucureşti (în 1954); inginer la Întreprinderea Minieră „Petre Gheorghe“ din Baia Mare şi la Uzina Chimică Valea Călugărească (în 1958); cercetător principal (în 1959) şi şef al laboratorului de cercetare ştiinţifică la Institutul de Cercetări Chimice Bucureşti; **membru de partid din 1959**; vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Femeilor; membru al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (1974–1988); director la Întreprinderea de Cercetare şi Producerea Materialelor Chimice Semiconductoare Bucureşti (1977–1985); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 22 mai 1980); membru al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1985); vicepreşedinte al Comitetului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnică (din 4 iul. 1985); secretar al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); membru al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Industriilor, Bucureşti (1985–1989).

LAVU ILIE

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

LAZA ILEANA

(n. 6 mart. 1948, com. Batăr, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul industrial; şcoala de maiştri; Facultatea de Studii Social-Politice, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: confecţioneră.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1970**; confecţioneră la Întreprinderea de Confecţii din Arad; secretar al Comitetului municipal de partid Arad (1983).

LAZĂR ANICA (n. MATACĂ)

(n. 14 mart. 1949, com. Ciocile, jud. Brăila).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională de chimie din Brăila (1963–1966); Liceul Teoretic „Petru Rareş“ din Piatra Neamţ, curs seral (1971); Facultatea de Subingineri, curs seral (1971–1977); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: subinginer chimist.

Activitate şi funcţii: operator chimist, laborant la Secţia textilă I şi verificator metrolog la Combinatul de Fire şi Fibre Sintetice Săvineşti (1966–1972); **membru de partid din 1967**; membru al biroului Comitetului U.T.C. şi preşedinte retribuit al Comitetului sindical la Combinatul de Fire şi Fibre Sintetice Săvineşti (în 1977–în 1982); membru al Comitetului municipal de partid Piatra Neamţ;

membru al biroului Comitetului județean de partid Neamț (în nov. 1984); secretar al Comitetului de partid (sept. 1984–1989) și președinte al Consiliului oamenilor muncii (1987–1988) la Combinatul de Fire și Fibre Sintetice Săvinești.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Piatra Neamț-Est, jud. Neamț (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitate economico-financiară (1 apr. 1985–1989).

LAZĂR DAVID

(n. 2 oct. 1923, Aninoasa, jud. Hunedoara; d. 1 ian. 1994, Deva)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Școala tehnică minieră gradul I și gradul III la Lupeni și Petroșani (1943–1946); Curs de partid de trei luni (din oct. 1948); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov"; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (doi ani); Facultatea de Filozofie.

Profesia de bază: maistru minier.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de lăcătușărie din Tg. Jiu (în 1938); ucenic (1939–1942) și miner (din 1942) la Societatea Petroșani; conducător tehnic la minele Aninoasa (în 1946); **membru de partid din nov. 1946**; miner artificier la Lupeni (1947–1949); maistru artificier și maistru minier la Secția a III-a la Mina Petrila (din mart. 1948); activist la Secția cadre a Comitetului de partid Valea Jiului (din 1948); membru, apoi președinte al Comisiei de verificare a membrilor de partid din Valea Jiului (din 1949); instructor (1951–18 apr. 1956) și șef al Sectorului muncii politice de masă (din 18 apr. 1956) la Secția Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Petroșani (în 1960); secretar al Comitetului județean de partid Hunedoara (din febr. 1968); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Hunedoara (în 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Petroșani, reg./jud. Hunedoara (1965–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a; „Medalia Muncii"; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R."; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R."; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii"; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei"; Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966).

LAZĂR DUMITRU

(n. 20 febr. 1928, com. Rătești, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala primară din com. Rătești; Școala de elevi meseriași „Grivița" din București (1943–1947); Școala specială de doi ani (1948–1952); Institutul de Relații Internaționale (1952–iun. 1953); Universitatea Serală Marxism-Leninism.

Profesia de bază: electrician mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie" (1943–1947); membru al Tineretului Progresist (din 1946); **membru de partid din 1946**; electrician mecanic la revizia de vagoane C.F.R. „Grivița Roșie" (1947–1949); asistent la Catedra de marxism-leninism (din 1953) și lector universitar la Institutul de Relații Internaționale; instructor (febr. 1956–27 sept. 1959), șef al Sectorului documentare și relații cu partidele frățești (27

sept. 1959–31 mart. 1965) şi adjunct al şefului secţiei (31 mart. 1965–6 nov. 1972) la Secţia Relaţii Externe a C.C. al P.C.R.; ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Suedia (6 nov. 1972–1975); director adjunct la Direcţia Relaţiilor Culturale cu Străinătatea din Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste (mai 1978–oct. 1989).

Distincţii: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

LAZĂR ELENA

(n. 18 febr. 1944, com. Dor Mărunt, jud. Călăraşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala tehnică veterinară din Călăraşi (din 1959).

Profesia de bază: tehnician veterinar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1964**; tehnician veterinar (1964), şef al Fermei zootehnice (1970) şi şef al Fermei zootehnice şi avicole (din 1974) la C.A.P. Dor Mărunt; vicepreşedinte al Consiliului de conducere şi secretar al organizaţiei de partid la C.A.P. Dor Mărunt (din febr. 1979); membru al biroului Comitetului comunal al femeilor şi al Biroului executiv al Consiliului popular al comunei Dor Mărunt (mart. 1985); deputat în Consiliul popular al judeţului Călăraşi (mart. 1985).

LAZĂR GHEORGHE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Activitate şi funcţii: adjunct al ministrului Economiei Forestiere (din 25 mai 1962); adjunct al ministrului Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii (4 febr. 1972–18 apr. 1985); vicepreşedinte al Comitetului de conducere al Asociaţiei de Prietenie Româno-Finlandeză (în 1974); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Galaţi (până la 9 febr. 1976); director general al Direcţiei generale a agriculturii şi industriei alimentare Galaţi (până în 1976); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); adjunct al ministrului Industriei Lemnului şi Materialelor de Construcţii (din 20 sept. 1982).

LAZĂR MARIA (n. BOSTAN)

(n. 24 mart. 1939, com. Făurei, jud. Neamţ)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Roman (1956); Şcoala tehnică de poştă şi telecomunicaţii din Bucureşti (1957–1958); Cursul de pregătire a cadrelor sindicale de un an, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1969–1970); Facultatea de Ştiinţe Politice şi Ideologice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1970–1974); doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1980–1986).

Profesia de bază: tehnician exploatare P.T.T.R.

Activitate şi funcţii: secretar al organizaţiei U.T.M. pe clasă în liceu; învăţătoare suplinitoare la Şcoala generală (în 1956), propagandist şi secretar al Comitetului U.T.M. din com. Făurei (în 1956); telegrafist la Oficiul P.T.T.R. Roman (în 1958); telefonist (1961–1969) şi

supraveghetor-şef de tură (din 1961) la Oficiul P.T.T.R. Turnu-Severin; **membru de partid din 1965**; instructor la Sectorul probleme statutare, documente şi evidenţa membrilor de partid al Comitetului municipal de partid Turnu Severin (în 1970); membru al biroului organizaţiei de bază din cadrul Facultăţii de Ştiinţe Politice şi Ideologice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; şef la Catedra de filozofe a Cabinetului Comitetului judeţean de partid Buzău (în 1974); şef al Sectorului de muncă politică de masă (în dec. 1976) şi secretar cu probleme de propagandă (în 1977) la Comitetul municipal de partid Buzău; secretar cu probleme de propagandă la Comitetul judeţean de partid Buzău (în 1979); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Buzău (oct. 1984–1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Buzău (1985–1989); vicepreşedinte al M.A.N. (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

LAZĂR MARIA

(n. 15 iul. 1948, Ocna Sibiului, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Ocna Sibiului (1966); Facultatea de Studii Social-Politice, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: muncitor laborant.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1968**; şef de birou la Întreprinderea „13 Decembrie" din Sibiu; membru al Comitetului judeţean de partid şi al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sibiu; secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea „13 Decembrie" din Sibiu; membru în Consiliul Naţional al Oamenilor Muncii (oct. 1987).

LĂNCRĂJAN IOANA (n. BRATU)

(n. 24 sept. 1949, com. Cochirleanca, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională de croitorie din Focşani (1965–1968); liceul; Şcoala de partid de un an (1972); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvenţă (1974–1979); doctorand la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (în 1988).

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate şi funcţii: croitoreasă la Întreprinderea de Confecţii din Râmnicu Sărat (1968–dec. 1971); **membru de partid din 1970**; **s**ecretar pentru problemele muncii de propagandă al Comitetului orăşenesc U.T.C. Râmnicu Sărat (dec. 1971–1972); şef al Sectorului de propagandă şi cultură la Comitetul judeţean U.T.C. Buzău (1972–1974); membru supleant al Biroului C.C. al U.T.C.; secretar al C.C. al U.T.C. cu probleme internaţionale (nov. 1974–1984); membru al Consiliului de Stat (1980–1985); instructor la Secţia Organizatorică a C.C. al P.C.R. (în 1984); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Călăraşi (din 6 nov. 1984); membru al biroului Comitetului de partid şi preşedintele Comitetului sindical de la Filatura Românească de Bumbac din Bucureşti (aug. 1986–14 nov. 1988); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Femeilor; membru al biroului Consiliului Naţional al Societăţii de Cruce Roşie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Drăcșenei, jud. Teleorman (1980–1985).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a V-a; Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

LĂZĂRESCU CONSTANTIN

(n. 6 ian. 1928, com. Valea Lungă, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Liceul militar de la Mănăstirea Dealu din Târgoviște (1939–1947); Facultatea de Litere și Filologie, Universitatea din București (1947–1948); Institutul Pedagogic din Leningrad (1948–1952).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; responsabil de grupă de partid și secretar al celulei de partid din facultate; responsabil al unei brigăzi de studenți pe șantierul Bumbești-Livezeni; instructor la Secția Relații Externe a C.C. al P.M.R. (din 1952); șef al Sectorului relații cu partidele frățești (până la 20 sept. 1957); adjunct al șefului Secției Relații Externe a C.C. al P.M.R. (până la 31 mart. 1965); adjunct al redactorului-șef al revistei „Lupta de clasă“ (din 31 mart. 1965).

LEICA ADAM

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Bacău (26 ian. 1956–14 ian. 1957); instructor al Comitetului regional de partid Bacău (din 14 ian. 1957); secretar al Comitetului regional de partid Iași (până la 28 nov. 1966); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Bârlad (până la 13 nov. 1974); președinte al Colegiului județean de partid Vaslui (până la 14 dec. 1977).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Puești, reg. Iași (1965–1969).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

LETÁY LAJOS (LUDOVIC)

(n. 23 ian. 1920, sat Vălenii de Arieș, com. Moldovenești, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Filologie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: profesor de limba și literatura maghiară la Liceul Unitarian din Cluj (în 1944); **membru de partid din 1947**; profesor de limba și literatura maghiară la Liceul nr. 2 din Cluj (în 1948); redactor la revista „Hrodalmi Almanach“ din Cluj (în 1951); secretar literar la Teatrul Maghiar de Stat din Cluj (în 1953); redactor-șef adjunct (în 1956) și redactor-șef (1958–1988) al revistei „Utunk“; membru titular al Asociației Scriitorilor din Cluj (din 3 iul. 1981); membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru al Comisiei de relații externe a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 Mihai Viteazu, jud. Cluj (1969–1975), nr.

5 Dej, jud. Cluj (1975–1980) şi nr. 8 Gilău, jud. Cluj (1980–1989); secretar al M.A.N. (13 mart. 1969–1975); vicepreşedinte al M.A.N. şi membru al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură (18 mart. 1975–1985); membru al Grupului parlamentar român pentru securitate şi cooperare în Europa (1 apr. 1980–1989).

Distincţii: „Premiul de Stat“ pentru activitate literară clasa a II-a (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966), clasa a II-a (1984); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a II-a (1967).

LEUCUȚA GHEORGHE CRĂCIUN

(n. 1938, Sânnicolau Mare, jud. Timiş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Naționalitatea: sârbă.

Studii: Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; instructor la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (până la 20 ian. 1986); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Lugoj (din 20 ian. 1986).

LEUȘTEAN FLOAREA (n. CREȚU)

(n. 26 ian. 1937, com. Helegiu, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Şcoala de partid de un an din Bacău (sept. 1964); Facultatea de Filozofie-Sociologie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1967–1971).

Profesia de bază: laborantă.

Activitate și funcții: laborantă la rafinăria din oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej (în 1956); **membru de partid din 1958**; membru supleant al biroului Comitetului orăşenesc de partid Gheorghe Gheorghiu-Dej (în febr. 1963); preşedinte al Comitetului orăşenesc al femeilor; vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Gheorghe Gheorghiu-Dej; şef al Biroului psihologie-toxicologie al Laboratorului de ergonomie al Combinatului Petrochimic Borzeşti (în 1975); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Gheorghe Gheorghiu-Dej (în mart. 1977); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (în aug. 1979); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); instructor al C.C. al P.C.R. (în 1988); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (2 nov.-22 dec. 1989).

LEUȘTEAN NICOLAE (NECULAI)

(n. 13 ian. 1944, com. Jariştea, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de cinci luni; Facultatea de Agronomie.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; preşedinte al C.A.P. „N. Bălcescu“, jud. Bacău (în 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Traian, jud. Bacău (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor (1 apr. 1985–1989).

LEVENTE MIHAI

(n. 20 iun. 1915, com. Lipnița, jud. Constanța; d. 1976, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–1976).

Studii: Licențiat în Litere și Filozofie; doctor în științe economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al Frontului Studenților Democrați (1936–1938); membru al Ajutorului Roșu (1936–1947); **membru de partid din 1939**; economist la Ministerul de Finanțe (din 1939); referent-șef la Institutul Central de Statistică (în 1941); trimis în U.R.S.S. de Institutul Central de Statistică pentru recensământul moldovenilor și pentru întocmirea unor schițe monografice și studii asupra colhozurilor (1942–1943); membru al Apărării Patriotice (1943–1945); secretar general al Uniunii Patrioților (1944); instructor și responsabil la resortul de agitație și propagandă al C.C. al U.T.C.; secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei (2 iun. 1945–18 mai 1946), al Ministerului Industriei și Comerțului (în apr. 1946), al Ministerului Cooperației (din 18 dec. 1946), al Secretariatului de Stat al Aprovizionării Armatei și Populației Civile, de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri (din 10 iul. 1946), al Ministerului Economiei Naționale (din 16 apr. 1947) și al Ministerului Agriculturii (din 13 mai 1948); membru al Comitetului pentru Învățământul Superior de pe lângă Consiliul de Miniștri (din 30 oct. 1951); director general al Direcției Centrale de Statistică (din 4 apr. 1956); rector al Institutului de Agronomie din București; locțiitor al ministrului Gospodăriei de Stat și director general în Ministerul Agriculturii (în 1956); ministrul Comerțului Interior (30 apr. 1962–29 mart. 1968); secretar al Consiliului Național al F.U.S. (în 1969); director al Institutului de Cercetări Economice al Academiei R.S.R. (în 1968); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Liban (din 30 oct. 1972), Kuweit și Regatul Hașemit al Iordaniei (din 25 mart. 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 35 Mihăilești, reg. Ploiești (1961–1965), nr. 27 Sinaia, reg. Ploiești (1965–1969) și nr. 3 Fetești, jud. Ialomița (1969–1973); președinte al Grupului interparlamentar român (13 mart. 1969–1973).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966).

LEVIN MIȘA

(n. 27 oct. 1915, Bălți, Republica Moldova)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–mai 1950).

Naționalitate: evreiască.

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate și funcții: membru al Partidului Social Democrat din 1933; zețar la Atelierele „Adevărul“ din București (1933–1937); zețar la ziarul „Timpul“ din București (din 1937); arestat și condamnat pentru răspândire de manifeste (în oct. 1940); membru al Comisiei de organizare a Sindicatelor și al

Consiliului Central al Frontului Unic Muncitoresc (după 23 aug. 1944); membru al Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale (din oct. 1945); membru al Biroului Politic al P.S.D. (din oct. 1947); prim-consilier de legație la Ministerul Afacerilor Străine (din 30 dec. 1947); ministru plenipotențiar, clasa a II-a, la Ministerul Afacerilor Străine (din 20 ian. 1948); consilier de legație al R.P.R. la Roma (din 1948); exclus din partid în mai 1950.

Deputat în M.A.N. (1948–26 mai 1950).

Distincții: Ordinul „Coroana României“ în grad de Ofițer.

LICU ION

(n. 20 iul. 1933, com. Zătreni, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională de energie electrică din Constanța (1948–1950); Facultatea Muncitorească din București (1952); Facultatea de Electrotehnică (1953–1958); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1965–1968); Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: electrician la Întreprinderea de Electricitate Brașov (în 1950); membru al Comitetului U.T.M. și al Consiliului Uniunii Asociației Studenților pe facultate (1953); maistru în Secția aparataj la Uzina „Electroputere“ Craiova (în 1958); **membru de partid din 1959**; membru și adjunct de șef de secție la Comitetul regional de partid Oltenia; șef al Sectorului metalurgie, construcții de mașini și petrol-chimie din cadrul Secției economice a Comitetului regional de partid Oltenia (în 1965); secretar cu problemele economice la Comitetul județean de partid Gorj (din febr. 1968); inginer la Serviciul tehnic, inginer proiectant principal și director general la Centrala Industrială de Mașini și Aparate Electrice Craiova (iun. 1974–15 febr. 1985); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (15 febr.-5 sept. 1985); consilier al președintelui R.S.R. cu grad de adjunct de ministru (5 sept.–17 oct. 1985); ministrul Energiei Electrice (18 oct. 1985–8 ian. 1986); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (19 apr.-5 nov. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (din 5 nov. 1986); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale; inginer principal la Centrala Industrială Electrotehnică Craiova (în iul. 1987).

LIPTAK IULIANA

(n. 3 oct. 1950, com. Oșorhei, jud. Bihor)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala profesională de industrie ușoară din Oradea (aug. 1968); liceul industrial (1974); Cursul de cinci luni la Școala interjudețeană de partid din Oradea, curs seral (1985); Școala de maiștri confecții încălțăminte (iun. 1989).

Profesia de bază: confecționer de încălțăminte.

Activitate și funcții: confecționer de încălțăminte și secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea de Piele și Încălțăminte „Crișul“ din Oradea (1968–1989); **membru**

de partid din 1970; membru al Comitetului județean de partid Bihor (până la 22 dec. 1989).

LIXANDRU VASILE

(n. 25 mart. 1914, sat Robeşti, com. Câineni, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. (patru clase); Şcoala medie de şase luni din Braşov (1950).

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: ucenic (1928–1932) şi turnător (1932–1934) la Atelierele C.F.R. Grivița; participă la constituirea organizației U.T.C.dR. (în 1930); mutat la Atelierele C.F.R. Nicolina din Iași (1934); revine la Atelierele C.F.R. Grivița (sfârşitul anului 1934); arestat şi condamnat la 1 an şi 6 luni închisoare, executând pedeapsa la penitenciarele Jilava şi Doftana (1935–1937); muncitor la Arsenalul Armatei din București (1937–1938), la Atelierele C.F.R. Grivița (din 1938) şi la Atelierele C.F.R. Cluj; după 23 aug. 1944 a participat la organizarea sindicatului muncitorilor la Atelierele C.F.R. Braşov; **membru de partid din febr. 1945**; secretar de celulă, apoi secretar al Comitetului de partid la Atelierele C.F.R. Braşov (din 1945); responsabil al Secției organizațiilor de masă (din 1947) și responsabil administrativ (1948–1950) la Comitetul județean de partid Târnava Mare; preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular regional Sibiu (din 1950); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Stalin (din iul. 1952).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Stalin-Est, reg. Stalin (1952–1957).

LOIS CODRINA

(n. 26 mai 1948, com. Izvoru Alb, jud. Neamț)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de trei luni; liceul industrial.

Profesia de bază: sculer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1977**; secretar al biroului organizației de bază la Întreprinderea Mecanică Mija, jud. Dâmbovița (1984–1989).

LUCA ANETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

LUCA TINCUȚA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

LUCA VASILE (LUKA LASZLO)

(n. 8 iun. 1898, com. Cătălina, jud. Covasna; d. 27 iul. 1963, Penitenciarul Aiud)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952).

Studii: şase clase primare; şcoala de ucenici (trei clase).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: lăcătuş la Atelierele C.F.R. Braşov (până în 1915); la sfârşitul anului 1915 este încorporat în armata austro-ungară şi trimis pe front; în 1918 s-a înrolat voluntar în „Garda naţională“, apoi în aşa numita „Divizie secuiască“; lăcătuş la Atelierele C.F.R. Braşov (din 1919); membru de sindicat (din 1919); secretar al Comitetului judeţean Braşov al P.C.dR. (în 1924); arestat şi închis (1924–1927); în 1930 participă la luptele fracţioniste din partid şi este trecut la „munca de jos“ în Moldova; arestat pentru implicarea în organizarea activităţii sindicale, judecat şi întemniţat timp de cinci ani (1933–1938); **membru al C.C. al P.C.dR. (din 1938)**; arestat în timp ce încerca să treacă graniţa cu U.R.S.S. (4 apr. 1940); închis la Penitenciarul Cernăuţi pentru o perioadă de opt luni, dar a fost eliberat după ce sovieticii au ocupat provincia (iun. 1940); a primit cetăţenia sovietică; a lucrat la Secţia română de la Radio Moscova şi la postul de radio românesc susţinut de către Comintern; deputat în Sovietul Suprem al Ucrainei (1940–sept. 1944); în sept. 1944 a revenit în România; încadrat în Armata română cu gradul de general de brigadă (1 nov. 1947); ministrul Finanţelor (8 nov. 1947–9 mart. 1952); preşedinte al Comisiei pentru simplificarea şi raţionalizarea aparatului de stat (din 1 dec. 1948); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (16 apr. 1949–28 mai 1952); acuzat de „deviere de dreapta“ (la Plenara C.C. al P.M.R. din 29 febr.-1 mart. 1952); arestat (14 aug. 1952) şi anchetat până în toamna anului 1954; judecat pentru activitate împotriva clasei muncitoare şi subminarea economiei naţionale, fiind condamnat la moarte, dar pedeapsa i-a fost comutată în muncă silnică pe viaţă (1954); reabilitat juridic la Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1968.

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Cluj (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Cluj (1948–1952) şi Aleşd, reg. Oradea (1952).

Distincţii: Ordinul „Coroana României“ în grad de „Mare Cruce“ (1947).

LUNGU ANTON

(n. 12 nov. 1931, com. Robeasca, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov.1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1973); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: tâmplar mecanic.

Activitate şi funcţii: muncitor la Depoul C.F.R. Ploieşti (în 1948); locţiitor politic la o unitate de construcţii din cadrul Direcţiei regionale a Detaşamentelor de muncă Craiova (1953–mai 1957); **membru de partid din aug. 1956**; activist (mai 1957–nov. 1958), şef al Comisiei tineret sătesc (nov. 1958–1960) şi secretar pentru probleme organizatorice (1960–1962) la Comitetul regional U.T.M. Oltenia; organizator al C.C. al U.T.M. la Combinatul Siderurgic Galaţi (din sept. 1962); şef al Comitetului regional U.T.M.-U.C.F.S.

Galați (din sept. 1964); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului orășenesc de partid Brăila (din febr. 1967); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brăila și membru al biroului Comitetului municipal de partid Brăila (1969–21 febr. 1978); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (din 21 febr. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (din dec. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (6 apr. 1983–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Brăila-Vest, jud. Brăila (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1985–1989).

LUNGU MARIN

(n. 25 iun. 1937, Slatina)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–27 nov. 1987).

Studii: Școala medie tehnică de mecanizarea agriculturii din Slatina (1951); Școala de partid de un an din Craiova (1964); Facultatea de Istoria Mișcării Muncitorești, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1972).

Profesia de bază: tehnician mecanic.

Activitate și funcții: tehnolog și tehnician la Uzina Mecanică Turnu Severin (1959–1963); **membru de partid din 1960**; activist la Consiliul local al sindicatelor din Turnu Severin (1964–1965); instructor cu probleme culturale la Consiliul regional al sindicatelor Oltenia (1965–febr. 1968); secretar al Consiliului popular al municipiului Craiova (febr. 1968); șef al Catedrei de istorie la Comitetul județean de partid Dolj (1972–1975); instructor pentru învățământul de stat în cadrul Secției de propagandă a Comitetului județean de partid Dolj (1975–1978); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul municipal de partid Craiova (1978–1979); director al Cabinetului județean pentru activitate ideologică și politico-educativă Dolj (1979–1982); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul municipal de partid Craiova (1982–1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Dolj (în 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Craiova (sept. 1984–nov. 1987); sociolog la Întreprinderea „Electroputere" Craiova (din nov. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Craiovița Nouă, jud. Dolj (1985–26 dec. 1987); membru al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitate economico-financiară (1 apr. 1985–1987).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

LUNGU NICOLAE

(n. 14 iul. 1928, com. Aninoasa, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; membru al Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii (din 1 iun. 1966); director adjunct la Trustul de Instalații-Montaj București (în iul. 1978).

Decorații: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1969).

LUPESCU ALEXANDRU

(n. 8 mart. 1951, com. Botoroaga, jud. Teleorman; d. 1993, com. Botoroaga, jud. Teleorman)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul agricol; Şcoala de partid de cinci luni.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1971**; vicepreşedinte şi secretar al Comitetului de partid al C.A.P. Drăgăneşti-Vlaşca, jud. Teleorman (1978–1989).

LUPU (PRESMANN) PETRE

(n. 25 oct. 1920, Iaşi; d. iul. 1989)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 mart. 1984); preşedinte al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: evreiască.

Studii: liceul la Iaşi (1939); Facultatea de Drept; Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1969); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C.dR. (1936–1939); **membru de partid din 1939**; şef al Comitetului regional Iaşi al U.T.C.dR. (în 1939); membru al Comitetului regional Moldova al U.T.C.dR.; arestat şi închis în Penitenciarul Caransebeş şi în lagărele Vapniarka, Grosulovo şi Tg. Jiu (din oct. 1940); membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (23 aug. 1944–apr. 1945); secretar al C.C. al U.T.C./U.T.M. (1945–1950); membru al Frontului Tineretului Progresist (în 1946); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R. (1950–1952); şef al Direcţiei Treburilor a C.C. al P.M.R. (1952–1955); şef de secţie (până la 6 oct. 1958) şi apoi prim-adjunct al şefului direcţiei (de la 6 oct. 1958) la Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R.; şef al Secţiei Organizaţii de Masă a C.C. al P.M.R. (15 iul.-28 sept. 1959); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Problemele Organizării Muncii şi Producţiei şi ale Salarizării (28 nov. 1966–13 mart. 1969); membru al Consiliului Economic (în febr. 1969); ministrul Muncii (13 mart. 1969–27 ian. 1977); vicepreşedinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (12 mai 1973–25 ian. 1977); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Venezuela (27 aug. 1984–11 ian. 1988), Jamaica, Trinidad-Tobago şi Surinam (din 29 iul. 1985), Guyana (din 7 febr. 1986) şi Portugalia (din 17 aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Romanaţi (1948–1952), Bacău (1952–1957), Brad, reg. Hunedoara (1957–1961), Pângăraţi, reg. Bacău (1961–1965), nr. 20 Bicaz, reg. Bacău (1965–1969), nr. 1 Suceava, jud. Suceava (1969–1975) şi nr. 1 Tulcea, jud. Tulcea (1975–1980).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a III-a (1949); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1957), clasa I (1962); Ordinul „23 August" clasa a II-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966); Medalia „A XXV-a aniversare a eliberării patriei" (1969); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist"; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul" (1971).

M

MACOVEI POMPILIU ALEXANDRU

(n. 13 mai 1911, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu" din București (1939).

Profesia de bază: arhitect.

Activitate și funcții: desenator la Primăria orașului București (1936–1937); arhitect diurnist la Ministerul de Interne (1938); preparator la Facultatea de Arhitectură (1939); arhitect la Ministerul Propagandei (1941); **membru de partid din ian. 1945;** secretar al Tineretului Progresist (1945); secretar general adjunct al A.R.L.U.S. (1946); arhitect șef al orașului București (18 nov. 1952); consilier al Legației R.P.R. din Franța (din 27 ian. 1958); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Italia (20 oct. 1960–24 dec. 1962); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (din 10 ian. 1963); președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (21 aug. 1965–15 iul. 1971); delegat permanent, cu grad de ambasador, al R.S.R. pe lângă U.N.E.S.C.O. (din 4 nov. 1971); profesor la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu" din București (în 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Oradea-Nord, reg. Crișana (20 nov. 1966–1969) și nr. 15 Beiuș, jud. Bihor (1969–1975).

MACOVESCU GEORGE

(n. 28 mai 1913, sat Joseni, com. Berca, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Juridice din București.

Profesia de bază: jurist și scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1936;** secretar general la Ministerul Propagandei (de la 9 mart. 1945); consilier de legație la Ministerul Afacerilor Străine (de la 29 ian. 1948); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în S.U.A. (15 iul. 1959–14 oct. 1961); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (14 oct. 1961–3 mart. 1967); prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe (3 mart. 1967–23 oct. 1972); ministrul Afacerilor Externe (23 oct. 1972–28 mart. 1978); vicepreședinte al Consiliului

Culturii şi Educaţiei Socialiste (de la 9 sept. 1978); membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (23 oct. 1972–23 mart. 1978); preşedinte al Uniunii Scriitorilor (1972–1981); membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor (de la 3 iul. 1981).

Volume: *Catargele înalte,* Bucureşti, Editura Albatros, 1972; *Farmecul pământului,* Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1977; *Vârstele timpului,* Bucureşti, Editura Eminescu, 1977; *Parfumul amar al pelinului verde: jurnal la marginea dintre vis și viață,* Bucureşti, Editura Eminescu, 1982; *Semnul dintre ochi,* Bucureşti, Editura Eminescu, 1983; *Undeva, toamna, cândva…,* Bucureşti, Editura Eminescu, 1985; *Trecânde anotimpuri,* Bucureşti, Editura Eminescu, 1988 etc.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Gemenele (1969–1975) şi nr. 1 Brăila-Sud (1975–1980), jud. Brăila şi nr. 11 Vălenii de Munte, jud. Prahova (1980–1985).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948); „Ordinul Muncii“ clasa I (1963); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1969).

MAFTEI GHEORGHE

(n. 2 aug. 1916, com. Păstrăveni, jud. Neamț; d.1991, com. Țibucani, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: şase clase primare.

Profesia de bază: agricultor.

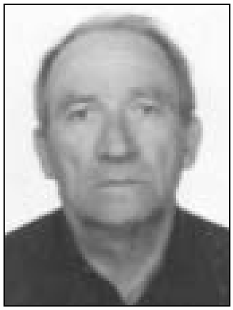
Activitate și funcţii: preşedinte al C.A.P. Țibucani, jud. Neamț (din 1957).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tg. Neamț (1957–1961), nr. 12 Bălțătești (1961–1965) şi nr. 23 Păstrăveni (1965–1969), reg. Bacău; nr. 8 Țibucani, jud. Neamț (1969–1975).

MAITEC OVIDIU

(n. 13 dec. 1925, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–8 oct. 1982).

Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu“ din Bucureşti.

Profesia de bază: sculptor.

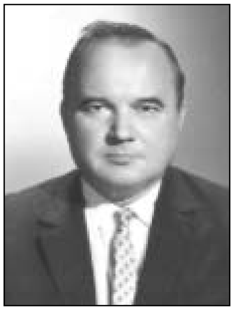
Activitate și funcţii: **membru de partid din 1956 (exclus în oct. 1982);** asistent la Catedra de anatomie artistică a Institutului de Artă şi profesor la Şcoala medie de artă din Bucureşti (1950–1956); membru al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (din 29 iun. 1962).

Membru al Uniunii Artiştilor Plastici din România şi al Asociaţiei „La Maison des Artistes“ din Paris; membru corespondent (12 mart. 1992) şi membru titular (29 ian. 1999) al Academiei Române.

MALINSCHI VASILE

(n. 1 mai 1912, com. Râbnița, Rep. Moldova; d.15 iul. 1992, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–24 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Naționalitatea: rusă.

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale şi Industriale şi Facultatea de Drept din Bucureşti; doctor în ştiinţe economice (1939).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcţii: **membru de partid din 1935;** economist-diurnist la Oficiul de studii al Direcției Comerțului exterior din cadrul Ministerului Industriei şi Comerțului (1936–1937); funcţionar la

Direcția Relații Externe din Banca Națională (1938); inspector comercial, economist planificator la Sovietul din Bălți și prim-colaborator științific la Institutul de Cercetări Economice din Chișinău (din iul. 1940); șeful Sectorului economic al Academiei de Științe a U.R.S.S., profesor de economie politică la Universitatea Chișinău și la Institutul Pedagogic Moldova (1947–1949); membru al P.C.U.S. (1948); profesor de economie agrară și apoi rector al Academiei de Studii Economice din București (din 1949); consilier ministerial la Ministerul Comerțului Interior (până la 23 nov. 1949); ministrul Comerțului Interior (23 nov. 1949–16 febr. 1954); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (15 mai 1954); guvernatorul Băncii Naționale (1 apr. 1963–20 sept. 1977).

Membru titular (2 iul. 1955) și prim-secretar general adjunct (23 dec. 1959–2 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; președinte al Secției de Științe Economice și Sociologie a Academiei R.S.R. (1966–1974) și al Secției de Științe Economice, Juridice și Sociologie a Academiei Române (1990–1992).

Lucrări: *Dezvoltarea economică a României (1944–1964)* (coord.), București, Editura Academiei R.P.R., 1964; *Industria României (1944–1964)* (coord.), București, Editura Academiei R.P.R., 1964; *Aspecte actuale ale rentei funciare,* București, Editura Academiei R.S.R., 1970; *Studii de reformă agrară*, București, Editura Academiei R.S.R., 1971 etc.

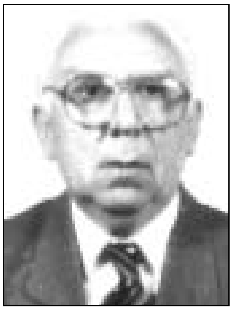
Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1962).

MALIȚA (AUGUSTIN) MIRCEA

(n. 20 febr. 1927, Oradea, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–1980).

Studii: Facultatea de Științe și Facultatea de Filozofie, Universitatea din București; doctor în matematică (1972).

Profesia de bază: matematician, eseist și diplomat.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** șef al Comisiei studențești a C.C. al U.T.C. (1949); preparator (1949), asistent (1949), lector (1951), conferențiar (din 1961) și profesor (din 1972), fiind titularul cursului Modele matematice în științele sociale și al celui de Logică și inteligență artificială la Catedra de analiză matematică a Facultății de Matematică a Universității București; director al Bibliotecii Academiei R.P.R. (1950–1956); secretar adjunct și responsabil cu propaganda și relațiile internaționale la Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. (1954); consilier al Misiunii Permanente a R.P.R. de pe lângă O.N.U. (1956–1961); director al Direcției Culturale din Ministerul Afacerilor Externe (1961–1962); ministru adjunct pe problemele O.N.U. și ale organismelor internaționale (1962–1970); ministrul Învățământului (28 febr. 1970–13 oct. 1972); ministru secretar de stat la Consiliul de Stat al R.S.R. (de la 10 apr. 1974); membru al consiliilor pregătitoare ale conferințelor mondiale ale O.N.U. pentru populație, știință și tehnologie, pentru dezvoltare (1974–1979); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (1979–1981); ambasador, reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă Oficiul Națiunilor Unite și Instituțiile Specializate ale O.N.U. din Geneva (25 febr. 1981–18 mart. 1982); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în S.U.A. (18 mart. 1982–25 mart. 1985).

Membru al Uniunii Scriitorilor, membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor (de la 3 iul. 1981); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974) și membru titular (18 dec. 1994) al Academiei Române.

Lucrări: *Diplomația*: *școli și instituții,* București, Editura Didactică și Pedagogică, 1970; *Teoria și practica negocierilor*, București,

Editura Politică, 1972; *Pietre vii*, Bucureşti, Editura Eminescu, 1973; *Idei în mers*, Bucureşti, Editura Albatros, 1975; *Fire și noduri*, Bucureşti, Editura Eminescu, 1975; *Zidul și iedera*, Bucureşti, Editura Cartea Românească, 1977 etc.

MANCIU GHEORGHE

(n. 7 nov. 1932, com. Vârtop, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–1984).

Studii: Facultatea de Mecanizarea Agriculturii, Institutul Agronomic din Craiova (1952–1957); doctorand (în 1984).

Profesia de bază: inginer mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** inginer mecanic şef la S.M.T. Segarcea (1957–1959) şi S.M.T. Bechet (1960–1961); director al S.M.T. Segarcea (1961–1966); şef al Serviciului S.M.T. şi vicepreşedinte al Consiliului agricol regional Oltenia (1966–1968); director adjunct cu probleme de mecanizare a agriculturii la Direcția județeană agricolă Dolj şi director al Întreprinderii județene pentru mecanizarea agriculturii Dolj (1968–1971); director general al Centralei întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii (1971–1973) şi al Centralei pentru mecanizarea agriculturii şi producția de utilaje pentru agricultură şi industrie alimentară din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor (din 1973); secretar de stat şi director general al Direcției generale economice pentru mecanizarea agriculturii din cadrul Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare (până la 10 febr. 1983); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Republica Democratică Somalia (de la 31 ian. 1984).

MANEA ANTON (MENDELSOHN SOLOMON)

(n. 14 iun. 1917, Târgovişte, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–19 apr. 1954).

MANGU ȘTEFAN

(n. 26 oct. 1936, Mizil, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic „I.L. Caragiale" din Ploieşti; Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1958); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: secretar cu probleme organizatorice în Comitetul U.T.M. din facultate (1955–1957); inginer stagiar, inginer principal, şef Serviciu producție şi şef secție la Întreprinderea de mase plastice Buzău (1958–1965); **membru de partid din 1963;** membru în Comitetul orăşenesc U.T.M. Buzău (1963–1965); inginer principal la Serviciul Investiții, adjunct şef utilaj tehnologic, inginer şef pentru utilaj şi aparatură, director adjunct comercial la Combinatul siderurgic Galați (1965–1977); membru în Comitetul de partid al Direcției comerciale Galați (1974–1978); director adjunct comercial al Centralei industriale siderurgice Galați (1977–mart. 1979); director adjunct tehnic la Centrul de calcul al Combinatului siderurgic Galați (mart.–

apr. 1979); director adjunct comercial şi director la Baza industrială de aprovizionare tehnico-materială Piatra-Neamţ (apr. 1979–1980); director (1980–oct. 1984) şi membru în Comitetul de partid de la Întreprinderea mecanică „Ceahlăul“ Piatra-Neamţ, membru în Comitetul municipal de partid Piatra-Neamţ (1982–1984); director (din oct. 1984), membru în Comitetul de partid de la Întreprinderea de ţevi Roman şi membru în biroul Comitetului judeţean de partid Neamţ (oct. 1984–22 dec. 1989).

MANOLE PAUL-NICOLAE

(n. 20 febr. 1946, Turnu Măgurele, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1968;** prim-secretar al Comitetului judeţean U.T.C. şi membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Teleorman (până la 14 dec. 1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Turnu Măgurele (până la 21 mart. 1986); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului judeţean de partid Teleorman (de la 21 mart. 1986).

MANOLE (VINEA) OFELIA

(n. 15 febr. 1908, Reni, Ucraina; d.1983, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–25 iun. 1960).

Studii: Facultatea de Litere şi Filozofie.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1926**; secretar al U.F.D.R. (de la 17 febr. 1948); secretar general la Ministerul Sănătăţii (de la 14 mai 1948); adjunct al şefului Secţiei Propagandă şi agitaţie a C.C. al P.M.R. (26 mai 1949–20 febr. 1954); secretar cu probleme de propagandă şi agitaţie al Comitetului regional de partid Bucureşti (de la 20 febr. 1954); vicepreşedinte al Consiliului General al A.R.L.U.S. (până la 25 ian. 1956); prim-adjunct al Secţiei Propagandă şi agitaţie a C.C. al P.M.R. (25 ian. 1956–14 aug. 1958).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Botoşani (1948–1952) şi Vaslui, reg. Iaşi (1952–1957).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“(1962).

MANOLESCU CONSTANTIN

(n. 17 august 1923, Vălenii de Munte, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Planificare, Institutul de Ştiinţe Economice Bucureşti (1947–1951); Facultatea de Ştiinţe Juridice (1951); Şcoala centrală de lectori de pe lângă C.C. al P.C.R. (sept. 1954–iun. 1955); doctor în ştiinţe economice (1964).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din dec. 1952;** asistent la Catedra de Economie politică a Institutului de Ştiinţe Economice din Bucureşti (1951–sept. 1954); lector la Catedra de Economie politică a Cabinetului orăşenesc

de partid București (iun. 1955–febr. 1957); instructor (febr.–dec. 1957) și locțiitor al secretarului Comitetului de partid din Centrul Universitar București (dec. 1957–1964); director al Cabinetului de partid de pe lângă Comitetul orășenesc București (1964–sept. 1965); secretar al Comitetului de partid din Centrul Universitar București (din sept. 1965).

MANTA FILOFTEIA

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: secretarul Comitetului de partid al Fabricii de stofe „Argeșana“ (în 1972).

MANTA GHEORGHE

(n. 20 febr. 1935, Bușteni, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–1983).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1967–1971); doctor în economie (1983).

Profesia de bază: maistru prelucrări mecanice prin așchiere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;** instructor la Comitetul de partid „V. I. Lenin“ (1962); director al Cabinetului de partid, membru supleant al biroului Comitetului de partid al Sectorului 5 (1971); secretarul Comitetului de partid al Sectorului 5 (1972); instructor teritorial la Secția Propagandă și presă a C.C. al P.C.R. (1974–1978); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 1 București (1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (28 aug. 1979–31 mai 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Mongolă (31 mai 1983–12 febr. 1985); ambasador în Centrala Ministerului Afacerilor Externe (febr.–mai 1985; instructor al C.C. al P.C.R. (mai 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Tg. Neamț, jud. Neamț (1980–1985).

MARCHIAN NICOLAE

(n. 3 iul. 1922, Sibiu)

Membru al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965).

Studii: șapte clase elementare; trei clase profesionale; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1954).

Profesia de bază: mecanic auto.

Activitate și funcții: ucenic, apoi muncitor la un atelier mecanic din Sibiu (1936–1942); lucrător la Fabrica „Grațioza“ din Sibiu (1942–apr. 1943); concentrat (apr. 1943–iul. 1946); **membru de partid din sept. 1946;** lăcătuș la Atelierele C.F.R. (iul. 1946–aug. 1947); președintele Sindicatului Fabricii „Grațioza“ (1948–aug. 1949); șeful Sectorului carnete din Secția organizatorică a Comitetului județean de partid Sibiu (aug. 1949–iun. 1950); secretarul Comitetului județean de partid Sibiu (iun.–sept. 1950); șeful Secției agrare a Comitetului regional de partid Sibiu (sept. 1950–29 mai 1954); instructor al Secției Organelor conducătoare de partid, sindicale și

de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (de la 29 mai 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Brașov (până la 7 iul. 1962); adjunctul șefului Secției Organizațiilor de partid a C.C. al P.M.R. și șef al Sectorului carnete de partid și statistică (7 iul. 1962–23 oct. 1964); prim-secretar al Comitetului raional de partid Sibiu (în 1965); președintele Colegiului județean de partid Sibiu (până la 28 dec. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Cisnădie, reg. Brașov (1961–1965).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a; Ordinul „23 August“ clasa a V-a.

MARCOȘANU VIRGIL DIMITRIE

(n. 14 mart. 1932, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–23 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică metalurgică din Buzău (1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1967); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1978).

Profesia de bază: tehnician metalurg.

Activitate și funcții: șef de echipă, ajutor de maistru, maistru (1952–febr. 1954), instructor (febr.–sept. 1954) și secretar al Comitetului U.T.M. (sept. 1954–mai 1955) din Combinatul metalurgic Reșița; **membru de partid din mai 1955;** șeful Secției organe U.T.M. și secretar al Comitetului raional U.T.M. Reșița (mai 1955–sept. 1957); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Reșița și Gătaia (1957–1961); secretar al Comitetului. regional U.T.M Banat (1961–1968); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Caraș-Severin și membru al biroului Comitetului județean de partid (1968–1970); secretar cu problemele agrare al Comitetului județean de partid Caraș-Severin (1970–1971); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Caraș-Severin (1971–1974); instructor (1974–3 febr. 1977) și șef sector la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (3 febr. 1977–1978); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mehedinți (1978–9 apr. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (9 apr. 1982–6 febr. 1986); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Instituțiile Administrative de Stat și Consiliile Populare (6 febr. 1986–20 oct. 1989); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (20 oct.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Strehaia, jud. Mehedinți (1985–22 dec. 1989).

MARIAN TIBERIU

(n. 8 iul. 1933, Zalău, jud. Sălaj; d.1995)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala medie tehnică C.F.R.; Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1975).

Profesia de bază: tehnician electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;** vicepreședinte (1959–1960) și președinte (1960–1962) al Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc Zalău; instructor (1963–1966) și secretar (1966–1968) al Comitetului orășenesc de partid Zalău; secretar cu probleme organizatorice și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orășenesc Zalău (1968–1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid, președinte al Consiliului

popular municipal Zalău şi membru în biroul Comitetului judeţean de partid Sălaj (1977–ian. 1983); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Sălaj (ian. 1983–iun. 1989).

MARIN CONSTANTIN

(n. 12 mart. 1927, Ploieşti, jud. Prahova; d.2002, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Horticultură, Institutul Agronomic „N. Bălcescu“ din Bucureşti (1950–1954); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer viticol.

Activitate şi funcţii: inginer viticol la G.A.S. Valea Călugărească (1954–1956); vicepreşedinte al Sfatului popular raional Ploieşti (mart. 1956–mart. 1958); **membru de partid din febr. 1958;** vicepreşedinte cu probleme de agricultură al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Ploieşti (mart. 1958–1960); preşedinte al Consiliului agricol regional Ploieşti (1962–1966); secretar al Comitetului regional de partid Ploieşti (1963–1965); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (până la 29 mai 1969); consilier de specialitate la Consiliul de Stat (29 mai 1969–17 febr. 1972); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (19 febr. 1972–25 apr. 1977); vicepreşedinte al Consiliului U.N.C.A.P. (de la 25 apr. 1977); adjunct al ministrului Agriculturii şi Industriei Alimentare (19 aug. 1982–23 febr. 1985).

MARIN FLOREA

(n. 23 sept. 1932, com. Măxineni, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională a Întreprinderii „Steagul Roşu“ Braşov (1950); Facultatea Muncitorească (1952–1954); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Iaşi (1954–1959); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1967); Institutul „B“, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1975–1976).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1959;** frezor (1950–1954); inginer stagiar, inginer mecanic şi şef secţie la Întreprinderea „Steagul Roşu“ Braşov (1959–1967); şef secţie şi inginer principal, membru al B.O.B. şi al Comitetului sindical din Întreprinderea „Rulmentul“ Braşov (1967–1976); director adjunct tehnic şi de producţie (1976) şi director (iul. 1977–apr. 1988) la Întreprinderea de rulmenţi din Alexandria; membru al Comitetului judeţean de partid Teleorman (1979–1988); inginer principal la Centrala industrială de rulmenţi şi organe de asamblare Braşov (din apr. 1988).

MARIN GHEORGHE GASTON (GROSSMANN GHEORGHE)

(n. 14 apr. 1918, Chişineu Criş – Pădureni, jud. Arad)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: evreiască.

Studii: Liceul din Petroşani (1929–1937); Studii de matematică şi fizică la Universitatea Sorbona (1937–1938); Institutul Politehnic din Grenoble (1938–1940).

Profesia de bază: inginer electrician.

Activitate şi funcţii: asistent universitar la Institutul Politehnic din Grenoble (1940–1944); membru

al Rezistenței franceze și responsabil inter-regional (sud-vest) pentru toate organizațiile de rezistență ale emigranților (din 1942); **membru de partid din 1942;** consilier la Președinția Consiliului de Miniștri (1945–1948); adjunct al ministrului Industriei (28 oct. 1948–9 aug. 1949); ministrul Energiei Electrice (9 aug. 1949–6 apr. 1951); ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice (6 apr. 1951–18 mai 1954); prim-vicepreședinte (18 mai 1954–26 mai 1956) și președinte (26 mai 1956–21 aug. 1965) al Comitetului de Stat al Planificării; vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (29 sept. 1962–13 mart. 1969); președinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (13 mart. 1969–13 ian. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ceahlău, reg. Bacău (1952–1957); nr. 3 Combinatul Chimic Craiova, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 4 Craiova-Vest, jud. Dolj (1969–1975); nr. 6 Ocna Mureș, jud. Alba (1975–1980); nr. 12 Boldești-Scăieni, jud. Prahova (1980–1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948), clasa I (1964); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1948), clasa I (1957); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1949), clasa I (1971); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966), clasa I (1974).

MARINA MIHAI

(n. 9 mart. 1939, Sighetu Marmației, jud. Maramureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (1986 – 22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de metalurgie din Sighetu Marmației (1951–1953); Școala de partid de un an, Cluj-Napoca (1964–1965); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1968–1973).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1958;** lăcătuș (1954–1964), secretar al Comitetului U.T.M. (1961–1963) și al Organizației de partid (1963) din Întreprinderea „Partizanul“ din Sighetu Marmației; instructor la Comitetul orășenesc de partid Sighetu Marmației (1964); instructor al Comitetului regional de partid Maramureș (1965–1967); secretar al Comitetului orășenesc de partid Sighet (1967–1968); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Maramureș (1969–1971); instructor al C.C. al P.C.R. (1971–nov. 1975); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Cluj (nov. 1975–iun. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (iun. 1979–nov. 1985); prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (nov. 1985–febr. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (febr. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 9 Huedin, jud. Cluj (5 dec. 1976–1980); nr. 3 Năsăud, jud. Bistrița-Năsăud (1980–1985); nr. 5 Lechința, jud. Mureș (1985–22 dec. 1989).

MARINESCU ANETA

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Activitate și funcții: șeful Secției Munca de partid în rândul femeilor a C.C. al P.M.R. (de la 24 ian. 1956).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Perișor, reg. Craiova (1957–1961).

MARINESCU GHEORGHE

(n. 22 iun. 1924, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (27 nov. 1974–22 nov. 1979).

Studii: Cursul de partid de trei luni (sept.-dec. 1948); Facultatea de Economie Generală (1966); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (sept. 1956–iun. 1959).

Profesia de bază: instalator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din nov. 1945;** responsabil al Secţiei educaţie şi cultură a Comitetului U.T.C. al Sectorului 3 Albastru (ian.–sept. 1948); instructor la Secţia propagandă şi agitaţie a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (dec. 1948–oct. 1950); şeful Secţiei propagandă şi agitaţie a Comitetelor raionale de partid „V.I. Lenin" şi „30 Decembrie" (oct. 1950–dec. 1951); prim-secretar al Comitetului raional de partid „30 Decembrie" (dec. 1951–mai 1953); preşedinte al Comitetului organizatoric al A.V.S.A.P. (mai 1953–sept. 1956); şef sector în cadrul Secţiei Transport şi telecomunicaţii a C.C. al P.M.R. (până la 14 ian. 1957); adjunctul şefului Secţiei Industrie grea, transport şi construcţii a C.C. al P.M.R. (de la 14 ian. 1957); director adjunct (1959–1961) şi director (1961–1966) al Şcolii de partid de un an a Comitetului regional de partid Bucureşti; şef al Secţiei de propagandă a Comitetului regional de partid Bucureşti (din 1966); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul judeţean de partid Ilfov (din 1968); şef sector la Secţia Presă şi radiodifuziune a C.C. al P.C.R. (febr. 1974–mai 1984); ambasador al R.S.R. în R. P. Congo (din mai 1984).

MARINESCU ION

(n. 11 iunie 1928, sat Rădeşti, com. Stâlpeni, jud. Argeş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Institutul Politehnic din Kiev (1954).

Profesia de bază: inginer metalurgist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din ian. 1946;** maistru şef la Cuptoarele Siemens-Martin (1954–febr. 1955) şi inginer dispecer principal la Direcţia tehnică (febr. 1955–febr. 1956) din Combinatul siderurgic Hunedoara; şeful Secţiei economice a Comitetului raional de partid Hunedoara (febr.–iun. 1956) şi adjunctul şefului Comisiei economice a Comitetului regional de partid Hunedoara (din iun. 1956); adjunct al ministrului Industriei Grele (de la 1 aug. 1960); ministrul Industriei Metalurgice (31 oct. 1963–13 mart. 1969).

MARINESCU MIHAI (GRAUR)

(n. 22 nov. 1917, com. Bârca, jud. Dolj; d.2000, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1941); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1946;** adjunct al ministrului Metalurgiei şi Construcţiilor de Maşini (de la 6 mart. 1963); adjunct al ministrului Industriei Construcţiilor de Maşini (de la 1 febr. 1964); ministrul Industriei Construcţiilor de Maşini (18 mart. 1965–13 mart. 1969); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (13 mart. 1969–13 oct. 1972 şi 4 dec. 1974–7 mart. 1978); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Gospodăririi Fondurilor

Fixe (23 sept. 1971–13 oct. 1972); prim-vicepreşedinte al Consiliului Economic (13 oct. 1972–4 dec. 1974); preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (4 dec. 1974–7 mart. 1978); prim-vicepreşedinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (7 mart. 1978–2 mart. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Zărneşti (14 ian. 1968–1975) şi nr. 5 Săcele (1975–1980), jud. Braşov.

MARINESCU TEODOR

(n. 28 sept. 1922, Sighişoara, jud. Mureş)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din Bucureşti; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din ian. 1946;** director general adjunct al AGERPRES (de la 29 mai 1951); preşedinte al Comitetului de Radiodifuziune şi Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniştri (22 ian. 1965–20 ian. 1966); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în U.R.S.S. (20 ian. 1966–25 ian. 1972); adjunct şef secţie a C.C. al P.C.R. (în mart. 1975); ambasador, reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă O.N.U. (25 sept. 1978–4 iul. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Gherla, reg. Cluj (1961–1965); nr13 Livezile, reg. Bacău (1965–1969) şi nr. 3 Gheorgheni, jud. Harghita (1975–1980).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a, clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August" clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a.

MARINESCU VALERIA

(n. 23 mai 1939, com. Dumbrăviţa, jud. Braşov)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Horticultură, Institutul Agronomic Bucureşti; Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1977).

Profesia de bază: inginer horticol.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962;** inginer horticol la C.A.P. Şomcuta Mare (1961–1963 şi 1965–1971); şef al Secţiei horticultură la Consiliul agricol raional Şomcuta Mare (1963–1965); membru al Comitetului raional de partid şi vicepreşedinte al Comitetului raional al femeilor Şomcuta Mare (1962–1968); instructor de specialitate (1971–1979) şi vicepreşedinte (1979–febr. 1982) al Consiliului de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale; secretar pentru problemele muncii de partid în agricultură (febr. 1982–oct. 1984), vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean şi secretar pentru probleme de propagandă (oct. 1984–dec. 1985); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului judeţean de partid Maramureş (dec. 1985–22 dec. 1989).

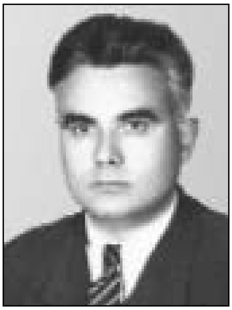
MARINESCU (MARINOFF) VOINEA

(n. 31 mai 1915, Somovit, Bulgaria; d. 2 sept. 1973, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naţionalitatea: bulgară.

Studii: Facultatea de Medicină din Bucureşti (1935–1941); specializări în chirurgie toracică la Institutul de Medicină „Pavlov" şi la clinici

din St. Petersburg, obținând titlul de specialist în chirurgie toracică și candidat în științe medicale (1949–1952).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: medic la Spitalul Brâncovenesc din București (1941–1942) și la spitalul din comuna Crevedia, jud. Teleorman (1943–apr. 1945); **membru de partid din sept. 1944;** director al Spitalului Brâncovenesc din București (apr. 1945–febr. 1948); inspector general sanitar la Pitești (febr. 1948–1949); conferențiar (din 1952) și profesor (1959–1973) la Clinica Chirurgicală a Spitalului Fundeni din București; ministrul Sănătății (10 iun. 1954–15 ian. 1957); ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale (15 ian. 1957–1 sept. 1966).

Membru corespondent al Academiei R.P.R. (21 mart. 1963), membru titular al Academiei de Științe Medicale din România, al Societății Internaționale de Chirurgie, al Societății Europene de Studii Cardiovasculare, al societăților de chirurgie din Bulgaria și Franța.

Lucrări: *Anestezia: probleme teoretice și practice* (în colaborare), București, Editura Academiei R.P.R., 1957; *Biologia transplantării țesuturilor și organelor* (în colaborare), București, Editura Medicală, 1967; *Organe artificiale și grefe de organe* (în colaborare), București, Editura Științifică, 1970 etc.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1964).

MARINOV CONSTANTIN

(n. 22 mai 1923, Ploiești, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: două clase de liceu teoretic; trei clase școala de ucenici; specializare în U.R.S.S. (apr. 1950–mai 1951); Cursul de pregătire și perfecționare a cadrelor de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (oct. 1952–mart. 1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1955–iun. 1958); Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (1938–1941) și strungar (1941–mai 1944 și sept. 1946–sept. 1949) la rafinăria Societății „Româno-Americane“ din Ploiești; stagiul militar la Regimentul 7 Artilerie Grea din Sibiu (mai 1944–sept. 1946); **membru de partid din oct. 1946;** tehnolog turbinist la Uzinele „Sovrommetal“ Reșița (mai 1951–aug. 1952); instructor al Sectorului pregătirea și perfecționarea cadrelor din Secția Organelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (aug. 1952–sept. 1955); instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (iun. 1958–29 nov. 1965); adjunctul șefului Grupului de instructori teritoriali al C.C. al P.C.R. (29 nov. 1965–28 nov. 1966); secretar al Comitetului regional de partid Ploiești (de la 28 nov. 1966).

MARTIȘ LUIGI

(n. 31 aug. 1925, Adjud, jud. Vrancea; d. 1994, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Școala de ofițeri de infanterie; Academia Militară, Secția Arme Întrunite (1954); curs post-academic; doctor în științe militare.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: comandant de companie la Centrul de instrucție M.A.I. Botoșani (1949–1951); **membru de partid din 1954**; șef

al Biroului pregătire de luptă din Direcţia Trupelor M.A.I. (1954–1955); comandant la diferite regimente de securitate (1955–1958); şeful Serviciului pregătire de luptă şi învăţământ (1958–1960) şi al Secţiei pregătire de luptă (1961–1969) din Comandamentul Trupelor de Grăniceri şi Securitate; şeful Secţiei pază şi operaţii şi locţiitor al şefului Marelui Stat Major (1969–15 dec. 1972); general-maior (19 aug. 1974); comandantul Trupelor de Securitate (15 dec. 1972–14 nov. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 18 Militari, municipiul Bucureşti (1975–1980) şi nr. 10 Vlădeni, jud. Iaşi (1980–1985).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1954); Ordinul „Meritul Militar“ clasa a III-a, a II-a, clasa I.

MATEESCU CONSTANTIN

(n. 7 febr. 1915, com. Gornet-Cricov, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–28 dec. 1955); membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Şcoala industrială a Societăţii Petrolifere „Româno-Americană“ (1933); Facultatea de Planificare Industrială, Institutul de Ştiinţe Economice „V. I. Lenin“ din Bucureşti (1959); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1962).

Profesia de bază: rafinor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din dec. 1944**; secretar al Comitetului judeţean de partid Prahova (din mart. 1947); secretar general la Ministerul Minelor şi Petrolului (din apr. 1948); adjunct al ministrului Minelor şi Petrolului (22 apr. 1949–5 aug. 1950); director general adjunct al „Sovrompetrol“ (de la 5 aug. 1950); ministrul Minelor şi Petrolului (13 mart.–6 apr. 1951); ministrul Industriei Petrolifere şi Industriei Cărbunelui (6 apr. 1951–26 aug. 1952); ministrul Industriei Petrolului şi Gazelor Naturale (26 aug. 1952–24 ian. 1953); preşedinte (de la 5 mart. 1953), economist (în mart. 1961), preşedinte al Comisiei de revizie (în 1968) şi prim-vicepreşedinte (în 1969) al CENTROCOOP.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Prahova (1948–1952); Cricov, (1957–1961), Pătârlagele (1961–1965), nr. 25 Măneciu-Ungureni (1965–1969), reg. Ploieşti şi nr. 8 Solca, jud. Suceava (1969–1975).

MATEESCU VASILE

(n. 7 nov. 1911, Călăraşi; d.1996, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1947–iun. 1950); Facultatea de Mecanizare a Agriculturii (1960).

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din nov. 1945;** preşedinte al Sindicatului C.F.R. Călăraşi şi responsabil al Secţiei organizatorice a Consiliului sindical judeţean Ialomiţa (febr. 1946–sept. 1947); secretar cu probleme organizatorice, apoi cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Bucureşti (iul. 1952–sept. 1953); instructor al Secţiei Organelor de partid a C.C. al P.M.R. (sept. 1953–ian. 1954); adjunctul şefului Secţiei Agrare a C.C. al P.M.R. (ian. 1954–1959); preşedintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Bucureşti (1959–1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: „Nicolae Bălcescu“ (1952–1957), nr. 27 Vârtoapele (1961–1965) şi nr. 11 Ţăndărei (1965–1969), reg. Bucureşti.

MATEI CONSTANTIN

(n. 24 apr. 1930, com. Mușătești, jud. Argeș; d.22 ian. 1980, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1957–1960); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din apr. 1954**; secretar al Comitetului județean de partid Vâlcea (până la 26 dec. 1972); adjunctul șefului Secției Propagandă și agitație a C.C. al P.C.R. (26 dec. 1972–26 ian. 1977); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (26 ian. 1977–25 ian. 1979); secretar de stat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (25 ian. 1979–22 ian. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Moinești, jud. Bacău (1975–22 ian. 1980).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a V-a, clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

MATEI FLORICA

(n. 1 iul. 1956, com. Burila Mare, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul agroindustrial; cinci luni studii de partid.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1974;** președinte al C.A.P. Crivina, jud. Mehedinți (1984–1989).

MATEI GHEORGHE (IOAN)

(n. 24 mai 1930, Brașov; d. 16 mai 1981, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Economie Generală; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Brașov (în 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (13 mart.–16 mai 1981).

MATEI GHEORGHE

(n. 19 aug. 1935, com. Bobicești, jud. Olt; d.1989, Deva)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–27 nov. 1987).

Studii: Școala medie tehnică de construcții C.F.R. din Craiova (1953); Școala de partid de un an din Orăștie (1961–1962); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1965–1968); Facultatea de Economia Industriei Construcțiilor și Transporturilor din București (1971).

Profesia de bază: tehnician constructor.

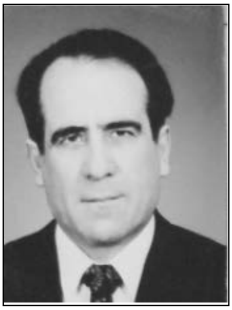
Activitate și funcții: tehnician și maistru la Întreprinderea de construcții căi ferate - șantierul Simeria (1953–1956); **membru de partid din 1954;** maistru la Șantierul de construcții Oravița (1956–1958); instructor la Comitetul raional

de partid Hunedoara (mai 1960–1961); instructor la Comitetul regional de partid Hunedoara (1962–1965); instructor la Sectorul probleme statutare, al documentelor și evidenței membrilor de partid al Comitetului județean de partid Hunedoara (aug. 1968–dec. 1972); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid Deva (dec. 1972–1976); şeful Secției organizatorice al Comitetului județean de partid Hunedoara (1976–mai 1982); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Hunedoara (mai 1982–ian. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (ian.–28 mart. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid Teleorman (28 mart. 1986–aug. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (1 sept.–27 nov. 1987); economist la Combinatul Siderurgic Hunedoara (dec. 1987–1989).

MATEI ILIE

(n. 13 apr. 1932, com. Găneasa, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–mart. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (mart. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (apr. 1986–22 nov. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid „Filimon Sârbu" de pe lângă C.C. al U.T.M. (1957–1958); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1962–1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice (1970); doctor în economie.

Profesia de bază: turnător-formator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** instructor al Comitetului regional U.T.M. Oltenia (1956–1957); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Plenița (1958–1961); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Craiova (1961–1962); şef al Comisiei U.T.C. – U.C.F.S. a Comitetului regional de partid Oltenia (1965–1968); şef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Mehedinți (1968–1972); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (1972–3 febr. 1977); adjunct şef Secție propagandă a C.C. al P.C.R. (3 febr. 1977–1978); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, secretar al Comisiei ideologice a C.C. al P.C.R. și al Comisiei politico-educative la Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale al R.S.R. (1978–1981); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul județean de partid Brăila (22 iun. 1981–13 apr. 1983); prim-secretar al Comitetului județean de partid Caraş-Severin (13 apr. 1983–nov. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (18 nov. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Bocşa, jud. Caraş-Severin (1985–1989).

MATEI NICULAE

(n. 26 mai 1922, sat Arțari, com. Ileana, jud. Călăraşi; d. 1984, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: trei clase de ucenici; Şcoala de lectori „A. A. Jdanov" (oct. 1948–apr. 1949); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1954–1957); Facultatea de Construcții de Maşini, Institutul Politehnic Bucureşti (1962–1966).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1939**; secretar al regionalei U.T.C./U.T.M. Prahova (1945–1954); secretar al Comitetului de partid al Sectorului 7 şi prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 3 (1954–1959); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului regional de partid Bucureşti (1959–6 aug. 1965); şef al Comisiei pentru problemele muncii în G.A.S. şi S.M.T. din cadrul Secției Agrare a C.C. al P.C.R. (6 aug. 1965–6 febr. 1968); şeful Sectorului documente şi evidența membrilor de partid (6 febr. 1968–21 ian. 1969) şi al Sectorului probleme statutare (21 ian.–23 sept. 1969) din cadrul Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R.; prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 4 (23 sept. 1969–15 iul. 1971); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid Bucureşti (15 iul. 1971–aug. 1979); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ilfov (din aug. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 35 Urziceni (1961–1965) şi nr. 36 Coşereni (1965–1969), reg. Bucureşti.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a.

MATEI ȘTEFAN

(n. 13 iun. 1913, com. Mircea Vodă, jud. Călăraşi)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: 10 clase; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1953–iun. 1958).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din nov. 1944;** instructor al Comitetului de partid al Sectorului II Negru (1945) şi al Comitetului județean de partid Ilfov (1946–1947); secretar al Comitetului județean de partid Ilfov (1948–aug. 1949) şi Olt (aug. 1949–sept. 1950); instructor al Direcției Organizatorice a C.C. al P.M.R. şi şeful unui grup de instructori din Secția Organelor conducătoare de partid, sindicale şi de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (sept. 1950–aug. 1952); inspector al C.C. al P.M.R. (din aug. 1952); prim-secretar al Comitetului regional de partid Piteşti/Argeş (1956–1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Slatina, reg. Piteşti (1957–1961); nr. 19 Slatina (1961–1965) şi nr. 24 Şerbăneşti (1965–1969), reg. Argeş.

MATEICĂ ELENA (n. LAZĂR)

(n. 6 nov. 1943, com. Stoeneşti, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională agricolă din Cisnădie, jud. Sibiu (1957–1960); Şcoala tehnică veterinară din com. Malu Mare, jud. Dolj (1962–1964); liceul agro-industrial (1967); Şcoala de partid de trei luni (1982).

Profesia de bază: tehnician veterinar.

Activitate și funcții: muncitor la I.A.S. Redea, jud. Olt (1960–1962); tehnician veterinar la Sectorul zootehnic al C.A.P. Slăveni, com. Gostavățu, jud. Olt (1964–1966); brigadier la Întreprinderea de creşterea şi îngrăşarea porcilor Caracal, jud. Olt (1966); **membru de partid din 1969;** tehnician veterinar la C.A.P. Slăveni, jud. Olt (1967–1978); preşedinte al C.A.P. Gostavățu, jud. Olt (1978–sept. 1984); secretar adjunct pentru probleme de propagandă (1976–sept. 1984) şi secretar al Comitetului comunal de partid Gostavățu (sept. 1984–22 dec. 1989);

preşedinte al Consiliului popular comunal Gostavăţu (sept. 1984–22 dec. 1989); membru al Consiliului judeţean pentru cultură şi educaţie socialistă Olt (iul. 1987–22dec. 1989).

MAURER ION GHEORGHE (MAURER JEAN GEORGES)

(n. 23 sept. 1902, Bucureşti; d. 8 febr. 2000, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1955 şi 13 iun. 1958–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Liceul militar din Craiova; Facultatea de Drept, Universitatea din Bucureşti; doctor docent în ştiinţe juridice.

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: judecător în Agnita, Târnava Mare, Iernut şi Tg.Mureş (1925–1927); procuror al Tribunalului din Târnava Mare (1927–1928); avocat în Bucureşti (1928–1944); **membru de partid din 1937;** subsecretar de stat la Ministerul Comunicaţiilor şi Lucrărilor Publice (6 mart. 1945–29 nov. 1946); subsecretar de stat la Ministerul Industriei şi Comerţului (29 nov. 1946–13 apr. 1948); prim-arbitru al Arbitrajului de Stat de pe lângă Consiliul de Miniştri (13 oct. 1952–28 dec. 1953); ministrul Afacerilor Externe (16 iul. 1957–15 ian. 1958); preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale (11 ian. 1958–21 mart. 1961); preşedintele Consiliului de Miniştri (25 mart. 1961–30 mart. 1974).

Membru titular al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Târnava Mare (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Târnava Mare (1948–1952); Sighişoara, reg. Stalin (1957–1961) şi nr. 1 Universităţii, jud. Cluj (1961–1974).

Distincţii: Ordinul „Coroana României" în gradul de „Mare Ofiţer"(1945); Ordinul „Steaua României" în gradul de „Mare Ofiţer"(1947); Ordinul „23 August" clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul"(1962, 1974); Ordinul „Victoria Socialismului"(1971); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România" (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I (1982).

MAXIAN MACEDON

(n. 14 febr. 1955, com. Dumitra, jud. Bistriţa-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: şcoala de maiştri; liceul; şcoala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru construcţii metalice.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1977;** maistru şi secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea de utilaj tehnic Bistriţa, jud. Bistriţa-Năsăud (febr. 1987–22 dec. 1989).

MAZILU VICTOR

(n. 7 apr. 1943, com. Sineşti, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională din Călan (1960–1963); Liceul „Vasile Roaită" din Rm.Vâlcea

(1967–1971); Şcoala interjudeţeană de partid din Braşov (oct. 1976– 1977); Facultatea Politico-Economică, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1978–1983).

Profesia de bază: turnător-formator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din oct. 1966;** turnător-formator la Întreprinderea „Victoria“ Călan (aug. 1963–iul. 1967) şi la Combinatul de produse sodice Govora (iulie 1967–febr. 1971); inspector principal de personal şi tehnician cu mecanizarea la Grupul de şantiere construcţii industriale Rm. Vâlcea (febr. 1971–1976); secretar al B.O.B. şi membru al Comitetului de partid al Grupului de şantiere construcţii industriale Rm. Vâlcea (1972–1976); secretar al Comitetului comunal de partid şi primar al com. Alunu, jud. Vâlcea (1977–1979); secretar al Comitetului comunal de partid şi primar al com. Grădiştea, jud. Vâlcea (1979–1981); organizator de partid şi preşedinte al C.U.A.S.C. Zătreni (1981–sept. 1983) şi Berbeşti, jud. Vâlcea (sept. 1983–1989).

MĂEREAN ANA

(n. 30 sept. 1946, Sibiu)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională textilă din Mediaş (1962); Liceul seral din comuna Tălmaciu (1968); Şcoala interjudeţeană de partid din Cluj-Napoca (1981).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1965;** secretar al Comitetului comunal de partid şi primar al comunei Racoviţa, jud. Sibiu (oct. 1979–22 dec. 1989).

MĂNDIŢĂ EUGENIA (n. POPESCU)

(n. 13 iul. 1936, com. Merişani, jud. Argeş)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Geologie şi Geografie, Universitatea din Bucureşti (1967); Universitatea Politică şi de Conducere .

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: învăţătoare la Şcoala generală nr. 23 din Bucureşti (1958); **membru de partid din 1959;** preşedinte al Consiliului municipal Bucureşti al Organizaţiei de pionieri şi membru al Consiliului Naţional al Pionierilor (1968–1972); vicepreşedinte al Comitetului de Cultură şi Educaţie Socialistă (1972–1974 şi în mart. 1985) şi al Comisiei pentru răspândirea cunoştinţelor cultural-ştiinţifice a municipiului Bucureşti (1974–mart. 1978); vicepreşedinte (mart. 1978) şi preşedinte (1979–febr. 1986) al Comitetului municipal al femeilor Bucureşti; instructor cu probleme sociale la C.C. al P.C.R. (febr. 1986–7 nov. 1989); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Giurgiu (7 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 13 Rahova, municipiul Bucureşti (17 mart. 1985–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a.

MĂNESCU CORNELIU

(n. 6 febr. 1916, Ploieşti, jud. Prahova; d. 26 iun. 2000, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–1980).

Studii: Facultatea de Drept (abandonată), Universitatea din Bucureşti; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1944;** funcționar la Institutul Central de Statistică (febr. 1941–mart. 1945); activist al Secției militare a Comitetului județean de partid Ilfov și a C.C. al P.C.R. (mart. 1945–febr. 1948); şef al Direcției organizare și instructaj din D.S.P.A. (febr. 1948–1950); şeful Casei Centrale a Armatei (1950–1952); general-maior (2 oct. 1952); locțiitor al şefului (1952–1953) şi şef al D.S.P.A. (1953–1955); vicepreşedintele Comitetului de Stat al Planificării (1955–1960); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Republica Populară Ungară (13 oct. 1960–30 mai 1961); ministrul Afacerilor Externe (21 mart. 1961–23 oct. 1972); preşedintele celei de-a XXII-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. (19 sept. 1967–23 sept. 1968); vicepreşedintele Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (1973–1977); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Franța (15 mart. 1977–9 apr. 1982) și reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă U.N.E.S.C.O. (2 apr. 1979–9 apr. 1982).

Membru al Academiei de Științe Sociale şi Politice (din 1970).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Băicoi, reg. Ploiești (1965–1969); nr. 14 Vălenii de Munte, jud. Prahova (1969–1975) și nr. 3 Moreni, jud. Dâmbovița (1975–1980); preşedintele Grupului român al Uniunii Interparlamentare (1973–1977); membru al Comitetului executiv al Uniunii Interparlamentare (1973–1975); preşedintele Reuniunii de primăvară a Uniunii Interparlamentare (1974) și preşedintele Comisiei de politică externă și de cooperare economică internațională a M.A.N. (1975–1977).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1964); „Ordinul Muncii" clasa I (1966).

MĂNESCU MANEA

(n. 9 aug. 1916, Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979 și 18 dec. 1982–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (1965 și dec. 1969–nov. 1972; membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (din febr. 1971); membru al Biroului Permanent al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București (1936–1940).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: funcționar la Oficiul de aprovizionare Gorj (în 1942); **membru de partid din aug. 1944**; profesor de liceu la Ploiești (ian. 1945–apr. 1948); asistent universitar la Academia Comercială din București (apr.–aug. 1948); prim-referent (aug.–nov. 1948), şef al Diviziei cadre (nov. 1948–iun. 1950) și consilier de planificare (iun. 1950–31 mart. 1951) la Comisia de Stat a Planificării; director general al Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri (31 mart. 1951–27 febr. 1954); locțiitor al reprezentantului R.P.R. în C.A.E.R. (27 febr. 1954); ministrul Finanțelor (4 oct. 1955–19 mart. 1957); prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii (1957); şeful Secției Știință și artă a C.C. al P.C.R. (în 1965); preşedinte al Consiliului Economic (9 dec. 1967–13 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului de Stat al R.S.R. (13 mart. 1969–13 oct. 1972 și 13 nov. 1982–22 dec. 1989); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (de la 29 iun. 1971); vicepreşedinte al

Consiliului de Miniştri şi preşedintele Comitetului de Stat al Planificării (13 oct. 1972–28 mart. 1974); preşedinte al Consiliului de Miniştri (28 mart. 1974–18 mart. 1975); prim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–30 mart. 1979); preşedinte al Consiliului Naţional pentru Gospodărirea Unitară a Fondului Funciar (25 mart. 1983–1984); prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (în dec. 1988); vicepreşedinte şi apoi prim-vicepreşedinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (în 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Târgovişte Oraş, reg. Ploieşti (1961–1969); nr. 1 Târgovişte, jud. Dâmboviţa (1969–1975); nr. 1 Universitate, jud. Cluj (1975–1980); nr. 21 „13 Decembrie", municipiul Bucureşti (23 mai 1982–1985) şi nr. 1 Timişoara Nord-Est, jud. Timiş (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: Ordinul „23 August" clasa a III-a (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul"(1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966); Ordinul „23 August" clasa I (1986).

MĂNESCU NICOLAE

(n. 25 oct. 1925, sat Rocşoreni, com. Dumbrava, jud. Mehedinţi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul „Traian" din Turnu-Severin (1945); Facultatea de Construcţii, Institutul Politehnic Iaşi (1945–1951); Universitatea Politică şi de Conducere; cursuri postuniversitare la Institutul Politehnic Bucureşti.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1959;** director general la şantierul Termocentralei Craiova (1962–1964); director al Centralei Electrice de Termoficare Craiova (1964); director general al Grupului de Şantiere Construcţii şi Instalaţii Hidrocentrala Porţile de Fier (1965–1972); consilier al ministrului Energiei Electrice (1972–1973); instructor de specialitate cu probleme de investiţii şi construcţii la Cancelaria C.C. al P.C.R. (1973–1974); ministrul Energiei Electrice (26 oct. 1974–27 ian. 1977); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Apelor (de la 8 febr. 1977); prim-adjunct al ministrului Construcţiilor Industriale (1977–23 iun. 1984); membru în Biroul executiv al Consiliului de Conducere al Ministerului Construcţiilor Industriale (1981–1984); prim-adjunct al ministrului Energiei Electrice (23 iun. 1984–7 nov. 1985); inspector general de stat adjunct la Inspectoratul General de Stat pentru Investiţii-Construcţii (de la 8 mart. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 37 Turnu Severin, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 2 Orşova, jud. Mehedinţi (1969–1975) şi nr. 9 Bicaz, jud. Neamţ (1975–1980).

MĂRCUŞ IOAN

(n. 26 apr. 1916, sat Sânmihai de Pădure, com. Beica de Jos, jud. Mureş)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Comisiei Centrale de Revizie (25 iun. 1960–24 iul. 1965).

Studii: şcoala medie; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (sept. 1949–iun. 1950); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1955–1958).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din oct.**

1944; şef al Serviciului economic (1947), şef al Secției administrative (febr. 1948) şi secretar adjunct al Comitetului județean de partid Muscel (apr. 1949); prim-secretar al Comitetului regional de partid Piteşti (1950–apr. 1952; adjunct al şefului Secției Agrare a C.C. al P.M.R. (apr. 1952–1955 şi 1958–nov. 1959); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Braşov (nov. 1959–1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 26 Rupea, reg. Braşov (1961–1969) şi nr. 8 Victoria, jud. Braşov (1969–1975).

MĂRGĂRITESCU ALEXANDRU

(n. 25 aug. 1927, com. Girişu de Criş, jud. Bihor; d. 2001, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Siderurgie, Institutul Politehnic Bucureşti (1947–1951); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer siderurgist.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1957;** inginer tehnolog, şef de secție, şef serviciu producție şi inginer şef la Uzina „Metrom“ din Braşov (1951–1961); şef serviciu producție şi director tehnic al Direcției generale mecanică fină (1961–1966); director general al Direcției generale maşini-unelte (1966–1969); director general adjunct al Direcției generale maşini şi produse în serie (1969–1970) şi adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Maşini (26 febr. 1970–1 nov. 1972); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Maşini Grele (1 nov. 1972–15 iun. 1973); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Maşini-Unelte şi Electrotehnicii (15 iun. 1973–30 aug. 1975); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Maşini (30 aug. 1975–25 sept. 1976); prim-adjunct al ministrului Comerțului Exterior şi Cooperării Economice Internaționale (25 sept. 1976–27 oct. 1979); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior şi Cooperării Economice Internaționale (27 oct. 1979–29 mart. 1980) şi şeful Departamentului Cooperării Economice Internaționale (29 mart. 1980–17 mai 1982); director general al Centralei Industriale de Utilaj Tehnologic şi Material Rulant Bucureşti (14 iun. 1982–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Filiaşi, jud. Dolj (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

MĂRGINEAN GHEORGHE

(n. 26 mai 1936, sat Cergău Mare, com. Cergău, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de protecția plantelor (1953); Facultatea de Agronomie din Iaşi (1953–1958); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer horticol.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1961;** inginer horticol la Secțiunea agricolă a Sfatului popular Târnăveni (1958); şef secție (1960–1963) şi director (1963–1989) la I.A.S. „Jidvei“ Alba.

MĂRGINEANU IOAN

(n. 29 aug. 1928, sat Cesariu, com. Țaga, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala de gazetari de trei luni de pe lângă C.C. al P.M.R. (1949); Facultatea de Planificare, Institutul de Ştiințe Economice şi Planificare „V. I. Lenin“ din Bucureşti.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1957;** şef al Secției informații (iul. 1958–apr. 1959), secretar general adjunct de redacție şi reporter special (apr. 1959–27 iul. 1965) al ziarului „Scânteia"; corespondent al Agenției Române de Presă la Roma (27 iul. 1965–nov. 1966); redactor-şef al ziarului „România Liberă" (28 nov. 1966–16 apr. 1970); director general al AGERPRES (16 apr. 1970–23 iul. 1976); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Republica Italiană (23 iul. 1976–1 iul. 1983) şi Malta (16 nov. 1976–21 sept. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Bucinişu, jud. Olt (1969–1975) şi nr. 3 Secuieni, jud. Neamț (1975–1980); secretar al MAN (13 mart. 1969–17 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a V-a; Ordinul „Tudor Vadimirescu" clasa a IV-a; Ordinul „23 August" clasa a III-a.

MÂNDREANU CONSTANTIN

(n. 27 febr. 1924, sat Fâlfani, com. Stolnici, jud. Argeş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: şapte clase; Cursul de partid de şase luni (sept. 1950–febr. 1951); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (sept. 1953–iun. 1956).

Profesia de bază: sudor.

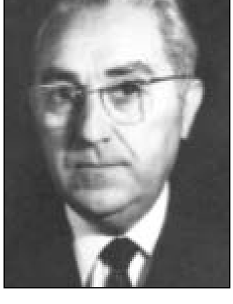
Activitate și funcții: **membru de partid din sept. 1945;** şeful Serviciului cadre din Direcția Industriei produselor chimico-farmaceutice din Ministerul Sănătății (mai-aug. 1950); şeful Sectorului presă, apoi instructor teritorial al Comitetului raional de partid „30 Decembrie" (mart. 1951–aug. 1953); directorul Şcolii de partid de şase luni, redactorul şef al ziarului „Dobrogea Nouă", prim-adjunct al Secției organizatorice (iun. 1956–ian. 1959), secretar cu probleme de propagandă (ian. 1959–28 oct. 1965) şi prim-secretar (28 oct. 1965–6 febr. 1968) al Comitetului regional de partid Dobrogea; şeful Grupului de instructori teritoriali al C.C. al P.C.R. (6 febr. 1968–21 ian. 1969); şeful Sectorului informarea de partid al C.C. al P.C.R. (21 ian. 1969–3 febr. 1977); secretar al Consiliului Central al Uniunii Centrale a Sindicatelor din România şi vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educației Socialiste (de la 8 febr. 1977); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Mongolă (24 mai 1978–31 mai 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Tei, oraş Bucureşti (29 mai 1966–1969).

MÂRZA VASILE

(n. 30 dec. 1902, com. Şipote, jud. Iaşi; d. 10 nov. 1995, Iaşi)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948 şi 24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Medicină din Iaşi (1921–1927); doctor în medicină (1927).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1925;** extern (1922–1924) şi intern (1924–1928) la Spitalul „Sf. Spiridon" din Iaşi; şef lucrări la Facultatea de Medicină din Iaşi (1930); lucrează în cadrul

Institutului de Histologie al Facultății de Medicină din Lyon (1932), în Laboratorul de Anatomie Patologică al Facultății de Medicină din Paris (1938–1939) și în cadrul Laboratorului de Histologie al Facultății de Medicină din Iași (din 1946); secretar al Comitetului regional de partid Moldova (în 1946); ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al României în Belgia (1947–1948); ministrul Sănătății (28 aug. 1948–23 aug. 1952); profesor de biologie la Institutul de Medicină și Farmacie din Iași (1947–1952) și la Institutul de Medicină și Farmacie din București (1952–1957); președintele Crucii Roșii din R.P.R. (1955–1956); profesor de histologie la Institutul de Medicină și Farmacie din Iași (1957–1972).

Membru titular al Academiei R.P.R. (1 nov. 1948); președinte al Filialei Iași a Academiei R.P.R. (1959–1963) .

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Iași (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ciurea, reg. Iași (1952–1957).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“(1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1963).

MENHARDT ANDREI

(n. 18 sept. 1942, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Facultatea de Industrializare a Lemnului; Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer industrializarea lemnului.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970;** director general la Centrala de prelucrare a lemnului București (în 1988).

MICULESCU ANGELO (ROMEO CONSTANTIN)

(n. 4 dec. 1929, Constanța; d.9 febr. 1999, Slobozia, jud. Ialomița)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu“ din București (1948–1952); doctor în agronomie.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: referent pentru plantele tehnice în cadrul Ministerului Agriculturii (iun.–dec. 1952); șef de secție la G.A.C. „Axente Sever“ din raionul Mediaș (dec. 1952–dec. 1953) și G.A.C. Andrășești din raionul Slobozia (dec. 1953–oct. 1956); director la G.A.C. Perieți, reg. București (oct. 1956–mart. 1958); **membru de partid din mart. 1958;** inginer șef al Trustului regional Gostat București (mart. 1958–oct. 1959); vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii București (oct. 1959–apr. 1962); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (apr. 1962–24 mai 1965); vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului Superior al Agriculturii (de la 24 mai 1965); prim-adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii (până la 21 nov. 1969); ministrul Agriculturii și Silviculturii (21 nov. 1969–26 ian. 1971); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (26 ian.–31 dec. 1971); ministru secretar de stat și șeful Departamentului Agricultură Cooperatistă și al Gospodăririi Populației din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (31 dec. 1971–24 apr. 1972); ministrul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor (24 apr. 1972–14 iul. 1975); vice prim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–18 sept. 1981); ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare

(14 iul. 1975–18 sept. 1981); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Populară Chineză (13 apr. 1983–19 mart. 1990) şi în Republica Socialistă a Uniunii Birmane (9 mart. 1987–19 mart. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Vânători, jud. Vrancea (1969–1975); nr. 5 Frăteşti (1975–1980) şi nr. 11 Fundulea (1980–1985), jud. Ilfov.

MIHAI DUMITRU

(n. 1 iul. 1927, com. Cosminele, jud.Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Braşov; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1946;** director general al Institutului Român de Standardizare (1965–1975); director al Întreprinderii de Autoturisme Piteşti (din 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Stâlpeni (1969–1975) şi nr. 10 Izvoru (1975–1980), jud. Argeş.

Decoraţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, a II-a, I; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“.

MIHAI ELENA (n. ROŞIANU)

(n. 28 oct. 1932, com. Bălceşti, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică-Fizică, Universitatea din Bucureşti.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** profesor (din 1958), director adjunct (1972–1978) şi director (1978–1989) al Liceului de Matematică-Fizică „I.L. Caragiale“ din Bucureşti; membru al Comitetului de partid al Sectorului 1 (1979–1989); membru al Biroului Comitetului de partid al Sectorului 1 (1982–1989).

MIHAI NICOLAE

(n. 14 sept. 1925, com. Scorţaru Nou, jud. Brăila; d. 1999, Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974 şi 24 nov.–22 dec. 1989); membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1949–iun. 1950); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1960–iul. 1963).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1945;** instructor la Secţia propagandă a Comitetului regional de partid Dunărea de Jos şi la Secţia educaţie politică a Comitetului judeţean de partid Putna (oct. 1946–mart. 1947); şeful Secţiei cadre şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Brăila (mart. 1947–sept. 1949); director adjunct (din iul. 1950) şi director (din 1952) la Direcţia Forţelor de Muncă din Comitetul de Stat al Planificării; prim-secretar al Comitetului raional de partid „V. I. Lenin“ Bucureşti (oct. 1956–febr. 1958); prim-adjunct

al şefului Secţiei organizatorice a Comitetului regional de partid şi membru al biroului Comitetului regional de partid Galaţi (febr. 1958–sept. 1960); secretar cu propaganda al Comitetului regional de partid Galaţi, apoi preşedintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Galaţi (iul. 1963–1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Brăila (1968–18 dec. 1972); ministru secretar de stat şi prim-vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (18 dec. 1972–4 mai 1974); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (4 mai 1974–1975); preşedintele CENTRO-COOP (1975–martie 1978); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al RSR în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia (30 mai 1978–31 mai 1983); adjunct al şefului Secţiei Relaţii externe şi cooperare economică internaţională a C.C. al P.C.R. (aug. 1983–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Dudeşti, jud. Constanţa (1969–1975).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a V-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

MIHALACHE NICOLAE

(n. 29 oct. 1936, com. Priboieni, jud. Argeş)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–4 apr. 1986).

Studii: Cursul U.T.C. de un an de pe lângă Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1960–iun. 1961); Facultatea de Economie a Producţiei, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din mai 1959;** şef Sector evidenţa membrilor de partid (sept. 1959) şi secretar cu probleme de propagandă (1960) la Comitetul raional U.T.M. Câmpulung Muscel; şef comisie la Secţia de propagandă a Comitetului regional U.T.M. Argeş (iun. 1961); instructor al Secţiei Propagandă a C.C. al U.T.M. (dec. 1962); adjunct (iul. 1963) şi prim-adjunct (apr. 1965) al şefului Secţiei Propagandă a C.C. al U.T.C., şef al Comisiei U.T.C. din Secţia organizatorică a Comitetului municipal de partid Bucureşti (1966–febr. 1968); locţiitor al secretarului Comitetului de partid pe unităţile sanitare ale municipiului Bucureşti (febr. 1968–1970); şeful Secţiei organizatorice şi membru în biroul Comitetului municipal de partid Bucureşti (15 dec. 1970); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Bucureşti (oct. 1978); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid Bucureşti (1979); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Constanţa (23 mart. 1984–6 febr. 1986); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1982–23 mart. 1984 şi 6 febr. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Constanţa-Vest, jud. Constanţa (1985–22 dec. 1989).

MIHĂILĂ IOAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

MIHĂILEANU (ANDREI) CĂLIN

(n. 5 mart. 1923, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Electromecanică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** director general al Institutului de Cercetări și Modernizări Energetice (în 1977).

MIHOC GHEORGHE

(n. 7 iul. 1906, Brăila; d. 25 dec. 1981, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Facultatea de Științe, Universitatea din București (1925–1928); doctor în științe statistice și actuariale al Universității din Roma (1930); doctor în științe fizico-matematice al Universității din București (1934).

Profesia de bază: matematician.

Activitate și funcții: membru al Uniunii Patrioților din toamna lui 1944; **membru de partid din mai 1945;** profesor la Școala de Statistică, Actuariat și Calcul din București (1931–1944) și la Academia Comercială din București (1946–1949); membru în biroul Comitetului de partid al Centrului Universitar București (1959–1961); membru în Comitetul orășenesc de partid București (1961), secretar al Comitetului de partid al Academiei R.P.R. (1962); șef al Catedrei de Calculul probabilităților și statistică matematică la Facultatea de Matematică-Fizică a Universității din București (1948–1973), profesor consultant (din 1973) și rector al Universității din București (1963–1968); director general al Institutului Central de Statistică din București (1948–1951) și al Centrului de Statistică al Academiei R.P.R./R.S.R. (1964–1975); consilier al Ministrului Educației și Învățământului (1968).

Membru corespondent (2 iul. 1955), membru titular (21 mart. 1963) și președinte (19 mart. 1980–25 dec. 1981) al Academiei R.P.R./R.S.R..

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: „6 Martie“, municipiul București (1965–1969); Frumușani, jud. Ilfov (1969–1975) și nr. 21 „13 Decembrie“, municipiul București (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I; Ordinul „Meritul Științific“ clasa I; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a; Titlul de „Om de știință emerit“; Premiul de Stat al Republicii Populare Române (1962).

MIHOVICI EFTIMIȚA

(n. 9 aug. 1937, Măcin, jud. Tulcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala pedagogică; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: învățătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; secretar al Comitetului județean de partid Tulcea (în 1977).

MIHU VICTOR-TRAIAN

(n. 11 nov. 1942, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic „Dinicu Golescu“ din Câmpulung Muscel; Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic Bucureşti; doctor în metalurgie; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1967;** inginer stagiar, inginer principal, şef Atelier cuptoare Siemens-Martin la Combinatul siderurgic Reşiţa (1965–1970); inginer principal, şef birou tehnic, şef serviciu tehnic, şef serviciu dezvoltare (1970–nov. 1973), director tehnic şi de producţie (nov. 1973–1980) şi director (1980–19 sept. 1986) la Combinatul de oţeluri speciale Târgovişte; membru în biroul Comitetului judeţean de partid Dâmboviţa (nov. 1984–sept. 1986); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (19 sept. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Târgovişte-Sud, jud. Dâmboviţa (1985–22 dec. 1989).

MIHULECEA CORNEL

(n. 1 apr. 1925, sat Crihalma, com. Comana, jud. Braşov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Maşini şi Aparate Electrice Craiova (1956); curs postuniversitar de ingineri economişti.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din sept. 1960;** inginer energetician, şef de atelier, şef de sector, inginer şef adjunct (1956–1964) şi director (1964–1965) al Întreprinderii „Automatica“ Bucureşti; adjunct al Ministrului Construcţiilor de Maşini (de la 11 nov. 1965); director general al Centralei Industriale de Echipamente de Telecomunicaţii şi Automatizări Bucureşti (din 1974); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară (8 nov. 1976–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 11 Colentina, oraşul Bucureşti (1965–1969); nr. 27 Tei, municipiul Bucureşti (1975–1980); nr. 2 Piteşti-Nord, jud. Argeş (1980–1985) şi nr. 1 Braşov-Centru, jud. Braşov (mart. 1988–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a.

MIHUŢ LILIANA (SABINA) (n. SĂMĂRTINEAN)

(n. 20 sept. 1949, com. Boziaş, jud. Mureş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie-Filozofie, Universitatea „Babeş-Bolyai“ Cluj-Napoca; Şcoala de partid de şase luni.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1968;** prim-secretar al Comitetului judeţean Cluj al U.T.C. (în mart. 1975); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul municipal de partid Cluj-Napoca (din 1975); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Cluj (2 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Institutul Agronomic, jud. Cluj (1975–1980).

MILANOVICI ŢVETCO

(n. 14 apr. 1926, com. Pojejena, Caraş-Severin)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: sârbă.
Studii: Şcoala generală; Şcoala de partid de şase luni.
Profesia de bază: muncitor agricol.
Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** preşedinte al C.A.P Belobreşca, jud. Caraş-Severin (1967–1989).

MILEA VASILE

(n. 1 ian. 1927, com. Lereşti, jud. Argeş; d. 22 dec. 1989, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (27 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (dec. 1985 – 22 dec. 1989).

Studii: Liceul comercial „Mihai I“ din Bucureşti (1946); Şcoala de ofițeri infanterie din Sibiu (1947–1949); Facultatea de Arme Întrunite şi Tancuri, Academia Militară (1950–1952); Cursul Academic Superior, la Academia Militară (oct. 1963–sept. 1964).
Profesia de bază: ofițer.
Activitate și funcții: sublocotenent (9 mai 1949); locotenent (30 dec. 1949); comandant de pluton, companie şi batalion la Brigada 9 Tancuri (mai 1949–oct. 1950); locotenent-major (13 iun. 1952); căpitan (5 sept. 1952); loctiitor pentru blindate, tancuri şi mecanizate al comandantului Corpului 38 Armată şi şef al Secției pregătire de luptă la Regiunea 1 Militară (sept. 1952–sept. 1953); comandantul Regimentului 196 tancuri şi autotunuri (1953–1956); maior (14 aug. 1954); locotenent-colonel (13 nov. 1956); şef de Stat major la Divizia 49 Mecanizată (1956–1957); comandantul Diviziei 9 Mărăşeşti (1957–1958); loctiitor şef Secție pregătire de luptă la Regiunea a 2–a Militară (apr. 1958–oct. 1959); **membru de partid din 1960;** locțiitor pentru învățământ (oct. 1959–nov. 1960) şi comandant (nov. 1960–1964) al Şcolii militare de ofițeri de tancuri şi auto; colonel (30 dec. 1962); general-maior (25 oct. 1964); comandantul Diviziei 6 Tancuri (7 sept. 1964–15 iun. 1965); şef de Stat major la Armata a 3–a (15 iun. 1965–8 iul. 1969); general-locotenent (20 aug. 1969); comandantul Armatei a 3–a (8 iul. 1969–7 iun. 1973); şeful de Stat major al Gărzilor Patriotice de la C.C. al P.C.R. (7 iun. 1973–5 iun. 1978); general-colonel (7 iun. 1977); comandantul Armatei a 2–a (5 iun. 1978–31 mart. 1980); prim-adjunct al ministrului Apărării Naționale şi şef al Marelui Stat Major (31 mart. 1980–17 dec. 1985); ministrul Apărării Naționale (17 dec. 1985–22 dec. 1989).
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Vlădeni, jud. Iaşi (1975–1980 şi 1985–22 dec. 1989) şi nr. 4 Ploieşti-Nord, jud. Prahova (1980–1985).
Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a, clasa a IV-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a, clasa I (1987); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a.

MILITARU ALDEA

(n. 28 apr. 1923, com. Măgurele, jud. Prahova; d. 1996, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: patru clase primare; trei clase industriale; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1950–iun. 1951); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1958–iun. 1961); Facultatea de Economie Generală, Institutul de Studii Economice.
Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din sept. 1946;** strungar la Societatea petroliferă „Astra Română“ Boldești și membru al Comitetului județean U.T.M. Prahova (1947–1948); responsabil cu propaganda și agitația al Comitetului de partid al plășii Ploiești, instructor și responsabil organizatoric al Comitetului județean de partid Prahova (1949–sept. 1950); șeful Secției industrie grea și al Secției organelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. (iun. 1951–1953) și secretar cu probleme organizatorice (1953–1955) al Comitetului regional de partid Ploiești; șeful Sectorului sfaturi și adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (1955–aug. 1958); adjunctul șefului Secției Organizațiilor de partid a C.C. al P.M.R. (iul. 1961–aug. 1962); prim-secretar al Comitetului regional de partid Brașov (aug. 1962–2 nov. 1965); șeful Grupului de instructori teritoriali al C.C. al P.C.R. (până la 20 iul. 1967); șeful Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (20 iul. 1967–11 dec. 1972); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor (18 dec. 1972–18 mart. 1975); președintele Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție (mart. 1975–nov. 1976); prim-secretar al Comitetului județean de partid Ilfov (nov. 1976–mai 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Socialistă Albania (30 mai 1978–26 oct. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 18 Sibiu-Sud, reg. Brașov (1965–1969), nr. 1 Sibiu-Sud, jud. Sibiu (1969–1975) și nr. 3 Săveni, jud. Botoșani (1975–1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a II-a.

MILITARU NICOLAE

(n. 10 nov. 1925, com. Bălești, jud. Gorj; d. 27 dec. 1996, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala de ofițeri; Academia Militară Generală; Academia Militară Superioară din U.R.S.S.; doctor în științe militare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** comandantul U.M. 02450 (în 1969); general-colonel (19 aug. 1974); comandantul Armatei a 2–a (până la 5 iun. 1978); adjunct al ministrului Construcțiilor Industriale (5 iun. 1978–8 febr. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Gurahonț, jud. Arad (1969–1975).

MINDA LIVIU

(n. 12 mart. 1929, com. Ciocova, jud. Timiș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara (1952–1957); Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1966–iun. 1967).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: inginer la Centrala termoelectrică din Târnăveni (1957–1960); **membru de partid din sept. 1961;** inginer principal la Secția gospodărie comunală a Sfatului popular orășenesc Timișoara (1960–1964); șeful Comisiei economice (1964–1966) și secretar cu probleme economice (1967–oct. 1968) al Comitetului orășenesc de partid Timișoara; director al Cabinetului județean Timiș pentru organizarea științifică a producției și muncii (oct. 1968–1971); secretar cu probleme economice al Comitetului municipal de partid Timișoara (din 1971); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al

județului Timiș (de la 28 mart. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Bulgară (4 aug. 1984–30 oct. 1986); inspector-șef la Inspectoratul județean pentru controlul prețurilor Timiș (din dec. 1986).

MIRCEA-FERENCZ ANA

(n. 12 iul. 1953, Miercurea-Ciuc, jud. Harghita)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Liceul; Institutul pentru Pregătirea Cadrelor în Problemele Social-Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1984).

Profesia de bază: tricoteză.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1974;** controlor tehnic de calitate la Întreprinderea de tricotaje din Miercurea-Ciuc (1974); instructor al Secției propagandă și cultură a Comitetului județean Harghita al U.T.C. (dec. 1974–iun. 1977); instructor al Secției Propagandă și cultură a C.C. al U.T.C. (iun. 1977–nov. 1979); prim-secretar al Comitetului județean Harghita al U.T.C. (nov. 1979–apr. 1980); secretar al C.C. al U.T.C. și președinte al Consiliului tineretului sătesc (apr. 1980–1988); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); membru al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (în 1987); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru supleant al Comitetului județean de partid Harghita (din 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Livada, jud. Satu Mare (1980–1985) și nr. 6 Podu-Turcului, jud. Bacău (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1980) și al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

MITEA CONSTANTIN

(n. 2 dec. 1920, Călărași; d. 17 sept. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (11 iul. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (5 oct. 1987–28 iun. 1988).

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București (1940); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1965).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: secretar și pedagog la Liceul Comercial din Călărași (1939–1943); stagiul militar la Școala de ofițeri de rezervă din Ploiești (1943–1945); profesor suplinitor la Școala de ucenici din Călărași (1945); redactor la ziarul „Ialomița Liberă“ (apr. 1946); **membru de partid din dec. 1946;** reporter la Secția economică (1947), șef al Secției industriale (1952), șef al Secției publiciști (1964), șef al Secției probleme cetățenești, membru al Colegiului de redacție (febr. 1965), redactor-șef adjunct (1965) și redactor-șef (în 1977) al ziarului „Scânteia“; redactor-șef adjunct al revistei „Contemporanul“ (1970); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (în febr. 1977); adjunct al șefului Secției Propagandă, Presă și Radioteleviziune a C.C. al P.C.R. (aug. 1983–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Costești (1980–1985) și nr. 7 Topoloveni (1985–22 dec. 1989), jud. Argeș.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a, clasa a IV-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a.

MITITELU LUCIAN

(n. 23 ian. 1930, com. Dumbrăveni, jud. Vrancea)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul de Construcții Navale din Leningrad; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer construcții navale.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** director al Întreprinderii de strunguri Târgoviște (din 1970).

MITRAN ION

(n. 23 apr. 1930, com. Osica de Sus, jud. Olt)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

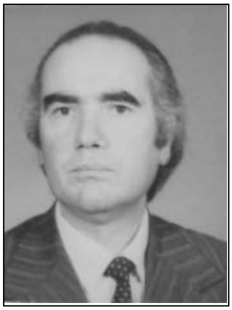
Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea din București (1951–1955); doctor în științe politice al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1984).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1957;** redactor la Secțiile Literatură și artă și Viața de partid, șef al Secțiilor Viața de partid și Propagandă și redactor-șef adjunct la revista „Lupta de clasă" (1955–1972); locțiitorul secretarului Comitetului de partid din presă și edituri (din 1968); redactor-șef adjunct la revista „Era Socialistă" (1972–25 mai 1984); redactor-șef al ziarului „Scânteia" (25 mai 1984–22 dec. 1989).

MITRICĂ ION

(n. 11 oct. 1939, com. Amărăștii de Jos, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică Agricolă; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967;** președinte al C.A.P. Amărăștii de Jos, jud. Dolj (din 1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Bechet, jud. Dolj (1985–22 dec. 1989).

MITROFAN MARIA (n. FILIMON)

(n. 8 iun. 1936, sat Drâmbar, com. Ciugud, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Matematică Fizică, Universitatea „Babeș-Bolyai" Cluj-Napoca; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** secretar al Comitetului municipal de partid Deva (din 1977); secretar al Comitetului județean de partid Hunedoara (în mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Hațeg, jud. Hunedoara (1985–22 dec. 1989).

MOCANU ALEXANDRINA (n. TEODORESCU)

(n. 30 apr. 1946, com Golești, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: maistru confecții.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Focșani (1980–1 nov. 1982); secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (1 nov. 1982–1983); instructor al C.C. al P.C.R. (1983–oct. 1984); secretar pentru probleme de propagandă și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (oct. 1984–mai 1986); instructor teritorial la Secția Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (mai 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Focșani, jud. Vrancea (1980–1985).

MOCANU ILEANA

(n. 18 aug. 1939, com. Cerna, jud.Tulcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: școala generală.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** secretar al Comitetului de partid de la C.A.P. Troianu, jud. Tulcea (în 1979).

MOCANU MIRCEA

(n. 2 iun. 1927, com. Boroaia, jud. Suceava)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (27 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: Liceul militar din Iași (1946); Școala de ofițeri de artilerie antiaeriană (1946– 1948); Academia Militară (1964–1967); doctor în științe militare.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: comandant de pluton la Centrul de instrucție al artileriei antiaeriene (1948–1949); comandant de pluton, de baterie, profesor și profesor șef de trageri la Școala de ofițeri de artilerie antiaeriană (1949–1953); **membru de partid din 1954;** șef de Stat major la Regimentul 205 Artilerie Antiaeriană și comandant al Regimentului 266 Artilerie Antiaeriană (1953–1957); comandantul Școlii de ofițeri activi de artilerie antiaeriană și radiolocație (1957–1964); șeful Catedrei de apărare antiaeriană din cadrul Academiei Militare (1967–1971); locțiitor al Comandantului artileriei și șeful Secției apărare antiaeriană din Ministerul Apărării Naționale (1971–1974); comandant al Trupelor de Artilerie și Rachete Antiaeriene (sept. 1974); membru în biroul Consiliului Politic Superior al Armatei (din 1974); general-locotenent (mai 1977); general-colonel (23 aug. 1984); comandantul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (din iul. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Berca, jud. Buzău (1975–1985) și nr. 7 Rozavlea, jud. Maramureș (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Militar" clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a II-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a IV-a, clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a IV-a.

MOCIOIU AUREL

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

MOCUȚA ȘTEFAN

(n. 17 sept. 1925, Curtici, jud. Arad; d. 1992, Cluj-Napoca)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (1959–1962); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: strungar

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** secretar al Comitetului județean de partid Arad (în 1969); prim-locțiitor al președintelui Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (până la 11 dec. 1972); prim-secretar al Comitetului județean de partid Cluj (11 dec. 1972–18 mai 1983); președintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (19 mai 1983–11 apr. 1984); prorector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (apr. 1984–1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 Lipova, jud. Arad (1969–1975); nr. 3 „16 Februarie" Cluj-Napoca (1975–1980) și nr. 6 Turda (1980–1985), jud. Cluj.

Decorații: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1962), „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1964), clasa a III-a (1974); Ordinul „Meritul agricol" clasa a II-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1971).

MOGA AUREL

(n. 1 nov. 1903, sat Veștem, com. Șelimbăr, jud. Sibiu; d. 19 aug. 1977, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul din Sibiu (1921); Facultatea de Medicină din Cluj (1921–1926); doctor în medicină (1927); cursuri de perfecționare în cardiologie la Viena (1929) și Paris (1929–1930).

Profesia de bază: medic

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** preparator (1926), asistent (1927), șef de lucrări (1939) și conferențiar (1940) la Clinica Medicală II din Cluj; profesor de cardiologie (1948–1966) și rector (1950–1966) al Institutului de Medicină și Farmacie din Cluj; profesor de cardiologie la Institutul de Medicină și Farmacie din București (1966–1973); ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale (1 sept. 1966–9 dec. 1967); ministrul Sănătății (9 dec. 1967–5 iul. 1969).

Membru titular al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955); președinte al Secției de Științe Medicale a Academiei R.S.R. (1966–1974); președinte al Academiei de Științe Medicale din România (iul. 1969–1977); membru al Societății Internaționale de Cardiologie, al Societății Unionale de Terapeutică din Moscova, al Societății de Medicină „J. E. Purkyne" din Praga și al Comitetului Consultativ pentru Cercetare Științifică Medicală de pe lângă Organizația Mondială a Sănătății (1971–1974).

Lucrări: *Hipertensiunea arterială și arteroscleroza,* București, Editura Medicală, 1970; *Cardiopatiile cronice majore,* București, Editura Academiei R.S.R., 1974 etc.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Câmpeni, reg. Cluj (1965–1969) și nr. 5 Abrud, jud. Alba (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa I (1959); Titlul de „Om de Știință Emerit" (1963).

MOGA IOACHIM

(n. 14 mart. 1926, sat Cerna, com. Teliucu Inferior, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (11 iul. 1969–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului

Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de ucenici (1942–1946); Școala de partid de șase luni de pe lângă Comitetul regional de partid Hunedoara (sept. 1952–mart. 1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu"; Facultatea de Istorie-Filozofie.

Profesia de bază: zidar de mină.

Activitate și funcții: **membru de partid din nov. 1946;** zidar la minele de fier Ghelar (1942–1948) și Teliuc (1950–sept. 1952); stagiul militar la Batalionul 27 Vânători de Munte Muscel (1948–1950); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului raional de partid Hațeg (sept. 1952–mai 1956); secretar cu probleme organizatorice (mai 1956–oct. 1959 și apr. 1965–febr. 1968) și prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului raional de partid Hunedoara (oct. 1959–apr. 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (febr. 1968–27 ian. 1977); prim-vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (27 ian. 1977–7 mart. 1978); președinte al CENTROCOOP (mart. 1978–aug. 1979); prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (aug. 1979–mai 1983); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (19 mai 1983–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 7 Hațeg (1969–1975) și nr. 2 Hunedoara-Est (1975–1980), jud. Hunedoara; nr. 7 Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava (1980–1985) și nr. 6 Turda, jud. Cluj (1985–1989).

Decorații: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1958); Ordinul „23 August" clasa a V-a, clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a și „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a III-a.

MOGHIOROȘ (MAGYAROSI) ALEXANDRU

(n. 23 oct. 1911, Salonta Mare, jud. Bihor; d. 1 oct. 1969, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–dec. 1968); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–21 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1965–dec. 1968); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); secretar al C.C. al P.M.R. (până la 19 apr. 1954); secretar al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1965–dec. 1968).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: patru clase primare; trei clase școala de meserii.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1929;** membru și secretar al C.C. al U.T.C. (1933); în 1936 a fost implicat în celebrul Proces al Anei Pauker de la Craiova: a fost condamnat la 9 ani și 11 luni închisoare corecțională, 95 mii lei amendă și 10 ani interdicție corecțională totală prin sentința nr. 104/7 iul. 1936 a Consiliului de Război al Corpului 1 Armată Craiova pentru „infracțiune contra liniștii publice", fiind închis la Văcărești, Jilava, Doftana, Caransebeș și Tg. Ocna; reprezentant al P.C.R. în județele Hunedoara (1944) și Mureș (1945); membru al Prezidiului M.A.N. (13 apr. 1948–21 apr. 1954); președintele Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole (18 febr. 1950–12 febr. 1951); vicepreședinte (21 apr.–20 aug. 1954 și 19 mart. 1957–27 iul. 1965) și prim-vicepreședinte (20 aug. 1954–3 oct. 1955) al Consiliului de Miniștri.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Bihor (1948–1952); Tg. Secuiesc, Regiunea

Autonomă Maghiară (1952–1957); Timişoara Nord-Vest, reg. Timişoara (1957–1961); Tg. Mureş-Nord, reg. Mureş (1961–1965) şi Regiunea Mureş Autonomă Maghiară (1965–1969).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa I (1949); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966).

MOISĂ COSTICĂ

(n. 21 mai 1924, com. Independenţa, jud. Galaţi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

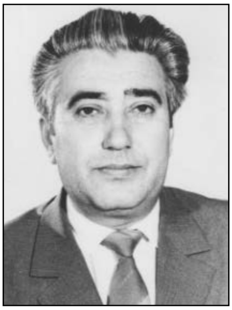
Studii: Academia Militară, Secţia artilerie.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** comandant de brigadă de artilerie la Galaţi (în 1977); comandant al Diviziei 10 Mecanizată „Ştefan cel Mare“ (de la 22 iun. 1977); şef al Artileriei la Armata a 2–a (din 1983).

MOISE VASILE

(n. 4 iun. 1929, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Economie Generală; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1963–1966).

Profesia de bază: ofiţer.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1953;** şef de stat major al gărzilor muncitoreşti din oraşul Brăila (1957); şef de stat major al gărzilor muncitoreşti la Comandamentul regional Galaţi (1957); căpitan (1958); instructor cu probleme speciale la Comitetul regional de partid Galaţi (1962); prim-secretar al Comitetului raional de partid Focşani (1966); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Vrancea (1968–mai 1974); colonel (mai 1974); şef al Direcţiei Cadre şi Învăţământ din Ministerul de Interne (din mai 1974); adjunct al ministrului de Interne (de la 9 mai 1977); general-maior (1977); director general al Arhivelor Statului (din mai 1984).

MOISESCU ANTON

(n. 12 febr. 1913, com. Umbrăreşti, jud. Galaţi; d. 2002, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala profesională; Universitatea Serală de Marxism-Leninism de pe lângă C.C. al P.M.R. (1952).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1932;** vicepreşedinte al Comitetului de Cultură Fizică şi Sport (9 aug. 1949–28 aug. 1951); vicepreşedinte al Comisiei de Stat a Planificării (28 aug. 1951–5 mart. 1952); preşedinte al Băncii de Stat şi ministru adjunct la Ministerul Finanţelor (5 mart. 1952–5 iun. 1953); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (5 iun. 1953–15 mai 1954); prim-vicepreşedinte al CENTROCOOP (15 mai-30 oct. 1954); trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R. în Statele Unite ale Americii (30 oct. 1954–10 mart. 1956); trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R. în Republica Argentina (10 mart. 1956–21 ian. 1957); preşedintele Societăţii de Cruce Roşie din R.P.R. (din 1957).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tecuci, reg. Bârlad (1952–1957); Corod

(1957–1961), nr. 14 Matca (1961–1969) şi nr. 11 Nicoreşti (1969–1975), reg. Galaţi. Vicepreşedintele Biroului M.A.N. (25 mart. 1961–mart. 1965).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949), clasa I (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1957).

MOLDOVAN GHEORGHE

(n. 2 apr. 1927, com. Miercurea Sibiului, jud. Sibiu; d. 2003, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Agrotehnică, Institutul Agronomic Cluj (1947–1951); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer agronom

Activitate şi funcţii: **membru de partid din oct. 1947;** şeful Secţiei agrare (1955–1958) şi secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Cluj (1958–1963); secretar general al Comitetului executiv al Consiliului Superior al Agriculturii (14 febr. 1963–21 aug. 1965); adjunct al şefului Secţiei Agrare a C.C. al P.C.R. (aug. 1965–1968); consilier la Consiliul de Miniştri (1968–26 ian. 1969); ministrul Industriei Alimentare (26 ian. 1969–26 ian. 1971); adjunct al ministrului Agriculturii şi Industriei Alimentare (26 ian. 1971–24 oct. 1972); adjunct al şefului Secţiei Gospodăriei de Partid a C.C. al P.C.R. (1972–1974); director general la Direcţia judeţeană a agriculturii şi industriei alimentare Cluj (1974–1977); director comercial la Centrala pentru valorificarea cerealelor şi producerea nutreţurilor combinate (din 1977).

MOLDOVAN LUCREŢIA (n. TOMŞA)

(n. 4 nov. 1936, com. Hodac, jud. Mureş)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de construcţii din Braşov (1954); Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1976).

Profesia de bază: tehnician constructor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961;** instructor la Comitetul orăşenesc de partid Cluj-Napoca (1967); şef Sector probleme statutare, al documentelor şi evidenţei membrilor de partid la Comitetul orăşenesc de partid Bistriţa (1968–1969) şi la Comitetul judeţean de partid Bistriţa-Năsăud (1975–febr. 1977); secretar pentru problemele sociale al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bistriţa-Năsăud (febr. 1977–aug. 1979); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Bistriţa-Năsăud (aug. 1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Lechinţa, jud. Bistriţa-Năsăud (1980–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1979).

MOLDOVAN ROMAN

(n. 14 dec. 1911, com. Apold, jud. Mureş; d. 17 nov. 1996, Bucureşti)

Membru C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale şi Industriale Bucureşti (1936); doctor (1940) şi doctor docent (1954) în economie şi statistică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: economist şi sociolog.

Activitate și funcții: referent (1937–1938) şi şef secție (1939–1940) la Institutul Român de Conjunctură Economică; referent la Institutul Central de Statistică (1941), la Direcția Prețurilor din Ministerul Economiei Naționale (1942) şi la Comisariatul Central al Prețurilor (1943–1944); **membru de partid din 1945;** secretar general la Ministerul Industriei şi Comerțului (1945–1946) şi la Ministerul Comerțului şi Alimentației (1947–1948); consilier de planificare (1949), vicepreşedinte (1955) şi preşedinte (21 aug.–22 dec. 1965) al Comitetului de Stat al Planificării; profesor la Institutul de Științe Economice din Bucureşti (1959–1964); membru al Consiliului de Stat al R.P.R/R.S.R (21 mart. 1961–18 mart. 1965 şi 13 mart. 1969–17 mart. 1975); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi preşedinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (22 dec. 1965–9 dec. 1967); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (9 dec. 1967–13 mart. 1969); vicepreşedinte al Consiliului Economic (din mart. 1969); preşedintele Camerei de Comerț şi Industrie a R.S.R. (febr. 1972–sept. 1976); preşedinte al Comisiei Naționale de Demografie, cu rang de ministru (3 mai 1971–27 febr. 1974).

Membru corespondent al Academiei R.P.R. (21 mart. 1963) şi membru titular (22 ian. 1990) al Academiei Române; vicepreşedinte al Academiei de Științe Sociale şi Politice (din mai 1970).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Măgurele, oraşul Bucureşti (1961–1965); nr. 8 Bistrița, reg. Cluj (1965–1969); nr. 1 Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud (1969–1975) şi nr. 12 Podu Iloaiei, jud. Iaşi (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1956), clasa I (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959), clasa a II-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a; Ordinul „Meritul Științific“ clasa I (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1957), clasa a II-a (1964).

MOLDOVEANU ION

(n. 14 mart. 1945, com. Manasia, jud. Ialomița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala generală (1951–1959); Şcoala profesională de ucenici a Şantierului Naval Galați (1959–1961); Şcoala interjudețeană de partid (sept. 1975–iul. 1976); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1978–1982).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** lăcătuş mecanic la Întreprinderea „23 August“ din Bucureşti (1962–1968); tehnician cu organizarea muncii la Cooperativa „Unirea Meşteşugarilor“ din Urziceni (iun. 1969–iul. 1972); instructor la Comitetul județean Ilfov al U.T.C. (din iul. 1972); secretar al Comitetului orăşenesc Urziceni al U.T.C. şi membru al biroului Comitetului județean al U.T.C. (din oct. 1972); instructor teritorial la Comitetul județean Ilfov al U.T.C. (în 1976); şef sector probleme statutare al Comitetului orăşenesc de partid Urziceni (din nov. 1976); instructor la Secția organizatorică a Comitetului județean de partid Ialomița (din iun. 1982); vicepreşedinte al Biroului executiv al Consiliului popular al oraşului Urziceni și membru al Biroului orăşenesc de partid (din oct. 1982); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Ialomița (din 1984); organizator de partid și preşedinte al C.U.A.S.C. Gârbovi (din ian. 1984), Urziceni (din febr. 1986) şi Armăşeşti (febr.–22 dec. 1989).

MOLDOVEANU JEAN

(n. 24 sept. 1927, Paşcani, jud. Iaşi; d. 24 nov. 1997, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala de ofiţeri a M.A.I..

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** general-maior (20 aug. 1969); comandant al Trupelor de Securitate (până la 15 dec. 1972); general-locotenent (19 aug. 1974); adjunct al ministrului de Interne şi şef al Inspectoratului General al Miliţiei (15 dec. 1972–22 iul. 1978).

MOLNAR ELISABETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

MOLNAR EMERIC

(n. 1 apr. 1930, com. Tuşnad, jud. Harghita)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: opt clase elementare; Şcoala de partid de un an.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958;** membru al Comitetului raional de partid Ciuc (1964); vicepreşedinte (1964–1967) şi preşedinte (1967–22 dec. 1989) al C.A.P. Tuşnad; membru al Consiliului U.N.C.A.P. (din 1972); vicepreşedinte al U.J.C.A.P. şi membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Harghita (din 1975).

MOLNAR IOSIF

(n. 4 sept. 1935, Codlea, jud. Braşov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala profesională de produse finite din oraşul Codlea (1949–1952); Şcoala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Braşov (sept. 1959–iun. 1960); Facultatea de Ştiinţe Politice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate şi funcţii: instructor al Comitetului raional U.T.M. Codlea (iun. 1957–sept. 1959); **membru de partid din iul. 1959;** secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Săcele, membru supleant al Comitetului raional U.T.M. Braşov (iun. 1960–ian. 1964); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Sf. Gheorghe, membru al biroului Comitetului raional de partid Sf. Gheorghe şi membru al Comitetului orăşenesc de partid Braşov (ian. 1964–dec. 1965); secretar al Comitetului local de partid Hălchiu, jud. Braşov (dec. 1965–dec. 1966); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului raional de partid Sf. Gheorghe (din dec. 1966); preşedinte al Uniunii Judeţene a

Cooperativelor Agricole de Producție Covasna (până la 6 mart. 1987); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Sf. Gheorghe și membru al biroului Comitetului județean de partid Covasna (6 mart. 1987–22 dec. 1989).

MORAR IOAN

(n. 8 oct. 1935, com. Rişca, jud. Cluj)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: maistru minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** instructor al C.C. al P.C.R. (ian. 1983–22 dec. 1989).

MORARU MIHAI

(n. 27 apr. 1930, Boldești-Scăieni, jud. Prahova)
Membru C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică metalurgică din Ploieşti (1951); Facultatea de Mecanică (1956) și curs postuniversitar de ingineri economiști în specialitatea construcții de mașini (1963–1965) la Institutul Politehnic București; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** inginer principal și șef al Serviciului producție din cadrul Secțiunii de industrie locală a Comitetului executiv al Sfatului popular regional Ploiești (1956–1961); şef al Serviciului tehnic al Uzinei „Feroemail" Ploiești (1961–1962); adjunct al șefului Serviciului control tehnic de calitate la Uzina „1 Mai" Ploiești (1962–1963); inginer principal și adjunct șef serviciu în Direcția Generală de Utilaj Petrolier și Minier din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini (1965–1969); șef Serviciu investiții mecanico-energetice la Centrala Industrială Utilaj Energetic, Metalurgic și de Construcții (1969–1970); instructor la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (1970–dec. 1975); director general adjunct al Centralei de Utilaj Tehnologic și Material Rulant București (dec. 1975–1976); director al Întreprinderii de utilaj greu „Progresul" Brăila și membru al biroului Comitetului județean de partid Brăila (1977–1983); adjunct al ministrului Construcțiilor de Mașini (28 iul. 1983–7 dec. 1984); ministru secretar de stat la Președinția R.S.R. (7 dec. 1984–12 febr. 1985); ministru secretar de stat la Ministerul Construcțiilor de Mașini (12 febr.–28 iul. 1985); ministrul Industriei de Utilaj Greu (28 iul. 1985–1 sept. 1987); șef sector la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (16 oct. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Brăila-Nord, jud. Brăila (1980–1985) și nr. 6 Darabani, jud. Botoșani (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a IV-a.

MORARU MIHAIL

(n. 12 nov. 1891, Mediaș, jud. Sibiu; d. 1953)
Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–1953); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–27 mai 1952).

Studii: patru clase primare; trei clase industriale.

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: membru al Prezidiului M.A.N. (1948–1952).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Buzău (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Brăila (1948–1952).

MORARU NICULINA (n. MILITARU)

(n. 23 oct. 1935, com. Mavrodin, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C..R (22 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala medie tehnică agricolă din Roșiori de Vede (1949–1953); Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București (1953–1958); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (ian. 1988).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: inginer agronom la C.A.P. Vlădeni, jud. Ialomița (1958); inginer agronom și șef al S.M.A. Gura Ialomiței (din 1959); **membru de partid din 1960;** președinte al C.A.P. Gura Ialomiței (apr. 1962); director al Casei agronomului din județul Ialomița (1969); instructor al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului județean al femeilor Ialomița (1974–1977); secretar pentru problemele de agricultură al Comitetului județean de partid și președinte al U.J.C.A.P. Ialomița (1979–9 aug. 1982); secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid Ialomița (1977–1979 și 9 aug. 1982–nov. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (18 nov. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Lehliu-Gară, jud. Ialomița (1980–1985); vicepreședinte al M.A.N. (de la 13 dec. 1982).

Distincții: Ordinul „Meritul Agricol" clasa a III-a.

MORARU VALERIA

(n. 5 ian. 1934, Lugoj, jud. Timiș)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul din Tg.Jiu (1945–1952); Facultatea de Planificare (1952–1956); Cursul de partid de șase luni; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1979).

Profesia de bază: economist

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** economist la Întreprinderea mecanică Sadu (1956–1961), Întreprinderea de panificație Tg.Jiu (1961–1963) și Întreprinderea de prelucrare a lemnului Tg.Jiu (1963–1973); membru al Comitetului județean de partid și al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Gorj (din 1963); director economic la Direcția sanitară a județului Gorj (din 1973); director al Sucursalei Gorj a Băncii de Investiții (din dec. 1974); instructor de specialitate la Consiliul Județean de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale Gorj (aug. 1977); președintele Comitetului județean al femeilor Gorj (din 1978); director la Întreprinderea comercială de stat pentru mărfuri industriale Tg.Jiu (febr. 1982–dec. 1983); secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (dec. 1983–22 dec. 1989); membru în Consiliul Național al Științei și Învățământului (din 1986).

MORODAN ILIE

(n. 17 apr. 1930, Curtici, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Inginerie Economică, Institutul de Căi Ferate din București (1951–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1963); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1955;** inginer stagiar la Direcția regională C.F.R. Timișoara (1956–mart. 1957); șeful Biroului muncă și salarii al Depoului de locomotive C.F.R. Simeria (mart. 1957–mart. 1958) și al Direcției regionale C.F.R. Timișoara (mart. 1958–ian. 1960); șeful Comisiei economice (ian. 1960–dec. 1963) și secretar cu probleme economice (dec. 1963–15 dec. 1970) al Comitetului orășenesc de partid Timișoara; secretar pentru problemele economice al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Consiliului popular al județului Timiș (15 dec. 1970–26 febr. 1988); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Democratică Sudan (9 mai 1988–17 nov. 1990).

MOȚ PETRU

(n. 21 mai 1936, Arad)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala de partid de trei luni din Arad (iul.–sept. 1955); Școala de partid de un an din Timișoara, Secția tineret (sept. 1960–iun. 1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1964– 1967); Facultatea de Științe Economice (1974).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: lăcătuș la Depoul C.F.R. din Arad (1952); **membru de partid din febr. 1955;** instructor al Comitetului orășenesc U.T.M. Arad (febr.–apr. 1954); lăcătuș la Atelierele C.F.R. din Arad (apr. 1954–iul. 1955 și sept. 1955–nov. 1956); stagiul militar la o unitate militară de tancuri din Bacău (nov. 1956–nov. 1958); instructor al Comitetului raional U.T.M. Arad (nov. 1958–sept. 1960); asistent, apoi lector la Catedra munca de partid a Secției U.T.M. a Școlii de partid de un an din Timișoara (iun. 1961–sept. 1964); instructor cu informarea de partid la Comitetul regional de partid Banat (din sept. 1967); instructor cu informarea de partid la Comitetul județean de partid Timiș, adjunct al șefului Secției organizatorice și șef al Sectorului cadre al Comitetului județean de partid Timiș (din 1968); secretar al Comitetului municipal de partid Timișoara (16 sept.–21 oct. 1974); șeful Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Timiș (1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Timișoara (25 iun. 1981–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

MOȚATU MIHAI

(n. 3 ian. 1934, Balș, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala generală; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** strungar la Întreprinderea de osii și boghiuri Balș, jud. Olt (în 1974).

MUJIC (MUSZIK) MIHAI

(n. 15 aug. 1912, Petrila, jud. Hunedoara; d. 6 iun. 1967, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–19 apr. 1954); membru al C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–25 iun. 1960); membru al Comisiei Centrale de Revizie (25 iun. 1960–24 iul. 1965).

Naționalitatea: cehă.

Studii: patru clase de liceu (1927); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1951–1952).

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: miner (1927–1930, 1941–1942, 23 aug. 1944–mai 1945); **membru de partid din ian. 1945;** brutar la lagărul de prizonieri sovietici care lucrau la Petrila (aug. 1942–23 aug. 1944); secretar al Sindicatului minerilor din Petrila (sept. 1944); însărcinat cu formarea Organizației de partid Petrila (oct. 1944); secretar raional în Valea Jiului (nov. 1945); secretarul Organizației regionale de partid Alba-Hunedoara (febr. 1946–1947); președinte al Uniunii Sindicatelor Miniere (1948–1949); membru al biroului Comitetului executiv al Confederației Generale a Muncii (1950); secretar (1951–1960) și consilier al președintelui (1960–1964) Consiliului Central al Sindicatelor și șeful Sectorului control obștesc pentru stațiunile balnearo-climaterice și unitățile sanitare (1964–1967) al Uniunii Generale a Sindicatelor din România; vicepreședinte al Prezidiului M.A.N. (de la 29 ian. 1953).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Hunedoara (1946–1952); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Baia Mare, reg. Baia Mare (1952–1957) și Orșova, reg. Timișoara (1957–1961).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959).

MULLER PETRU

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

MUNĂREANȚ IOAN

(n. 28 febr. 1944, com. Pecica, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică Agricolă; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** director al S.M.A. Pecica, jud. Arad (1980–22 dec. 1989).

MUNTEANU FLORENȚA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

MUNTEANU GHEORGHE

(n. 13 oct. 1921, Brăila; d. 1995, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 24 nov.–22 dec. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul „Nicolae Bălcescu“ din Brăila (1932–1940); Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic București (1941–1947); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** conferențiar la Institutul Politehnic Galați; directorul Uzinei „Progresul“ Brăila (1968–oct. 1975); secretar, asimilat cu director general, al Secretariatului Consiliului de Coordonare a Profilării, Specializării și Cooperării din Ministerul Construcțiilor de Mașini și Industriei Metalurgice (din oct. 1975).

MUNTEANU ILARIE

(n. 16 apr. 1941, com. Merghindeal, jud. Sibiu; d. 23 mai 1986, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–23 mai 1986).

Studii: Facultatea de Mecanică din Cluj; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (până la 27 oct. 1984); director general al Centralei Industriale de Tractoare, Autovehicule și Mașini Agricole Brașov (oct. 1984–23 mai 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1, jud. Brașov (1985–23 mai 1986).

Decorații: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a.

MUREȘAN ANA

(n. 24 sept. 1925, Ploiești)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.(22 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1963–1966).

Profesia de bază: sudor autogen.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946**; activist la Consiliul județean Prahova al sindicatelor și la Comitetul județean U.T.M. Prahova (1948–1949); secretar tehnic (1949–1954) și instructor (1955–1957) la Secția munca de partid în rândul femeilor a C.C. al P.M.R.; instructor la Comisia economică și instructor teritorial la Comitetul raional de partid „Nicolae Bălcescu“ (1957); instructor la Comitetul municipal de partid București (1960–1963 și 1966–1971); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Comerț-Cooperație (1971); vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție (1977); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1979); ministrul Comerțului Interior (29 mart. 1980–22 dec. 1989).

Președinte al Consiliului Național al Femeilor (din 8 mart. 1985); vicepreședinte al Consiliului de Coordonare a Producției Bunurilor de Larg Consum, Aprovizionării și Prestărilor de Servicii pentru Populație (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Toplița, jud. Harghita (1980–1985) și Brăila-Sud, jud. Brăila (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1986).

MUREȘAN IOAN

(n. 12 febr. 1952, com. Poiana Blenchii, jud. Sălaj)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala tehnică de maiștri; școala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru prelucrări prin așchiere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1977;** secretar al Comitetului de partid de la Combinatul de utilaj greu Cluj-Napoca (mart. 1987–22 dec. 1989).

MUREȘAN TIBERIU

(n. 25 aug. 1923, com. Călărași, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974 și 22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala de Ofițeri Tehnici Auto București (1943–1945); Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic din Cluj (1946–1950); doctor docent în științe agricole (1975).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** preparator la Facultatea de Agronomie a Institutului Agronomic din Cluj (1950); director al Direcției tehnice de producere a semințelor din Ministerul Agriculturii (1952); directorul G.A.S. „Țepeș Vodă“ (1955); șef laborator, șef secție, director la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea (1957–1972); rector al Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu“ București (1972–1982); președinte al Academiei de Științe Agricole și Silvice (1 nov. 1982–1989); membru al Biroului Executiv al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (1977).

Lucrări: Ameliorarea specială a plantelor (în colaborare), București, Editura Ceres, 1972; *Cultura porumbului* (în colaborare), București, Editura Ceres, 1973 etc.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Budești, jud. Ilfov (1980–1985) și nr. 3 Țăndărei, jud. Ialomița (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1958, 1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a III-a (1974); Ordinul „Meritul Științific“ clasa a II-a (1966); Premiul de Stat al R.P.R. (1964); Premiul „Ion Ionescu de la Brad“ al Academiei R.S.R. (1974).

MURGULESCU ILIE

(n. 27 ian. 1902, sat Cornu, com.Orodel, jud. Dolj; d. 28 oct. 1991, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Științe, Universitatea din Cluj (1922–1928); doctor în științe chimice (1930); bursier al statului român în Germania (1932–1933).

Profesia de bază: chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1944;** profesor la Școala Politehnică din Timișoara

(1945–1949) şi la Universitatea din Bucureşti (1949–1972); profesor consultant (din 1972) la Institutul Politehnic din Bucureşti; rector al Institutului Politehnic din Timişoara (1947–1949) şi al Universității din Bucureşti (1949–1950); ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public (de la 6 sept. 1950); preşedinte al Comitetului pentru Învățământ Superior de pe lângă Consiliul de Miniştri (de la 30 oct. 1951); ministrul Învățământului Superior (24 ian.–28 oct. 1953); ministrul Învățământului (28 oct. 1953–24 nov. 1956 şi 9 iun. 1962–16 apr. 1963); ministrul Învățământului și Culturii (16 ian. 1960–9 iun. 1962); vicepreşedinte al Consiliului de Stat (1965–1967).

Membru corespondent (2 nov. 1948), membru titular (2 mart. 1952), vicepreşedinte (23 dec. 1959–21 mart. 1963) şi preşedinte (21 mart. 1963–8 apr. 1966) al Academiei R.P.R./R.S.R..

Membru al Academiilor de Ştiințe din Budapesta, Moscova, New York, Praga, Sofia, al Societății Franceze de Chimie şi al Societății Internaționale de Electrochimie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Timiş-Torontal (1948–1952); Dorobanți, oraşul Bucureşti (1952–1957); Tg. Cărbuneşti, reg. Craiova (1957–1961); nr. 12 Caracal (1961–1965) şi nr. 9 Galicea Mare (1965–1969), reg. Oltenia; nr. 15 Sălcuța, jud. Dolj (1969–1975); vicepreşedinte al Biroului Marii Adunări Naționale (13 mart. 1969 –mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1962); Ordinul „23 August“ clasa I (1964); Titlul „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“(1962); Premiul de Stat al Republicii Populare Române (1962).

MUȘAT IOAN

(n. 6 sept. 1928, Râmnicu-Sărat, jud. Buzău; d. 2002, Constanța)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala Militară de Ofițeri de Marină (1950–1952); Academia Militară, Secția Marină (dec. 1963–aug. 1966); curs postuniversitar (1976); Universitatea Politică şi de Conducere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** comandantul Divizionului 133 Vedete (aug. 1966–1973); comandantul Centrului de Instrucție al Marinei Militare (1973–21 mart. 1979); contraamiral (21 aug. 1979); viceamiral (23 aug. 1984); comandantul Marinei Militare (21 mart. 1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Lieşti, jud. Galați (1980–1985) şi nr. 7 Mangalia, jud. Constanța (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a; Ordinul „Meritul Militar“ clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I.

MUȘAT VASILE

(n. 15 mart. 1926, com. Călineşti, jud. Argeş; d. 1999, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); secretar al C.C. al P.C.R. (23 mart. 1978–27 ian. 1979).

Studii: Facultatea de Ştiințe Politico-Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din iun. 1945;** membru (21 mart. 1949–30 iun. 1956), secretar (10 iun.–22 aug. 1952) şi prim-secretar (22 aug. 1952–1 aug. 1954) al C.C. al U.T.M.; vicepreşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor (1961–30 iun. 1964); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Republica Cuba (20 mart. 1965–18 mai 1971);

secretar al Comitetului județean de partid Argeș (18 oct. 1971–15 oct. 1974); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (15 oct. 1974–4 febr. 1977), Ilfov (de la 27 ian. 1979) și Giurgiu (1982–18 aug. 1983); director general al Radioteleviziunii Române (8 febr. 1977–28 mart. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Mozambic (18 aug. 1983–6 mart. 1990) și Regatul Lesotho (28 iun. 1984–6 mart. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Rahova, orașul București (1952–1957); Borșa, reg. Maramureș (1961–1965); nr. 4 Bălcești, jud. Vâlcea (1975–1980) și nr. 4 Buftea, jud. Ilfov (1980–1985); secretar al M.A.N. (17 mart. 1975–29 mart. 1980).

MUTU VASILE

(n. 28 iun. 1940, com. Vinderei, jud. Vaslui)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnica Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic Iași (1961–1966); Institutul „B“ (Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat), Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** inginer, șef de atelier (1967), șef secție (1972) și director tehnic (1981) al Întreprinderii „Progresul“ Brăila; director general al Centralei Industriale de Utilaj Metalurgic și Prese Iași (aug. 1985–3 febr. 1989); inginer proiectant I la Centrul de Cercetări Științifice și Inginerie Tehnologică pentru Utilaj Metalurgic și Prese Iași (de la 3 febr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Iași-Vest, jud. Iași (1985–22 dec. 1989).

N

NACU MARIA

(n. 25 oct. 1941, com. Ţibucani, jud. Neamţ)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala tehnică de maiştri; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: maistru textilist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1963;** maistru la Combinatul de fibre sintetice Săvineşti şi vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (iul. 1974–dec. 1989).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1981).

NAE ELENA (n. CRISTEA)

(n. 12 oct. 1930, com. Ohaba, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–16 dec. 1987).

Studii: Şcoala de partid de un an (1962); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1978).

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960;** croitoreasă în Bucureşti (1944–1949); ajutor de maistru şi adjunct al şefului secţiei tricotaje la Fabrica de confecţii şi tricotaje Bucureşti (1949–1960); vicepreşedinte (din 1960), preşedinte al Comitetului sindicatului pe fabrică şi membru al Comitetului executiv al Consiliului Central al Sindicatelor (din 1964); preşedinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din întreprinderile de industrie uşoară (mart. 1976–aug. 1979); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 6 Bucureşti (aug. 1979–24 sept1984); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Sibiu (29 sept. 1984–3 oct. 1987); adjunct al şefului Secţiei organizatorice a C.C. al P.C.R. (nov. 1987–aug. 1989); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Botoşani (22 aug.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Giurgiu, jud. Ilfov (6 febr. 1977–1980), Drumul Taberei, mun. Bucureşti (1980–1985) şi Avrig, jud Sibiu (1985–22 dec. 1989); preşedinte al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări

sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (1980–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Grupului parlamentar român pentru securitate şi cooperare în Europa (1980–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Medalia „A 40–a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“ (1984).

NAGÂȚ DUMITRU

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate şi funcţii: prim-secretar al Comitetului de partid şi primar al municipiului Iaşi (în 1989).

NAGHI VICTOR

(n. 27 mart. 1920, Bucureşti; d. 2000, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1984).

Studii: liceul (1964); Universitatea Politică şi de Conducere (1978).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din dec. 1946;** ucenic la Fabrica „Dumitru Voina“ din Bucureşti (1934–mai 1942); stagiul militar la Regimentul 35 artilerie Sibiu, cu care a participat pe ambele fronturi (mai 1942–mai 1945); strungar, şef de secţie şi director al Uzinei de pompe Bucureşti (iun. 1945–1949); directorul Uzinei Vulcan din Bucureşti (1949–1953); director adjunct la Secţia comercială a Sfatului popular al Capitalei (1954–1955); director al Întreprinderii de construcţii speciale şi montaj Călan (1955–1956); director al Uzinelor Mecanice Câmpulung-Muscel (din ian. 1957); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Argeş, al Comitetului orăşenesc de partid Câmpulung şi deputat în Consiliul popular al judeţului Argeş.

Distincţii: Medalia sovietică „Victoria“ (1945); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi ciocanul“ (1971); Ordinul „23 August“ clasa I (1981).

NAGY FERDINAND

(n. 2 nov. 1930, com. Breţcu, jud. Covasna)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1955); curs postuniversitar de doi ani la Institutul Politehnic Bucureşti; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer economist.

Naţionalitate: maghiară.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956;** în facultate a fost membru al Comitetului U.T.M. pe Institutul Politehnic (1950–1955); inginer stagiar, maistru, maistru principal, şef al sectorului mecanic şi şef al serviciului producţie la Atelierele centrale ale Combinatului minier Baia Mare (1955–1961); deputat, membru al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Maramureş şi şef al Secţiunii industrie locală (1961–1968); secretar cu probleme economice la Comitetul judeţean de partid Satu Mare (1968–18 apr. 1972); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973); vicepreşedinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); prim-

secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna (1972–1 nov. 1982); membru al Consiliului de Stat (11 nov. 1978–13 nov. 1982); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (1 nov. 1982–28 mart. 1985 și 21 dec. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Sfântu Gheorghe, jud. Covasna (1975–1985) și Călugăreni, jud. Giurgiu (1985–22 dec. 1989); secretar al M.A.N. (22 mart. 1975–11 nov. 1978).

NAGY PAUL

(n. 11 mai 1928, com. Craidorolț, jud. Satu Mare; d. 2002, Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitate: maghiară.

Studii: Școala de partid de un an de la Oradea (1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (1959–1962); Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: fierar.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1954;** ucenic la un atelier particular din Satu Mare (1941–1944); a lucrat 6 luni la construirea unui pod peste Someș (1944); muncitor la Fabrica „Unio" din Satu Mare (1944–oct. 1949); a urmat un curs de șase luni pe linie profesională și a fost numit controlor tehnic de calitate, apoi șef al Secției forje la Fabrica „Unio" din Satu Mare (1950–1953); membru în biroul organizației U.T.M. pe secție (1952–mai 1954); secretar al organizației de bază de partid pe secție (mai 1954–1955); secretar al Comitetului de partid din Fabrica „Unio" (1955–sept. 1956); instructor, apoi adjunct al Secției economice a Comitetului regional de partid Maramureș (1957–iul. 1959); instructor în comisia economică a Comitetului regional de partid Maramureș (iul.–oct. 1962); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Satu Mare (nov. 1962–1965); membru al biroului Comitetului regional de partid Maramureș (1965–mai 1966); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (mai 1966–23 sept. 1969); adjunct al șefului Secției organizatorice a C.C. al P.C.R. (23 sept. 1969–1971); secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (1971–10 oct. 1979); membru al Curții Superioare de Control Financiar (din 27 mai 1971) și membru al Consiliului de conducere al acestui organism (din 22 mai 1973); membru în Consiliul Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 2 mart. 1974); vicepreședinte onorific al Comisiei Naționale de Demografie (din 27 mai 1974); vicepreședinte al UCECOM (10 dec. 1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Turda, jud. Cluj (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei de sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1975–1980).

NĂDEJDE COSTIN (TEODOR)

(n. 31 oct. 1909, București; d. 1999, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Școala Politehnică.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** a activat în Uniunea Patrioților; practicant la C.F.R. București (1937–1938); inginer constructor la Administrația comercială a porturilor și comunicațiilor pe apă (P.C.A.) (1938–1941 și 1944–1947); inginer concentrat la lucrări de cazemate în jud. Iași (1941–1944); director adjunct la Direcția aviației civile (1947–1950); vicepreședinte al Comitetului

pentru Învățământul Superior de pe lângă Consiliul de Miniștri (din 30 oct. 1951); locțiitor (din 30 oct. 1953) și adjunct (din 29 iun. 1962) al ministrului Învățământului; membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 29 iun. 1962).

NĂFORNIȚĂ FLORICA (n. CAZACU)

(n. 1 sept. 1953, com. Tătărani, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de maiștri; liceul industrial; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru țesător.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970;** maistru și secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea textilă Vaslui (sept. 1984–22 dec. 1989).

NĂSTASE DIOMID

(n. 27 apr. 1930, com. Sărățeni, Rep. Moldova)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Iași (1954); doctorat; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** dispecer la secția sculărie, șef serviciu tehnic de calitate și inginer-șef la Întreprinderea de rulmenți Bârlad (1959–1973); director tehnic de producție (1973–1979) și director (1979–22 dec. 1989) al Întreprinderii de rulmenți Bârlad; membru în Consiliul Superior al Educației și Învățământului (din mai 1980); membru al biroului Comitetului județean de partid Vaslui (1984–22 dec. 1989); membru al Comitetului municipal de partid Vaslui.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Bârlad, jud. Vaslui (1985–22 dec. 1989); membru în Comisia pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

NĂSTASE GHEORGHE

(n. 13 mart. 1927, com. Petrești, jud. Dâmbovița; d. 2001, Pitești)
Membru al CC al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala de elevi meseriași de pe lângă Atelierele C.F.R. Turnu Severin (1946); Școala de partid de șase luni din Brașov (1950); Facultatea de Economie Generală, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: lăcătuș-ajustor.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1945;** ucenic și lăcătuș ajustor la Atelierele C.F.R. Turnu Severin (1942–1946); delegat la Conferința tineretului din Valea Timocului, Iugoslavia (1945); responsabil cu munca de tineret în Comitetul de partid al Sectorului C.F.R. Turnu Severin (dec. 1945–1947); pedagog la Școala de elevi meseriași C.F.R. Turnu Severin și la Școala de elevi meseriași C.F.R. Păltiniș, jud. Ciuc (1947–1948); membru în Comitetul județean U.T.M. Mehedinți (1947–1949); asistent la Școala de partid de șase luni din Brașov (1950–1952); instructor al Comitetului județean U.T.M. Ciuc (1949–mart. 1950); redactor-șef adjunct (1952–1965) și redactor-șef (din 1965) al ziarului „Drum Nou" din Brașov; șef Secție propagandă a Comitetului regional de partid

Braşov (1952–1961); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Argeş (11 apr. 1961–22 ian. 1968); adjunct al şefului Secţiei propagandă a C.C. al P.C.R. (22 ian.–19 nov. 1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Argeş (19 nov. 1968–19 apr. 1973); membru al Consiliului Economic al R.S.R. (din 22 mart. 1969); preşedinte al Comitetului de Stat şi director general al Radiodifuziunii Române (27 apr. 1973–18 nov. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Valea Mare-Pravăţ, jud. Argeş (1969–1975); secretar al M.A.N. (13 mart. 1969–1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“clasa a V-a (1959) şi clasa a IV-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1969).

NEACŞU ION

(n. 1935, com. Răcari, jud. Dâmboviţa)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: şcoala de maiştri; curs de partid de trei luni.

Profesia de bază: mecanic locomotivă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960;** maistru instructor şi secretar al biroului organizaţiei de bază la Depoul C.F.R. Bucureşti-Călăraşi (în nov. 1989).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“.

NEAG VICTOR

(n. 16 iul. 1941, com. Chiheru de Jos, jud. Mureş).
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1972); curs postuniversitar de sociologie (1980).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1965;** lăcătuş mecanic şi secretar al organizaţiei U.T.M. pe secţie la Întreprinderea „Independenţa“ din Sibiu; membru al Comitetului orăşenesc U.T.M. Sibiu (1958–1961); încorporat pentru stagiul militar în Şimleul Silvaniei; după instrucţie mutat maistru instructor la Şcoala de ofiţeri tancuri şi auto Piteşti (1961–1963); lăcătuş la Întreprinderea minieră Bălan, jud. Harghita, şi secretar al organizaţiei U.T.M. pe secţie (1963–1966); preşedinte retribuit al Comitetului sindical din Întreprinderea minieră Bălan (1966–1968); secretar al Comitetului de partid din Combinatul minier Bălan, membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Bălan şi membru al Comitetului judeţean de partid Harghita (din 1968); instructor cu probleme de informare la Comitetul judeţean de partid Harghita (1972–febr. 1977); redactor-şef adjunct la ziarul „Informaţia Harghitei“ (febr. 1977–1978); şef secţie propagandă (1978–19 sept. 1981) şi secretar cu probleme organizatorice (din 19 sept. 1981) al Comitetului judeţean de partid Harghita.

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

NEAGU ANDREI

(n. 2 ian. 1910, com. Alexeni, jud. Ilfov)
Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: şcoala generală.

Profesia de bază: ofiţer provenit din tâmplar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1936;** a îndeplinit diferite funcţii în cadrul

Comitetului P.C.dR. București (1937–1940); arestat și internat ca deținut politic în lagărul de la Tg. Jiu (1941–1944), deoarece figura în registrele de suspecți ale Serviciului Special de Informații, iar în cazierele Serviciului Poliției de Siguranță era cunoscut ca făcând parte din organizația comunistă descoperită în 1939; secretar la Sectoarele 2 și 3 și membru în Comitetul P.C.dR. București, secretar al Confederației Generale a Muncii (23 aug. 1944–1948); locțiitor al șefului Direcției organizare din Direcția Superioară Politică a Armatei, locțiitor politic al comandantului Artileriei Forțelor Armate, vicepreședinte al Comitetului organizatoric central al A.V.S.A.P. (1948–25 oct. 1960); general-maior în rezervă (31 oct. 1960); vicepreședinte al Consiliului Național al F.D.U.S. (în 1987); președintele Comitetului Foștilor Luptători Antifașciști (în 1988).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Suceava (1948–1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1974), clasa I (1979 și 1980); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1971).

NEAMU ION

(n. 15 aug. 1935, com. Ungheni, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; curs de calificare de opt luni pentru mecanizatori agricoli; cursuri de calificare de contabilitate; Universitatea Politică și de Conducere (1983).

Profesia de bază: mecanizator agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** mecanizator agricol (1954–1959) și contabil (1959–febr. 1966) la C.A.P. Ungheni; vicepreședinte al Casei de pensii (febr.–nov. 1966) și șef secție finanțare și credite a Uniunii raionale a C.A.P. Costești (nov. 1966–1968); instructor al Uniunii județene a C.A.P. Argeș (1968–1971); economist (1969–iun. 1971) și director (iun. 1971–1979) al Stațiunii pentru mecanizarea agriculturii Miroși, jud. Argeș; membru al biroului Comitetului comunal de partid Miroși, (iun. 1971–1979); prim-vicepreședinte al C.U.A.S.C. Miroși (din 1979).

Distincții: Medalia „În cinstea încheierii cooperativizării agriculturii“ (1962); Ordinul „Meritul agricol“, clasa a III-a (1974), clasa I (1981); Medalia „A 25–a Aniversare a Republicii“ (1972); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1978).

NECHIFOR MORARU EUGEN

(n. 23 dec. 1929, Pașcani, jud. Iași; d. 2003, Iași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de elevi meseriași C.F.R. din Pașcani (1947); Școala de ofițeri naviganți aviație din Focșani (1953); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1971).

Profesia de bază: tinichigiu.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1947; **membru de partid din 1953;** tinichigiu la

Atelierele de reparații material rulant Pașcani (1947–1950); secretar al Comitetului de plasă U.T.M. Fălticeni, jud. Suceava (1949); instructor al Comitetului raional U.T.M. Pașcani (1950); stagiul militar la o unitate de aviație din Focșani (1950–1951); ofițer pilot la unitatea militară de aviație din Craiova, trimis la specializare în U.R.S.S. (1954–1955); co-pilot la o unitate de reactoare din București (1955–1960); trecut în rezervă cu gradul de căpitan; maistru la Atelierele de reparat material rulant Pașcani (1960–1961); secretar al Consiliului local al sindicatelor Pașcani, apoi președinte al Consiliului local al sindicatelor Hârlău (1962–1964); secretar al Comitetului raional de partid Hârlău (1964–1967); instructor al Comitetului județean de partid Iași (1971–febr. 1972); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și primar al orașului Pașcani, membru al biroului Comitetului județean de partid Iași, deputat în Consiliul popular județean (febr. 1972–oct. 1979); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Iași și membru al biroului Comitetului județean de partid (din oct. 1979); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și primar al orașului Pașcani, membru al biroului Comitetului județean de partid Iași (apr. 1988–22 dec. 1989).

NECȘOIU DUMITRU

(n. 19 oct. 1927, com. Asău, jud. Bacău)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică a Institutului Politehnic București (1955); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1968, curs fără frecvență).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** a lucrat la o întreprindere forestieră și minieră de cărbuni din Asău (1941–1942); ucenic și strungar în fier la un atelier de construcții metalice din București (1942–1947); secretar al Comitetului U.T.M. pe facultate (1954–1955); inginer-șef (1957–1960) și director (1960–1963) la Întreprinderea 139 produse industriale; instructor al C.C. al U.T.M. (1955); activist la Comitetul municipal U.T.M. București (1955–1959); membru în biroul Comitetului de partid (1959–1961) și secretar cu probleme economice (1961–nov. 1963) la Sectorul 7 București; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 3 (nov. 1963–1967); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (1967–1972); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Consiliului popular al Sectorului 7 (1972–21 iul. 1976); șef al sectorului ministere la Secția organizatorică a C.C. al P.C.R. (21 iul.–1 sept. 1976); prim-secretar al Comitetului de partid al Centrului universitar și membru al biroului Comitetului municipal de partid București (sept. 1976–1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid, vicepreședinte (1979–22 mart. 1984) și prim-vicepreședinte (din 22 mart. 1984) al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal București; membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Mihai Bravu (1965–1969) și Brănești (1985–22 dec. 1989) mun. București; secretar al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

NECULA ALEXANDRU

(n. 15 apr. 1935, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic București (1957); curs postuniversitar; Universitatea Politică și de Conducere (1981).

Profesia de bază: inginer electrotehnic, economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** inginer stagiar, inginer principal și șef serviciu la Întreprinderea „Acumulatorul" București (1957–1961); inginer principal la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (1961–1963); șef serviciu (1963–1966) și director adjunct (1966–1969) la Direcția generală de mașini electrice și echipament electronic; director general al Centralei industriale de mașini electrotehnice (1969–1976); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 28 mai 1974); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (30 aug. 1975–7 sept. 1981); secretar al Comitetului de partid din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din 1977); membru al Comitetului municipal de partid și al Sectorului 1 București, adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte și Electrotehnice (10 apr. 1975–7 sept. 1981); șef al Departamentului Industriei Electronice și Electrotehnice (din 8 ian. 1979); ministrul Industriei de Mașini-Unelte și Electrotehnice (21 mai 1982–15 febr. 1985); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (15 febr.–28 iul. 1985); ministrul Industriei Electrotehnice (29 iul. 1985–5 oct. 1987); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii și al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; vicepreședinte al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie (18 dec. 1987–25 iun. 1988); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (25 iun. 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Iași Sud-Est, jud. Iași (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Muncii" clasa a III-a.

NECULA (NICULA) GHEORGHE

(n. 23 aug. 1913/24 sept. 1914, com. Bordușani, jud. Ialomița; d. 1995, Bordușani)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960); membru al CC al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1958); Facultatea de Economie Agrară, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: tipograf zețar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1940;** ucenic și zețar la Tipografia „Cartea Românească" din București (1927–1936); stagiul militar (1936–1937); zețar la tipografia ziarului „Adevărul" (1937–1938) și la atelierele tipografice ale Monitorului Oficial (1938–1942); a cotizat pentru ajutorarea deținuților antifasciști (în 1940); închis în penitenciarele Jilava și Văcărești (1942–1944); după 23 aug. 1944 a fost încadrat în formațiunile de luptă patriotică; trimis de P.C.R. să organizeze sindicatul la Tipografia „Imprimeria Centrală" din București, a fost secretarul celulei de partid pe întreprindere (1944–1945); responsabil organizatoric al Comitetului de partid al Sectorului IV Roșu (ian. 1945–febr. 1946); secretar al Comitetului de partid al Sectorului III Albastru (mai 1946–febr. 1948); secretar al Comitetului județean de partid Dolj (febr.–sept. 1948) și Timiș (sept. 1948–apr. 1950); instructor al Secției organizatorice de partid, sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (apr. 1950–aug. 1951); prim-secretar al Comitetului regional de partid Craiova (aug. 1951–1953) și al Comitetului orășenesc de partid București (1953–oct. 1954); organizator al C.C. al P.M.R. pentru studenții români din U.R.S.S. (în 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid București (1958–1968); vicepreședinte al

Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); şef al Secţiei scrisori şi audienţe a C.C. al P.C.R. (1974–7 mart. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Craiova-Vest, reg. Craiova (1952–1957), Alexandria, reg. Bucureşti (17 mai 1959–1969) şi Urziceni, jud. Ilfov (1969–1975); vicepreşedinte (19 mart. 1965–1969) şi secretar (1969–1975) al M.A.N.

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1949), clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); „Ordinul Muncii“ clasa I (1961); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1971).

NECULA ION

(n. 1935, com. Gruiu, jud. Ilfov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Mecanizarea Agriculturii; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic-agricol.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961;** director al Trustului S.M.A. Giurgiu (în 1984).

NECULAU VIORICA (n. IONCICĂ)

(n. 9 oct. 1933, Craiova)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Finanţe-Credit, Academia de Studii Economice (1955); doctorat în ştiinţe economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961;** asistent la Catedra de economie politică la Institutul „Maxim Gorki“, Bucureşti (1956–1959); asistent, lector la Catedra de economie politică a Universităţii Bucureşti şi locţiitor al secretarului U.T.M. pe universitate (1959–1969); lector (din 1969) şi prorector (din 1976) la Academia de Studii Economice; secretar de partid al biroului organizaţiei de bază pe facultate (1974); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar Bucureşti şi al Comitetului de partid de la Academia de Studii Economice (1983–1985); adjunct al ministrului Educaţiei şi Învăţământului (din 21 sept. 1985); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); vicepreşedinte al Biroului Executiv al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 30 oct. 1987); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Femeilor din R.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Iancului, Bucureşti (1985–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. şi membru al Grupului român din Uniunea Interparlamentară (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a V-a.

NEDEA MARIN

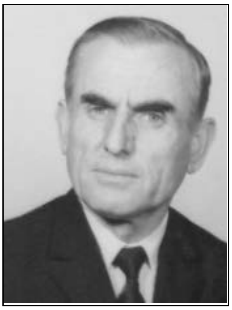
(n. 5 mai 1923, sat Schela, com. Trivalea-Moşteni, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: liceul, cursul de partid de şase luni.

Profesia de bază: croitor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1946;** croitor (1943–1946) la Atelierul de confecţii al armatei din Bucureşti, la Baza a VII-a aeriană Bucureşti şi la un atelier particular

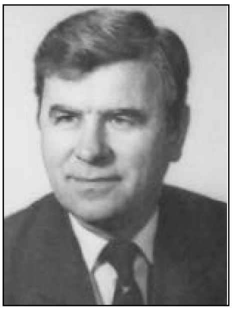
din comuna natală (1946–1949); director al S.M.T. Nanov (1950–1955) şi S.M.T. Brânceni (1955–1966) din judeţul Teleorman; membru al Comitetului judeţean de partid Teleorman; preşedinte al Uniunii raionale a C.A.P. Alexandria (1966–1968); preşedinte (1968–1970) şi vicepreşedinte (1970–1971) al Uniunii judeţene a C.A.P. Teleorman; director al S.M.A. şi preşedinte al C.A.P. Purani, jud. Teleorman (din 1971); membru al Comisiei Centrale de partid şi de stat pentru sistematizarea teritoriului şi localităţilor urbane şi rurale (din 2 mart. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Drăgăneşti-Vlaşca, jud. Teleorman (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (1975–1980).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1974).

NEDELCU MARIN

(n. 22 aug. 1932, Bolintin Vale, jud Giurgiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic din Timişoara (1960); curs postuniversitar la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960;** tehnician constructor, referent tehnic şi tehnician principal la secţia L.C.1 (1952–1960), inginer stagiar la Serviciul tracţiune (1960–nov. 1961) din cadrul Regionalei C.F.R. Timişoara; inginer cu recepţionarea locomotivelor Diesel electrice, secretar al organizaţiei U.T.M. şi membru în Comitetul sindical pe Complexul C.F.R. Reşiţa (nov. 1961–aug. 1962); transferat la Institutul de studii şi proiectări forestiere din Bucureşti, sectorul instalaţii şi automatizări (aug.–nov. 1962); instructor cu probleme economice la Comitetul raional de partid „1 Mai“ Bucureşti (nov. 1962–1966); instructor de specialitate la Comisia economică a Comitetului municipal de partid Bucureşti (1966–febr. 1968); secretar cu probleme economice la Comitetul de partid al Sectorului 6 Bucureşti (febr. 1968–1976); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 6 Bucureşti (1976–1982); director general (febr. 1978–14 iun. 1982) la Centrala Industrială de Utilaj Tehnologic şi Material Rulant Bucureşti; consilier al secretarului general al P.C.R. (iun. 1982–10 nov. 1983); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (10 nov. 1983–28 iul. 1985); ministrul Industriei Construcţiilor de Maşini (29 iul. 1985–8 mai 1987); inspector general la Consiliul de Miniştri (din mai 1987); preşedinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Transporturi şi Telecomunicaţii (din oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Energeticienilor, mun. Bucureşti (1980–1985) şi Făgăraş, jud. Braşov (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1985–13 dec. 1986).

NEGREA ION

(n. 30 mai 1932, Tg. Jiu, jud. Gorj)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională de pe lângă Uzina „Sadu“ din Tg. Jiu (1951); Şcoala de partid de un an (1959); Facultatea de Organizare

şi Conducere a Economiei, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1968).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1948; **membru de partid din 1954;** voluntar pe şantierul tineretului Bumbeşti-Livezeni (1948); strungar (1951–1954), tehnician dispecer în sectorul producţie şi dispecer planificator (1954–1958) la Uzina „Sadu“ din Tg. Jiu; responsabil cu propaganda în Comitetul U.T.M., propagandist la învăţământul politic, preşedinte al clubului sportiv pe uzină (1951–1958); instructor (1958–1960) şi membru al biroului (1959–1960) Comitetului orăşenesc de partid Tg. Jiu; instructor la Sectorul carnete de partid şi probleme statutare al Comitetului raional de partid Tg. Jiu (1960–1961); secretar cu probleme de propagandă şi economice al Comitetului orăşenesc de partid Tg. Jiu (1961–1965); instructor al Comitetului judeţean de partid Gorj (din 1968); şef al secţiei organizatorice şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Gorj (dec. 1968–1972); prim–secretar al Comitetului municipal de partid Tg. Jiu (1972–10 iul. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (din 19 mart. 1974); preşedinte cu delegaţie al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Gorj (din 27 ian. 1977); secretar al Comitetului judeţean de partid Gorj (10 iul. 1978–10 oct. 1979); şef al Secţiei organizatorice a C.C. al P.C.R. (10 oct. 1979–22 dec. 1989).

NEGREA NICOLAE

(n. 13 oct. 1940, com. Măguri Răcătău, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de un an din Cluj, secţia U.T.M. (1963); Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1973).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate și funcții: membru U.T.M. din 1955; **membru de partid din 1958;** lăcătuş la fabrica de cherestea din comuna natală (1955–1959); secretar al organizaţiei U.T.M. pe fabrică şi membru al Comitetului raional U.T.M. Cluj (1955–1959); instructor la Comitetul raional U.T.M. Cluj (1959–1961) şi Huedin (1961–1962); secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Huedin (1963–1964 şi 1968–1969); secretar (1964–1966) şi prim-secretar (1966–1968) al Comitetului raional U.T.C Huedin; şef secţie economică (1969–1970) şi prim-secretar (din 1970) al Comitetului judeţean U.T.C. Sălaj; membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Sălaj (din 18 oct. 1971); prim-secretar al Comitetului de partid şi primar al municipiului Zalău (în 1989).

NEGREȚ ȘTEFAN

(n. 17 apr. 1937, com. Goicea, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala medie electrotehnică; Facultatea de Filozofie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** electrician la Întreprinderea de mecanizare a agriculturii din Craiova (1955–1959); instructor teritorial la Comitetul raional U.T.M. Segarcea (1959–1961); instructor al Comitetului regional U.T.M. Oltenia (1961); prim-secretar al Comitetului

raional U.T.M. Corabia (1961–1964); secretar cu probleme de propagandă (1964–1966) şi prim-secretar (1966–1968) al Comitetului regional UTM Oltenia; secretar cu probleme organizatorice (1968–1977) şi prim-secretar (1977–oct. 1979) al Comitetului municipal de partid Craiova; prim-secretar al Comitetului municipal de partid Târgu Jiu (oct. 1979–9 apr. 1982); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Gorj (9 apr. 1982–20 ian. 1983); instructor al C.C. al PCR (20 ian. 1983–nov. 1984); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Cluj (din 6 nov. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

NEGRILĂ MIRON (MIRCEA)

(n. 19 dec. 1929, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul Politehnic; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1947;** director general la Întreprinderea „Independenţa“, Sibiu (în mart. 1969 şi în mart. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ocna Sibiului (1969–1975) şi Sibiu-Sud (1980–1985), jud. Sibiu; membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1980–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1981).

NEGRUŢ CLEMENT

(n. 26 ian. 1926, com. Ciugud, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1966); Facultatea de Economia Industriei Socialiste, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** secretar al Comitetului orăşenesc de partid Petroşani (la 28 iul. 1966); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Petroşani şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Hunedoara (la 27 aug. 1976).

NEGRUŢIU FILOFTEIA (n. MORĂRESCU)

(n. 14 mai 1932, Silistra, Bulgaria)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Silvicultură, Universitatea din Braşov (1956); doctorat.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1966;** asistent (din 1956), şef de catedră, conferenţiar (din 1972), prorector (din 1976) şi rector (nov. 1984–22 dec. 1989) al Universităţii din Braşov; membru în biroul organizaţiei de bază pe facultate (din 1967); membru al biroului Comitetului de partid pe universitate şi membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid (din 1974); preşedintele Comitetului sindicatului pe universitate (din 1976); membru al Comitetului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 22 apr. 1980); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); membru al Consiliului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor (din 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Braşov-Bartolomeu, jud. Braşov (1980–22 dec. 1989); membru al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. şi al Grupului parlamentar român pentru securitate şi cooperare în Europa (1980–22 dec. 1989).

Distincţii: Ordinul „Meritul ştiinţific" clasa a III-a.

NEGUCIOIU AUREL

(n. 13 mai 1930, com. Novaci, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Finanţe şi Credit; Şcoala de lectori de partid de un an; doctorat la Universitatea Lomonosov din Moscova.

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** asistent la Catedra de economie politică a Institutului de Căi Ferate din Bucureşti (1953–1958); cercetător principal la Institutul de Cercetări Economice al Academiei R.S.R. din Bucureşti şi conferenţiar la Catedra de economie politică al Universităţii „Babeş-Bolyai", Cluj (1958– 1962); şef al Catedrei de economie politică (din 1962) şi decan al Facultăţii de Ştiinţe Economice (1962–1968); secretar al Comitetului de partid pe centrul universitar şi membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Cluj (1964–1968); prorector (din 1968), profesor, şef al catedrei de economie politică din Cluj-Napoca (1981–1983) şi rector (din nov. 1984) al Universităţii „Babeş-Bolyai"; secretar (1973–1977) şi secretar cu probleme de propagandă (1977–iun. 1981) la Comitetul judeţean de partid Cluj; membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 25 aug. 1978); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 9 mai 1980); deputat al Consiliului judeţean popular Cluj (din 1985); membru în Comitetul de conducere al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); trimis în R.S. Cehoslovacă, R.D.G., R.P. Bulgară ca lector pe tema „Dezvoltarea economică a României"; distins cu premiul Academiei R.S.R. „P.S. Aurelian".

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Cluj-Napoca Universitate, jud. Cluj (1985–22 dec. 1989); secretar al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (mart. 1985–22 dec. 1989).

NICOARĂ IOAN-CORNEL

(n. 8 mart. 1937, com. Câmpeni, jud. Alba)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Institutul de mine; Institutul „B", Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1967;** directorul Combinatului minier al cuprului Roşia-Poeni, jud. Alba (în 1989).

NICOLA ION

(n. 1933, sat Logreşti-Moşteni, com. Logreşti, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Merceologie; doctorat; Institutul „B", Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955;**

director general adjunct al Direcţiei Centrale de Statistică (din 15 oct. 1979).

NICOLA TIBERIU

(n. 3 febr. 1931, com. Gostavăţu, jud. Olt)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic din Craiova (1953); aspirantura la Institutul de Ştiinţe Sociale de pe lângă C.C. al P.C.R. (1955–1958); doctorat în filozofie (1972).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** în facultate a lucrat pe linia organizaţiei de tineret (1949–1953); asistent la catedra de ştiinţe sociale şi membru al Comitetului U.T.M. al Institutului de maşini şi agregate electrice din Craiova (1953–1955); instructor la Secţia propagandă şi agitaţie a Comitetului regional de partid Oltenia (în 1958); vicepreşedinte al Consiliului regional Oltenia al Frontului Unităţii Socialiste (din 1964); prorector al Institutului agronomic (1962–1965); şef al Secţiei învăţământ, ştiinţă şi cultură a Comitetului regional de partid Oltenia (1965–1968); secretar cu problemele de propagandă al Comitetului judeţean de partid Dolj (până la 28 dec. 1968); şef al catedrei de ştiinţe sociale, prorector (1969–1974), rector şi profesor la catedra de filozofie şi socialism ştiinţific (din 1974) la Universitatea din Craiova; şef la catedra de ştiinţe sociale (nov. 1981–oct. 1984) a Universităţii din Craiova; membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Dolj (din 1984); membru în Comitetul de conducere al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); a publicat o sinteză a lucrării de doctorat „Experimentul social“ (1972), studii şi articole.

NICOLAE ANDREI

(n. 1939, com. Tătuleşti, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** adjunct al ministrului Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (din 30 iul. 1982); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Alba (dec. 1987–22 dec. 1989).

NICOLAE DUMITRU

(n. 17 mai 1946, com. Mihăileşti, jud. Giurgiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec 1989).

Studii: şcoala de maiştri şi liceul.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1965;** şef atelier mecanic la I.A.S. Mihăileşti, jud. Giurgiu (în 1989).

NICOLAE M. NICOLAE

(n. 3 nov. 1924, Silistra, Bulgaria)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala Politehnică din Bucureşti (1948); specializare la Leningrad (1950–1951).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din mart. 1945;** inginer la Societatea Tramvaie București (1948–1950); inginer la serviciul de proiectare al Uzinei „Electroputere“ din Craiova (1951–1952); inginer, referent tehnic, şef serviciu tehnic şi director general în cadrul Ministerului Energiei Electrotehnice (1952–1957); director al Uzinei „Electronica“ (1957–1959) și al Întreprinderii de comerț exterior „Tehnoimport“ (1959–1961) din București; director general la Întreprinderea de comerț exterior „Mașinimport“ (1961–1966); adjunct al ministrului Comerțului Exterior (12 ian. 1966–31 dec. 1970); prim-adjunct al ministrului Comerțului Exterior (31 dec. 1970–28 febr. 1972); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (28 febr. 1972–15 iun. 1976); reprezentantul României în Comisia de Comerț exterior din C.A.E.R. (1972–1976); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în S.U.A. (15 iun. 1976–25 sept. 1978); președinte al Comisiei pentru prognoză și planificare a dezvoltării științei și tehnologiei din aparatul Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (2 febr. 1979–1984); președinte al Consiliului de coordonare a dezvoltării bazei energetice și funcționării sistemului energetic național, cu rang de viceprim-ministru al Guvernului (din 13 ian. 1983).

NICOLCIOIU EMIL

(n. 16 apr. 1927, com. Peştişani, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Științe Juridice din București (1952).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din aug. 1958;** în facultate a activat în Uniunea națională a studenților români şi U.T.M. (1947–1952); director adjunct la şcoala profesională de metalurgie din comuna natală (1952–1954); judecător la Tribunalul popular raional Măcin (dec. 1954–dec. 1957); președinte la tribunalele raionale Bereşti, Bujoru, Focşani (dec. 1957–nov. 1961); consilier juridic principal la Direcția avocaturii și jurist-consulților (nov. 1961–mart. 1964); inspector general judecătoresc în corpul de control al ministrului Justiției (mart. 1964–1965); instructor (ian. 1966–24 mai 1968) și şef de cabinet (24 mai 1968–1970) la Secția pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R.; şef de cabinet la Ministerul Justiției (1968–1970); adjunct al Secției pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R. (1970–1975); prim-vicepreşedinte al Consiliului Legislativ (31 dec. 1971–19 mart. 1975); membru al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga (din 22 mai 1972); membru al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (din 22 mai 1973); ministrul Justiției (19 mart. 1975–27 ian. 1977); adjunct al Secției Cancelarie a C.C. al P.C.R. (ian. 1977–10 oct. 1979); judecător la Tribunalul Suprem al R.S.R. (din 15 nov. 1979); membru al Comitetului executiv al Asociației juriştilor și profesorilor din Facultatea de drept civil a Academiei „Ştefan Gheorghiu“; premiul „Simion Bărnuțiu“ acordat de Academia R.S.R. pentru lucrarea „Dreptul, instrument de formare și dezvoltare a personalității umane“; membru al Comitetului de partid al Aparatului C.C. al PCR.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Răducăneni, jud. Iaşi (1975–1980); membru al Comisiei Constituționale și Juridice a M.A.N. și al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (9 iul. 1977–1980); specialist al Comisiei Constituționale și Juridice a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Medalia Muncii“.

NICOLCIOIU VASILE

(n. 4 oct. 1937, com. Peştişani, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Juridice din Iaşi (1960); curs postuniversitar de relaţii internaţionale la M.A.E. (1965); doctorat; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961;** pedagog la şcoala profesională din comuna natală (1954–1955); planificator, normator, locţiitor şef serviciu muncă şi salarii la Întreprinderea industriei locale din Măcin-Tulcea (1955–oct. 1956); secretar al organizaţiei U.T.M. pe an, apoi pe facultate (1956–1959); locţiitor al secretarului U.T.M. din Universitatea Iaşi (1959–1960); şef de cabinet la Catedra de drept civil a Facultăţii de Drept din Iaşi (din sept. 1960); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului U.T.M. din Centrul universitar Iaşi şi membru al Comitetului orăşenesc U.T.M. Iaşi (1960–1965); secretar cu probleme internaţionale al C.C. al U.T.C. (din 1965); instructor al Secţiei Relaţii externe şi cooperare economică internaţională a C.C. al P.C.R. (1975–16 mai 1983); şef al Protocolului de Stat de pe lângă Consiliul de Stat al R.S.R. (din 16 mai 1983).

NICOLESCU IOAN

(n. 30 ian. 1928, Slatina, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

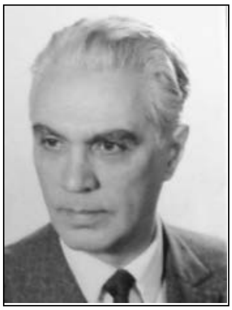
Studii: Liceul militar din Craiova (1948); Facultatea de Exploatări Feroviare, Institutul de Căi Ferate (1952); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer exploatări feroviare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** membru în biroul organizaţiei U.T.M. pe an de facultate (1948–1952); referent tehnic la Institutul de proiectări transporturi şi telecomunicaţii, apoi inginer la staţiile C.F.R. Brazi, Filaret şi la Regulatorul de circulaţie al Regionalei C.F.R. Bucureşti (1953–1954); inginer-şef, adjunct şef serviciu mişcare şi director adjunct la Direcţia regională C.F.R. Cluj (1954–1963); director (1963–1966) şi director general (1966–1967) al Direcţiei generale a mişcării din Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor; director al Direcţiei regionale căi ferate Iaşi (din 1967); membru al Comitetului judeţean de partid şi deputat în Consiliul popular al judeţului Iaşi (din 1967); adjunct (6 sept. 1971–12 apr. 1978) şi prim-adjunct al ministrului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor şi şef al Departamentului Căilor Ferate (12 apr. 1978–23 nov. 1984).

NICOLESCU MIRON

(n. 27 aug. 1903, Giurgiu; d. 30 iun. 1975, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–30 iun. 1975).

Studii: licenţă în matematică la Universitatea Bucureşti (1924); doctor în matematică la Universitatea din Sorbona (1928).

Profesia de bază: matematician.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1947;** conferenţiar (1928), profesor titular (1933) şi şef de catedră (1948) la Universitatea Bucureşti; profesor la Universitatea „C.I. Parhon“ Bucureşti (din 1944); ministru subsecretar de stat la Ministerul

Educației Naționale (mai 1947–1948); membru corespondent (din 24 nov. 1948) și membru titular (din 2 iul. 1955) al Academiei R.P.R.; președinte al Academiei R.S.R. (1966–30 iun. 1975); membru al Biroului executiv al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 1966); președintele Comitetului de conducere al Asociației de prietenie româno-franceză (1974–30 iun. 1975); membru al biroului Consiliului Național al F.U.S.; membru al Academiei de Științe din U.R.S.S., R.P. Polonă, R.D.G., R.P. Bulgară, al Academiei de științe și litere din Toulouse; vicepreședinte al Uniunii matematice internaționale.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Suceava (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Gorj (1948–1952), Tei (10 iul. 1966–1969), Victoriei (1969–1975) și Nicolae Bălcescu (22 mart.–30 iun. 1975) mun. București; membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (22 mart.–30 iun. 1975).

Distincții: Ordinul „Coroana României“ în gradul de „Mare Ofițer“ (1947); „Ordinul Muncii“ clasa I (1956); Titlul de „Om de știință emerit“ (1964); Ordinul „Meritul Științific“ clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste și „Medalia de Aur „Secera și ciocanul“ (1971); Ordinul „Victoria Socialismului“; laureat al Premiului de Stat.

NICOLESCU VALERIU

(n. 3 oct. 1933, com. Mihăești, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala de partid de un an din Pitești, Secția tineret (1960); Facultatea de Economia Industriei, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1964).

Profesia de bază: tehnician mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1958;** instructor al Comitetului regional U.T.M. Argeș (iun.–dec. 1960); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Curtea de Argeș (ian. 1961–1962); membru al biroului Comitetului regional U.T.M. Argeș (1962–oct. 1964); secretar (oct. 1964–26 sept. 1967) și prim-secretar (din 26 sept. 1967) al Comitetului raional de partid Drăgănești-Olt; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brăila (până la 1 nov. 1982); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt și membru al biroului Comitetului județean de partid (din 1 nov. 1982); director la Baza de aprovizionare pentru agricultură a jud. Mureș (în 1984).

NICULESCU CONSTANȚA

(n. 1 sept. 1948, com. Schitu, jud. Giurgiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică, Universitatea București; curs de trei luni U.T.C.; Academia de Studii Social-Politice de pe lângă C.C. al P.C.R..

Profesia de bază: profesor de matematică.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970;** profesor la Școala generală Preasna, jud. Ilfov; președinte al Consiliului comunal al organizației pionierilor, organizator de grupă sindicală, secretar adjunct al biroului U.T.C. cadre didactice și membru al Comitetului de partid al comunei Preasna (1970–1976); instructor cu probleme școlare al Comitetului U.T.C. Sector 1 București (1976–1978); instructor al Consiliului U.A.S.C.R. (din 1978); președinte al Comitetului municipal București al U.T.C. și președinte al Consiliului municipal al organizației pionierilor; membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din ian. 1980); vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației

Pionierilor (din 1980); a primit titlul de profesor evidențiat (1987).

NICULESCU (BALASCAN) MIHAIL

(n. 17 mart. 1933, Pitești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: inginer constructor.

Studii: Facultatea de Construcții, Institutul de Construcții București (1957); Universitatea politică și de conducere; Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955**; inginer constructor cu gradul de locotenent-major la Ministerul de Interne, UM 0706 București (1957); inginer proiectant, șef atelier (1960–1973), șef secție (1973–1977) și director (din 1977) la IPROMET București; membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, al Consiliului Național al Oamenilor Muncii și al Consiliului de conducere al Ministerului Industriei Metalurgice (în 1977); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 22 apr. 1980); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Hunedoara-Est, jud. Hunedoara (1980–1985) și Galați-Sud, jud Galați (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1980–22 dec. 1989).

NICULESCU MIHALACHE

(n. 7 mart. 1936, com. Râmnicelu, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: strungar.

Studii: Școala de maiștri; liceul.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea mașini-unelte și agregate București (din 7 mai 1981).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1981).

NICULESCU-MIZIL PAUL

(n. 10 dec. 1923, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–22 dec. 1989); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart. 1965–21 iul. 1972); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Academia Comercială și Industrială (1945); curs de partid de două săptămâni pe lângă Comitetul regional Ilfov (în 1946).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** secretar general al Asociației studenților din Academia Comercială și Industrială (în 1945); a lucrat la redacția ziarului „Tinerețea“ (în 1945); a făcut parte din colegiul de redacție al revistei „Lupta de clasă“ (din 1951); asistent, director de studii (1946–1950), rector adjunct și rector (1950–21 iun. 1954) la Universitatea de partid „Ștefan Gheorghiu“; director adjunct al Institutului de Istorie a P.M.R. (din 1955); adjunct, prim-adjunct (21 iun. 1954–25 ian. 1956) și șef al Secției de propagandă și agitație

a C.C. al P.M.R. (25 ian. 1956–1965); membru în Consiliul Apărării al R.S.R. (7 apr. 1964–29 apr. 1974); membru în comisiile de conducere ale A.R.L.U.S. şi Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii (1965–1969); secretar al C.C. al P.C.R. (1965–1972); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (24 apr. 1972–17 mart. 1975); ministrul Educaţiei şi Învăţământului (13 oct. 1972–19 iun. 1976); vicepreşedinte al Biroului Executiv al Consiliului de Miniştri (din 1 apr. 1974); viceprim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–30 mart. 1981); preşedintele Consiliului Sanitar Superior (din 28 oct. 1975); preşedintele Consiliului de coordonare a producţiei de bunuri de larg consum (16 iun. 1976–7 mart. 1978); ministrul Finanţelor (7 mart. 1978–30 mart. 1981); reprezentant permanent al R.S.R la C.A.E.R. (din 16 iun. 1979); preşedinte al CENTROCOOP (24 mart. 1981–22 dec. 1989); profesor universitar la catedra „Bazele marxism–leninismului“ a Universităţii „C.I. Parhon“ Bucureşti;

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. Iveşti (1957–1961), Lieşti (1961–1965) şi Tudor Vladimirescu (1965–1969) reg/jud. Galaţi; Timişoara Nord, jud Timiş (1969–1975), Arad–Est, jud Arad (1975–1980), Bacău-Sud, jud Bacău (1980–1985) şi Negreşti-Oaş, jud Satu-Mare (1985–22 dec. 1989); preşedinte al Comisiei de cultură şi învăţământ a M.A.N. (1961, 1966–1969).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1957); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi ciocanul“ (1971); Medalia „A 40–a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“ (1984).

NICULI ION

(n. 7 febr. 1887, Iaşi; d. 31 iul. 1979, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: tipograf zeţar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1924**; ucenic tipograf zeţar la tipografii din Iaşi şi Bucureşti (1902–1919); membru (1919) şi secretar (1923) al Comisiei locale a Sindicatelor Unitare din Iaşi; membru al Comitetului de conducere al grevei generale (1920); activează în cadrul Blocului Muncitoresc-Ţărănesc (1924); consilier municipal şi ajutor de primar al oraşului Iaşi (1926–1927); delegat al sindicatului din Iaşi la congresele tipografilor din Sibiu, Cluj şi Timişoara; activează în cadrul organizaţiilor legale ale P.C.dR. („Blocul Democratic“, „Liga Muncii“, „Amicii U.R.S.S.“); arestat şi deţinut în penitenciarele Chişinău (1933) şi Târgu-Jiu (mai–sept. 1941 şi febr. –aug. 1944); membru al Comitetului executiv al Uniunii muncitorilor din industria tipografică (6 dec. 1946–25 febr. 1948); membru al Prezidiului Provizoriu al R.P.R. (30 dec. 1947–14 apr. 1948); vicepreşedinte al Prezidiului M.A.N. (14 apr. 1948–29 ian. 1953); preşedintele Comitetului executiv al Sfatului popular al oraşului Iaşi (1953–1956); membru al Comitetului regional de partid Iaşi (din 1956).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Iaşi (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Iaşi (1948–1952) şi circ. Paşcani, reg. Iaşi (1952–1957).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949), clasa I (1962); Ordinul „23 August“ clasa I (1967); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1977); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a; Medalia „Lupta împotriva fascismului“.

NICULIȚĂ MIHAI

(n. 6 nov. 1937, com. Şaru Dornei, jud. Suceava)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: maistru minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Maramureş (din mart. 1987).

NILCA ELEONORA (n. MOLDOVAN)

(n. 1 febr. 1922, com. Lancrăm, jud. Alba)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Profesia de bază: inginer textilist.

Studii: Facultatea Muncitorească Bucureşti (1951); Facultatea de Textile, Institutul de Industrie Uşoară Iași (1952); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Activitate și funcții: membru U.T.C. din 1947; **membru de partid din 1952;** ucenic la Fabrica „Union“ din Cisnădie (1936–1938); țesătoare la o fabrică de postav din Sibiu (1938–1942), la o fabrică de pături din Cisnădie (1942–1945) și la o întreprindere de țesătorie din Sibiu (1945–1951); secretar al Comitetului sindical pe întreprindere (1948–1949); tehnician (1951–1952), director (1952–1956) și director adjunct (1968–1969) la Întreprinderea „Libertatea“ din Sibiu; membru al Comitetului regional de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Braşov (1956–1968); membru al Comitetului pentru Cultură şi Educație Socialistă; membru al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (din 29 iun. 1962); director la Întreprinderea de textile Cisnădie (oct. 1969–dec. 1975); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Sibiu (din ian. 1976); membru al Comitetului județean al femeilor Sibiu și al Consiliului Național al Femeilor.

Deputat M.A.N., ales în circ. elect. Avrig, jud. Braşov (1965–1969) şi Avrig, jud. Sibiu (1969–1975); secretar al Comisiei permanente pentru industrie, construcții și transport a M.A.N. (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971).

NISTOR CONSTANTIN

(n. 9 oct. 1915, Drobeta-Turnu Severin; d. 1985, Iași)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: patru clase primare; Şcoala de ucenici C.F.R. Paşcani.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: preşedinte al Comitetului pentru Aşezămintele Culturale de pe lângă Consiliul de Miniştri (până la 17 febr. 1953); ambasador în R.P. Polonă (28 sept. 1953–11 mart. 1955); preşedintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Iași (în 1965); membru al biroului Comitetului regional de partid Iași (la 19 nov. 1966); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (până la 28 dec. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Hârlău (1952–1957), Negrești (1957–1961), nr. 12 (1961–1965) și Frumușica (1965–1969), reg/jud. Iași.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1965); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a.

NISTOR DUMITRU

(n. 27 oct. 1923, com. Tilișca, jud. Sibiu; d. 1995, Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala profesională de pe lângă Uzina metalurgică Cugir (1939); Facultatea de Mecanică din București (1952); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** frezor la Uzina metalurgică Cugir (1939–1947); maistru la Școala profesională de pe lângă Uzina metalurgică Cugir (1947–1948); tehnolog, șef de secție, șef al serviciului mecanizare (1952–1958) și director tehnic (1958–iun. 1959) la Uzina metalurgică Cugir; arestat de organele securității statului sub învinuirea de abateri de la tehnologia de fabricație a unor produse speciale și exclus din partid (iun. 1959); achitat de Tribunalul Militar Cluj (mai 1960); reprimit în partid (1960); inginer la Uzina metalurgică Cugir (mai 1960–sept. 1961); membru în Comitetul regional de partid Maramureș (sept. 1961–1965); inginer-șef la Uzina „Hidromecanica“ din Brașov (sept. 1961–1963); director la Uzina „Unio“ din Satu Mare (1963–1965); director tehnic la Uzina „Independența“ din Sibiu (1965–mai 1966); director tehnic la Direcția generală de utilaj petrolier și minier din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (mai-sept. 1966); director general al Uzinei „1 Mai“ și al Centralei industriale de utilaj petrolier Ploiești (din sept. 1966); membru al Comitetului de partid al Uzinei „1 Mai“ Ploiești și al biroului Comitetului județean de partid Prahova (din sept. 1966); secretar general la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din 5 iun. 1972); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (30 aug. 1975–8 ian. 1979); autorul invenției „Mașina de prelucrat electrochimică“.

NIȚĂ CONSTANTIN

(n. 24 dec. 1924, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1954); doctorat în științe tehnice.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1948;** a muncit la mai multe șantiere de reparat locuințe (1940); ucenic și mecanic de precizie la Uzina Mărgineanca Plopeni (1941–febr 1945); mecanic sculer la Societatea de Tramvaie București (1945–1947); încorporat (1947); matrițer la Întreprinderea de construcții de avioane I.C.A.R. (oct. 1948–sept. 1949); responsabil organizatoric al Comitetului U.T.M. pe facultate (1949–1951); instructor (iul. 1951–aug. 1953), șef sector (aug. 1953–1956) și adjunct șef secție (1956) la Secția industrie grea a C.C. al P.M.R.; asistent și conferențiar la Institutul Politehnic București (din 1954); secretar (ian. 1957–1958) și secretar economic (1958–iul. 1961) al Comitetului orășenesc de partid și al Centrului Universitar București; ambasador în Cehoslovacia (20 iul.–sept. 1961);

şef de secție (sept. 1961–1962) şi inginer-şef (1962–mart. 1965) la Uzinele Grivița Roşie; şef al Corpului de control al ministrului Transportului şi Telecomunicațiilor (mart. –dec. 1965); vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii (31 dec. 1965–1968); şef secție, adjunct şef secție şi inspector de specialitate I în aparatul Consiliului de Miniştri (din 1968); ambasador în R.D. Germană (16 febr. 1976–24 mart. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior şi Cooperării Economice Internaționale şi şef al Departamentului Cooperării Economice Internaționale (28 mart. 1978–27 oct. 1979); preşedinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din metalurgie şi construcții de maşini (10 dec. 1979–11 apr. 1983); secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor (11 apr. 1983–1985); membru în Comitetul de conducere al Consiliului Național al Ştiinței şi Învățământului (din 31 dec. 1985); vicepreşedinte al Consiliului Național al F.D.U.S.; membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii.

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1984).

NIȚĂ ION

(n. 19 iun. 1925, com. Mihăileşti, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială (Secția metalurgie), Institutul Politehnic Bucureşti (1949); specializare în U.R.S.S. (1952).

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** inginer-şef de schimb şi adjunct şef secție (1949–1952), şef cabinet tehnic, şef serviciu C.T.C. (1953–1960) şi director tehnic cu probleme de dezvoltare (1960–1969) la Combinatul Siderurgic Hunedoara; director general adjunct al Centralei industriale Hunedoara (din 1969); membru al biroului Comitetului municipal de partid Hunedoara (în 1969); inspector teritorial al C.C. al P.C.R. (până la 2 mart. 1971); membru în biroul Comitetului județean de partid Argeş (din 18 oct. 1971); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice şi director general al Centralei Industriale Siderurgice Bucureşti (17 febr. 1972–21 oct. 1976).

NOVACU VALERIU

(n. 1909, com. Pecica, jud. Arad)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965).

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: membru corespondent al Academiei R.P.R. (din 24 nov. 1948); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.P.R. în Suedia (din 29 aug. 1953); membru al Comisiei superioare de diplome din Ministerul Învățământului (din 18 iun. 1956); trimis extraordinar şi ministru plenipotențiar al R.P.R. în Austria (din 21 mai 1957); membru al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (din 29 iun. 1962).

Autor al următoarelor lucrări: *Electrodinamica,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1966; *Seminar de fizică teoretică,* (coord.), Editura Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti, 1968–1971, 4 vol.; *Teoria particulelor elementare* (în colaborare cu Toma Vescan), Editura Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti, 1970.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Timiş-Torontal (1948–1952).

NUȚĂ CONSTANTIN

(n. 23 nov. 1929, com. Brăneşti, jud. Ilfov; d. 23 dec. 1989)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Militară de Ofițeri de Artilerie din Sibiu (1952); Facultatea de Arme Întrunite și Spate, Academia Militară (1962); Facultatea de Drept (curs fără frecvență).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** ucenic și lucrător la un atelier de croitorie particular din București (1941–1948); brigadier pe șantierul național Salva-Vișeu (patru luni în 1948); croitor la un atelier particular, gestionar la o cooperativă de consum, responsabil la un centru de colectare și activist U.T.M. extrabugetar în Plasa Brănești (1948–1950); încorporat și trimis la Școala Militară din Sibiu (1950–1952); laborant la Centrul de instrucție al artileriei „Mihai Bravu“, comandant de pluton la Școala militară de ofițeri de artilerie și comandant de divizion la un regiment de artilerie din Sibiu (1952–1959); lector la Academia Militară, catedra tactica artileriei terestre (1962–1963); transferat la Ministerul de Interne unde, în urma absolvirii unui curs de specialitate, a deținut succesiv funcțiile: ofițer I, șef birou, șef secție cadre, șef serviciu și locțiitor al șefului Direcției a IV-a contrainformații militare, membru al Comitetului de partid pe minister și propagandist la învățământul de partid (din 1963); general-maior (9 mai 1977); general-locotenent (28 dec. 1982); adjunct al ministrului de Interne, șef al Inspectoratului General al Miliției (22 iul. 1978–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1978 și 1984).

NUȚU MARIA (n. VĂCĂRESCU)

(n. 26 mart. 1944, com. Livezile, jud. Mehedinți)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov-22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică post-liceală; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician, tehnologia construcțiilor de mașini.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1971;** vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (6 nov. 1984–22 dec. 1989); secretar al Comitetului județean de partid Caraș–Severin (în mart. 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Teregova, jud. Caraș-Severin (1985–22 dec. 1989). Membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

O

OGHERLACI VASILE

(n. 7 aug. 1928, com. Berzovia, jud. Caraş-Severin; d. 2001, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–26 nov. 1981).

Studii: Facultatea de Mine şi Metalurgie, Institutul Politehnic Timişoara.

Profesia de bază: inginer minier şi metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1962**; membru al Comitetului de Stat al Geologiei (din 25 iun. 1966); membru al Comitetului de conducere al Asociației de Prietenie România-Marea Britanie (în 1974); director general adjunct al Centralei cărbunelui din Petroşani (în 1974); director general al Combinatului minier Oltenia (1980–26 nov. 1981); director al Întreprinderii miniere Berbeşti, jud. Vâlcea (din dec. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Motru, jud. Gorj (1975–27 nov. 1981); membru al Comisiei pentru industrie şi activitate economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1980–17 mart. 1982).

OLARU (OLARIU) ELVIRA

(n. 10 dec. 1935, com. Pufeşti, jud. Vrancea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala medie tehnică agricolă.

Profesia de bază: tehnician agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; preşedintele C.A.P. din com. Pufeşti, jud. Vrancea; secretarul Comitetului de partid (în 1984) şi primar al comunei Pufeşti.

OLTEANU CONSTANTIN

(n. 5 iul. 1928, sat Vulcana-Pandele, com. Brăneşti, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională ; Şcoala Militară Politică nr. 1 din Ineu (din 1949); Facultatea Blindate, Tancuri şi Mecanizate, Academia Militară Politică „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ din Bucureşti (aug. 1953–1956); Facultatea de Istorie, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“

(1957); doctorat în istorie la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tinichigiu.

Activitate şi funcţii: ucenic la Fabrica de avioane ICAR din Bucureşti, obţine calificarea de tinichigiu (în 1943); membru al U.T.C. din 1947; locţiitor politic de subunitate şi instructor cu propaganda la Comandamentul Trupelor Blindate de Tancuri (1949–1953); locotenent (1949); locotenent-major (1952); **membru de partid din 1953**; căpitan (1955); lector la Catedra de Istorie a Academiei Militare Politice (nov. 1956–sept. 1957); ofiţer responsabil cu pregătirea politico-ideologică a ofiţerilor din Direcţia propagandă şi agitaţie a D.S.P.A. (din 1957); inspector şi lector în Direcţia Superioară Politică a Armatei (oct. 1957–oct. 1960); maior (1959); activist la Secţia pentru probleme militare şi justiţie a C.C. al P.C.R.; instructor în Consiliul Politic Superior (aug.–dec. 1964); locotenent-colonel (1964); detaşat la Direcţia organizatorică a C.C. al P.C.R. (30 dec. 1964–3 apr. 1979); instructor, şef adjunct de sector, apoi şef (din 1967) al Sectorului pentru control în Ministerul Apărării Naţionale; în paralel este conferenţiar cu jumătate de normă la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1965–1967); adjunct al şefului de sector al Secţiei pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R. (până la 1 apr. 1968); şef al sectorului M.F.A. din cadrul Secţiei pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R. (1 apr. 1968–15 mai 1973); colonel (1969); şef adjunct al Secţiei pentru probleme militare şi justiţie a C.C. al P.C.R. (15 mai 1973–mart. 1978); general-maior (1974); şef al Secţiei pentru probleme militare şi justiţie a C.C. al P.C.R. (mart. 1978–26 mart. 1979); şef al Statului Major al Gărzilor patriotice şi consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (3 apr. 1979–29 mart. 1980); membru în biroul Comitetului de partid pe Aparatul C.C. al P.C.R. (din sept. 1979); ministrul Apărării Naţionale (29 mart. 1980–17 dec. 1985); general-locotenent (26 aug. 1981); general-colonel (1982); preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti şi primarul general al Capitalei (16 dec. 1985–iun. 1988); membru al Consiliului de Stat (din 5 apr. 1986).

Distincţii: Premiul „Ştefan Gheorghiu“ al Academiei R.S.R. pentru lucrarea „Activitatea P.C.R în armată în anii 1921–1944“ (apr. 1975); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (7 mai 1981); Medalia „A 40–a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“ (22 aug. 1984).

ONESCU CORNEL (CORNELIU)

(n. 28 ian. 1920, com. Gogoşu, jud. Dolj; d. 1993, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R. / P.C.R. (25 iun. 1960–22 nov. 1984); membru al Comisiei Controlului de Partid (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: 10 clase; Şcoala de Maiştri Arte Grafice (1938–1940); Şcoala medie de partid din Breaza (1947); Şcoala profesională serală; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1954); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate şi funcţii: ucenic la Tipografia „Scrisul Românesc“ din Craiova (în 1931); membru al Tineretului Socialist (în 1933); membru al Sindicatului muncitorilor din artele grafice (din 1935); muncitor la tipografia „Cartea Românească“ Bucureşti (în 1940); **membru de partid din 1942**; muncitor la tipografia „Dacia Traiană“ (în 1945); activist de partid la Secţia cadre a Sectorului IV Roşu Bucureşti şi şef al Secţiei Edituri politice (în 1945); instructor, şef de sector, adjunct şef de secţie la Direcţia de propagandă a C.C. al P.C.R.

(în 1947); adjunct şef al Secţiei organizatorice a C.C. al P.M.R. (în 1957); prim-secretar al Comitetului raional de partid Teleorman; adjunct al şefului Secţiei organizaţiilor de partid a CC al P.M.R. (15 iul.–28 sept. 1959); şef al Secţiei Cadre a C.C. a P.M.R. (15 iul. 1959–24 iul. 1965); ministrul Afacerilor Interne (24 iul. 1965–24 apr. 1972); adjunct al şefului Secţiei Cadre a C.C. al P.C.R. (din apr. 1972); prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Teleorman (19 apr. 1973–7 mart. 1978); prim-vicepreşedinte şi ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (7 mart. 1978–1 sept. 1979); prim-vicepreşedinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (1 sept. 1979–21 febr. 1981); preşedinte al Comisiei centrale pentru denumiri (din 3 dec. 1979); preşedinte al Comisiei centrale pentru întreceri socialiste între consiliile populare judeţene şi al municipiului Bucureşti, municipale, ale sectoarelor municipiului Bucureşti, orăşeneşti şi comunale (din 24 mart. 1980); preşedinte al Consiliului General al A.R.L.U.S. (din 4 nov. 1980); preşedinte al U.G.S.R. (febr. 1981–20 nov. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Oraviţa, reg. Banat (1961–1965); nr. 25 Oraviţa, reg. Banat (1965–1969); nr. 12 Ciurea, jud. Iaşi (1969–1975); nr. 6 Roşiori de Vede, jud. Teleorman (1975–1980); nr. 7 Murgeni, jud. Vaslui (1980–1985); secretar al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare şi administraţia de stat (18 mart. 1975–6 iul. 1978).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); „Ordinul Muncii“ clasa I (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (18 mai 1966); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa I (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (6 mai 1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a şi a III-a.

ONEŢ RODICA CRISTINA (n. NĂSTASE)

(n. 16 apr. 1944, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Uşoară (1967); Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economia şi administraţia de stat (din 1977).

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate şi funcţii: inginer la Fabrica de confecţii Brăila (în 1967); **membru de partid din 1969**; inginer (în 1971), secretar al Comitetului de partid (în 1977) şi director (1984–1989) la Întreprinderea textilă Galaţi; membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid Galaţi (în 1984).

ONIGA EMIL

(n. 27 apr. 1912, Ocna Mureş, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969)

Studii: patru clase medii.

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: director general al Uzinei „Tractorul“ din Braşov; director la Centrala industrială de automobile şi tractoare Braşov.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Tractorul, reg. Braşov (1965–1969) şi nr. 9 Codlea, jud. Braşov (1969–1973).

OPREA GEORGETA

(n. 27 nov. 1943, com. Greaca, jud. Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie (1967); Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economia şi administraţia de stat (1975).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962**; şef fermă, inginer-şef (în 1967) şi preşedinte (în 1977) la C.A.P. com. Greaca, jud. Giurgiu; vicepreşedinte al U.J.C.A.P. Giurgiu (în 1981); membru al U.N.C.A.P.; membru al Consiliului Naţional al Agriculturii (în 1981); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Giurgiu (în mart. 1985); secretar pentru probleme de agricultură la Comitetul judeţean de partid Giurgiu (1988–1989).

Distincţii: Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a IV-a.

OPREA GHEORGHE

(n. 15 apr. 1927, Băicoi, jud. Prahova; d. 1998) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).**

Studii: Liceul industrial din Ploieşti (1938–1942); Facultatea de Mecanică (din 1949).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: laborant şi controlor tehnic la Uzinele Mărgineanca din Plopeni (în 1942); **membru de partid din 1946**; membru al biroului organizaţiei de bază pe facultate; instructor al Secţiei industrie grea a C.C. al P.M.R.; controlor la Secţia M.F.A. (din 1951); director general al Direcţiei generale de produse metalice şi bunuri de consum, şef al Corpului de control al ministrului şi director general al Direcţiei generale de mecanică fină din cadrul Ministerului Industriei Grele (1957–1961); director general adjunct al Direcţiei generale autocamioane, tractoare şi mecanică fină din Ministerul Metalurgiei şi Construcţiilor de Maşini (1961–1962); adjunct al ministrului Industriei Construcţiilor de Maşini (1962–3 mart. 1970); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat al R.S.R. (de la 1 iun. 1966); director general al Direcţiei generale de maşini şi produse de serie din Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini(din 6 oct. 1969); consilier al C.C. al P.C.R. (din 24 febr. 1970); vicepreşedinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (din 8 mai 1973); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (30 mart. 1974–18 mart. 1975); vice-prim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–7 mart. 1978); prim-viceprim-ministru al Guvernului (25 apr. 1978–22 dec. 1989); preşedinte al Consiliului de coordonare a dezvoltării bazei energetice şi funcţionării sistemului energetic naţional (25 apr. 1978–17 ian. 1983); preşedinte al Consiliului de coordonare a proliferării, specializării şi cooperării în industria construcţiilor de maşini şi în industria metalurgică (din 9 apr. 1979); preşedintele Consiliului de coordonare a activităţii din ramurile chimiei, petrochimiei şi industriei uşoare (1987); preşedintele Consiliului de coordonare a activităţii din transporturi şi telecomunicaţii (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 1 Ploieşti-Sud, jud. Prahova (1975–1980); nr. 3 Galaţi-Nord, jud. Galaţi (1980–1985); nr. 3 „16 Februarie“ Cluj-Napoca, jud. Cluj (1985–1989).

Distincţii: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (18 mai 1966); „Ordinul Muncii“ clasa I (15 apr. 1977); Medalia „A 40–a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“ (22 aug. 1984).

OPREA GHEORGHE

(n. 10 apr. 1947, com. Bethausen, jud. Timiş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională de pe lângă Întreprinderea de construcţii de maşini Reşiţa (1961–1964); Şcoala interjudeţeană de partid de şase luni (1973); Şcoala tehnică de maiştri oţelari Hunedoara (sept. 1973–1974); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1980–1984).

Profesia de bază: oţelar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1969**; oţelar (1964), inspector pentru probleme de personal (în dec. 1971) şi tehnician principal (în oct. 1974) la Combinatul siderurgic Reşiţa; secretar adjunct pentru problemele muncii de propagandă la comitetul de partid al combinatului (ian. 1977–1989); instructor şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin (în 1984); deputat în Consiliul popular municipal Reşiţa (în mart. 1985).

ORĂDEAN LIDIA (IFIGENIA-MARIA)

(n. 19 iul. 1922, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Medicină Generală.

Profesia de bază: medic pediatru.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955**; director adjunct al Direcţiei Sanitare a Municipiului Bucureşti; membru al Consiliului Sanitar Superior (din 11 oct. 1969); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (din 29 mai 1971); preşedinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Unităţile Sanitare (până la 24 oct. 1975); vicepreşedinte al Consiliului Sanitar Superior (din 24 oct. 1975); secretar de stat la Ministerul Sănătăţii (27 oct. 1979–23 febr. 1985); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 22 mai 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); membru al Comisiei pentru analiza activităţii de soluţionare a propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 16 oct. 1980); secretar al Consiliului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Tibăneşti, jud. Iaşi (1980–1985); secretar al Comisiei M.A.N. pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului (din 1 apr. 1980); membru al Comitetului de conducere al Grupului român din Uniunea interparlamentară (din 1 apr. 1980).

ORHEI VASILE

(n. 13 sept. 1944, com. Zvoriştea, jud. Suceava)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de trei luni; şcoala de maiştri; liceul.

Profesia de bază: aşchietor metale.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1963**; maistru (în 1983) şi secretar al Comitetului de partid (1983–1989) la Întreprinderea de maşini-unelte Suceava.

OROS VLADIMIR (RUDOLF)

(n. 20 dec. 1934, com. Vaşcău, jud. Bihor; d. 1999, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Silvicultură.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; director la Combinatul de prelucrare a lemnului din Oradea, jud. Bihor (în 1989).

ORZAȚĂ ALEXANDRU

(n. 12 ian. 1942, com. Scărișoara, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Uzina metalurgică chimică Zlatna, jud. Alba (1959); Școala medie mixtă din Zlatna (curs seral, 1960); Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București (1960–1965); doctorat; Institutul „B“ la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; Universitatea Politică și de Conducere; curs de perfecționare a cadrelor de conducere la CEPECA (1979).

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: secretar U.T.M. și operator chimist la Uzina metalurgică chimică Zlatna (1959); **membru de partid din 1960**; inginer stagiar (1965), inginer tehnolog, adjunct șef de secție (1969), șef de secție (1972) și inginer-șef (1975) la Întreprinderea de aluminiu Slatina; membru al Comitetului de partid din întreprindere (1975–1980); membru al Comitetului municipal de partid Slatina (1979); director al Întreprinderii de aluminiu Slatina și director general adjunct la Centrala Metalurgică Neferoasă (în 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Olt (1984); director general adjunct la Centrala Industrială pentru Metale Neferoase și Rare Slatina (1987–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Slatina, jud. Olt (1980–1985) și Olt (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului (1 apr. 1980–1989).

P

PACOSTE CORNEL

(n. 15 iul. 1930, sat Peşteana-Vulcan, com. Ciuperceni, jud. Gorj; d. 12 iul. 1999, Bucureşti) **Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979** și **18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (14 nov. 1985–26 aug. 1986).**

Studii: Liceul „Tudor Vladimirescu“ din Târgu Jiu (1941–1949); Facultatea de Construcţii Hidrotehnice, Institutul de Construcţii din Bucureşti (1949–1953); stagii de specializare: două luni (1959) la Moscova, în Statistica construcţiilor, şi la Leningrad, în Dinamica construcţiilor; nouă luni în Belgia, la Liège (1963–1964), în Teoria plasticităţii şi Calculul structurilor în domeniul plastic; curs postuniversitar la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer hidrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** secretar al Comitetului U.T.M. din cadrul Institutului de Construcţii din Bucureşti (1953–1954); asistent, apoi şef de lucrări la Catedra de mecanica construcţiilor a Facultăţii de Construcţii (oct. 1953–1964); a predat cursul „Statistica construcţiilor“ la Institutul de Construcţii din Bucureşti (din oct. 1961); preşedinte al Comitetului sindical din cadrul Institutului de Construcţii şi membru al Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti (1954–1956); secretar al Comitetului raional U.T.M. „V.I. Lenin“ din Bucureşti (1956–1961); membru supleant al C.C. al U.T.M. (30 iun. 1956–20 aug. 1960); secretar al Comitetului de partid din cadrul Institutului de Construcţii din Bucureşti (1961–1964); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar Bucureşti (din 1962); prodecan al Facultăţii de Construcţii Civile din cadrul Institutului de Construcţii din Bucureşti (în 1962); a continuat să lucreze la Facultatea de Construcţii, dar cu o jumătate de normă (din 1964); locţiitor al secretarului Comitetului de partid al Centrului Universitar Bucureşti (1964–1971); prim-secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar Bucureşti (1971–9 oct. 1973); secretar al Comitetului de partid din Ministerul Afacerilor Externe (din 1973); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (9 oct. 1973–23 ian. 1980); membru al Comisiei C.C. al P.C.R. pentru probleme de cadre de partid şi de stat (din 3 nov. 1976); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); prim-secretar al Comitetului de partid şi prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Arad (9 febr. 1980–17 iul. 1982); prim-secretar al Comitetului

de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Timiş (22 iul. 1982–14 nov. 1985); viceprim-ministru şi membru al Biroului Executiv al Consiliului de Miniştri (26 aug. 1986–22 dec. 1989); preşedinte al Comisiei guvernamentale de colaborare şi cooperare economică şi tehnică şi reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (5 febr.–11 nov. 1987); membru al biroului Comisiei C.C. pentru problemele cooperării economice şi relaţiile internaţionale ale partidului şi statului (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în jud. Timiş (1985–22 dec. 1989); preşedinte al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa I (1984).

PALER OCTAVIAN

(n. 2 iul. 1926,com. Lisa, jud. Braşov)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Litere şi Filozofie.

Profesia de bază: profesor, ziarist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955;** redactor-şef adjunct şi şef al Secţiei agrare din Radiodifuziunea Română (1948–1964); corespondent AGERPRESS la Roma timp de trei luni (1964); vicepreşedinte al Comitetului de Radiodifuziune şi Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniştri al R.S.R. (19 dec. 1965–15 apr. 1970); redactor-şef al ziarului „România Liberă“ (15 apr. 1970–17 aug. 1983); membru în Consiliul de conducere al Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981).

Autor al unor volume de versuri, jurnale de călătorie, romane, dintre care amintim: *Umbra cuvintelor. Definiţii lirice*, Editura Eminescu, Bucureşti, 1970; *Drumuri prin memorie, memorial de călătorie, Egipt-Grecia,* prefaţă de Eugen Barbu, Editura Albatros, Bucureşti, 1972; *Drumuri prin memorie, memorial de călătorie, Italia*, Editura Albatros, Bucureşti, 1974; *Mitologii subiective*, Editura Eminescu, Bucureşti, 1975 (ed. a II-a, 1976); *Apărarea lui Galilei. Dialog despre prudenţă şi iubire*, Editura Cartea Românească, Bucureşti, 1978; *Scrisori imaginare*, Editura Eminescu, Bucureşti, 1979; *Caminante, Jurnal (şi contrajurnal) mexican*, Editura Eminescu, Bucureşti, 1980; *Polemici cordiale*, Editura Cartea Românească, Bucureşti, 1983; *Un om norocos*, roman, Editura Cartea Românească, Bucureşti, 1984; *Un muzeu în labirint. Istorie subiectivă a autoportretului*, Editura Cartea Românească, Bucureşti, 1986; *Viaţa ca o coridă,* Editura Cartea Românească, Bucureşti, 1987;

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Codăeşti, jud. Vaslui (1980–1985); membru al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. (29 mart. 1980–1985).

PALL ARPAD

(n. 25 iun. 1929, com. Feliceni jud. Harghita)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Matematică-Mecanică; doctorat la Universitatea „Lomonosov“-Moscova (1957).

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** asistent, lector şi conferenţiar la Facultatea de Matematică-Mecanică a Universităţii „Babeş-Bolyai“ din Cluj-Napoca (1957–1972); membru al Universităţii Astronomice Internaţionale (din 1967); titularul catedrei „Ecuaţii diferenţiale şi mecanică“ (1972–1976); vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 1973); decan al Facultăţii de Matematică a Universităţii „Babeş-Bolyai“ (din 1976); director al Observatorului

Astronomic al Universității (din 1977); redactor-şef al revistei de limbă maghiară „Gazeta Matematică" (din 1979); prorector la Universitatea „Babeş-Bolyai" (din 1984); vicepreşedinte al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Gherla, jud. Cluj (15 iul. 1984–22 dec. 1989).

PALOȘ GHEORGHE

(n. 11 febr. 1923, sat Izvorul Aneştilor, com. Livezile, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1950); Facultatea de Drept.

Profesia de bază: cazangiu.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** cazangiu la Depoul C.F.R. Costești-Argeș (1941–1942) şi Basarabeasca-Rep. Moldova (1942–1948); secretar al Consiliului sindical județean Mehedinți și membru în comisia județeană de verificare a membrilor de partid (1948–1950); asistent, director al cursului de perfecționare (1950–1953) şi rector (1953–1955) la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu"; şef al sectorului de pregătire şi perfecționare a cadrelor, adjunct al şefului Direcției organizatorice şi şef al Secției organizațiilor de masă din aparatul C.C. al P.M.R. (1955–28 sept. 1959); secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, şef Secție propagandă şi cultură (28 sept. 1959–1961); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Craiova (1961–1966); preşedinte al Sfatului popular şi membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (1966–1968); prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Gorj (din 1968); vicepreşedinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); preşedinte al Colegiului de partid Gorj (în 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Jiana, reg. Oltenia (1965–1969); Târgu Cărbuneşti (1969–1975) şi Bumbești-Jiu (1975–1980), jud. Gorj; membru în Comisia pentru consiliile populare şi administrația de stat a M.A.N. (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1949), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1957); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966), clasa a II-a (1971).

PANĂ GHEORGHE

(n. 9 apr. 1927, com. Gherghița, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 nov. 1984); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Cursul de trei luni al U.T.M. (1948); Şcoala Centrală de Lectori „A.A. Jdanov" (1949); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1957); Institutul de Ştiințe Economice.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1947;** ucenic şi strungar la Rafinăria „Româno-Americană" (1941–mart. 1945); funcționar apoi manipulant la Rafinăria „Vega" (mart. 1945–1946); responsabil al resortului sportiv la Comitetul județean Prahova al Tineretului

Progresist (1947–iul. 1948); instructor în Secţia de propagandă şi agitaţie a C.C. al U.T.M. (oct. 1948–iul. 1949); adjunct al şefului Secţiei învăţământ superior al C.C. al U.T.M. (iul. 1949–iun. 1951); instructor apoi şef sector în Secţia relaţii externe a C.C. al P.M.R. (iun. 1951–sept. 1954 şi 1957–febr. 1958); şef al Secţiei propagandă şi agitaţie şi membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (febr. 1958–1959); secretar cu probleme de propagandă şi agitaţie al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1959–febr. 1964); adjunct al şefului Secţiei propagandă şi agitaţie a C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 oct. 1964–28 nov. 1966); prim-secretar al Comitetului regional/judeţean de partid Braşov (28 nov. 1966–1969); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–4 apr. 1986); membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (18 apr. 1970–11 nov. 1975); preşedintele Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973); preşedintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (mart. 1975–30 ian 1979); ministrul Muncii (27 ian. 1977–1 febr. 1979); preşedinte cu delegaţie al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti (din 1 febr. 1979); primarul general al Capitalei şi prim-secretar al Comitetului de partid al municipiului Bucureşti (în mart. 1980); activist la Comitetul municipal de partid Bucureşti (în mart. 1985); vicepreşedinte al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1985); ministrul Industriei Alimentare şi a Achiziţionării Produselor Agricole (17 dec. 1985–12 iul. 1986); preşedintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 26 aug. 1986); vicepreşedinte al Consiliului de coordonare a producţiei bunurilor de larg consum, aprovizionării şi prestărilor de servicii pentru populaţie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Făgăraş, jud. Braşov (1969–1975); Slobozia, jud. Ialomiţa (1975–1980); Metalurgiei (1980–1985) şi Tudor Vladimirescu (1985–22 dec. 1989), mun. Bucureşti.

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1957); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1971); Medalia „A 40–a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi anti-imperialistă“ (1984).

PANĂ VASILE

(21 apr. 1938, sat Bărăganu, com. Mereni, jud. Constanţa; d. 1999, Constanţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R (23 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de un an din Constanţa (1963); Facultatea de Ştiinţe Politice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1973); doctorand (în 1975).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** tractorist, combainier, mecanic de atelier la Centrul şcolar agricol şi I.A.S. com. Râmnic, raionul Istria, reg. Constanţa (1954–1957); activist la Comitetul raional U.T.M. Istria (1957); instructor la Comitetul raional de partid Istria (1959–1961); organizator de partid la S.M.A. com. Cogealac (1961–1964); instructor cu munca politică la Comitetul raional de partid Istria şi director al cabinetului de partid (1964–1968); şef de catedră la Cabinetul judeţean de partid Constanţa (1968–1969); director la Cabinetul judeţean de partid Tulcea (1973–oct. 1984).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

PANDELE CONSTANTIN

(n. 24 dec. 1927, com. Spineni, jud. Olt; d. 1985, Drobeta-Turnu-Severin)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Institutul Politehnic Galați.

Profesia de bază: inginer-mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** inginer la Centrala navală Galați (din iun. 1984).

PARANICI ILEANA

(n. 15 mai 1945, com. Bogdănești, jud Suceava)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică, Institutul Pedagogic de trei ani; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1982).

Profesia de bază: profesor de matematică.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** învățător suplinitor la școala generală din comuna natală (1962–1965); responsabil al comisiei școli și secretar cu probleme de școli la Comitetul regional U.T.C. Suceava (1965–1968); profesor de matematică la Școala generală nr. 3 Suceava (1968–1971); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul municipal de partid Suceava (1971–apr. 1982); director adjunct și director al Cabinetului județean de partid Suceava pentru activitate ideologică și politico-educativă (apr. 1982–nov. 1986); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul județean de partid Suceava și vicepreședinte cu delegație al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Suceava (22 nov. 1986–22 dec. 1989).

PARASCHIV GHEORGHE

(n. 13 oct. 1930, com. Conțești, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Finanțe-Credit; curs postuniversitar, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963; membru** al Consiliului Financiar-Bancar (din 1958); membru al Consiliului de conducere (22 mai 1973) și vicepreședinte (27 febr. 1978–1 oct. 1987) al Curții Superioare de Control Financiar; șef Secție plan, sinteză, documentare la Curtea Superioară de Control Financiar (1973–1978); adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (1 oct.–4 dec. 1987); ministrul Finanțelor (7 dec. 1987–28 mart. 1989); director al Sucursalei Băncii Naționale a jud. Timiș (din apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Piatra-Olt, jud. Olt (1969–1975).

PARASCHIV ION

(n. 24 ian. 1927, com. Brazi, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala de partid de șase luni (1961); Facultatea de Economie, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: sudor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** ajutor lăcătuș (1943–1945) și sudor autogen (1945–1950) la Uzina „Concordia“ Ploiești;

instructor la Comitetul raional de partid Ploieşti (1950–1961); lector şi şef de catedră la Şcoala de partid din Ploieşti (1961–1963); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului raional de partid Ploieşti (1963–1968); şef al Secţiei propagandă şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Prahova (1968–11 dec. 1972); prim-secretar al Comitetului de partid, primar al municipiului Ploieşti şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Prahova (11 dec. 1972–8 mart. 1982); şef birou personal la Întreprinderea „1 Mai“ din Ploieşti (din 1982).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. Ploieşti-Vest, jud. Prahova; membru în Comisia pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N. (1975–1980).

PARDI GHEORGHE

(n. 1 iul. 1929, Cluj-Napoca)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Cluj (1955); Universitatea Politică şi de Conducere (1963).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** strungar la Întreprinderea „Unirea“ din Cluj (iun. 1949–1950); maistru (1955–1958), şef al serviciului mecanic (1958–1960), inginer-şef adjunct (1960–1973) şi şef birou programare-pregătire şi urmărire a producţiei (1973–febr. 1974) la Întreprinderea „Carbochim“-Cluj; membru în Comitetul U.T.M. şi în Comitetul de partid la Întreprinderea „Carbochim“-Cluj; director al Întreprinderii de cazane mici şi arzătoare Cluj (febr. 1974–1979); director al Combinatului de utilaj greu Cluj-Napoca (febr. 1974–febr. 1987); membru supleant al biroului Comitetului judeţean de partid Cluj (febr. 1974–febr. 1987); pensionat (din apr. 1987).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a şi medalii ale R.S.R.

PAROTĂ ARISTINA (n. RĂDULESCU)

(n. 22 oct. 1932, com. Borduşani, jud. Ialomiţa)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 şi **24 nov.–22 dec. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).**

Studii: Facultatea de Tehnologie a Ţiţeiului şi Gazelor, Institutul de Petrol, Gaze şi Geologie Bucureşti (1958); Universitatea Politică şi de Conducere; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie şi administraţia de stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer tehnolog chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961;** inginer, membru în Biroul organizaţiei de bază şi în Comitetul de partid pe Rafinăria Teleajen (1958–1960); şef instalaţie, adjunct şef secţie, şef secţie, adjunct şef serviciu organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii la Rafinăria Brazi (1960–1972); membru al Comitetului orăşenesc de partid Ploieşti (din 1966); director al Întreprinderii „DERO“ Ploieşti (1972–ian. 1985); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Prahova (din 1972); adjunct al ministrului Industriei Chimice (28 ian. 1985–30 oct. 1987); adjunct al ministrului Industriei Chimice şi Petrochimice (din 30 oct. 1987); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 17 Drumul Taberei, mun. Bucureşti (1985–22 dec. 1989). Secretar al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

PAS ION (PASCU IOAN)

(n. 6 oct. 1895, Bucureşti; d. 20 mai 1974, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 febr. 1948–12 aug. 1969).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1948;** ziarist cu simpatii de stânga, în anii 1933–1937 a editat revista „Şantier"; preşedinte al Sindicatului Ziariştilor (din 1946); director al Teatrului Naţional Bucureşti (din 21 mart. 1946); ministrul Artelor (29 nov. 1946–13 apr. 1948); prim-locţiitor al ministrului Culturii (din 4 iul. 1955); preşedinte al Comitetului de Radiodifuziune şi Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniştri al R.P.R. (1959–22 ian. 1965); preşedinte al Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea (I.R.R.C.S.) (1965–1974);

Autor al mai multor schiţe, povestiri pentru copii, nuvele, reportaje de călătorie, romane, memorialistică, dintre care amintim: *Veşnicul învins,* Editura Cugetarea, Bucureşti, 1931; *Nicuşor: întâmplări din viaţa unui copil cuminte,* Editura Cugetarea, Bucureşti, 1939; *Noi în furtună,* Editura Forum, Bucureşti, 1946; *Noi în UR.S.S. Kiev, Moscova, Leningrad,* Editura Socec, Bucureşti, 1947; *Păsărica, draga mea...,* povestiri, Editura Cugetarea, Bucureşti, 1947; *Aducere aminte,* memorialistică, Editura Eminescu, Bucureşti, 1972; *Scrieri, I-VIII,* Editura Eminescu, Bucureşti, 1973.

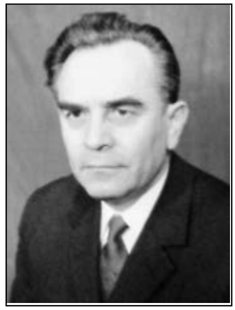
Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Prahova (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în reg. Prahova (1948–1952); circ. Aldeni, reg. Piteşti (1952–1957), circ. Buzău-Est (1957–1961), nr. 28 Buzău (1961–1965) şi Buzău (1965–1969), reg. Ploieşti.

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa I (1955), Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa I (1964), Ordinul „23 August" clasa I (1965).

PASCU ŞTEFAN

(n. 14 oct. 1914, com. Apahida, jud. Cluj; d. 2 nov. 1998, Cluj-Napoca)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Litere şi Filozofie, Secţia istorie-geografie; specializare la Roma în istorie medievală, arhivistică, paleografie şi diplomatică (1939–1942); doctor docent în ştiinţe istorice.

Profesia de bază: profesor universitar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1948,** exclus în 1950, reprimit în 1964; bibliotecar la Biblioteca Universitară din Cluj; profesor suplinitor la Liceul „George Bariţiu" din Cluj (1938–1939); asistent la Facultatea de Litere şi Filozofie din Sibiu (1942–1945); şef de lucrări, conferenţiar, profesor universitar, decan al Facultăţii de Istorie-Geografie din Cluj (1945–1968); membru corespondent (21 mart. 1963) şi membru titular (1 mart. 1974) al Academiei R.P.R./R.S.R.; rector al Universităţii „Babeş-Bolyai" Cluj (din 1968); membru în Consiliul Naţional al Radioteleviziunii Române (din 25 aug. 1978); membru al Comitetului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 22 apr. 1980); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985);

A colaborat la *Tratatul de Istorie a României* şi a scris mai multe lucrări de istorie dintre care amintim: *Petru Cercel şi Ţara Românească la sfârşitul secolului XVI*, Tipografia „Cartea Românească din Cluj", Sibiu, 1944; *Războiul ţăranilor din 1784 de sub conducerea lui Horia, Cloşca şi Crişan*, Colecţia Societăţii pentru răspândirea ştiinţei şi culturii, Bucureşti, 1957; *Bobâlna*, Editura Tineretului, Bucureşti, 1957 (ed. a II-a, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1963); *Voievodatul Transilvaniei*, 4 vol., Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1971 (ed. a II-a, Editura Ceres, Cluj-Napoca, 1972); *Mihai Viteazul: unirea şi centralizarea Ţărilor Române*, Editura Politică,

Bucureşti, *Culegere de texte pentru Istoria României* (în colab. cu Liviu Maior), Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1977; *A history of Transilvania*, Wayne State University Press, Detroit, 1982; *Făurirea statului naţional unitar român*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti, 1983; *Revoluţia populară de sub conducerea lui Horia,* Editura Militară, Bucureşti, 1984.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Apahida, jud. Cluj (1969–1980); secretar al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (18 mart. 1975–1980).

PAŞCA IULIA

(14 iun. 1930, Roman, jud. Neamţ)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Textile din Iaşi; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955;** director al Întreprinderii „1 Iunie“ din Timişoara (în 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Timişoara-Est, jud. Timiş (1969–1975).

PATILINEŢ VASILE

(n. 21 dec. 1923, Lupeni, jud. Hunedoara; d. 1986, Ankara)

Membru al C.C. al P.M.R/P.C.R. (28 dec. 1955–26 iun. 1980); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al CC al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S..

Profesia de bază: lăcătuş-mecanic, economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C. din 1940; **membru de partid din sept. 1945;** a desfăşurat activitate pe linia „Ajutorului Roşu Internaţional“; ziler, apoi lăcătuş-mecanic pe diferite şantiere de construcţii din Lupeni (1940–1945); instructor şi secretar la Comitetul judeţean de partid Alba (1945–1946); responsabil cu propaganda şi agitaţia în cadrul Comitetului de partid Crişcior, jud. Hunedoara (1946–1949); responsabil organizatoric în cadrul Biroului Comitetului regional de partid Hunedoara (1949–1951) responsabil organizatoric în cadrul Biroului Comitetului regional de partid şi secretar al Comitetului regional de partid Arad (1951); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul regional de partid Severin (1951–1952); prim-secretar al Comitetului regional de partid Timişoara (1952–1956); şef secţie la C.C. şi adjunct al şefului Direcţiei organizatorice a CC al P.M.R. (1956–1965); membru al Consiliului Apărării (7 apr. 1969–13 oct. 1972); ministrul Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii (24 ian. 1972–15 dec. 1977); ministrul Minelor, Petrolului şi Geologiei (15 dec. 1977–18 dec. 1979); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Turcia (26 iun. 1980–1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Satu Mare–Sud, jud. Maramureş (1961–1969), circ. Sibiu-Centru, jud. Sibiu (1969–1975) şi circ. Bistriţa, jud. Bistriţa-Năsăud (1975–1980); preşedinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (13 mart. 1969–1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966).

PAUKER ANA (RABINSOHN HANA)

(n. 13 dec. 1893, com. Codăeşti, jud. Vaslui; d. 3 iun. 1960, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–1954); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R., secretar cu probleme agrare (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–1954).

Naţionalitatea: evreiască.

Studii: Şcoala primară „Frăţia Sionului" din Bucureşti (1901–1905); Şcoala profesională „Raşela şi Filip Focşăneanu" din Bucureşti (1905–1909); Facultatea de Medicină din Geneva (sept. 1919–1920); un an la Facultatea de Medicină din Moscova; Şcoala Leninistă de trei ani a Cominternului din Moscova, fără a mai fi obligată să frecventeze anul III (mart. 1928–mart. 1930).

Profesia de bază: învăţătoare.

Activitate şi funcţii: croitorească într-un atelier de confecţii din Bucureşti (1905, 1909–1910); a predat limba şi religia ebraică la Şcoala „Frăţia Sionului" (1910–1915); profesoară de limba ebraică şi studii ebraice la Şcoala profesională „Raşela şi Filip Focşăneanu" din Bucureşti (1915–1917); a predat lecţii particulare de limba ebraică (1917–1918); bibliotecară la ziarul „Dimineaţa" (1918–sept. 1919); a deschis un atelier de croitorie în Bucureşti (1925–1926); traducătoare la Viena (iul. 1927–mart. 1928); a intrat într-un club din Bucureşti al Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România, activând la Serviciul financiar (în sept. 1915); a participat la editarea revistei „Trăiască socialismul" (în 1918); secretar al Comisiei Centrale a femeilor a P.C.dR. (în iun. 1921); membru al Consiliului General al P.C.dR., ca preşedinte al Comisiei de femei (din 4 oct. 1922); a făcut parte din redacţia ziarului „Socialismul" (1922–1924); membru al Comitetului Secţiunii P.C.dR. Bucureşti (din 1923); secretar al Comitetului Central al „Ajutorului Roşu Internaţional"-MOPR (din 1923); arestată câteva zile la Cluj, din cauza incidentelor provocate la Congresul Sindicatelor din România (sept. 1923); arestată de Siguranţă pentru activitate comunistă (nov. 1923–febr. 1924); procesul a avut loc în 1928, fiind condamnată în absenţă la 20 de ani de închisoare, dar pedeapsa nu a executat-o deoarece a beneficiat de Decretul de amnistie nr. 1461/1929; însărcinată să organizeze publicarea presei ilegale (1924); membru al C.C. al P.C.dR., cu sarcina de a organiza femeile (din 1924); arestată din nou (dec. 1924–iun. 1925); procesul a avut loc în iul. 1925 şi a primit o pedeapsă de 10 ani închisoare, pe care însă nu a executat-o deoarece în febr. 1926 a fugit în U.R.S.S.; arestată timp de 10 zile pentru împrăştiere de manifeste (1925); membru al unei celule a Sindicatului croitorilor din Bucureşti (1925–febr. 1926); a activat într-o organizaţie electorală a Partidului Comunist German (febr. 1926–1927); a lucrat într-un comitet pentru emigranţi români din cadrul Partidului Comunist Francez (vara anului 1927); consilier la Secretariatul Latin al Cominternului, care supraveghea partidele comuniste din Franţa, Italia, Spania şi Portugalia (apr.–1 sept. 1930); instructor special organizatoric al Comitetului Executiv al Cominternului, perioadă în care a locuit în Franţa (1 sept. 1930–1932); a lucrat la cartierul general al Cominternului din Moscova (1932–mart. 1934); revine în România ca prim-secretar al C.C. al P.C.dR. (mart. 1934); nume conspirativ „Grigoraş Maria"; arestată la Bucureşti şi închisă la Văcăreşti (12 iul. 1935); procesul a avut loc în perioada 5 iun.–7 iul. 1936 la Craiova, fiind condamnată de Tribunalul Militar Craiova prin Sentinţa nr. 4 din 7 iul. 1936 la 10 ani închisoare, 10 ani interdicţie corecţională şi 100000 lei amendă pentru „infracţiune contra

liniştii publice“; pedeapsa a executat-o la închisorile Văcăreşti, Dumbrăveni (din dec. 1936), Râmnicu Sărat (din 1938), Caransebeş (de la sfârşitul anului 1940) şi iarăşi la Dumbrăveni (până la 3 mai 1941); eliberată la schimb cu Ion Codreanu, fost membru de frunte al Consiliului Naţional Român din Bucovina, arestat de sovietici; a plecat în U.R.S.S. (3 mai 1941); instructor, membru al Comitetului Executiv al Cominternului, consilier pentru problemele balcanice şi reprezentantul P.C.dR. în Comintern (mai 1941); a condus redacţia de radio „România Liberă“ a Cominternului, aflată la Ufa, U.R.S.S. (16 oct. 1941–1942); împreună cu Vasile Luca şi Manole Manole a participat la elaborarea unei platforme pentru un front naţional democrat în România (1942–1943); a muncit în Institutul nr. 205 şi a colaborat cu Vasile Luca pentru organizarea diviziilor de voluntari dintre prizonierii români din U.R.S.S. (1943); instructor politic al Diviziei „Tudor Vladimirescu“ (2 oct. 1943–iun. 1944); a activat la Institutul „Marx-Engels-Lenin“ din Moscova (iun.–16 sept. 1944); membru al Comitetului Provizoriu al P.C.R. (16 sept. 1944–16 oct. 1945); preşedinte al Uniunii Antifasciste a Femeilor din România (1944–1947); preşedinte de onoare al Uniunii Femeilor Democrate din România (din 16 febr. 1948); în cadrul Biroului Politic al C.C. al P.M.R. i s-a repartizat sarcina de a răspunde de Direcţia propagandă şi agitaţie a C.C. al P.M.R. şi de organizaţiile de femei (din 14 mai 1948); membru al Consiliului General de Conducere al A.R.L.U.S. (1 nov. 1949); preşedinte al Comisiei Agrare pentru supravegherea organizării gospodăriilor colective; ministru secretar de stat la Departamentul Afacerilor Străine (8 nov. 1947–13 apr. 1948); ministrul Afacerilor Externe (14 apr. 1948–11 iul. 1952); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (16 apr. 1949–16 sept. 1952); la 27 mai 1952 a fost exclusă din funcţiile deţinute în cadrul Secretariatului şi Biroului Politic al C.C. al P.M.R., dar rămâne până în 1954 în cadrul Biroului Organizatoric şi în C.C.; a lucrat la Comitetul de Stat pentru sfaturile populare (1952–1953); arestată şi anchetată, apoi eliberată fără a fi judecată (20 febr.–20 apr. 1953); exclusă din partid în mai 1954 (reabilitată în 1968); traducător şi revizor în cadrul Editurii Politice, fără drept de semnătură şi fără drept de a veni la locul de muncă (20 sept. 1953–3 iun. 1960).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Bucureşti (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Prahova (1948–1952).

Distincţii: Ordinul „Coroana României“ (1947); „Ordinul Muncii“ clasa I (1949).

PAVEL IOAN

(n. 3 iun. 1941, com. Beliş, jud. Cluj)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala tehnică de pe lângă Grupul şcolar din Reşiţa (1960); Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1970); doctorand (1988).

Profesia de bază: electrician instalator.

Activitate şi funcţii: membru de partid din 1962; învăţător suplinitor în comuna Beliş (1956–1958); electrician instalator la secţia oţelărie a Combinatului siderurgic Reşiţa (1960–1964); secretar al organizaţiei U.T.M. pe atelier, membru al Comitetului U.T.M. pe secţie şi instructor al Comitetului orăşenesc U.T.M. Reşiţa (1960–1964); şef al Comisiei de tineret muncitoresc la Comitetul regional U.T.M. Banat; secretar cu probleme de propagandă al Comitetului judeţean U.T.C. Caraş-Severin (1970–1973); instructor la Comitetul judeţean de partid Caraş–Severin (1973–mai 1974); instructor la Secţia Cadre a C.C. al P.C.R. (mai 1974–9 apr. 1982); secretar

cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Timiş (9 apr. 1982–nov. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Caraş–Severin (20 nov. 1985–mart. 1987); instructor al C.C. al P.C.R. (mart.–nov. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Vaslui (din nov. 1987).

PAVEL ȘTEFAN

(n. 16 dec. 1914, Bucureşti; d. 22 ian. 1984, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanizare a Agriculturii.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1938;** ajustor-mecanic la Atelierele C.F.R. Grivița, Simeria, Ploieşti şi Bucureşti-Triaj (1928–1945); a participat la greva din 1933; exclus din P.C.dR. în perioada luptelor fracționiste (1942); reîncadrat în partid (1945); secretar al Comitetului județean de partid Vlaşca şi director de cadre la Ministerul Agriculturii (1945–1951); ministrul Gospodăriilor Silvice (6 apr. 1951–20 sept. 1952); general-maior (6 oct. 1952); ministrul Afacerilor Interne (20 sept. 1952–19 mart. 1957); preşedintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Bucureşti (1957–iun. 1958); în perioada iun. 1958–apr. 1965 a fost exclus din partid; inginer-şef şi director la I.A.S. Dudeşti-Cioplea (iun. 1958–ian. 1966); adjunct al ministrului Transporturilor Auto, Navale şi Aeriene (8 febr. 1966–aug. 1969); ministrul Transporturilor (19 aug. 1969–11 febr. 1971); şef al Departamentului Transporturilor auto, navale şi aeriene din cadrul Ministerului Transporturilor (din 16 febr. 1971); secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (1971–1979); membru al Consiliului Național pentru Ştiință şi Tehnologie; membru al Consiliului de conducere al AGERPRES; vicepreşedinte al Asociației de prietenie româno-chineze; membru al Comisiei Centrale de Partid şi de Stat pentru sistematizarea teritoriului şi localităților urbane şi rurale.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Vlaşca (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect Salcia (1952–1957) şi Răcari (1957–1961), reg Bucureşti.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a III-a (1949); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1958); Ordinul „23 August" clasa a II-a (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1971).

PĂCURARU ANDREI

(n. 10 ian. 1923, Târgu-Mureş; d. 2002, Bucureşti)

Membru supleant al CC al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala profesională; trei clase liceu; Cursul de partid de pe lângă C.C. al P.C.R. (1945); Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1968).

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** ucenic croitor la mai multe ateliere din Târgu-Mureş (1936–1943); stagiul militar la Regimentul I Artilerie Grea (1943–1945); secretar al Organizației Mureş a Tineretului Progresist (1945–1948); activist la Comitetul județean de partid Mureş (1948–1949); şef adjunct al Cancelariei C.C. al P.M.R. (1950–25 sept. 1953); şef al Direcției

Treburilor Cancelariei C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 sept. 1953–1968); şef al Secției cadre a C.C. al P.C.R. (1968–1969); prim-vice-președinte al Comitetului pentru economie şi administrație locală (1969–1973); şef al Sectorului probleme statutare, al documentelor şi evidenței membrilor de partid de la C.C. al P.C.R. (9 apr. 1973–1978); ambasador în Centrala Ministerului Afacerilor Externe (în 1978); ambasador în Jamahiriya Arabă Libiană Populară Socialistă (7 iun. 1978–25 ian. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Gurghiu, reg. Mureş Autonomă Maghiară (1961–1969) şi Halmeu, jud. Satu Mare (1969–1975).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a Republicii Populare Române"; Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a IV-a; Ordinul „23 August" clasa a III-a; „Ordinul Muncii" clasa a II-a.

PĂTRAȘCU ANDREI

(n. 28 febr. 1911, com. Tinăud, jud. Bihor; d. 1986, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948).

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1934;** din 1928 intră în legătură cu mişcarea comunistă; activează în Comitetul sindicatului îmbrăcăminte, textile şi încălțăminte (1934–1936); membru în Comisia centrală a P.C.dR. pentru organizarea ajutorului Spaniei republicane (1936–1939); secretar apoi instructor al comitetului P.C.dR. al Sectorului III Albastru (1940–apr. 1941); internat în lagărul de la Tg. Jiu (apr. 1941–dec. 1942); activist de partid în cadrul Comitetului județean Ilfov al P.C.dR. (1943–apr. 1944); prim-secretar al Comitetului de partid al Capitalei (apr. 1944–mart. 1945); instructor al C.C. pentru Comitetul regional de partid Hunedoara (1945–1946) şi Bihor (1946–1947); secretar general la Ministerul Agriculturii (1947); responsabil de șantierele naționale ale tineretului (1947–1949); director adjunct la Centrala Industrială a Lemnului (1949–1950); exclus din partid şi trimis într-o colonie de muncă pentru rănirea lui Gheorghe Apostol la uzinele „Malaxa" (1952–1955); normator la Fabrica de confecții București (1956–1961); pensionat (1961).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bihor (1946–1948).

PĂTRĂȘCANU LUCREȚIU

(n. 4 nov. 1900, Bacău; d. 16/17 apr. 1954, Jilava)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (23 iul. 1946–23 febr. 1948).

Studii: Universitatea din București, Facultatea de Drept (1922); studii în Franța; doctoratul în științe economice la Leipzig, în Germania, cu tema „Reforma agrară din România din anii 1918–1921" (1924).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: membru al Partidului Socialist (oct. 1919); membru al C.C. al Tineretului Socialist (1919–1924); **membru de partid din 1921;** participă la Congresul II al P.C.dR. (3–4 oct. 1922); membru al Tineretului Comunist din 1924; arestat de șase ori, a trecut prin închisorile şi lagărele Jilava, Văcărești, Brașov, Miercurea-Ciuc şi Târgu-Jiu (din 1924 şi până în 1941); a participat la Congresul IV al P.C.dR. (28 iun.–7 iul. 1928); deputat al Blocului Muncitoresc Țărănesc doar pentru câteva zile, deoarece lista comuniştilor avea să fie invalidată (1931); membru al C.C. ales

la Congresul V al P.C.dR. (3–24 dec. 1931); secretar al Biroului Juridic al „Ajutorului Roşu Internaţional“ (M.O.P.R.); activist al Secției propagandă a Organizației Iaşi a P.C.dR. (în primăvara anului 1934); reprezentant al P.C.dR. în Comitetul Executiv al Cominternului (toamna anului 1933–primăvara anului 1934); redactor și editor de publicații socialiste și comuniste („Tineretul Socialist“, „Viața Muncitoare“, „Socialismul“, „Înainte“, „Deșteptarea“, „Zorile“, „Manifest“ ş.a.); ca jurist a pledat în procesele comuniştilor de la Cluj (1928), Timişoara şi Chişinău (1929), Arad (1930), Craiova (1936); exclus din Baroul Ilfov, deoarece a fost acuzat de simpatii comuniste (iunie 1936); închis timp de cinci luni în 1940 și timp de opt luni la Târgu-Jiu (1943); domiciliu forțat la Poiana Țapului (până în dec. 1943); a participat la organizarea loviturii de stat de la 23 aug. 1944; membru al unui subcomitet pentru apărarea Bucureştiului (apr.–aug. 1944); ministru secretar de stat şi ministru interimar la Departamentul Justiției (24 aug.–8 sept. 1944); ministru secretar de stat la Departamentul Justiției (4 nov. 1944–6 mart. 1945); ministrul Justiției (6 mart. 1945–24 febr. 1948–demisionat); membru al Comitetului de redacție al ziarului „Scânteia“ (în 1947); profesor titular de economie politică la Universitatea din București, Facultatea de Drept (până în mart. 1948); membru al Institutului Economic Român (din 12 ian. 1948); „Scânteia“ menționa pentru ultima dată numele lui Pătrăşcanu în „caseta redacțională“, ca membru al Comitetului de Direcție (la 20 febr. 1948); arestat și închis la Jilava (28 apr. 1948–6 apr. 1954); procesul s-a desfăşurat cu uşile închise (6–13 apr. 1954), primind sentința capitală; executat; reabilitat la Plenara C.C. al P.C.R. din 22–25 aprilie 1968.

Autor al următoarelor lucrări: *Problemele de bază ale României*, Editura Socec, București, 1945; *Curente și tendințe în filozofia românească*, Editura Socec, București, 1946; *Un veac de frământări sociale: 1821–1907*, Editura Cartea Rusă, Bucureşti, 1947; *Sub trei dictaturi*, Editura Politică, Bucureşti, 1970; *Studii economice și social-politice: 1925–1945*, București, Editura Politică, 1977; *Scrieri, articole, cuvântări: 1944–1947*, București, Editura Politică, 1983.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Arad (1946–1948).

Distincții: Ordinul „Coroana României“ în grad de „Mare Cruce“ (1945).

PĂTRU VENERICA (n. TOPOLOIU)

(n. 21 mai 1940, com. Coloneşti, jud. Olt)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională textilă din Piteşti (1956); Şcoala de partid de un an, Secția tineret, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1966); Facultatea de Ştiințe Politice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1976).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** muncitor filator și membru în Biroul organizației U.T.M. la secția filatură din Întreprinderea „Textila“ Pitești (1956–1959); instructor al Comitetelor raionale U.T.M. Drăgăneşti–Olt (1959–1965) şi Piteşti (1965–1966); instructor al Comitetului regional/județean U.T.C. Pitești/Argeș și membru al Comitetului regional/județean al femeilor (1966–1972); instructor în cadrul Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Argeş (iul. 1976–ian. 1977); instructor al Secției propagandă a Comitetului județean de partid Vâlcea (ian. 1977–aug. 1979); preşedintele Comitetului județean al femeilor (1978–iun. 1989); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Vâlcea și vicepreședinte cu delegație al

Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Vâlcea (24 sept. 1979–apr. 1984); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Vâlcea (apr. 1984–iun. 1989); șef al Comisiei culturale a Consiliului județean al sindicatelor Covasna (iul. 1989–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Zătreni, jud. Vâlcea (1985–22 dec. 1989).

PĂȚAN ION

(n. 1 dec. 1926, com. Daia Română, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–1 oct. 1987); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–1 oct. 1987).

Studii: Academia Comercială din Brașov, curs fără frecvență (1948).

Profesia de bază: contabil.

Activitate și funcții: **membru de partid din iun. 1955;** contabil la Liceul comercial și pedagog la o școală profesională de ucenici din Alba Iulia (1945–1948); contabil (1948–1951) și șef al serviciului contabilitate (1951–1952) la Fabrica „Simion Bărnuțiu“ din Sebeș-Alba; director de cabinet, consilier, inspector general și șef al corpului de control al ministrului Industriei Ușoare (1952–1956); deputat în Sfatul popular București (din 1953); membru al Comitetului de partid din cadrul Ministerului Industriei Bunurilor de Consum, deputat și președinte al Comisiei permanente plan-finanțe de pe lângă Comitetul executiv al Sfatului popular orășenesc București (1956–1962); director al Direcției plan economic din cadrul Ministerului Industriei Bunurilor de Consum (1956–1962); secretar general la Ministerul Industriei Ușoare (24 apr. 1962–10 mart. 1964); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (10 mart. 1964–25 iun. 1965); șeful Secției planificarea economiei a C.C. al P.C.R. (1965–1967); vicepreședinte al Consiliului Economic (până la 29 mart. 1968); ministrul Comerțului Interior (29 mart 1968–13 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (13 mart. 1969–18 mart. 1975); ministrul Comerțului Exterior (28 febr. 1972–18 apr. 1974); vicepreședinte al Biroului Executiv al Consiliului de Miniștri (din 1 apr. 1974); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (18 apr. 1974–7 mart. 1978); viceprim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–21 mai 1982); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (7 mart. 1978–30 ian. 1984); reprezentant al R.S. România la C.A.E.R. (1978–16 iun. 1979); vicepreședintele Comisiei de partid și de stat pentru probleme de tipizare și standardizare pe economie (din 20 iul. 1979); ministrul Industriei Ușoare (30 ian. 1984–7 mai 1986); președintele Comitetului de Stat pentru Prețuri (19 iun. 1986–14 sept. 1987); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.S. Cehoslovacia (1 oct. 1987–26 mart. 1989); ministrul Finanțelor (28 mart.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Oltenița, jud. Ilfov (1975–1980), Reșița-Vest, jud Caraș-Severin (1980–1985) și Fălticeni, jud Suceava (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa I (1976); „Ordinul Muncii“ clasa I (1981); Medalia „A 40–a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984).

PĂUN BRATU

(n. 12 mai 1928, com. Rociu, jud. Argeș; d. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22dec. 1989).

Studii: Şcoala de elevi meseriaşi de pe lângă Depoul de locomotive C.F.R. Bucureşti (1947); Facultatea de Economie Generală, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1960).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate și funcții: **membru de partid din ian. 1947;** voluntar pe Șantierul național Agnita-Botorca (1947); lăcătuş la Depoul de locomotive C.F.R. Bucureşti (1947–iul. 1949); instructor U.T.M. şi responsabil cu agitația şi propaganda la Depoul C.F.R. Bucureşti (1949–1951); locțiitor politic cu grad de locotenent în mai multe unități militare (1951–1953); avansat căpitan şi promovat şef al Secției organizatorice a serviciului muncii din cadrul Direcției Superioare Politice a Armatei (1953–apr. 1954); instructor Secție Industrie Grea a C.C. al P.M.R (apr. 1954–1955); secretar cu probleme organizatorice (1955–21 mai 1956) şi prim-secretar (21 mai 1956–1957) al Comitetului raional de partid Bacău; asistent la catedra „Construcții de partid“ şi membru în Comitetul de partid al Şcolii Superioare de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1960–dec. 1961); prim-secretar al Comitetului raional de partid Rădăuți (dec. 1961–1966); şef al Secției propagandă şi agitație şi membru al biroului Comitetului regional de partid Suceava (1966–febr. 1968); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Botoşani (febr. 1968–31 aug. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (31 aug. 1971–1973); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Bacău (1973– febr. 1977); prorector al Academiei de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (din febr. 1977).

PĂUN IOANA

(n. 11 mai 1944, Galați)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de agronomie; Institutul „B“, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Dâmbovița (din dec. 1985).

PĂUN PĂTRU

(n. 11 aug. 1939, com. Jiana, jud. Mehedinți)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională de pe lângă Şantierul naval din Drobeta-Turnu Severin (1956); Facultatea de Electrotehnică din Timişoara (1963); Institutul central de un an la Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer electrotehnic (provenit din electrician).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** electrician la Şantierul naval din Drobeta-Turnu Severin (1956–1958); secretar al organizației U.T.M. pe an de studiu şi membru în Comitetul Asociației Studenților pe facultate (1956–1963); secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Drobeta-Turnu Severin (1963–sept. 1971); inginer la Şantierul naval din Drobeta-Turnu Severin (1963–1966); şef secție exploatare la Întreprinderea „Electrocentrale“ Porțile de Fier (1966–1978); membru al Comitetului județean de partid Mehedinți (sept. 1971–1979); director al Întreprinderii „Electrocentrale“ Porțile de Fier (1978–1989); membru supleant (1979–1984) şi membru

(1984–22 dec. 1989) în biroul Comitetului județean de partid Mehedinți.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (trei ani consecutiv) și Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1984–1988).

PĂUN RADU

(n. 13 mai 1915, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Medicină Generală; doctorat în științe medicale.

Profesia de bază: medic internist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** membru (din 11 oct. 1969) și vicepreședinte (din 28 oct. 1975) al Consiliului Sanitar Superior; ministrul Sănătății (18 mart. 1975–16 iun. 1976); șef al Clinicii Medicale a Spitalului „Dr. Ioan Cantacuzino“ din București (1975–1978); profesor universitar și șef de catedră la I.M.F. din București; membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Negrești, jud. Vaslui (1975–1980).

PĂUNESCU PAUL RADU

(n. 16 mart. 1941, Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie de geologie (1954–1955); Școala profesională de la Întreprinderea de mașini electrice din București, calificându-se în meseria de matrițer (1955); Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic din București (1965); patru luni cursurile CEPECA; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: inginer tehnologia construcțiilor de mașini.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** inginer (1965–1973) și șef al Serviciului organizarea producției și a muncii (1973–aug. 1974) la Întreprinderea de mașini electrice București; secretar al Comitetului de partid pe întreprindere (1973–aug. 1974); secretar cu probleme economice al Comitetului de partid al Sectorului 7 București (aug. 1974–ian. 1981); secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Călărași (ian. 1981–14 apr. 1986); inspector al C.C. al P.C.R. (14 apr. 1986–1987); consilier al președintelui R.S.R. (1987–3 febr. 1988); ministrul Industriei de Utilaj Greu (4 febr.–21 mai 1988); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (21 mai-16 nov. 1988); secretar cu probleme economice al Comitetului de partid Brașov și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Brașov (7 febr.–22 dec. 1989).

PÂCĂ GHERGHINA

(n. 1 febr. 1931, com. Islaz, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea Tehnologică, Institutul de Industrie Alimentară din Kiev, U.R.S.S. (1955).

Profesia de bază: inginer tehnolog substanțe zaharoase.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1949; **membru de partid din 1956;** inginer tehnolog, șef al serviciului producție (1955–1962) și director (1962–1969) al Fabricii de zahăr Roman; director al Combinatului industriei alimentare Piatra Neamț (1969–1970); director al Fabricii de zahăr Corabia, jud. Olt

(din 1970); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Olt (din 1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Secuieni, reg. Bacău (1965–1969).

PÂNZARU CORNEL

(n. 1 mart. 1927, com. Dârlos, jud. Sibiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–12 oct. 1981).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul de Mecanică din Cluj (1952); curs postuniversitar.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** şef birou la Direcția tehnică, şef serviciu C.T.C., inginer-şef, apoi director cu grad de maior al Atelierelor de reparații auto nr. 2 din Mediaş din subordinea Ministerului Forțelor Armate (1952–1963); director al Direcției generale automobile, tractoare și rulmenți (1963–sept. 1969) și director adjunct al Direcției generale mașini și produse de serie (din sept. 1969) din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini; secretar și membru al biroului Comitetului județean de partid Argeş (până la 16 mai 1972); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (16 mai-30 oct. 1972 și 30 aug. 1975–1 sept. 1981); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (15 nov. 1972–30 aug. 1975); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Cehoslovacia (12 oct. 1981–14 sept. 1987); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (14 sept. 1987–22 dec. 1989).

PÂRVULESCU CONSTANTIN

(n. 10 nov. 1895, Olănești, jud. Vâlcea; d. 11 iul. 1992, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–25 iun. 1960); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (27 mai 1952–25 iun. 1960); președintele Comisiei Controlului de Partid (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru (25 iun. 1960–23 nov. 1979) și președinte (25 iun. 1960–12 aug. 1969) al Comisiei Centrale de Revizie.

Studii: Universitatea Comunistă din Moscova (1926).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1921;** ucenic ajustor la Atelierele centrale comunale București (1911–1915); ajustor la Atelierele Weigel București și Arsenalul Armatei (1915–1916), la Atelierele C.F.R. Iași și Tighina (1916–1917) și la Detașamentul C.F.R. Tighina (1917–1918); mecanic moară în com. Zolotnari-Ucraina (1918–1919); voluntar în Regimentul internațional „Armata Roșie Sovietică" Poltava (1919–1921); mecanic la Uzina de motoare și aviație Moscova (1926–1929); activează în mișcarea clandestină comunistă răspunzând de activitatea sindicatelor revoluționare; nume conspirative: „George Popov" și „Mihail Andreescu"; prim-secretar al Comitetului regional P.C.d.R. Basarabia-Chișinău (1929–1930); membru al Secretariatului provizoriu al C.C. al P.C.dR. (1930–1931); membru al Secretariatului CC al P.C.dR. și secretar al Comitetului teritorial Transilvania (1933–1935); membru al Biroului Politic al CC al P.C.dR. (1935–1936); condamnat în contumacie de către Consiliul de Război al Corpului II Armată la 10 ani închisoare pentru implicarea în organizația clandestină a Consiliului sindicatelor revoluționare descoperită în București în iun. 1934; arestat în ian. 1935 la Praga; condamnat prin Sentința nr. 79 din 16 iul. 1937 a Tribunalului Militar al Corpului II Armată, Secția a II-a la 7 ani închisoare corecțională pentru „asociere pentru pregătire de crime contra

siguranței statului," iar prin Sentința definitivă nr. 2033 din 1939 la 3 ani închisoare pentru „uneltire contra ordinii sociale"; deținut în închisoarea Jilava (1936–1939); prim-secretar al Comitetului regional P.C.dR. Prahova și Dobrogea (1939–1941); membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR (1941–1943); prim-secretar al C.C. al P.C.R (apr. –nov. 1944); trimis în U.R.S.S. pentru organizarea Diviziei „Horia, Cloșca și Crișan" (nov. 1944–mai 1945); șef secție la C.C. al P.C.R. (mai-oct. 1945); președintele Comisiei Centrale de Control a C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1953); membru al Prezidiului M.A.N. (18 apr. 1948–24 ian. 1953).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Dâmbovița (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. Craiova-Est (1952–1957) și Electroputere, reg. Craiova (1957–1961); circ. Titu, reg. București (1961–1969) și Titu, jud. Dâmbovița (1969–1980); președinte al Biroului M.A.N. (din 28 mart. 1957);

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1955); Ordinul „23 August" clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1966); Ordinul „Victoria Socialismului" (1971); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România" (1974).

PEREANU STELA

(n. 22 dec. 1949, com. Amara, jud. Ialomița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul de chimie industrială din București; Cursul de partid de un an (1983); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1985).

Profesia de bază: laborant chimie alimentară.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1976;** laborant chimie alimentară la Întreprinderea de industrializarea laptelui Ialomița și la Întreprinderea comercială de stat cu ridicata a alimentelor Ialomița (1971–1983); instructor la Secția organizatorică (oct. 1983–febr. 1984) și instructor cu probleme de informare (febr. 1984–oct. 1989) la Comitetul județean de partid Ialomița; organizator de partid și președinte al C.U.A.S.C. com. Perieți, jud. Ialomița (oct.–dec. 1989).

PETER ELENA

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Profesia de bază: richtuitoare.

Activitate și funcții: maistru și șef atelier la Combinatul de pielărie și încălțăminte „Clujana" din Cluj-Napoca (în 1975); membru al Comitetului județean de partid Cluj; vicepreședinte al U.G S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Someșul (1969–1975) și Gheorgheni (1975–1980), jud. Cluj; membru al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N. (1975–1980).

PETERFI ȘTEFAN (ISTVAN)

(n. 8 mart. 1906 Deva, jud. Hunedoara; d. 6 mai 1978, Ciudad de Mexico, Mexic)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–6 mai 1978).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Științe Naturale, Universitatea din Cluj (1932); doctor în științe biologice, specializarea morfologia și fiziologia plantelor (1937); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** membru corespondent (2 iul. 1955) şi membru titular (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; vicepreşedinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); vicepreşedinte al Consiliului de Stat (9 dec. 1967–6 mai 1978); preşedintele Consiliului Oamenilor Muncii de naționalitate maghiară (din 1972); vicepreşedinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste; vicepreşedinte al Filialei Cluj-Napoca a Societății de Științe Naturale şi Geografie; prorector al Universității „Babeş-Bolyai“, Cluj-Napoca; autor al următoarelor lucrări: *Probleme de biologie* (în colaborare cu Alice Săvulescu şi I. Popovici), Editura Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti, 1962; *Creşterea porumbeilor*, Editura Agro-Silvica, Bucureşti, 1963; *Botanica agricolă* (în colaborare cu Al. Buia), Editura Agro-Silvica, Bucureşti, 1965.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Aiud (1965–1969) şi Gherla (1969–6 mai 1978), jud. Cluj.

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“.

PETRACHE EMIL

(n. 11 apr. 1935, com. Iveşti, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Zootehnie, Institutul Agronomic din Iași (1957); Cursul postuniversitar de pe lângă Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1967).

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: **membru de partid din aug. 1962;** inginer la G.A.S. Brateş, raionul Galați (1958–1961); inginer principal la secția agricolă a Sfatului popular regional Galați (1961–iul. 1962); şef al secției creşterii animalelor (iul. 1962–1964) şi inginer (1964–sept. 1965) la Consiliul agricol raional Galați; activist al Comisiei agrare (sept. 1965–1966) şi instructor (1967–1968) al Comitetului regional de partid Galați; preşedinte al U.J.C.A.P. şi secretar cu probleme agrare al Comitetului județean de partid Galați (1968–9 febr. 1971); director general al Direcției Generale pentru agricultură, industrie alimentară şi ape, membru al biroului Comitetului județean de partid Galați (9 febr. 1971–oct. 1974); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Galați (oct. 1974–sept. 1979); adjunct al ministrului Agriculturii şi Industriei Alimentare (13 sept. 1979–21 dec. 1985); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); director al Centrului republican pentru creşterea şi calificarea cailor de rasă Băneasa (din mai 1986).

PETRE CONSTANTIN

(n. 21 mart. 1931, com. Călineşti, jud. Teleorman; d. 2 ian. 1993)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22nov. 1982–22dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12aug. 1969–23nov. 1984).

Studii: Facultatea de Comerț şi Cooperație, Institutul de Științe Economice şi Planificare „V.I. Lenin“ Bucureşti (1953); aspirantura la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1956–1960); doctorat la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1960).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1957;** preparator, asistent şi lector la catedra de marxism-leninism a Institutului de Ştiinţe Economice şi Planificare „V.I. Lenin" Bucureşti (sept. 1953–sept. 1955); lector la catedra de marxism-leninism a Universităţii „C.I. Parhon" (sept. 1955–sept. 1956); prorector al Şcolii Superioare de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1960–21 ian. 1969); şef sector şi adjunct şef Secţie propagandă a CC al P.C.R (21 ian. 1969–2 mart. 1971); secretar al Comitetului municipal de partid Bucureşti (2 mart. –15 iul. 1971); adjunct al şefului Secţiei propagandă a C.C. al P.C.R (15 iul. 1971–1973); secretar cu propaganda al Comitetului municipal de partid Bucureşti (1973–1976); adjunct al ministrului Educaţiei şi Învăţământului (18 sept. 1976–28 apr. 1982); vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 9 sept. 1978); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 16 mai 1980); profesor universitar la Academia de Studii Economice Bucureşti (din 1982); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Prahova (10 nov. 1982–25 mart. 1984); director general al Radioteleviziunii Române (29 mart. 1984–1990).

PETRE CONSTANTIN

(n. 2 ian. 1932, sat Ţepeşti, com. Tetoiu, jud. Vâlcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: şcoala generală (opt clase); un an Şcoala de calificare în industria minieră.

Profesia de bază: muncitor minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** ucenic la un atelier particular din Bucureşti (1946–1948); dulgher pe Şantierul de construcţii Cotroceni (1948–1952); muncitor agricol în comuna natală (1952–1956); muncitor pe şantierul Combinatului chimic Govora (1956–1957); vagonetar, şef de schimb şi şef de brigadă la Exploatarea minieră Lupeni (1957–1976); membru al Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste (din 1968); maistru minier la Întreprinderea minieră Lupeni (din 1976).

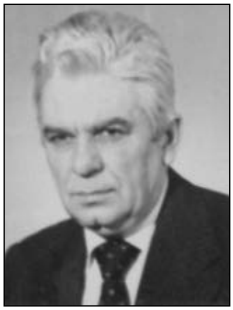
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lupeni, jud. Hunedoara (1975–1980).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" (1975).

PETRE C. IOAN

(n. 29 dec. 1929, Constanţa-d. 1996, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala Industrială din Constanţa, curs seral (1944–1947); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic din Iaşi (1950–1952; întreruptă în urma unui ordin al ministrului Învăţământului şi absolvită abia în 1964); curs de trei luni de pregătire economică pentru conducătorii de întreprinderi (1952); curs de şase luni în U.R.S.S. pentru specializare în reţele electrice şi staţii de înaltă tensiune (1953); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Cursul de perfecţionare a pregătirii cadrelor la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1971–1975); doctorand la Institutul Politehnic din Bucureşti (în 1976).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;** ucenic (nov. 1944–1947) şi electrician (1947–1950) la Societatea de electricitate Constanţa; membru al Comitetului U.T.M. de la Societatea de electricitate Constanţa (1949); director al Uzinei „Ovidiu" din cadrul Întreprinderii regionale de electricitate

Dobrogea, câteva luni, apoi şef al Sectorului reţele electrice la aceeaşi întreprindere (1952–1957); membru al Comitetului U.T.M. pe Întreprinderea „Ovidiu“; membru al Comitetului şi biroului Comitetului regional U.T.M. Dobrogea (1956–1957); membru al C.C. al U.T.M. (30 iun. 1956–20 aug. 1960); maistru electrician la Întreprinderea nr. 216 Instalaţii (1957); şef al Serviciului amenajări tehnico-sanitare la Întreprinderea comunală Constanţa (1957–1958); şef al Comisiei tineret muncitoresc a Comitetului regional U.T.M. Dobrogea (aug. 1958–1960); prim-secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M. Constanţa (1960–oct. 1961); instructor (oct. 1961–1964) şi adjunct al şefului Comisiei economice (1964–1965) la Comitetul regional de partid Dobrogea; prim-adjunct al şefului Secţiei organizatorice şi membru al biroului Comitetului regional de partid Dobrogea (1965–1968); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Constanţa (1968–aug. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (aug. 1971–febr. 1972 şi mai 1972–26 ian. 1977); adjunct al şefului Secţiei Cadre a C.C. al P.C.R. (febr.–mai 1972); prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Tulcea (27 ian. 1977–3 nov. 1982); ministrul Construcţiilor Industriale (3 nov. 1982–11 nov. 1985); viceprim-ministru al Guvernului (11 nov. 1985–11 sept. 1987); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Gospodăririi Fondurilor Fixe (5 oct. 1987–30 apr. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Măcin (1980–1985) şi Olt (1985–22 dec. 1989), jud. Tulcea; membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (29 mart. 1980–16 dec. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1981).

PETRE ION

(n. 28 ian. 1900, Bucureşti-d. 1959, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948).

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: ajutor mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1939;** ajutor mecanic la diferite întreprinderi din Bucureşti (1914–1927) şi la Societatea Generală de Gaz şi Electricitate (1927–1945); secretarul celulei de partid la Societatea Generală de Gaz şi Electricitate, apoi în „Uniunea Patrioţilor“ (1939–1943); arestat (1943); ajutor de primar general al oraşului Bucureşti (1945–1948); consilier al ministrului Silviculturii (1948); preşedintele unei comisii de verificare a membrilor de partid (1948–1950); membru în Comisia de verificare a membrilor de partid din sectorul ministere (în 1950); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Craiova (din 30 oct. 1956).

PETRE NICOLAE (NICOLAI)

(n. 15 mai 1912, Constanţa; d. 1985, Constanţa)
Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: patru clase şcoala de meserii (1930); Şcoala de partid de şase luni (1951); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1954).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din august 1946;** ucenic (1926–1930) şi lăcătuş (1930–1933) la Atelierele direcţiei portului maritim Constanţa; stagiul militar (1933–1934); lăcătuş la un antreprenor (1934–1935); lăcătuş şi manipulant la distribuirea combustibilului pentru avioane la Societatea petrolieră „Columbia“ din Constanţa (1935–1940); lăcătuş mecanic la atelierele de întreţinere de la

Societatea petrolieră „Columbia“ din Constanța (1940–1946); secretar al celulei de partid din societatea petroliferă (aug. 1946–1947); a lucrat în Comisia de livrări în contul armistițiului (1946–iun. 1948); administrator al stației de export al fabricii de ambalaje (iun. 1948–1949) și al depozitului de consum intern (1949–1950) din cadrul Sovrompetrol din portul Constanța; instructor la secția plan–finanțe (ian-mart. 1951), la secția industrie (1954–iul. 1956) și șef al secției plan–finanțe-comerț (iul. 1956–1957) ale Comitetului regional de partid Constanța; adjunct al Comisiei economice (1957–8 ian. 1959) și secretar (8 ian. 1959–1962) al Comitetului regional de partid Constanța; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Constanța, membru al biroului Comitetului regional de partid Dobrogea (din 1962).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Constanța-Vest, jud. Constanța (1961–1975).

PETRESCU BARBU

(n. 1 apr. 1932, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–23 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24nov.–22 dec. 1989).

Studii: Institutul Politehnic din București, Facultatea de Mecanică (1955); cursul postuniversitar al Facultății de Economie și Conducere, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1972); doctorat în științe tehnice la Institutul Politehnic din București, Facultatea de Mecanică (1974); specializări în Elveția (la Maschinen-Fabrik Orlinkon, pentru asimilarea compresorului de 10 mc pentru locomotiva Diesel electrică) și în Franța (în 1980, pentru organizarea tipizării oțelurilor și organizarea producției în industria constructoare de mașini, metalurgie și electrotehnică industrială); doctorat în științe economice la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1980).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** membru al Biroului U.T.M. al Școlii CFR „Aurel Vlaicu“ din București și membru al Comitetului U.T.M. al Sectorului 1 București (1948–1951); membru al Biroului U.T.M. al Facultății de Mecanică din cadrul Institutului Politehnic din București și responsabil cu probleme organizatorice al Comitetului U.T.M. al Sectorului 1 București (1951–1952); activist al Secției studenți a Comitetului orășenesc U.T.M. București (1952–1953); responsabil cu probleme profesionale al Comitetului sindical de la Institutul Politehnic din București (1953–1955); a lucrat la Uzinele „23 August“ București (1954–1955); din 1956 până în 1963 a îndeplinit funcțiile de maistru, inginer, șef serviciu și inginer-șef la Uzinele de motoare și compresoare „Timpuri Noi“ București; responsabil cu probleme organizatorice al Comitetului sindical pe uzină (1956–1958); responsabil cu probleme de inovații, propagandist la învățământul politic U.T.M. și responsabil de brigadă de producție U.T.M. (1955–1956); responsabil cu probleme de inovații în Comitetul sindicatului pe uzină (1956–1960); secretar cu probleme economice al Comitetului U.T.M. al Sectorului 3 București și membru al biroului Comitetului orășenesc U.T.M. București (1958–1962); responsabil cu probleme economice al Comitetului de partid pe uzină (1960–1962); instructor cu probleme de metalurgie, construcții de mașini, chimie și poligrafie al Comitetului orășenesc de partid București (1962–1963); șef al Sectorului metalurgie, construcții de mașini, chimie și poligrafie al Comisiei economice a Comitetului orășenesc de partid București (1963–1967); adjunct cu probleme de metalurgie, construcții

de maşini, chimie şi poligrafie al şefului Secţiei economice a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1967–1968); membru al biroului şi secretar pentru probleme economice al Comitetului de partid al Sectorului 3 Bucureşti (1967–mart. 1977); şef al Secţiei economice a Comitetului municipal de partid Bucureşti (1968–1972); preşedinte al Consiliului de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale al Sectorului 3 Bucureşti (1972–1974); membru al Consiliului de control muncitoresc al activităţii economice şi sociale al Comitetului municipal de partid Bucureşti (1974–mart. 1977); director general adjunct, cercetător ştiinţific principal I (mart. 1977–iun. 1983) şi director general (iun. 1983–29 sept. 1987) la Institutul Central de Cercetări Economice Bucureşti; membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 1978, reales la 2 apr. 1980); ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (1 oct. 1987–30 apr. 1988); vicepreşedinte al Secţiei economice de la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (din 1981); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din 31 dec. 1985); viceprim-ministru al Guvernului (30 apr.–17 nov. 1988); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Bucureşti şi primar (preşedinte cu delegaţie al Comitetului executiv al Consiliului popular) al municipiului Bucureşti (7 febr.–22 dec. 1989); conferenţiar universitar la Catedra de organizare şi Conducere industrială din cadrul Institutului Politehnic din Bucureşti; membru al Consiliului Naţional „Oamenii de Ştiinţă şi Pacea" (ulterior a fost şi membru al biroului acestui organism); a mai îndeplinit şi funcţiile de: vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Învăţământ, vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii, secretar al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale.

Autor al unor lucrări ştiinţifice şi inovaţii în domeniul industriei constructoare de maşini, metalurgie şi electrotehnică; Premiul „Petre S. Aurelian" al Academiei R.S.R. pentru lucrările *Epoca Nicolae Ceauşescu-epocă de înfăptuiri istorice în dezvoltarea şi modernizarea economiei româneşti* (1984) şi *Productivitatea muncii în industrie* (1985), ambele apărute la Editura Politică.

Distincţii: „Meritul Ştiinţific" clasa a III-a (1979); „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a V-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a IV-a.

PETRESCU T. DUMITRU

(n. 10 mai 1906, Bucureşti; d. 13 sept. 1969, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 febr. 1948–24 ian. 1950 şi 24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 ian. 1950–28 dec. 1955 şi 12 aug.–13 sept. 1969); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug.–13 sept. 1969); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug.–13 sept. 1969).

Studii: patru clase primare; Şcoala serală de comerţ; Şcoala Superioară Internaţională Leninistă de la Moscova (1935–1938).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate şi funcţii: ucenic la Atelierele C.F.R. „Griviţa" din Bucureşti (1918); ucenic tipograf la Socec (1918–oct. 1920); strungar la Atelierele C.F.R. Griviţa (oct. 1920–aug. 1928); funcţii de răspundere în organizaţia U.T.C. (1921); membru al Partidului Social Democrat (1927–1928); membru al Partidului Socialist al Muncitorilor (1928–oct. 1930); secretar al Sindicatului de la Atelierele C.F.R. Griviţa din Bucureşti (1928); **membru de partid din iul. 1932;** secretar al Consiliului sindical Bucureşti (1933); arestat la 14 febr. 1933 şi condamnat (19 aug. 1933) pentru

participarea la greva de la Grivița, fiind închis la Jilava, Văcărești și Craiova; a evadat în anul 1935 și a emigrat în străinătate; activează în emigrație, în Cehoslovacia și U.R.S.S. (1935); a activat la Comandamentul Diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu", ca șef al Secției educație și cultură (cu gradul de maior), apoi ca locțiitor politic al Diviziei „Horia, Cloșca și Crișan“, cu gradul de locotenent-colonel (1 dec. 1943–9 mai 1945); general de brigadă (14 iul. 1947); subinspector general (2 oct. 1945–6 aug. 1947) și inspector general (6 aug. 1947–1948) la Inspectoratul General al Armatei pentru Educație, Cultură și Propagandă; director al ziarului „Glasul Armatei“ (1945–1948); general-maior la dispoziția Secretariatului General al Ministerului Apărării Naționale (din 25 iul. 1948); trecut în rezervă cu gradul de general-maior (15 dec. 1949); șef al Direcției Superioare Politice a Armatei (câteva luni în 1948); șef de secție în Aparatul C.C. al P.M.R. (1948–apr. 1951); președintele Comitetului de Stat al Aprovizionării (13 apr. 1948–9 mart. 1952); ministrul Finanțelor (9 mart. 1952–4 oct. 1955); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (4 oct. 1955–11 mai 1956); președinte al Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii (30 dec. 1965–9 febr. 1968); prim-adjunct al ministrului Muncii (9 febr. 1968–13 mart. 1969); director general al Direcției Generale a Rezervelor Statului (3 apr. 1968–15 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului Național al F.U.S. (din 1968); vicepreședinte al Consiliului de Stat (13 mart.–13 sept. 1969).

Deputat în MA.N., ales în circ. elect. Gorj (1948–1952) și Parcul Libertății, mun. București (2 mart.–13 sept. 1969); secretar al Comisiei economico-financiare a M.A.N. (până la 13 mart. 1969).

Distincții: Medaliile sovietice „Apărarea patriei“, „Steaua Roșie“, „Medalia Victoria“; Medalia cehoslovacă „Crucea de război“ clasa I; Ordinul „Mihai Viteazul“ clasa a III-a cu spade (1947); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949).

PETRESCU DUMITRU

(n. 10 sept. 1924, Slatina, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București, curs fără frecvență (1948); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** secretar la școlile de ucenici din Slatina (aug. 1944–1945) și București (1945–1948); profesor la Liceul comercial din Slatina și activist extrabugetar la Comitetul județean U.T.M. Olt (1948–1950); adjunct al împuternicitului Centrului regional de planificare Argeș (1950–1952); adjunct al șefului (1952–1954) și șef (1954–febr. 1968) al Secțiunii de planificare a Sfatului popular regional Pitești/Argeș; deputat și membru al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Pitești (1952–1954); secretar al Comitetului de partid din Sfatul popular regional Pitești/Argeș (1954–1968); prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș (în febr. 1968); prim-adjunct al ministrului Muncii (până la 1 apr. 1968); director general al Direcției generale a rezervelor de stat (11 apr. 1968–22 mart. 1969); membru al Consiliului de Stat (18 mart. 1971–17 mart. 1975); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Argeș (din 1971); adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (18 oct. 1979–20 mai 1980); prim-adjunct al ministrului Comerțului Interior (20 mai 1980–17 mart. 1984).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. Rociu, jud. Argeș (1969–1975); secretar al Comisiei economico-financiare a M.A.N. (13 mart. 1969–1975).

PETRESCU GHEORGHE

(n. 8 oct. 1925, sat Broşteni, com. Aninoasa, jud. Argeş; d. 2001, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–5 oct. 1987); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Şcoala de partid de şase luni (1950); Institutul de Ştiinţe Economice Bucureşti; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din mai 1946**; strungar la Uzinele „Malaxa" (sept.–dec. 1941) şi la A.S.A.M. Pipera (1941–1943); lăcătuş la Depoul C.F.R. din Costeşti (1943–iun. 1948) şi Roşiori (iun. 1948–apr. 1949); responsabilul Oficiului de aprovizionare a muncitorilor de la Depoul C.F.R. din Costeşti (1945–apr. 1948); membru în subcomisia de verificare a membrilor de partid de pe lângă Comisia de verificare a judeţenei Teleorman (apr. 1949–mart. 1950); şef de secţie la Comitetul raional de partid Zimnicea şi director al cabinetului de partid al Comitetului regional de partid Teleorman (sept. 1950–1952); şef al secţiei speciale a Sfatului popular regional Bucureşti (1952–1955); prim-secretar al Comitetului raional de partid Drăgăneşti-Olt (1955–1957); secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Piteşti (1957–1 nov. 1963); adjunct (1 nov. 1963–1966) şi şef al Secţiei organizatorice (1966–1967) a C.C. al P.M.R./P.C.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Oltenia (1967–1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dolj (1968–25 ian. 1977); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); membru al Consiliului de Stat (29 iul. 1974–29 mart. 1985); ministru secretar de Stat la Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini (27 ian. 1977–7 sept. 1981); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 16 mai 1980); ministrul Industriei de Maşini-Unelte, Electrotehnică şi Electronică (7 sept. 1981–21 mai 1982); viceprim-ministru al Guvernului (21 mai 1982–1 oct. 1987, destituit); preşedinte al Comisiei Guvernamentale de Colaborare şi Cooperare Economică şi Tehnică şi reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (30 aug. 1982–17 ian. 1983); preşedinte al Consiliului de coordonare a dezvoltării bazei energetice şi funcţionarea sistemului energetic naţional (26 nov. 1985–29 sept. 1987); destituit din funcţie şi exclus din C.C. al P.C.R.; preşedinte al Asociaţiei de prietenie România-Tunisia (1987–1988); pensionar (din 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Drăgăneşti-Olt, reg. Piteşti (1957–1961), Calafat, jud. Dolj (1969–1975) şi Motru, mun. Bucureşti (1985–22 dec. 1989); membru al Grupului parlamentar român pentru securitate şi cooperare în Europa (1980–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1962) şi clasa I (1981); Ordinul „23 August" clasa a V-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa I (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a III-a (1969); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I (1986).

PETRESCU T. GHEORGHE

(n. 25 mai 1915, com. Petreşti, jud. Dâmboviţa; d. 28 iul. 1987, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (2 iul. 1965–28 iul. 1987).

Studii: Facultatea de Drept (1960); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesie de bază: tehnician agronom, jurist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1933; **membru de partid din 1936;** maistru agricol la școlile agricole din Nucet și Țigănești, Alexandria (1928–1938); membru al biroului local al Comitetului U.T.C. București (1935); arestat în 1935, a fost condamnat în 1940 la opt luni închisoare, iar prin Ordinul nr. 1303 din 11 apr. 1942 al ministrului de Interne a fost internat în lagărul de la Tg. Jiu; muncitor la Societatea „Standard Telefoane“ București (1938–1939); instructor la Comitetul de partid al Sectorului III Albastru (1941–1942); secretar al Comitetului de partid al Sectorului IV Roșu și III Albastru (1942–1944); secretar al Comitetului județean de partid Dâmbovița (în 1946); instructor la Secția organizatorică a C.C. al P.C.R. și comisar la Siguranța Statului din Timișoara (1947–oct. 1948); director la Direcția Generală a Securității Poporului (D.G.S.P.) (oct. 1948–1952); director adjunct la o direcție din Ministerul Afacerilor Interne (1952–1955); instructor la Secția organizatorică a Consiliului Central al Sindicatelor și vicepreședinte al Consiliului Central sindicate-sfaturi populare și gospodărie comunală (1955–oct. 1958); secretar al Comitetului de partid la Consiliul Central al Sindicatelor (oct. 1958–1971); președintele Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); vicepreședinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor (din 1971); membru al Consiliului Organizării Economice și Sociale (din 24 mart. 1976); vicepreședinte al F.U.S.; membru supleant în Biroul executiv al Federației Sindicale Mondiale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Drăgănești-Olt, reg. Pitești (1957–1961), Crâmpoaia, reg Argeș (1961–1965), Govora, jud. Vâlcea (4 febr. 1973–1975), Urziceni, jud. Ilfov (1975–1980), Slănic, jud Prahova (1980–1985), Grivița Roșie, mun. București (1985–28 iul. 1987); membru al Comisiei pentru agricultură a M.A.N. (1975–9 iul. 1977).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1981).

PETRESCU IULIA

(n. 14 ian. 1933, sat Copăceni, com. Sâmbăta, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Textile din Iași (1952); Facultatea de Chimie Industrială (1956).

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** maistru de schimb, șef atelier și secție, la Întreprinderea „Textila“ Galați (1956–1964); inginer principal la Direcția Generală a Industriei Bumbacului din cadrul Ministerului Industriei Ușoare (1964–1969); șef atelier cercetare la Centrala Industriei Bumbacului (1969–1974); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 16 mai 1980); membru al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie (din 22 apr. 1980); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); director adjunct științific (1974–sept. 1985), director adjunct (sept. 1985–1989) și director (1989) al Institutului de Cercetări Textile București.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Agnita, jud. Sibiu (1980–1985) și Progresul, mun. București (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1980–1985).

PICOȘ GHEORGHE

(n. 1 mai 1926, com. Tulucești, jud. Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Finanțe-Credit, Institutul de Studii Economice București (1949).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** controlor revizor în cadrul Direcției

de control financiar din Ministerul Finanțelor (1949–1950) și la Serviciul județean de control financiar Maramureș și Galați (1950– 1952); controlor revizor șef, director adjunct la Direcția specială, director general adjunct (1952–1966) și director general (1966–aug. 1973) la Direcția generală a bugetului din Ministerul Finanțelor; adjunct al ministrului Finanțelor (27 aug. 1973–6 ian. 1990); membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 27 febr. 1974); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 2 mart. 1974).

PINTILIE GHEORGHE (PANTELEI BODNARENCO)

(n. 9 nov. 1902, Tiraspol, Rep. Moldova; d. 11 aug. 1985, București).

Membru al C.C. al P.M.R. (11 iun. 1948–28 dec. 1955).

Naționalitatea: ucraineană.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: lăcătuș într-o fabrică din Odessa (1915–1928); trece clandestin Nistrul, cu acte false de cetățean român având misiunea de a asigura protecția contra-informativă a comuniștilor, de a depista și îndepărta dintre aceștia pe informatorii Siguranței (1928–1937); deținut în penitenciarele Doftana, Văcărești și Caransebeș (1937–1944); general-locotenent de securitate (15 aug. 1948); director general al Direcției Generale a Securității Poporului (din 30 aug. 1948); ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne (din 15 sept. 1949); locțiitor (până la 18 mart. 1956) și prim-locțiitor (din 18 mart. 1956) al ministrului Afacerilor Interne.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ialomița (1948–1952).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa I (1949); „Medalia Muncii" (1956); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1971).

PINTELIE STELIAN

(n. 13 iul. 1938, com. Beceni, jud. Buzău; d. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala militară pentru ofițeri de transmisiuni (1960); Facultatea Tehnică, Secția radioelectronică, Academia Militară (1969); Curs postuniversitar în specialitatea electronică; Universitatea Politică și de Conducere (1986).

Profesia de bază: inginer în specialitatea radiotehnică.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** comandant pluton de transmisiuni la Regimentul 22 radiotehnică (1960–1963); locțiitor tehnic la Brigada 46 radiotehnică și lector la Catedra de radioelectronică a Centrului de instrucție al trupelor radiotehnice (1969–1971); transferat la Ministerul de Interne ca ofițer inginer la Unitatea Specială „R" (1971–dec. 1977); șef al Serviciului tehnic-operativ din Unitatea specială de luptă antiteroristă (dec. 1977–iun. 1980); șef al Unității Speciale „R" (iun. 1980–22 iun. 1984); colonel de securitate (30 dec. 1982); adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor (23 iun. 1984–2 ian. 1990).

Distincții: Ordinul „Meritul Militar" clasa I.

PIȘCOI VIORICA (n. PURCARIU)

(n. 16 mai 1936, loc. Pâclișa, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Secția psihologie, Universitatea București (1956); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** profesor la Școala generală din com. Bolduț, jud. Cluj și Școala specială de la Băile „1 MAI“ Oradea (1959–1961); profesor de științe sociale la Grupul școlar agricol din Oradea (1961–1968); profesor de psihologie la Liceul pedagogic din Oradea și inspector la Inspectoratul școlar județean Bihor (1968–1971); director la Liceul pedagogic „Iosif Vulcan“ din Oradea (1971–nov. 1976); membru al Comitetului județean de partid Bihor (1973–1974); membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid Oradea (din 1974); membru al biroului Comitetului municipal de partid și al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Bihor (din 1975); inspector general la Inspectoratul școlar județean Bihor (din nov. 1976); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Salonta, jud. Bihor (1975–1980).

PLEȘIȚĂ NICOLAE

(n. 16 apr. 1929, Curtea de Argeș, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23nov. 1979 și **22 nov. 1984–22 dec. 1989).**

Studii: Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Curs de specializare de un an în U.R.S.S. (1958); Facultatea de Istorie, Universitatea „Babeș-Bolyai“ Cluj (1968).

Profesia de bază: muncitor necalificat.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1947;** muncitor la Fabrica de cherestea „Moroieni“ din Curtea de Argeș (1942–mai 1948); președinte al Sindicatului muncitorilor forestieri din Curtea de Argeș (1947–1948); activist la Județeana U.T.M. Argeș (mai-aug. 1948); lucrător operativ cu grad de plutonier la Direcția Regională de Securitate Pitești (aug. 1948–1951); șef secție și șef serviciu la Regionala de Securitate Arad și Vâlcea (1951–1952); șef secție la Regionala de Securitate Pitești (1952–1953); șef serviciu la Direcția Cadre a Ministerului de Interne (1953–1956); locțiitor șef serviciu la Direcția Regionalei de Securitate Pitești (1956–1961); șef al Direcției Regionale de Securitate și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Cluj (30 dec. 1961–19 apr. 1967); șef al Direcției Securitate și Gardă a Ministerului de Interne (19 apr. 1967–27 nov. 1972); șef al Direcției I din Direcția Generală de Informații Interne (din 27 nov. 1972); șef al Serviciului de asigurare materială și financiară al Inspectoratului județean de Securitate Ilfov (1972–dec. 1973); locțiitorul șefului Direcției I din cadrul Ministerului de Interne (dec. 1973–mart. 1974); secretar general în Ministerul de Interne (până în nov. 1975); prim-adjunct al ministrului (8 nov. 1975–4 oct. 1978) și adjunct al ministrului de Interne (25 apr. 1980–26 nov. 1984); general-locotenent de securitate (9 mai 1977); comandantul Școlii militare de ofițeri activi a Ministerului de Interne (din 26 sept. 1978); șef al Centrului de Informații Externe (22 apr. 1980–26 nov. 1984); comandantul Școlii de perfecționare a cadrelor de rezervă din Ministerul de Interne (26 nov. 1985–22 dec. 1989); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Cluj și membru în biroul organizației de bază al Comitetului de partid pe minister.

PLOPEȘANU (PLOPEȘEANU) GHEORGHE

(n. 18 sept. 1935, com. Poșta Câlnău, jud. Buzău; d. 2001, Focșani)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Horticultură; Institutul „B“, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer horticol.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1967;** director al I.A.S. Panciu, jud. Vrancea (în 1989).

PLOŞTINARU IULIAN

(n. 21 apr. 1927, sat Baloteşti, com. Izvoru Bârzii, jud. Mehedinţi; d. dec. 1998, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala Centrală a C.C. al U.T.M. „Filimon Sârbu“ (1952); Şcoala Centrală a Comsomolului din Moscova (1958); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“(1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice (1968); doctor în economie (1977).

Profesia de bază: lăcătuş-mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din mart. 1954;** ucenic şi lăcătuş-mecanic la Şantierul naval din Turnu Severin (1942–1948); stagiu militar la o unitate de securitate din Turnu Măgurele (1948–1950); locţiitor politic şi secretar al Comitetului U.T.M. în cadrul unităţii militare (1948–1950); instructor al Comitetului raional U.T.M. Turnu Severin, apoi şef al Secţiei organizatorice a Comitetului comunal U.T.M. Hurezani (1950–1951); şef al Secţiei cultură fizică şi sport a Comitetului regional U.T.M. Craiova (ian. 1952–apr. 1954); organizator al lotului de sportivi din R.P.R. la Festivalul Mondial al Tineretului din Bucureşti (în 1953); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Sărmaş, reg. Cluj (apr. 1954–mai 1955); instructor în aparatul C.C. al U.T.M. (mai 1955–1956); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al U.T.M. (1956–1957); secretar (1957–1959) şi prim-secretar (1959–1961) al Comitetului regional U.T.M. Craiova; prim-adjunct al şefului Secţiei organizatorice a Comitetului regional de partid Oltenia (1961–1962); instructor al Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1965–15 nov. 1967); şef al Secţiei organizatorice şi membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (1967–1968); şef al Secţiei organizatorice şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Dolj (1968–1969); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Drobeta-Turnu Severin şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Mehedinţi (1969–29 nov. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (29 nov. 1971–11 dec. 1972); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mehedinţi (11 dec. 1972–9 apr. 1982); vicepreşedinte (din 4 aug. 1973) şi preşedinte (21 mai 1982–19 mai 1983) al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare; adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (9 apr. 1982–1985); preşedinte cu delegaţie al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Botoşani (din 17 iul. 1985); preşedinte al Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie (9 aug.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Novaci, reg. Oltenia (1961–1965), Orşova (1975–1980) şi Strehaia, jud. Mehedinţi (1980–1985); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (1975–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1981).

POARCĂ CONSTANTIN

(n. 10 apr. 1938, com. Negomir, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala profesională; cursul de partid de un an.

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** secretar al Comitetului de partid la Schela Țicleni, jud. Gorj (în 1979).

PODARU GEORGETA (n. NEAGU)

(n. 18 mart. 1940, com. Româneşti, jud. Botoşani)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 şi **22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al CC al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).**

Studii: Şcoala tehnică de maiştri textilişti (1980); liceul; cursul de partid de trei luni.

Profesia de bază: maistru textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958;** muncitor filator (1956–1970), controlor tehnic de calitate interfazic la sectorul filatură (1970–1980) şi maistru filator (din 1980) la Întreprinderea textilă „Moldova“, jud. Botoşani; membru al Comitetului şi biroului Comitetului judeţean de partid Botoşani (1962–22 dec. 1989); secretar al Comitetului de partid de la Întreprinderea textilă „Moldova“ (1978–22 dec. 1989); membru al Consiliului Culturii şi Educației Socialiste (din 11 sept. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Botoşani-Nord, jud. Botoşani (1980–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecția mediului a M.A.N. (1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1974).

POP GHEORGHE

(n. 3 mai 1922, com. Satulung, jud. Maramureş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Istorie-Filozofie, Secția Istorie; doctorat, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1984).

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular şi membru al biroului Comitetului regional de partid Maramureş (1965–1969); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Maramureş (1969–1976); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Maramureş (din 25 ian 1977); ambasador în R.P. Albania (26 oct. 1984–30 ian. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Şomcuta Mare, reg. Baia Mare (1957–1961); Negreşti (1961–1969) şi Şomcuta Mare (1969–1975), jud. Maramureş.

POP GRIGORE VASILE

(n. 1943, com. Şieu-Odorhei, jud. Bistrița-Năsăud)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiințe Politico-Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: frezor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Harghita (din 24 apr. 1987).

POP MARIA (n. LOHAN)

(n. 11 aug. 1952, Negreşti-Oaş, jud. Satu Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; doi ani şcoala profesională; un an cursuri de ajutor maistru ţesător.

Profesia de bază: ţesătoare.

Activitate şi funcţii: secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea „Integrata“ din Negreşti-Oaş, jud. Satu Mare (în 1980); prim-secretar al Comitetului de partid şi primar al municipiului Sighetu Marmaţiei (în 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Negreşti-Oaş, jud. Satu Mare (1980–1985).

POP OTILIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

POP DE POPA IOAN

(n. 6 oct. 1927, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Medicină Generală din Cluj; doctorat în ştiinţe medicale (1964); Universitatea Politică şi de Conducere; specializări în U.R.S.S., Franţa şi S.U.A..

Profesia de bază: medic chirurg.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1959;** prorector al Institutului de Medicină şi Farmacie din Târgu-Mureş (1963–1974); membru în Consiliul Sanitar Superior (din 11 oct. 1969); şef de catedră la Institutul de Medicină şi Farmacie din Târgu-Mureş; şeful Clinicii de cardiologie vasculară a Spitalului Fundeni, Bucureşti (în 1975); vicepreşedintele Consiliului Sanitar Superior (din 28 oct. 1975); consilier la C.C. al P.C.R.; autor a 12 monografii şi peste 600 articole şi studii de specialitate publicate în ţară şi străinătate, 24 de inovaţii în domeniul chirurgiei generale şi mai ales al chirurgiei cardiovasculare.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Râciu, Regiunea Autonomă Maghiară (1965–1969), Gurghiu, jud. Mureş (1969–1975) şi Snagov, jud. Ilfov (1975–1980); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (1975–1980).

POPA CONSTANTIN

(n. 10 nov. 1942, com. Tetoiu, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: şcoala generală; curs de calificare în meseria de miner.

Profesia de bază: miner.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1977;** şef brigadă la Întreprinderea minieră Lupeni, jud. Hunedoara (din 1977); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Potcoava, reg. Argeş (1965–1969).

POPA DOREL MIHAI

(n. 25 ian. 1937, Făgăraş, jud. Braşov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Bucureşti (1959); cursurile CEPECA pentru cadrele de conducere la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1979).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din aug. 1963;** inginer stagiar la secţia amoniac, apoi şef serviciu investiţii din Combinatul chimic „Victoria“, Târgu Mureş (1959–dec. 1962); şef, inginer-şef adjunct al serviciului investiţii (dec. 1962–1966), inginer-şef cu probleme de investiţii (1966–1967) şi director (1967–1985) al Combinatului de îngrăşăminte chimice din Târgu Mureş; deputat în Consiliul popular municipal Târgu Mureş (1965–1975) şi în Consiliul popular judeţean Mureş (din 1975); director general al Centralei industriale de îngrăşăminte chimice din Târgu Mureş (aug. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Râciu (1975–1980) şi Luduş (1985–22 dec. 1989), jud. Mureş; membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (1975–22 dec. 1989).

POPA DUMITRU

(n. 27 febr. 1925, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–3 iun. 1983); membru al Colegiului Central de Partid (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–29 mart. 1980); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972).

Studii: Şcoala de partid din Constanţa (1946); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1960); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din mart. 1945;** ucenic (1939–1943) apoi ajustor mecanic (1943–1946) la uzinele „Lemaître“ („Timpuri Noi“) Bucureşti; activist la secţia de cadre a Comitetului de partid al Sectorului II Negru „B“ din Capitală (1946) şi a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1946–1953); secretar cu probleme economice al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1953–mart. 1954); şef de grupă în cadrul sectorului de verificări al C.C. al P.M.R. şi şef al sectorului evidenţa cadrelor din Secţia de cadre a C.C. al P.M.R (mart. 1954–1956); prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara (1961–1968); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1966–1968); preşedintele Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti, primar general al Capitalei (1968–1972); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.P.D. Coreeană (21 dec. 1972–13 iul. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (13 iul. 1978–29 mart. 1979); şef al Secţiei pentru probleme militare şi justiţie a C.C. al P.C.R. (din 29 mart. 1979); ministrul Construcţiilor Industriale (29 mart. 1980–3 nov. 1982); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.S.F. Iugoslavia (din 3 iun. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Olt (1948–1952), Vitan, reg. Bucureşti (1961–1965), Lupeni, reg. Hunedoara (1965–1969), Griviţa Roşie, mun. Bucureşti (1969–1975) şi Fălticeni, jud. Suceava (1980–1985).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1961); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1981);

Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1971).

POPA EMIL

(n. 21 ian. 1909, Ocna Mureş, jud. Alba; d. 26 ian. 1978, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1955), membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960 şi **24 iul. 1965–26 ian. 1978).**

Activitate și funcții: membru al Prezidiului M.A.N. (18 apr. 1948–24 ian. 1953); revizor general şef al Controlului Financiar (până la 20 sept. 1952); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Aprovizionării (până la 1 iul. 1953); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (1 iul. 1953–1 nov. 1955); director general adjunct al Direcţiei Generale a Rezervelor de Stat (aug. 1960–11 apr. 1968).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Târnava Mică (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Năsăud (1948–1952), Abrud, reg. Cluj (1952–1957) şi Negreşti, reg. Baia-Mare (1957–1961).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964), clasa I (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966).

POPA EUGENIA (n. PATRICHI)

(n. 23 iun. 1935, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de construcţii civile, industriale şi agricole, Institutul de Construcţii Bucureşti (1958); doctorat (1972); Universitatea Politică şi de Conducere (1988).

Profesia de bază: inginer economist în construcţii civile şi industriale.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** şef de şantier şi diriginte la Întreprinderea de locuinţe şi localuri, Cluj (1958–1961); tehnician I, inginer documentaţie şi inginer construcţii-montaj la Întreprinderea de construcţii hidrotehnice şi foraje, Bucureşti (1961–1963); asistent (1970), şef de lucrări (1973), conferenţiar universitar la Catedra de căi ferate, drumuri, poduri şi materiale de construcţii şi secretar al Biroului organizaţiei de bază (din 1979) din cadrul Institutului de Construcţii Bucureşti; membru în Comitetul de partid al Facultăţii de Construcţii civile şi industriale (din 1984); preşedintele Comisiei de revizie din Centrul Universitar Bucureşti, membru al Comisiei ştiinţă-învăţământ al Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1985); prorector al Institutului de Construcţii Bucureşti (oct. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Mărgeanului, mun. Bucureşti (1985–22 dec. 1989).

POPA GHEORGHE

(n. 19 oct. 1925, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Drept; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1960).

Profesia de bază: matriţer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** băiat de prăvălie la un magazin de manufactură (1936–1939) şi de pielărie (1939–1943);

mecanic la un atelier din Bucureşti (1943–1944); ucenic şi matrițer la diferite întreprinderi din Bucureşti (1944–mart. 1951); ziarist la „Scânteia“ (1951); instructor în sectorul U.T.M. din Secția organizatorică a C.C. al P.M.R. (1951–1952); instructor organizatoric al C.C. al U.T.M. (1952–1953); şef al Secției organizatorice a Comitetului orăşenesc Bucureşti al U.T.M. în timpul Festivalului Mondial al Tineretului de la Bucureşti (1953); şef (1953–1954) şi secretar (1954–mai 1955) al Secției organizatorice a Comitetului regional Bucureşti al U.T.M.; şef adjunct al Secției organizatorice a C.C. al U.T.M. (mai 1955–1957); instructor teritorial al Comitetului regional de partid Bucureşti (iul. 1960–aug. 1962); prim-secretar al Comitetului raional de partid Videle şi deputat în Sfatul popular raional Videle şi regional Bucureşti (aug. 1962–21 apr. 1966); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (21 apr. 1966–23 sept. 1969); şef al sectorului probleme statutare din cadrul Secției organizatorice a C.C. al P.C.R. (din 23 sept. 1969); prim-secretar al Comitetului de partid şi primar al municipiului Constanța (1980–16 oct. 1987); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal Braşov (16 oct. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Livezi, jud. Bacău (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1953).

POPA GHERASIM

Membru al C.C. al P.M.R.(28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Activitate şi funcții: adjunct al ministrului Metalurgiei şi Industriei Chimice (din 7 dec. 1950); adjunct (1 mart. 1951–23 iul. 1952) şi prim-adjunct al ministrului Industriei Metalurgice şi Industriei Chimice (23 iul.–20 sept. 1952); ministrul Industriei Metalurgice şi Construcțiilor de Maşini (4 oct. 1955–19 mart. 1957); ministrul Industriei Grele (19 mart. 1957–17 apr. 1959); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (10 oct. 1957–21 mart. 1961).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Satu Mare, reg. Baia Mare (1952–1957) şi Cugir, reg Hunedoara (1957–1961).

POPA ILIE

(n. 1910, sat Puțuri, com. Castranova, jud. Dolj; d. 1995, Bucureşti).

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948).

Activitate şi funcții: secretar al organizației de partid de la Atelierele C.F.R. Grivița Roşie (din 1945).

POPA ION

(n. 11 sept. 1941, sat Orbeasca de Jos, com. Orbeasca, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala profesională de ucenici a Uzinei „23 August“ Bucureşti (1959); Şcoala de partid de un an (1965); Facultatea de Planificare şi Conducere a Economiei, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1972); doctorat (1984).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1962;** lăcătuş mecanic şi secretar al

organizației U.T.M. la secția locomotive a Uzinei „23 August“ București (sept. 1959–mart. 1964); locțiitor al secretarului (mart.–sept. 1964) și secretar (aug. 1965–sept. 1966) al Comitetului U.T.M./U.T.C. la Uzina „23 August“; prim-secretar al Comitetului U.T.C. la raionul „23 August“ București, membru al Comitetului regional de partid București și membru al biroului C.C. al U.T.C. (sept. 1966–sept. 1971); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal U.T.C. București (sept. 1971–mart. 1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului de partid al Sectorului 3 București (mart. 1974–iul. 1979); membru al Comitetului și apoi al biroului Comitetului municipal de partid București (din 1974); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 2 București (iul. 1979–9 apr. 1982); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid București (din 9 apr. 1982); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (5 oct. 1987–21 oct. 1989); prim-vicepreședinte cu delegație al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (21 oct.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lupeni, jud. Hunedoara (oct. 1988–22 dec. 1989).

POPESCU ALEXANDRU

(n. 28 aug. 1928, com. Merei, jud. Buzău; d. 1982, Pitești)

Membru supleant al CC al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1964); Facultatea de Economie, Academia de Studii Economice (1968).

Profesia de bază: tipograf zețar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** telefonist la primăria din comuna natală (1942); copil de trupă și subofițer la Școala de ofițeri de artilerie Pitești (1942–mart. 1947); tipograf zețar la Școala de ofițeri artilerie Pitești (mart. 1947–apr. 1948), la o tipografie (apr. 1948–1949) și la Întreprinderea Poligrafică Pitești (1949–oct. 1950); șef secție organizații U.T.M. la Comitetul raional U.T.M. Argeș (nov. 1950–1952); șef al Secției cultură fizică și sport (1952–iun. 1955) și secretar cu probleme de școli și pionieri (iun. 1955–sept. 1961) al Comitetului regional U.T.M. Argeș; instructor al Comitetului regional de partid Argeș (iul. 1964–dec. 1965); șef secție organizatorică a Comitetului regional de partid Argeș și prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Pitești (dec. 1965–febr. 1968); șef secție organizatorică a Comitetului județean de partid Argeș (febr.–nov. 1968); prim-secretar al Comitetului de partid și primar al municipiului Pitești (nov. 1968–iul. 1974); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Pitești (1968–1975); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); președinte al Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă Argeș (din iul. 1974); membru al biroului Comitetului județean de partid și președinte al Consiliului județean al sindicatelor Argeș (până la 9 mart. 1981).

Distincții: „Medalia Muncii“; Diploma de onoare a C.C. al U.T.M. (1955); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

POPESCU BARBU

(n. 27 oct. 1927, com. Bâlteni, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Institutul Agronomic din Craiova (1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din nov. 1947;** responsabil al cercului

A.R.L.U.S. pe Institut; profesor la Şcoala de ameliorări silvice din com. Basarabi, reg. Constanţa (1952–mai 1953); şef al sectorului apoi şef al secţiei agrare (mai 1953–1963) şi preşedinte al Comisiei agrare (1963–1964) a Comitetului regional de partid Constanţa/Dobrogea; secretar al Comitetului regional de partid Dobrogea şi preşedinte al Consiliului popular regional (1964–1965); vicepreşedinte (17 sept. 1965–5 febr. 1966) şi prim-vicepreşedinte (5 febr. 1966–20 sept. 1969) al Comitetului executiv al Consiliului Superior al Agriculturii; şef al Departamentului Fond Funciar şi al Gospodăririi Apelor şi Îmbunătăţirilor Funciare, cu grad de prim-adjunct al ministrului (20 sept.–16 nov. 1969); adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii (16 nov. 1969–25 ian. 1971); consilier al C.C. al P.C.R. (1971); şef al Departamentului Agriculturii de Stat din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor (din 30 oct. 1971); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar în Canada (29 nov. 1975–5 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Tulcea (5 nov. 1982–19 mai 1983); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar în Etiopia (9 dec. 1983–8 mai 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. N. Bălcescu, reg. Dobrogea (1965–1969) şi Fundulea, jud. Ilfov (1969–1975).

POPESCU CRISTINA

(n. 12 febr. 1937, Drăgăşani, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de maiştri; Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: maistru confecţii.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1964;** maistru principal la Întreprinderea de confecţii Craiova (în mart. 1975); secretar pentru probleme sociale al Comitetului judeţean de partid Dolj (în 1984); preşedinte al Consiliului judeţean al sindicatelor Dolj.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Craiova-Sud, jud. Dolj (1975–1980).

POPESCU DUMITRU

(n. 18 apr. 1928, Turnu–Măgurele, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Institutul de Ştiinţe Economice şi Planificare din Bucureşti (1951); curs de specializare de şase luni pentru presă la Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A. A. Jdanov“ (1956).

Profesia de bază: ziarist şi economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C. din 1948; **membru de partid din nov. 1955;** redactor la revista „Contemporanul“ (1950–1956); redactor-şef la „Scânteia Tineretului“ (iul. 1956–1960); director general al AGERPRES (1960–29 iun. 1962); membru şi vicepreşedinte al Biroului Executiv al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (29 iun. 1962–6 febr. 1965); redactor-şef la „Scânteia“ (1965–1968); secretar al C.C. al P.C.R. (1968–1971); preşedinte al Consiliului Naţional al

Radioteleviziunii Române (8 mart.–15 sept. 1971 şi 8 nov. 1976–25 aug. 1978); preşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (15 sept. 1971–8 nov. 1976); preşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (din 24 sept. 1971); membru al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (din 1971); secretar al C.C. al P.C.R., şef al Secţiei presă şi radioteleviziune, a coordonat Comitetul pentru presă şi tipărituri (până la 26 dec. 1977), ziarele „Scânteia", revista „Era Socialistă", AGERPRES şi a asigurat legătura în probleme de presă cu organizațiile de masă şi obşteşti (la 3 febr. 1977); rector al Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1981–22 dec. 1989); membru al Academiei de Studii Social-Politice.

Autor de romane, eseuri, versuri, reportaje de călătorie, dintre care amintim: *Impresii de călător. Prin Egipt, Irak şi Cuba*, Editura Tineretului, Bucureşti, 1962; *Drumuri europene*, Editura Tineretului, Bucureşti, 1965; *Biletul la control!*, eseuri, Editura Tineretului, Bucureşti, 1968; *Pentru cel ales*, versuri, Editura Tineretului, Bucureşti, 1968; *Un om în Agora*, versuri, Editura Eminescu, Bucureşti, 1972; *Ieşirea din labirint*, eseuri, Editura Eminescu, Bucureşti, 1973; *Raza de cobalt*, poem, Editura Eminescu, Bucureşti, 1979; *Pumnul şi palma*, roman, Editura Eminescu, Bucureşti, 1980–1982 (I *O dimineață înşelătoare*, 1980, II *Ochiul ciclopului*, 1981, III *Marşul cariatidelor*, 1982); *Muzeul de ceară*, roman, Editura Eminescu, Bucureşti, 1984; *Cenuşa din ornic*, roman, Editura Eminescu, Bucureşti, 1988; *Insomnia dragonului*, poem, Editura Eminescu, Bucureşti, 1989.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Făget, reg. Banat (1965–1969), Arad-Sud, jud. Arad (1969–1975), Alba-Iulia, jud Alba (1975–1980), Copou, jud. Iaşi (1980–1985) şi Reghin, jud. Mureş (1985–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Comisiei M.A.N. de politică externă şi membru în Comitetul național interparlamentar al M.A.N.

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1959), clasa I (1981); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I (1971); Ordinul „23 August" clasa I (1981); Medalia „A 40–a aniversare a revoluției de eliberare socială şi națională, antifascistă şi antiimperialistă" (1984).

POPESCU DUMITRU

(n. 9 sept. 1935, com. Băleşti, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Institutul Politehnic din Timişoara, Facultatea de electrotehnică (1957); curs postuniversitar (1965); Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economia şi administrația de stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1973).

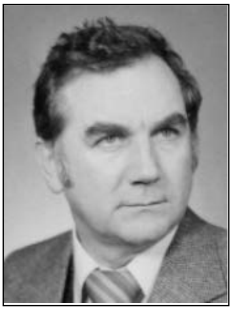
Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960;** inginer şi secretar al organizației U.T.M. la Direcția P.T.T.R. Centrul tehnic de linii Timişoara (1957–1959); inginer proiectant, şef secţie la Termocentrala Comăneşti şi secretar al organizaţiei regionale U.T.M. Bacău (1959–1963); director al Termocentralei Comăneşti, membru în Comitetul regional de partid Bacău şi deputat în Consiliul popular regional Bacău (din 1963); membru în Consiliul de conducere al Ministerului Energiei Electrice (din 1973); adjunct al ministrului Energiei Electrice (din 9 febr. 1976); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Ilfov (până la 10 dec. 1979); director general al Centralei de rețele electrice Bucureşti (din apr. 1984).

POPESCU DUMITRU RADU

(n. 19 aug. 1935, sat Păuşa, com. Nojorid, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Medicină din Cluj (abandonată în 1956); Facultatea de Filologie (1961).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** redactor la revista „Steaua“ din Cluj (1956–1970); membru (din 1972) și vicepreședinte (1977–1981) al Uniunii Scriitorilor din România; redactor-şef la revista „Tribuna“ din Cluj (1970–1977); membru în Consiliul de conducere al Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); preşedinte al Uniunii Scriitorilor și redactor-şef al revistei „Contemporanul“ (1981–22 dec. 1989); membru în Biroul executiv și în Consiliul Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); membru în Biroul executiv al Consiliului Național al F.U.S.

Autor al mai multor povestiri, schițe, romane, nuvele, piese de teatru și versuri, dintre care amintim: *Fuga*, schițe și povestiri, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, București, 1958; *Umbrela de soare*, nuvele, Editura Tineretului, București, 1962; *Fata de la miazăzi*, nuvele, Editura pentru Literatură, București, 1964; *Vara oltenilor*, roman, vol. I, Editura Tineretului, București, 1964; *Dor*, Editura pentru Literatură, București, 1966; *Duios Anastasia trecea*, nuvelă, Editura Tineretului, București, 1966; *F*, roman, Editura Tineretului, București, 1969; *Acești îngeri triști*, teatru, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1970; *Cei doi din dreptul Țebei sau Cu fața la pădure*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1973; *Vânătoarea regală*, roman, Editura Eminescu, București, 1973 (ed. a II-a 1976); *Căruța cu mere*, nuvele, Editura Albatros, București, 1976; *O bere pentru calul meu*, roman, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1974; *Împăratul norilor*, Editura Eminescu, București, 1976; *Ploile de dincolo de vreme*, roman, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1976; *Viața și opera lui Tiron B.*, roman (I *Iepurele șchiop*, Editura Cartea Românească, București, 1980, II *Podul de gheață*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1981); *Leul albastru*, roman, Editura Minerva, București, 1981; *9 (nouă piese de teatru)*, postfață de Val Condurache, Editura Junimea, Iaşi, 1982; *Câinele de fosfor*, versuri, Editura Cartea Românească, București, 1982; *Rezervația de pelicani*, teatru, Editura Cartea Românească, București, 1983; *Galaxia Grama*, povestiri, Editura Cartea Românească, București, 1984; *Orașul îngerilor*, roman, Editura Cartea Românească, București, 1985; *Teatru I-II*, ediție îngrijită de Valentin Silvestru, Editura Eminescu, București, 1985–1987; *Moara de pulbere*, teatru, Editura Cartea Românească, București, 1989.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lechința, jud. Bistrița-Năsăud (1975–1980) și Constanța (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1975–22 dec. 1989) și al Grupului român din Uniunea Interparlamentară (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a II-a (1981); Premiul Uniunii Scriitorilor (1964, 1969, 1973, 1975, 1978, 1979, 1980); Premiul „I.L.Caragiale“ al Academiei R.S.R. (1970).

POPESCU GRIGORE

(n. 1945, sat Fireşti, com. Buneşti, jud.Vâlcea)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică; cursul de partid de un an.

Profesia de bază: oțelar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** oțelar la Combinatul siderurgic Hunedoara (în 1984); secretar de partid la Combinatul siderurgic Hunedoara (din 1984).

POPESCU ION

(n. 12 iun. 1936, com. Zătreni, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al CC al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de pielărie şi cauciuc din Bucureşti (1954); Facultatea de Filozofie-Istorie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1971); doctorat.

Profesia de bază: tehnician în prelucrarea cauciucului.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** secretar al organizaţiei U.T.M. din Şcoala medie tehnică de pielărie şi cauciuc din Bucureşti (1954); tehnician în prelucrarea cauciucului la Direcţia standarde şi invenţii din cadrul Comitetului de Stat al Planificării la Întreprinderile „Dermatim“ din Timişoara şi „Gumarom“ din Bucureşti (1954–1960); preşedinte al Comitetului sindicatului, apoi secretar al Comitetului U.T.M. din întreprinderile „Dermatim“ din Timişoara şi „Gumarom“ din Bucureşti şi membru al biroului Comitetului raional U.T.M. „Nicolae Bălcescu“ (1954–1960); şef de atelier la Combinatul de cauciuc Jilava (1960–1962); şef al Comisiei pentru problemele tineretului din licee şi şcoli profesionale a Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti (1962–1963); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M./U.T.C. „Nicolae Bălcescu“, membru al biroului Comitetului raional de partid şi în biroul Comitetului orăşenesc U.T.M./U.T.C. (1963–1967); instructor al Comitetului de partid al Sectorului 5 şi director al Cabinetului de partid din cadrul sectorului (1971–1972); şef Secţie organizatorică şi membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 5 (1972–1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului de partid al Sectorului 4 Bucureşti (1974–1978); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 5 Bucureşti (iun. 1978–20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (20 ian. 1983–6 iun. 1984); prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Giurgiu (din 6 iun. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ghimpaţi, jud. Giurgiu (1985–22 dec. 1989). membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

POPESCU IOAN-IOVIŢ

(n. 1 oct. 1932, com. Burila Mare, jud. Mehedinţi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică-Fizică, Universitatea din Bucureşti (1955); doctorat în ştiinţe fizice (1962).

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961;** preparator la Facultatea de Matematică-Fizică din Bucureşti (1955–1960); cercetător, cercetător ştiinţific principal, şi şef sector la Institutul de Fizică din Bucureşti (1960–1967); bursier Humboldt la Universitatea Kiel din R.F.Germană (1967–1968); conferenţiar la Institutul de Petrol, Gaze şi Geologie din Bucureşti (1967–1970); director adjunct ştiinţific la Institutul de Fizică din Bucureşti (1970–1972); decan al Facultăţii de Fizică a Universităţii Bucureşti (1972–1977); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); director al Institutului de Fizică şi Tehnologia Aparatelor cu Radiaţie (1977–1981); profesor şi rector al Universităţii din Bucureşti (din 1981); membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1984); membru în Comitetul de conducere al Consiliului Naţional

al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); membru al Consiliului Național al F.D.U.S.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Rahova, mun. București (1980–1985); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1980–1985).

Distincții: Ordinul „Meritul Științific“ clasa a II-a (1981).

POPESCU OTILIA

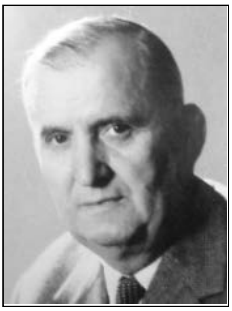
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: șef de secție la Combinatul de celuloză și hârtie Suceava (în 1969).

POPESCU-PUȚURI ION

(n. 26 mai 1906, sat Puțuri, com. Castranova, jud. Dolj; d. 1993, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 dec. 1989).

Studii: șase clase liceu.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1932;** participă la diferite activități organizate de sindicatele unitare (1926–1927); funcționar la Direcția regională C.F.R. Craiova, apoi editează revista social-literară „Gânduri Noi“ (1926–1927); lucrează la ziarul Blocului Muncitoresc Țărănesc „Înainte“ (1927–1929); deținut 5 luni la Doftana (în 1927), 3 ani la Doftana și Târgu Ocna (1929–1932) și 4 ani la Caracal și Târgu Jiu (1940–23 aug. 1944); lucrează la Comitetul regional P.C.dR. Oltenia (1932–1933); instructor al C.C. al P.C.dR., membru supleant al C.C. al P.C.dR., secretar al Comitetului județean P.C.dR. Iași (1933–1934); secretar al organizației P.C.dR București (1934–1935); instructor al C.C. al P.C.dR. pentru organizații de masă (1935–mai 1936); ia parte la Plenara a V-a a C.C. al P.C.dR. din Cehoslovacia, ales în Secretariatul C.C. al P.C.dR., repartizat la resortul antifascist și redactor responsabil al revistei „Reporter“ (mai 1936–1938); secretar al Comitetului regional P.C.dR. Oltenia (1938–1939); acuzat de neîncredere față de Comitetul Central și scos din funcții (1939–1940); activează în conducerea regională a „Ajutorului Roșu Internațional“ (M.O.P.R.) (1940); secretar în biroul celulei de partid, primind și sarcini în legătură cu evadările din lagăr (1941–1944); secretar al Comitetului județean de partid Romanați (după 23 aug. 1944); secretar al Comitetului de partid București, responsabil al sectorului artă și cultură (1944–1947); director al AGERPRES (1947–29 mai 1951); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (până la 18 mai 1954); locțiitor al ministrului Culturii (18 mai 1954–17 mart. 1955); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Ungaria (7 dec. 1955–7 febr. 1959); reprezentantul C.C. al P.M.R. la revista „Probleme ale păcii și socialismului“ (1958–1961); director al Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.M.R. (din 1961); membru (din 21 aug. 1965) și vicepreședinte (din 1 apr. 1985) al Consiliului de Stat; membru în Consiliul Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste și membru al Biroului executiv al acestui organism (din 11 sept. 1978); a scris studii și articole cu privire la mișcarea muncitorească din România și lucrarea *Îndemn la creație*, Editura Politică, București, 1984.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Arcani, reg. Craiova (17 mai 1959–1961), Castranova, reg Oltenia (1965–1969), Leu, jud Dolj (1969–1975), Sinaia, jud Prahova (1975–1980), Călugăreni, jud Giurgiu (1980–1985) şi Nicolae Titulescu, mun. Bucureşti (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: Ordinul „Meritul Cultural" în grad de cavaler clasa a II-a (1947); „Ordinul Muncii" clasa I (1956); Ordinul „23 August" clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul" (1971).

POPESCU STELIAN

(n. 26 ian. 1925, com. Dumbrava, jud. Mehedinţi; d. 1995, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala de ofiţeri de artilerie (1949); Academia Militară Generală, Secţia artilerie terestră (1969).

Profesia de bază: ofiţer.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956;** comandant de baterie şi divizion (1949–1953); ajutor şef birou operaţii şi pregătire de luptă la Comandamentul artileriei Armatei a 3–a (1953–1956); loctiitor (1956–1957) apoi comandant al unui regiment de artilerie al Armatei a 3–a (1957–1962); comandant al Diviziei 10 Mecanizată „Ştefan cel Mare" (până la 29 dec. 1976); general-locotenent; comandant al Armatei din Cluj (29 dec. 1976–21 mart. 1979).

POPESCU VASILICA

(n. 3 sept. 1948, com. Tudor Vladimirescu, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala tehnică de contabilitate agricolă; cursul de partid de şase luni.

Profesia de bază: tehnician contabil.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1975;** preşedinte al C.A.P. Cazasu, jud. Brăila (în 1981).

POPOVICI NICOLAE

(n. 6 febr. 1935, Constanţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Juridice din Bucureşti (1957); doctorat în drept civil (1989).

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958;** preşedinte al Comisiei de revizie şi propagandist la Comitetul regional U.T.M. Constanţa (1957–1965); judecător (aug. 1957–aug. 1960) şi preşedinte (aug. 1960–oct. 1964) al Tribunalului popular Constanţa; deputat al Sfatului popular Constanţa (din 1960); preşedinte al Tribunalului regional Dobrogea (oct. 1964–mai 1966); membru supleant al Comitetului regional de partid Dobrogea (din 1965); adjunct al ministrului Justiţiei (12 mai 1966–27 oct. 1979); membru în Comisia Naţională de Demografie (din 27 mai 1971); membru al Consiliului Central al Asociaţiei Juriştilor din România (din 1979); procuror general al R.S.R. (24 oct. 1979–9 ian. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Podu Iloaiei, jud. Iaşi (1980–1985) şi Putna, jud. Suceava (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (13 dec. 1986–22 dec. 1989).

POPOVICI TITUS VIOREL

(n. 16 mai 1930, Oradea; d. 30 nov. 1994, Tulcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea Bucureşti (1953).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960**; membru în biroul Uniunii Scriitorilor şi în Consiliul Cinematografiei (din 1956); membru al C.C. al U.T.M. (20 aug. 1960–26 mart. 1966); membru al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă (din 29 iun. 1962); membru în Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 1973); membru în Comitetul de conducere al Asociaţiei de prietenie România-Marea Britanie (din 1974); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Autor de romane, volume de povestiri, piese de teatru, scenarii de film, eseuri, monografii şi reportaje de călătorie, dintre care amintim: *Povestiri*, Editura Tineretului, Bucureşti, 1955; *Străinul*, Editura Tineretului, Bucureşti, 1955; *Setea*, Editura de Stat pentru Literatură şi Artă, Bucureşti, 1959; *Cuba, teritoriu liber al Americii,* memorial de călătorie, Editura Tineretului, Bucureşti, 1962; *Mihai Viteazul* (scenariu de film), Editura Militară, Bucureşti, 1969; *Moartea lui Ipu*, nuvelă, Editura Albatros, Bucureşti, 1970; *Puterea şi adevărul*, piesă în patru acte, Editura Eminescu, Bucureşti, 1973; *Judecata*, roman cinematografic, Editura Junimea, Iaşi, 1984; *Passacaglia*, dramă în două părţi, Editura Eminescu, Bucureşti, 1989; Premiul de Stat al R.P.R. pentru romanul „Setea“ (1962).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Dr. Petru Groza, reg. Crişana (1965–1969), Dr. Petru Groza (1969–1975) şi Beiuş (1975–1980), jud. Bihor.

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a II-a (1969), clasa I (1981); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971).

PORIME COSTICĂ

(n. 13 febr. 1934, com. Găneşti, jud. Mureş; d. 1994, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala profesională de pe lângă Fabrica de sticlă din Mediaş (1951); Şcoala de partid de doi ani (1958–1960); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1968); Academia de Studii Economice (1973).

Profesia de bază: şamotor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** şamotor la Fabrica de sticlă din Târnăveni (1951–1953); instructor la Comitetul raional U.T.M. Târnăveni şi intendent la Comitetul regional U.T.M. Braşov (1953–1954); stagiul militar la unităţi de marină din Constanţa (1954–1957); instructor la Comitetul regional U.T.M. Braşov (1957–1958); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Mediaş şi membru al biroului Comitetului raional de partid (1960–1962); secretar al Comitetului raional de partid Mediaş (1962–1963); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular raional Mediaş (1963–1965); adjunct al Secţiei organizatorice şi şef al Sectorului cadre al Comitetului judeţean de partid Sibiu (1968–1969); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Mediaş, primar al oraşului şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Sibiu (1969–1974); instructor al C.C. al P.C.R. (19 mart. 1974–1979); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului

județean de partid Harghita (1979–19 sept. 1983); instructor al Comitetului municipal de partid București (19 sept. 1983–oct. 1985); director la Direcția de organizare, control și personal și secretar al Comitetului de partid din cadrul Ministerului Energiei Electrice (din oct. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Miercurea-Ciuc-Sud, jud. Harghita (1980–1985); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1980–1985).

POSTELNICU MARIANA

(n. 11 sept. 1949, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Buzău (1970); cursul de partid de un an la Școala interjudețeană de partid Galați (1986).

Profesia de bază: laborant.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1974;** laborant la Întreprinderea de industrializare a sfeclei de zahăr Buzău (1971–1989); membru al Comitetului județean de partid Buzău și secretar al comitetului de partid pe întreprindere (din 1984).

POSTELNICU TUDOR

(n. 13 nov. 1931, com. Provița de Sus, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: șase clase elementare (1943); Școala de cadre a C.C. al U.T.M. (1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1967); examene de diferență la Academia de Studii Economice și doctorand (în 1977).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1945; **membru de partid din 1953;** ucenic (1943–1947) și strungar (1947–1951) la Uzina mecanică din Moreni; secretar al Comitetului U.T.M. pe uzină (sept. 1950–apr. 1951); responsabil organizatoric al Comitetului U.T.M. Schela Moreni (apr.–iun. 1951); instructor și șef al secției de cultură fizică și sport la Comitetul raional U.T.M. Câmpina (iun.–nov. 1951); trimis la o școală de ofițeri M.A.I. (nov. 1951) este nevoit să se retragă; șef al secției muncitorești și membru în Comitetul raional U.T.M. Câmpina (1952–1954); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Câmpina și membru al Comitetului regional U.T.M. Ploiești (1954–1959); secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploiești (1956–oct. 1959); adjunct al șefului Secției organizatorice și membru al Biroului C.C. al U.T.M. (oct. 1959–23 iun. 1964); instructor în cadrul Secției organizațiilor de masă și apoi al Secției organizatorice a C.C. al P.M.R./P.C.R. (aug. 1964–21 oct. 1969); secretar al Comitetului județean de partid Olt (oct. 1969–febr. 1971); secretar cu probleme organizatorice (1971–15 iun. 1976) și prim-secretar (15 iun. 1976–7 mart. 1978) al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău; președinte al Comisiei centrale pentru ordine, instrucțiuni și regulamente din Ministerul de Interne (din 3 mart. 1978); ministru secretar de stat, șef al Departamentului Securității Statului din Ministerul de Interne (7 mart. 1978–5 oct. 1987); ministru de Interne (5 oct. 1987–22 dec 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Videle, jud. Teleorman (1980–1985) și Băicoi, jud Prahova (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1962); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1981).

POTOCEANU ION (IOAN)

(n. 5 dec. 1920, com. Văliug, jud. Caraş-Severin d. 1998, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Bucureşti (1946).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din aug. 1947;** inginer, inginer-şef, şef secţie la Combinatul siderurgic Reşiţa şi profesor la Şcoala medie tehnică siderurgică (1946–1954); director tehnic adjunct (1954–1962) şi director general (1962–1968) al Combinatului siderurgic Reşiţa; membru al Comitetului de partid pe combinat, al Comitetului orăşenesc de partid şi al Comitetului executiv al Sfatului popular orăşenesc Reşiţa (1954–1964); membru al Comitetului regional de partid Banat (1964–1968); director general la Combinatul siderurgic Galaţi (1968–1974); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973); director economic la Centrala Industrială Siderurgică Bucureşti (din 1974); director general al Direcţiei Generale de Investiţii Mecano-Energetice din Ministerul Industriei Metalurgice (până la 10 dec. 1979); membru al Consiliului de conducere al Inspectoratului General de Stat pentru controlul calităţii produselor (din 3 nov. 1983).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1972).

POTOP VASILE

(n. 25 aug. 1929, com. Tazlău, jud. Neamţ; d. 12 febr. 1981, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 febr. 1981).

Studii: Şcoala de partid de trei luni (1948); Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A. A. Jdanov“ (1952); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: muncitor forestier.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1947;** muncitor la o întreprindere forestieră din comună (1943–sept. 1948); membru în biroul celulei de partid, responsabil cu munca de tineret (dec. 1947–sept. 1948); asistent la cursul de partid cu activul de la sate (nov. 1948–ian. 1949); şeful sectorului de agitaţie şi instructor la Secţia de propagandă şi agitaţie a C.C. al P.M.R. (1952–aug. 1955); secretar al Comitetului de partid al Şcolii „A. A. Jdanov“ (aug. 1955–sept. 1957); şef al Secţiei de propagandă şi agitaţie a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (12 oct. 1957–mart. 1958); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului regional de partid Suceava (din mart. 1958); secretar al Comitetului regional de partid Iaşi (până la 23 oct. 1964); adjunct al şefului Secţiei de propagandă şi agitaţie a C.C. al P.M.R. (23 oct. 1964–8 iun. 1965); prim–secretar şi membru al biroului Comitetului regional/judeţean de partid Suceava (din 8 iun. 1965); membru în Consiliul Naţional al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Iaşi (1972–15 oct. 1974); vicepreşedinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); director general al Radioteleviziunii Române (18 nov. 1974–8 febr. 1977); prim-vicepreşedinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor

Populare (8 febr. 1977–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (7 mart. 1978–12 febr. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 jud. Botoșani (1969–1975), Casa Scânteii, mun. București (1975–1980) și jud. Buzău (1980–12 febr. 1981); secretar al M.A.N. (29 dec. 1972–9 iul. 1977); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (13 iul. 1978–12 febr. 1981).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1959); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971).

PRAOVEANU GHEORGHE

(n. 3 mart. 1939, com. Moieciu, jud. Brașov)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** director la I.A.S. Dorohoi, jud. Botoșani (din 1981).

PRAVAI ION

(n. 18 mai 1945, com. Moșoaia, jud. Argeș; d. 1995, Pitești)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională; școala de maiștri; liceul industrial.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;** maistru mecanic la Uzina de autoturisme Pitești și secretar al Comitetului de partid pe uzină (din mai 1985).

PREDESCU IOAN

(n. 18 oct. 1920, com. Voineasa, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: trei clase profesionale (1935); un an Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (în 1950).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din mart. 1945;** ucenic, apoi strungar la Atelierele C.F.R. Văleni, Prahova (1935–mart. 1939); voluntar în armată la Depozitul Aeronautic București (mart. 1939–sept. 1941); detașat la Fabrica de avioane S.E.T. din București (sept. 1941–1944) și Craiova (1944–1945); membru al Comitetului județean de partid Dolj, responsabil al Secției cadre, apoi al Secției organizatorice (1945–febr. 1947); responsabil al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Romanați (aug. 1948–mart. 1949); instructor al Secției organizatorice a C.C. al P.M.R. (mart. 1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Teleorman (1951–1952); adjunct al Secției agrare a C.C. al P.M.R. (1952–1954); secretar al Comitetului regional de partid București (1954–1956) și Craiova (1956–1959); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Oltenia (1959–28 nov. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Balaci, reg. Bucureşti (1952–1957), Peştera-Jiu, reg Craiova (1957–1961), Pătulele (1961–1965) şi Filiaşi (1965–1969), reg. Oltenia.

PREDESCU MITRANA

(n. 15 febr. 1932, com. Ţuglui, jud.Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic Bucureşti; Universitatea Poitică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962;** inginer agronom (în 1969) şi preşedinte (din 1970) al C.A.P. Gogoşu, jud. Mehedinţi.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Jiana, jud. Mehedinţi (1969–1973).

PREOTEASA GRIGORE

(n. 25 aug. 1915, Bucureşti; d. 4 nov. 1957, Moscova)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 oct. 1955–4 nov. 1957); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (13 iun.–4 nov. 1957); secretar al C.C. al P.M.R. (3 iul.–4 nov. 1957).

Studii: liceul (1932).

Activitate şi funcţii: ia parte activă la ajutorarea ceferiştilor grevişti de la Griviţa şi intră în rândurile U.T.C. (febr. 1933); a participat la redactarea mai multor publicaţii antifasciste legale şi ilegale ale U.T.C. şi P.C.dR.; nume conspirative: „Saul“ şi „Sorel“; arestat în 1934; condamnat prin Sentinţa nr. 776 din 16 sept. 1935 a Consiliului de Război al Corpului II Armată la 2 ani închisoare; deţinut în închisorile Jilava, Doftana şi Craiova (1934–1936); membru al Comitetului local Bucureşti al P.C.dR. (1937–1938); internat în lagărele Ciuc, Caracal şi Târgu Jiu (1940–1944); redactor-şef al ziarului „România Liberă“ (după 23 aug. 1944); consilier de presă principal la Ministerul Propagandei (din 12 mai 1945); secretar general (din 14 nov. 1947), apoi ministru plenipotenţiar clasa I (din 27 ian. 1948) la Ministerul Afacerilor Străine; ministru adjunct (din 15 ian. 1949) şi prim-locţiitor al ministrului Afacerilor Externe (din 4 mart. 1954); ministrul Afacerilor Externe (4 oct. 1955–16 iul. 1957); secretar al C.C. al P.M.R., având sub îndrumare sectoarele culturii, propagandei şi agitaţiei (11 iul.–4 nov. 1957).

I-au fost publicate, postum, următoarele lucrări: *Veşnicia albastră*, versuri, cu un cuvânt înainte de Vasile Nicolescu, Bucureşti, Editura Minerva, 1972; *Texte social-politice*, cu o prefaţă de Vasile Dumitrescu, Bucureşti, Editura Politică, 1974.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Arcani, reg. Craiova (3 febr.–4 nov. 1957).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949).

PREOTEASA PETRE

(n. 17 sept. 1930, com. Pleniţa, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–15 oct. 1980); membru al C.C. al P.C.R. (15 oct. 1980–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: gimnaziul în comuna Pleniţa; Liceul industrial din Craiova, calificat în meseria de lăcătuş (1941–1949); Institutul de Mecanică din Braşov, Facultatea de Tehnologia Construcţiilor de Maşini (1951–1956); Cursul postuniversitar de economie

la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1967–1968).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** secretar al organizaţiei U.T.M. pe an de studiu la facultate (1953–1956); inginer, şef al Serviciului organizare, şef al sectorului prelucrare la Întreprinderea de construcţii maşini agricole Craiova (1956–1962); director al Întreprinderii de reparaţii auto nr. 8 din Craiova, membru al Consiliului regional al sindicatelor Craiova şi membru supleant al biroului Comitetului orăşenesc de partid Craiova (1962–1966); instructor al Secţiei mine, energie şi transporturi a C.C. al P.C.R. (14 sept. 1966–1967); inspector de specialitate la Consiliul de Miniştri (1967–1968); şef al Sectorului transporturi şi telecomunicaţii al Consiliului Economic din cadrul Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (1968–oct. 1974); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid Dolj (oct. 1974–ian. 1977); prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Dolj (25 ian. 1977–24 oct. 1979); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (din oct. 1979); prim-vicepreşedinte şi ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (27 oct. 1979–6 apr. 1984); ministrul Industriei Construcţiilor de Maşini (6 apr. 1984–15 febr. 1985); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (15 febr. 1985–5 oct. 1987); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (5 oct. 1987–22 dec. 1989); membru al Comisiei C.C. pentru problemele cooperării economice şi relaţiilor internaţionale ale partidului şi statului (din 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Secuieni, jud. Bacău (1980–1985) şi Cluj (1985–22 dec. 1989).

PRIOTEASA PAULA (n. DINU-ILIESCU)

(n. 25 ian. 1936, com. Stolnici, jud. Argeş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Gimnaziul şi Liceul teoretic din Piteşti (1953); Facultatea de Zootehnie, Institutul Agronomic Bucureşti (1958); Institutul „B“, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1975); Facultatea de Comerţ Exterior, Academia de Studii Economice (1976); doctor în ştiinţe economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1981).

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1964;** membru al Comitetului U.T.M. pe an la Facultatea de Zootehnie; inginer zootehnist la I.A.S. Ştefăneşti, reg. Argeş (1958–1959); inginer tehnolog, inginer C.T.C., inginer dispecer, inginer-şef şi şef al Serviciului organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii la Întreprinderea de colectare şi industrializare a laptelui Piteşti (1959–1966); şef al Secţiei producţie, inginer principal normator, şef la Serviciul organizare şi normare a muncii şi şef al Serviciului plan-salarizare la Fabrica de produse lactate Bucureşti (1966–1969); şef al Serviciului organizarea producţiei şi marketing din Combinatul de industrializare a cărnii şi laptelui (1969–1972); şef al Biroului import-export cooperare (1972–1973) şi director comercial (1975–mart. 1976) al Centralei industrializării cărnii; inspector de specialitate la Direcţia organizare şi control din cadrul Ministerului Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (mart. 1976–dec. 1977); inspector de specialitate al Consiliului de coordonare a producţiei bunurilor de larg consum pentru produse alimentare (dec.

1977–apr. 1978); instructor (apr. 1978–23 febr. 1980) şi vicepreşedinte (28 febr. 1980–iul. 1982) al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale; adjunct al ministrului Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (30 iul. 1982–12 iul. 1986); ministrul Industriei Alimentare şi Achiziţionării Produselor Agricole (12 iul. 1986–18 ian. 1988); vicepreşedinte al Biroului executiv al Consiliului Naţional al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor (din ian. 1987); ministrul Industriei Alimentare (18 ian. 1988–28 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Sighişoara, jud. Mureş (1980–1985) şi jud. Bihor (1985–22 dec. 1989); membru (1980–22 dec. 1989) şi vicepreşedinte (1985–13 dec. 1986) al Comisiei pentru politică externă şi cooperare economică internaţională a M.A.N.; membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (29 mart. 1985–22 dec. 1989).

PROCA EUGEN (EUGENIU)

(n. 12 ian. 1927, com. Godeni, jud. Argeş; d. 2004, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Institutul Medico-Militar din Bucureşti (1951); curs de zece luni la Institutul de urologie din Londra şi Boston (1967); doctor docent în ştiinţe medicale (1969).

Profesia de bază: medic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962;** medic consultant la Policlinica minelor de cărbuni, apoi director adjunct al Spitalului din Comăneşti şi secretar al Comitetului sindicatului orăşenesc (1951– 1953); aspirantura cu frecvenţă la Institutul de Medicină şi Farmacie din Bucureşti, clinica chirurgicală (1953–1956); medic la clinica de chirurgie-urologie a Spitalului Panduri, Bucureşti (1956–1975); profesor în specialitatea chirurgie-urologie (1973); şeful clinicii urologie din cadrul Spitalului Fundeni (din 1975); prodecan la Facultatea de perfecţionare a cadrelor medicale şi secretar al organizaţiei de partid (din 1972); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 28 oct. 1975); rector al Institutului de Medicină şi Farmacie, Bucureşti (iun. 1976–sept. 1978); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar Bucureşti (din mart. 1977); ministrul Sănătăţii (25 sept. 1978–29 mart. 1985); profesor universitar la Facultatea de Medicină Generală (din mart. 1985); a condus timp de 20 de ani secţia de chirurgie din cadrul Uniunii Societăţilor de Ştiinţe Medicale; membru în şase societăţi ştiinţifice din ţări ale blocului comunist şi occidentale; a participat la mai multe manifestări ştiinţifice naţionale şi internaţionale ca reprezentant al Uniunii Societăţilor de Ştiinţe Medicale din România sau expert al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii; activitatea de cercetare a fost orientată cu precădere în domeniul epuraţiei extrarenale (rinichi artificiali) şi grefe renale; a elaborat un curs de urologie, 11 monografii în domeniu, peste 200 de articole de specialitate publicate în ţară şi străinătate şi a efectuat peste 12000 de operaţii chirurgicale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Făget (1980–1985) şi Lugoj (1985–22 dec. 1989), jud. Timiş; membru al Comisiei pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N. (13 dec. 1986–22 dec. 1989).

PRUNEA TEODOR

(n. 17 oct. 1923, sat Moigrad-Porolissum, com. Mirşid, jud. Sălaj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–29 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Transporturi Feroviare.

Profesia de bază: inginer căi ferate.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** președintele Consiliului regional al Sindicatelor București (la 9 nov. 1966); secretar cu probleme economice al biroului Comitetului județean de partid Ilfov (până la 1 dec. 1969); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (din 1 dec. 1969); membru al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (la 17 iul. 1978); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (17 iul. 1978–20 dec. 1980); membru în Biroul executiv și în Consiliul de conducere al Direcției Centrale de Statistică (din 10 aug. 1978).

PUGNA ELENA (n. ANTONICĂ)

(n. 2 nov. 1935, com. Stolniceni-Prăjescu, jud. Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (1958); Universitatea serală de partid.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1961;** șef secție la Fabrica morfină și tanin, instructor nesalariat și membru în biroul raional U.T.M. din Vișeu de Sus, reg. Baia Mare (iul. 1958–1960); inginer chimist la Uzina „30 Decembrie“ din Arad (1960–1966); membru în Comitetul de partid pe întreprindere și locțiitor al secretarului de partid (1960–1974); inginer tehnic de calitate, șef secție finisaj-creație (1966–1973) și șef birou organizarea producției și a muncii (1973–1982) la Întreprinderea „Industria Lânii“ Timișoara; a avut o inovație care a redus consumul coloranților de sulf și alta de îmbunătățire a procesului de fierbere a țesăturilor; secretar al Comitetului de partid pe întreprindere (1974–1982); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (23 apr. 1982–8 aug. 1986); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (9 aug. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Orțișoara, jud. Timiș (1985–22 dec. 1989); vicepreședinte al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

PUNGAN VASILE

(n. 2 nov. 1926, com. Bălănești, jud. Gorj; d. 8 oct. 1995, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–30 oct. 1986).

Studii: Facultatea de Planificare, Academia de Studii Economice București (1950); doctorat la Institutul de Economie Agrară din Moscova (1954).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** economist la Comitetul de Stat al Planificării (1950); conferențiar și decan al Facultății de Economie Agrară a Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu“ (din mart. 1954); director general al Direcției pentru pregătirea cadrelor din Ministerul Agriculturii și membru în colegiul de partid al aceluiași

minister (oct. 1954–sept. 1958); a publicat articole de specialitate şi a colaborat la efectuarea unor studii economice în domeniul agriculturii; secretar I la Direcţia a IV-a din Ministerul Afacerilor Externe (sept. 1958–mart. 1959); secretar I şi consilier la Legaţia R.P.R. din Washington (mart. 1959–30 dec. 1961); director al Direcţiei a IV-a din Ministerul Afacerilor Externe şi membru al comitetului de partid (1962–1966); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Marea Britanie şi Islanda (apr. 1966–ian. 1973); consilier al secretarului general al P.C.R. (ian. 1973–1974); membru în Comitetul de conducere al Asociaţiei de prietenie România-Marea Britanie (din 1974); şef al grupului de consilieri al preşedintelui R.S.R. şi ministru la Preşedinţia Republicii (28 mart.–30 dec. 1978); prim-vicepreşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (30 dec. 1978–16 mai 1980); consilier al preşedintelui R.S.R. cu grad de ministru secretar de stat (16 mai 1980–22 nov. 1982); ministrul Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (22 nov. 1980–26 aug. 1986); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în R.P. Bulgaria (30 oct. 1986–15 mart. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Novaci, jud. Gorj (1975–1980), Vânju Mare, jud Mehedinţi (1980–1985) şi Tractorul-Braşov, jud Braşov (1985–22 dec. 1989); preşedinte al Comisiei pentru politică externă şi cooperare economică internaţională a M.A.N. (1980–16 dec. 1983).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1981).

PUŞCAŞ SABINA-RODICA

(n. 9 febr. 1942, sat Giungi, com. Beltiug, jud. Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Economice, Universitatea „Babeş-Bolyai" Cluj-Napoca, curs fără frecvenţă (1969); Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economie şi administraţia de stat, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1987).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1968;** casier la Întreprinderea „Lăpuşana" şi contabil principal la Banca Naţională, sucursala Târgu Lăpuş, reg. Baia Mare (1959–nov. 1961); contabil la Liceul nr. 2, Satu Mare (nov. 1961–1964); operator statistician principal la Direcţia regională de statistică Maramureş din Baia Mare (1964–sept. 1965); planificator I, economist principal şi şef serviciu la Întreprinderea de industrie locală „Băimăreana" (sept. 1965–1969); şef serviciu plan la Întreprinderea de prelucrare a lemnului Satu Mare (1969–1971); economist la Combinatul textil din Satu Mare (1971); şef serviciu plan (1971–apr. 1976), director adjunct comercial (apr. 1976–nov. 1984) şi director (nov. 1984–22 dec. 1989) al Întreprinderii de confecţii „Mondiala" din Satu Mare; membru al Comitetului judeţean de partid, al Comitetului de partid pe întreprindere, vicepreşedinte al Comitetului judeţean al femeilor Satu Mare (în 1987).

Distincţii: Medalia „A XXX-a aniversare a eliberării patriei"; „Medalia Muncii".

R

RAB ȘTEFAN

(n. 29 mai 1939, Săcele, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 mart. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Pedagogică din Târgu Secuiesc (1952–1956); Facultatea de Filologie, Universitatea „Babeș-Bolyai" Cluj, curs fără frecvență (1969–1973); Facultatea de Științe Politice, curs fără frecvență (1976) și doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1987).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe clasă la Școala Pedagogică din Tg. Secuiesc (1954–1956); învățător la Școala Generală din satul Hilib, com. Ojdula, jud. Covasna, și secretar al organizației U.T.M. din sat (1956–1957); învățător și instructor superior de pionieri la Școala Generală nr. 1 din Săcele (1957–1959); instructor pentru probleme de școli al Comitetului raional U.T.M. Codlea și al Comitetului orășenesc U.T.M. Brașov (1959–1962); **membru de partid din 1960**; instructor al C.C. al U.T.M. (1962–1965); secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului regional U.T.C. Brașov (1965–mart. 1968) și al Comitetului județean U.T.C. Brașov (mart. 1968–1969); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Covasna (1969–1973); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Covasna (din 9 febr. 1971); redactor-șef adjunct al ziarului „Brassoi Lapok" (1973–oct. 1976); șef al Sectorului muncă politică de masă al Comitetului județean de partid Brașov (oct. 1976–oct. 1980); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Harghita (oct. 1980–1 nov. 1982); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (13 iun. 1981–1 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna (1 nov. 1982–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (1986–1989); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relații internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (în mart. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Baraolt, jud. Covasna (1985–1989); secretar al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a II-a și clasa a III-a.

RADNEV GHEORGHE

(n. 13 sept. 1901, sat Putna, com. Boloteşti, jud. Vrancea; d. 1975, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Profesia de bază: ajustor.

Activitate şi funcţii: director al Comitetului de Stat pentru Economia şi Administraţia Locală (în aug. 1971); pensionar (în oct. 1974).

Distincţii: Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a II-a (1974).

RADOVANOVICI NICOLAE

(n. 15 dec. 1909, Ploieşti)
Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–24 ian. 1950).

Naţionalitatea: sârbă.

Studii: Şcoala industrială (1924–1927).

Profesia de bază: strungar în fier.

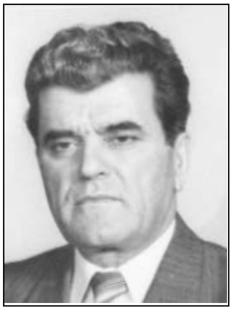
Activitate şi funcţii: ucenic la Atelierele Societăţii Petrolifere Foraj (1924–1927); strungar la Uzinele Chimice Române Bucureşti (1927) şi la Fabrica „Wolf" Bucureşti (1927–1930); a organizat şi condus cercul de meseriaşi „Uniunea Tinerilor Ploieşteni" (1931); strungar la Fabrica „Concordia" Ploieşti (1932–1937, 1938), la Fabrica „Astra" Braşov (1937) şi la Fabrica „Republica" Bucureşti (1938–1944); **membru de partid din mai 1944** (exclus la 24 ian. 1950); membru al Comitetului executiv al C.G.M. (după 23 aug. 1944); inspector la Ministerul Agriculturii, Direcţia Centrală a Gospodăriei Agricole de Stat.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Rădăuţi (1948–mai 1950).

Distincţii: Ordinul „Coroana României" în grad de Cavaler (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1948).

RADU CONSTANTIN

(n. 19 apr. 1926, Adjud, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 mart. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–5 oct. 1987 şi **3 febr.–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 iun. 1988–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974)**.

Studii: Şcoala primară (şapte clase); liceul; Şcoala de Mecanici de Locomotive pentru Exploatări Forestiere din Cluj (1951–1952); Facultatea Muncitorească din Iaşi (1953–1954); Şcoala de partid de un an a Comitetului regional de partid Iaşi (sept. 1955–1956); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1958–iul. 1961); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice Bucureşti (din 1964).

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate şi funcţii: ucenic (1943–1947) şi lăcătuş mecanic (1947–1948) la Atelierul Mecanic al Fabricii de Cherestea „Siretul" Adjud; membru de sindicat (1945); membru al U.T.M. (1948); mecanic (1950–1951), mecanic de locomotivă (1952–1953) şi şef al Sectorului transporturi (până în nov. 1954) la I.P.E.I.L. Gugeşti, secţia Odobeşti; **membru de partid din sept. 1953**; secretar al organizaţiei U.T.M. din Şcoala de Mecanici de Locomotive pentru Exploatări Forestiere Cluj (1951–1952); secretar al organizaţiei U.T.M. din Facultatea Muncitorească Iaşi (1953–1954); deputat în Sfatul popular orăşenesc Iaşi (1953–1954); membru al C.C. al U.T.M. (din aug. 1954);

instructor al Comitetului raional de partid Focşani (nov. 1954–sept. 1955); lector la Catedra de istorie a P.C.U.S. şi a mişcării muncitoreşti internaţionale de la Şcoala de partid de un an a Comitetului regional de partid Galaţi şi membru al biroului organizaţiei de bază partid din şcoală (1956–1958); şef al Sectorului muncă politică de masă al Secţiei propagandă şi agitaţie a Comitetului regional de partid Galaţi (iul. 1961–ian. 1962); preşedinte al Consiliului Sindical Regional Galaţi (ian. 1962–sept. 1964); membru al biroului Comitetului regional de partid Galaţi (ian. 1962–febr. 1968); şef al Secţiei propagandă şi agitaţie a Comitetului regional de partid Galaţi (sept. 1964–febr. 1966); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Brăila (febr. 1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului municipal de partid, preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brăila şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid Brăila (febr. 1968–1971); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1971–15 mai 1973); instructor al C.C. al P.C.R. (15 mai 1973–1974); şef de sector la Secţia Cadre a C.C. al P.C.R. (1974–26 sept. 1978); şef de secţie la Departamentul Securităţii Statului (26 sept. 1978–21 mai 1982); adjunct al şefului Secţiei Cadre a C.C. al P.C.R. (21 mai-4 oct. 1982); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti şi membru al biroului Comitetului municipal de partid (4 oct. 1982–22 mart. 1984); membru al Comisiei Naţionale de Demografie (în apr. 1983); vice-prim-ministru al Guvernului (1 oct. 1987–21 mai 1988); prim-secretar al Comitetului municipal de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti (21 mai 1988–3 febr. 1989); membru al Comisiei centrale pentru organizarea şi modernizarea proceselor de producţie şi valorificarea superioară a materiilor prime şi materialelor (în mai 1988); membru al Comisiei centrale pentru optimizarea transporturilor (în mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Bolintin-Vale, jud. Giurgiu (1985–1989).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1974); „Ordinul Muncii“ clasa I (1986).

RADU CONSTANTIN

(n. 1942, com. Vadu Paşii, jud. Buzău)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuş montator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1964**; secretar pentru probleme organizatorice (25 mart. 1988–nov. 1989) şi prim-secretar (nov.–22 dec. 1989) al Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin.

RADU ION

(n. 1 apr. 1934, com. Puchenii Mari, jud. Prahova; d. 1995, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 mart. 1983–24 iul. 1985 şi **5 oct. 1987–24 nov. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–24 iul. 1985** şi **5 oct. 1987–24 nov. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989)**.

Profesia de bază: tehnician foraj.

Studii: Şcoala primară din com. Puchenii Mari (1942–1949); Şcoala Medie Tehnică de Petrol din Ploieşti, secţia foraj (1949–1953); Institutul de Petrol şi Gaze Bucureşti (1953–1954); Şcoala de partid de un an din Craiova (1962–1963); Facultatea de Economie Generală, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; doctorand

în științe economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1976).

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. la școala medie tehnică și instructor nesalariat al Comitetului orășenesc U.T.M. Ploiești (1949–1953); sondor șef la Schela Bâtlani Târgu Jiu (1954); **membru de partid din 1956**; maistru la Întreprinderea de Foraj nr. 4 Balș și la Întreprinderea de Foraj Craiova (1956–1961); președinte al Comitetului sindical al Întreprinderii de Foraj Craiova (1961–1962); instructor cu problemele de protecția muncii la Consiliul regional al sindicatelor Oltenia (1963–1965); președinte al Consiliului sindical al Șantierului Sistemului Hidroenergetic și de Navigație „Porțile de Fier“ și membru al biroului Comitetului de partid pe șantier (1965–1966); membru al Biroului executiv (1965–1966) și președinte (1966–mart. 1968) al Consiliului regional al sindicatelor Oltenia; membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (1966–mart. 1968); președinte al Consiliului județean al sindicatelor și membru al biroului Comitetului județean de partid Mehedinți (mart. 1968–18 oct. 1971); adjunct de șef de secție la U.G.S.R. (18 oct. 1971–14 febr. 1972); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Drobeta-Turnu Severin și membru al biroului Comitetului județean de partid Mehedinți (14 febr. 1972– 1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mehedinți (1974–21 febr. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (21 febr.–21 aug. 1978); organizator al C.C. al P.C.R. și secretar al Comitetului de partid din Portul Constanța (21 aug. 1978–24 sept. 1979); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (13 sept. 1979–11 aug. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (11 aug. 1982–22 mart. 1984); secretar pentru probleme organizatorice al C.C. al P.C.R., responsabil de Secția Organizatorică (22 mart. 1984–29 iul. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (29 iul. 1985–5 oct. 1987); președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (5 oct. 1987–17 oct. 1988); viceprim-ministru al guvernului și președinte al Consiliului de conducere a activității din ramurile construcții de mașini și metalurgie (17 oct. 1988–22 dec. 1989); membru al Comisiei centrale pentru organizarea și modernizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în mai 1988); membru al Comisiei centrale pentru optimizarea transporturilor (în mai 1988); membru al Comisiei centrale pentru sistematizarea teritoriului și a localităților, perfecționarea organizării și conducerii agriculturii (în mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 23 Chitila, municipiul București (27 nov. 1984–1985) și nr. 3 Arad-Sud, jud. Arad (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (13 dec. 1986–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1968), clasa I (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1972).

RADU NICOLAE

(n. 3 ian. 1948, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională.

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969**; mecanic de locomotivă și secretar al biroului organizației de bază la Depoul C.F.R. Sibiu (1972–1989).

RAICU ALEXANDRU

(n. 27 apr. 1931, com. Lița, jud. Teleorman)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanizare a Agriculturii, Institutul Politehnic București (1953–1958); Institutul de Științe Economice; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: pedagog la Liceul Teoretic nr. 1 din Turnu Măgurele (1952–1953); inginer mecanic la I.A.S. Dragalina, jud. Călărași (1958–1961); **membru de partid din 1959**; inginer-șef la I.A.S. Căzănești, jud. Ialomița (1961–1963); inginer-șef adjunct la Trustul I.A.S. Urziceni (1963–1967); șef al Sectorului mecanic la I.A.S. Brănești, jud. Ilfov (1967–1968); inginer-șef la Trustul I.A.S. Brănești și la Întreprinderea de Mecanizare a Agriculturii Ialomița (1968–mai 1977); director al Trustului județean S.M.A. Ialomița (mai 1977–1989); membru al Comitetului județean de partid Ialomița (în mai 1988).

RANGHEȚ IOSIF

(n. 7 aug. 1904, com. Olari, jud. Arad; d. 1 sept. 1952)
Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–1 sept. 1952); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–1 sept. 1952).

Studii: Universitatea Leninistă de la Moscova.

Profesia de bază: rihtuitor.

Activitate și funcții: membru de sindicat (1920); **membru de partid din 1930**; membru al Comitetului județean Arad al P.C.dR. (1931–1932); secretar al Comitetului raional Oradea al P.C.dR. (1932–1933); secretar al Comitetului regional Cluj al P.C.d.R (1933–1934); șef al Comitetului regional Banat al P.C.dR. și al Comitetului regional Valea Jiului (din 1934); **membru al C.C. al P.C.R.** (1943–21 oct. 1945); șef al Direcției Cadre a C.C. al P.C.R. (1945–1948); președinte al Comisiei de Stat a Combustibililor (1949–1950).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Arad (1948–1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1948); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1949); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949); Medalia „Pentru eliberarea de sub jugul fascist“.

RAȚIU RAVECA (n. ȚÂRLEA)

(n. 2 febr. 1947, com. Pianu, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Școala de partid de un an (1977–1978); Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență.

Profesia de bază: muncitor textilist.

Activitate și funcții: muncitor textilist la Întreprinderea „Sebeșul“ din Sebeș (1965–1972); **membru de partid din 1970**; secretar al biroului organizației de bază partid a Secției vopsitorie și membru al Comitetului de partid din Întreprinderea „Sebeșul“ (1972–1976); instructor al Consiliului județean al sindicatelor

Alba (1976–1977, 1978–1979); membru al Comitetului județean de partid și al Consiliului popular al județului Alba (1978–1979); secretar al Comitetului orășenesc de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular și primar al orașului Câmpeni (1979–oct. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Alba (oct. 1984–22 dec. 1989); președinte al Comitetului județean al F.D.U.S. Alba (febr. 1985–22 dec. 1989); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (mart. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

RĂCEANU ILEANA (n. POP)

(n. 3 sept. 1911; d. 21 iun. 1981, București)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1927** (exclus la 13 iun. 1958); delegat la Congresul Sindicatelor Unitare (1929); membru al biroului C.C. al U.T.C.dR. (1933–1935); reprezentant al Tineretului Revoluționar Român la Internaționala Comunistă a Tineretului (1936–1937); **membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR.** (1940–1943); membru al Comitetului Central al Apărării Patriotice (1943–1944); membru al U.F.D.R. (în dec. 1949); vicepreședinte al Consiliului Central al U.F.D.R. (în apr. 1952); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor; membru al Comisiei Electorale Centrale (din 6 oct. 1952); șef al Secției Bunuri de Consum a C.C. al P.M.R. (până la 7 febr. 1957); secretar al Comitetului de partid al Regiunii Autonome Maghiare (7 febr. 1957–13 iun. 1958).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Sfântu Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a III-a (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1971); Medalia „A 50–a aniversare a P.C.R." (1971); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I (1981).

RĂDĂCEANU EUGENIA

(n. 21 sept. 1906, București; d. 25 mai 1974, București)
Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala primară (patru clase); Școala profesională (două clase).

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate și funcții: membru al Organizației Tineretului Socialist (din 1920); membru al P.S.D. (1926); membru al Comitetului executiv al P.S.D.; secretar general al Uniunii Femeilor Muncitoare (1930–1948); vicepreședinte al Federației Democrate a Femeilor; a făcut parte din conducerea mișcării sindicale (după 23 aug. 1944); **membru de partid din febr. 1948**; instructor al C.C. al P.M.R.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Teleorman (1948–1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1948).

RĂDĂCEANU LOTHAR (WÜRTZLER LOTHAR)

(n. 19 mai 1899, Rădăuți, jud. Suceava; d. 24 aug. 1955, Helsinki)
Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–24 aug. 1955); membru al Biroului Politic al

C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Naționalitatea: germană.

Studii: Liceul în București; Facultatea de Litere și Filozofie, Universitatea din București; doctorat în filozofie la Universitatea din București (1925).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: membru al P.S.D. (din 1919); secretar al C.C. al P.S.D. (din mai 1927); președinte al Federației Funcționarilor Particulari (1929–1937); membru al conducerii centrale a Comitetului Național de Luptă pentru Pace (din 1936); membru al Frontului Patriotic Antihitlerist, organizat de P.C.dR.; secretar general al C.C. al P.S.D. (după 23 aug. 1944); ministru secretar de stat la Departamentul Muncii (6 dec. 1944–30 nov. 1946); ministru secretar de stat la Departamentul Muncii, Asistenței și Asigurărilor Sociale (30 nov. 1946–13 apr. 1948); ministru ad-interim la Departamentul Educației Naționale (30 dec. 1947–14 apr. 1948); **membru de partid din mart. 1948**; ministrul Muncii și Prevederilor Sociale (14 apr. 1948–1 aug. 1952); membru al Comisiei pentru simplificarea și raționalizarea aparatului de stat (din 1 dec. 1948); redactor la ziarele „Socialismul" și „Vorwarts"; profesor și șef de catedră la Universitatea din București (în 1952–1957); membru titular al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955); membru titular al Secției de Științe Istorice, Știința Limbii, Literatură și Artă a Academiei R.P.R. (din 2 iul. 1955); membru al Consiliului Mondial al Păcii; vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii (1955).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bihor (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Bihor (1948–1952) și Lehliu, reg. București (1952–1957); președinte al Comisiei de afaceri externe a M.A.N. (1946–1948 și 2 iun.–24 aug. 1955).

Lucrări: *Probleme de istorie a literaturii germane*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1956; *Studii marxiste*, București, Socec, 1946.

Distincții: Ordinul „Steaua României"; Ordinul „Coroana României" în gradul de Mare Cruce (1945); Ordinul „Meritul Cultural" în grad de Ofițer (1946); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa I (1948); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a II-a (1949), clasa I; „Ordinul Muncii" clasa I (1949).

RĂDOI GHEORGHE

(n. 6 mai 1926, com. Parincea, jud. Bacău; d. 2001, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958 și 25 iun. 1960–12 aug. 1969); membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960).

Studii: Facultatea de Mecanică, specialitatea automobile și tractoare, Institutul Politehnic.

Profesia de bază: mecanic auto.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1947**; director al general al Uzinelor „Steagul Roșu" Brașov (iul. 1953–1 aug. 1960); adjunct al ministrului Industriei Grele (1 aug. 1960–31 oct. 1963); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (31 oct. 1963–19 mart. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (19 mart.–21 aug. 1965); director al Întreprinderii „Autobuzul" București (din 21 aug. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Prejmer, reg. Stalin (1957–1961) și nr. 6 Zărnești, reg. Brașov (1961–1969).

Distincții: Medalia „Victoria" (1945); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist"

(1945); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I; Ordinul „23 August“ clasa I (1964).

RĂDOI MARIN

(n. 18 nov. 1925, Balş, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 mart. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–27 apr. 1984).

Studii: Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic Timişoara (1945–1951); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă; doctorat.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1946**; director de studii la Institutul Politehnic din Timişoara (1951–1952); prorector şi conferenţiar la Institutul Politehnic din Bucureşti (1952–1957); membru al biroului Comitetului raional de partid „I.V. Stalin“ Bucureşti şi al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (din 1954); şef al Secţiei ştiinţă şi cultură a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1955–1957); rector al Institutului Politehnic Timişoara (din 1957); secretar al Comitetului de partid al municipiului Bucureşti (1963–15 iul. 1971); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Tunisia (11 dec. 1971–31 aug. 1984); adjunct al ministrului Educaţiei şi Învăţământului (13 sept. 1979–în nov. 1981); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid şi de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); profesor la Institutul Politehnic din Bucureşti (până la 13 ian. 1983); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Algeria (13 ian. 1983–31 aug. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Timişoara Sud-Est, reg. Banat (1961–1965) şi nr. 8 Avrig, jud. Sibiu (1980–1985); preşedinte al Grupului parlamentarilor români pentru securitate şi cooperare în Europa (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a (1981).

RĂDUCANU PETRE

(n. 22 iul. 1945, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala primară (1952–1959); Şcoala profesională de pe lângă Întreprinderea „23 August“ Bucureşti (1959–1962); Facultatea de Ştiinţe Politice şi Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1977–1981).

Profesia de bază: sudor.

Activitate şi funcţii: sudor (1962–1967 şi 1969–1970) şi tehnician (1970–1971) la Întreprinderea „23 August“ Bucureşti; **membru de partid din 1971**; instructor teritorial, şef al Sectorului probleme statutare, evidenţa membrilor şi informare (1971–oct. 1972), secretar pentru probleme de propagandă (oct. 1972–1973) şi prim-secretar (1973–1974) la Comitetul U.T.C. al Sectorului 3 Bucureşti; instructor teritorial al C.C. al U.T.C. (1974–1977); instructor teritorial al Comitetului de partid al Sectorului 3 Bucureşti (1981–1982); preşedinte al Comitetului sindical din Întreprinderea „23 August“ Bucureşti (1982–sept. 1984); secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii „23 August“ Bucureşti (sept. 1984–22 dec. 1989); membru al biroului Comitetului de partid al municipiului Bucureşti şi al Consiliului popular al Sectorului 3 Bucureşti (mart. 1985–22 dec. 1989); preşedinte al Consiliului oamenilor muncii de la Întreprinderea „23 August“ Bucureşti (în sept. 1986); membru al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (din 30 oct. 1987).

RĂDUICĂ GRIGORE

(n. 22 aug. 1926, sat Băluța, com. Ponoarele, jud. Mehedinți; d. 2002, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala primară (1933–1940); Școala profesională (1941–1945); Curs de partid la Școala Comitetului orășenesc de partid București (1948); Curs academic la Academia Militară Generală (1953–1954); liceul; Facultatea de Arme Întrunite, Academia Militară Generală (oct. 1959–1962); Facultatea de Drept; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (sept. 1941–1945) și strungar (1945–15 aug. 1946) la Întreprinderea „Instalația Mecanică" București; membru al U.T.C. (oct. 1944); secretar U.T.C. la Întreprinderea „Instalația Mecanică" București și membru al biroului celulei de partid (1944–15 aug. 1946); **membru de partid din ian. 1946**; responsabil cu învățământul de partid la Sectorul III Albastru, București (15 aug. 1946–1948); lector la Școala Comitetului orășenesc de partid București (1948); locotenent la Secția învățământ a D.S.P.A. (oct. 1948–1949); șef de seminar și instructor de partid la Școala Militară Politică de la Breaza (1949–1950); secretar și președinte al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid din academii și școli militare (1950); șef al Secției politice a Corpului 1 Armată, locțiitor al șefului (mai 1950–1953) și șef (1953–febr. 1958) al Direcției Politice a Regiunii a 2-a Militare; membru al Consiliului Militar al Regiunii a 2-a Militare (febr. 1958–oct. 1959); instructor în cadrul Grupului de instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A. și M.A.I. din Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R. (din 7 febr. 1963); șef al colectivului M.F.A., adjunct al șefului (în apr. 1964–în 1965) și șef al Secției controlul muncii în M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R.; colonel; general-maior (10 aug. 1964); prim-vicepreședinte al Consiliului Securității Statului și prim-adjunct al ministrului de Interne (13 iun. 1968–23 nov. 1974); general-locotenent (în sept. 1973); adjunct al șefului Secției Gospodăriei de Partid a C.C. al P.C.R. (23 nov. 1974–21 febr. 1977); trecut în rezervă (6 apr. 1977).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Dorohoi, jud. Botoșani (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1951), clasa a IV-a (1953); Ordinul „23 August" clasa a V-a (1959); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a IV-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a II-a (1971).

RĂDULESCU ANTON

(n. 1942, Câmpulung, jud. Argeș)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; director al Combinatului de Lianți și Azbociment Fieni, jud. Dâmbovița (apr. 1988–1989).

RĂDULESCU EUGENIU

(n. 5 iun. 1940, com. Livezi, jud. Vâlcea; d. 1994, Timișoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Secția mașini termice, Institutul Politehnic Timișoara (1962); Cursul de șase luni de perfecționare și pregătire a cadrelor de conducere, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, filiala Brașov (1974); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: inginer stagiar (1962–1978) și inginer-șef (1978–1982) la Întreprinderea Mecanică Timișoara; **membru de partid din 1964**; director tehnic al Centralei Industriale de Utilaj Minier și Mașini de Ridicat Timișoara (1982–1983) și al Centralei Industriale de Utilaj Minier și Petrolier Ploiești, cu activitate la Grupul de Întreprinderi de Utilaj Minier Timișoara (1983–1984); director general al Centralei Industriale de Utilaj Minier și Mașini de Ridicat Timișoara (1984–12 iul. 1986); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (12 iul. 1986–7 febr. 1989); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (7 febr.–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de Conducere a Activității din Ramurile Construcții de Mașini și Metalurgie (7 febr.–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

RĂDULESCU FLOAREA (n. POPESCU)

(n. 24 mart. 1936, com. Sohatu, jud. Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Chimie din București (1954); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1959–1964); Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism (un an); Institutul Central de Perfecționare a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în ian. 1988).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: tehnician (1954–1957), operator chimist (1957–1959) și inginer tehnolog (1964–1969) la Uzina ICECHIM Dudești; **membru de partid din 1957;** membru al Comitetului U.T.C. și al biroului organizației de bază partid din Uzina ICECHIM Dudești; membru al Comitetului U.T.C. pe an și al Consiliului Asociației Studenților din Facultatea de Chimie Industrială; inginer principal III (1969–1972), șef al Biroului protecția muncii și organizator de grupă sindicală (1972–1973) la Centrala Industrială de Medicamente și Coloranți București; inginer principal III al Serviciului organizare, control, protecția muncii la Centrala Industrială de Medicamente, Cosmetice, Coloranți și Lacuri București (1973–1981); membru al Comitetului de partid și vicepreședinte al Comitetului sindical din Centrală (1973–nov. 1976); membru al Consiliului Sindicatelor al Sectorului 4 București (1973–nov. 1976); vicepreședinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din industria chimică și prelucrarea țițeiului (nov. 1976–mart. 1986); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din industria chimică și petrochimică (mart. 1986–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

RĂDULESCU GHEORGHE

(n. 6 iun. 1924, com. Bărbulețu, jud. Dâmbovița; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Medicină Generală, Institutul de Medicină și Farmacie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; director al Spitalului „Alexandru Sahia“ București (1977–în iul. 1984); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 13 aug. 1983).

RĂDULESCU GHEORGHE (GOGU)

(n. 5 sept. 1914, București; d. 1991, București)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Biroului Permanent al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (din 25 ian. 1977).

Studii: Liceul Comercial „Dimitrie Cantemir“ și Școala Superioară de Comerț nr. 2 din București (1925–1931); Facultatea de Economie Generală, Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București (1932–1937); doctorat în economie la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1933, exclus în 1937); membru al celulei U.T.C.dR. din Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București (1933–1937); președinte al Frontului Studenților Democrați (1934–1937); referent la Institutul de Conjunctură Economică (1938–1940) și la Institutul de Statistică (mart.–mai 1941); economist în Sectorul comerțului exterior (dec. 1946–6 febr. 1947) și director general (6 febr. 1947–29 nov. 1948) la Ministerul Industriei și Comerțului; consilier economic la Ministerul Economiei Naționale (6 febr. 1947–11 mai 1948); secretar general al Ministerului Comerțului (din 11 mai 1948); secretar general (29 nov. 1948–15 sept. 1949) și ministru adjunct (15 sept. 1949–1 iul. 1952) la Ministerul Comerțului Exterior; **membru de partid din 2 nov. 1949** (exclus în oct. 1952, fiind acuzat de „deviere de dreapta“, și reprimit în febr. 1957); conferențiar universitar la Institutul de Studii Economice și Politice „V.I. Lenin“ și profesor la Școala Medie Tehnică Comercială (1952–1954); director general la CENTROCOOP și la Institutul de Cercetări Economice al Academiei R.P.R. (1954–24 nov. 1956); ministrul Comerțului Interior (24 nov. 1956–febr. 1957); adjunct al ministrului Comerțului Interior (febr. 1957–17 aug. 1959); ministrul Comerțului (17 aug. 1959–30 apr. 1962); ministrul Comerțului Exterior (30 apr. 1962–31 oct. 1963); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (31 oct. 1963–18 mart. 1975); reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (1965–în nov. 1974); președinte al Comisiei de Colaborare Economică și Tehnică (1965–în nov. 1974); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (4 mai 1970–29 apr. 1974); președinte al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (22 mai 1973–22 dec. 1989); viceprim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–29 mart. 1979); membru al Biroului executiv al guvernului (din 14 mai 1975); vicepreședinte al Consiliului de Stat (2 apr. 1979–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 20 mart. 1979); președinte al biroului Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Academiei de Științe Social-Politice.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Timişoara-Sud, reg. Banat (1961–1965), nr. 1 Suceava-Vest, reg. Suceava (1965–1969), nr. 1 Alexandria, jud. Teleorman (1969–1980), nr. 1 Buzău-Sud-Est, jud. Buzău (1980–1985) şi nr. 5 Găeşti, jud. Dâmboviţa (1985–1989).

Distincţii: Ordinul „Steaua României" în grad de Cavaler (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1949), clasa I (1964); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1957); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul" (1971); Medalia jubiliară „A 50–a aniversare a P.C.R." (1971); Ordinul „Victoria Socialismului" (1974); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I (1981 şi 1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" (1984).

RĂDULESCU ILIE

(n. 8 oct. 1925, sat Fântâna Domnească, com. Prunişor, jud. Mehedinţi; d. 16 sept. 2002, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974 şi **20 mart. 1979–22 nov. 1984); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (20 mart. 1979–26 nov. 1981)**.

Studii: Şcoala elementară; Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. din Turnu Severin (1940–1944); liceul; Şcoala de partid de şase luni (mart.–sept. 1950); Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov" (1951–1953); aspirantura la Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov", curs fără frecvenţă (1955–1957); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu"; Facultatea de Filozofie; doctor în filozofie.

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: ucenic (sept. 1940–1944) şi lăcătuş (1944–febr. 1945) la Atelierele C.F.R. din Turnu Severin; membru de sindicat (sept. 1944); **membru de partid din 7 nov. 1945**; lăcătuş şi laborant tehnologic la Depoul C.F.R. din Orşova (febr. 1945–mart. 1947 şi oct. 1949–mart. 1950); responsabil cu propaganda şi agitaţia al Comitetului de partid al Sectorului C.F.R. Orşova (mart.–nov. 1947); secretar al sindicatului C.F.R. Orşova (mart.–nov. 1947); secretar al biroului organizaţiei de bază şi locţiitor politic pe baterie la Regimentul 10 Artilerie din Divizia „Tudor Vladimirescu" (nov. 1947–mart. 1949); instructor cu tineretul la Regimentul 2 Pionieri şi membru al biroului organizaţiei de bază la Divizia „Tudor Vladimirescu" (mart.–oct. 1949); instructor al Secţiei de propagandă şi agitaţie (sept.–nov. 1950) şi responsabil al Sectorului de presă (nov. 1950–sept. 1951) la Comitetul regional de partid Severin; colaborator, şef al Secţiei de propagandă şi filozofie (sept. 1953–12 apr. 1955), redactor-şef adjunct, responsabil cu munca de secretar de redacţie (12 apr. 1955–7 iul. 1962), membru al Colegiului de redacţie (din apr. 1956) şi membru al biroului organizaţiei de bază la revista „Lupta de clasă"; secretar, apoi membru al Comitetului de partid al Editurii „Scânteia" (din 1955); director în Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste (1965–1969); adjunct (7 iul. 1962–2 nov. 1965) şi prim-adjunct (din 2 nov. 1965) al şefului Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R./P.C.R.; şef al Secţiei Propagandă a C.C. al P.C.R. (în 1969–15 iul. 1971); secretar al Comitetului municipal de partid Bucureşti (15 iul. 1971–26 dec. 1972); secretar al Comitetului judeţean de partid Hunedoara (26 dec. 1972–febr. 1977); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Hunedoara (febr. 1977–7 mart. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe (7 mart. 1978–6 febr. 1979); vicepreşedinte al Centrului naţional pentru promovarea prieteniei şi colaborării cu alte popoare (în

1978); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); şef al Secției de Propagandă a C.C. al P.C.R. (6 febr. 1979–18 sept. 1981); preşedinte al Consiliului de Conducere al revistei „Era socialistă“ (din 14 iun. 1979); vicepreşedinte al biroului Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale şi de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); director general al Radioteleviziunii Române (26 nov. 1981–29 mart. 1984); director al Direcției de Cultură şi Presă din Ministerul Afacerilor Externe (din iun. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Periş, jud. Ilfov (1969–1975) şi nr. 2 Oltenița, jud. Călăraşi (1980–1985); vicepreşedinte al Comisiei pentru politică externă a M.A.N. (din 13 mart. 1969); secretar al Grupului Interparlamentar Român (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1965); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1981 şi 1984).

RĂICAN GHEORGHE

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

RĂICAN LUIZA

(n. 2 mai 1923, com. Colți, jud. Buzău; d. 2000, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Litere şi Filozofie; Facultatea de Drept; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1947**; director al Liceului „Nicolae Bălcescu“ Bucureşti (în febr. 1974–în 1977); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974).

RĂILEANU PETRE

(n. 3 iul. 1951, Găeşti, jud. Dâmbovița)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională; Şcoala medie tehnică de maiştri; Curs de partid de trei luni.

Profesia de bază: maistru oțelar.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1972**; oțelar şi secretar al biroului organizației de bază partid la Combinatul de Oțeluri Speciale Târgovişte (1987–1989).

RĂNCEANU ELENA

(n. 20 mai 1936, sat Buda, com. Răchitoasa, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala Pedagogică din Iaşi (1950–1954); Facultatea de Filologie, curs fără frecvență (1960–1964); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: profesoară.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. din Şcoala pedagogică din Iaşi (1950–1954); învățătoare la Şcoala primară din com. Răchitoasa (1954–1960) şi la Şcoala generală nr. 1 din Bârlad (1960–1964); **membru de partid din apr. 1962**; profesoară la Liceul nr. 2 din Bârlad şi membru al Comitetului orăşenesc de partid Bârlad (1964–1967); şef al Secției învățământ a Comitetului orăşenesc de partid Bârlad (1967–febr. 1968); şef al Comisiei învățământ de stat a Comitetului municipal de partid Bârlad (mart. 1968–1969); profesoară (1969–1972) şi director (1972–oct. 1974) la Liceul nr. 2 din Bârlad; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Bârlad şi membru al biroului Comitetului județean de partid Vaslui (oct. 1974–1977); membru al Comitetului municipal al femeilor Bârlad şi preşedinte al Clubului „Femina“ Bârlad (1972–1977); secretar pentru probleme sociale (1977–aug. 1979) şi secretar pentru probleme de propagandă (aug. 1979–în iul. 1984) al Comitetului județean de partid și vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (1977–în apr. 1984); preşedinte al Consiliului județean al F.D.U.S. Vaslui (în ian. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971).

RĂȚOI CONSTANTIN

(n. 2 mart. 1937, com. Broscăuți, jud. Botoşani)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala tehnică de maiştri (1969–1971); Facultatea de Științe Politice şi Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: muncitor necalificat (1955–1956), funcționar, dispecer (1959–1963), lăcătuş (1963–1969) şi maistru la Secția montaj greu (1971–1973) la Întreprinderea de Autocamioane Braşov; **membru de partid din 1963**; secretar adjunct (1973–1978) şi secretar (1978–mart. 1987) la Comitetul de partid din Întreprinderea de Autocamioane Braşov; prim-secretar al Comitetului municipal de partid Făgăraş (mart. 1987–22 dec. 1989).

RĂUTU LEONTE (OIGHENSTEIN LEV)

(n. 28 febr. 1910, Fălticeni, jud. Suceava; d. 1993, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–13 iun. 1958 și **25 iun. 1960–22 nov. 1984); membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru supleant al Biroul Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (22 mart. 1965–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–26 nov. 1981)**.

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Matematică.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: meditator în oraşele Bălți, Cernăuți şi Bucureşti (1925–1934); membru al U.T.C.dR. (dec. 1929); **membru**

de partid din 1931; condamnat la un an închisoare, pedeapsă executată la penitenciarele Chişinău şi Doftana (1930–1931); condamnat şi închis la penitenciarele Cernăuți şi Jilava (1932–1934); activist al Comitetului P.C.dR. Bucureşti (1934–1940); secretar de redacție la gazeta „Pământ sovietic“, Bălți, R.S.S. Moldovenească (1940–1941); muncitor la cariera de nisip din Carpovka, la Docsukino şi la colhozul „Pionier“ din U.R.S.S. (1942–1943); redactor la Editura Limbi Străine şi redactor responsabil la Comitetul de Radio din Moscova (1943–1945); membru al Comitetului de redacție al ziarului „Scânteia“ (1945–1948); adjunct al şefului (nov. 1945–1948) şi şef (1948–1956) la Secția Propagandă şi Agitație a C.C. al P.M.R.; membru al Consiliului General de Conducere al A.R.L.U.S. (din 2 nov. 1948); membru (din 12 mai 1949) şi membru al Biroului executiv (din 8 iun. 1949) al Comitetului pentru Apărarea Păcii din R.P.R.; profesor universitar în Bucureşti (în mart. 1949–în mai 1952); membru al Societății pentru Răspândirea Ştiinței şi Culturii (în iun. 1949); membru al Consiliului Central al Frontului Democrat Popular (din 5 oct. 1950); membru al Consiliului Militar al Regiunii a 3-a Militare (până în 4 apr. 1956); şef al Direcției de Propagandă şi Cultură a C.C. al P.M.R. (17 ian. 1956–1965); secretar general (până în 23 nov. 1964) şi adjunct (din 23 nov. 1964) la Ministerul Comerțului Exterior; responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. cu: Secția de Propagandă şi Agitație, Secția de Presă şi Edituri, Secția Relațiilor Externe, Institutul de Istorie a Partidului, ziarul „Scânteia“ şi revista „Lupta de clasă“, Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (din 29 mart. 1965); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. cu: Secția Învățământ, Institutul de Studii Istorice şi Social-Politice de pe lângă C.C. al P.C.R., Consiliul Național pentru Educație Fizică şi Sport, Consiliul Național al Organizației Pionierilor (din 1969); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (13 mart. 1969–24 apr. 1972); preşedinte al Consiliului de Conducere şi rector al Academiei de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (24 apr. 1972–26 nov. 1981); publicist (în 1980); membru al biroului Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale şi de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); vicepreşedinte al Consiliului de Conducere al Consiliului Superior al Educației şi Învățământului (din 9 mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Buzău (1948–1952), Turda, reg. Cluj (1952–1961), nr. 1 Bacău-Sud, reg. Bacău (1961–1975), nr. 1 Bacău-Nord, reg. Bacău (1975–1980) şi nr. 5 Aiud, jud. Alba (1980–1985); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965).

Lucrări: *Progresul istoric și contemporaneitatea* (coautor), Ed. Politică, Bucureşti, 1976.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1949), clasa I (1960); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1949), clasa I (1974); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1964); Medalia jubiliară „A XX-a aniversare a zilei Forțelor Armate ale R.P.R.“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului“ (1971); Medalia „A 50–a aniversare a P.C.R.“ (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1980); Medalia „A XXXV-a aniversare a eliberării patriei“ (1980).

RĂUȚĂ VASILE

(n. 27 dec. 1920, Bucureşti; d. 1986, Bucureşti) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984)**.

Studii: Liceul „Aurel Vlaicu" Bucureşti (1931–1938); clasele a VII-a şi a VIII-a le-a studiat în particular; Academia Comercială din Bucureşti (1941–1945).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: ajutor contabil la Casa Autonomă de Finanţare şi Amortizare (1944–1948); şef de cabinet şi referent tehnic la Direcţia valutară a Ministerului Finanţelor (1948–nov. 1949); şef de secţie (din nov. 1949), şef de serviciu, director adjunct, director al Direcţiei plăţi externe, secretar general (1962–dec. 1964) şi adjunct al ministrului (dec. 1964–3 nov. 1972) la Ministerul Comerţului Exterior; **membru de partid din dec. 1959**; membru al Colegiului Ministerului Comerţului Exterior, secretar şi preşedinte al Comitetului sindical pe instituţie; membru al Comisiei economice a Comitetului de partid pe minister; vicepreşedinte al Consiliului Financiar Bancar (în oct. 1971, reales la 11 oct. 1978); membru al Consiliului de Conducere al Curţii Superioare de Control Financiar (în oct. 1971); membru al Biroului executiv al Consiliului de Conducere al Ministerului Finanţelor (în oct. 1971); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (3 nov. 1972–20 sept. 1977); guvernator şi preşedinte al Consiliului de Administraţie al Băncii Naţionale a R.S.R. (20 sept. 1977–17 mart. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Paşcani, jud. Iaşi (1980–1985); membru al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

RÂPEANU VALERIU

(n. 28 sept. 1931, sat Ploieştiori, com. Blejoi, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala elementară şi liceul teoretic din Ploieşti (1942–1950); Facultatea de Filologie, Universitatea din Bucureşti (1950–1954); doctorand (în apr. 1975).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate şi funcţii: membru al Comitetului U.A.E.R. (1948); membru al U.T.M. din mart. 1949; secretar al Comitetului U.T.M. din liceu (1949–1950); organizator de grupă U.T.M. la facultate, membru al Comitetului U.T.M. pe an de facultate şi preşedinte al cercului ştiinţific de istorie a literaturii universale şi teorie literară (1950–1954); redactor la „Gazeta literară" (1954–1959); membru al Uniunii Scriitorilor (din 1956); secretar al biroului organizaţiei U.T.M. din Uniunea Scriitorilor (1956–1961); membru al biroului Comitetului raional U.T.M. „30 Decembrie" Bucureşti (1957–1958); redactor-şef de rubrică la „Luceafărul" (1959–1962); activist extrabugetar al C.C. al U.T.M. (1961–1963); **membru de partid din iun. 1962**; redactor subşef de secţie (1962–1965), şef al Secţiei literatură (1965–6 mart. 1967) şi redactor-şef adjunct (6 mart. 1967–7 apr. 1970) la „Scânteia"; membru al Comitetului Uniunii Scriitorilor (în febr. 1967–1989); membru al biroului Secţiei dramaturgie a Asociaţiei Scriitorilor Bucureşti; vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Radioteleviziunii Române (7 apr. 1970–3 aug. 1972); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); membru al biroului Comisiei Naţionale a R.S.R. pentru U.N.E.S.C.O. (din 22 iun. 1971); director al Editurii „Mihai Eminescu" (24 iul. 1972–1989); membru al Comisiei Editoriale a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Social-Politice (în mart. 1975–1989).

Lucrări: *Noi şi cei dinaintea noastră*; *Interferenţe spirituale*; *Călător pe două continente*.

Distincţii: „Medalia Muncii" (1964).

REFEC MIRCEA

(n. 28 iun. 1930, Băicoi, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul de Petrol și Gaze; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer foraj extracție.

Activitate profesională: **membru de partid din 1958**; director al Trustului Petrolului Moinești, jud. Bacău (1977–în febr. 1985).

REIMER ALEXANDRU

(n. 17 nov. 1935, Ploiești)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala de Mecanizatori Agricoli din Sibiu (1950–1951); Școala de partid de un an (1963–1964); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1971–1975).

Profesia de bază: mecanizator agricol.

Activitate și funcții: vânzător la o prăvălie particulară (nov. 1947–1949); muncitor necalificat la Fabrica de Piele din Agnita, jud. Sibiu (1949–1950); tractorist la S.M.A. Miercurea Sibiului (1951–nov. 1953), la I.A.S. Agnita (nov.–dec. 1953) și la Fabrica de Tricotaje Agnita (dec. 1953–1955); **membru de partid din 1955**; activist al Comitetului raional de partid Agnita și organizator de partid la S.M.A. Agnita (1957–1958); instructor teritorial la S.M.A. Agnita (1958–1963), la Comitetul raional de partid Agnita (1964–1968) și la Comitetul județean de partid Sibiu (1968–febr. 1969, 1975–aug. 1979); secretar al Comitetului comunal de partid Chirpăr, jud. Sibiu (febr. 1969–1971); organizator de partid și președinte al C.U.A.S.C. Miercurea Sibiului (din 1979); membru al biroului Comitetului județean de partid Sibiu (1979–1981); președinte al U.J.C.A.P. Sibiu (1981–1982); secretar pentru problemele muncii de partid în agricultură al Comitetului județean de partid Sibiu (1982–20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (din 20 ian. 1983); președinte (20 ian. 1983–6 nov. 1984) și prim-vicepreședinte (6 nov. 1984–22 dec. 1989) al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu; membru al biroului Comitetului județean de partid Sibiu (20 ian. 1983–22 dec. 1989); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (24 sept. 1985–în iun. 1986).

RESIGA IOAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

RETEGAN IOAN

(n. 2 mai 1929, com. Cuzdrioara, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de mecanică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Cursul pentru perfecționarea cadrelor din administrația de stat (CEPECA); doctorand în economie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1978); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: inginer stagiar la Șantierul Naval Turnu Severin (1956); **membru de partid din 1958**; profesor de tehnologie, șef de producție și director (1960–mart. 1963) la Școala Profesională Metalurgică din Dej; președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc Dej (mart.–nov. 1963); secretar cu probleme economice la Comitetul raional de partid Dej (nov1963–1968); redactor-șef al ziarului „Pentru socialism“, organ al Comitetului județean de partid Maramureș (până în 15 ian. 1973); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (1968–24 sept. 1979) și Alba (24 sept. 1979–oct. 1982); membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (24 sept. 1979–oct. 1982); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1979); șef al Sectorului munca de partid din ministere, organe centrale economice și instituții de artă și cultură din Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (oct. 1982–1 nov. 1984); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (6 nov. 1984–22 dec. 1989).

RICHTER EVA (n. SZABO)

(n. 25 dec. 1937, Miercurea-Ciuc)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 mart. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Medie Tehnică de Chimie din Baia-Mare (1951–1955); Facultatea de Chimie, Universitatea „Babeș-Bolyai“ Cluj (1955–1960); Institutul de Petrol și Gaze; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: șef al Serviciului producție la Fabrica de Amidon Sânsimion, jud. Harghita (1960–1969); **membru de partid din 1961**; șef al Serviciului producție (din 1969) și director (în dec. 1974) la Fabrica de Amidon Târgu Secuiesc; secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Covasna (1979–1989); președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Covasna (în dec. 1983); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 22 dec. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Târgu Secuiesc, jud. Covasna (1975–1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

RIGANI ZOE

(n. 1 sept. 1912, Corabia, jud. Olt; d. 1980, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Facultatea de Fizică și Chimie.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; deputat în Sfatul popular regional Ploiești (din 1950); membru al biroului Comi-

tetului regional de partid Ploieşti şi preşedinte al Comitetului regional al femeilor Ploieşti (în dec. 1961–în 1962).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 18 Vălenii de Munte, reg. Ploieşti (1961–1965).

Distincţii: Laureată a Premiului de Stat clasa a II-a.

RISTACHE FLOREA

(n. 28 sept. 1928, com. Telega, jud. Prahova) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984)**.

Studii: Şcoala elementară (şase clase); Şcoala profesională de ucenici (patru clase); Curs special electrotehnic cu durată de doi ani; Şcoala Centrală a Comsomolului de la Moscova (sept. 1954–mart. 1955); liceul (1966); Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; Facultatea de istorie.

Profesia de bază: electrician.

Activitate şi funcţii: muncitor zilier în gara Telega (1941–1944); membru al U.T.C. din 1945; ucenic electrician şi secretar al organizaţiei U.T.C./U.T.M. la Rafinăria „Steaua Română" din Câmpina (1944–mart. 1949); secretar al organizaţiei U.T.M. la Batalionul 1 Reparaţii Auto Sibiu (mart. 1949–1951); instructor şi şef al Secţiei de propagandă şi agitaţie la Comitetul raional U.T.M. Câmpina (1951–1952); **membru de partid din 1953**; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Câmpina (1952–sept. 1954); instructor şi secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploieşti (mart. 1955–29 iun. 1956); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploieşti (din 29 iun. 1956); membru al C.C. al U.T.M. (din aug. 1954, reales la 29 iun. 1956); prim-adjunct al Secţiei organizatorice şi membru al biroului Comitetului regional de partid Ploieşti (în 1965–în nov. 1966); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Dâmboviţa (până la 13 oct. 1975); prim-vicepreşedinte al Consiliului popular al judeţului Dâmboviţa (13 oct. 1975–febr. 1977); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dâmboviţa (febr. 1977–27 dec. 1983); adjunct al şefului Secţiei U.F.S.R. (1980–1985); membru al Comisiei pentru Problemele de Cadre de Partid şi de Stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-adjunct al şefului Comisiei pentru Activitatea Culturală a Consiliului Central al U.G.S.R. (27 dec. 1983–28 ian. 1985); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Libia (din 28 ian. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Buda, reg. Ploieşti (1957–1961), nr. 26 Săgeata, reg. Ploieşti (1961–1965) şi nr. 6 Voineşti, jud. Dâmboviţa (1980–1985); membru al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincţii: „Medalia Muncii"; „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a V-a; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R." (1952).

RIZESCU CORNEL

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate şi funcţii: director adjunct (1980–1985) şi preşedinte al Consiliului Ştiinţific (în sept. 1986) la Institutul de Cercetări Metalurgice Bucureşti; membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Învăţământ (din 31 dec. 1985).

ROGOZ IUSTIN

(n. 21 ian. 1931, com. Bistra, jud. Alba)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul teoretic din Baia de Arieş şi Cluj (1951); Facultatea de Chimie Industrială, Universitatea „Babeş Bolyai" Cluj (1951–1955); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: membru al U.A.E.R.; secretar al organizaţiei U.T.C. la Facultatea de Chimie Industrială (1951–1955); şef sector, şef secţie, şef al Serviciului producţie la Uzinele Chimice Turda, secretar al biroului organizaţiei U.T.C. şi membru al Comitetului de partid pe uzină (1955–1961); **membru de partid din febr. 1957**; director al Uzinelor de produse sodice din Ocna Mureş (1961–1965); membru al Comitetului regional de partid Cluj (1962–1965); director tehnic la Direcţia generală a industriei chimice anorganice din cadrul Ministerului Industriei Chimice (1965–1969); director general al Combinatului Chimic din Craiova şi membru al biroului Comitetului de partid din combinat (1969–10 apr. 1975); membru al Comitetului judeţean de partid Dolj (din 1969); adjunct al ministrului Industriei Chimice (10 apr. 1975–28 ian. 1985); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (27 febr. 1978–în 1984); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (din 9 mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Pleniţa, jud. Dolj (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

ROMAN IOAN

(n. 22 oct. 1930, com. Bârghiş, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1953); doctoratul la Moscova (1963).

Profesia de bază: inginer.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961**; director al Institutului de Cercetări Tehnologice pentru Construcţii de Maşini Bucureşti (în 1969–1977); membru al Biroului executiv al Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice (din 17 iul. 1969); director adjunct al Institutului de Cercetări Tehnice pentru Procese Tehnologice Specifice Industriei Construcţiilor (din 1977); membru titular al Asociaţiei Scriitorilor din Bucureşti, Secţia critică şi istorie literară.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Mărăşeşti, Bucureşti (1969–1975).

ROMAN TEODOR

(n. 26 sept. 1926, com. Mitocu Dragomirnei, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională (1939–1943); Curs de partid de trei luni (mart.–mai 1951); Cursul de partid de şase luni al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (mai-sept. 1952); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1955–1958); liceul (în 1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice Bucureşti.

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: ucenic (aug. 1940–1944) şi lăcătuş la Fabrica „Fichet“ din Bucureşti (1944–apr. 1950); membru al U.T.C., responsabil cu agitaţia şi difuzarea presei (din 1946); **membru de partid din 1 ian. 1948**; mecanic la Secţia gospodărie de partid a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (apr. 1950–mart. 1951); reporter la Secţia agrară (mai 1951–mai 1952) şi la Secţia viaţa de partid (sept. 1952–apr. 1954) la ziarul „Viaţa Capitalei“; secretar al Comitetului U.T.M. din redacţia ziarului „Viaţa Capitalei“ (mai 1951–apr. 1954); membru al Comitetului de partid al aparatului Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (sept. 1952–apr. 1954); şef al Secţiei propagandă şi agitaţie (apr. 1954–mart. 1955) şi secretar (mart.–sept. 1955) al Comitetului raional de partid Zimnicea; instructor al Secţiei Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. (1958); şef al Secţiei propagandă şi agitaţie a Comitetului regional de partid Bucureşti (1958–febr. 1968); secretar pentru probleme de propagandă şi agitaţie al Comitetului judeţean de partid Teleorman (febr. 1968–7 mart. 1978); vicepreşedinte (1968–1974) şi prim-vicepreşedinte (1974–7 mart. 1978) al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Teleorman; prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Teleorman (7 mart. 1978–5 iul. 1985); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activităţii politice, culturale şi de educaţie socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); ministru secretar de stat, şef al Departamentului pentru Contractarea, Achiziţionarea şi Păstrarea Produselor Agricole şi director general economic în cadrul Ministerului Industriei Alimentare (17 iul.–21 dec. 1985); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Ialomiţa (21 dec. 1985–6 iun. 1986); vicepreşedinte al CENTROCOOP (6 iun. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Teleorman (6 aug. 1972–1975), nr. 4 Olteni, jud. Teleorman (1980–1985) şi nr. 8 Drăgăneşti-Vlaşca, jud. Teleorman (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985); secretar al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

Distincţii: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1984).

ROMAN VALTER (NEULANDER ERNST)

(n. 7 oct. 1913, Oradea; d. 11 nov. 1983, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–11 nov. 1983).

Naţionalitatea: evreiască.

Studii: Liceul din Oradea (1930); Şcoala Politehnică din Brno, Cehoslovacia (1930–1933); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Bucureşti (1933–1934); doctorat în ştiinţe tehnice.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1931**; membru al Partidului Comunist Cehoslovac (din 1931); a activat în celula studenţilor români din Brno; din cauza activităţii comuniste a fost arestat şi expulzat din Cehoslovacia în Austria, unde a luat legătură cu celula studenţească din Viena (mai-oct. 1933); activist responsabil cu agitaţia şi propaganda la Comitetul judeţean P.C.dR. Ilfov şi în resortul propagandistic al C.C. al U.T.C.dR. (oct. 1933–mai 1934); arestat la Bucureşti în mai 1934 şi judecat în libertate, fiind condamnat în 1936, în lipsă, de Curtea Marţială Bucureşti, la 8 luni de închisoare; cu aprobarea C.C. al P.C.dR. a plecat în Franţa (la sfârşitul anului 1935), unde a făcut parte

din conducerea grupului comunist român; redactor-şef al ziarului „Gazeta românească“ şi colaborator la Agenţia Internaţională de Presă „Runa“ din Basel (Elveţia), la buletinul de presă „Runa“ şi la „Rundschau Balkan-korespondent“ (1935–oct. 1936); membru al Partidului Comunist Francez (1935); voluntar în Brigăzile Internaţionale din Spania Republicană, unde a fost rănit de două ori (din oct. 1936); comandant al Divizionului de artilerie „Ana Pauker“ (oct. 1936–oct. 1938); avansat la gradul de maior (aug. 1937); membru al Partidului Comunist Spaniol (1937); împreună cu Brigăzile Internaţionale din Spania s-a retras în U.R.S.S.; inginer la Fabrica de avioane din Kalinin (oct. 1938–1941); a muncit la o secţie a Kominternului, apoi la Institutul de Cercetări Ştiinţifice (1941–1945); a venit în România (iul. 1945) cu Divizia „Horia, Cloşca şi Crişan“, unde îndeplinise succesiv funcţiile de: locţiitor al comandantului Regimentului 7 artilerie, şef al Secţiei de educaţie şi comandant secund al diviziei pentru educaţie şi cultură; şef al Direcţiei de Propagandă din Inspectoratul General al Armatei pentru Educaţie, Cultură şi Propagandă (iul. 1945–1948); locotenent-colonel şi membru al colegiului de redacţie al ziarului „Scânteia“ (în ian. 1946); locţiitor politic al Marelui Stat Major (1948–1950); colonel (până la 1 mai 1948); general-maior (1 mai 1948); membru (în iun. 1949) şi vicepreşedinte (1950–21 iun. 1951) al S.R.S.C.; ministrul Poştelor şi Telecomunicaţiilor (6 apr. 1951–24 ian. 1953); director al Editurii Politice (în apr. 1964–11 nov. 1983); membru al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (din 30 dec. 1965); şef al Catedrei de marxism-leninism la Institutul Politehnic Bucureşti (în oct. 1979); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (în oct. 1979); membru al Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (în oct. 1979); membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (în oct. 1979); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activităţii politice, culturale şi de educaţie socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din 2 apr. 1980).

Distincţii: Ordinul „Steaua Roşie“ (1945 şi 1946); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1949), clasa I (1974); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1954), clasa I (1963); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959), clasa I (1969); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966), clasa I (1981 şi 1984); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971); Medalia jubiliară „A 50–a aniversare a P.C.R.“ (1971).

ROMÂNU ION

(n. 30 dec. 1929, Giurgiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul în Giurgiu (1940–1948); Facultatea de Material Rulant, Institutul Politehnic Bucureşti; Facultatea de Planificare, Secţia statistică, Academia de Studii Economice (1948–1951); doctorat în economie.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: membru al U.A.E.R. (1948); membru al U.T.M. (1949); inspector, şef de serviciu şi secretar al organizaţiei U.T.C. din Direcţia de Statistică a municipiului Bucureşti (1951–1956); şef al Serviciului Investiţii şi director adjunct la Direcţia Statistică a Investiţiilor, Construcţiilor şi Transporturilor din Direcţia Centrală de Statistică (1956–1962); **membru de partid din 1961**; a lucrat în Comisia Centrală pentru Inventarierea şi Reevaluarea Fondurilor Fixe, a Recensământului Populaţiei şi Locuinţelor (1962–1965); instructor şi adjunct de şef de sector al Secţiei Planificarea Economiei Naţionale a C.C. al P.C.R. (1965–1966);

consilier la C.C. al P.C.R. (1966–în sept. 1974); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); membru corespondent al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1970); director general al Institutului Central pentru sisteme de conducere cu mijloace de automatizare (1973–în sept. 1974); consilier al președintelui R.S.R. (în mart. și nov. 1974); vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (12 mai 1973–24 mart. 1976).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1974).

ROȘCA CONSTANTIN

(n. 7 nov. 1937, Bușteni, jud. Prahova; d. 1988, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–1988).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din București; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; director la Procuratura Generală (1979–9 aug. 1986); președinte al Consiliului Legislativ, cu grad de adjunct de ministru (9 aug. 1986–1988).

ROȘCA LUCIA EUGENIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate și funcții: director general al Institutului Central de Cercetări Energetice București (în febr. 1985); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985).

ROȘCA MARIA

(n. 25 dec. 1927, com. Săsciori, jud. Alba; d. 2000, Caransebeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Institutul pedagogic; Curs de partid de șase luni.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; adjunct al șefului Secției propagandă a Comitetului județean de partid Caraș-Severin (din 1974); secretar al Comitetului orășenesc de partid Caransebeș (în 1977).

ROȘCA NICODIM (NICODIN)

(n. 26 apr. 1924, Ocna Mureș, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: Școala primară din com. Uioara de Sus (1931–1935); Gimnaziul mixt din Ocna Mureș (1935–1939); Școala profesională metalurgică din Cugir (1939–1942); Facultatea Muncitorească de pe lângă Institutul Politehnic Cluj (1950–1952); Curs de trei luni pentru directori de întreprindere la București (1952); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj, curs fără frecvență (1952–1955); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1962–1966).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: strungar în cadrul Secției mecanice (1942–1945) și desenator tehnic educator (1945–1946) la Uzinele Metalurgice Cugir; membru al P.S.D. (1946–1947); **membru**

de partid din dec. 1947; educator la școala profesională a întreprinderii de la Uzinele Metalurgice Cugir (1948–1950); membru al biroului organizației de bază și al Comitetului sindical din Facultatea muncitorească (1950–1952); director adjunct la Uzinele Metalurgice Cugir (1952–mart. 1955); dispecer la Serviciul producție și membru al Comitetului de partid la Uzina „30 Decembrie" Cugir (mart. 1955–apr. 1958); membru al Comitetului raional de partid Orăștie (1956–iun. 1959); director al Fabricii Chimice Orăștie (apr. 1958–iun. 1959); director general al Uzinelor Metalurgice Cugir (iun. 1959–1965); membru supleant al biroului Comitetului raional de partid Orăștie (iun. 1959–1965); membru al Comitetului regional de partid Hunedoara (ian. 1964–mart. 1968); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Hunedoara (1965–mart. 1968) și al Comitetului județean de partid Alba (mart. 1968–1970); membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (mart. 1968–22 dec. 1989); director general al Întreprinderii Mecanice Cugir (1970–1989); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1980–1989); prim-vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii din Întreprinderea Mecanică Cugir (în sept. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Cugir, jud. Alba (1980–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1959); Medalia „A 40–a aniversare a partidului" (1961); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei" (1964); Ordinul „23 August" clasa a V-a (1964), clasa I (1984); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1979).

ROȘIANU MIHAIL

(n. 20 oct. 1900, com. Mateești, jud. Vâlcea; d. 28 iul. 1973, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–19 apr. 1954 și 28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (19 apr. 1954–28 dec. 1955 și 25 iun. 1960–28 iul. 1973).

Studii: Gimnaziul; Școala normală.

Profesia de bază: învățător.

Activitate și funcții: învățător la Școala primară din com. Mateești, jud. Vâlcea (1926–30 mart. 1945); activist al Asociației „Prietenii U.R.S.S." și al „Ajutorului Roșu" (1932–1935); **membru de partid din 1934**; membru al Blocului Democrat (1935–1936); membru al Comitetului județean Vâlcea al P.C.dR.; condamnat la 2 ani închisoare (1937–1939); secretar al Comitetului regional Oltenia al P.C.dR. (din 1943); inspector general pentru învățământul primar din regiunea Craiova (30 mart. 1945–1946); inspector general școlar (1946–1949); ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public (30 apr. 1948–4 mart. 1949); profesor universitar la Facultatea de Psihologie și Pedagogie (din 1949); președinte al Comitetului pentru Așezămintele Culturale (17 mart. 1950–29 mart. 1952); președinte al Comitetului de Radio (din 29 mart. 1952); activist al Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (în iun. 1952); președinte al Comisiei de Relații cu Străinătatea (în 1952–în 1957); membru al Prezidiului M.A.N. (din 21 apr. 1954); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Bulgaria (din 18 aug. 1956) și Ungaria (1965–23 mai 1966); membru al conducerii Uniunii Sindicatelor din Învățământ și Cultură; președinte al Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea; președinte al Consiliului General al A.R.L.U.S. (în dec. 1968–1971).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Dolj (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dolj (1948–1952), nr. 11 Râmnicu Vâlcea, reg. Pitești (1952–1969) și nr. 5 Grădiștea, jud. Vâlcea (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Coroana României“ în grad de Cavaler (1947); Medalia „Lupta împotriva fascismului“; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948), clasa I (1960); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1953); Medalia „10 ani de la înființarea armatei R.P.R.“ (1958); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959), clasa I (1970); „Ordinul Muncii“ clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1971); Medalia „A 50–a aniversare a P.C.R.“ (1971).

ROȘU ALEXANDRU

(n. 16 mai 1932, Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979 și **18 dec. 1982–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–18 dec. 1982)**.

Studii: Liceul „Nicolae Bălcescu“ din Brăila (1951); Facultatea de Mecanică, Secția mașini termice, Institutul Politehnic București (1951–1956); doctorat (1985).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: locțiitor de secretar și membru al Comitetului U.T.C. la Facultatea de Mecanică (doi ani); inginer proiectant la IPROMET București (1956–1957); șef al Secției montaj și șef al Secției producție la Uzina de Pompe din București (1957–1962); **membru de partid din 1959**; activist pentru probleme economice al Comitetului raional de partid „23 August“ București (1962–febr. 1964); inginer proiectant, șef serviciu, dispecer, inginer-șef și director tehnic la Întreprinderea „23 August“ București (febr. 1964–1971); director tehnic cu probleme de producție (1971) și director general (iun. 1971–mart. 1973) la Grupul de Uzine „23 August“ București; director general adjunct al Centralei Industriale de Utilaj Tehnologic și Material Rulant și director la Întreprinderea „23 August“ București (mart. 1973–mai 1975); membru al Consiliului Organizării Economice și Sociale (din 12 mai 1973); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (8 sept. 1975–3 aug. 1982); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (27 febr. 1978–în 1984); ministru secretar de stat, șef al Departamentului Cooperării Economice Internaționale, la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (3 aug. 1982–17 ian. 1987); director general adjunct al Centralei Industriale de Vagoane și Material Rulant și director general al Întreprinderii „23 August“ București (17 ian. 1987–17 oct. 1988); membru al biroului Comitetului de partid al Întreprinderii „23 August“ București și al biroului Comitetului de partid al Sectorului 3 București (17 ian. 1987–17 oct. 1988); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (17 oct. 1988–7 febr. 1989); vicepreședinte al Consiliului Național de Conducere a Activității din Ramurile Construcții de Mașini și Metalurgie (17 nov. 1988–1989); inginer principal la Centrala Industrială de Mașini-Unelte București (din mart. 1989).

ROȘU DUMITRU

(n. 16 febr. 1931, com. Bogdana, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala elementară (1937–1944); liceul, curs fără frecvență; Școala Militară de Ofițeri de Infanterie din Sibiu (ian. 1951–1952); Facultatea de Arme Întrunite (nov. 1953–oct. 1956) și cursul postacademic (1966–sept. 1967), Academia Militară

București; Curs postacademic cu profil unic pentru toate armele (apr. 1979).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: bibliotecar în com. Bogdana, jud. Teleorman (1948–ian. 1951); locotenent (din 1952); comandant de pluton și comandant de companie la Regimentul 209 Infanterie (1952–nov. 1953); șef de Stat Major al Regimentului 257 Infanterie (oct. 1956–febr. 1958); ajutor șef al Biroului operații și pregătire de luptă de la Comandamentul Diviziei 63 Infanterie Craiova (febr.–iun. 1958); loctiitor șef și șef de Stat Major (iun. 1958–1961), apoi comandant (1961–dec. 1967) al Regimentului 114 Mecanizat „Rahova"; **membru de partid din 1959**; comandant al Regimentului 26 Mecanizat „Rovine" din Craiova (dec. 1967–iul. 1970); șef de Stat Major, prim-loctiitor al comandantului și membru al biroului Consiliului Politic la Divizia 10 Mecanizată „Ștefan cel Mare" (iul. 1970–6 iun. 1973); colonel (în mai 1973); comandant al Diviziei a 2–a Mecanizate „Mihai Viteazul" (6 iun. 1973–apr. 1980); general-maior (în oct. 1978); comandant al U.M. 01083 Craiova (mart. 1980–mart. 1985); comandant al Armatei a 3-a (apr. 1980–1989); comandant al U.M. 02540 Craiova (din mart. 1985); membru al Consiliului de Conducere al M.Ap.N. și membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Dolj (în 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 13 Leu, jud. Dolj (1980–1985) și nr. 7 Plenița, jud. Dolj (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

ROȘU GHEORGHE

(n. 9 oct. 1917, com. Grumăzești, jud. Neamț; d. 17 ian. 1986, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979); membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); vicepreședinte (28 apr.–29 iun. 1981) și **membru (29 iun. 1981–22 nov. 1984) al Colegiului Central de Partid**.

Studii: Școala primară (1924–1928); Gimnaziul teoretic din Piatra Neamț (1928–1932); Școala de Elevi Meseriași C.F.R. din Pașcani (1933–1936); Școala interjudețeană de partid Constanța (febr.–iun. 1948); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (doi ani); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1955–1958); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență; liceul, curs fără frecvență (1969); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice, curs fără frecvență.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: ucenic (1933–1936) și tâmplar (1936–mart. 1939 și 1942–mart. 1945) la Atelierele C.F.R. Pașcani; tâmplar și membru al Comitetului sindical la Atelierele C.F.R. Panciu (mart. 1945–mart. 1946); tâmplar la Atelierele C.F.R. Roman (mart.–iun. 1946); **membru de partid din apr. 1946**; responsabil al Secției organizatorice (iun. 1946–febr. 1948) și secretar (iun. 1948–iun. 1949) la Comitetul județean de partid Roman; secretar al Comitetului județean de partid Neamț (iun.–iul. 1949); instructor al Direcției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (din iul. 1949); șef al unui grup de instructori la Secția Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (până în aug. 1952); inspector al C.C. al P.M.R. (aug. 1952–11 mai 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași (11 mai 1954–15 mai 1955); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (iun.–6 oct. 1958); adjunct al șefului Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R. (6 oct. 1958–1959); prim-secretar al Comitetului regional de partid Bacău (1959–28 nov. 1966); șef al Secției Metalurgie-Chimie a C.C. al P.C.R. (28 nov. 1966–1968); prim-vicepreședinte al U.N.C.A.P. (1968–oct. 1969); prim-secretar al Comitetului

județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (oct. 1969–5 iun. 1979); membru al Comisiei pentru Probleme de Cadre de Partid și de Stat a C.C. al P.C.R. (din 3 nov. 1976, reales la 27 mart. 1980); președinte al CENTROCOOP (11 sept. 1979–24 mart. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Roznov, reg. Bacău (1961–1965), nr. 22 Tg. Neamț, reg. Bacău (1965–1969), nr. 4 Târgu Neamț, jud. Neamț (1969–1975), nr. 11 Comănești, jud. Bacău (1975–1980) și nr. 5 Frățești, jud. Giurgiu (1980–1985); președinte al Comisiei pentru agricultură și silvicultură a M.A.N. (din 13 mart. 1969); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Decorații: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1948), clasa a III-a (1964); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1953); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale armatei R.P.R.“ (1958); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1974); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1974).

ROȘU MARIA (n. GAVRILAȘ)

(n. 1 iun. 1935, com. Ciurea, jud. Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Iași; Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (oct. 1976–1980); urma cursul postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate profesională: inginer la Institutul Regional de Proiectări Constanța (1958–1961) și la Oficiul Energetic al Consiliului popular județean Constanța (1961–1968); **membru de partid din 1964**; adjunct al șefului (1968–1980), șef (1980–1983), apoi din nou adjunct al șefului (1983–în apr. 1987) Secției tehnică și investiții a Consiliului popular al județului Constanța; președinte al Comitetului județean al femeilor Constanța (febr. 1978–22 dec. 1989); membru al Consiliului Național al Femeilor (mart. 1978–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

ROTH IOSIF ANDREI

(n. 3 iun. 1924, Orșova, jud. Mehedinți; d. 1994, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Naționalitatea: germană.

Studii: liceul (1936–1940, 1942–1944, 1948); Școala industrială din Reșița (1940–1944); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Timișoara (1948–1953); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic la U.D.R. Reșița (1940–1944); membru al U.T.C.dR. din apr. 1940; activist al „Ajutorului Roșu“; strungar la Uzinele Metalurgice Reșița

(nov. 1944–ian. 1945); internat într-un lagăr din U.R.S.S., unde a activat ca membru al Comitetului Antifascist din cadrul lagărului (ian. 1945–oct. 1946); **membru de partid din nov. 1946**; strungar la Uzinele Metalurgice Reșița (oct. 1946–1952); membru al Comitetului de partid la Fabrica de motoare a uzinei (1947); membru al biroului și secretar al organizației de bază din facultate; asistent la Catedra de marxism-leninism a Institutului Politehnic Timișoara (1952–aug. 1953); activist al Sectorului învățământ public al Secției propagandă și agitație a Comitetului regional de partid Timișoara (aug.–oct. 1953); instructor al Secției industrie grea a Comitetului regional de partid Timișoara (dec. 1955–1957); șef-adjunct (1957–ian. 1967) și șef (ian. 1967–febr. 1968) al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Timișoara/Banat; șef de sector, asimilat cu șeful de secție, la Comitetul județean de partid Timiș (febr. 1968–mart. 1973); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (mart. 1969–în 1985); director al Institutului de Proiectări Timișoara (mart. 1973–1989); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985); vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Germană din R.S.R. (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Deta, jud. Timiș (1969–1973) și nr. 8 Deta, jud. Timiș (1985–1989); secretar al M.A.N. (2 apr. 1980–22 dec. 1989).

RUJOI LAURENȚIU

(n. 18 febr. 1946, com. Husnicioara, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; membru al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (25 mart. 1988–22 dec. 1989).

RUS IOSIF

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: colonel (până la 30 dec. 1982); general-maior (30 dec. 1982); comandant al Aviației Militare (din 25 sept. 1986).

RUS VASILE

(n. 29 dec. 1925, com. Lunca Bradului, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–18 apr. 1972).

Studii: Școala primară (1933–1940); liceul; Școala Superioară de Studii Sociale „A.A. Jdanov“ (sept. 1950–1952).

Profesia de bază: muncitor forestier.

Activitate și funcții: muncitor forestier la Fabrica „Bangra“ din com. Lunca Bradului, jud. Mureș (1940–1942) și la Fabrica „Carpatina“ din Brezoi, jud. Vâlcea (1942–1946); membru al U.T.C. (1944); casier și responsabil organizatoric al

Comitetului U.T.C. din fabrică; **membru de partid din 1945**; responsabil organizatoric al Comitetului judeţean Vâlcea al Tineretului Progresist şi secretar al Comitetului judeţean Romanaţi al Tineretului Progresist (1946–1947); educator politic, responsabil organizatoric şi secretar al celulei de partid (1947–1948) şi locţiitor politic de companie (1948–1949) la Corpul Tancuri de Munte al Diviziei „Tudor Vladimirescu"; instructor al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Mureş (1949–1950); şef al Secţiei Viaţa de partid a ziarului „Ardealul nou" din Tg. Mureş (1950); redactor (1952–iul. 1955) şi subşef (iul. 1955–în iul. 1956) al Secţiei Viaţa de partid a ziarului „Scânteia"; membru al Colegiului de redacţie al ziarului „Scânteia" (din 24 apr. 1956); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Tg. Mureş (până la 18 apr. 1972); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Mureş (până la 23 mai 1972); şef al Catedrei de ştiinţe sociale a Institutului de Medicină şi Farmacie Tg. Mureş (din 1973); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bistriţa-Năsăud (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Târgu Mureş-Nord, jud. Mureş (1969–6 aug. 1972).

RUSU CLEMENT

(n. 19 iul. 1910, Năsăud, jud. Bistriţa-Năsăud; d. 1992, Cluj-Napoca)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru al Comisiei Controlului de Partid (din 13 iun. 1958).

Studii: Gimnaziul industrial (trei clase); Şcoala industrială de ucenici; Şcoala de controlori economici (1947); liceul (patru clase); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1955–1958).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic la o tipografie din Cluj (1925) şi la Atelierele mecanice ale Universităţii Cluj (1925–1929); mecanic frezor la Atelierele C.F.R. Griviţa şi membru de sindicat (1929–1932); montator de pompe automate la Societatea de distribuţie Bucureşti (1935–1937); instalator la Societatea „Sanitas" Bucureşti (1937–1939); ajustor şi frezor (1939–1947), membru al Comitetului de partid, controlor economic şi inspector economic (1947–apr. 1950) la I.A.R. Braşov; **membru de partid din 1945**; preşedinte al Sfatului popular judeţean Braşov (1950); instructor (din apr. 1950), adjunct şef şi şef al Secţiei Plan-Finanţe-Comerţ a C.C. al P.M.R. (în iun. 1952); adjunct al şefului Secţiei Bunuri de Larg Consum, Plan-Finanţe a C.C. al P.M.R. (până în 15 mai 1955); lucrează la Comisia Controlului de Partid (iul. 1958–iul. 1960); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional şi membru al biroului Comitetului regional de partid Cluj (iul. 1960–mart. 1968); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Cluj (mart. 1968–9 sept. 1969); preşedinte al Colegiului judeţean de partid Cluj (9 sept. 1969–în aug. 1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 Năsăud, reg. Cluj (1961–1965), nr. 23 Năsăud, reg. Cluj (1965–1969) şi nr. 11 Gilău, jud. Cluj (1969–1975).

Distincţii: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist"; Medalia „A V-a aniversare a Republicii Populare Române" (1953); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1954); „Ordinul Muncii" clasa I (1962); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a III-a (1971).

RUŞINARU ION (IOAN)

(n. 29 nov. 1928, sat Şuşiţa, com. Grozeşti, jud. Mehedinţi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala primară din com. Grozeşti (1936–1941); Liceul comercial din Turnu Severin (1941–1949); Institutul de Ştiinţe Economice şi Politice Bucureşti (1949–1950); Facultatea de Finanţe şi Credit, Institutul Financiar Economic din Rostov pe Don, U.R.S.S. (1950–1953); aspirantura la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (în 1965).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. şi al U.A.E.R. (1948); membru al Comitetului U.T.M. al studenților români de la Institutul Financiar Economic din Rostov pe Don (1950–1953); economist (1953–1954), şef de serviciu (1954–1959) şi director adjunct (1959–30 aug. 1961) la Direcția Creditării Comerțului a Băncii de Stat a R.P.R.; **membru de partid din nov. 1958**; membru al Comitetului U.T.C. din Direcția Creditării Comerțului a Băncii de Stat a R.P.R. şi propagandist la un cerc de economie politică (1959–febr. 1961); instructor al Sectorului finanțe-bănci din Direcția Economică a C.C. al P.M.R. (febr.–31 aug. 1961); instructor (30 aug. 1961–31 aug. 1965) şi şef al Sectorului finanțe (31 aug. 1965–21 mart. 1966) al Secției Plan-Finanțe a C.C. al P.M.R./P.C.R.; adjunct al şefului Secției Planificarea Economiei a C.C. al P.C.R. (21 mart. 1966–22 mai 1967); prim-vicepreşedinte şi vicepreşedinte al U.N.C.A.P. (22 mai 1967–29 mart. 1968); preşedinte al Consiliului de Administrație al Băncii Agricole (29 mart. 1968–26 sept. 1986); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); inspector general la Inspecția de Stat pentru Industria Alimentară din Ministerul Industriei Alimentare (dec. 1986–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Nucet, jud. Dâmbovița (1975–1980) și nr. 7 Săveni, jud. Botoşani (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (13 iul. 1978–1 apr. 1985).

Decorații: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; „Medalia Muncii" (1959); Ordinul „Meritul Agricol" clasa a II-a (1974); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1974).

S

SABĂU ANA

(n. 27 ian. 1949, com. Ceanu Mare, jud.Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică de contabilitate agricolă din Gilău (1968); Universitatea Politică și de Conducere (1985); Cursul de trei luni la Școala interjudețeană de partid din Cluj-Napoca (1986).

Profesia de bază: contabil agricol.

Activitate și funcții: contabil agricol la C.A.P. Căianu (1968), C.A.P. Valea Florilor (1969), C.A.P. Tureni (1970) și C.A.P. Turda (din 1971); **membru de partid din 1973**; vicepreședinte al C.A.P. „Unirea“ Turda, jud. Cluj (1986–1989).

SALVAN SUSANA (n. RUS)

(n. 9 mai 1942, com. Iacobeni, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala tehnică de maiștri zootehniști (1961–1964); Școala de partid de un an, Secția U.T.C. (sept. 1966–iun. 1967); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1978).

Profesia de bază: maistru zootehnist.

Activitate și funcții: muncitor zootehnist la I.A.S. Poiana, jud. Cluj (1959) și la I.A.S. „Mihai Viteazul“ din Turda (1960); **membru de partid din 1963;** tehnician zootehnist la I.A.S. „Mihai Viteazul“ (iul. 1964–1967); secretar la Comitetul raional U.T.C. Turda (1965); activist la Secția organizatorică a Comitetului raional U.T.C. Turda (1967–febr. 1968); secretar la Comitetul orășenesc U.T.C. Bistrița (febr. 1968–iun. 1972); șef Sector evidență și cadre al Comitetului județean U.T.C. Bistrița-Năsăud (iun. 1972–iul. 1975); activist cu probleme de cadre, scrisori și membru al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Bistrița-Năsăud (iul. 1975–1977); secretar cu probleme sociale cu jumătate de normă la Comitetul municipal de partid Bistrița (1977–iul. 1979); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean, membru în biroul Comitetului județean de partid Bistrița-Năsăud (iul. 1979–22 dec. 1989); președintele Consiliului județean Bistrița-Năsăud al F.D.U.S. (în 1980); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în 1985).

SANDU AUREL

(n. 2 iun. 1940, com. Potlogi, jud. Dâmbovița)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnica Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic București (1962–1967); doctor în științe tehnice (1980); Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1983).

Profesia de bază: inginer mașini-unelte.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** inginer stagiar și cercetător științific la Institutul de cercetări și proiectări de mașini unelte și agregate București (1967–1976); director al Institutului de cercetări științifice și inginerie tehnologică pentru mașini unelte, agregate, mecanică fină și scule „Titan“ București (febr. 1978–12 apr. 1985); director general al Institutului central pentru construcții de mașini București (12 apr.–iul. 1985); director general al Institutului central pentru industria electrotehnică și director al Institutului de cercetare științifică și inginerie tehnologică pentru mașini unelte (din iul. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Sibiu-Sud, jud. Sibiu (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“; Ordinul „Meritul Științific“ clasa a III-a.

SANDU CONSTANTIN

(n. 7 oct. 1911, com. Vitomirești, jud. Olt; d. 2002, Pitești)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: cinci clase primare; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1941;** ministru adjunct la Ministerul

Gospodăriei Comunale și Industriei Locale (29 sept. 1951–28 iun. 1952); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole (de la 9 sept. 1952); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Argeș (1957–1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Olt (1968–1975).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Dâmbovița (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dâmbovița (1948–1952); Băbeni – Bistrița, reg. Pitești (1957–1961); nr. 28 Petrești, reg. Argeș (1961–1969) și nr. 1 Slatina, jud. Olt (1969–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“(1962).

SANDU GHEORGHE

(n. 21 ian. 1921, Calafat, jud. Dolj; d. 2000, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Liceul teoretic „Nicolae Bălcescu“ din Brăila (1940); Școala navală „Mircea“ (sept. 1940–mai 1942); Școala de aplicație a marinei militare (iul. 1945–mart. 1946); Facultatea de Marină, Academia Militară (aug. 1948–nov. 1950).

Profesia de bază: ofițer de marină.

Activitate și funcții: ofițer cu navigația și ofițer cu adjutantura și transmisiunile pe nava „Năluca“ și crucișătorul auxiliar „Dobrogea“,

ofițer cu adjutantura la Comandamentul Apărării Teritoriului Dobrogea, ajutor al comandantului militar al portului Brăila și comandant al remorcherului „Maria“ (mai 1942–iul. 1945); comandant arme sub apă, comandant pluton și ofițer cu aprovizionarea la Batalionul Mixt Marină, comandant al Companiei a 2–a Observare Constanța, pilot la Serviciul siguranța navigației Sulina și ofițer secund pe Nava școală „Mircea“ (mart. 1946–iul. 1948); șef birou la Secția înzestrare materiale din Comandamentul Marinei Militare, șef al Școlii militare de ofițeri de marină și comandant al Flotilei de Dunăre, transformată ulterior în Brigada de Nave Fluviale (dec. 1950–nov. 1956); **membru de partid din 1955;** șef de Stat major al Comandamentului Marinei Militare (nov. 1956–nov. 1958); șef al Direcției Hidrografice (nov. 1958–mart. 1960); șef al Școlii Superioare Militare de Marină (mart. 1960–apr. 1961); comandant al Marinei Militare (apr. 1961–nov. 1963); șeful Catedrei tactica marinei din Academia Militară (nov. 1963–nov. 1972); șeful Secției marină și grăniceri din Direcția Operații a Marelui Stat Major (din nov. 1972); viceamiral (19 aug. 1974); adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor și șef al Departamentului transporturi navale (17 mart. 1977–14 iun. 1980).

SASU ION

(n. 5 mart. 1944, Cugir, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea București; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** activist la Comitetul Executiv (1967–1970) și șef la Comisia de propagandă (1970) a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România; președinte al Asociației Studenților din Centrul Universitar București, secretar al Comitetului municipal București al U.T.C. (1971–1975); președinte al Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și secretar al C.C. al U.T.C. (1975–1980); instructor (1980–1983) și șef sector (1983–febr. 1984) la Cancelaria C.C. al P.C.R.; secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (febr. 1984–febr. 1989); instructor teritorial la Secția Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (febr.–22 dec. 1989).

SAVA VASILE

(n. 7 oct. 1929, Piatra Neamț, jud. Neamț; d. 1998, Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 dec. 1989).

Studii: Institutul de Științe Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: șef serviciu planificare la Unitatea de industrializare a lemnului din Piatra Neamț (1949–1952) și la Combinatul forestier Roznov (1952–1956); **membru de partid din 1954;** director la Întreprinderea forestieră Tarcău (1956–1960) și la Trustul de industrializare a lemnului din Fălticeni (1960); director adjunct (1961–1966) și director (1967–1968) al Direcției regionale a economiei forestiere Suceava; directorul Trustului pentru exploatarea, transportul și industrializarea lemnului Bacău (1968); adjunct al șefului Comisiei economice a Comitetului regional de partid Suceava (1966–1967); directorul Întreprinderii forestiere de exploatare și transport Suceava (din 1969); membru în Consiliul de conducere al

Ministerului Industriei Lemnului şi Materialelor de Construcţii (din1976).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Gura Humorului, jud. Suceava (1975–1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a, clasa a IV-a; Ordinul „Steaua R.S.R.“ clasa a V-a.

SAVU CONSTANTIN

(n. 23 oct. 1931, Timişoara; d. 1992, Reşiţa)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul teoretic din Reşiţa (1942–1950); Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic Bucureşti (1950–1954); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din febr. 1959;** inginer stagiar, şef de schimb, inginer tehnolog (oct. 1954–apr. 1962), inginer şef (apr. 1962–apr. 1965), director tehnic (apr. 1965–mai 1968) şi director general (mai 1968–12 apr. 1985) al Combinatului siderurgic Reşiţa.

SAVU ION

(n. 27 dec. 1926, Urziceni, jud. Ialomiţa)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979 şi 23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid din Breaza (iun.–sept. 1949); Şcoala de partid de un an a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1952–1953); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din oct. 1945;** instructor al Sectorului de verificare a cadrelor (sept. 1949–1952), şef Secretariat tehnic, instructor la Secţia propagandă şi agitaţie, adjunct al şefului secţiei, şef Sector agitaţie la Comitetul orăşenesc de partid Bucureşti (1953–iun. 1955); instructor la Secţia Cadre a C.C. al P.M.R. (iun.–dec. 1955); secretar al Comitetului organizaţiei de partid a M.A.I. (dec. 1955–1965); şef al Secţiei organizatorice şi secretar al Comitetului municipal de partid Bucureşti (31 mart. 1965–6 febr. 1968); adjunctul şefului şi şeful Secţiei Cadre a C.C. al P.C.R. (1968–1974); secretar pentru problemele organizatorice la Comitetul judeţean de partid Olt (nov. 1974–mart. 1978); adjunct al ministrului de Interne şi secretar al Consiliului politic al Ministerului de Interne (7 mart.–5 sept. 1978); secretar pentru problemele organizatorice la Comitetul judeţean de partid Ilfov (aug. 1978–ian. 1981) şi la Comitetul judeţean de partid Giurgiu (ian. 1981–oct. 1984); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Alba (oct. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Corabia, jud. Olt (1975–1980) şi nr. 4 Câmpeni, jud. Alba (1985–1989).

SĂLĂJAN IOAN

(n. 5 dec. 1930, com. Livada, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic cu predare în limba maghiară din Satu Mare (1949); Facultatea de Drept, Universitatea din Cluj (1949–1953); doctor în drept; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: procuror la Procuratura raionului Șomcuța Mare (1953–1954); procuror-şef la Procuratura raionului Sighet (1954–1955); procuror inspector, şef de secție şi procuror-şef locțiitor la Procuratura regiunii Maramureş (1955–1961); **membru de partid din 1958;** procuror inspector şi procuror şef adjunct la Direcția judiciară pentru cauze penale din cadrul Procuraturii Generale a R.S.R. (1962–1970); membru al C.C. al U.T.C. (26 mart. 1966–22 febr. 1971); judecător la Tribunalul Suprem al R.S.R. (1970–mart. 1978); secretar al organizației de partid şi lector la Cabinetul de partid al municipiului Bucureşti (în 1975); adjunct al ministrului de Interne (mart.–aug. 1978); preşedintele Tribunalului Suprem al R.S.R. (din 24 oct. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 4 Balta Albă, jud. Buzău (1975–1980); nr. 11 Vereşti, jud. Suceava (1980–1985) şi nr. 33 Voluntari, municipiul Bucureşti (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1981).

SĂLĂJAN (SILAGHI) LEONTIN

(n. 19 iun. 1913, com. Santău, jud. Satu Mare; d. 28 aug. 1966, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–28 aug. 1966); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–24 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 aug. 1966).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala primară; Şcoala de meseriaşi de pe lângă Atelierele C.F.R. Timişoara.

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1939;** membru al secretariatului Comitetului regional Banat al P.C.dR. (1940–1943); prim-secretar al Comitetului regional de partid Satu Mare (iul. 1945); adjunct al ministrului Sănătății şi Prevederilor Sociale (22 apr. 1948–24 sept. 1949); ministrul Construcțiilor (24 sept. 1949–20 mart. 1950); general-maior (18 mart. 1950); adjunct al ministrului Forțelor Armate şi Şef al Marelui Stat Major (de la 20 mart. 1950); general-locotenent (2 oct. 1951); prim-adjunct al ministrului Forțelor Armate şi Şef al Marelui Stat Major (1951– 1955); ministrul Forțelor Armate (4 oct. 1955–28 aug. 1966); general de armată (1959).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Sălaj (19 nov. 1946–28 mart. 1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Sălaj (1948–1952); Arad-Nord, reg. Arad (1952–1957); Oradea-Nord, reg. Oradea (1957–1961) şi nr. 1 Oradea-Nord, reg. Crişana (1961–28 aug. 1966).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1963).

SĂNDULESCU ANA

(n. 2 febr. 1933, com. Bălțăteşti, jud. Neamț)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiințe Naturale şi Chimie, Universitatea „A.I.Cuza“ Iaşi (1952–1956); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: profesor la diferite şcoli generale din Odorhei (1956–1960) şi Oradea (1960–1961); director

la liceele 4 şi 5 din Oradea (1961–1965); **membru de partid din 1962;** vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Crişana (1965–1968); inspector general la Inspectoratul şcolar al judeţului Bihor (1968–1979); preşedinte al Comitetului judeţean al femeilor Bihor (din nov. 1974); director la Liceul pedagogic „Iosif Vulcan" din Oradea (din 1979); membru al Consiliului Naţional al Femeilor (1979–1988); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bihor (dec. 1983–22 dec. 1989); preşedinte al Consiliului judeţean Bihor al F.D.U.S. şi membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (din nov. 1985).

SĂPUNARU SIMION

(n. 6 sept. 1934, com. Bicaz Chei, jud. Neamţ)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Braşov (1954–1959); Universitatea Politică şi de Conducere de pe lângă Comitetul judeţean de partid Braşov (1967).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1964;** inginer mecanic, inginer tehnolog, şef atelier, adjunct şef secţie şi şef secţie la Uzinele „Tractorul" Braşov (1959–oct. 1973); director tehnic (oct. 1973–1979) şi director general (din nov. 1987) la Centrala industrială de tractoare şi maşini agricole Braşov; director general (1979–1986) şi inginer principal I (1986–nov. 1987) la Centrala industrială de autoturisme Piteşti; membru al Comitetului de partid din Centrala industrială de tractoare şi maşini agricole Braşov (1973–1979 şi 1987–1989), al biroului Comitetului judeţean de partid Argeş (1979–1987), al Consiliului Dezvoltării Economice şi Sociale, al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (1979–1986) şi al Comitetului judeţean de partid Braşov (din 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Piteşti-Est, jud. Argeş (1980–22 dec. 1989).

SĂRARU GRIGORE CONSTANTIN

(n. 30 ian. 1932, Rm. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Ziaristică, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: scriitor şi ziarist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961;** redactor-şef adjunct la revista „Secolul 20" a Uniunii Scriitorilor (1961–1963); şef Secţie literatură şi artă la redacţia ziarului „Scânteia tineretului" (1963–1965); secretar responsabil de redacţie la revista „Luceafărul" (1965–1968); secretar responsabil de redacţie şi redactor-şef adjunct al Redacţiei cultural-artistice din Radiodifuziunea Română (1968–ian. 1977); director al Teatrului Mic (din ian. 1977); membru supleant al biroului Comitetului de partid al Sectorului 6 (1978–1979); membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1979).

Volume: *Teatrul românesc şi interpreţi contemporani,* cronici literare, Bucureşti, Editura pentru Literatură, 1966; *Al treilea gong,* Bucureşti, Editura Eminescu, 1973; *Nişte ţărani,* roman, Bucureşti, Editura Eminescu, 1974;

Clipa, roman, Bucureşti, Editura Eminescu, 1976; *Dragostea și revoluția,* roman, Bucureşti, Editura Eminescu, 1981; *Adevăruri de toată ziua,* Bucureşti, Editura Eminescu, 1987.

SÂRBU ANGELICA (n. BOBOC)

(n. 3 aug. 1949, com. Drăguşeni, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala tehnică horticolă din Fălticeni (1963–1967); Cursul de partid de două luni la Iaşi (1981).

Profesia de bază: tehnician horticol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1971;** tehnician horticol la C.A.P. Forăşti (1967–1970), C.A.P. Drăguşeni (1970–1974) şi C.A.P. Preuteşti (1974–1988); planificator la C.U.A.S.C. Fălticeni (1988–febr. 1989) şi preşedinte al C.A.P. Fălticeni (febr.–22 dec. 1989), judeţul Suceava.

SÂRBU ION

(n. 25 ian. 1924, Câmpina, jud. Prahova; d. 17 aug. 1997, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–12 aug. 1969); secretar al C.C. al P.C.R. (30 nov. 1988–3 nov. 1989).

Studii: Şcoala de arte şi meserii din Câmpina (1936–1940); Şcoala de partid de şase luni (1947); Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov“ (iun. 1949–ian. 1950); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1955–1958); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: tâmplar la Societatea petroliferă „Steaua Română“ din Câmpina (1940–1946); **membru de partid din iun. 1945;** secretar al Sindicatului petroliştilor din Câmpina (aug. 1946–mai 1947); activist şi şef Sector propagandă la Comitetul judeţean de partid Prahova (1947–iun. 1949); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Ploieşti (febr. 1950–1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Buzău (1968–1976); prim-adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Naţional al F.D.U.S., membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (1976–1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Argeş (1978–1984); secretar al Comitetului de partid al Aparatului C.C. al P.C.R. (din 1984); vicepreşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (6 iun. 1984–1 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 Beceni (1969–1975) şi nr. 7 Nehoiu (1975–1980), jud. Buzău; nr. 10 Morăreşti, jud. Argeş (1980–1985) şi nr. 5 Topliţa, jud. Harghita (1985–1989); secretar al M.A.N. (1975–1980).

SCARLAT CONSTANTIN

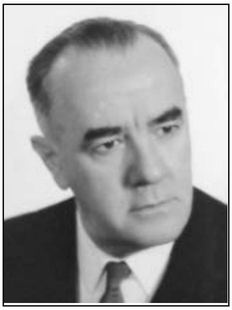
(n. 8 aug. 1914, com. Truşeşti, jud. Botoşani; d. 1993, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Şcoala medie C.F.R. de electromecanici din Bucureşti; Şcoala superioară a C.F.R..

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** şef de atelier, director adjunct şi director al Atelierelor C.F.R. Galaţi (1945–1952);

membru al Comitetului regionalei de partid Iaşi (1946–1947); şeful Secţiei industrie grea, transporturi şi construcţii a C.C. al P.M.R. (21 nov. 1952–14 ian. 1957); adjunct al şefului Direcţiei economice a C.C. al P.M.R. (14 ian. 1957–1961); prim-secretar al Comitetului regional de partid Galaţi (1961–8 iun. 1965); şeful Secţiei energie, construcţii şi transporturi din cadrul Direcţiei economice a C.C. al P.M.R./P.C.R. (8 iun.–19 oct. 1965); ministrul Industriei Chimice (19 oct. 1965–13 mart. 1969); director general al Direcţiei Generale a Rezervelor Statului (15 mart.–8 sept. 1969); consilier la Consiliul de Miniştri (din 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Oneşti, reg. Bacău (1957–1961); Deva, reg. Hunedoara (1961–1965); nr. 6 Brăila-Sud, reg. Galaţi (1965–1969); nr. 4 Brăila-Sud, jud. Brăila (1969–1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a.

SCUTEA SIMION

(n. 16 sept. 1933, com. Chirpăr, jud. Sibiu)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică mecanică din Braşov (1954); Cursul de ziaristică de pe lângă Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1961–1963); Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1975).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958;** inspector-şef la Secţia cadre a Sfatului popular orăşenesc Sibiu (1958–1961); consultant la Cabinetul de partid (1963–1968), instructor (1968–1970) şi şef al Sectorului muncă politică de masă (1970–1972) al Comitetului orăşenesc de partid Sibiu; redactor-şef la „Tribuna Sibiului“ (1972–1974); secretar cu probleme de propagandă (1974–1978) şi secretar cu probleme organizatorice (1978–oct. 1986) la Comitetul judeţean de partid Sibiu; membru al biroului Comitetului judeţean de partid Sibiu (1972–oct. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (din oct. 1986).

SECELEANU PETRE

(n. 1936, com. Bălăneşti, jud. Gorj)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie; doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956;** secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul judeţean de partid şi vice-preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Bistriţa-Năsăud (30 mart. 1988–22 dec. 1989).

SECHEL VASILE ALEXA

(n. 12 mai 1929, com. Nadab, jud. Arad; d. 23 ian. 1984, com. Sânmartin, jud. Harghita)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 ian. 1984;membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Metalurgie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958;** inginer, adjunct şef secţie, inginer

proiectant, inginer principal, director tehnic și director general la Întreprinderea „Tractorul“ Brașov (1953–1973); director general la Centrala industrială de tractoare și mașini agricole Brașov (1973–ian. 1979); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini și șef al Departamentului pentru producția de autovehicule, tractoare, mașini agricole și rulmenți (ian.–1 aug. 1979); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 1976); membru în biroul Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Tractorul Brașov, jud. Brașov (1975–23 ian. 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a.

SEMENIUC CONSTANȚA (n. AVĂDANEI)

(n. 18 sept. 1939, com. Târgu Trotuș, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională agricolă; Școala de partid de un an pentru președinții de C.A.P. din cadrul Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1976–1977).

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;** agent agricol la Consiliul popular al comunei Solonț (1957) și Târgu Trotuș (1958); profesor suplinitor la școala generală Dofteana, apoi planificator la Consiliul agricol al raionului Târgu Ocna (din 1962); secretar al Organizației de partid „Instituții comunale“, secretarul Comitetului comunal al Crucii Roșii, secretarul Comisiei de judecată de pe lângă Consiliul popular comunal Târgu Trotuș (din 1970); membru al Comitetului județean de partid Bacău (din 1974); secretar al Comitetului de partid și președinte al Consiliului popular al comunei Târgu Trotuș, jud. Bacău (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Tg. Ocna, jud. Bacău (1980–1985).

SENCOVICI ALEXANDRU (FRANCISC)

(n. 30 iul. 1902, Dej, jud. Cluj; d. 10 nov. 1995, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: șase clase elementare; școala profesională de maiștri mecanici.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1925;** lăcătuș la Fabrica de spirt din Oradea (1919); lăcătuș la mai multe întreprinderi din Oradea, Galați și Gura Ocniței (1921–1925); arestat în mai multe rânduri în perioada în care Partidul Comunist se afla în ilegalitate; secretar al Comitetului de partid Oradea (1927); secretar al Comitetului regional Cluj al P.C.dR. (1932); trimis pentru 6 luni la Moscova, la Komintern, Secția română (1935); membru (1936) și secretar (1939) al Comitetului teritorial Ardeal al P.C.dR.; secretar al Confederației Generale a Muncii (1945); adjunct al ministrului Muncii și Prevederilor Sociale (17 iul. 1948–8 dec. 1949); ministrul Industriei Ușoare (8 dec.

1949–19 mart. 1957 şi 21 mart. 1961–13 mart. 1969); ministrul Industriei Bunurilor de Consum (11 apr. 1959–21 mart. 1961).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Satu Mare (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Satu Mare (1948–1952); Oradea-Nord, reg. Oradea (1952–1957); Marghita, reg. Crişana (1957–1969); Marghita, jud. Bihor (1969–1980); preşedintele Comisiei pentru industrie, construcții şi transporturi a M.A.N. (mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“(1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966).

SIMION ION

(n. 16 dec. 1929, com. Poiana, jud. Sibiu)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic Bucureşti.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate şi funcții: directorul Întreprinderii de piese auto Sibiu (în 1985); secretar al Comitetului orăşenesc de partid Măcin (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Sibiu-Centru, jud. Sibiu (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

SIMIONESCU CRISTOFOR (MARINELI)

(n. 17 iul. 1920, com. Dumbrăveni, jud. Botoşani)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Şcoala Politehnică „Gh. Asachi“ din Iaşi (1939–1944); doctor inginer în ştiințe chimice (1948).

Profesia de bază: chimist.

Activitate şi funcții: **membru de partid din sept. 1947;** asistent (1944–1947), conferențiar (1948), director de studii (1949–1951), profesor şi şef catedră Chimie organică şi macromoleculară (din 1952), prorector (1951–1952) şi rector (1953–1976) al Institutului Politehnic „Gh. Asachi“ din Iaşi; şef al Secției de chimie macromoleculară (1956–1970) şi director (din 1970) al Institutului de chimie macromoleculară „P. Poni“ din Iaşi; membru al Consiliului de Stat (18 mart. 1965–17 mart. 1975); membru (din 1968) şi membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Iaşi (din 1984).

Membru al Comitetului pentru învățământul superior (27 sept. 1952–24 ian. 1953); membru corespondent (2 iul. 1955) şi membru titular (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; vicepreşedinte al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974–2 febr. 1990) şi vicepreşedinte cu delegație de preşedinte al Academiei R.S.R (3 iun. 1977–19 mart. 1980); preşedinte al Filialei Iaşi a Academiei R.S.R (1963–1974 şi 1998–2001); membru al Academiilor de Ştiințe din Chişinău şi New York, al Academiei Europene de Ştiințe şi Arte, al Societăților de Chimie din Franța şi S.U.A., al Societății de Chimie Industrială din Paris etc.

Lucrări: *Mecanochimia compuşilor macromoleculari* (în colaborare), Bucureşti, Editura Academiei RSR, 1967; *Polimeri biocompatibili şi biologic activi* (în colaborare), Bucureşti, Editura Academiei RSR, 1980 etc.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Bârlad-Vest, reg. Iaşi (1965–1969) şi nr. 7 Paşcani, jud. Iaşi (1969–1975).

SIMOVICI MIRCEA

(n. 22 aug. 1930, com. Puieşti, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electromecanică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** director al Întreprinderii „Rulmentul“ Bârlad, jud. Vaslui (1969–1979); secretar pentru probleme economice la Comitetul judeţean de partid Vaslui (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Puieşti, jud. Vaslui (2 mart. 1969–1975).

SIMULESCU DUMITRU

(n. 25 dec. 1912, com. Ghioroiu, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: şapte clase elementare; Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1948–iun. 1949).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: muncitor la Societatea de Gaz şi Electricitate (1936); **membru de partid din 1939**; secretar al Comitetului judeţean de partid Teleorman (1946); instructor al C.C. al P.C.R. (1947); ministru adjunct la Ministerul Energiei Electrice (de la 20 iul. 1950); adjunct al ministrului Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice (de la 1 mart. 1951); ministrul Poştelor şi Telecomunicaţiilor (24 ian. 1953–19 mart. 1957); ministrul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor (17 apr. 1959–18 dec. 1965); ministrul Căilor Ferate (18 dec. 1965–31 mai 1966); vicepreşedinte (1966) şi prim-vicepreşedinte al UCECOM (1971–1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Vânju Mare, reg. Craiova (1957–1961); Tg. Ocna, reg. Bacău (1961–1965); nr. 8 Adjud (1965–1969) şi nr. 4 Adjud (1969–1975), jud. Vrancea.

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); „Ordinul Muncii“ clasa I (1962).

SION MIHAIL BUJOR

(n. 24 sept. 1927, Bucureşti; d. 27 dec. 1974)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Academia de Studii Economice; Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov“ (sept. 1950–mart. 1952).

Profesia de bază: funcţionar.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1945;** funcţionar la Serviciul abonamente din Societatea de Radiodifuziune (dec. 1945–mai 1948); instructor al Secţiei organizatorice a Comitetului de partid al Sectorului IV Roşu (mai 1948–iun. 1949); funcţionar la Comisia de verificare a membrilor de partid din Sectorul II Negru (iun. 1949); director general adjunct la Direcţia Generală a Presei şi Tipăriturilor de pe lângă Consiliul de Miniştri (9 apr. 1952–dec. 1953); şeful Sectorului presă centrală din Secţia Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. (dec. 1953); vicepreşedinte al Comitetului de Radiodifuziune şi Televiziune (1959); adjunct

al şefului Secţiei Propagandă a C.C. al P.M.R. (1960); şeful Secţiei Presă şi Edituri a C.C. al P.C.R. (1965); preşedintele Comitetului de Stat pentru Radio şi Televiziune (22 febr. 1971–24 apr. 1973); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Olanda (11 oct. 1973–27 dec. 1974).

SLIVNEANU ANETA

(n. 5 ian. 1944, com. Voineşti, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1983).

Profesia de bază: confecţioneră.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962**; secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii de confecţii Bârlad, membru al Comitetului municipal de partid Bârlad, membru în biroul Comitetului judeţean de partid Vaslui şi în Consiliul judeţean al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste (din 1974); secretar pentru probleme sociale la Comitetul municipal de partid Bârlad (mart. 1977–oct. 1979); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid şi primar al oraşului Huşi, jud. Vaslui (oct. 1979–iun. 1986); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Vaslui (iun. 1986–26 sept. 1989); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Brăila (27 sept.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Huşi, jud. Vaslui (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

SMEU CONSTANTIN

(n. 12 sept. 1943, com. Tâmna, jud. Mehedinţi)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1984 – 24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Organizare şi Conducere a Economiei, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1969–1973).

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1962;** montator la Depoul de locomotive Bucureşti-Triaj (1960–1965); secretar al Comitetului U.T.C., membru al Comitetului de partid pe Complexul C.F.R. Bucureşti-Triaj, membru al biroului Comitetului U.T.C. al Sectorului 8 (din oct. 1965); instructor al Comitetului municipal U.T.C. Bucureşti (1967); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul U.T.C. al Sectorului 5 (1968–1973); instructor de specialitate la Consiliul de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale al Sectorului 5 (1973–febr. 1975); instructor teritorial şi membru al B.O.B. din Secţia organizatorică a Comitetului municipal de partid Bucureşti (febr. 1975–mart. 1977); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul de partid al Sectorului 8 (mart. 1977–aug. 1979) şi al Sectorului 1 (aug.–oct. 1979); şeful Secţiei organizatorice a Comitetului municipal de partid Bucureşti (oct. 1979–oct. 1984); prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 3 (oct. 1984–nov. 1987); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul municipal de partid Bucureşti (nov. 1987–22 dec. 1989); membru în biroul Comitetului municipal de partid Bucureşti (1979–1989); membru al secretariatului Comitetului municipal Bucureşti al F.D.U.S. (din 1988).

SOARE STAN

(n. 1 aug. 1929, com. Cobia, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–1986).

Studii: Facultatea de Tehnologia şi Chimizarea Țițeiului şi Gazelor, Institutul de Petrol, Gaze şi Geologie Bucureşti (1948–1952); doctor în ştiințe tehnice (1961); specializare în S.U.A. (oct. 1962–iun. 1963).

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** şef de laborator, asistent (1952–1957), lector (1958–1962) şi decan (1959–1962) al Facultății de Tehnologia şi Chimizarea Țițeiului şi Gazelor; conferențiar (apr. 1969–1974), profesor (din 1974), prorector (1969–1971) şi rector (1972–1974) al Institutului de Petrol, Gaze şi Geologie din Bucureşti; secretar cu probleme de învățământ superior la Comitetul orăşenesc U.T.C. Bucureşti (1956); preşedintele Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din București (1957–1962); instructor al Comitetului de partid al Centrului Universitar Bucureşti (iun. 1963–ian. 1964); instructor şi şef de sector la Secția Învățământ a C.C. al P.M.R./P.C.R. (ian. 1964–apr. 1969); adjunct al ministrului Educației şi Învățământului (12 apr. 1978–8 sept. 1979); adjunct al şefului Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (13 oct. 1979–19 sept. 1986); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord (de la 30 oct. 1986).

Membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii, al Consiliului Național pentru Ştiință şi Tehnologie, al Consiliului de Conducere al Ministerului Sănătății și în biroul Consiliului General A.R.L.U.S. (în 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Gurghiu, jud. Mureş (1980–1985).

SOLOMON BARBU (SOLOMON BERNARD IȚIC)

(n. 11 apr. 1904, com. Burdujeni, jud. Suceava; d. 22 aug. 1965, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 febr. 1948–22 aug. 1965).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Ştiințe Juridice, Universitatea din Bucureşti (1924–1927).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1948**; ministru plenipotențiar al R.P.R. în Norvegia (5 febr. 1948–1949); judecător (27 iun. 1956–29 mart. 1962) și vicepreşedinte (29 mart. 1962–22 aug. 1965) al Tribunalului Suprem al R.P.R.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Galați (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Bereşti, reg. Galați (1957–22 aug. 1965).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa I (1964); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a.

SOLOMONESCU OLIMPIA (n. LUNGU)

(n. 5 iun. 1929, com. Podenii Vechi, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974.

Studii: Facultatea de Medicină Generală (1953); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: medic pediatru.

Activitate și funcții: medic pediatru la Spitalul de copii din Ploieşti (1953); **membru de partid din 1959;** director

al Grupului şcolar sanitar Ploieşti (1961); medic inspector la Secţia sănătate a Sfatului popular al regiunii Ploieşti (1964); director adjunct al Direcţiei sanitare a judeţului Prahova (1973); secretar de stat la Ministerul Sănătăţii (4 dec. 1976–6 apr. 1979); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Senegal (6 apr. 1979–21 mai 1982); şef sector (21 mai 1982–apr. 1983) şi adjunctul şefului Secţiei Relaţii externe şi cooperare economică internaţională a C.C. al P.C.R. (apr. 1983–29 apr. 1987); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (29 apr. 1987–22 dec. 1989).

Vicepreşedinte al Comitetului regional al femeilor Ploieşti (1965); preşedinte al Comisiei Naţionale de Demografie (din 9 mai 1978); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Femeilor (în aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Urlaţi, jud. Prahova (1975–1980).

SONEA EMILIA

(n. 28 mart. 1932, com. Seini, jud. Maramureş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–18 dec. 1982); membru al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala pedagogică din Satu-Mare (1948–1952); Cursul de perfecţionare a cadrelor didactice organizat de Secţia Presă şi Propagandă a C.C. al P.M.R. (1953–1954); Facultatea de Filologie (1961); Cursuri postuniversitare (1964–1966) şi doctorat în istorie (nov. 1967–apr. 1970) la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1953;** director al Şcolii generale nr. 131 din Bucureşti (1957–iul. 1959); instructor la Secţia învăţământ-ştiinţă a Comitetului municipal de partid Bucureşti (1954); instructor al Comitetului de partid al Sectorului 5 (febr. 1955–iul. 1959), al Comitetului de partid al Sectorului 6 (iul. 1959–apr. 1970) şi al Comitetului municipal de partid Bucureşti (apr. 1970–ian. 1974); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul de partid „Sănătatea" al municipiului Bucureşti (ian. 1974–mart. 1980); preşedinte al Comitetului municipal al femeilor şi membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1979); adjunct al şefului Secţiei Propagandă, Presă a C.C. al P.C.R. (mart. 1980–22 dec. 1989); secretar al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (din 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Deta, jud. Timiş (1980–1985) şi nr. 11 Rupea, jud. Braşov (1985–22 dec. 1989).

SORCOIU ANDREI

(n. 29 aug. 1932, com. Călăţele, jud. Cluj)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politice şi Administrative, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1971); doctor în ştiinţe politice al Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1983).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** instructor la Comitetul regional de partid Braşov (1965–1968); şef Sector probleme statutare şi evidenţa membrilor de partid la Comitetul judeţean de partid Braşov (1968–1973); şeful Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Braşov (ian. 1973–nov. 1979); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid (mart. 1975–nov. 1979); instructor al C.C. al P.C.R. (nov. 1979–1 iun. 1981); secretar pentru problemele organizatorice

al Comitetului județean de partid Brașov (1 iun. 1981–12 febr. 1986); membru al Organizației de bază nr. 1 a Comitetului județean de partid Brașov (1984–1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (12 febr. 1986–22 dec. 1989).

SPĂTĂRELU AURICA

(n. 4 oct. 1942, com. Sfântu Gheorghe, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de industrie alimentară; liceul teoretic; Școala de partid de un an (oct. 1979–iun. 1980); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1989).

Profesia de bază: muncitor preparator produse alimentare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; contabil la I.A.S. Casimcea și Sarinauf, contabil principal și șef birou la I.A.S. Rahmanu din jud. Tulcea (ian. 1964–nov. 1976) și la Fabrica de zahăr Țăndărei din jud. Ialomița (nov. 1976–oct. 1980); contabil la I.A.S. Hârșova, jud. Constanța (din oct. 1980); secretar adjunct cu probleme de propagandă la Comitetul orășenesc de partid Hârșova (dec. 1980); secretar al Comitetului comunal de partid și primar al comunei Ovidiu, jud. Constanța (mart. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Năvodari, jud. Constanța (1985–22 dec. 1989).

SPĂTĂRELU ION

(n. 27 iun. 1925, com. Andrășești, jud.Ialomița; d. 28 iul. 1988, com. Gheorghe Doja, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–28 iul. 1988).

Studii: Liceul de cultură generală; Cursul de partid de trei luni (1950); Facultatea de Științe Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1979).

Profesia de bază: mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** instructor al Comitetului raional de partid Slobozia (1953–1954); instructor al Comitetului orășenesc de partid Slobozia (1955); președinte al C.A.P. „Gheorghe Doja“, jud. Ialomița (1958–28 iul. 1988); membru al Comitetului raional de partid Slobozia și al Comitetului regional de partid București (1960); membru al Consiliului agricol raional Slobozia (1962–1968); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–17 mart. 1975); membru al biroului Comitetului județean de partid Ialomița (din 1972); membru al Consiliului U.N.C.A.P. (din 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 29 Gh. Doja, reg. București (1961–1969) și nr. 53 Căzănești, jud. Ialomița (1969–1975 și 1985–28 iul. 1988).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a.

SPÂNU NICOLAE-IOAN

(n. 5 dec. 1935, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; doctorat; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Buzău (1 nov. 1984–oct. 1989); activist al C.C. al P.C.R. (oct.–22 dec. 1989).

SPÂNU VASILICA

(n. 23 oct. 1942, com. Cetate, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie; Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967;** președinte al Uniunii Județene a Cooperativelor Agricole de Producție Mehedinți (în 1980); secretar pentru probleme agrare la Comitetul județean de partid Mehedinți (dec. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Cujmir, jud. Mehedinți (1980–1985).

SPIRACHE ANA

(n. 1 apr. 1945, Oltenița, jud. Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1972–1976).

Profesia de bază: maistru în tehnologia conservelor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** muncitor (1962–1969), maistru (1969–1976) și economist (din 1976) la Întreprinderea de producerea și valorificarea legumelor și fructelor Oltenița; secretar pentru probleme sociale la Comitetul orășenesc de partid Oltenița (1977–1980); vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale și membru al biroului Comitetului județean al femeilor Ilfov (ian. 1980–ian. 1981); vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Giurgiu (ian. 1981–oct. 1984); președinte al Comitetului județean al femeilor și membru al biroului Comitetului județean de partid Giurgiu (ian. 1981–22 dec. 1989); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Giurgiu (1 nov. 1984–22 dec. 1989).

SPORNIC ANETA

(n. 29 iun. 1930, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–21 mai 1982).

Studii: Liceul industrial de fete din București (1941–1949); Facultatea de Drept, Universitatea din București (1949–1953); doctor în economie al Institutului de Științe Sociale de pe lângă C.C. al P.M.R. (1958).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: funcționar la Direcția de propagandă a Comitetului de Cultură Fizică și Sport (1951–1953); **membru de partid din**

oct. 1956; prorector al Academiei de Studii Economice Bucureşti (1967–1971); preşedinte al Comitetului municipal al femeilor, membru în biroul Comitetului municipal de partid Bucureşti (1966–1977); adjunct al ministrului Muncii (20 nov. 1975–1 sept. 1979); vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (din apr. 1980); ministrul Educaţiei şi Învăţământului (1 sept. 1979–29 apr. 1982); ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (21 mai 1982); preşedintele Comitetului de Stat pentru Preţuri (23 mart. 1984–19 iun. 1986); viceprim-ministru al Guvernului (19 iun. 1986–14 sept. 1987); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Venezuela (30 dec. 1987–23 febr. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Brăneşti, jud. Ilfov (1975–1980); nr. 9 Băileşti, jud. Dolj (1980–1985) şi nr. 29 Republica, mun. Bucureşti (1985–1989); vicepreşedinte al M.A.N. (17 mart. 1975–28 mart. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a.

SPRINŢEROIU GHEORGHE

(n. 15 oct. 1940, Târgu Ocna, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Limba şi Literatura Română; Curs de ziaristică şi doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1983).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1965;** redactor la publicaţiile Ministerului de Interne (1963–1972); redactor principal la „Scânteia tineretului“(1972); redactor şef la Redacţia ştiri interne (1979) şi secretar responsabil de agenţie (dec. 1982) la AGERPRES; şef Sector presă centrală şi locală din Secţia Propagandă şi Presă a C.C. al P.C.R. (aug. 1983–22 dec. 1989); secretar al B.O.B. pe secţie (din 1984); secretar adjunct cu probleme de propagandă al Comitetului de partid al aparatului C.C. al P.C.R. (din 1987).

STAMATOIU ARISTOTEL

(n. 6 oct. 1929, com. Scoarţa, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Liceul comercial din Tg. Jiu (1941–1949); Facultatea de Comerţ şi Cooperaţie, Institutul de Studii Economice şi Planificare (1949–1952).

Profesia de bază: ofiţer.

Activitate şi funcţii: planificator la CENTROCOOP (1952); ofiţer de securitate la Direcţia de Contrainformaţii economice (1953–1962); **membru de partid din 1959;** adjunct şef serviciu (1962) şi şef serviciu (1963–1967) la Direcţia de Contraspionaj; adjunctul şefului (1967–febr. 1973) şi şeful Direcţiei a III-a (febr. 1973–mart. 1974) din Direcţia Generală de Contraspionaj a Ministerului de Interne; locţiitor şef al Direcţiei a III-a Contraspionaj a Ministerului de Interne (mart. 1974–1979); general-maior (21 aug. 1979); director al Direcţiei a III-a Contraspionaj (1979–1982); general-locotenent (23 aug. 1984); secretar de stat la Ministerul de Interne şi adjunct al şefului Centrului de Informaţii Externe (21 apr. 1982–30 nov. 1984); adjunct al ministrului de Interne şi şef al Centrului de Informaţii Externe (30 nov. 1984–6 ian. 1990).

STAN CECILIA

(n. 14 nov. 1933, com. Pietroasele, jud. Buzău)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989) ; vicepreşedinte al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Facultatea de Filozofie (1968).

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955;** instructor cu problemele de şcoli şi pionieri la Comitetul raional U.T.M. Buzău (1955) şi la Comitetul regional U.T.M. Ploieşti (1956–1957); director la o şcoală medie din Bucureşti (1957–1959); instructor la Comisia pentru problemele U.T.M. a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1959); secretar cu probleme de şcoli şi pionieri la Comitetul orăşenesc U.T.M. Bucureşti (1960–1964); instructor la Secţia propagandă a Comitetului municipal de partid Bucureşti (1967); consultant (1968–1972) şi director adjunct (1972–16 ian. 1974) al Cabinetului muncii de partid Bucureşti; instructor la Secţia Propagandă şi Presă a C.C. al P.C.R. (16 ian. 1974–1979); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul judeţean de partid Argeş (1979–14 iun. 1982); director adjunct al Direcţiei artelor şi instituţiilor de spectacole din Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste (1982–1989); secretarul B.O.B. pe direcţie, membru al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului sindical din instituţie (1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Topoloveni, jud. Argeş (1980–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

STAN GHEORGHE

(n. 1930, com. Pâşcov, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Industrializare a Lemnului; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer industria lemnului.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** director al Combinatul de prelucrare a lemnului Focşani (din 1975).

STAN MARIA

(n. 20 ian. 1949, com. Vârteşcoiu, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională; Liceul economic; Şcoala de partid de trei luni.

Profesia de bază: confecţioner maşinist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1967;** secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea de confecţii Focşani (în 1989).

STANCA CONSTANTIN

(n. 2 mart. 1937, Bucureşti)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Filologie, Universitatea din Bucureşti; doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955;** secretar cu probleme de propagandă al Comitetului

județean de partid Covasna (1968–iul. 1979) și al Comitetului județean de partid Satu Mare (iul. 1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Întorsura Buzăului, jud. Covasna (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

STANCIU MARIA

(n. 1938, com. Bahna, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: muncitor textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** secretar pentru probleme sociale la Comitetul județean de partid Covasna (mai 1979–22 dec. 1989).

STANCIU MARIA

(n. 16 apr. 1939, com. Miheșu de Câmpie, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala generală; Școala de partid de un an .

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** președinte al C.A.P. Miheșu de Câmpie, jud. Mureș (1973–1989).

STANCU AUREL

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Activitate și funcții: colonel (1950) și general-maior (1953) de securitate; șef al Regiunii de Securitate București (1950–1957).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Băneasa, reg. București (1952–1957) și „13 Septembrie“, orașul București (1957–1961).

STANCU ZAHARIA

(n. 7 oct. 1902, com. Salcia, jud. Teleorman; d. 5 dec. 1974, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug.–dec. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (dec. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie, Universitatea din București (1928–1933).

Profesia de bază: ziarist și scriitor.

Activitate și funcții: editor al revistelor „Azi“ (1933), „Lumea românească“ (1937–1939) și „Revista română“ (1941–1942); directorul Teatrului Național din București (1946–1952 și 1958–1968); membru în Comitetul de direcție al Editurii pentru Literatură și Artă (de la 5 aug. 1948); președintele Uniunii Scriitorilor (1947, 1966–1974) și al Societății Scriitorilor Democrați din România (de la 8 ian. 1948); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–5 dec. 1974).

Laureat al Premiului de Stat (1952) și al Premiului Herder (1971); membru titular al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955).

Autor a numeroase lucrări literare, dintre care amintim: *Desculț,* București, Editura de Stat, 1949; *Florile pământului,* București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1958; *Rădăcinile sunt amare,* București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1958–1959; *Jocul cu moartea,* București, Editura pentru Literatură, 1962; *Ce mult te-am iubit,* București, Editura pentru Literatură, 1968; *Pădurea nebună,* București, Editura Eminescu, 1972.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tecuci (1948–1952); nr. 32 Turnu Măgurele, reg. București (1961–1965); nr. 25 Roșiori de Vede (1965–1969) și nr. 11 Crângu (1969–5 dec. 1974), jud. Teleorman.

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural" în gradul de Cavaler, clasa I (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa I (1962).

STANCU ZAMFIR

(n. 13 nov. 1928, sat Ciușlea, com. Garoafa, jud. Vrancea)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Liceul industrial din Focșani (1948); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (1949–1953); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** inginer tehnolog laborant la Rafinăria „Vega" Ploiești (1953); adjunct șef laborator, șef secție și șef instalație la Rafinăria Dărmănești (1954–1958); propagandist, membru al Comitetului U.T.M., locțiitor al secretarului Comitetului de partid din Rafinăria Onești și membru în biroul Comitetului orășenesc de partid Onești (din 1959); șef instalație, adjunct șef secție și șef serviciu la Rafinăria Onești (1959–1965); inginer șef adjunct, director (1966), director general (1967), director coordonator de producție (1969) și director (1974) la Grupul industrial petrochimic Borzești; director general al Centralei industriale de rafinării și petrochimie Ploiești (mai 1983–1989); membru al biroului Comitetului județean de partid Bacău (din 1974); membru al Comitetului județean de partid Prahova (din 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Gheorghe Gheorghiu-Dej, jud. Bacău (1975–1985) și nr. 2 Ploiești Sud-Vest, jud. Prahova (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a IV-a.

STATE NICOLAE

(n. 26 mart. 1928, com. Godeni, jud. Argeș; d. 1977, com. Ciochina, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu"; Academia de Studii Economice; Facultatea de Drept.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** șeful Direcției judiciare din Direcția Generală a Miliției (până la 16 mart. 1966); șeful Direcției Generale a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă (16 mart. 1966–28 aug. 1969); general-maior (28 aug. 1969); adjunct al ministrului Afacerilor Interne (28 aug. 1969–19 apr. 1972); adjunct al ministrului de Interne (19 apr.–16 dec. 1972); director al Direcției Generale a Penitenciarelor (16 dec. 1972–13 mart. 1975); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe și director general al Direcției Generale a Rezervelor de Stat (13 mart. 1975–28 mai 1976).

STĂNESCU (SILAGHI) ION

(n. 23 ian. 1929, com. Ghercești, jud. Dolj)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979 și 18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–18 dec. 1982); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala militară de ofiţeri politici nr. 2 din Oradea a Ministerului de Interne (dec. 1950–nov. 1951); Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A. Jdanov" de pe lângă C.C. al P.M.R. (sept. 1952–oct. 1955); Facultatea de Ştiinţe Juridice din Bucureşti (1963).

Profesia de bază: frezor.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1947;** instructor la Comitetul raional U.T.M. „23 August" (1948), la Secţia propagandă a Comitetului judeţean U.T.M. Ilfov (1949) şi la Secţia Propagandă a C.C. al P.M.R. (1949); secretar al B.O.B. şi instructor la Direcţia Generală Politică a M.A.I. (nov. 1951–sept. 1952); instructor la Secţia Administrativă a C.C. al P.M.R. (din oct. 1955); preşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al oraşului Moreni (din 1958); şef al Sectorului cadrelor din M.F.A. şi M.A.I. din Secţia Cadre a C.C. al P.M.R. (până în aug. 1959); responsabil al Colectivului de instructori pentru M.F.A. şi M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R. (din aug. 1959); adjunct al şefului Grupului de instructori pentru problemele muncii de partid în M.F.A. şi M.A.I. (până la 23 iun. 1964); prim-secretar al Comitetului regional de partid Oltenia (23 iun. 1964–20 iul. 1967); preşedintele Consiliului Securităţii Statului (7 mai 1968–24 apr. 1972); ministru de Interne (24 apr. 1972–17 mart. 1973); şef sector la Secţia Gospodăriei de partid a C.C. al P.C.R. (mart. 1973); prim-secretar al Comitetului de judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dâmboviţa (apr. 1974–ian. 1977); secretar al C.C. al P.C.R. şi şef al Secţiei pentru probleme militare şi de justiţie a C.C. al P.C.R. (de la 25 ian. 1977); viceprim-ministru al Guvernului (27 ian. 1977–7 mart. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Construcţiilor Industriale (7 mart. 1978–30 mart. 1979); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (30 mart. 1979–26 aug. 1981); şef al Departamentului pentru Construcţii în Străinătate, cu grad de ministru (26 aug. 1981–26 oct. 1984); ministrul Turismului şi Sportului (26 oct. 1984–28 mart. 1985); ministrul Turismului (29 mart. 1985–2 ian. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 8 Băileşti, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 12 Băileşti, jud. Dolj (1969–1975) şi nr. 2 Pucioasa, jud. Dâmboviţa (1975–1980).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a şi „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I (1968, 1971); Ordinul „Meritul Agricol" clasa a II-a (1974); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1974).

STĂNESCU MARIA (n. DUMITRESCU)

(n. 16 sept. 1929, Brăila)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Geologie-Geografie, Universitatea Bucureşti; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** adjunct al ministrului Educaţiei şi Învăţământului (28 mart. 1975–1 aug. 1978); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Finlanda (12 sept. 1978–23 oct. 1986); preşedinte al Comitetului Uniunii

Sindicatelor din Învățământ, Știință și Cultură (în 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elct. nr. 28 Colentina, mun. București (1975–1980).

STĂNESCU ȘTEFANIA

(n. 10 mart. 1944, Drăgănești, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Studii: tehnician confecții.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (până la 12 nov. 1982); secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (de la 12 nov. 1982).

STĂNILĂ LETIȚIA LEONORA

(n. 8 dec. 1931, Mediaș, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Textile; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** director al Întreprinderii „Târnava“ Mediaș (din 1962).

STĂTESCU CONSTANTIN

(n. 27 nov. 1927, Curtea de Argeș, jud. Argeș; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul comercial din Pitești (1938–1946); Facultatea de Drept, Universitatea din București (1946–1950).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1963;** referent la Ministerul Învățământului și Culturii (mart. 1951); asistent, lector (1958–1962), conferențiar (1963) și profesor universitar (din 1965) la Facultatea de Drept a Universității București; judecător la Tribunalul Suprem (1 iul. 1964–7 mart. 1967); vicepreședinte al Tribunalului Suprem pentru Colegiul Civil (7 mart. 1967–23 iul. 1975); membru al Consiliului de Stat (9 dec. 1967–23 iul. 1975); secretar al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–23 iul. 1975); președintele Tribunalului Suprem (23 iul. 1975–27 ian. 1977); ministrul Justiției (27 ian. 1977–27 oct. 1979); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Regatul Țărilor de Jos (30 iun. 1984–15 mart. 1990).

Autor a numeroase studii și lucrări în materie de drept civil, printre care și *Tratatul de drept civil: teoria generală a obligațiilor* (în colaborare), București, Editura Academiei R.S.R., 1981.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 23 Cărămidari, orașul București (1965–1969); nr. 5 Băleni, jud. Dâmbovița (1969–1975) și nr. 5 Ciorani, jud. Prahova (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a.

STĂTESCU ELISABETA (n. BURCEA)

(n. 23 oct. 1937, com. Nicolae Bălcescu, jud. Teleorman; d. 1997, Roşiori de Vede, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); vicepreşedinte al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala de partid de un an (1960); Liceul teoretic din Roşiori de Vede (1966); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice (1978) şi doctorat în ştiinţe economice (mart. 1987) la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: ţesătoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1957;** instructor (1961–1963) şi secretar (1963–1969) al Comitetului orăşenesc U.T.M. Roşiori de Vede; instructor cu informarea la Comitetul judeţean de partid Teleorman şi secretar al Comitetului judeţean al femeilor (1969–1972); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul orăşenesc de partid Roşiori de Vede (1972–1977); secretar cu probleme sociale (1977–aug. 1979) şi cu probleme organizatorice (aug. 1979–febr. 1986) la Comitetul judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Teleorman (1977–febr. 1986); membru al Consiliului Naţional al F.D.U.S. (1980–1986); membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (1981–1986); preşedinte al Consiliului judeţean Teleorman al F.D.U.S. (1981–1986); instructor de secţie la C.C. al P.C.R. (febr.–mai 1986); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Giurgiu (20 mai 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Drăcşănei, jud. Teleorman (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a.

STEINBACH LEON IOSIF

(n. 6 mart. 1918, Bucureşti; d. 1999, Israel)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: evreiască.

Studii: şcoala generală.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1934;** responsabil al Resortului financiar al Comitetului de partid (1945) şi inspector la Controlul judeţean economic (1947) Bacău; director al Fabricii de pielărie şi încălţăminte „Partizanul" Bacău, director general al Fabricii de confecţii şi tricotaje Bucureşti (1951); director general la Centrala industriei de confecţii Bucureşti (până la 16 mai 1981); adjunct al ministrului Industriei Uşoare (16 mai 1981–17 mart. 1983).

STÖFFEL EMERIC

(n. 27 iun. 1913, com. Ciacova, jud. Timiş)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: patru clase de liceu.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1930;** consilier însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.R. în Elveţia (15 febr. 1951–10 mart. 1956); director în Ministerul Afacerilor Externe (din 1956).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1963).

STOIAN ALEXANDRA

(n. 9 apr. 1948, com. Vâlcele, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de personal tehnic a Ministerului Industriei Uşoare Bucureşti (1968–1970); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1979–1983).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1967;** tehnician ţesător la Întreprinderea de stofe „Argeşana“ din Piteşti (1970–1972); instructor pentru probleme de şcoli la Comitetul municipal U.T.C. Piteşti (dec. 1972–sept. 1973); instructor la Secţia propagandă şi cultură a Comitetului judeţean U.T.C. Argeş (sept. 1973–sept. 1983); secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Consiliului Oamenilor Muncii din Întreprinderea textilă Piteşti (sept. 1983–22 dec. 1989).

STOIAN CRISTIANA

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate şi funcţii: vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean Vaslui (2 nov.–22 dec. 1989).

STOIAN ION

(n. 28 nov. 1927, com. Telega, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (21 mart. 1984 – 3 nov. 1989).

Studii: Facultatea Muncitorească (1949–1951); Institutul de Relaţii Internaţionale (1955); doctorat în economie la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1955–1959).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din nov. 1945;** instructor, şef de sector şi adjunct şef Secţie propagandă a C.C. al P.M.R. (1959–1965); şef Secţie literatură şi artă a C.C. al P.C.R. (2 nov. 1965–1968); rector al Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1968–1971); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Populară Socialistă Albania (13 dec. 1971–30 mai 1978); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (10 iul. 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean Constanţa (7 apr. 1979–28 mart. 1983); adjunct al ministrului Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (28 mart. 1983–22 nov. 1985); ministrul Afacerilor Externe (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Constanţa Nord-Est, jud. Constanţa (1980–1985) şi nr. 8 Dr. Petru Groza, jud. Bihor (1985–22 dec. 1989); secretar al M.A.N. (9 mart. 1980–mart. 1985).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a II-a.

STOICA ADRIAN

(n. 14 sept. 1939, Brăila; d. 2002, Bucureşti)
Membru supleant (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic nr. 2 din Brăila (1956); Facultatea de Tehnologie şi Chimizare a Ţiţeiului şi Gazelor, Institutul de Petrol şi Gaze Bucureşti (1956–1961); doctorat la Institutul de Petrol şi Gaze din Bucureşti (dec. 1976); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1963;** director tehnic la Centrala industrială de prelucrarea ţiţeiului Ploieşti (1969); director general al Grupului industrial de petrochimie Ploieşti (1971); director general al Centralei industriale de rafinării şi petrochimie Ploieşti (1973); membru în biroul Comitetului municipal de partid Ploieşti (1972–1974); membru în biroul Comitetului judeţean de partid Prahova (1974); adjunct al ministrului Industriei Chimice (3 iul. 1978–13 apr. 1983); adjunct al ministrului Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (13 apr. 1983); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (7 febr. 1984); ministrul Industriei Petrochimice (10 aug. 1985–4 sept. 1987); director general al Centralei industriale de rafinării şi petrochimie Piteşti (din sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Ploieşti-Nord, jud. Prahova (1975–1980) şi nr. 10 Moineşti, jud. Bacău (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a.

STOICA COSTICĂ

(n. 27 iun. 1934, Galaţi; d. 2001, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1971–1975).

Profesia de bază: tabulator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954;** prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid şi membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Galaţi (1961–1964); secretar cu propaganda la Comitetul regional de partid Galaţi (1964–1966); şef al Comisiei sindicat-femei a Comitetului regional de partid Galaţi (1966–1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Vrancea şi membru al biroului Comitetului judeţean de partid (1968–aug. 1975); instructor al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Vrancea (aug. 1975–febr. 1976); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal Focşani, membru al biroului Comitetului municipal de partid Focşani (febr. 1976–1 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului municipal de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal Focşani, membru al biroului Comitetului judeţean de partid Vrancea (1 nov. 1982–17 aug. 1983); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Vrancea (17 aug. 1983–oct. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1986–17 ian. 1987); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular judeţean Suceava (17 ian. 1987–22 dec. 1989).

STOICA GHEORGHE

(n. 20 iul. 1900, Dorohoi, jud. Botoşani; d. 10 aug. 1976)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–27 mai 1952); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R (27 mai 1952–28 nov. 1974); preşedintele Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–10 aug. 1976); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al

P.C.R. (dec. 1967–dec. 1968); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (dec. 1968–28 nov. 1974).

Profesia de bază: muncitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1921;** general-maior (1948); secretar al Confederației Generale a Muncii (9 ian. 1949); președinte al Consiliului Sindicatelor din regiunea București (1950); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid București (1950–1953); șef al misiunii diplomatice a R.P.R. (28 sept.–28 oct. 1953) și ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. (28 oct. 1953–23 febr. 1956) în Republica Democrată Germană; șef al Direcției cadre (până la 7 febr. 1957), al Secției Bunuri de consum (de la 7 febr. 1957) și al Secției Administrative (de la 6 iul. 1957) a C.C. al P.M.R.; șef al Direcției generale pentru problemele organelor locale ale administrației de stat de pe lângă Consiliul de Miniștri (1965); membru (19 mart. 1957–5 mart. 1961) și secretar (29 dec. 1957–5 mart. 1961) al Prezidiului M.A.N.;director al Comitetului de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii (de la 9 dec. 1966); adjunct al șefului Departamentului Salarizarea Muncii cu grad de adjunct al ministrului (1 apr. 1969); director general al Direcției Generale pentru Consiliile Populare (30 mai 1969); membru al Consiliului de Stat (21 aug. 1965–10 aug. 1976).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Tulcea (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Constanța (1948–1952); „23 August“, orașul București (1952–1957); Giurgiu, reg. București (1957–1969); nr. 1 Giurgiu, jud. Ilfov (1969–10 aug. 1976); vicepreședinte al M.A.N .(până la 26 ian. 1954).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ (1960); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“(1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului“ (1971).

STOICA GHEORGHE

(n. 13 febr. 1935, com. Tomșani, jud. Prahova)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (21 mai 1982–oct. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1959–1962); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice (1968).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din apr. 1957;** instructor al C.C. al U.T.M. (1962); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al U.T.M. (1963); secretar al C.C. al U.T.M. (din 23 iun. 1964); membru al Consiliului Național al F.U.S. (1969–1974); adjunct al ministrului Energiei Electrice (16 febr. 1971–20 mart. 1974); șeful Secției organizatorice a Comitetului județean de partid și membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (1974–21 febr. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (21 febr. 1978–iun. 1979 și apr. 1988–19 ian. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (5 iun. 1979–oct. 1984); viceprim-ministru al Guvernului (21 mai-3 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (oct. 1984–sept. 1987); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (19 ian.–30 apr. 1988); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (30 apr. 1988–4 nov. 1989); ministru secretar de stat, șef al Departamentului Aprovizionării Tehnico-Materiale la Comitetul de Stat al Planificării și Aprovizionării Tehnico-Materiale (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Panciu, jud. Vrancea (1980–1985) şi nr. 10 Segarcea, jud. Dolj (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a.

STOICA VASILE

(n. 22 oct. 1946, com. Cârligele, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: operator chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** președintele C.U.A.S.C. Șuțești, jud. Brăila (din 1979).

STOROBĂNEANU ANTON

(n. 23 iun. 1937, Giurgiu; d. 1998, Giurgiu)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională metalurgică din Giurgiu (1951–1953); Şcoala de tractorişti din Alexandria (sept. 1953–febr. 1954); Cursul de calificare pentru fochiști vase fluviale la Galați (nov.–dec. 1954); Şcoala de partid de şase luni a Comitetului regional de partid Bucureşti (apr.–sept. 1960); Şcoala Comsomolului, Moscova (aug. 1962–iun. 1963); liceul de cultură generală (1967); Facultatea de Istorie-Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1974).

Profesia de bază: fochist vase fluviale.

Activitate și funcții: muncitor la Şantierul naval Giurgiu (aug.–sept. 1953); tractorist la I.A.S. Toporu (febr.–oct. 1954); fochist vase fluviale la Galați (ian. 1955–apr. 1960); **membru de partid din mart. 1958;** instructor teritorial (oct. 1960–nov. 1961), secretar (nov. 1961–mart. 1962) şi prim-secretar (iul. 1963–ian. 1964) al Comitetului raional U.T.M. Turnu Măgurele; secretar al Comitetului regional U.T.M. Bucureşti (febr. 1964–sept. 1966); instructor la Comitetul raional de partid Roşiori de Vede (sept. 1966–mart. 1968); secretar al Comitetului comunal de partid Botoroaga (mart.–nov. 1968); instructor cu informarea la Comitetul județean de partid Teleorman (dec. 1968–apr. 1972); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al oraşului Videle (apr. 1972–9 oct. 1974); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid și președinte al Consiliului popular al orașului Roşiori de Vede (de la 9 oct. 1974); membru al biroului Comitetului județean de partid Teleorman (din apr. 1972); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Giurgiu (oct. 1984–22 dec. 1989).

STURZU GEORGETA

(n. 1 oct. 1937, com. Cozieni, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Naturale şi Agricole; Şcoala de partid de şase luni.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968;** preşedintele C.A.P. Pârscov, jud. Buzău (1973–1989).

SUCIU VASILE

(n. 26 mai 1946, com. Muereasca, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970;** instructor al C.C. al P.C.R. (până la 25 mart. 1988); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Argeș (25 mart. 1988–22 dec. 1989).

SÛCKÕSD ANA (n. CRISTEA)

(n. 1951, Cluj-Napoca)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala tehnică de maiștri.

Profesia de bază: maistru confecționer încălțăminte.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1972;** președintele Comisiei de femei de la Combinatul de pielărie și încălțăminte Cluj-Napoca (1982–1989).

SUDER (SZUDER) MIHAI

(n. 16 febr. 1914, Lupeni, jud. Hunedoara)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979).

Naționalitatea: polonă.

Studii: Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic din Brașov.

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: **membru de partid din mart. 1945;** vagonetar și miner la Întreprinderea minieră Lupeni (1929); angajat la Întreprinderea „Concordia“ Brașov (1936); miner la Lupeni (1937); zidar la Exploatarea forestieră Câmpu lui Neag, județul Hunedoara (1942); șef al Exploatării forestiere Grădiștea de Munte, județul Hunedoara și al Centrului Forestier Orăștie (1948); director al Exploatării forestiere Scutaru, județul Bacău și al Întreprinderii pentru prelucrarea și industrializarea lemnului Lupeni (1949); director regional al Exploatării forestiere Hunedoara (mai 1950); consilier la Ministerul Silviculturii și Industriei Lemnului (12 sept. 1950); adjunct al ministrului Gospodăririi Silvice (25 iul. 1951–31 mai 1952); ministrul Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei (31 mai 1952–10 ian. 1956); ministrul Industriei Lemnului (10 ian. 1956–19 mart. 1957 și 1 oct. 1969–24 ian. 1972); ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcție (5 dec. 1958–17 dec. 1959); ministrul Economiei Forestiere (17 dec. 1959–1 oct. 1969); ministru secretar de stat la Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcție (24 ian. 1972–18 mart. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 13 Putna, reg. Suceava (1961–1969) și nr. 9 Putna, jud. Suceava (1969–1975).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“(1962); „Ordinul Muncii“ clasa I (1964).

SUDER WILHELM (SZUDER WILIAM)

(n. 20 mai 1912, Lupeni, jud. Hunedoara)
Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–28 dec. 1955).

Naționalitatea: polonă

Studii: cinci clase primare.

Activitate și funcții: director al Minelor Petroșani (în 1949); general-maior (18 mart. 1950); ministru adjunct la Ministerul Forțelor Armate (până la 26 aug. 1952); ministrul Industriei Cărbunelui (26 aug. 1952–24 ian. 1953); director general al Direcției generale a cărbunelui Petroșani (13 nov. 1954).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Hunedoara (1948–1952) și Lupeni, reg. Hunedoara (1952–1957).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1949).

SURULESCU OTTO-DAN

(n. 21 nov. 1939, com. Bănia, jud. Caraș-Severin; d. 1998, Vulcan, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Institutul de Mine din Petroșani (1956–1961); Universitatea Politică și de Conducere (1966).

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** inginer stagiar (1961), șeful cabinetului tehnic (1962), locțiitor al șefului de sector (1963), șef sector (1964–1965), șef serviciu (1966) și inginer șef adjunct (1967) la Exploatarea minieră Vulcan; director al Exploatării miniere Paroșeni (iul. 1968–1972); director tehnic al Exploatării miniere Vulcan (1972–1978); director al Întreprinderii miniere Lupeni (1978–oct. 1979); director general al Combinatului minier Valea Jiului (oct. 1979–16 mart. 1984 și 21 oct. 1985–1989); adjunct al ministrului Minelor (16 mart. 1984–21 oct. 1985).

SÜTÖ ANDRÁS

(n. 17 iun. 1927, com. Cămăraș, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul reformat (1940–1948).

Profesia de bază: ziarist și scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** membru al Uniunii Scriitorilor (din 1949); redactor-șef al revistei „Falvak Nepe“ din București (1948–1954); redactor-șef adjunct al revistei „Igas Szo“ din Tg. Mureș (1954–1959); redactor-șef al revistei „Új Elét“ din Tg. Mureș (din 1959); membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor (de la 3 iul. 1981).

Autor a numeroase lucrări literare, printre care și *Lăsați cuvintele să vină la mine*, București, Editura Kriterion, 1979.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 19 Iernut, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1965–1969); nr. 9 Brâncovenești (1969–1975) și nr. 8 Gurghiu (1975–1980), jud. Mureș.

Distincții: Laureat al Premiului „Herder“ (1979).

SZABO ALEXANDRU

(n. 14 nov. 1930, com. Beclean, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989);membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Liceul de băieți nr. 1 cu predare în limba maghiară din Blaj (1941–1948);

Facultatea de Filosofie, Universitatea „Babeş-Bolyai" Cluj (1950–1954); doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din oct. 1956;** redactor-şef de rubrică la revista „Korunk" (din dec. 1958); lector la Catedra de istoria filozofiei şi logică din Universitatea „Babeş-Bolyai" Cluj (din 1959); şeful Comisiei artă şi cultură (mai 1966–ian. 1968) şi al Secţiei propagandă (ian. 1968–apr. 1971) a Comitetului regional de partid Cluj; adjunct al şefului Secţiei Propagandă a C.C. al P.C.R. (apr. 1971–22 dec. 1989).

SZABO EMERIC

(n. 17 iun. 1926, com. Sălard, jud. Bihor)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala medie tehnică agricolă din Sfântu Gheorghe (1947–1950); Universitatea Politică şi de Conducere; Facultatea de Agronomie din Timişoara (1979).

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1946;** director al I.A.S. „Valea lui Mihai", jud. Bihor (1953–1980); director al Trustului I.A.S. Bihor (1980–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 5 Săcuieni, reg. Oradea (1957–1961); nr. 5 Săcuieni (1961–1965) şi nr. 5 Valea lui Mihai (1965–1969), reg. Crişana; nr. 5 Săcuieni, jud. Bihor (1969–1980).

SZABO EMERIC

(n. 15 sept. 1935, com. Peregu, jud. Arad)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Cursul de un an pentru preşedinţii de C.A.P. la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (oct. 1978–iun. 1979); liceul agroindustrial (curs fără frecvenţă - 1981).

Profesia de bază: mecanic agricol.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1964;** preşedintele C.A.P. Peregu Mic (mai 1975–febr. 1989) şi Peregu Mare (febr.–dec. 1989).

SZABO IRINA (n. KOVACS)

(n. 5 iun. 1940, com. Aita Mare, jud. Covasna)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1982).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1959;** tehnician principal (în 1980), economist (din 1987) şi secretar al Comitetului de partid (sept. 1974–22 dec. 1989) din Întreprinderea textilă „Oltul" din Sfântu Gheorghe, jud. Covasna.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Baraolt, jud. Covasna (1980–1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1979).

SZANDA ANTAL-VINCZE

(n. 12 febr. 1920, com. Dorobanți, jud. Arad)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: școala medie tehnică de agronomie.

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** președinte al C.A.P. Dorobanți, jud. Arad (din 1965).

SZAPPANYOS ELENA (n. CÂNDEA)

(n. 8 mai 1936, com. Săsciori, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Filologie-Istorie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** director adjunct al Liceului industrial din Cugir, jud. Alba (din 1978).

SZASZ IOSIF

(n. 16 mai 1932, com. Bonțida, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (3 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala de un an a Comsomolului, Moscova (1959); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1953;** secretar cu propaganda și agitația la Comitetul regional de partid Brașov (1959–nov. 1965); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Brașov (nov. 1965–mart. 1968); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (mart. 1968–16 mart. 1971); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (16 mart. 1971–1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (oct. 1978–17 ian. 1987) și Caraș-Severin (17 ian. 1987–1 dec. 1989); președintele Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (1–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Miercurea Ciuc-Nord, jud. Harghita (1980–22 dec. 1989); vicepreședinte al M.A.N. (28 mart. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a II-a.

SZEKERES ALEXANDRU

(n. 29 apr. 1926, Lugoj, jud. Timiș; d. 11 febr. 1980, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–11 febr. 1980).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (sept. 1952–iul. 1954).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** secretar al Comitetelor județene de partid Mureș și Harghita (1963–1979); director general adjunct al Radioteleviziunii Române (29 oct. 1979–11 febr. 1980).

SZILAGY DEZIDERIU

(n. 11 febr. 1928, com. Ardud, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala profesională comercială din Satu Mare (1942–1946); Gimnaziul comercial din Satu-Mare (1946–1948); Cursul de un an pentru ziarişti de pe lângă Direcţia Superioară Politică a Armatei (1951); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din mai 1945;** redactor-şef al revistei „Dolgozo Nep“ (1948–1956); redactor-şef adjunct (1957–febr. 1958) şi redactor-şef (febr. 1958–22 dec. 1989) al revistei „Elöre“.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Baia Mare-Nord, jud. Maramureş (1980–1985) şi nr. 3 Rădăuţi, jud. Suceava (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a, clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a, clasa a III-a, clasa a II-a.

SZÖTYÖRI ERNEST

(n. 3 sept. 1927, Tg. Mureş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: *maghiară.*

Studii: Liceul industrial din Tg. Mureş (1947); Facultatea de Mecanică, Institutul de Automobile şi Drumuri din Harkov, U.R.S.S. (1954); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955;** şef serviciu tehnic, şef de atelier şi director al Întreprinderii de utilaje, drumuri şi poduri din Bucureşti (1954–1957); şef serviciu şi inginer-şef la Întreprinderea de reparaţii auto nr. 2 din Tg. Mureş (1957–1960); instructor al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Mureş (1961–1963); secretar pentru problemele economice al Comitetului orăşenesc de partid Tg. Mureş (1963–1966) şi al Comitetului regional/judeţean de partid Mureş (1966–26 apr. 1973); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mureş şi membru în Comitetul judeţean de partid Mureş (1 iul. 1974–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Reghin, jud. Mureş (1975–1980).

Ș

ȘANDRA LAZĂR
(n. 27 oct. 1926, sat Stracoş, com. Drăgeşti, jud. Bihor)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer electronist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; director general al Centralei Industriale de Electrotehnică şi Tehnică de Calcul (dec. 1980–mart. 1985); director tehnic al Grupului de Întreprinderi pentru Produse Electrotehnice Bucureşti (din mart. 1985).

ȘCHIOPU NICOLAE
(n. 5 oct. 1933, Filiaşi, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: colonel (9 mai 1977); general-maior (23 aug. 1984); comandantul Diviziei 11 Mecanizată „Carei“ (de la 23 nov. 1984).

ȘERBAN AVRAM MIRON
(n. 3 oct. 1902, Roșiori de Vede, jud. Teleorman)
Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–24 iul. 1965); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: liceul comercial.

Activitate și funcții: membru al P.S.D. din 1929; **membru de partid din 1948;** vicepreşedinte al CENTROCOOP (de la 7 febr. 1956).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Alba (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Alba (1948–1952) şi nr. 3 Râmnicu Sărat, jud. Buzău (1969–1975).

ȘOCARICEANU FĂTU

(n. 29 mai 1924, com. Ianca, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea Muncitorească de la Brăila (1951–1953); Cursul de un an pentru președinții de C.A.P. de pe lângă Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: șef de tarla la Sfatul popular al comunei Ianca (1948–1949); șef de secție la I.A.S. Mircea Vodă (1949–1953); secretar U.T.M. la plasa Ianca (1950); activist la Comitetul regional U.T.M. Galați (1953); agronom la S.M.A. Ianca (1953–1956); **membru de partid din 1955**; președinte al S.M.A. Ianca (1956–1961); membru al Comitetului raional de partid Făurei și regional Galați (1961); membru al Comitetului județean de partid Galați (1968); președinte al C.A.P. Ianca (1961–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 26 Făurei, jud. Galați și nr. 7 Făurei, jud. Brăila (7 mart. 1965–9 mart. 1975).

ȘTEFAN MARIA

(n. 31 aug. 1939, com. Aluniș, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie (1962–1967); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1983).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965**; inginer agronom la C.A.P. Drăgănești (1967–1970); inginer-șef la C.A.P. Băltița (1970) și C.A.P. Pietroșani (1971–1974) din jud. Prahova; instructor la Consiliul de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale al Comitetului județean de partid Prahova (1974–1981); secretar al Comitetului județean al femeilor Prahova (1978–1983); secretar pentru probleme de agricultură (1981–mart. 1983), pentru probleme sociale (mart. 1983–nov. 1984) și pentru problemele muncii de partid în agricultură (nov. 1984–iul. 1985) al Comitetului județean de partid Prahova; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (10 iul. 1985–nov. 1987); vicepreședinte al U.N.C.A.P. (din apr. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (28 nov. 1987–22 dec. 1989).

ȘTEFAN NICOLAE

(n. 18 dec. 1923, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Academia Agricolă „Timiriazev" din Moscova (1949–1953).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** director al Direcției viticulturii și pomiculturii din Ministerul

Agriculturii (1953–febr. 1955); director al I.C.A.R. Voineşti, regiunea Ploieşti (mart. 1955–1957); directorul Institutului de cercetări hortiviticole din Bucureşti (1957–mai 1962); şeful Secţiei Hortiviticole din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii (din mai 1962); şeful Departamentului agricultură cooperatistă şi gospodărirea populaţiei din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor (11 mai-18 dec. 1972); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Islamică Iran (10 iul. 1978–8 mai 1987) şi Sultanatul Oman (până la 5 nov. 1987); adjunctul ministrului Industriei Alimentare şi al Achiziţionării Produselor Agricole (de la 19 nov. 1987); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Afganistan (până la 30 mart. 1988).

ŞTEFAN VASILE

(n. 16 febr. 1946, com. Vorona, jud. Botoşani)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala de partid de un an din Braşov, Secţia U.T.C. (1970–1971); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1976–1980).

Profesia de bază: maşinist industria lemnului.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1965;** activist la Comitetul judeţean U.T.C. Botoşani (1969); şef al Sectorului pregătirea tineretului pentru apărarea patriei şi sport la Comitetul judeţean U.T.C. Botoşani (1970–1975); şef Sector muncă politică de masă la Comitetul municipal de partid Botoşani (1980); secretar al Comitetului comunal de partid şi primar al comunei Flămânzi, jud. Botoşani (mart. 1987–22 dec. 1989).

ŞTEFAN VICTOR

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate şi funcţii: secretar al Comitetului de partid de la Şantierul Naval Galaţi (în 1989).

ŞTEFĂNACHE MARIN

(n. 8 mai 1927, com. Dobrosloveni, jud. Olt; d. 9 oct. 1988, Bucureşti)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–9 oct. 1988).

Studii: Institutul de Mine din Bucureşti (1947–1951).

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956;** şef oficiu regional la Comitetul de Stat al Geologiei (1963–1966); şef Serviciu control cărbune la Inspecţia geologică minieră (1966–1970); şef Serviciu plan-dezvoltare, inginer principal I şi inspector general de organizare-control la Ministerul Minelor, Petrolului şi Geologiei (1970–aug. 1977); director tehnic cu delegaţie la Direcţia tehnică şi de producţie a Combinatului minier Oltenia (aug. 1977–1978); director al Întreprinderii miniere Motru (1978–iun. 1980); director al Direcţiei de aprovizionare-desfacere din Ministerul Minelor, Petrolului şi Geologiei (iun. 1980–dec. 1981); director general la Combinatul minier Motru (dec. 1981–oct. 1984); ministrul Minelor (26 oct. 1984–19 oct. 1985 şi 4 sept. 1987–9 oct. 1988); adjunct al ministrului Minelor (19 oct.

1985–3 iul. 1986); prim-adjunct al ministrului Minelor, Petrolului şi Geologiei (3 iul. 1986–4 sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Motru, jud. Gorj (23 mai 1982–1985) şi nr. 6 Petroşani, jud. Hunedoara (1985–9 oct. 1988).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I.

ŞTEFĂNESCU ION TRAIAN

(n. 3 apr. 1942, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (1988–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Dimitrie Cantemir“ din Bucureşti (1956–1959); Facultatea de Drept, Universitatea din Bucureşti (1959–1965); doctor în ştiinţe juridice (1979).

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din iun. 1964**; secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului U.T.C. al Centrului Universitar Bucureşti (dec. 1965–1967); preşedinte al Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţeşti din Bucureşti (1968); secretar al C.C. al U.T.C. (22 febr. 1971); preşedinte al Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România (1971); prim-secretar al C.C. al U.T.C. şi ministru pentru Problemele Tineretului (23 oct. 1972–16 iun. 1979); vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii (25 august 1978); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Prahova (7 aug. 1979–22 mai 1982); prim-vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (22 mai 1982–29 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sălaj (29 sept. 1984–27 nov. 1987); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Dolj (27 nov. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Avrig, jud. Sibiu (1975–1980) şi nr. 2 Şimleul Silvaniei, jud. Sălaj (1985–22 dec. 1989).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a IV-a, clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a.

ŞTEFĂNESCU ŞTEFAN

(n. 24 mai 1929, sat Goicea Mică, com. Goicea, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Colegiul Naţional Militar „N. Filipescu“ de la Mănăstirea Dealu-Predeal (1948); Facultatea de Istorie, Universitatea Bucureşti (1948–1952); doctor în istorie (1967).

Profesia de bază: istoric.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956;** cercetător (1950–1960), secretar ştiinţific şi şef al Secţiei de Istorie medie şi vechi instituţii româneşti (1960–1966), director adjunct (1966–1970) şi director (1970–1990) al Institutului de Istorie „N. Iorga“; decan al Facultăţii de Istorie (1975–1977) şi al Facultăţii de Istorie-Filozofie (1977–1984) a Universităţii Bucureşti.

Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974) şi membru titular al Academiei Române (11 dec. 1992); membru titular şi preşedinte al Secţiei de Istorie şi Arheologie a Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice a R.S.R. (din 1970); membru al Academiei Europene de Istorie de la Bruxelles (1981). Autor a numeroase studii şi lucrări de istorie medie românească.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Putna, jud. Suceava (1975–1980) şi nr. 7 Sebiş, jud. Arad (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1963); Ordinul „Meritul Științific" clasa a III-a (1971); Ordinul bulgar „Chiril şi Metodiu" clasa I (1977).

ȘTERSU RODICA

(n. 7 aug. 1948, sat Costeşti, com. Târgu Frumos, jud. Iaşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: şcoala tehnică agricolă; trei luni studii de partid.

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968;** președintele C.A.P. Costești, jud. Iași (1986–1989).

ȘTIUCĂ ION

(n. 22 mart. 1930, com. Săveni, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–23 nov. 1987).

Studii: patru clase primare; patru clase profesionale; Şcoala divizionară de ofițeri rezervă din Bacău (1950–1952); Şcoala de partid de şase luni din Constanța (1958); Şcoala de partid de două ani din Bucureşti (1959–1961); Facultatea de Ştiințe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** instructor cu probleme speciale (1958–1959) şi secretar cu probleme organizatorice (1961–1968) al Comitetul raional de partid Feteşti; prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Feteşti (1968–1973); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (1973–1975); director al Direcției județene comerciale Ialomița (1975–mart. 1978); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Ialomița (mart. 1978–oct. 1979); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1979–oct. 1984); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj și membru al biroului Comitetului județean de partid (oct. 1984–nov. 1987); economist la I.A.S. Slobozia, jud. Ialomița (din dec. 1987).

T

TACHE VOICU

(n. 12 aug. 1926, com. Mogoşani, jud. Dâmboviţa)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–16 dec. 1987).

Studii: Şcoala generală din Mogoşani (1940); Şcoala medie metalurgică, la seral (1950); Facultatea de Mecanică Bucureşti (1950–1954); doctorat (1972); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: ucenic (1940, calificat ajustor), ajustor şi tehnician la Arsenalul Armatei din Târgovişte (transformat ulterior în uzină metalurgică, 1945); membru în organizaţia Tineretul Progresist; membru al U.T.C.; membru al P.S.D. (1946); **membru de partid din 1947;** tehnolog la Uzinele „23 August“ (1954); preparator principal (1955), asistent şef lucrări, conferenţiar, profesor (1974) la Catedra T.C.M. a Institutului Politehnic Bucureşti; prodecan, şef catedră, decan al Facultăţii T.C.M., membru al Senatului instituţiei (1976); prorector al Institutului Politehnic Bucureşti (dec. 1979); secretar al organizaţiei de bază, secretar adjunct şi secretar al Comitetului de partid pe Institutul Politehnic Bucureşti (1979); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului şi al Comitetului de conducere al Consiliului (mai 1980–1985); profesor doctor inginer, rector al Institutului Politehnic Bucureşti (mart. 1981); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar şi al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti; membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (8 apr. 1980); preşedintele Consiliului Rectorilor din Centrul Universitar Bucureşti; membru al Comitetului Naţional „Oamenii de ştiinţă şi pacea“ (1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 19 Armata Poporului, municipiul Bucureşti (1985–1989); vicepreşedinte al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. şi membru al Grupului român din Uniunea interparlamentară (1 apr. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a şi clasa a II-a; Medalia „A 40–a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă“ (1984).

TAKÁCS LUDOVIC (LAJOS)

(n. 25 aug. 1908, com. Ocna Sibiului, jud. Sibiu; d. 1982, Cluj-Napoca)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–9 dec. 1977).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Drept; doctor în drept şi în ştiinţele de stat.

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1945**; notar public (1946); profesor la

Universitatea București (1949); ministru subsecretar de stat la Subsecretariatul de Stat al Naționalităților (de la 3 dec. 1947); ministru adjunct la Președinția Consiliului de Miniștri pentru problemele naționalităților conlocuitoare (23 apr. 1948–28 iun. 1952); vicepreședinte al Institutului Român de Cultură Universală (14 oct. 1948); membru al biroului Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară; membru al Consiliului de Stat (25 mart. 1961–1975); membru al Comisiei electorale centrale (de la 30 dec. 1968); profesor consultant la Facultatea de Drept a Universității „Babeș-Bolyai" Cluj-Napoca (mart. 1980).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1946–1947); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Cluj (1948–1952); Luduș, reg. Cluj (1957–1961); nr. 23 Sighișoara, reg. Brașov (1965–1969); Mureș (1969); nr. 5 Chișineu-Criș, jud. Arad (1975–1980); membru în Comisia M.A.N. pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961) și în Comisia constituțională și juridică a M.A.N. (22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1948); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1959) și clasa I (28 nov. 1973); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1949) și clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (1966); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România" și Ordinul „Victoria socialismului" (1971); Ordinul „Meritul științific" clasa I (1978).

TALPĂ MARIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

TAMAȘ GEORGETA (n. CHIRILĂ)

(n. 10 apr. 1936, Bârlad, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Bârlad; Facultatea de Filozofie-Sociologie, Academia Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (curs fără frecvență); Cursul postuniversitar de sociologie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (1981).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.C. pe clasă în liceu și membru în Comitetul orășenesc U.T.C. Bârlad; secretară la serviciul de cadre al Direcției regionale de miliție Bârlad (oct. 1955–ian. 1956); inspector principal (sergent) la Secția de evidență a populației a Miliției raionale Bârlad (ian.–iul. 1956); redactor la Secția viața de partid (iul. 1956–1957) și la Secția construcții de stat (1957–nov. 1958) la ziarul local „Steagul roșu" din Bârlad; **membru de partid din iul. 1958**; casier-contabil la Comitetul raional de partid Bârlad (mart. 1959–mart. 1960); redactor la ziarul regional „Flacăra Iașului" (mart. 1960–iun. 1961); instructor la Secția organizatorică a Sfatului popular orășenesc Bârlad (din iun. 1961); șef Secție difuzare presă la Oficiul P.T.T.R. Bârlad (1962–1966); președinte al Comitetului raional al femeilor și membru al biroului Comitetului raional de partid Bârlad (din oct. 1966); redactor (din febr. 1968) și șef al secției sociale la ziarul județean „Viața nouă"; membru al Comisiei Naționale de Demografie; instructor la Sectorul carnet de partid la Comitetul raional de partid Bârlad (ian.–febr. 1968); instructor în sectorul muncii politice de masă a Secției de propagandă a Comitetului județean de partid Vaslui (din aug. 1969); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Vaslui

(de la 28 apr. 1970); şef Secţie viaţa de partid şi construcţii de stat la ziarul judeţean „Vremea nouă“ (1971); şef Secţie propagandă (nov. 1973) şi secretar pentru probleme sociale (iun. 1978) la Comitetul judeţean de partid Vaslui; vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Vaslui (din iul. 1979).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a V-a.

TARACHIU ION

(n. 4 oct. 1923, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: două clase de liceu (curs seral); curs de partid de trei luni (apr.–iun. 1949); Şcoala de partid de şase luni la Ploieşti (sept. 1949–mart. 1950); liceul, curs fără frecvenţă; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (sept. 1951–1952); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (oct. 1962–iul. 1965); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: mecanic de motoare cu explozie.

Activitate şi funcţii: practicant la biroul unui comerciant de cereale din Brăila (1935–1938); ucenic la un atelier din Brăila, calificat mecanic de motoare cu explozie (1938– mai 1944); mecanic la Atelierele I.R.T.A. Brăila (din oct. 1946); **membru de partid din dec. 1947**; membru în comitetul sindical şi în biroul organizaţiei de bază la I.R.T.A. Brăila; instructor la Secţia propagandă şi agitaţie a Comitetului judeţean de partid Brăila (din iun. 1949); prim-secretar al Comitetului raional de partid Feteşti (din mart. 1950); asistent la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (din 1952); instructor la Comitetul permanent pentru apărarea păcii din R.P.R. (1953–iun. 1954); secretar al Comitetului regional de luptă pentru apărarea păcii şi deputat în Sfatul popular regional Bucureşti (iun. 1954–aug. 1956); instructor la Secţia propagandă şi agitaţie a Comitetului regional de partid Bucureşti (aug. 1956–1962); secretar al organizaţiei de bază pe Secţia propagandă şi agitaţie (din 1959) şi al organizaţiei de bază pe aparatul Comitetului regional de partid Bucureşti (din 1961); prim-adjunct şi şef al Secţiei organizatorice a Comitetului de partid Bucureşti (1965–apr. 1967); prim-secretar al Comitetului raional de partid Urziceni (apr. 1967–1968); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul judeţean de partid Ialomiţa (din 1968); prim-vicepreşedinte al Consiliului popular judeţean Ialomiţa (1973–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Ialomiţa (7 mart. 1978–22 ian. 1982); vicepreşedintele Uniunii Centrale a Cooperativelor de Producţie, Achiziţie şi Desfacerea Mărfurilor (de la 23 febr. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Feteşti, jud. Ialomiţa (1980–1985); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincţii: „Medalia Muncii“ (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Medalia „A 40–a aniversare de la crearea partidului“; Medalia „Pentru încheierea colectivizării agriculturii“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

TARHON EUGEN

(n. 10 febr. 1933, Tecuci, jud. Galaţi).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974, 23 nov.–22 dec. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică şi de Conducere; Facultatea de Silvicultură.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Tulcea (din 1971); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Vaslui; membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (de la 23 sept. 1980); secretar de stat la Ministerul Silviculturii (16 sept. 1982–30 mart. 1985); vicepreşedinte al Comitetului de conducere al Consiliului Silviculturii şi membru al Biroului executiv al Consiliului (de la 2 mart. 1983); secretar de stat la Ministerul Silviculturii (până la 18 apr. 1985); adjunct al ministrului Industrializării Lemnului şi Materialelor de Construcţii (18 apr. 1985–18 ian. 1986); ministrul Silviculturii (18 ian. 1986–22 dec. 1989).

TAŞMĂU FRUSINA (n. NICULESCU)

(n. 2 oct. 1935, Amara, jud. Ialomiţa)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de industrie alimentară Bucureşti (1951–1955); Universitatea Politică şi de Conducere, Secţia Economică; Şcoala de partid de un an (1976–1977); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1982).

Profesia de bază: tehnician planificare.

Activitate și funcții: tehnician la Industria locală de panificaţie Slobozia (din 1955); şeful Fabricii de pâine Slobozia (din 1960); secretar al organizaţiei U.T.M. din Fabrica de pâine Slobozia; şef Secţie panificaţie (1963–1968) şi tehnician principal la Fabrica de pâine „Steagul Roşu" Bucureşti; **membru de partid din 1966**; membru al Biroului organizaţiei de bază, secretar al Organizaţiei de partid pe secţie şi secretar al Comitetului de partid la Fabrica de pâine „Steagul Roşu" (1972–1977); secretar cu probleme sociale (cu 1/2 normă) al Comitetului de partid al Sectorului 1 Bucureşti (din apr. 1977); membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1977); preşedinte al Consiliului Sindical al Sectorului 4 Bucureşti (din aug. 1979); prim-secretar al Comitetului de partid (de la 8 apr. 1982) şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 4 Bucureşti; membru al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1984); vicepreşedintele Colegiului municipal de partid (pentru 5 ani); secretar cu probleme sociale la Comitetul municipal de partid Bucureşti (din iun. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1986–24 apr. 1987); preşedinte al UCECOM (din apr. 1987); vicepreşedinte al Consiliului de Coordonare a producţiei bunurilor de larg consum, aprovizionării şi prestărilor de servicii pentru populaţie; membru în Comisia Naţională de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Brâncoveanu, municipiul Bucureşti (1985–1989); secretar al M.A.N. (1 apr. 1985).

TĂBÂRCĂ NICOLAE

(14 febr. 1925, sat Bordeni, com. Scorţeni, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: şase clase primare (1939); patru clase profesionale; trei clase industriale de ucenici; şcoala medie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Institutul de Studii Economice; Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (din 1958).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier particular de mecanică din com. Mislea, jud. Prahova (din 1939); ucenic la Societatea petroliferă „Columbia" din Schela Țintea (din aug. 1941), apoi la Moreni, unde s-a calificat în meseria de electrician; membru al U.T.C. după 23 aug. 1944; **membru de partid din dec. 1944**; responsabil cu propaganda și agitația în Comitetul de partid din schela Moreni (din dec. 1944); secretar al Comitetului U.T.C., apoi al Tineretului Progresist din plasa Moreni; membru în biroul organizației de bază și locțiitor politic pe companie în timpul satisfacerii stagiului militar (nov. 1947–nov. 1949); responsabil cu cadrele la Comitetul de partid al plășii Moreni (nov. 1949–febr. 1950); instructor central pe un grup de regiuni la Consiliul Central al Crucii Roșii (febr. 1950–1951); secretar al Comitetului orășenesc București al Crucii Roșii (din 1951); a participat la Conferința Internațională a Crucii Roșii din Canada și la un schimb de experiență în Bulgaria (1952); responsabil cu munca de tineret (din apr. 1953), șef al Secției de propagandă și agitație la Consiliul Central al Crucii Roșii; propagandist la cursul de istorie al P.C.U.S.; instructor și secretar la Comitetul orășenesc de partid București (din febr. 1954); prim-secretar al Comitetului raional de partid „Nicolae Bălcescu" București (mart. 1955–1956); șef (1956–2 aug. 1958) și adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului orășenesc de partid București; prim-adjunct al Secției organizatorice și membru în Comitetul regional de partid Ploiești; secretar al Comitetului regional de partid Ploiești (7 febr. 1963–28 nov. 1966); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (28 nov. 1966–19 apr. 1973); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală; membru al Consiliului Organizării Economice și Sociale (de la 12 mai 1973); prim-vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (de la 12 iul. 1973); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Vrancea (24 apr. 1982–27 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 22 Pârscov, reg. Ploiești (1965–1969) și Pucioasa, jud. Dâmbovița (1969–1973).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1957) și clasa a II-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (mai 1966) și clasa a III-a (1971).

TĂNASE GHEORGHE

(n. 25 ian. 1928, com. Bahna, jud. Neamț)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (oct. 1987–24 nov. 1989).

Studii: patru clase industriale, curs seral; liceul la fără frecvență; școală sindicală de trei luni (1948); curs de două luni pentru îndrumători pe linia cooperației (1949); școala de partid de șase luni (1950); școala de partid de un an (1952–1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență (1962); liceul (1965); Facultatea de Științe Juridice.

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: copil de trupă la Arsenalul Marinei Galați (din 1941) unde s-a calificat turnător; **membru de partid din nov. 1947**; responsabil al echipei culturale și al gazetei de perete în timpul satisfacerii stagiului militar (1947–1948); turnător la Întreprinderea

metalurgică de stat din Galați (din 1948); șef Secție evidența cadrelor profesionale la Întreprinderea metalurgică Galați (din 1949); membru al unei comisii de organizare a cooperației la Comitetul județean de partid Covurlui (1949); șef al Serviciului organizării la Uniunea Cooperației de Consum Covurlui (din 1949); șef al Serviciului de cadre la Centrala Cooperativelor de Consum din București (din ian. 1950); instructor la Comitetul raional de partid „Tudor Vladimirescu" (din 1950); secretar al organizației de partid din Uzina „Timpuri Noi" (din 1951); instructor al Comitetului orășenesc de partid București (din mai 1952); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul raional de partid „Nicolae Bălcescu" (din 1953); activist în aparatul C.C. al P.C.R. (sept. 1957–sept. 1965); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (de la 9 sept. 1965); adjunct al șefului grupului de instructori teritoriali (de la 13 febr. 1967); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (19 nov. 1968–22 ian. 1982); membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (de la 8 nov. 1976); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (de la 30 ian. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (26 ian. 1982–20 febr. 1987); adjunct șef la Secția organizatorică a C.C. al P.C.R. (din mart. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (de la 7 febr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 9 Murgeni, jud. Vaslui (1969–1974); nr. 7 Murgeni, jud. Vaslui (1975–1980); nr. 2 Fetești, jud. Ialomița (1985–1989); membru în Comisia pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (18 mart. 1975–31 dec. 1976); secretar al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a (1961) și clasa a III-a (1971); „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1962); Ordinul „23 August" clasa a IV-a (1964 și 1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a V-a (mai 1966) și clasa a II-a (1981).

TĂNASE (TĂNASI) ZAHARIA

(n. 20 mart. 1891, Iași; d. 17 mart. 1967, București).

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: școala de arte și meserii.

Profesia de bază: conductor tehnic.

Activitate și funcții: muncitor cazangiu la Atelierele C.F.R. Iași; intră în mișcarea muncitorească (1909); membru al P.S.D. (1910); activist al mișcării sindicale, participă la organizarea și conducerea luptelor muncitorimii din Iași în timpul grevei generale din oct. 1920; arestat și condamnat (oct. 1920); după 23 aug. 1944 a avut funcții de conducere în organele centrale ale sindicatelor; subsecretar de stat la Ministerul Industriei și Comerțului pentru industria de stat (de la 11 apr. 1946); membru în Prezidiul M.A.N. (13 apr. 1948–1953).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Sibiu (1946–1948).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii" clasa I (1961).

TĂNĂSESCU FLORIN TEODOR

(n. 12 apr. 1932, Bârlad, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Nicolae Bălcescu“ din Bucureşti (1943–1951); Facultatea de Electronică, Institutul Politehnic Bucureşti (1951–1956); doctorat în ştiinţe tehnice la Institutul Politehnic din Iaşi (1967); Universitatea Politică şi de Conducere; Curs de perfecţionare de un an la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer electronist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1948; inginer stagiar (din 1956), inginer cercetător principal şi secretar ştiinţific (din 1963) la Institutul de Cercetări şi Proiectări pentru industria electrotehnică Bucureşti; **membru de partid din 1958**; lector şi cadru asociat (1967–1969) la Catedra de Electrotehnică de la Academia Tehnică Militară; director adjunct (din 1969) şi director (din 1970) la Institutul de Cercetări şi Proiectări pentru industria electrotehnică; membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (de la 3 iun. 1974); membru al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1974); director general adjunct (1978–nov. 1981) şi director general (din dec. 1981) al Institutului Central pentru maşini unelte, electronică şi electrotehnică Bucureşti; membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (de la 8 apr. 1980); membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (1981–1986); director general al Institutului de Cercetare Ştiinţifică şi inginerie tehnologică pentru industria electrotehnică (1982–1987); vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie şi membru al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii (4 iul. 1985–18 dec. 1987); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din dec. 1985). A publicat şase cărţi şi peste 90 de lucrări în ţară şi în străinătate; trimis în interes de serviciu în U.R.S.S., R.D.Germană, R.P.Bulgaria, R.P.Ungaria, Franţa, Elveţia, Austria, Finlanda, R.P.Polonă, Italia, Japonia, R.S.Cehoslovacia, R.S.F. Iugoslavia şi R.F.Germania.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Timişoara Sud-Est, jud. Timiş (1985–1989); vicepreşedinte al Grupului român din Uniunea Interparlamentară şi al Grupului parlamentarilor şi membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincţii: Medalia „Meritul ştiinţific“ clasa I.

TĂNĂSONI MARIA (n. BARBONI)

(n. 19 apr. 1940, com. Lunca Cernii, jud. Hunedoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul agricol; şcoala de partid de trei luni.

Profesia de bază: ţăran cooperator.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1961;** preşedinte al C.A.P. Bretea Streiului, jud. Hunedoara (din 1968).

TĂROIU AUREL

(n. 8 aug. 1950, com. Ciucurova, jud. Tulcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: inginer agronom.

Studii: Facultatea de Agronomie.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1976**; director al I.A.S. Cobadin, jud. Constanţa (din 1978).

TĂUNE MARIA (n. SAVA)

(n. 23 mart. 1951, com. Vârlezi, jud. Galați)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională textilă din Sf. Gheorghe (1968); Curs de partid de trei luni (1973); Şcoala de partid de un an din Galați (1975); cursul de ajutor maistru-filator Bucureşti (1977); Liceul de filozofie-istorie Galați (1984); Facultatea de Ştiințe Politico-Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: filatoare.

Activitate şi funcții: filatoare (din 1968) şi maistru (din 1977) la Întreprinderea textilă din Galați; **membru de partid din 1970;** preşedinte al Comisiei de femei din întreprindere şi vicepreşedinte al Comitetului județean al femeilor Galați; secretar al Comitetului de partid şi primar al comunei Schela, jud. Galați (din 1979); secretar al Comitetului comunal de partid Schela, jud. Galați (din aug. 1989).

Distincții: Medalia „Meritul Agricol".

TELESCU MIHAI

(n. 1 iul. 1925, com. Sasca Montană, jud. Caraş-Severin)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 febr. 1971–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: şapte clase primare (1939); liceul; curs de partid de o lună (1947); Şcoala de teleimprimatori de pe lângă Secția gospodăriei de partid a C.C. al P.M.R. (1950); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (din sept. 1951); aspirantura la Academia de Ştiințe Sociale de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1957).

Profesia de bază: lăcătuş.

Activitate şi funcții: ucenic (din 1939) şi lăcătuş (din 1943) la Fabrica de maşini agricole U.D.R. din Bocşa Română; după 23 aug. 1944 s-a înscris în sindicatul metalo-chimic; membru al U.T.C. din oct. 1944; secretar al organizației U.T.C. pe fabrică (din febr. 1945); membru al Comitetului județean U.T.C. Caraş (apr.–mai 1945) şi al Comitetului regional U.T.C. Banat (din mai 1945); secretar al Organizației „Tineretul Progresist"; **membru de partid din mai 1945**; trimis în plasa Bocşa pentru organizarea celulelor de partid şi organizațiilor de masă în comune (din mai 1945); secretar al celulei de partid (din 1945), lăcătuş (sept. 1945–1947) şi secretar al Comitetului de partid (din mart. 1946) la Uzina electrică din Anina; responsabil organizare în Comitetul de partid Anina (nov. 1947–1948); secretar al unei organizații de bază, apoi secretar al organizației U.T.M. pe unitate în timpul satisfacerii stagiului militar (1949–1950); lăcătuş la Uzina constructoare de maşini Reşița; activist în secția de cadre (din apr. 1950) la Comitetul orăşenesc de partid Reşița; adjunct al şefului Sectorului transmisiuni la Secția gospodăriei de partid a C.C. al P.M.R. (din sept. 1950); asistent (din 1951), rector-adjunct pentru Secția fără frecvență a Şcolii „Ştefan Gheorghiu" (din 1953); propagandist şi lector la Cabinetul de partid; secretar al Comitetului de partid al Combinatului metalurgic şi membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Reşița; şef al Secției organizatorice (din 1963) şi secretar cu probleme organizatorice (1965) al Comitetului regional de partid Banat; prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiş (1968–5 iun. 1979); membru supleant al Consiliului de Stat (de la 29 nov. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Lugoj, jud. Timiş (1969–1973) şi nr. 1 Timişoara Nord-Est, jud. Timiş (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1965), clasa a II-a (1971) și clasa I; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1967).

TEODORESCU CONSTANTIN

(n. 11 sept. 1929, Băicoi, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–23 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Câmpina (1948); Universitatea „C. I. Parhon“ București (1948–1949); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1949–1952); Facultatea de Aviație, Academia Militară Tehnică (1952–1954); doctorat în aeronautică (1963).

Profesia de bază: inginer aviație

Activitate și funcții: inginer șef la Regimentul de Aviație Caransebeș (1954–1956); aspirant în specialitatea motoare cu reacție la Catedra aviație a Academiei Militare Tehnice; ofițer cu cercetări științifice (din 1959) și locțiitor al șefului Secției cercetări științifice la Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului; **membru de partid din 1962**; directorul Institutului de Cercetări și Proiectări Aerospațiale al Ministerului Industriei Constructoare de Mașini (din oct. 1968); membru al Biroului Executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice (de la 30 iul. 1969); director general al Institutului Național pentru Creație Științifică și Tehnică (din 1971), în paralel a fost și director general adjunct al Institutului Central pentru Construcții de Mașini; colonel (1974); președinte al Comisiei Române pentru Activități Spațiale și membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 1979); adjunct al ministrului Industriei Constructoare de Mașini (28 iul. 1985–21 mai 1988); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului și al Comitetului de conducere al Consiliului (din dec. 1985); director general al Centrului Național al Industriei Aeronautice Române București (din iul. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Măgurele, municipiul București (1975–1980) și nr. 5 „1 Mai“ Craiova, jud. Dolj (1980–1989); membru al Comisiei pentru problemele de apărare a M.A.N. (18 mart. 1975); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr. 1980); membru al Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa și al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr. 1985).

TEODORESCU NICOLAE (VICTOR)

(n. 5 iul. 1908, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Științe, Secția Matematici, București (1926–1929); doctorat la Sorbona (1931); Școala de ofițeri rezervă din București (1934); curs de specializare la Paris (1934–1935); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: matematician.

Activitate și funcții: profesor la Catedra de mecanică și statistică grafică a Facultății de Științe din București (din 1935); profesor de geometrie descriptivă și stereometrie și prodecan al Facultății de Arhitectură (1942–1948); profesor, șef de catedră la Facultatea de

Electrotehnică a Institutului Politehnic şi la Facultatea de Construcţii de Drumuri din Bucureşti (1948–1955); şef de secţie la Institutul de Matematică al Academiei R.P.R.; profesor, şef al Catedrei de ecuaţii funcţionale şi decan al Facultăţii de Matematică-Mecanică a Universităţii din Bucureşti (din 1955); membru corespondent (2 iul. 1955) şi membru (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; **membru de partid din 1961**; membru al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (de la 30 dec. 1965); director al Centrului de Calcul al Universităţii Bucureşti, profesor la Facultatea de Matematică (din 1968); membru al Prezidiului Academiei R.S.R.; membru al Biroului executiv al Consiliului Naţional al Cercetării Ştiinţifice (până la 17 iul. 1969); preşedinte al Societăţii de Ştiinţe Matematice din R.S.R. (din 1975); membru al Biroului Executiv al Federaţiei Mondiale a Oamenilor de Ştiinţă (din 1976); profesor consultant şi director onorific al Centrului de calcul al Universităţii din Bucureşti (din 1978); membru al biroului Comitetului F.D.U.S. (din 1979); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (de la 8 apr. 1980); membru al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului şi al Comitetului de conducere al Consiliului (din dec. 1985). Doctor *honoris causa* al Universităţii din Caen, Franţa; secretar general al Uniunii Balcanice a Matematicienilor; membru al Grupării Matematicienilor de Expresie Latină, al Uniunii Societăţilor de Ştiinţă din Bulgaria, al Uniunii Matematicienilor din Italia, al Academiei de Ştiinţe, Literatură şi Artă din Palermo, al Academiei „Peloritana dei Pericolanti“ din Massina; în 1979 s-a pensionat pentru limită de vârstă, fiind apoi profesor consultant la Universitatea Bucureşti.

Lucrări: *Metode vectoriale în fizica matematică* (2 vol., 1953), *Ecuaţiile fizicii matematice* (2 vol., 1963 în colab.), *Introducere în fizica matematică* (1970), *Ecuaţiile fizicii matematice* (1970, în colab.), *Ecuaţii diferenţiale şi cu derivate parţiale* (3 vol., 1978–1980, în colab.), *Basic Notions of Mathematical Systems Theory Proceedings Conference on Mathematical Systems Theory* (1982).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Vlaşca (1946–1948).

Distincţii: laureat al Premiului de Stat (1953); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1957) şi clasa a III-a (30 apr. 1966); Medalia „Meritul Ştiinţific“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Om de ştiinţă emerit“ (1969); Ordinul bulgar „Sf. Metodiu şi Kiril“ (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1971).

TEODORESCU STELIAN

(n. 13 oct. 1930, Boldeşti-Scăeni, jud. Prahova; d. 4 febr. 1985, Bucureşti).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–4 febr. 1985).

Studii: Facultatea de Mecanică.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958**; director al Întreprinderii „1 Mai“ Ploieşti; adjunct al ministrului Industriei Construcţiilor de Maşini (8 sept. 1981–23 iun. 1984); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini (23 iun. 1984–4 febr. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Ploieşti-Est, jud. Prahova (1980–1985).

TEODORESCU VIRGIL

(n. 15 iun. 1909, com. Cobadin, jud. Constanţa; d. 24 iun. 1987, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: studii liceale la Constanţa; Facultatea de Litere şi Filozofie, Universitatea din Bucureşti.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1934); membru al Comisiei Centrale de Propagandă a C.C. al U.T.C.dR.; a participat la acțiunile Blocului Muncitoresc Țărănesc și ale Ligii muncii; a contribuit la organizarea presei ilegale „Tânărul leninist“ și „Brazda“; corector la „Viața românească“ (din 1937); secretar la un liceu din București; secretar la seminarul Universității „Titu Maiorescu“; redactor-șef la Editura de Stat pentru Literatură (din 1949); în perioada 1956–1964 s-a aflat în R.S. Cehoslovacia; **membru de partid din 1963**; secretar al Uniunii Scriitorilor (din 1964); redactor-șef al revistei „Luceafărul“ (1971–1 mai 1974); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); vicepreședinte (1972–1974) și președinte (1974–1977) al Uniunii Scriitorilor; președinte al Asociației de prietenie româno-peruane.

Volume: *Blănurile oceanelor* (1945), *Butelia de Leyda* (1945), *Au lobe du sel* (1947), *La provocation* (1947), *Scriu negru pe alb* (1955), *Drepturi și datorii* (1958), *Semicerc* (1964), *Rocadă* (1967), *Corp comun* (1968), *Repausul vocalei* (1970), *Vârsta cretei* (1970), *Poemul întâlnirilor* (1971), *Sentinela aerului* (1972), *Heraldica mișcării* (1973), *Poezia neîntreruptă* (1976), *Dreptatea mării* (1976), *Ancora lucii* (1977), *Armonia contrariilor* (1977), *Legea gravitației* (1979), *Culminația umbrei* (1980), *Cât vezi cu ochii* (1983), *Un ocean cu licheni* (1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 8 Cernavodă, jud. Constanța (1975–1980); nr. 9 Snagov, Sectorul Agricol Ilfov (1980–1885); nr. 11 Vălenii de Munte, jud. Prahova (1985–4 iun. 1987); vicepreședinte al M.A.N. (1 apr. 1975, 28 mart. 1980); vicepreședinte al Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1984).

TEOREANU ION

(n. 12 nov. 1929, com. Topalu, jud. Constanța)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969, 23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic „Nicolae Bălcescu“ din București (1941–1948); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1948–1952); curs de specializare în U.R.S.S. (dec. 1959–febr. 1960); doctorat în științe tehnice (1962); doctor docent (1971); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. (1947); voluntar pe Șantierul Bumbești-Livezeni (1948); membru al Biroului Organizației U.T.M. pe an și al Comitetului U.T.M. pe facultate (1948–1952); preparator la Catedra tehnologia materialelor de construcții a Facultății de Chimie Industrială la Institutul Politehnic București (din 1952); asistent la Institutul Politehnic București (din 1952); secretar al Comitetului U.T.M. pe institut; membru al Comitetului raional U.T.M. și membru în biroul Comitetului regional U.T.M. București; membru al Comisiei de Revizie a C.C. al U.T.M. (din 1954); candidat de partid (sept. 1955); secretar al comitetului de organizare al Asociațiilor studențești din R.P.R. (de la 15 aug. 1956); secretar al Consiliului U.A.S.R. (1957); președinte al Consiliului Asociației Studențești din orașul București (din 1958); **membru de partid din ian. 1959**; șef de lucrări la Institutul Politehnic București (din 1959); prodecan al Facultății de Chimie Industrială a Institutului Politehnic București (din 1960); șef al Sectorului științele naturii din Secția Știință și artă a C.C. al P.M.R. (16 mai 1962–31 mart. 1965); șef Secție învățământ și sănătate a C.C. al P.C.R. (de la 31 mart. 1965); profesor (1968); consilier la

Secretariatul General al Consiliului de Miniştri (din 1969); şef de catedră la Institutul Politehnic Bucureşti (din 1973); preşedintele Comisiei de silicaţi a Consiliului Naţional al Inginerilor şi Tehnicienilor (din 1975); decan al Facultăţii de Tehnologie Chimică a Institutului Naţional de Chimie Bucureşti (din apr. 1978); adjunct al ministrului Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii (17 oct. 1978–4 apr. 1980); preşedintele Comisiei de ramură pentru materiale de construcţii şi economia forestieră; membru al Comisiei de partid şi de stat pentru problemele de tipizare şi standardizare pe economie (de la 1 sept. 1979); vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie (de la 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (de la 22 mai 1980); preşedinte al Consiliului Naţional al Inginerilor şi Tehnicienilor şi profesor la Institutul de Construcţii Bucureşti (din 1981); lector la C.C. al P.C.R. (din 1981); ministrul Educaţiei şi Învăţământului (29 apr. 1982–22 dec. 1989); prim-vicepreşedinte al Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţământului (din dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Răcari, jud. Dâmboviţa (1980–1985) şi nr. 5 Târnăveni, jud. Mureş (1985–1989); membru al Comisiei constituţionale şi juridice a M.A.N. (1 apr. 1980–20 dec. 1983); vicepreşedinte al Grupului român din Uniunea interparlamentară (1 apr. 1980).

Distincţii: Medalia „Meritul ştiinţific“ clasa a II-a (1981); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966).

TEŞU ION

(n. 20 nov. 1929, sat Titeşti, com. Perişani, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–26 nov. 1981); membru al C.C. al P.C.R. (26 nov. 1981–22 nov. 1984).

Studii: Liceul teoretic „Ion Meşotă“ din Braşov (1940–1942); Liceul „Petru şi Pavel“ din Ploieşti; Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic „N. Bălcescu“ din Bucureşti (1948–1952); curs postuniversitar la Facultatea Tehnico-Economică, Secţia agricultură, din cadrul Institutului Politehnic Bucureşti (1965); curs postuniversitar în Franţa, specialitatea agronomie; doctorat.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: membru al U.A.E.R. (1947); membru al U.T.M. (1948); inginer (din 1952) şi inginer-şef la G.A.S. Drăgăneşti, regiunea Ploieşti; membru al Comitetului raional U.T.M. şi deputat în Sfatul popular raional Cricov; candidat de partid (1955); director al G.A.S. Fotin, raionul Râmnicu Sărat (1956–1958); **membru de partid din 1957**; şef al secţiei agricole a Sfatului popular regional Ploieşti (sept. 1958–1959, 1961–1962); membru al Comitetului regional Ploieşti al U.T.M. (din 1958); activist la Comitetul regional de partid Ploieşti (din 1959); inginer la C.A.P. din comuna Smeeni, raionul Buzău (din mart. 1962); membru al Consiliului Superior al Agriculturii; membru al Comitetului regional de partid Buzău (din febr. 1964); instructor în comisia agrară a Comitetului regional de partid Ploieşti (din sept. 1965); preşedinte al Comisiei de organizare a Uniunii regionale a C.A.P. (din dec. 1965); preşedinte al Uniunii regionale Ploieşti a C.A.P. (din febr. 1966); vicepreşedinte al Biroului permanent al U.N.C.A.P. (de la 22 mai 1967); membru în colegiul de redacţie al revistei „Agricultura socialistă“; secretar general la Ministerul Agriculturii (16–21 nov. 1969); adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii (de la 21 nov. 1969); şeful Departamentului Agriculturii de Stat din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor, cu rang de adjunct al ministrului (26 ian.–30 oct. 1971); directorul Institutului de Economie Agrară din Bucureşti (din mart. 1980); membru al Consiliului Naţional pentru

Știință și Tehnologie (de la 8 apr. 1980); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (8 oct. 1980–18 sept. 1981); ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare (18 sept. 1981–29 mart. 1984); ambasador în Republica Populară Polonă (de la 20 oct. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Corabia, jud. Olt (1980–1985); secretar al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1980–30 dec. 1981); membru al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a.

TICUȘAN ANA-MARIA (n. RADU)

(n. 14 apr. 1946, sat Beldiu, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală (1960) și liceul (1960–1964) în comuna Teiuș; Institutul pedagogic din Cluj, curs fără frecvență (1972); Facultatea de Biologie și Agricultură; curs de partid de două luni la Timișoara (1980).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1960; membru al Biroului Organizației U.T.C. pe clasă; laborant la Liceul din Ilia (1964–1971); profesor la școala generală din Dobra (1973–1974), din Ilia (1974–1977) și din Gurasada (din 1977); secretar adjunct cu probleme de propagandă al Comitetului comunal de partid Ilia (din 1979); secretar al Comitetului de partid și primar al comunei Ilia, jud. Hunedoara (din mart. 1982).

TIRON MIHAI (MIHAIL)

(n. 23 iun1928, com. Dumești, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Vaslui (1940–1948); Facultatea de Agronomie din Odessa, U.R.S.S. (1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1961).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. și al U.T.M. (ian. 1948); voluntar pe șantierul Bumbești-Livezeni (1948); în facultate a fost organizator de grupă, iar din anul III secretar al Organizației de Tineret a Studenților Români (la Odessa); inginer la S.M.T. Vaslui (din 1954); **membru de partid din mai 1955**; vicepreședinte al Sfatului popular regional Iași (ian. 1956–mai 1962); inginer șef la C.A.P. Focuri, jud. Iași (iun. 1962–ian. 1963); președinte al Consiliului agricol raional Hârlău (din ian. 1963); vicepreședinte al Sfatului popular și secretar pentru probleme agrare (din 1964) al Comitetului raional de partid Hârlău; adjunct al șefului Secției agrare (din dec. 1965) și secretar pentru probleme agrare (de la 28 nov. 1966) al Comitetului regional de partid Iași; președinte al U.J.C.A.P. Iași (din mart. 1968); director al I.A.S. Copou (din 1970) și al I.A.S. Bucium-Iași (din 1971).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

TOADER NICOLAE

(n. 24 iul. 1927, com. Răzvad, jud. Dâmbovița; d. 1983, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul teoretic „Enăchiță Văcărescu" din Târgoviște (1935–1946); Facultatea de Foraj Extracție, Institutul de Petrol și Gaze București (1947–1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. și membru în biroul U.T.C. al plășii Cricov (1947); membru al U.N.S.R. și responsabil cu asigurările sociale în grupa sindicală (1947–1951); subinginer la Trustul nr. 6 Târgoviște, Oficiul de foraj Corabia (1951–1952); inginer la Trustul nr. 3 Ploiești-Schela Urlați (1952–oct. 1953); membru al Comitetului raional U.T.M. Cricov (1953); instructor la Secția Industrie grea a C.C. al P.M.R. (din oct. 1953); **membru de partid din 1955**; șef la Sectorului petrol-chimie din Direcția Economică a C.C. al P.M.R. (din 1955); șef al sectorului petrol (7 iul. 1962–23 iun. 1966) și șef al Secției Metalurgie-chimie a C.C. al P.M.R. (de la 23 iun. 1966); ministrul Petrolului (13 mart. 1969–17 sept. 1970); director general al Grupului industrial foraj extracție pentru țiței Bolintin (din sept. 1970); director general adjunct al Centralei Petrolului (din 1973); director general adjunct la Direcția Generală Autonomă a Petrolului și Gazelor din Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (din 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a; Ordinul „23 August" clasa a IV-a (30 apr. 1966).

TODAȘCĂ ONISIM

(n. 19 dec. 1937, com. Dorna Candrenilor, jud. Suceava)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: inginer minier.

Studii: Facultatea de Mine; Universitatea Politică și de Conducere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; director la Exploatarea minieră Fundu-Moldovei, jud. Suceava (1973).

TODICĂ AURELIA

(n. 19 sept. 1944, com. Cășeiu, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul; școala de partid un an; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență.

Profesia de bază: muncitor tapițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** membru în biroul Comitetului județean și instructor la Comitetul județean de partid Cluj; secretar al Comitetului comunal de partid (1979) și președinte al C.U.A.S.C. Cășeiu, jud. Cluj (1983).

TOMA ANA (n. GROSSMAN)

(n. 9 oct. 1912, Botoșani; d. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.C.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Științe și Matematici.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1932**; între 1932–1935 a lucrat în aparatul tehnic al C.C. al P.C.dR. la Comitetul județean Ilfov al P.C.dR., la Sectorul I Galben, III Albastru, la Comitetul local al Ajutorului Roșu; arestată

de Siguranță, eliberată după 2 luni (1938); instructor al C.C. al P.C.dR.; a condus aparatul tehnic al C.C. al P.C.R. (1944); a lucrat la redacția ziarului „România liberă“; după 23 august 1944 a activat în aparatul C.C. al P.C.R., la Cancelaria Secretariatului și la Secția administrativă; consilier (1947–8 mai 1948) și secretar general (de la 8 mai 1948) la Ministerul Afacerilor Externe; membru în Consiliul de Conducere al A.R.L.U.S. (2 nov. 1948); ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Externe (5 oct. 1950–11 iul. 1952); ministru adjunct la Ministerul Comerțului Exterior (de la 11 iul. 1952); prim-locțiitor al ministrului Comerțului Exterior (din 1955); adjunct al ministrului Comerțului Interior (până la 8 febr. 1966).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a II-a (17 sept. 1959); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (2 febr. 1949) și clasa I (6 nov. 1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (11 mai 1948) și clasa a II-a (27 aug. 1964); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (mai 1971).

TOMA CONSTANTIN

(n. 28 oct. 1933, com. Agăș, jud. Bacău)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; doctorat.

Profesia de bază: muncitor linie căi ferate forestiere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955**; secretar cu probleme de propagandă la Comitetul județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (9 apr. 1977–oct. 1984); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Bacău (oct. 1984–9 dec. 1988); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Bacău (de la 9 dec. 1988).

TOMA FLORICA (n. ONUȚU)

(n. 29 mai 1934, com. Todireni, jud. Suceava; d. 1991, Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala medie tehnică textilă; Facultatea de Economie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; director la Întreprinderea industrială „Țesătura“ Iași (din mart. 1975); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Iași (din iun. 1977); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Iași (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Iași Sud-Est (1969–1973) și nr. 2 Tătărași, jud. Iași (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincții: „Medalia Muncii“ (1966).

TOMA HOREA

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Lupeni, jud. Hunedoara; instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (de la 20 ian. 1983).

TOMA IOAN

(n. 22 ian. 1954**,** com. Victoria, jud. Iaşi)

Membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională din cadrul Grupului şcolar de chimie Iaşi (1969–1972); liceul la seral; curs de două luni la U.T.C.; Facultatea de Drept, Universitatea din Iaşi (curs fără frecvenţă); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1986).

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: membru al Comitetului U.T.C. pe Grupul şcolar de chimie Iaşi (1969–1972); electrician la staţia electrică a Combinatului de fibre sintetice Iaşi (1972); **membru de partid din 1975**; secretar adjunct al Biroului organizaţiei U.T.C. pe Secţia electrică a Combinatului de fibre sintetice Iaşi (pentru doi ani); secretar adjunct al Comitetului U.T.C. pe combinat (pentru trei ani); membru al biroului Comitetului municipal U.T.C. Iaşi; şef al Sectorului propagandă şi cultură al Comitetului judeţean U.T.C. Iaşi (iun.–nov. 1979); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului judeţean U.T.C. Iaşi (din nov. 1979); membru supleant al C.C. al U.T.C. (7 mai 1980–18 mai 1985); prim-secretar al Comitetului judeţean U.T.C. Iaşi (oct. 1984–apr. 1985); secretar cu probleme de propagandă, cultură şi presă al C.C. al U.T.C. (din mai 1985); prim-secretar al C.C. al U.T.C. ca ministru pentru Problemele Tineretului (19 oct. 1987–22 dec. 1989); vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste (de la 30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Ţibăneşti, jud. Iaşi (1985–1989).

Distincţii: Ordinul „23 August“ clasa a V-a (30 apr. 1966).

TOMA SORIN

(n. 23 apr. 1914, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Naţionalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Ştiinţe Matematice din Bucureşti (doi ani).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C. din 1932; a lucrat în aparatul C.C. al U.T.C. (până în 1933), apoi la Comitetul Studenţilor Democraţi din Bucureşti; **membru de partid din iun. 1933**; lucrează la Agit prop-ul local al P.C.dR. Bucureşti (din 1934); arestat la Bucureşti, dar eliberat din lipsă de dovezi (iun. 1934); secretar la Agit prop-ul local al P.C.dR. Bucureşti (din 1935); secretar al Comitetului Antifascist din Bucureşti (din 1935); instructor al P.C.dR. pe lângă Organizaţia Evreiască de Masă; membru al redacţiei ziarului „Scânteia“ (din 1936); trimis de partid, a activat în organizaţia de tineret a P.N.Ţ. din Bucureşti, ajungând preşedinte de circumscripţie (1936–1938); arestat în urma unei descinderi a Siguranţei (mart. 1938); membru în Redacţia ziarului „Fapta“; a dezertat din armată (1940); a plecat în U.R.S.S. (30 iul. 1940), unde a lucrat la ziarul „Pământ Sovietic“ din Bălţi, la Editura de limbi străine din Chişinău, traducând operele lui Lenin în română (oct. 1940–iul. 1941) şi a colaborat la ziarul „Moldova Socialistă“; mobilizat de Armata Roşie la construirea şanţurilor antitanc de lângă Zaporojie (de la 6 iul. 1941); după retragerea armatei sovietice, a rămas în teritoriul ocupat de nemţi (iul. 1941–oct. 1943); s-a angajat ca muncitor agricol la ferma de stat „Nansen“ din regiunea Dnepropetrovsk (sept. 1941–apr. 1943) şi la sovhozul din Liubomirovka, raionul Krâniciki (apr.–oct. 1943); încorporat în Armata Roşie la un batalion de constructori de drumuri pe Frontul III Ucrainean, apoi pe Frontul I Baltic; chemat la

Moscova de Direcția Generală Politică a Armatei Roșii și trimis la Divizia a II-a Voluntari Români „Horia, Cloșca și Crișan“ (apr. 1945), cu care a revenit în România; încadrat la Inspectoratul pentru Educație, Cultură și Propagandă București, a condus ziarul „Glasul Armatei“ (de la 1 sept. 1945); redactor-șef adjunct (1946–1947) și redactor-șef al ziarului „Scânteia“ (1947–1960); redactor principal II la Editura Enciclopedică; exclus din partid în 1963, a fost reprimit în 1970; pensionat, în 1975, pentru limită de vârstă.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Giurgiu, reg. București (1952–1957) și Zimnicea, reg. București (1957–1961).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (30 apr. 1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (22 aug. 1951); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (17 sept. 1959).

TOMESCU VASILE

(n. 26 iul. 1932, com. Bodești, jud. Neamț)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala generală.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** președinte al C.A.P. Bodești, jud. Neamț (din 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Bălțătești, jud. Neamț (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985).

TONILĂ VASILE

(n. 8 iun. 1953, Sfântu Gheorghe, jud. Covasna)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Metalurgie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Funcții de stat: **membru de partid din 1976**; director adjunct la Întreprinderea de Țevi Roman, jud. Neamț (din apr. 1987).

TOPLICEAN (TOPLICIAN) IACOB

(n. 20 iun. 1938, com. Toplița, jud. Hunedoara)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală din comuna Toplița (1953); Școala profesională în Hunedoara (1953–1956); Școala tehnică de maiștri (1969); liceul la seral; Institutul de subingineri, la seral (1974); Universitatea Politică și de Conducere; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: lăcătuș (din 1956), maistru la Laminorul de benzi (din 1969) și subinginer laminator (din 1974) la Combinatul Siderurgic Hunedoara; **membru de partid din 1957**; secretar al organizației U.T.M. în timpul satisfacerii stagiului militar (1959–1960); activist la Asociația sportivă „Metalul“ Hunedoara (din 1965); secretar al Comitetului de partid pe secție și membru al Comitetului de partid pe combinat; instructor de specialitate la Consiliul de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale al Comitetului județean de partid Hunedoara (din 1978); secretar retribuit al Comitetului de partid al Combinatului Siderurgic Hunedoara și membru al Comitetului municipal de partid Hunedoara (de la 17 mart.

1979); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1982); președinte al Consiliului Oamenilor Muncii pe combinat (1983–1989); membru supleant al Comitetului județean de partid Hunedoara (din 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

TOPLICEANU IULIAN

(n. 28 iul. 1929, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: patru clase primare (1940); Liceul teoretic „Gh. Barițiu“ din Cluj-Napoca (1948); Școala Militară Ofițeri de Artilerie (nov. 1948–dec. 1949); Academia Militară, Secția Artilerie (1950–1952); cursul academic superior de un an (1957); curs post-academic superior (1972); cursul post-academic de arme întrunite (1978); doctorat în științe militare (1981).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: **membru de partid de la 4 dec. 1947**; comandant de pluton la Regimentul 22 Artilerie (1949–1950); locotenent (dec. 1949); ajutor șef Stat Major cu operațiile și pregătirea de luptă la artileria Diviziei 57 Vânători de Munte (din 1952); șef al artileriei la Divizia 57 Vânători de Munte și la Divizia 86 Infanterie (nov. 1953–sept. 1957); șef al artileriei (sept. 1957–iul. 1969) și șef de Stat Major (din iul. 1969) la Armata a 3-a; membru al Consiliului Politic Superior al Armatei și al Consiliului Militar (din 1978); comandant al Armatei a 3-a (de la 21 mart. 1979); comandant al Armatei a 4-a (din apr. 1979); membru supleant în biroul Comitetului județean de partid Cluj; general-colonel (22 aug. 1984); membru în Consiliul de Conducere al Ministerului Apărării Naționale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Beiuș, jud. Bihor (1980–1985) și nr. 4 Mănăștur Cluj-Napoca, jud. Cluj (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–1989).

TOTH EMILIU-FERDINAND

(n. 21 mai 1942, Reșița, jud. Caraș-Severin)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Liceul teoretic în Reșița (1956–1960); Facultatea de Mecanică la Institutul Politehnic Timișoara (1960–1965); doctorat la Institutul Politehnic „Traian Vuia“ Timișoara; Universitatea Politică și de Conducere; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe clasă (în timpul liceului); membru al Comitetului U.T.M. pe facultate și secretar al organizației de tineret pe an; **membru de partid din 1964**; inginer (1965–1967), șef de secție și membru al biroului organizației de bază pe secție la Uzina de Mașini Reșița; instructor de specialitate la Comisia economică (din 1968) și secretar cu probleme economice (din 1971) al Comitetului municipal de partid Reșița; secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (de la 20 dec. 1978); secretar și membru al biroului Comitetului județean de partid Caraș-Severin (1985–1988).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, Ordinul „23 August“ clasa a IV-a.

TOTU IOAN

(n. 14 mai 1931, sat Oteteliºu, com. Bălceşti, jud. Vâlcea; d. 1992, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (25 mart. 1983–24 nov. 1989); membru al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul comercial Craiova (1941–1950); Facultatea de Finanţe-Credit, Academia de Studii Economice din Bucureşti (1950–1953); doctorat; cursul de lectori de pe lângă C.C. al P.M.R. (1954); cursul de perfecţionare a cadrelor didactice de pe lângă Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1958); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu"; doctorat la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1970).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: din 1948 a activat în U.A.E.R., apoi în U.T.M.; responsabil de grupă sindicală; responsabilul unei grupe U.T.M. în facultate; asistent la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti (1953–1954); lector la Catedra de economie politică (din 1954) şi secretarul Comitetului U.T.M. la Institutul de Mine; propagandist al Cabinetului de partid al Sectorului 1 Bucureşti; **membru de partid din 1955**; lector la Universitatea din Bucureşti (din 1957); preşedinte al Consiliului Asociaţiei Studenţilor din Universitate şi membru al biroului Asociaţiei Studenţilor din Bucureşti (din 1957); inspector la Direcţia Predării Ştiinţelor Sociale a Ministerului Învăţământului (din 1958); membru al Academiei „Ştefan Gheorghiu"; instructor la Secţia Învăţământ a C.C. al P.C.R. (din 1962); şef Sectorul Învăţământ Superior al C.C. al P.C.R. (din 1967); şef Sectorul Învăţământ Superior la Secţia Învăţământ a Consiliului de Miniştri (1969–apr. 1971); instructor la Sectorul lectori al Secţiei Propagandă a C.C. al P.C.R. (apr.–1 nov. 1971); şef Sectorul ştiinţe sociale şi muncă politică de masă în şcoli şi universităţi al Secţiei Propagandă a C.C. al P.C.R. (1 nov. 1971–9 iun. 1976); conferenţiar la Catedra de Economie a Facultăţii de Drept; director general al Institutului Central de Cercetări Economice (de la 9 iun. 1976); secretar al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (din dec. 1977); lector al C.C. al P.C.R.; membru al Biroului Comisiei C.C. al P.C.R. pentru problemele cooperării economice şi relaţiilor internaţionale ale partidului şi statului; membru al Comisiei Centrale de Partid şi de Stat pentru sistematizarea teritoriului şi localităţilor urbane şi rurale şi al Biroului executiv al acesteia (de la 3 mart. 1978); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie, al Senatului Universităţii şi Academiei de Studii Economice Bucureşti; membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române şi al Biroului executiv al Radioteleviziunii (de la 29 aug. 1978); membru al Comisiei de partid şi de stat pentru problemele de tipizare şi standardizare pe economie (de la 1 sept. 1979); membru al Consiliului Superior al Educaţiei şi Învăţământului (de la 22 mai 1980); viceprim-ministru al Guvernului (3 nov. 1982–26 aug. 1986); preşedintele Comisiei Guvernamentale de colaborare şi cooperare economică şi tehnică, reprezentant permanent al R.S.R. în C.A.E.R. şi preşedinte al Comisiei Guvernamentale pentru raţionalizarea sistemului de evidenţă în unităţile socialiste (17 ian. 1983–5 febr. 1987); vicepreşedinte al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare şi calitate (de la 31 dec. 1984); ministrul Afacerilor Externe (26 aug. 1986–4 nov. 1989); preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării şi Aprovizionării Tehnico-Materiale (4 nov.–22 dec. 1989);

vicepreşedinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Dragalina, jud. Călăraşi (1980–1985) şi nr. 6 Dumbrăveni, jud. Sibiu (1985–1989); secretar al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1980–20 dec. 1983); membru al Grupului român din Uniunea interparlamentară (1 apr. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (30 apr. 1966); Medalia „A 40–a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă" (22 aug. 1984).

TRANDAFIR GHEORGHE

(n. 3 iul. 1932, Constanța; d. 1996, Constanța)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: şcoala generală (1946); trei clase profesionale; curs U.T.M. de trei luni (1952); şcoala de partid de şase luni (1953); Facultatea muncitorească din București, curs fără frecvență; Şcoala Comsomolului (1959–1960); Institutul de Studii Economice „V. I. Lenin" din București (promoția 1961); Curs de perfecționare la Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; Facultatea de Economie a Industriei, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: electrician constructor.

Activitate și funcții: ucenic la Şantierul naval din Constanța (febr. 1947–1950); membru al U.T.M. din 1947; membru al Comitetului U.T.M. pe şantier (din 1949); instructor al Comitetului orăşenesc U.T.M. Constanța (din nov. 1951); şef al sectorului de agitaţie, apoi instructor cu problemele de pionieri şi şcoli medii la Comitetul regional U.T.M. Constanța (din 1952); a participat ca delegat și responsabil al unui grup de tineri la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Berlin (1952); şef al sectorului evidență și statistică la regionala U.T.M. Constanța (din 1953); **membru de partid din dec. 1953**; şef al secției organe U.T.M. (1955–mai 1956), secretar cu probleme organizatorice (mai 1956–1957) și secretar cu problemele de propagandă și agitație (din 1957) la Comitetul regional U.T.M. Constanța; prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Dobrogea (din 1960); membru al C.C. al U.T.M.; membru al biroului Comitetului regional de partid Dobrogea (din sept. 1961); şef al Comisiei U.T.C.-U.C.F.S. (din aug. 1965); instructor cu problemele de export în cadrul Comisiei economice a Comitetului regional de partid Dobrogea (din 1966); şef sector coordonare și sinteză la Comisia economică a Comitetului județean de partid Constanța (din febr. 1968); secretar al Comitetului județean de partid Constanța și membru al biroului Comitetului județean (din 20 mart. 1969); prim-secretar al Comitetului municipal de partid şi primar al municipiului Constanța (din mart. 1975); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (de la 18 dec. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Constanța-Nord, jud. Constanța (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (de la 18 mart. 1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (30 apr. 1966).

TRICĂ GHEORGHE

(n. 20 ian. 1917, Urziceni, jud. Ilfov; d. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: director general al Centralei industriale de autocamioane şi

tractoare Braşov; membru al secretariatului Consiliului de coordonare a profilării, specializării şi cooperării în ramurile industriei metalurgice (iun. 1974–1975); consultant obştesc în cadrul Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini din partea Întreprinderii de autoturisme Piteşti (din 1975).

TROFIN VIRGIL (VERGIL)

(n. 23 iul. 1926, com. Lipovăţ, jud. Vaslui; d. 1984, Călăraşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.C.R. (25 iun. 1960–26 nov. 1981); secretar al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–1971); membru în Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–1984).

Studii: patru clase profesionale; şapte clase primare; şcoala medie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Facultatea de Economie Generală; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: ajustor mecanic şi cazangiu de locomotive.

Activitate şi funcţii: ucenic şi lucrător mecanic la diferite ateliere din Iaşi (1939–1944); activist al C.C. al U.T.M.; **membru de partid de la 15 nov. 1945**; secretar al Comitetului regional U.T.C. Iaşi (1945–1946); activist al C.C. al U.T.C. (1946–1948); şef secţie U.T.M. (1948–1951), locţiitor şef direcţie organizare (din 1951), şef direcţie propagandă şi agitaţie, şef direcţie organizare şi instructaj la D.S.P.A.; membru (din 1953), secretar (1954–mai 1956) şi prim-secretar (iun. 1956–23 iun. 1964) al C.C. al U.T.M.; adjunct al şefului Direcţiei organizatorice a C.C. al P.M.R. (23 iun. 1964–1965); şef al Grupului instructorilor teritoriali ai C.C al P.M.R. (până la 29 mart. 1965); şef al Secţiei organizaţiilor de partid (de la 29 mart. 1965); secretar al C.C. al U.T.C. (1965–1971); membru în Consiliul Apărării al R.S.R. (7 apr. 1969–29 apr. 1974); ca secretar al C.C. al P.C.R. coordona activitatea Secţiei organizatorice a C.C. al P.C.R., U.T.C., Consiliului Naţional al Femeilor şi realiza legătura în problemele organizatorice cu Consiliului Central al U.G.S.R. şi U.N.C.A.P. (de la 20 dec. 1968); preşedinte al U.N.C.A.P. (dec. 1969–1971); preşedinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (17 nov. 1971–11 oct. 1972); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministrul Comerţului Interior (13 oct. 1972–30 mart. 1974); preşedinte al Consiliului pentru coordonarea şi îndrumarea activităţii de aprovizionare şi prestare de servicii către populaţie (de la 4 dec. 1972); preşedintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (12 iul. 1973–30 mart. 1974); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (1974–1977); ministrul Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii (15 dec. 1977–16 oct. 1978); viceprim-ministru al Guvernului (16 oct. 1978–7 sept. 1981); preşedinte al Consiliului de Coordonare a dezvoltării bazei energetice şi funcţionării sistemului energetic naţional (8 nov. 1978–20 apr. 1981); ministrul Minelor, Petrolului şi Geologiei (18 dec. 1979–7 sept. 1981); la Plenara comună a C.C. al P.C.R. şi a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale din 25–26 nov. 1981 s-a hotărât excluderea lui Trofin Virgil din C.C. al P.C.R. şi sancţionarea cu „vot de blam cu avertisment"; director la I.A.S. „Mircea Vodă" jud. Călăraşi (1982–1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Zeletin, jud. Bacău (1957–1965); nr. 18 Gherla, reg. Cluj (1965–1969); nr. 2 Pitești-Nord, jud. Argeș (1969–1975); nr. 3 Steagul Roșu, jud. Brașov (1975–1980); nr. 1 Tg. Jiu, jud. Gorj (1980–27 nov. 1981); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961); membru al Comisiei pentru Consiliile populare și administrația de stat (18 mart. 1975–13 iul. 1978).

Distincții: Ordinul „23 August" clasa a IV-a, clasa a III-a (17 sept. 1959) și clasa I (29 iul. 1976); „Ordinul Muncii" clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a V-a, clasa a IV-a, clasa a III-a și clasa a II-a (27 aug. 1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (mai 1966); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei" (20 aug. 1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (mai 1971).

TROTUȘ COSTACHE

(n. 29 iul. 1930, Mărășești, jud. Vrancea)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: patru clase elementare la Focșani (1941); Liceul industrial din Focșani (1941–1949); Facultatea de Metalurgie, Secția Oțelărie Electrică din Dnepropetrovsk, U.R.S.S. (1949–1955); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. (1948) și al U.T.M.; secretar al Organizației U.T.M. pe clasă și membru al Comitetului U.T.M. pe liceu; secretar al Organizației Studenților Români din Institutul de la Dnepropetrovsk; **membru de partid din 1954**; maistru tehnolog, șef adjunct de secție și membru în biroul organizației de bază pe Secția oțelărie la Combinatul siderurgic Hunedoara (1955–1957); șef de schimb, maistru și șef de atelier la secția turnătorie de oțel a Uzinelor „1 Mai" din Ploiești (1957–1960); director al Întreprinderii I.R.M.C. Mija (1960–1964); instructor al Direcției Economice a C.C. al P.C.R. (1961–1964); șef al Sectorului metalurgie la Direcția Economică a C.C. al P.C.R. (1964–1969; după desființarea Direcției economice i s-a încredințat funcția de adjunct al Secției de specialitate mine, metalurgie și petrol a Consiliului de Miniștri); director general al Combinatului siderurgic Hunedoara și director general adjunct al Centralei industriale siderurgice din București (mart. 1973–1976); membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (1973–1976); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (8 dec. 1976–14 iun. 1978 și 17 mai 1980–sept. 1986); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (14 iun. 1978–16 mai 1980); membru al Comisiei de partid și de stat pentru problemele de tipizare și standardizare pe economie (de la 1 sept. 1979); membru al Biroului Executiv al Consiliului de Conducere al Ministerului Metalurgiei (1980–8 sept. 1986); director general al Centralei industriale siderurgice Galați (16 mai 1980–8 sept. 1986); membru al Biroului Comitetului județean de partid Galați (1980–1986); președintele Consiliului Oamenilor Muncii din Centrală și prim-vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii din Combinatul Siderurgic Galați (1982–1983); inginer principal I la Ministerul Metalurgiei (sept. 1986–mai 1987); director general adjunct la Direcția de aprovizionare-contractare a Ministerului Industriei de Utilaj Greu (mai 1987–mai 1988); inginer principal I la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Hunedoara-Vest, jud. Hunedoara (1975–1980); membru în Comisia de validare a M.A.N. (22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1964) şi clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (30 apr. 1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1969) şi clasa a II-a (9 mai 1981).

TUCĂ ECATERINA (n. IACOB)

(n. 23 sept. 1943, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională de confecții a UCECOM (1960); liceul la seral; Facultatea de Economie (1966–1970); Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: croitor la Cooperativa meşteşugărească „Soarele“ (1960) şi la Întreprinderea de confecții şi tricotaje Bucureşti (1960); locțiitor al secretarului organizației U.T.M. pe secție, membru (din 1960) şi secretar adjunct (din 1965) al Comitetului U.T.M. pe Întreprinderea de confecții şi tricotaje Bucureşti; **membru de partid din 1963**; prim-secretar al Comitetului U.T.C. şi membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 7 Bucureşti (din 1970); instructor la Secția organizatorică (1972–1973) şi şef al Sectorului politico-ideologic al Comitetului municipal U.T.C. Bucureşti (din 1973); lector la Şcoala Interjudețeană de Partid Bucureşti (din 1976); instructor la Secția propagandă a Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1978); secretar adjunct pentru probleme de propagandă la Comitetul de partid din unitățile sanitare ale municipiului Bucureşti (din 1979); secretar al Comitetului municipal al femeilor Bucureşti (din 1981); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului de partid şi vicepreşedinte (din febr. 1982) al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 2 Bucureşti; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 6 Bucureşti şi membru al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (din oct. 1984); deputat în Consiliul popular municipal şi membru al Biroului executiv al Consiliului popular municipal (din 1985); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (de la 24 sept. 1985); secretar al Camerei Legislative; secretar pentru probleme sociale la Comitetul municipal de partid Bucureşti (din nov. 1987).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

TUDOR ION

(n. 17 sept. 1925, com. Saraiu, jud. Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974, 23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: şcoala primară (1939); Institutul de Mecanică din Braşov (1950–1955); Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (ajutor de tractorist, apoi ucenic la atelierul mecanic, unde s-a calificat lăcătuş) la ferma de stat Baia; s-a înscris în sindicat în 1946; membru al U.T.M. din 1948; lăcătuş mecanic şi responsabil al clubului de la Uzinele „Bela Brainer“ din Braşov (1949–1950); membru în biroul organizației U.T.M. pe an la Institutul de Mecanică; inginer, şef al serviciului planificare şi şef al sectorului metalurgic la Întreprinderea metalurgică de utilaje Medgidia, regiunea Dobrogea (din 1955); **membru de partid din mart. 1956**; membru în biroul organizației de bază la Întreprinderea metalurgică de utilaje Medgidia (din 1957); şef al sectorului industrie grea din cadrul

Comisiei economice a Comitetului regional de partid Dobrogea (mart. 1959–iun. 1960); adjunct al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Dobrogea (din iun. 1960); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (19 aug. 1965–3 febr. 1977); secretar cu probleme economice la Comitetul regional de partid Dobrogea (din febr. 1968); a făcut parte din mai multe delegații pentru schimb de experiență în R.P. Polonă, R.S.F. Iugoslavia, R.D. Germană, Austria; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (de la 5 mart. 1969); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (25 mai 1974–8 nov. 1976); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (1977–5 apr. 1979); membru al Comisiei electorale centrale (de la 9 ian. 1975); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (de la 24 mart. 1976); prim-adjunct al ministrului Turismului (9 apr. 1979–9 mart. 1982); ministrul Turismului și Sportului (9 mart.–10 sept. 1982); ambasador în Argentina (27 mai 1983–11 mai 1988).

Distincții: „Medalia Muncii“ (1959).

TUDOR JEAN

(n. 7 ian. 1927, com. Galicea Mare, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: șapte clase primare; patru clase industriale; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ de doi ani (sept. 1952–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (din 1958).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: copil de trupă la Pirotehnia armatei din București (1941–1943); ucenic strungar (1943–1944) și strungar (1945–1948) la Uzinele Sadu din Târgu Jiu; **membru de partid din mai 1946**; responsabil cu cadrele, apoi secretar în biroul celulei de partid la Uzinele Sadu din Târgu Jiu; activist la Comitetul județean Gorj al U.T.M. (iun.–dec. 1948); instructor la școala profesională de ucenici și secretar al Comitetului U.T.M. din Uzina Sadu; membru în comisia de verificare a membrilor de partid de pe lângă Comitetul județean de partid Gorj (mart.–dec. 1949); maistru la școala de ucenici din Uzina Sadu (dec. 1949–1950); responsabil cu cadrele și secretar (din sept. 1950) la Comitetul județean Gorj al U.T.M.; instructor în colectivul Secției organe a C.C. al U.T.M. (din aug. 1951); organizator de grupă de partid în Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1952–1954); instructor al C.C. al U.T.M. (din 1954); asistent la Școala „Filimon Sârbu“ (ian. 1955–1956); membru al delegației care a participat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova (1957); membru al Comitetului regional de partid București (până la 25 oct. 1960); instructor al C.C. al P.C.R. (de la 26 sept. 1979).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (2 febr. 1949); „Medalia Muncii“ (dec. 1957).

TUDORACHE ELENA

(n. 10 febr. 1912, com. Hârtop, jud. Orhei, Republica Moldova)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Naționalitatea: evreiască.

Profesia de bază: brodeză.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1929**; până în 1931 a lucrat la Chișinău ca educatoare; în perioada 1932–1940 a lucrat ca activist și instructor de partid la sectorul București, organizator M.O.P.R., secretar al Comitetului regional Bucovina al P.C.dR.; responsabil al Secției industriei ușoare a C.C. al P.C.R. (1950–29 mai 1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (11 mai 1948).

TUDORAN ELENA (n. CÂRNU)

(n. 12 sept. 1947, com. Străoane, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala profesională de confecții Târgu Ocna (1964); cursul de partid de trei luni la Bacău (1976); Şcoala tehnică de maiştri-Focşani (1977–1978); liceul teoretic, curs fără frecvență; Facultatea de Ştiințe Economice, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (promoția 1986).

Profesia de bază: maistru confecții.

Activitate și funcții: muncitor (1964), şef agregat (1964–1965), şef de schimb (1965–1977) şi şef de secție (din 1978) la Întreprinderea de confecții Focşani; **membru de partid din 1966**; membru al biroului Comitetului orăşenesc U.T.C. (pentru trei ani); secretar al Comitetului U.T.C. (pentru patru ani); membru al Comitetului sindical pe întreprindere (pentru nouă ani); secretar al Biroului organizației de bază, secretar al Comitetului de partid pe secție (pentru un an), secretar adjunct cu probleme organizatorice (pentru un an) şi secretar (din 1978) al Comitetului de partid la Întreprinderea de confecții Focşani; membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1978); membru al biroului Comitetului județean de partid Vrancea (din 1979); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Oamenilor Muncii şi membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (1981–1986); preşedinte al Consiliului județean al Sindicatelor Vrancea (din mart. 1986); membru al Consiliului Central al U.G.S.R. (din 1986).

TUDORAN MIRCEA

(n. 15 ian. 1933, Cavnic, jud. Maramureş)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Profesia de bază: strungar.

Studii: liceul; şcoala de partid de un an, la Baia Mare (1964).

Activitate și funcții: ucenic (din 1949), şef al Serviciului administrativ (din 1968) şi tehnician principal minier cu protecția muncii (din 1974) la Exploatația minieră Cavnic; **membru de partid din 1957**; preşedinte al Consiliului popular comunal Cavnic (din 1963); secretar al Comitetului de partid la Exploatația minieră Cavnic (din 1965); membru al Comitetului regional de partid Maramureş (din 1965); membru al Comitetului orăşenesc de partid Cavnic (din 1978); membru al biroului Comitetului județean de partid Maramureş (din 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; medalii ale R.S.R.

TUDORICĂ ŞTEFANA

(n. 17 iun. 1949, com. Mahmudia, jud. Tulcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (25 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: țăran.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967**; preşedinte al C.A.P. Beştepe, jud. Tulcea (din 1977).

TUDOSE ION

(n. 27 oct. 1923, com. Telega, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul teoretic din Câmpina (până în 1942); Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic Bucureşti (1942–1947).

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: inginer electromecanic la societatea petroliferă „Prahova“ (din 1947), la schelele Târgovişte şi Gura Ocniţei; **membru de partid din oct. 1947**; şef al secţiei mecanice la schela Ochiuri (din 1949); şef de serviciu la schela Târgovişte; director adjunct şi director la Sovrompetrol (1950–1956), în cadrul Trusturilor II Moreni, VI Târgovişte şi II Foraj Piteşti; director general la Direcţia generală construcţii montaje schele şi reparaţii utilaj petrolifer din Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei (1956–iun. 1964); membru al Comitetului de partid din minister şi responsabil pentru probleme profesionale; secretar general la Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei (din iul. 1964); adjunct al ministrului Petrolului (27 sept. 1965–31 dec. 1966); adjunct al ministrului Construcţiilor pentru Industria Chimică şi Rafinării (de la 31 dec. 1966); adjunct al ministrului Construcţiilor Industriale (13 oct. 1969–18 mart. 1975); prim-adjunct al ministrului Construcţiilor Industriale şi şef al Departamentului de construcţii-montaj pentru industria chimică şi rafinării (18 mart. 1975–24 dec. 1977); director al Trustului judeţean de construcţii Ploieşti.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Călimăneşti, jud. Vâlcea (1975–1980); membru al Comisiei pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“.

TUDOSIE DUMITRU

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: secretar al Comitetului municipal de partid Drobeta-Turnu Severin (până la 16 sept. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Văleni, reg. Piteşti (1957–1961).

TULAI LAUREAN

(n. 11 oct. 1929, Câmpia Turzii, jud. Cluj; d. 1990, Oradea)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. de la Arad şi Cluj (1943–1947); cursul de partid de 45 de zile (1949); liceul; Şcoala de partid de doi ani (1958–1960); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1963–1966); Academia „Ştefan Gheorghiu“; diferenţe la Academia de Studii Economice Bucureşti.

Profesia de bază: montator C.F.R.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1944; **membru de partid din nov. 1946**; montator şi membru al biroului organizaţiei de bază pe secţie la Atelierele C.F.R. Cluj (1947–1949); agitator pe caravana cinematografică a Comitetului judeţean de partid Cluj (din 1949); organizator de partid la un G.A.C. (ian.–oct. 1950); educator politic de baterie, locţiitor al secretarului organizaţiei U.T.M. şi membru al biroului organizaţiei de partid pe unitate în timpul satisfacerii stagiului militar

(nov. 1950–nov. 1952); instructor al Comitetului regional U.T.M. Cluj (din nov. 1952); locțiitor al secretarului Comitetului de partid pe Atelierele C.F.R. Cluj (aug. 1953–mart. 1954); șef depozit la magazia de materiale la Atelierele C.F.R. Cluj (din mart. 1954); director al S.M.T. din Șieu-Odorhei, jud. Bistrița-Năsăud (apr. 1955–1957); membru al biroului (1955–1957) și secretar (din dec. 1957) al Comitetului raional de partid Beclean; șeful secției agrare (din 1960) și prim-adjunct al Secției organizatorice (din febr. 1962) a Comitetului raional de partid Cluj; prim-secretar al Comitetului raional de partid Gherla (de la 11 iul. 1966); șef al Sectorului sindicat comitete de femei din cadrul Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (de la 28 nov. 1966); șef al Sectorului probleme statutare al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (de la 6 febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (din 1968); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (15 oct. 1979–10 apr. 1981); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Ușoare (10 apr. 1981–22 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Consiliului popular al județului Bihor (22 nov. 1982–6 febr. 1986); ambasador extraordinar și plenipotențiar în Republica Islamică Pakistan (de la 18 iul. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 1 Zalău, jud. Sălaj (1969–1973); nr. 4 Jibou, jud. Sălaj (1975–1980); nr. 5 Marghita, jud. Bihor (1985–1989); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (de la 18 mart. 1975); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1985–13 dec. 1986).

Distincții: semnul „Artilerist de frunte“; Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M. (1950–1952); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1961) și a II-a (9 mai 1981); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971).

TURCU ION

(n. 17 oct. 1906)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Profesia: lăcătuș.

Studii: cinci clase școala de meserii.

Activitate și funcții: membru de partid din 1933; membru al Biroului comitetului orășenesc de partid București (nov. 1966).

Distincții: Medalia „Apărarea Patriei“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a și a II-a (mai 1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa I (26 oct. 1966).

TURCUȘ DUMITRU

(n. 26 ian. 1919, sat Ogești, com. Sâmbăta, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–13 febr. 1982).

Studii: șapte clase primare (1933); curs de partid de trei luni la Constanța (1948); Școala de lectori de șase luni „A. A. Jdanov“ (mai-oct. 1949); aspirantura la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (din 1956).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: îngrijitor la școala din comuna natală (1933–1936); salahor la un antreprenor de construcții din București (1936), apoi la Timișu de Sus (1936–1938); ajutor instalator în cadrul unor întreprinderi de instalații electrice din

Braşov, Azuga şi Timişul de Sus (1938–nov. 1940); electrician instalator la o întreprindere din Bucureşti (nov. 1940–febr. 1941); electrician la Fabrica de acumulatori „Rova“ din Bucureşti (din 1943); a luat parte la dezarmarea trupelor germane din Bucureşti (24–25 aug. 1944); electrician la Industria Bumbacului „A“ (din iul. 1945); membru de sindicat; membru al organizaţiei Tineretul Progresist; **membru de partid din apr. 1946**; lector la Şcoala de cadre a sindicatului textil din Bucureşti (ian. 1947–1948); responsabil cu şcolile profesionale la Consiliul sindical judeţean Ilfov (din 1948); secretar al organizaţiei de bază în cadrul şcolii de partid de la Constanţa (1948); responsabil al secţiei culturale a Consiliului sindical judeţean Ilfov (1948); şef al Sectorului edituri, şef al Sectorului presă locală şi instructor teritorial în cadrul Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. (din oct. 1949); activist la Comitetul regional de partid al Regiunii Mureş-Autonomă Maghiară; şef al Secţiei propagandă şi agitaţie şi membru al Comitetului de partid al Regiunii Mureş-Autonome Maghiare (de la 25 oct. 1960); secretar al Comitetului regional de partid Crişana (1963–7 febr. 1966); ambasador în Republica Populară Ungară (23 mai 1966–29 mai 1971); reprezentant al R.S.R. în Comisia Dunării (de la 12 sept. 1966); activist (mart. 1975) şi adjunct al şefului Secţiei relaţii externe a C.C. al P.C.R.; membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române şi al Biroului executiv al Consiliului (de la 29 aug. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Sângeorgiu de Pădure, Reg. Mureş- Autonomă Maghiară (1961–1965); nr. 13 Răbăgani, reg. Crişana (1965–1969); nr. 6 Haţeg, jud. Hunedoara (1975–1980); secretar al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (de la 18 mart. 1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a şi clasa a II-a (9 mai 1981); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării“; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“; Medalia „A XX-a aniversare a Zilei forţelor armate ale R.P.R.“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (mai 1966).

TYUKODI ŞTEFAN

(n. 15 mai 1933, com. Aghireşu, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Agronomie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1959**; director al I.A.S. Odoreu, jud. Satu Mare.

Ț

ȚARCĂ NICOLAE

(n. 7 apr. 1940, com. Josenii Bârgăului, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala generală din comuna natală (1947–1954); Şcoala profesională silvică Năsăud; liceul, curs fără frecvență; Şcoala tehnică metalurgică „Steagul Roşu“, Braşov (1960–1962); Şcoala tehnică de maiştri Galați (1971–1972); şcoala de partid de un an; Şcoala interjudețeană de partid Cluj (1978–1979); Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvență.

Profesia de bază: maistru prelucrări prin aşchiere.

Activitate și funcții: primitor-expeditor la Întreprinderea forestieră de exploatare şi transport Bistrița Bârgăului; muncitor la Pepiniera silvică Cobilița (1958); casier la Autoexpediția Bistrița (1958) şi la Întreprinderea de gospodărie comunală și locativă Bistrița (1959); controlor (1962–1965), strungar la Uzinele 2 Braşov şi la Întreprinderea de unelte şi scule Braşov (1967); **membru de partid din 1967**; şef de formație la Şantierul C.F.R. Cluj (1970); maistru (1972–1979) şi secretar al Comitetului de partid (1979) la Combinatul industrial pentru construcții de maşini Bistrița; secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea de utilaj tehnologic Bistrița (1982–1983); membru al biroului Comitetului municipal de partid Bistrița (1984); deputat în Consiliul popular al județului Bistrița-Năsăud.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

ȚĂRAN PETRU

(n. 15 iun. 1929, com. Gălăuțaş, jud. Harghita; d. 1993, Toplița, jud. Harghita)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; doctorand la Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (din 1977).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953**; secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Harghita (1968); instructor al C.C. al P.C.R. (26 sept. 1979–19

sept. 1981); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (28 oct. 1981); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (24 sept. 1985).

ȚÂRCĂ STERIAN

(n. 25 oct. 1914, sat Târzii, com. Olteneşti, jud. Vaslui; d. 1996, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–9 dec. 1977).

Studii: şcoala de meserii; Academia Militară „K. E. Voroşilov" din U.R.S.S. (din 1955); Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1945, trei luni).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcții: ucenic (1929) şi strungar (1936) la Atelierele C.F.R. Nicolina Iaşi; **membru de partid din dec. 1944**; activist la Comitetul județean de partid Iaşi (1945); secretar al Comitetului județean de partid Fălciu; activist la C.C. al P.C.R.; secretar al Comitetului județean de partid Câmpulung Moldovenesc; membru în Sfatul popular raional Stalin, oraşul Bucureşti; şef al Diviziei organizare şi instructaj din D.S.P.A.; colonel (1950); şef al Direcției tehnice; locțiitor la Direcția înzestrării materiale (1952); membru în Consiliul Militar al Regiunii a 2-a Militară (1954); general-maior (1954); comandant al Diviziei 37 Mecanizată (1957); şeful Statului major şi comandant (de la 28 sept. 1959) al Regiunii a 3-a Militară Cluj; locțiitor şi şef la Direcția pregătire de luptă din Ministerul Forțelor Armate (1964); comandant al Comandamentului Infanteriei şi Tancurilor (1969); adjunct al ministrului Apărării Naționale (1969–9 mai 1977); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe şi director general al Direcției Generale a Rezervelor de Stat (9 mai 1977–26 mart. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 23 Gilău, reg. Cluj (1961–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1948); Ordinul „23 August" clasa a IV-a; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist"; Medalia „Meritul militar" clasa I şi a II-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul" (1971).

ȚENESCU OLIMPIA

(n. 26 iul. 1917, Turnu Măgurele, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–19 apr. 1954).

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: muncitor la Legătoria tipografiei C.F.R.

Activitate şi funcții: secretar al Consiliului Central al U.F.D.R.

Deputat în Adunarea Deputaților/M.A.N., ales în circ. elect. Teleorman (1946–1948 şi 1948–1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a.

ȚEPEŞ GHEORGHE GREURUŞ

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

ȚIGĂRAN DOBRIȚA

(n. 2 ian. 1938, Brezoi, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: profesor de istorie.

Studii: Facultatea de Istorie; Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; președinte al Uniunii Sindicatelor din învățământ, știință, cultură, poligrafie și edituri (din apr. 1981); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985).

ȚOCA PETRE (PĂTRU)

(n. 22 mart. 1944, Băilești, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanizarea Agriculturii.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969**; director al S.M.A. Băilești, jud. Dolj (1979).

ȚUGUI PAVEL

(n. 1 nov. 1921, com. Vicovul de Jos, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala normală la Cernăuți (1935–1943); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu" (mai 1947).

Profesia de bază: învățător.

Activitate și funcții: secretar al Comitetului județean Rădăuți al Frontului Plugarilor (din 1945); **membru de partid din iul. 1945;** secretar al Comitetului de partid din plasa Vicovul de Jos; secretar al Comitetului județean de partid Rădăuți (din febr. 1946); instructor, șef al Sectorului de literatură și artă în Secția propagandă și agitație și membru în Comitetul de partid al Aparatului C.C. al P.M.R.; locțiitor al ministrului Culturii (oct. 1953–febr. 1955); șef al Secției știință și cultură a C.C. al P.M.R. (până la 25 oct. 1960); membru al Consiliului științific al Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. (de la 14 iul. 1958).

ȚURCANU ENE (ENEA)

(n. 20 iun. 1912, com. Adâncata, jud. Suceava; d. 1995, Suceava)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Studii: școala primară; Școala de meserii C.F.R. (patru clase); Școala de mecanici C.F.R. la Iași (1938–1939); Școala medie de partid de șase luni din Galați (oct. 1949–mart. 1950); Școala medie tehnică de tracțiune C.F.R.; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu", curs fără frecvență.

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: ucenic la atelierele C.F.R. din Cernăuți (din 1927); bibliotecar la „Cercul Cultural C.F.R." din Cernăuți (din 1930); membru al Asociației absolvenților școlilor profesionale C.F.R. (din 1934);

secretarul Sindicatului C.F.R. Cernăuți (1935–1936); mecanic la Atelierele C.F.R. Simeria (din 1936); fochist la Depoul C.F.R. din Brașov (1937–1938); mecanic la Depoul Ițcani (1939–1945); **membru de partid din mart. 1945**; președinte al sindicatului din Ițcani și membru în Comitetul regional de partid Moldova de Nord (din iun. 1945); responsabil cu munca sindicală în biroul Comitetului județean de partid Suceava (1947–aug. 1948); secretar al Comitetului județean de partid Suceava (aug. 1948–apr. 1949); secretar al Comitetului județean de partid Bacău (din apr. 1949); instructor (din mart. 1950), locțiitorul șefului Sectorului sfaturi populare (din 1951), șef de sector, inspector al C.C. al P.M.R. și adjunct (1953–21 iun. 1954) al șefului Secției Organelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R.; șeful Secției Agrare a C.C. al P.M.R. (21 iun.–13 aug. 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Suceava (13 aug. 1954–8 iun. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Rădăuți, reg. Suceava (1957–1965) și nr. 5 Câmpulung Moldovenesc, reg. Suceava (1965–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a și clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (de două ori) și clasa I (1962); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Medalia „A 5–a aniversare a R.P.R.“; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“; Medalia „A 10–a aniversare a Forțelor armate ale R.P.R.“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „A 20–a aniversare a eliberării patriei“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966).

U

UGLAR IOSIF

(n. 30 dec. 1920, Baia Mare, jud. Maramureş)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (25 iun. 1960–23 iul. 1965); secretar al C.C. al P.C.R. (mai 1974–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 febr. 1971–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: curs de partid de trei luni (iun. 1948); Universitatea de Partid „Ştefan Gheorghiu" (sept. 1949–1950); Şcoala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1955–1958); curs postuniversitar la Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu"; doctoratul la Şcoala Superioară de Partid Moscova; Academia de Ştiințe Economice Bucureşti.

Profesia de bază: dulgher.

Activitate şi funcții: ucenic (1934–1938) şi dogar la Topitoria de plumb a statului din Ferneziu; încorporat la Regimentul 3 Cavalerie (Husari) Oradea (sept. 1941), detaşat la atelierul de tâmplărie al unei unități din Munkacs; trimis pe front în oraşul Lulineț (regiunea lacurilor Peripet – iun. 1944); retras în oraşul Kemet, Ungaria (dec. 1944); dogar la Topitoria Ferneziu (din ian. 1945); membru al U.T.C. din febr. 1945; **membru de partid din aug. 1945**; membru al Comitetului de partid la Topitoria Ferneziu (din 1945); secretar al organizațiilor U.T.C. şi „Tineretul Progresist" Freneziu; instructor în Comitetul de plasă al „Tineretului Progresist" Baia Mare (din nov. 1946); instructor al Comitetului județean Bihor al „Tineretului Progresist" (din dec. 1946); secretar al Comitetului de plasă U.T.C. Baia Mare; lector la cursul de partid de trei luni (din aug. 1948); responsabil cu propaganda al Comitetului de partid din plasa Baia Mare (din 1950); şef al Secției organizatorice (din 1950) şi prim-secretar (1952–1958) al Comitetului regional de partid Baia Mare; prim-secretar al Comitetului regional de partid Maramureş (din 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (din 1968); membru al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (de la 22 mai 1973); vicepreşedinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale; secretar al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (de la 25 iul. 1974); membru al Consiliului de Stat (de la 29 nov. 1974); preşedintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (22 mart. 1975–30 nov. 1979); preşedintele Secției pentru sistematizare,

construcţii sociale şi edilitare din cadrul Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (1978); preşedintele Biroului executiv al Comisiei centrale de partid şi de stat pentru sistematizarea teritoriului şi localităților urbane şi rurale (26 iun. 1974; 3 mart. 1978); preşedinte al Comisiei centrale pentru întreceri socialiste între consiliile populare județene şi al municipiului Bucureşti, municipale, ale sectoarelor municipiului Bucureşti, orăşeneşti şi comunale (de la 17 oct. 1978); vicepreşedinte al Consiliului Național al F.D.U.S. (din febr. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tuşnad, reg. Baia Mare (1952–1957); nr. 7 Carei, reg. Maramureş (1961–1965 şi 1965–1969); nr. 6 Carei, jud. Satu Mare (1969–1973); nr. 1 Baia Mare-Est, jud. Maramureş (1975–1980); nr. 5 Băile Herculane, jud. Caraş-Severin (1980–1985); Vrancea (1985–1989); vicepreşedintele Comisiei economico-financiare a M.A.N. (de la 13 mart. 1969); membru al Comisiei pentru consiliile populare şi administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1952) şi clasa I (2 iul. 1962); Medalia „A 5–a aniversare a R.P.R.“; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1954), clasa a IV-a, clasa a III-a (27 aug. 1964); Medalia „A 10–a aniversare a forțelor armate ale R.P.R.“; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“; Medalia „A 20–a aniversare a eliberării patriei“; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1969); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959) şi clasa I (30 dec. 1980); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (mai 1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (mai 1971); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“.

ULICI ION (IOAN)

(n. 1 mart. 1935, com. Rona de Jos, jud. Maramureş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Istoria Mişcării Muncitoreşti; Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: desenator tehnic.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1954**; secretar al Comitetului municipal de partid Baia Mare; prim-secretar al Comitetului municipal de partid Sighetu Marmației (din mart. 1975); secretar pentru probleme de agricultură la Comitetul județean de partid şi preşedinte al U.J.C.A.P. Maramureş (din 1977); instructor la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (de la 26 sept. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Sighetu Marmației, jud. Maramureş (1975–1980); membru al Comisiei pentru problemele de apărare a M.A.N. (18 mart. 1975).

ULMEANU SEBASTIAN

(n. 18 ian. 1929, Buzău; d. 10 iul. 1979)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–10 iul. 1979).

Studii: Liceul teoretic din Buzău (1940–1948); Şcoala de Ofițeri de Marină din Bucureşti (1948–1950); Facultatea de Marină, Academia Militară (1953–1956); Facultatea de Filozofie, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate şi funcții: **membru de partid din oct. 1947**; membru al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid (1948–1951); comandant de pluton pe Distrugătorul Mărăşeşti din Galați (nov. 1950–1951); locotenent (1951); şeful Biroului cadre la Flotila de Dunăre (1951–1953); secretar al organizației de partid pe facultate (1953–1956); lector la Catedra de tactică şi

tehnică a marinei la Academia Militară (oct. 1956–1957); comandant al Distrugătorului 2 din Divizionul 418 Distrugătoare Constanța (1957–ian. 1959); șef de stat major la Baza Maritimă Constanța și Portul militar nr. 12 (ian. 1959–1962); comandant al Regimentului 110 Radiotehnică și Transmisiuni și al Diviziei 42 Maritimă Mangalia (mai 1962–febr. 1966); locțiitor al comandantului Marinei Militare pentru pregătirea de luptă și învățământ și membru al Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate (din 1966); viceamiral (1977); comandant al Marinei Militare și membru în biroul Comitetului județean de partid Constanța (până la 21 mart. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Mangalia, jud. Constanța (1975–1980); membru al Comisiei pentru problemele de apărare a M.A.N. (18 mart. 1975).

UNGUR IOAN

(n. 5 ian. 1935, com. Șomcuța Mare, jud. Maramureș; d. oct. 2003)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979, 22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic la Cluj (1952); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj (1952–1957); Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; doctoratul la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. pe facultate (1952–1957); ajutor de maistru la Sectorul turnătorie (din 1957), inginer tehnolog, inginer proiectant și șef Serviciu planificare la Uzina mecanică Sibiu; **membru de partid din ian. 1960**; directorul Întreprinderii de gospodărie orășenească Sibiu (din nov. 1963); membru al Comisiei economice și instructor la Secția economică a Comitetului regional de partid Brașov (din ian. 1966); secretar cu problemele economice al Comitetului județean de partid Sibiu (febr. 1968–5 mart. 1969); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (mart. 1969–iun. 1979); secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Brașov (aug. 1979–1 iun. 1984); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (de la 24 sept. 1979); președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Brașov; membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (de la 22 dec. 1983); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (de la 6 iun. 1984); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R.; vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității de comerț exterior și cooperării economice internaționale (din iun. 1988); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (25 iun. 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Gurghiu, jud. Mureș (1985–1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1 apr. 1985).

UNGUREANU NICOLAE

(n. 25 febr. 1939, Ploștina, jud. Gorj; d. 11 sept. 1988)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–11 sept. 1988).

Studii: Școala generală (1952); Școala profesională de ucenici de pe lângă Șantierul

naval din Turnu Severin (1952–1954); Şcoala de partid, secţia de tineret, a Comitetului regional de partid Bucureşti (1960–1961); Institutul pentru pregătirea cadrelor în problemele condiţiilor socio-politice din cadrul Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1976).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1953; strungar la Şantierul naval din Turnu Severin (1954–1960); secretar al biroului organizaţiei U.T.M. şi locţiitor al secretarului U.T.M. pe şantier; membru supleant al Comitetului orăşenesc al U.T.M. Turnu Severin; **membru de partid din mart. 1959**; secretar cu probleme de propagandă şi agitaţie şi prim-secretar al Comitetului orăşenesc al U.T.M. Turnu Severin (1961–sept. 1962); secretar cu probleme organizatorice (din sept. 1962) şi prim-secretar (din 1965) al Comitetului regional al U.T.C. Oltenia; prim-adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al U.T.C., membru al Biroului C.C. al U.T.C. (din 1966); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Suceava (până la 18 oct. 1971); instructor la Secţia Cadre a C.C. al P.C.R. (din 1974); şef sector la Secţia Cadre a C.C. al P.C.R. (din 1982); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul judeţean de partid Prahova (din oct. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 28 Bârca, reg. Galaţi (1965–1969).

Distincţii: Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „A 20–a aniversare a eliberării patriei“.

UNGUREANU PANTELIMON

(n. 18 aug. 1934, Brezoi, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională de pielărie din Râmnicu Vâlcea (1949–1952); Liceul teoretic din Râmnicu Vâlcea (la seral); Şcoala tehnică de maiştri chimişti din Ocna Mureş (1958–1961); Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, Secţia Politico-Economică (1970–1974).

Profesia de bază: maistru chimist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1950; muncitor la Întreprinderea de Piele şi Încălţăminte Râmnicu Vâlcea (1952–1958); **membru de partid din 1959**; secretar al Comitetului de partid pe întreprindere şi membru al Biroului Comitetului regional de partid (1959–1970); operator chimist, maistru (din 1961) la Secţia caustice din Combinatul de produse sodice Govora şi membru al biroului Organizaţiei de partid pe secţie (după 1961); maistru la Serviciul pentru urmărirea realizării planului de producţie la combinat (1966); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Vâlcea (până la 2 mart. 1971); instructor al Comitetului judeţean de partid Vâlcea (din 1974); secretar al Comitetului de partid al Combinatului chimic şi membru al biroului Comitetului municipal de partid Râmnicu Vâlcea (din oct. 1974); membru al biroului Comitetului judeţean de partid Vâlcea (1974–nov. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Râmnicu Vâlcea-Sud, jud. Vâlcea (1985–1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale şi protecţia mediului a M.A.N. (1 apr. 1985).

URDEA DECEBAL

(n. 16 mart. 1933, Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de administraţie economică Giurgiu (1951); Facultatea de Finanţe-Credit, Academia de Studii Economice (1951–1955); doctoratul în economie (1967); cursul de specializare „Finanţe publice" organizat de F.M.I. în S.U.A. (1975, pentru două luni); curs post-universitar la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (1979); Institutul „B", Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: secretar al organizaţiei U.T.M. pe facultate; planificator, economist principal, şef serviciu şi director al Direcţiei normări, metodologie şi îndrumări contabile din Ministerul Finanţelor (1955–1966); **membru de partid din 1963**; membru al Consiliului profesoral al Facultăţii de Finanţe-Credit a Academiei de Studii Economice (din 1975); membru al Consiliului profesoral al Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu" (din 1975); director al Institutului de cercetări pentru finanţe, circulaţie monetară şi preţuri (din 1975); directorul Direcţiei normării metodologiei şi îndrumării contabile a Ministerului Finanţelor; secretar al Comitetului de partid din Ministerul Finanţelor; director al Institutului de cercetări financiar-valutare şi de preţuri; membru în Comisia pentru analiza activităţii de soluţionare a propunerilor, sesizărilor, reclamaţiilor şi cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (de la 17 iul. 1978); membru al Consiliului de conducere al Direcţiei Centrale de Statistică (de la 10 aug. 1978); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale, al Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii şi al Consiliului Naţional „Oamenii de ştiinţă şi pacea" (din 1982); reprezentant al Comisiei economice pe minister, adjunct al ministrului Finanţelor (17 mart. 1984–1 oct. 1987); membru al Biroului Executiv al Ministerului Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale; preşedinte al Comitetului de Stat pentru Preţuri (1 oct. 1987–1 apr. 1989); membru al Biroului Executiv al Consiliului Financiar-Bancar (din 1987); lector al C.C. al P.C.R. (din 1987); guvernator al Băncii Naţionale (de la 1 apr. 1989); membru al Comitetului de partid al Sectorului 4 Bucureşti.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 4 „30 Decembrie", municipiul Bucureşti (1975–1980); nr. 31 Republicii, municipiul Bucureşti (1980–1985); „Vatra Dornei", jud. Suceava (1985–1989); membru al Comisiei pentru politică externă şi cooperare economică internaţională a M.A.N. (31 dec. 1976); membru al Comisiei pentru consiliile populare şi administraţia de stat a M.A.N. (1 apr. 1980); membru (20 dec. 1983–29 mart. 1985) şi vicepreşedinte (de la 1 apr. 1985) al Comisiei permanente pentru industrie şi activitatea economico-financiară a M.A.N.; trezorier al Grupului român din Uniunea Interparlamentară (1 apr. 1980–1986); membru al Biroului Executiv al Departamentului Cooperării Economice Internaţionale şi al Comitetului de Conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară.

Distincţii: Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a IV-a (1979); „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

URS GLIGOR

(n. 28 aug. 1933, Uioara de Sus, jud. Alba; d. 1993, Cluj-Napoca)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Cluj-Napoca; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer tehnologia construcţiilor de maşini.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; director al Combinatului metalurgic Câmpia Turzii (din mart. 1975); director general la Centrala industrială de prelucrări metalurgice București (din 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Câmpia Turzii, jud Cluj (21 mai 1978–1980) și Câmpia Turzii, jud. Cluj (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (1981).

URSU ION (IOAN)

(n. 5 apr. 1928, com. Mănăstireni, jud. Cluj)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Liceul la Turda și Cluj (1939–1946); Facultatea de Fizică-Matematică, Universitatea „Babeș-Bolyai" Cluj (1946–1950); Facultatea de Geologie (1954); doctorat în fizică-matematică (1956); doctorat, curs de specializare la Academia din Washington (1959–1960); specializări în: U.R.S.S. (1962, 1965), Anglia (1962), Elveția (1963), R.D.G. (1963); doctor docent (1967); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: în timpul facultății a activat în U.N.S.R.; membru al Comitetului U.T.M. pe facultate și secretar al unei organizații U.T.M.; preparator, asistent și șef lucrări (din 1952) la Catedra de fizică a Facultății de Fizică-Matematică a Universității „Babeș-Bolyai" Cluj; cercetător (din 1951) și șef de laborator la Institutul de Fizică Atomică Cluj; **membru de partid din 1959**; decan al Facultății de Fizică-Matematică și prorector al Universității „Babeș-Boylai" Cluj (din 1962); membru corespondent al Academiei R.P.R. (21 mart. 1963); vicepreședinte al Consiliului de cercetare și programe și membru supleant în Consiliul Guvernatorilor al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică de la Viena (din 1963); membru al Comitetului regional de partid Cluj (din 1964); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (de la 30 dec. 1965) și al Biroului Executiv al Consiliului (de la 30 iul. 1969); președinte al Comisiei teritoriale pentru coordonarea activității de cercetare științifică Cluj (din 1966); director al Institutului de Fizică Atomică București (din 1968); președintele Secțiunii știință, tehnologie și mediu ambiant a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; președinte al Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară (30 dec. 1969–8 nov. 1976); membru corespondent al Comisiei de magnetism a Uniunii Internaționale de Fizică pură și aplicată (de la 9 nov. 1970); membru titular al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); președinte (4 iun. 1972, 28 mart. 1974–29 mart. 1980) și prim-vicepreședinte (2 apr. 1980–22 dec. 1989) al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie; membru supleant al Consiliului de Stat (de la 29 nov. 1974); profesor universitar, șef Catedră fizică atomică la Universitatea București; vicepreședinte al Comisiei de partid și de stat pentru problemele de tipizare și standardizare pe economie (de la 1 sept. 1979); vicepreședintele Comitetului de Conducere al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (de la 22 mai 1980); vicepreședinte al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (de la 31 dec. 1984); prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985). În 1961 a obținut premiul I pentru fizică al Ministerului Învățământului; membru al Societății Române de Fizică-Chimie, al Societății Americane de Fizică (1960), al Consiliului Științific al Institutului Unificat de Cercetări Nucleare de la Dubna (1965); membru

(1968) şi preşedinte (1976–1978) al Societății Europene de Fizică; membru al societăților de fizică din Belgia (1969), Franța (1969), Italia (1991); membru al Societății Internaționale de Rezonanță Magnetică (1971), al Societății Americane Nucleare (1975), al Asociației Nucleare Canadiene (1976), al Centrului Internațional „Ettore Majorana Erice“ (1977), al Academiei Europene de Știință (1981); membru și președinte (1986–1990) al Uniunii Balcanice de Fizică; membru al Asociației Americane pentru Cercetări Avansate (1989), al Societății Europene de Optică (1991).

Lucrări: *Efecte magnetomecanice la oxigen* (1959), *Proprietățile semiconductoare ale sistemului Zn-Al2O3* (1962), *La résonance paramagnétique* (1968), *Energia atomică* (1973), *Aplicațiile practice ale exploziilor nucleare* (1973), *Fizica și tehnologia materialelor nucleare* (1982), *Magnitnyi Rezonans Soedinenii Urana* (1982), *Interacțiunea radiației laser cu metalele* (1986), *Laser Heating of Metals* (1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 18 Măgurele, municipiul București (1969–1973); nr. 1 Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea (1975–1980); nr. 1 Deva-Est, jud. Hunedoara (1980–1985); nr. 4 Vânju Mare, jud. Mehedinți (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1963) și clasa a II-a (1967); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1971); Titlul „Profesor emerit“ (1970); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1981); Medalia comemorativă „A 40–a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984).

USCAT VASILE-PETRU

(n. 15 mart. 1937, com. Curtea, jud. Timiş).
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Lugoj (1954); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Timişoara (1955–1960); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer tehnologia sudurii.

Activitate și funcții: inginer mecanic (1960–1963) şi şef secție (1963–1970) la Întreprinderea de construcții de maşini Reşița; membru al Comitetului U.T.C. pe secție; **membru de partid din 1963**; director la Întreprinderea de construcții metalice Caransebeş (1970–1974); membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Caransebeş (1970–1974); şef de secție (1974–1976), inginer-şef (1976–1977) şi şef serviciu (din 1977) la Întreprinderea construcții de maşini Reşița; director la Societatea mixtă românovest germană „Fabrica de reductoare Reşița-RENIK“, cu sediul în R.S.R. (din 1979); membru al biroului Comitetului județean de partid Caraş-Severin (din 1979); director la Întreprinderea construcții de maşini Reşița (din iun. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Reșița-Est, jud. Caraș-Severin (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

UȚĂ MARIA (n. STOLNICEANU)

(n. 17 aug. 1936, com. Girov, jud. Neamț)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Matematică-Fizică; doctoratul; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor de matematică-fizică.

Activitate și funcții: profesor de matematică la liceul din com. Borca, jud. Neamț (1958–1960), la liceul seral din com. Stejaru (1960–1963), la şcoala generală din com. Gârcina (1963–1964), la Grupul şcolar de chimie Piatra Neamț (1964–1966) şi la Liceul industrial de chimie Piatra Neamț (din 1966); **membru de partid din 1964**; director adjunct la Liceul industrial de chimie (1970–1974); director al Grupului şcolar de chimie Piatra Neamț (din 1974); membru al Consiliului Național al Organizației Pionierilor (din 1976); membru al biroului Comitetului municipal de partid Piatra Neamț (1977–1979); inspector general la Inspectoratul şcolar județean Neamț (din 1979); membru în biroul Comitetului județean de partid Neamț; membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Piatra Neamț, jud. Neamț (1975–1980); membru al Comisiei pentru învățământ, știință şi cultură a M.A.N. (9 iul. 1977).

V

VAIDA VASILE

(n. 23 nov. 1909, com. Câțcău, jud. Cluj; d. 1987, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1955, 25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: șapte clase primare; școala de meserii (trei ani).

Profesia de bază: cizmar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1935**; membru în Sindicatul pielărie și încălțăminte (1923–1926); a activat în „Ajutorul Roșu" (1935–1941); arestat pe 14 august 1941 și condamnat prin Sentința nr. 2183 din 18 nov. 1941 a Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Capitalei, Secția a II-a, la muncă silnică pe viață, 500 lei amendă și 1.000 lei cheltuieli de judecată pentru „complicitate la crimele de tipărire, multiplicare și împărțire de manifeste, îndemnuri la săvârșirea de acte care conțin o uneltire împotriva ordinii existente în stat, precum și crima de participare la organizații cu caracter politic interzis"; secretar de celulă de partid și secretar al Apărării Patriotice (până în mai 1945); șef al Secției Agrare a C.C. al P.C.R. (1946); ministrul Agriculturii (14 apr. 1948–31 mai 1952); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional București (1952–1956); prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (din 1956); președinte al Comisiei de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole (1963–1966); președinte al Casei de Pensii și Asigurări Sociale a membrilor Cooperativelor Agricole de Producție (din 1966); membru în Comitetul executiv al U.N.C.A.P. (1967).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Someș (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 15 Ileanda, reg. Cluj (1948–1969) și nr. 7 Sebiș, jud. Arad (1975–1980); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1948), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei" (1949); clasa I (1971) ; Ordinul „23 August" clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1966).

VAIDESCU NICOLAE

(n. 15 dec. 1936, com. Valea Mare, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electronică și Telecomunicații, Institutul Politehnic București (1961–1966); Curs postuniversitar de ingineri economiști; Curs de perfecționare la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electronist (specialitatea radiotehnică).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1971**; inginer șef serviciu la Uniunea Cooperativelor Meșteșugărești din județul Argeș (1966–1972); inginer-șef la I.P.R.S. Băneasa; director al Întreprinderii de Componente Electronice din Curtea de Argeș (1974); director al Întreprinderii de Produse Electronice și Electrotehnice (din 1977); membru al biroului Comitetului orășenesc de partid Curtea de Argeș (1979); adjunct al ministrului Industriei de Mașini-Unelte, Electrotehnică și Electronică (13 nov. 1982); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (febr. 1985); adjunct al ministrului Industriei Electrotehnice (29 iul. 1985); ministrul Industriei Electrotehnice (5 oct. 1987–22 dec. 1989).

VARGA IOSIF

(n. 17 iul. 1925, sat Dindești, com. Andrid, jud. Satu-Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul agricol; cursuri de partid de șase luni.

Profesia de bază: agricultor.

Activitate și funcții: președinte al C.A.P. Pir, jud. Satu-Mare (în 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Tășnad, reg. Maramureș (1965–1969) și nr. 5 Tășnad, jud. Satu-Mare (26 sept. 1982–22 dec. 1989).

VASILE CAROLICĂ

(n. 5 mart. 1937, com. Balta Doamnei, jud. Prahova; d. 1990)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala Medie Tehnică de Telecomunicații din București (1951–1955); Școala de Ofițeri de Securitate din București (1957–1958); Cursul de un an al U.T.C. de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (1962–1963); Facultatea de Istorie a Mișcării Muncitorești, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu"; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu".

Profesia de bază: tehnician de telecomunicații.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1951; **membru de partid din 1960**; secretar al organizației U.T.M. pe clasă (1951–1955) și al organizației U.T.M. de la Stația de verificare Buzău (1958–1961); tehnician la Stațiile de frecvență Țigănești, jud. Teleorman (din 1955), Târnăveni și Buzău (1958–1961); membru al Comitetului sindical al Stației de verificare Buzău (1958–1961); instructor al Comitetului

orăşenesc U.T.M. Buzău (1961–1962) şi al Secției propagandă a Comitetului regional U.T.M. Ploieşti (1963–1964); activist al C.C. al P.C.R. (1964–1966); membru al C.C. al U.T.C. (din 1966); prim-secretar al Comitetului regional U.T.C. Galați (1966–1970); adjunct (1970–1972) şi şef (1972–1974) al Secției Organizatorice a C.C. al U.T.C.; membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 6 Bucureşti (1972–1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului de partid al Sectorului 6 Bucureşti (1974–1976); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale şi de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-secretar al Comitetului de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 3 Bucureşti (1976–26 mai 1981); prim-secretar al Comitetului județean de partid Buzău şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (26 mai 1981–20 aug. 1986); membru al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (din oct. 1986); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (25 sept. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Nehoiu, jud. Buzău (9 aug. 1981–1985) şi nr. 8 Pătârlagele, jud. Buzău (1985–1989); membru al Comisiei pentru consiliile populare şi administrația de stat (din 30 dec. 1981) şi al Comisiei constituționale şi juridice (din 1 apr. 1985) a M.A.N.

VASILE MARIN

(n. 2 apr. 1924, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Şcoala Centrală a Comsomolului (1953–1954); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu" (1956–1959); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: brutar.

Activitate şi funcții: vânzător la o librărie din Bucureşti (1936–1938); ucenic la fabrica de pâine „Otto Gagel" (1938); **membru de partid din 1945**; instructor al Secției de Propagandă şi Agitație a Comitetului de partid al Sectorului III Albastru (1946); instructor al Secției de tineret a Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (1947); secretar adjunct al Comitetului U.T.M. Bucureşti (1949–1950); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploieşti (1950–1953); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Bucureşti, membru al biroului Comitetului regional de partid Bucureşti (1954); membru al Biroului C.C. al U.T.M. (din1954); secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Bucureşti (1959–1965); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Bucureşti (1962–1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid Ialomița şi preşedinte al Consiliului popular al județului Ialomița (din 1968); preşedinte al U.N.C.A.P. (din 1978).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect.: Hotarele, reg. Bucureşti (1961–1965); Olteni, reg. Bucureşti (1965–1969); nr. 1 Slobozia, jud. Ialomița (1969–1975); nr. 3 Feteşti, jud. Ialomița (1975–1980); nr. 9 Zimnicea, jud. Teleorman (1980–1985); nr. 8 Piatra Olt, jud. Olt (1985–1989); vicepreşedinte al Comisiei pentru agricultură şi silvicultură a M.A.N. (din 12 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii" clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1961), clasa I (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a II-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa a III-a (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu" (1966).

VASILESCU DOINA

(n. 26 ian. 1947, Beiuş, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Liceul din Beiuş (1961–1965); Facultatea de Zootehnie, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti (1966–1971); Institutul „B", Academia de Studii Social-Politice „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din1962; **membru de partid din 1970**; membru al Comitetului comunal de partid Semlac, jud. Arad; inginer stagiar-şef fermă zootehnică la C.A.P. Semlac (în 1971); şef de fermă la C.A.P. „Avântul", Pecica, jud. Arad; preşedinte al C.A.P. „Ogorul", Pecica (1980); membru în biroul Comitetului comunal de partid Pecica (1982); membru al Comitetului judeţean de partid Arad (1984); membru al Consiliului Naţional al Agriculturii Industriei Alimentare, Silviculturii şi Gospodăririi Apelor (1984); secretar pentru probleme de agricultură la Comitetul judeţean de partid Arad (din dec. 1985); membru în Biroul Executiv al Consiliului Naţional al Femeilor (1985–1987); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale (dec. 1987); membru în Biroul Executiv al Consiliului de Stat.

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 4 Pecica, jud. Arad (1985–1989).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.S.R.".

VASILICHI GHEORGHE

(n. 7 sept. 1902, com. Cetate, jud. Dolj; d. 31 oct. 1974)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1955; 25 iun. 1960–31 oct. 1974); membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952).

Studii: patru clase elementare.

Profesia de bază: tinichigiu.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1927**; membru în Sindicatul fermetal (1924–1933); delegat la Congresul Internaţional al Sindicatelor de la Moscova (1929); membru în Blocul Muncitoresc Ţărănesc (1926–1931); secretar al Comitetului local U.T.C.dR. din Bucureşti (1926); secretar al Comitetului local P.C.dR. din Bucureşti (1930); în timpul grevelor muncitorilor petrolişti din 1933 conducea regionala P.C.dR. Prahova; în 1933 a fost arestat; în Procesul de la Griviţa, Consiliul de Război al Corpului I Armată, prin sentinţa nr. 137 din 4 iunie 1934, l-a condamnat pe **G. V.** (zis Gogu, Gică, Iorgu, Avasilichi, cu nume conspirativ Stancu) la 12 ani muncă silnică în baza „Legii pentru reprimarea unor noi infracţiuni contra liniştii publice şi agenţilor provocatori la rebeliunea în ceată armată cu săvârşire de omor"; închis la Jilava, Văcăreşti şi Craiova, de unde a evadat în ianuarie 1935, emigrând în URSS; voluntar în brigăzile internaţionale care au luptat în războiul civil din Spania; a făcut parte din mişcarea de rezistenţă antihitleristă din Franţa; sfârşitul celui de-al doilea război mondial l-a găsit închis în lagărul de la Dachau; subsecretar de stat la Ministerul Educaţiei Naţionale (30 dec. 1947–14 apr. 1948); ministrul Învăţământului Public (14 apr. 1948–23 apr. 1949); ministrul Minelor şi Petrolului (23 apr. 1949–13 mart. 1951); preşedinte al UCECOM (1951–1969).

Deputat în Adunarea Deputaţilor ales în circ. elect. Prahova (1946–1948); deputat în M.A.N. ales în circ. elect.: Prahova (1948–1952); Calafat, reg Craiova (1952–1957);

Cujmir, reg.Craiova (1957–1961); nr. 10 Cetate, reg Oltenia (1961–1965); nr. 10 Calafat, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 17 Sinaia, jud. Prahova (1969–1974); membru în Comitetul de conducere al Grupului român al Uniunii Interparlamentare (de la 19 mart. 1965); preşedinte al Comisiei pentru sănătate, muncă şi asigurări sociale a M.A.N. (din 12 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1948); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa I (1949); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.P.R.“ (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului“ (1971); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România“ (aug. 1974).

VASILIU TEODOR

(n. 24 mai 1926, com. Broşteni, jud. Mehedinți)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Ştiințe Juridice din Bucureşti, curs fără frecvență (1945–1951).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; şef serviciu la Departamentul Livrărilor către U.R.S.S. de pe lângă Ministerul de Finanțe şi la M.A.I. Direcția Generală a Penitenciarelor (1945–1951); trecut în rândul cadrelor active ale armatei, a lucrat la Procuratura Militară pentru unitățile Securității Statului (de la 1 mai 1952); şef al Secției juridice din Procuratura Principală Militară (din 1955); avansat la excepțional până la gradul de locotenent-colonel; judecător la Colegiul militar al Tribunalului Suprem (din febr. 1958); trecut în rezervă (aug. 1959); şef al Serviciului recursuri în supraveghere şi secretar al organizației de bază din Procuratura Generală a R.P.R. (din nov. 1959); adjunct al şefului Secției pentru Controlul Muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiție a C.C. al P.C.R. şi şef al Comisiei juridice din cadrul aceleiaşi secții (de la 27 aug. 1965); ministrul Justiției (28 nov. 1970–18 mart. 1975); ambasador extraordinar şi plenipotențiar al R.S.R. în Norvegia (până la 26 oct. 1984).

VASIU ŞTEFAN

(n. 1 apr. 1949, com. Şpring, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala profesională de pe lângă Grupul şcolar al întreprinderii „Independența“ din Sibiu; a absolvit liceul la seral în 1971; Facultatea de Ziaristică, Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1972–1974).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968**; strungar la Secția sculărie a întreprinderii „Independența“ din Sibiu; membru al Comitetului U.T.C. pe întreprindere; corespondent voluntar al ziarului „Scânteia Tineretului“; şef al Sectorului politico-ideologic al Comitetului județean Sibiu al U.T.C. (din mart. 1975); preşedinte al Consiliului județean de tineret muncitoresc Sibiu (nov. 1975–ian. 1978); instructor la U.J.C.A.P. Sibiu; preşedinte retribuit al Comitetului sindicatului de la întreprinderea „Independența“ din Sibiu (ian. 1978–ian. 1982); instructor la Secția organizatorică a Comitetului județean de partid Sibiu. (ian. 1982–ian. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Sibiu (din oct. 1984); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii din Industrie (1984); secretar retribuit al Comitetului de partid de la întreprinderea „Independența“ din Sibiu (1984–1989).

VASS GHIZELA

(n. 22 apr. 1912, Iaşi)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–27 mai 1952); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (27 mai 1952–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: evreiască.

Profesia de bază: croitoreasă.

Studii: Şapte clase elementare; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu".

Activitate şi funcţii: membru în sindicatul textil (din 1930); membru în MOPR Chişinău (1931–1933); **membru de partid din 1933**; membru în biroul Comitetului judeţean de partid Bucureşti (după 23 aug. 1944); membru al Comitetului judeţean de partid Ilfov (1948); adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R.; preşedinte al Comisiei judeţene de verificare a membrilor de partid din Reşiţa; secretar al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti (ian. 1953); şef al Secţiei Munca de partid în rândul femeilor a C.C. al P.M.R. (1955–24 ian. 1956); inspector al C.C. al P.M.R., coordonator al Secţiilor Cadre din exterior şi Relaţii externe ale C.C. al P.M.R. (până în ian. 1957); şef al Secţiei Relaţiilor Externe a C.C. al P.M.R. (ian. 1957–nov. 1965); şef al Secţiei Internaţionale a C.C. al P.C.R. (din nov. 1965); adjunct al şefului Secţiei Relaţii externe şi cooperare economică internaţională a C.C. al P.C.R. (1975–febr. 1982); pensionară din februarie 1982.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Focşani, reg Bârlad (1952–1957).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1964); „Ordinul Muncii" clasa a II-a (1948), clasa I (1962); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a II-a (1949); Ordinul „23 August" clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.S.R." (1971).

VĂDUVA ELZA

(n.18 dec. 1943, Petroşani, jud. Hunedoara)

Membru supleant al C.C. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Chimie; Universitatea Politică de Conducere.

Profesia de bază: profesor de chimie.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1964**; profesor la Liceul nr. 1 din Petroşani (din 1966).

VĂDUVA ILIE

(n. 21 iul. 1934, com. Aninoasa, jud.Gorj; d. 1998, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică financiară din Tg-Jiu (1950–1954); Facultatea de Finanţe, Credit şi Contabilitate, Academia de Studii Economice (1954–1958); specializare în Elveţia în domeniul informaticii economice (1968–1970); doctorat în ştiinţe economice (1971).

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: preparator şi asistent la Academia de Studii Economice, Catedra de evidenţă contabilă (1958–1961); **membru de partid din 1961**; activist la Secţia Propagandă a C.C. al U.T.C. (1961–1968); locţiitor al secretarului Comitetului de partid pe Academia de Studii Economice şi membru în Comitetul de partid al Centrului Universitar Bucureşti; lector la Catedra de contabilitate, disciplina „Organizarea şi proiectarea prelucrării automate

a datelor“ (1970–1973); director al Cabinetului municipal de partid şi adjunct al Secţiei de propagandă a Comitetului municipal de partid Bucureşti (1973–1976); prodecan al Facultăţii de Contabilitate din Academia de Studii Economice; secretar al Comitetului de partid la Academia de Studii Economice (1976–1979); prorector (1976–1979); profesor universitar la Catedra de contabilitate din Academia de Studii Economice (din nov. 1978); rector al Academiei de Studii Economice (ian. 1980–nov. 1985); membru al biroului Comitetului de partid din centrul universitar şi al Comitetului municipal de partid Bucureşti; ministrul Afacerilor Externe (11 nov. 1985–26 aug. 1986); ministrul Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale (26 aug. 1986–18 iun. 1988). La şedinţa Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 17 iun. 1988 s-a hotărât eliberarea sa din funcţia de ministru al Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale pentru „încălcarea gravă a legilor ţării şi abuz de putere, pentru superficialitatea şi lipsa de răspundere cu care a aprobat încheierea contractelor cu firma KIMIKA-Liechtenstein, privind depozitarea unor mari cantităţi de reziduri chimice şi petrochimice în Portul Liber Sulina“; consilier al secretarului general al P.C.R., asimilat ministru secretar de stat (din dec. 1988).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 26 Dorobanţi, municipiul Bucureşti (1980–1985) şi nr. 25 Dorobanţi, municipiul Bucureşti (1985–1989); membru în Comisia pentru politică externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (de la 1 apr. 1980); vicepreşedinte al Comitetului de conducere al Grupului român din Uniunea interparlamentară (de la 1 apr. 1980); vicepreşedinte al M.A.N. (mart.–dec. 1985).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Ordinul „Meritul Ştiinţific“ clasa a II-a.

VĂRZARU (CAROL) BENONI

(n.1 mart. 1939, com. Strejeşti, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1966**; director la Întreprinderea de produse cărbunoase Slatina, jud. Olt (din oct. 1989).

VÂLCU RODICA PARASCHIVA CORNELIA

(n. 5 aug. 1929, Cluj-Napoca)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Domniţa Ileana“ din Sibiu (absolvit în 1947); Facultatea de Chimie, Universitatea din Bucureşti (1947–1951); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Bucureşti (1951–1954); doctorat în ştiinţe chimice; docenţă; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1963**; membru al Comitetului de partid din Institutul Politehnic Bucureşti; asistent, şef de lucrări şi conferenţiar la Catedra de chimie-fizică a Facultăţii de Chimie, Universitatea din Bucureşti (1951–1962); profesor, şef al Catedrei termodinamică chimică (1967); prodecan al Facultăţii de Chimie (1968–1972); şef al Catedrei de chimie-fizică şi tehnologie electrochimică a Institutului de Chimie

Bucureşti; prorector al Institutului Politehnic Bucureşti (1976–1984); membru al biroului Comitetului municipal de partid Bucureşti (din 1987); membru al Biroului Consiliului Naţional al Femeilor; membru al Biroului Executiv al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste; membru al F.D.I.F., ales la Conferinţa Mondială a Femeilor de la Moscova (1987).

A realizat, în colaborare, cartea *Termodinamica polimerilor prin cromatografie de gaze* şi un amplu îndrumar de lucrări practice de *Termodinamică chimică*; colaborator la *Enciclopedia de Chimie*; a făcut parte din colectivul de redacţie al „Revistei de Chimie" şi al „Buletinului ştiinţific" al Institutului Politehnic Bucureşti; a obţinut un brevet de invenţie; a publicat lucrări ştiinţifice în reviste de specialitate din ţară şi străinătate.

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 20 Giuleşti, municipiul Bucureşti (1980–1985) şi nr. 31 Pantelimon, municipiul Bucureşti (1985–1989); secretar al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (de la 1 apr. 1980).

Distincţii: Ordinul „Meritul Ştiinţific" clasa a II-a; Medalia „A 40–a aniversare a eliberării patriei".

VÂLCU VASILE

(n. 26 sept. 1910, com. Ceamurlia de Jos, jud.Tulcea; d.1999, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.(12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru, preşedinte şi vicepreşedinte al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala elementară (4 clase); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu".

Profesia de bază: croitor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1929**; la 16 mai 1935 a fost condamnat în contumacie la 8 ani de închisoare, 8 ani interdicţie şi 50.000 lei amendă de către Consiliul de Război al Corpului II Armată pentru „implicare în organizaţia clandestină a Consiliului Sindicatelor Revoluţionare, descoperită în iun. 1934 în Bucureşti"; şef al Departamentului „A" din Direcţia Generală a Securităţii Statului (1 sept. 1952–1954); şef al Direcţiei I Informaţii Externe din M.A.I. (1954–16 dec. 1955); adjunct al şefului Secţiei Bunuri de Consum a C.C. al P.M.R. (din dec. 1955); prim-secretar al Comitetului regional de partid Dobrogea (până la 2 nov. 1965); preşedintele U.N.C.A.P.; membru al Consiliului de Stat al R.P.R./R.S.R. (de la 25 mart. 1961); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Constanţa şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Constanţa (în 1973).

Deputat în Adunarea Deputaţilor, ales în circ. elect. Constanţa (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tulcea, reg. Dobrogea (1948–1952); Constanţa-Vest, reg. Constanţa (1952–1961); Tulcea, reg. Dobrogea (1961–1969); nr. 6 Murfatlar, jud Constanţa (1969–1975); nr. 1 Constanţa-Est, jud. Constanţa (1975–1980); nr. 5 Podu Turcului, jud. Bacău (1980–1985); nr. 2 Sângeorz-Băi, jud. Bistriţa-Năsăud (1985–1989); membru în Comisia pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a IV-a (1948), clasa I (1960); Ordinul „Apărarea Patriei" clasa a III-a (1949); „Ordinul Muncii" clasa I (1952); Ordinul „23 August" clasa a II-a (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste al R.S.R." (1971).

VÂLCU VASILICA

(n. 2 mart. 1939, com. Tudor Vladimirescu, jud. Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de chimie industrială; Universitatea Politică de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; secretar pentru probleme economice la Comitetul județean de partid Brăila (din 1979).

VÂLSAN ION

(n. 30 mai 1928, com. Tortoman, jud. Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională (absolvită în 1946, obținând calificarea de strungar în fier); Curs de trei luni de organizatori sportivi (în1952); Școala de Cadre Sindicale „I.C. Frimu“ (1954–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (absolvită în 1961, cursul fără frecvență); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice (absolvită în 1968 prin examene de diferență).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1948; **membru de partid din 1954**; strungar în fier la Atelierele C.F.R. Palas din Constanța (1946–1949); membru al comitetului sindical pe întreprindere; serviciul militar la Regimentul 1 cavalerie din Sebeș Alba; trimis la școala divizionară de ofițeri de rezervă; trecut în rezervă cu gradul de sublocotenent (mai 1951); responsabil sportiv la Consiliul sindical regional Constanța (sept.–ian. 1952); membru în Consiliul sindical regional Constanța, șef al secției muncă de masă în producție. După absolvirea Școlii de cadre sindicale „I. C. Frimu“ (1956) a lucrat câteva luni la Consiliul sindical regional de partid Constanța, apoi a fost promovat în aparatul Comitetului regional de partid Constanța, unde a îndeplinit succesiv funcțiile de: instructor teritorial, șef sector, șef al comisiei cu problemele muncii sindicale și ale comitetelor de femei (în această perioadă a absolvit și liceul); președintele Consiliului regional al sindicatelor și membru în biroul Comitetului regional de partid Dobrogea (din ian. 1964); membru supleant al Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale (ales în oct. 1965); membru al Comitetului executiv și șef al Secției organizatorice a Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (din mai 1966); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Constanța (din 1971); membru al biroului Comitetului județean de partid Constanța (de la 31 aug. 1971); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Constanța (nov. 1974–febr. 1977); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din febr. 1977); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (aug. 1979–1989).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Medalia „A 40–a aniversare a eliberării patriei“ (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a; „Ordinul Muncii“ clasa a II-a.

VELA ANDREI

(n. 6 aug. 1928, Timișoara; d. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974; 23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala primară în oraşul Herculane; Gimnaziul mixt din Orşova; Liceul în Timişoara; Şcoala Militară Politică nr. 2 din Beiuş (1950–1952); Institutul de Ştiinţe Economice (curs fără frecvenţă); doctorat în economie (1978).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C. din 1947; **membru de partid din iun. 1947**; ucenic şi tehnician la un laborator dentar din Timişoara (1945–1948); instructor în aparatul judeţean Timiş al U.T.M.; lector la şcoala medie U.T.M. din Timişoara (în1948); director adjunct al şcolilor medii ale Comitetelor judeţene Timiş şi Bacău ale U.T.M.; director al Şcolii medii U.T.M. din Reşiţa (1949); a satisfăcut stagiul militar la marina militară, Baza navală Constanţa (încorporat în nov. 1949), în unitate fiind ales secretar al organizaţiei de bază al U.T.M., apoi organizator de partid; după perioada de instrucţie a fost luat la secţia politică a apărării litoralului ca furier şi ales secretar al organizaţiei de bază partid; după absolvirea şcolii militare din Beiuş (1952) a fost avansat în grad de locotenent şi repartizat la ziarul „Apărarea Patriei“ în calitate de colaborator literar în secţia propagandă; înaintat la excepţional la gradul de locotenent-major, şef al secţiei învăţământ militar (în 1953); redactor al ziarului „Apărarea Patriei“ şi membru în colegiul acestui ziar (apr. 1955); în dec. 1955 a fost trimis în Republica Democrată Germană ca redactor al gazetei „Glasul Patriei“, organ al Comitetului de repatriere; în sept. 1956 a revenit în ţară, fiind reîncadrat în colectivul ziarului „Apărarea Patriei“ şi avansat la gradul de căpitan; redactor-şef al ziarului „Drapelul Roşu“, organ al Comitetului regional de partid Banat şi al Sfatului popular al regiunii Banat (din nov. 1957); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Timişoara (din 1959); corespondent al ziarului „Scânteia“ la Berlin (mart. 1961–aug. 1962), director general al AGERPRES, de pe lângă Consiliul de Miniştri al R.S.R. (aug. 1962–apr. 1970); adjunct al şefului Secţiei Presă a C.C. al P.C.R. (din apr. 1970); membru al Consiliului Naţional al Radioteleviziunii Române (de la 8 mart. 1971); şef Secţie Presă a C.C. al P.C.R. (1970–1972); prim-vicepreşedinte al Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea (de la 26 febr. 1973); vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Caraş-Severin (din nov. 1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin (1974); adjunct al şefului Secţiei Cancelarie a C.C. al P.C.R. (oct. 1979–1989).

Distincţii: Ordinul „Meritul Militar“ clasa a II-a; „Medalia Muncii“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1981).

VELICU DUMITRU

(n. 1 sept. 1933, com. Valea Dragului, jud. Giurgiu; d. 1 oct. 1988, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–1 oct. 1988).

Studii : Şcoala elementară în com. Valea Dragului (absolvită în 1947); Şcoala profesională de textile şi pielărie din Bucureşti (1949–1952); Şcoala Militară Ofiţeri de Infanterie „Nicolae Bălcescu“ (1952–1955); Facultatea Militară Politică, Academia Militară (1962–1966); Curs postacademic comandanţi regimente (absolvit în 1976); Curs postacademic superior (absolvit în 1983).

Profesia de bază: ofiţer de infanterie.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1955**; muncitor rihtuitor la Fabrica de încălţăminte „Dâmboviţa“ din Bucureşti (iul.–sept. 1952); după absolvirea şcolii militare (1955) i s-a acordat gradul de locotenent; până

în oct. 1962 a îndeplinit funcțiile de: comandant de pluton, ofițer cu evidența cadrelor, șef birou documente secrete la unități și mari unități mecanizate și la Școala Militară de Ofițeri de Infanterie „Nicolae Bălcescu"; instructor în Direcția Cadre și Învățământ; instructor cu munca de partid la Brigada de Căi Ferate (din aug. 1966); președinte al Comisiei de revizie a Comitetului județean de partid Ialomița. (până la 28 dec. 1968); șef de stat major la un batalion de cercetare (sept. 1968–ian. 1969); ajutor al șefului cercetării la Divizia 57 Tancuri (9 ian.–sept. 1969); comandant al Batalionului 336 Cercetare (sept. 1969–aug. 1973); comandant al Regimentului 282 Mecanizat „Unirea Principatelor" (până în oct. 1978); colonel (din 23 aug. 1979); comandant al Regimentului 2 Mecanizat „Constantin Godeanu"; șef de Stat Major la Divizia 1 Mecanizată „Tudor Vladimirescu-Debrețin" (mai 1980–nov. 1981); comandant al Diviziei 81 Mecanizată (nov. 1981–apr. 1983); membru al Consiliului Politic Superior al Armatei; șef de Stat Major la Armata a 4–a (apr. 1983–nov. 1984); general-maior (din 1984); comandant al Armatei 1 (de la 1 nov. 1984); membru al Consiliului de Conducere din Ministerul Apărării Naționale; membru supleant în biroul Comitetului municipal de partid București; membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (de la 4 apr. 1986); membru al Consiliului Național al F.D.U.S.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 35 Măgurele, municipiul București (1985–1988).

VELINCOV CORNELIU

(n. 29 sept. 1926, com. Sulița, jud. Botoșani; d. 1986, Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic Iași (1945–1949); doctorat; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: șef al serviciului energetic la Combinatul Siderurgic Reșița (1949); **membru de partid din 1963**; șef al serviciului energetic la Combinatul Siderurgic Galați (1965); director energetic la Combinatul Siderurgic Galați (1965–1969); director tehnic al Centralei Industriale Siderurgice Galați (1969–1973); director al Combinatului Siderurgic Galați (febr. 1974–1980); membru al biroului Comitetului județean de partid Galați (1974–dec. 1981); director tehnic și adjunct al directorului general la Centrala Siderurgică Călărași; director general al Combinatului Siderurgic Călărași (din mai 1980); membru al biroului Comitetului județean de partid Călărași (1981); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Galați-Nord, jud. Galați (1975–1980) și nr. 2 Galați-Vest, jud. Galați (1980–1985); membru în Comisia pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. și în Grupul parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa (de la 1 apr. 1980).

VELIȘCU ION

(n. 29 mart. 1925, com. Dorobanțu, jud. Tulcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala profesională; Curs de partid de trei luni (1952); liceul; Facultatea Organizarea și Conducerea Unităților Industriale, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu" (1958–1961).

Profesia de bază: sudor.

Activitate și funcții: ucenic la Fabrica „Geta" din

Constanța, unde s-a calificat în meseria de sudor (1940); sudor la Șantierul naval din Constanța (1945–1952); stagiul militar la Batalionul de infanterie marină din Călărași (încorporat în 1947); **membru de partid din 1953**; instructor al Comitetului orășenesc U.T.M. Constanța (1953); șef al secției muncitorești și membru în biroul Comitetului regional U.T.M. Constanța; în perioada 1955–1958 a îndeplinit succesiv funcțiile de: prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Medgidia și membru în biroul Comitetului raional de partid Medgidia; secretar al Comitetului regional U.T.M. Constanța; secretar cu probleme organizatorice al Comitetului raional de partid Medgidia (1961); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Constanța (1962–1965); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Constanța (1965–1968); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului orășenesc de partid Constanța (1968–1971); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Constanța și membru al biroului Comitetului județean de partid Constanța (din 1971); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Constanța (din 1974); prim-secretar al Comitetului județean de partid Tulcea și președinte al Consiliului popular al județului Tulcea; instructor al C.C. al P.C.R..

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Măcin, jud. Tulcea (1975–1980);. membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

VERDEȚ ILIE

(n. 10 mai 1925, com. Comănești, jud. Bacău; d. 20 mart. 2001, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–iul. 1986); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 iun. 1986); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart.–24 iu1.1965; 28 nov. 1974–23 nov. 1979; 8 oct. 1982–14 nov. 1985); președinte al Comisiei Centrale de Revizie (iul. 1986–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară (absolvită în 1937); Școala de partid de șase luni (sept. 1949–mart. 1950); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1951–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: după absolvirea școlii primare (1937) a lucrat timp de 4 ani ca zilier la minele din Ilva Mică, Cojocna, și pe șantierul Bumbești-Livezeni; în ian. 1941 a intrat la mina de cărbuni Secu, de lângă Reșița, unde a lucrat timp de 6 ani, fiind băiat de mină, vagonetar, ajutor de miner, miner, șef de brigadă, maistru; **membru de partid din 1945**; secretar de celulă de partid (1945); președintele Comitetului sindical din mina Secu (1947–febr. 1948); secretar Comitetul de partid Secu (feb.-iun. 1948); membru al biroului Comitetului de partid din plasa Reșița (1948); director al minei din Secu (iul. 1948–mart. 1949); membru al comitetului de partid din sectorul Anina și al Comitetului de partid al plășii Reșița (1949); membru al biroului Comitetului de partid al plășii Lugoj (mart.–aug. 1950); membru al biroului Comitetului raional de partid Caransebeș (aug. 1950–aug. 1954); prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (aug. 1954–sept. 1957); prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara (sept. 1957–dec. 1958);

adjunct al şefului Direcţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R. şi şef al Secţiei Organizaţiilor de Partid a C.C. al P.M.R. (dec. 1958–mart. 1965); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (21 aug. 1965–3 ian. 1967); prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri (3 ian. 1967–7 mart. 1978); preşedinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activităţii Economice şi Sociale (30 mart. 1974–27 mart. 1975); prim-viceprim-ministru al Guvernului şi preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (7 mart. 1978–29 mart. 1979); prim-ministru al Guvernului (30 mart. 1979–22 mai 1982); vicepreşedinte al Consiliului de Stat al R.S.R. (22 mai-7 oct. 1982); ministrul Minelor (18 oct. 1985–20 iun. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Peşteana-Jiu, reg. Oltenia (1961–1965); nr. 13 Caracal, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 2 Hunedoara-Nord, jud Hunedoara (1969–1975); nr. 1 Zalău, jud. Sălaj (1975–1980); nr. 3 Cluj-Napoca, jud. Cluj (1980–1985); jud. Bacău (1985–1989).

VEREŞ IULIAN

(n. 24 aug. 1940, com. Iclod, jud. Cluj; d.1995, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala elementară nr. 1 din Dej (1951); Liceul teoretic din Dej (1957); Şcoala tehnică de construcţii din Timişoara (1958–1960); Facultatea de finanţe-credit, Institutul de Ştiinţe Economice „V.I.Lenin" din Bucureşti (1960–1965); doctorand, seria 1978–1982.

Profesia de bază: economist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.M. din 1955; funcţionar la secţia planificare a Comitetului executiv al Sfatului popular raional Dej (1957–1958); **membru de partid din 1964**; stagiul militar (în 1965, timp de 4 luni); instructor în sectorul cultura de masă din Secţia de Propagandă şi Cultură a C.C. al U.T.C. (din dec. 1965); secretar al Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din România (1967–1968); secretar pentru probleme economice al Comitetului judeţean de partid Mureş (oct. 1984–dec. 1988).

VEREŞ NICOLAE (MILENTIE)

(n. 18 dec. 1924, com. Coroisânmartin, jud. Mureş; d.1988, Târgu Mureş)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala primară în satul Coroi (absolvită în 1938); Şcoala de maiştri; Liceul teoretic; Şcoala centrală a U.T.M. (1950); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu"-Facultatea de economie generală (curs fără frecvenţă).

Profesia de bază: instalator apă-gaze.

Activitate şi funcţii: muncitor necalificat la societatea de gaz metan din oraşul Târnăveni (1943); **membru de partid din 1946**; stagiul militar (febr. 1947–nov. 1948); instructor al Consiliului sindical judeţean Târnava-Mică; secretar al Comitetului judeţean U.T.M. Târnava-Mică (1949); preşedinte al Comisiei de verificare a organizaţiei de tineret din jud. Târnava-Mică; prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Rodna (1951–1952); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Braşov (1952–1957); prim-secretar al Comitetului raional de partid Târnăveni (1957); secretar II al Comitetului orăşenesc de partid Tg-Mureş

(din nov. 1961); membru în biroul Comitetului regional de partid Mureş şi membru în C.C. al U.T.M. (1952–1961); prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Târgu-Mureş şi membru în biroul Comitetului regional de partid Mureş (1961); prim-secretar al Comitetului regional de partid Mureş (1965–1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Mureş şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mureş (1968–1973); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mureş (1973–1974); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Marea Jamahirie Arabă Libiană Populară Socialistă (apr. 1974–mart. 1978); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Mureş şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mureş (mart. 1978–iun. 1984); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Populară Ungară (din 1984).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 2 Tg. Mureş-Nord, reg. Autonomă Maghiară (1965–1969) şi nr. 8 Reghin, jud. Mureş (1980–1985); membru în Comisia constituţională şi juridică a M.A.N. (de la 1 apr. 1980).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1965); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971).

VERMEŞAN ION (IOAN)

(n. 1 ian. 1931, com. Ciacova, jud. Timiş)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii : Facultatea de zootehnie.

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1954**; director al I.A.S. Urziceni, jud. Ialomiţa (1957–1997); membru în Consiliul Superior al Agriculturii (1960–1964).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 10 Afumaţi, Sectorul Agricol Ilfov (1980–1985); membru în Comisia pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (de la 1 apr. 1980).

VERZEA ELISABETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

VIDA GHEZA

(n. 28 febr. 1913, Baia Mare; d. 11 mai 1980, Baia Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–11 mai 1980).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Academia de Arte Frumoase din Budapesta (1942–1944); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: sculptor.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C. (1932–1937); membru al Partidului Comunist Spaniol (1938–1941); **membru de partid**

din 1945; arestat pentru răspândirea de manifeste; muncitor la uzinele „Phonix“ din Baia Mare (1933–1935); stagiul militar (1935–1936); voluntar în Spania, a activat în cadrul unui regiment de artilerie (oct. 1937–febr. 1939); „când forțele republicane s-au retras în Franța, a fost internat în lagăr, unde a stat aproape 2 ani“; concentrat în armata ungară la cercul de recrutare din Seini, apoi la o companie de lucru în Budapesta (1943–ian. 1945); înrolat voluntar în armata română, a luptat pe front în Cehoslovacia până la terminarea războiului; membru în Comisia județeană de verificare a membrilor de partid din Satu-Mare (1948–1949); membru al Comitetului regional de partid Maramureş, deținând funcția de preşedinte al Comitetului regional de Cultură şi Artă Maramureş (în 1963); membru al Comitetului foştilor deținuți antifascişti; membru al biroului Comitetului județean de partid Maramureş; vicepreşedinte al Uniunii Naționale a Artiştilor Plastici (în 1973); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Dintre lucrările realizate, amintim *Monumentul ostaşului român* de la Carei şi *Monumentul eroilor antifascişti* de la Moisei; a participat la expoziții în țară şi la expoziții româneşti din străinătate: Bienala de la Veneția (1958, 1976), Expoziția internațională de sculptură de la Muzeul „Rodin“ din Paris (1961), Varşovia (1962), Belgrad (1963), Praga (1964), Bologna (1965), Londra (1976), unde a expus lucrări ca: *Revolta*, *Minerii, Balada lui Pintea*, *Tropotita*, *Dansatorii din Oaş*, *Pintea Grigore judecând un boier*, *Sfatul bătrânilor*, ş.a.; expoziții personale la Haga, Bruxelles (1974) şi Copenhaga, Oslo (1975);

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ocna Şugatag, reg. Baia-Mare (1957–1961); Dragomireşti, reg. Maramureş (1961–1965); nr. 16 Rozavlea, reg. Maramureş (1965–1969); nr. 7 Vişeul de Sus, jud. Maramureş (1975–1980); membru în Comisia pentru învățământ, ştiință şi cultură a M.A.N. (1 apr.–11 mai1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1948), clasa I (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1956); Titlul de „Maestru Emerit al Artei din R.P.R.“ (1957); Titlul de „Artist al poporului din R.P.R.“ (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa I (1968); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1973); Medalia jubiliară „10 ani de la înființarea primelor unități militare“; Medalia „A 20–a aniversare a eliberării patriei“; Medalia „A 25–a aniversare a eliberării patriei“; Medalia jubiliară „A 50–a aniversare a P.C.R.“; Medalia „A 25–a aniversare a proclamării Republicii“.

VIJOLI AUREL

(n. 12 febr. 1902, com. Recea, jud. Braşov; d.1 iul. 1981, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–1981).

Studii: Licențiat al Facultății de Drept şi al Academiei de Înalte Studii Comerciale şi Industriale din Bucureşti (urmate în paralel); doctor în ştiințe economice şi juridice (1936).

Profesia de bază: funcționar de bancă.

Activitate şi funcții: funcționar la Ministerul Finanțelor, Direcția Generală a Bugetului (1921–1922); funcționar la Banca „Viticola“, Serviciul Contabilității (1922–1923); impiegat clasa a IV-a şi funcționar executant la Serviciul Secretariat (1 aug. 1923–dec. 1924), şef de

secție la Serviciul Viramente (dec. 1924–1929), funcționar executant (3 luni în 1929) și șef de secție (1929–1936) la Serviciul Scont din Banca Națională a României; șeful Serviciului Devize către Particulari din Direcția Generală a Comerțului Exterior din cadrul Ministerului Economiei Naționale (1936–1938), consilier tehnic pentru organizarea lucrărilor administrative în cadrul Consiliului Superior Bancar (1938–1941), inspector al Băncii Naționale a României (1941–1943), **membru de partid din 1943;** funcționar executant la Serviciul Statistică (1943–apr. 1945), șeful colectivului de economiști din F.N.D. (oct. 1944), administrator al Băncii Naționale a României (apr. 1945–mai 1946); vice-guvernator și membru în Consiliul Superior Economic al Băncii Naționale a României (mai 1946–nov. 1947); guvernator al Băncii Naționale a României (nov. 1947–nov. 1948); președinte al Băncii R.P.R. (Banca de Stat) și ministru adjunct la Ministerul de Finanțe (nov. 1948–mart. 1952); arestat de organele M.A.I. în mart. 1952 (de fapt anchetat sub stare de arest) pentru acuzația de „subminare a economiei naționale“ (în documentele de partid i se reproșau greșeli în realizarea reformei bănești din ian. 1952); eliberat în sept. 1954 pe motiv că „deși ancheta a stabilit o serie de fapte în sarcina lui Aurel Vijoli, totuși, n-a putut stabili intenția dușmănoasă a lui în aceste probleme“; în 1952, cu prilejul dizolvării organizației de bază din Banca R.P.R., nu a mai fost reînregistrat rămânând exclus din partid – reprimit în partid în 1956; consilier la Consiliul de Miniștri în probleme de finanțe-bănci (sept. 1956–mart. 1957); profesor la Academia de Studii Economice, șeful catedrei „Circulație bănească și credit“ (1948–mart. 1952; oct. 1954–1968); ministrul Finanțelor (28 mart. 1957–16 iul. 1968); pensionar din 1968.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Arad (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. București (1948–1952) și nr. 14 Sighet, reg. Maramureș (1961–1969); președintele Comisiei economico-financiare a M.A.N. (din 12 mart. 1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1948), clasa I (1962), clasa a III-a (1963); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa I (1964); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1971).

VINȚE (VINCZE) ION

(n. 1 sept. 1910, Lipova, jud. Arad; d. 1996, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); vicepreședinte al Comisiei Controlului de Partid (28 dec. 1955–24 iul. 1965); vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Superioară de Comerț și Academia Comercială din Cluj.

Profesia: contabil.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1930; **membru de partid din 1931**; condamnat la muncă silnică pe viață prin sentința nr. 4.491 din 19 nov. 1942 a Curții Marțiale a capitalei Secția I pentru următoarele fapte: „A făcut parte din conducerea centrală a Partidului Comunist din România, fiind însărcinat cu formarea tineretului din capitală. A fost însărcinat de partid cu procurarea actelor false membrilor Partidului Comunist care urmau să stea clandestin în România. A luat parte la ședințe conspirative. A recrutat și instruit membri pentru mișcarea comunistă. A primit și colportat material de propagandă comunistă și a dat ordine instructive privitoare la organizația Tineretului Comunist din România. A refuzat a ne declara domiciliul, fapt ce denotă că la domiciliul său se găsea un important stoc

de material, instrucțiuni şi nume de persoane înalte care fac parte din conducerea Mişcării Comuniste. În anul 1935 a fost condamnat la Cluj pentru activitate comunistă“; ministrul Silviculturii (14 apr. 1948–23 nov. 1949); ministrul Industriei Alimentare (23 nov. 1949–15 dec. 1950); ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne (de la 28 mai 1952); general-maior (iun. 1952); şef al Secției Administrative a C.C. al P.M.R. (până la 24 ian. 1956); vicepreşedinte al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (de la 8 martie 1971).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Arad (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Timişoara-Nord, reg. Timişoara (1952–1957).

VIŞU ILEANA (n. DUȚĂ)

(n. 23 nov. 1943, com. Movilița, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic (la seral); Şcoala interjudețeană de partid din Bucureşti (un an); Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (absolvită în 1987, cursul fără frecvență).

Profesia de bază: confecționer maşinist.

Activitate şi funcții: confecționer la Întreprinderea „Tricotajul Roşu“ (din 1960); **membru de partid din 1965**; instructor al Comitetului U.T.C. al Sectorului 6 Bucureşti (1966); inspector principal la serviciul personal-învățământ al Întreprinderii de Relon „Panduri“(1967); tehnician (1970) şi controlor C.T.C. (1973–1979) la Întreprinderea „Flamura Roşie“; membru al Comitetului de partid pe Întreprinderea „Flamura Roşie“(1977); membru al Colegiului de Partid al municipiului Bucureşti; secretar al Comitetului comunal de partid Jilava şi primar al comunei Jilava, Sectorul Agricol Ilfov (1979–1989).

VIZUREANU VIOREL

(n. 5 iun. 1939, com. Rasova, jud. Constanța)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de agronomie; Academia de Ştiințe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1962**; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului Agricol Ilfov (oct. 1984–iun. 1989); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, şef al Departamentului Agriculturii de Stat (17 iun.–22 dec. 1989).

VLAD CONSTANTIN

(n. 8 sept. 1926, Calafat, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala primară; Şcoala Superioară de Ştiințe Sociale „A.A. Jdanov“ (1952–1954); aspirantura la Şcoala Superioară de Ştiințe Sociale „A.A. Jdanov“– secția filozofie, absolvită în 1958, obținând titlul de „candidat în ştiințe filozofice“; în 1965 îşi completa şcoala medie, fiind în clasa a XI-a..

Profesia de bază: țăran muncitor.

Activitate şi funcții: **membru de partid din 1947**; responsabil de tineret în Comitetul

de partid al plășii Calafat; directorul Comitetului de plasă Calafat al Frontului Plugarilor (1948); stagiul militar la o unitate de vânători de munte în București (oct. 1948–1950); instructor la secția țărănească a Comitetului regional U.T.M. Dolj (1950–1951); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Brabova apoi prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Caracal, reg. Craiova (din iul. 1951); după obținerea titlului de „candidat în științe filozofice“ (1958), a fost numit adjunct al șefului Catedrei de filozofie a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1958–1962); șef al catedrei de filozofie la Cabinetul de partid al Comitetului orășenesc de partid București (din 1961); șef al Catedrei de filozofie a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (din 1962); lector al C.C. al P.M.R.; șef al sectorului de lectori la Secția de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (mart.–mai 1965); șef al sectorului de propagandă la Secția de Propagandă și Agitație a C.C. (mai 1965–mart. 1966); adjunct al șefului Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.C.R. (21 mart. 1966–31 aug. 1971); vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (din aug. 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Finlanda (până la 10 iul. 1978); director al Institutului de Științe Politice și de Studiere a Problemei Naționale din cadrul Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, cumulând și funcția de decan al Centrului de pregătire a cadrelor din domeniul relațiilor internaționale (din iul. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Japonia.

VLAD CONSTANȚA

(n. 20 mai 1927, Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii : Facultatea de Medicină Generală din București (absolvită în 1952); doctorat (1973).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; șef de lucrări la I.M.F. București (din 1970); conferențiar la Catedra de fiziologie (1976); membru al Comitetului de partid pe I.M.F. București, secretar al Biroului organizației de bază la Facultatea de Stomatologie; prorector al I.M.F. București (1984–1989); pensionată pentru limită de vârstă din iul. 1988.

Distincții: Medalia „A 50–a aniversare a P.C.R.“.

VLAD GHEORGHE

(n. 6 febr. 1927, com. Bezdead, jud. Dâmbovița; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Exploatare a zăcămintelor de țiței și gaze, Institutul de Petrol și Gaze din București; cursuri post-universitare (1958–1960); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer foraj extracție petrol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946**; vicepreședinte al Sfatului popular regional Prahova (din 24 sept. 1951); inginer șef la Trustul foraj Pitești; director general adjunct al Direcției Generale Autonome a Petrolului și Gazelor (din 29 dec. 1978); secretar de stat la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (până în dec. 1979); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei (din dec. 1979); ministrul Petrolului (7 sept. 1981–26 oct. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Fieni, reg. Ploiești (1952–1957); nr. 27 Găești, reg. Argeș (1965–1969); nr. 8 Poiana Lacului, jud. Argeș (1969–1975).

Distincţii: Medalia „A 5–a aniversare a Republicii Populare Române“; Medalia „10 ani de la înfiinţarea primelor unităţi ale Armatei Populare Române“; Medalia Muncii; Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“; Medalia „A 20–a aniversare a eliberării patriei“; „Ordinul Muncii“.

VLAD GIZELA (n. ALBU)

(n. 13 iun. 1938, Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Şcoala medie tehnică de textile din Sfântu Gheorghe (1955); Facultatea de Filozofie şi Ştiinţe Politice (Secţia ştiinţe politice), Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1972–1976); Curs postuniversitar de sociologie la Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“ (1981).

Profesia de bază: maistru ţesător.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958**; ţesător, controlor tehnic de calitate, maistru ţesător la Întreprinderea de stofe din Braşov (1955–1963); tehnician la C.T.C., serviciul producţie (1963–1972); membru al biroului organizaţiei de bază (10 ani consecutiv); membru al Comitetului de partid pe întreprindere (6 ani); instructor cu probleme de informare la Comitetul judeţean de partid Braşov (din 1976); secretar al Comitetului judeţean al femeilor (din 1978); membru al Consiliului Naţional al Femeilor; membru al Consiliului de Conducere al Academiei de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; membru al biroului Comitetului de partid din Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“; secretar cu probleme organizatorice la Comitetul judeţean de partid Covasna (1979–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

VLAD IONEL SILVIU

(n.26 nov. 1929, sat Archiud, com. Teaca, jud. Bistriţa-Năsaud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Filologie; doctorat în ştiinţe filologice; Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1958**; rector al Universităţii „Babeş-Bolyai“ din Cluj-Napoca.

Deputat în M.A.N., ales circ. elect. nr. 1 Cluj-Napoca, jud. Cluj (1980–1985); vicepreşedinte al Comisiei pentru învăţământ, ştiinţă şi cultură a M.A.N. (de la 1 apr. 1980); membru în Comitetul de conducere al Grupului român din Uniunea interparlamentară (de la 1 apr. 1980).

VLAD IULIAN

(n. 23 febr. 1931, sat Gogoşiţa, com. Gogoşu, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Gheorghe Chiţu“ din Craiova; Şcoala normală (Institutul pedagogic de învăţători) din Bucureşti; Şcoala de cadre a C.C. al U.T.C. (1949); Şcoala de ofiţeri a M.A.I. din Botoşani (1951–1952); Curs de şase luni de specializare în securitate în U.R.S.S. (1956–1957); Facultatea de Drept; Curs pentru cadrele de conducere la

Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: învăţător.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1946**; până la satisfacerea stagiului militar a lucrat ca învăţător la şcoala generală; activist extrabugetar la Comitetul regional de partid Oltenia (1946); în perioada iul. 1947–nov. 1951 a îndeplinit succesiv funcţiile de: secretar al Comitetului Tineretului Sătesc al plăşii Brabova, activist la Comitetul judeţean Dolj al Tineretului Sătesc, secretar al Comitetului de plasă Băileşti al U.T.C.; lector la Şcoala C.C. al U.T.C. de la Timişul de Sus; activist al C.C. al U.T.C.; după absolvirea Şcolii de ofiţeri M.A.I. din Botoşani (nov. 1952) a fost încadrat ca ofiţer activ, cu gradul de locotenent şi a lucrat în Direcţia de propagandă şi agitaţie din Direcţia Generală Politică a M.A.I.; şef de birou apoi şef de secţie cu probleme de învăţământ în Direcţia de Cadre a M.A.I. (1954–1956); şef serviciu învăţământ în Direcţia de Cadre a M.A.I. (1956–1960); locţiitor al şefului Direcţiei de Cadre (1960–1967); şef al Direcţiei Învăţământ din Consiliul Securităţii Statului (din iun. 1967); şef al Direcţiei Personal-Învăţământ din M.I. (apr. 1970); şef al Direcţiei Cadre şi Învăţământ din M.I. (iun. 1972); comandant al Şcolii militare de ofiţeri activi a M.I. de la Băneasa (1974–1977); secretar de stat la M.I., „cu atribuţii specifice în coordonarea structurilor de contraspionaj“ (9 mai 1977–1 apr. 1980); adjunct al ministrului de Interne (1983); general-colonel (din 1984); ministru secretar de stat la M.I. şi şef al Departamentului Securităţii Statului (5 oct. 1987–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al F.D.U.S. (din 1985).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 9 Domneşi, jud Argeş (1985–1989).

VLAD VASILE

(n. 27 sept. 1929, sat Optaşi, com. Optaşi-Măgura, jud. Olt; d. 1997, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Şcoala primară în comuna natală (1941); Liceul „Radu Greceanu“ din Slatina; Şcoala de cadre a U.A.E.R. din Eforie (în 1949); Facultatea de Ştiinţe Juridice din Bucureşti (1949–1953); aspirantura în ştiinţe juridice.

Profesia de bază: jurist.

Activitate şi funcţii: membru al U.T.C. din 1947; **membru de partid din 1957**; preşedinte al U.A.E.R. pe liceu; membru în Comitetul judeţean Olt al U.A.E.R. şi U.T.M.; în timpul facultăţii a fost membru în Comitetul U.T.M. pe facultate şi secretar de organizaţie de bază; asistent la Catedra de drept civil a Facultăţii de ştiinţe juridice (din 1953); activist salariat la secţia de tineret studenţesc (până în apr. 1956); procuror militar ajutor la secţia anchete speciale a Procuraturii Militare; locţiitor şef birou pentru problemele de învăţământ şi procuror de şedinţă la regiunea militară (sept. 1956–dec. 1958); activist la C.C. al U.T.M., Secţia relaţii cu străinătatea (din dec. 1958); reprezentant al Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din R.P.R. la Uniunea Internaţională a Studenţilor (din ian. 1959); adjunct al şefului Secţiei Învăţământ şi Sănătate a C.C. al P.C.R.; şef al Secţiei Relaţiilor Externe a C.C. al P.C.R. (nov. 1965); membru al Comisiei de Propagandă Externă a C.C. al P.C.R. (din 1969); ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.S.R. în Republica Democrată Germană (până în 1978).

VLASCICI DUŞAN

(n. 22 nov. 1925, com. Variaş, jud Timiş; d. 1997, Reşiţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naţionalitatea: sârbă.

Studii: Liceul teoretic; Şcoala pedagogică.

Profesia de bază: învățător.

Activitate și funcții: președinte al C.A.P. „Flacăra Roșie“, com. Variaş, jud. Timiş.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 27 Variaş, reg. Banat (1965–1969) şi nr. 7 Sânicolau-Mare, jud. Timiş (1969–1975).

Distincții: „Medalia Muncii“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“.

VLĂDUC ELENA

(n.19 iul. 1941, com. Bordușani, jud. Ialomița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții : **membru de partid din 1969**; director al Întreprinderii de lână „Integrata“ din Constanța (1979–1989); membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (de la 1 apr. 1980);

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 4 Constanța Nord-Vest, jud. Constanța (1980–1989).

VLĂSCEANU RADU

(n. 23 apr. 1935, Țăndărei, jud. Ialomița)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Academia Militară, Secția radiolocație; curs postacademic superior.

Profesia de bază: ofițer radio-locație.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; şef de stat major la Comandamentul trupelor radiotehnice din Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (iun. 1983–1989).

VOICILĂ ANGELA

(n. 31 sept. 1941, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Aurel Vlaicu“ din Bucureşti; Facultatea de Electronică şi Telecomunicații, Institutul Politehnic Bucureşti; Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer electronist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; inginer stagiar la uzina „Electronica“ din București (1964); inginer II și ulterior inginer I la Secția aparate radiocomunicații profesionale din Institutul de cercetări electronice din București (transferată în 1967); inginer proiectant, apoi cercetător științific principal gradul III la Institutul de cercetări și proiectări electronice (1970); inginer principal III la Direcția generală tehnică din Ministerul Industriei Construcțiilor de Maşini (1976–1979), apoi la Serviciul tehnic din Departamentul Industriei Electronice și Electrotehnice (din 1979); inginer principal II la Direcția Tehnică din Ministerul Industriei de Maşini-Unelte, Electrotehnică și Electronică (1981); director adjunct la Direcția Tehnică din Ministerul Industriei Construcțiilor de Maşini (febr. 1985); director adjunct la Direcția

Tehnică, Investiții, Reparații și Mecano-Energetică din Ministerul Industriei Electrotehnice (iul. 1985); adjunct al ministrului Industriei Electrotehnice (iul. 1986–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

VOICU ȘTEFAN (ROTENBERG AUREL)

(n. 9 ian. 1906, București; d. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 nov. 1984).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Liceul teoretic; Academia de Studii Comerciale; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. din 1923; **membru de partid din 1932**; membru în Sindicatul ziariștilor (1923–1928); membru în Ajutorul Roșu și Blocul Democrat (1932–1940); din 1925 a fost arestat în repetate rânduri, fiind condamnat de trei ori; activist al organizației U.T.C.dR. București (1924); secretar al U.T.C.dR. în Dobrogea (1931); secretar regional al P.C.dR. în Bucovina (1933); membru în Comitetul P.C.dR. București (nov. 1933); secretar regional al P.C.dR. în Moldova, membru al Comitetului Regional P.C.dR. Prahova (1934); instructor al C.C. al P.C.dR. pe linia organizațiilor de masă (1935); în iun. 1940 a fost internat în lagărul de la Tg. Jiu, de unde a fost eliberat la 23 aug. 1944; redactor-șef la ziarul „Înainte“ din Craiova (1944); activist la Secția de Propagandă și Agitație a C.C. al P.C.R. (1945); redactor-șef la „Scânteia“ (1946); redactor-șef la „Lupta de clasă“ (din1955); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (de la 8 mart. 1971); redactor-șef la revista „Era socialistă“; vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice.

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect.: nr. 17 Orlești, reg. Argeș (1961–1969); nr. 8 Orlești, jud Vâlcea (1969–1975); nr. 4 Tecuci, jud. Galați (1975–1980); nr. 4 Putna, jud Suceava (1980–1985); membru în Comisia pentru politică externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1948), clasa I (1956); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1952), clasa I (1964); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste al R.S.R.“ (1970).

VOICULESCU ION

(n. 22 dec. 1942, com. Peștișani, jud. Gorj)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: secretar pentru probleme economice la Comitetul municipal de partid Craiova (până în apr. 1983); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Craiova (din apr. 1983); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Craiova (în mart. 1985).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 3 Craiovița Nouă, jud. Dolj (1985–1989).

VOINA IOAN

(n. 30 aug. 1923, sat Ruși, com. Slimnic, jud Sibiu; d. 2002, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Liceul comercial din Sibiu (1934–1937); Curs de partid de trei luni (în 1949); Şcoala medie de partid de şase luni (în 1950); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ (1954–1957); în 1965 urma Facultatea de ştiinţe juridice.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate şi funcţii: ucenic la tipografia „Dacia Traiană“ din Sibiu (din 1939); stagiul militar la Regimentul 3 Căi Ferate din Sibiu (mai 1944–nov. 1946); **membru de partid din 1946**; şeful cadrelor apoi secretar al celulei de partid de la tipografia „Dacia Traiană“ din Sibiu (1946–1949); responsabil cu propaganda şi agitaţia, apoi secretar al Comitetului de partid al plasei Ocna, jud. Sibiu (1949–mart. 1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid Sibiu (1950–1954); prim-secretar al Comitetului raional de partid Rupea, reg. Stalin (1957–1959); prim-adjunct al Secţiei organizatorice a Comitetului regional de partid Stalin şi membru supleant în biroul acestui comitet (din febr. 1959); secretar al Comitetului regional de partid Stalin (1959–1962); instructor al Direcţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R. (mai 1962–iul. 1964); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului regional de partid Braşov şi deputat în Sfatul popular al regiunii Braşov (iul. 1964–oct. 1965); prim-secretar al Comitetului regional de partid Braşov (oct. 1965–dec. 1966); instructor în aparatul C.C. al P.C.R. (dec. 1966–1968); şef de sector în cadrul Grupului de instructori ai C.C. al P.C.R. (1968–dec. 1969); secretar cu probleme agrare al Comitetului judeţean de partid Sibiu (dec. 1969–1971); preşedinte al Colegiului judeţean de partid Sibiu (din1971).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

VOINEA GHEORGHE

(n. 16 mart. 1933, com.Teişani, jud. Prahova; d. 1991, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică de administraţie economică din Vălenii de Munte (1944–1950); Şcoala militară de ofiţeri de artilerie (ian. 1951–aug. 1952); Academia Militară, Secţia artilerie (sept. 1965–aug. 1968); curs postacademic de artilerie (oct. 1974–ian. 1975); Universitatea Politică şi de Conducere.

Profesia de bază: ofiţer.

Activitate şi funcţii: locotenent (1952); în perioada 1952–1958 a îndeplinit funcţiile de: comandant de pluton, locţiitor şi comandant de baterie la Regimentul 254 Artilerie; comandant de baterie, şef stat major divizion şi şef şcoala de gradaţi la Regimentul 99 Artilerie Antitanc; comandant de baterie şi şef de stat major divizion la Regimentul 29 Artilerie Antitanc (1958–1962); **membru de partid din 1959**; ajutor şef de stat major la Divizionul 113 Artilerie (iul. 1962–oct. 1963); şef de stat major la Divizionul 113 Artilerie (oct. 1963–sept. 1965); ofiţer 3 şi 2 în birourile pregătire de luptă şi cercetare, şef birou trageri, ofiţer 1 în secţiile de pregătire de luptă şi operaţii de cercetare; colonel (din 1976); ofiţer 1 la Secţia de Pregătire de Luptă a Trupelor de Artilerie (din 1979); şef al artileriei la Armata a 3-a (nov. 1981–nov. 1984); şeful Statului Major al Comandamentului Armatei a 2-a (din nov. 1984); general-maior (din 1984); comandant al Armatei I (din 3 febr. 1989); deputat al Consiliului popular al judeţului Buzău; membru în biroul Comitetului judeţean de partid Buzău (în nov. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Ziduri, jud. Buzău (1985–1989).

VOINEA RADU

(n. 24 mai 1923, Craiova, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Frații Buzești“ din Craiova; Facultatea de Construcții, Institutul Politehnic București; doctorat (susținut în 1949); docență; Universitatea Politică de Conducere.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: asistent (1947–1949); şef de lucrări (1949–1951); conferențiar (1951–1963); profesor (din 1963); şef la Catedra de mecanică a Institutului Politehnic Bucureşti, în paralel a predat cursuri şi la Institutul de Construcții din Bucureşti; prorector (1964–1967) şi rector (1972–1981) al Institutului Politehnic Bucureşti; membru corespondent al Academiei R.P.R. (din 21 mart. 1963); **membru de partid din 1964**; secretar general (4 febr. 1967–1 mart. 1974) şi membru titular al Academiei R.S.R. (din 1 mart. 1974); vicepreşedinte al Comitetului sindical al Institutului Politehnic Bucureşti; membru al Comisiei de Propagandă Externă a C.C. al P.C.R. (din 1969); membru al Consiliului sindicatelor din Capitală; membru al Consiliului U.G.S.R.; membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar Bucureşti (din 1976); membru al Comitetului municipal de partid Bucureşti; membru al Consiliului Național al F.U.S.; membru al biroului Comitetului Național pentru Apărarea Păcii; membru al Comitetului de partid din Institutul Politehnic Bucureşti şi din Academia R.S.R.; rector al Universității Cultural-ştiințifice din Bucureşti; preşedintele Comisiei superioare de diplome din Ministerul Educației şi Învățământului pentru planurile de învățământ din profilul mecanic; membru al Comitetului pentru orientarea profesională a elevilor din şcoli generale şi licee; membru al Senatului din Institutul Politehnic Bucureşti; preşedinte al Secției de Ştiințe Tehnice a Academiei R.S.R. (1983–1984); preşedintele Academiei R.S.R. (13 nov. 1984–2 febr. 1990); membru titular al Academiei Europene de Arte, Ştiințe şi Litere (1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. şi nr. 16 „13 Decembrie“, municipiul Bucureşti (1975–1980) şi nr. 20 Giuleşti, municipiul Bucureşti (1985–1989); preşedintele Comisiei pentru ştiință, învățământ, cultură şi sănătate a M.A.N. (1975–1980); preşedintele Grupului parlamentarilor români pentru securitate şi cooperare în Europa.

VOITEC ŞTEFAN

(n. 19 iul. 1900, Corabia, jud. Olt; d: 4 dec. 1984, Bucureşti)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–4 dec. 1984); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–24 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–4 dec. 1984).

Profesia de bază: ziarist.

Studii : Şcoala Politehnică din Bucureşti.

Activitate și funcții: membru al Partidului Socialist (1918–1920); profesor suplinitor la gimnaziul „Sf.Iosif“ din Bucureşti; redactor la ziarul „Socialismul“ (1925–1927); colaborator la ziarele „Lumea Nouă“, „Proletarul“, „Libertatea“; membru al Partidului Social Democrat (1927–1948), deținând funcții în organele sale de conducere; a fost unul din adepții colaborării dintre socialişti şi comunişti în perioada 1944–1948 şi a unificării P.S.D. cu P.C.R.; după asimilarea P.S.D. de către P.C.R. în febr. 1948 a deținut funcții în organele de conducere ale P.M.R.(P.C.R.) şi pe linie de stat; ministrul Educației Naționale (5 nov. 1944–30 dec. 1947); al treilea vicepreşedinte,

coordonator al activității ministerelor sociale și culturale în guvernul Petru Groza (14 apr. 1948–16 apr. 1949); președinte al Comitetului pentru organizarea Cooperativelor de Consum (16 apr. 1949–4 oct. 1955); ministrul Comerțului Interior (4 oct. 1955–24 nov. 1956); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (24 nov. 1956–25 mart. 1961); ministrul Industriei Bunurilor de Consum (28 mart. 1957–17 apr. 1959); vicepreședinte al Consiliului de Stat al R.P.R./R.S.R. (de la 25 mart. 1961); președinte al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Academiei R.S.R. (18 iun. 1980).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Dolj (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dolj (1948–1952); Corabia, reg. Craiova (1952–1961); Electroputere, reg. Oltenia (1961–965); nr. 1 Electroputere, reg. Oltenia (1965–1980); nr. 1 Craiova-Electroputere, jud. Dolj (1980–1984); președinte al M.A.N. (de la 25 mart. 1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa I (1948); „Ordinul Muncii“ clasa I (1948); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului“ (1971); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste al R.S.R.“ (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1980); Medalia „A 35–a aniversare a eliberării patriei“.

VOLINTIRU IONEL

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

VULTURAR IOAN

(n. 4 mart. 1942, com. Ciucea, jud Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională C.F.R. de pe lângă Atelierele „16 februarie“ din Cluj (1956–1959); Facultatea de Economie (Secția Economie mondială), Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1966–1970); doctorand la Academia de studii social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R. (în 1984).

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate și funcții: cazangiu la Depoul de locomotive C.F.R. Oradea (1959–1963); **membru de partid din 1962**; în 1963 este scos din producție și numit instructor teritorial al Comitetului orășenesc U.T.C. Oradea; instructor cu probleme de propagandă și prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.C. Oradea (nov. 1965–ian. 1966); membru în biroul Comitetului regional U.T.C. (din ian. 1966); instructor teritorial al Comitetului județean de partid Bihor (1970); prim-secretar al Comitetului județean Bihor al U.T.C. (1971); membru al biroului Comitetului județean de partid Bihor (de la 9 febr. 1971); instructor al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Bihor (1974); șef al Secției propagandă a Comitetului județean de partid Bihor (1980); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Bihor (din 1984).

W

WINTER RICHARD (GHEORGHE)

(n. 15 mai 1934, Sighişoara, jud. Mureş; d.1994, Bucureşti)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Naţionalitatea : germană.

Studii: Şcoala profesională de metalurgie din Sighişoara (1949–1952); Şcoala Comsomolului în U.R.S.S. (1965); Facultatea de Economie (Secţia Organizarea şi conducerea economiei), Academia de Studii Social-Politice „Ştefan Gheorghiu“, curs fără frecvenţă (1969–1974).

Profesia de bază: strungar.

Activitate şi funcţii: muncitor necalificat la o întreprindere din Sighişoara (1948); după absolvirea şcolii profesionale de metalurgie (1952) a lucrat ca strungar timp de trei luni la o întreprindere din Sighişoara; şeful Secţiei şcoli şi pionieri la Comitetul raional U.T.M. Sighişoara (1952–1953); secretar pentru probleme de propagandă la comitetul raional U.T.M. Sibiu (1953–1954); secretar al Comitetului regional U.T.M. Braşov (1954–1956); **membru de partid din 1955**; instructor teritorial al C.C. al U.T.M. (1956–1965); instructor teritorial (cu munca în rândul naţionalităţilor conlocuitoare) al C.C. al P.C.R. (1965–1967); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Sibiu (1967); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sibiu (1968–1978); vicepreşedinte al biroului Consiliului Oamenilor Muncii de Naţionalitate Germană din R.S.R. (din 1971); ministru secretar de stat la Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (7 mart. 1978–30 ian. 1984); ministru al Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (30 ian. 1984–15 febr. 1985); ministru al Industrializării Lemnului şi Materialelor de Construcţii (1 apr. 1985–1 sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 21 Lipova, reg. Banat (1965–1969); nr. 8 Copşa Mică, jud. Sibiu (1969–1975); nr. 4 Mediaş-Vest, jud. Sibiu (1975–1980); nr. 4 Beclean, jud Bistriţa-Năsăud (1980–1985); nr. 3 Negreşti, jud. Vaslui (1985–1989).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a

(1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); Medalia „A 40–a aniversare a revoluției de eliberare socială şi națională, antifascistă şi antiimperialistă“ (1984)

Z

ZAHARESCU BARBU (ZUKERMAN BERCU)

(n. 11 mart. 1906, Bârlad, jud. Vaslui; d. 14 nov. 2000, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Științe, Secția matematici, Universitatea din București.

Profesia de bază: profesor de matematică.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1923**; colaborator la ziarul „Tineretul leninist“ (în 1924); membru al conducerii Mișcării Studențești Revoluționare (în 1924); activist la C.C. al U.T.C.; activist la Comitetul regional U.T.C. Galați (în 1925); arestat în sept. 1925 și condamnat la 5 ani închisoare; în 1927, Consiliul de Război din București a rejudecat procesul și l-a condamnat la 7 ani închisoare; eliberat în 1931; activist al Secției de agitație și propagandă a C.C. al U.T.C. (în 1933); arestat în 1933 și eliberat; participă la redactarea ziarului „Scânteia“ în ilegalitate (în 1934); secretar al Comitetului de conducere la Ajutorul Roșu; delegat la conferințele internaționale de la Paris și Moscova; eliminat de la conducerea Ajutorului Roșu și suspendat din partid 6 luni pentru lipsă de vigilență (în 1937); secretar de redacție la ziarul „Observator“ (în 1938); funcționar la Fabrica „Imprimtext“ (în 1939); activist la Secția agitație și propagandă a Ajutorului Roșu (în mai 1940); arestat (iul. 1940) și internat la Miercurea-Ciuc, Caracal și Tg. Jiu; trimis în lagărul de la Vapniarka, Grosulovo (în 1942), apoi la Tighina (în 1944) de unde evadează; director al Institutului de Studii Politice și Administrative; director al Editurii Politice (1948–1955); șef al Catedrei de Economie Politică la Universitatea București (1948–1955); director al Editurii P.M.R. (în 1954); membru corespondent al Academiei R.P.R. (la 2 iul. 1955); rector al Institutului de Limbă și Literatură Rusă „Maxim Gorki“; redactor-șef al revistei „Lupta de clasă“; director adjunct al Institutului de Istorie a Partidului (în 1955); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Republica Argentina (20 apr. 1955–10 mart. 1956); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Republica Turcia (10 mart. 1956–7 febr. 1959); membru al Consiliului Științific al Institutului de Istorie a Partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. (din iul. 1958); ambasador în China, Birmania și Vietnam (7 febr. 1959–11 aug. 1961); reprezentant al C.C. al P.C.R. la revista „Problemele păcii și socialismului“ (în

1961); instructor la Secția propagandă a Comitetului județean de partid Ilfov.

A publicat articole în revistele „Frontul evenimentelor culturale și sociale", „Reporter"; în 1945, la cererea Ministerului Învățământului, a întocmit primul manual de economie politică din România; autor al lucrărilor: *Sindicatele și problema națională* (1946); *Despre Capitalul lui Marx* (1947); *Karl Marx despre procesul de circulație a capitalului* (1955); *Economia politică. Manual. Capitalism.* (1967, în colab.); *Conștiințe social-politice* (1969); *Economie politică marxistă și capitalismul contemporan* (1977); *Teoria valorii și banii* (1987).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" clasa a III-a (1948, 1964); „Ordinul Muncii" clasa I (12 mart. 1956); Ordinul „23 August" clasa a III-a (1959), clasa I (26 mart. 1966); Ordinul „Meritul științific" clasa a II-a (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu" clasa a II-a (18 mai 1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul" (6 mai 1971).

ZANFIR CONSTANTIN

(n. 30 iul. 1938, com. Tărtășești, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala generală (1952); Școala profesională de pe lângă Întreprinderea "Vulcan", calificat cazangiu (1952–1954); Școala de partid de un an (1963–1964); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu", Secția Economie Generală, curs fără frecvență; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu" (din 1976).

Profesia de bază: cazangiu.

Activitate și funcții: cazangiu la Întreprinderea „Vulcan" (din 1954); muncitor și membru al Comitetului U.T.M. pe Secția cazangerie a Atelierelor C.F.R. "Grivița Roșie" (1955–1957); **membru de partid din 1956**; secretar al Comitetului de partid la Secția cazangerie (în 1962); instructor cu propaganda (salariat) la Comitetul de partid din Uzina „Grivița Roșie" (din 1964); instructor teritorial la Comitetul de partid al Sectorului VIII București (din 1967); secretar al Comitetului de partid din Uzina de Utilaj Chimic „Grivița Roșie" și membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului VIII București (din mart. 1970); membru al biroului Comitetului de partid al municipiului București (15 dec. 1970–1978); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul de partid al Sectorului VIII (în 1973); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului VII București (în oct. 1976); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Argeș (aug. 1979–1 iun. 1984); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (1 iun. 1984–14 ian. 1988); prim-secretar al Comitetului județean de partid Mureș; ministrul Contractărilor și Achiziționării Produselor Agricole (20 ian. 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Izvoru, jud. Argeș (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru probleme de apărare (1 apr. 1985–1989).

ZĂRNESCU GHEORGHE

(n. 4 dec. 1926, com. Mărăcineni, jud. Argeș)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala serală de partid de doi ani; Școala tehnică de aeronautică (1947); Școala de ofițeri de aviație (1948–1950); Academia Militară, Secția Aviație.

Profesia de bază: ofițer aviație.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (1948); comandant de patrulă la Regimentul 3 Aviație (în 1950); comandant de patrulă la Școala de ofițeri naviganți aviație; comandant de escadrilă (în 1952); **membru de partid din 1955**; ofițer cu operațiile la Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (în 1958); șef de stat major la Divizia 15 Aviație (în 1959); șef al Secției de cercetare la Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (în 1960); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (în 1974); membru al biroului Consiliului Politic al Comandamentului Aviației (în 1976); şef de Stat Major la Comandamentul Aviației Militare (până la 18 oct. 1977); prim-locțiitor al comandantului Aviației Militare (de la 18 oct. 1977); general-locotenent (aug. 1979); general-colonel (22 aug. 1984); vicepreşedinte al Comitetului de Stat al Planificării (9 aug. 1986–21 oct. 1989); adjunct al ministrului Transporturilor şi Telecomunicațiilor şi şef al Departamentului Aviației Civile (din 20 oct. 1989); secretar al Consiliului de Coordonare a Activității din Transporturi și Telecomunicații (1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Livezeni, jud. Bacău (1980–1985) şi nr. 9 Zărneşti, jud. Braşov (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–1989).

ZGLOBIU VICTOR

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–8 oct. 1982).

Activitate și funcții: director al I.A.S. Mangalia (în sept. 1982).

ZIDARU MARIA (n. CRIȘAN)

(n. 2 ian. 1920, com. Pomi, jud. Satu Mare; d.1972, com. Păuleşti, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala medie tehnică specială agricolă din Cluj (doi ani).

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946**; membru al Biroului raional de partid Satu Mare (din 1952); membru al Comitetului regional de partid şi al Consiliului regional al femeilor Baia Mare (din 1952); deputat în Sfatul popular regional Baia Mare (din 1952); membru al Prezidiului M.A.N. (29 ian. 1953–1961); preşedinte al G.A.C. „Steagul lui Lenin“, sat Păuleşti, raion Satu Mare, reg. Maramureş; vicepreşedinte al U.N.C.A.P.; membru al Consiliului Național al Păcii; membru al Comitetului Executiv al A.R.L.U.S.; membru al Consiliului Superior al Agriculturii.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Viile Satu Mare, reg. Baia Mare (1952–1957); Halmeu, reg. Baia Mare (1957–1961); nr. 13 Turț, reg. Maramureş (1961–1965); nr. 8 Moftinul Mare, reg. Maramureş (1965–1969); nr. 4 Culciu, jud. Satu Mare (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I, clasa a III-a (8 mart. 1950); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“; Medalia „A 10–a aniversare a armatei R.P.R.“; Titlul de "Erou al Muncii Socialiste" şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“ (17 sept. 1959).

INDICE DE NUME

Litera A

Litera C

Litera D

Litera E

Litera F

Litera G

Litera H

Litera I

Litera J

Litera K

Litera L

Litera M

Litera N

Litera O

Litera P

Litera R

Litera Ş

Litera T

Litera Ț

Litera U

Litera V

CUPRINS